



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

### Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

### About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>







1-3

X X X X  
Jan 20







Ἐρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' Αἰδαν,  
ἔρρε τὸν ἔ Σπάρτας ἄξιον, ἔ σ' ἔτεκον.

## V.

Μή σοι τῆτο, Φιλαινί, λίην ἐπικήριον ἔσω,  
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,  
ἀλλὰ σ' Ελευθέρης ὁδῷ ἔχει τάφος. ἔσι γὰρ ἴση  
πάντοθεν εἰς Αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

## VI.

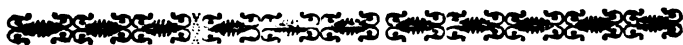
Εὐήθη Τρύτωνος ἐπ' ἐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη  
κληδόνσιν· ἔ γὰρ ἀν' ὧδ' ὤλετο δαιμονίῃ  
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος Αἰδῇ  
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' ἐκ ὑπερῆρην ἔω.



ARGENTORATI,  
TYPIS  
IOANNIS HENRICI  
HEITZ,  
ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

*Die 1 Augusti MDCCLXXII.*





# Τ Υ Μ Ν Ε Ω.

## I.

**Μ**ίκκος ὁ Πελλαναῖος Εὐαλίη βαρὺν αὐλὸν  
τόνδ' ἐς Αθαναίης ἐκρέμασ' Ἰλιάδος,  
Τυροσηνὸν μελέδαμα, δι' ἧ πόκα πόλλ' ἐβόασεν  
αἰ' ἡνὲρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμους.

## II.

**Ο**ρεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον  
αἰλκυόσιν τὸν σὸν Φθόγγον ἰσώσάμενον,  
ἥρωάδης Φίλε λάρε'· σὰ δ' ἦθες, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ  
πνεῦμα σωτηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

## III.

Εἰς ἄγαλμα Πιρίπυ.

**Π**άντα πρητίζω, καὶ ἡ Κρόνος· ἔ διακρίνω  
ὑδένᾳ Φῶρ' ἔτω ταῖσδε παρὰ πρᾶσιαις.  
ἔπαρετρε μὴ λαχάνων ἔνεκεν τάδε καὶ κολοκυθῶν,  
Φήσῃ τις, με λέγειν. ἔπαρετρεν· ἀλλὰ λέγειν.

## IV.

**Τ**ὸν παραδάνησ νόμος Δαμᾶτριον ἔκλανε μάτρη  
αἰ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.  
Θηκλὸν δ' ἐν προβόλᾳ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὁδόνῃα  
ὄξυν ἐπιβρύκας, οἷα Λάκαινα γυνά·



# Σ Ω Σ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ.

## I.

**Μ**ήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον  
 παιδογόνῳ κλίνης Κύπριδι τερπόμενος.  
 μεσσοῖσι γὰρ μέγα κύμα, καὶ ἐκ ὀλίγος πόνος ἔσαι,  
 τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σὲ δὲ σαλευομένης.  
 ἀλλὰ πάλιν σρέψας ροδοειδέϊ τέττατο πυγῇ,  
 τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

## II.

**Δ**ωρίδα τὴν ροδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας  
 ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.  
 ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβάσῃ με ποσσὶν,  
 ἦνεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,  
 ὄμμασι νωθρὰ βλέψασα· τὰ δ', ἥ τε πνεύματι φύλλα,  
 ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,  
 μέχρις ἀπώσπειδάη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,  
 καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

## III.

**Ε**κμαίνει χεῖλῃ με ροδόχροα, ποικιλόμυθα,  
 ψυχολακῇ, σόμαλος νικταρὲς πρόθυρα,  
 καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀσφράττισσαι,  
 σπλάγχχνων ἡμέτερων δίχτυα καὶ παγίδες,  
 καὶ μαζοὶ γλαυγόνεις, εὐζυγες, ἡμερόεντες,  
 εὐφυνές, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.  
 ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὅστιά; μάρτυρές εἰσι  
 τῆς ἀδυροτομίας οἱ Μίδεω κάλαμοι.

## XXXVI.

**Ε**ὐφράτην μὴ καῖε, φιλώνυμε, μηδὲ μῆνης  
 πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,  
 Πέρσης αὐτιγενής, ναὶ δέσπολα. πῦρ δὲ μῆναι  
 ἡμῖν τῷ χαλεπῷ πικρότερον θανάτῃ.  
 ἀλλὰ περιτείλας με δίδῃς χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ  
 λυτρά χέης· σέβομαι, δέσπολα, καὶ ποταμῶς.

## XXXVII.

**Τ**ὴν τίτθην Ἰέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πῖνοι  
 ζωρὸν, ὑπ' ἐδεμῆς θλιβομένην κύλικος,  
 ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἣν ἡ Φιλάκοτος ἐκείνη,  
 καὶ φθιμένη, ληνῷ γείτονα τύμβον ἔχη.

## XXXVIII.

**Β**άλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιά κρίνα, καὶ τὰ συνήθη  
 τύμπα· ἐπὶ σήλῃ ῥήσσειτ' Αλεξιμένεες,  
 καὶ περιδινήσαδε μακρῆς ἀνελίγμαλα χαίτης  
 στρυμονίην ἄφροτοι θυάδες Ἀμφίπολιν,  
 ἥ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπτῃς,  
 πολλάκι πρὸς μαλακὰς τῷδ' ἐχόρευσε νόμους.





## XXXII.

**Α**ρχέλειώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκην  
 παῖδα καὶ αἰνοπαθῆς ἔννεπ' ἐ Δημαρέτης,  
 ὅσπον ἐπ' ὠδίῳ καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων  
 ἔφθασεν, εἰδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἡελίων.  
 ὀκλωκαυδέκτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῆσα,  
 ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχρόνιος.

## XXXIII.

**Τ**ὰν Πιάναν Θρασύβηλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνης,  
 ἐπ' αὖ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,  
 δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς  
 θεῖς ἐπ' πυρκαϊῆς Τύνιχος εἶπε τάδε·  
 Δειλοὶ κλαίεσθωσαν· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδακρυς  
 θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

## XXXIV.

**Εἰς** δῆϊον πέμψασα λόχης Δημανέτη ὀκλῶ  
 παῖδας, ὑπὸ σήλῃ πάντας ἔβαψε μιᾷ.  
 δάκρυα δ' ἐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπε  
 μῆνον· ὦ Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

## XXXV.

**Λ**υδὸς ἐγὼ, ναὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβω,  
 δέσποια, Τιμάνθῃ τὸν σὸν ἔβου τροφέα.  
 εὐαίων ἀσινῇ τείνοις βίον. ἦν δ' ὑπὸ γῆρας  
 πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ, δέσποια, κῆν Αἰόη.

## XXXVI.

## XXIX.

Κῆγ' ὦ Σωσιθέε κομέω νέκυν, ὅσπον ἐν ἄσπε  
 ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφικλῆν,  
 Σκίρτος ὁ πυρρόγένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὦ νῆρ  
 ἄξια, Φλιασίων ναὶ μὰ χορᾶς Σατύρων,  
 κῆμέ, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη,  
 ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαίσας  
 καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενά Δωρίδι Μῆσῃ  
 ῥυθμὸν, πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος μεγάλην.  
 εὐαδεν ἡρώων τύπος ἐ χειρὶ καινοτομηθεῖς,  
 τῇ Φιλοκινδύνῳ Φροντίδι Σωσιθέε.

## XXX.

Τῷ κωμωδογράφῳ, κῆφῃ κόνι, τὸν Φιλάγωνα  
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.  
 ἐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπτωτον, ἀλλά τι τέχνης  
 ἄξιον ἀρχαίης λειψανον ἡμφίεσας.  
 τῆτο δὲ πρέσβυς ἐρεῖς Κέκροπος πόλι'. καὶ παρὰ Νείλῳ  
 ἔσιν ὅτ' ἐν Μῆσαις δοιμὴ πέφυκε θυμόν.

## XXXI.

Τὴν γοιραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην  
 ὕσατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπτόλιδος,  
 σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίνῃ γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ  
 κρύπτουσιν λιθύης ἥονες εἰκοσέτιν.  
 ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδί λεχώνια δῶρα φέρεσθαι,  
 θερμὰ κατὰ ψυχρᾷ δάκρυα χεῖτε τάφῳ.



## XXVI.

Τῆς Σαμίας τὸ μνήμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν  
 τλήθῃ με, καὶ σῆλης πλησίον ὧν ἔρῃ.  
 ἔκ εἰμι ἢ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη  
 ἔργα, καὶ Αἰχύνην ἔνομίσασα θεόν·  
 ἀλλὰ Φιλαιδῆμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας  
 αἰχύνων, λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίην,  
 τῷ μὲν ἀναπύσει χρόνος ἔννομα· τὰμὰ δὲ λυγρὰν  
 ὅσῃα τερφθεῖ κληδὸν ἀπώσαμένης.

## XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε βιῶ Διδύμωνι τεκῆσθαι  
 ἄρτενας, ἔδῃ μᾶς ἑστῇ ἐνὸς ἀνάστατο.  
 ἡ μὲν αἰριτεύσασα καὶ εὐτοκος ἔκ ὑπὸ παίδων,  
 ὀθνεῖαις δ᾽ ἐτάφη χερσὶ θανῆσθαι βιῶ.

## XXVIII.

Ἄμβρος ὅδ' ἐστ', ὦ ἄνθρωπε, Σοφοκλῆος, ὃν παρὰ Μυσῶν  
 ἱρὴν παρθενίην, ἱερὸς ὦν, ἔλαχον·  
 ὅς με τὸν ἐκ Φλιῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,  
 πρίνινον, ἐς χρύσειον χῆμα μεθηρμόσατο,  
 καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τῷ δὲ θανόντος  
 εὐθετον ὀρχηστὴν τῇ δ᾽ ἀνέπασα πόδα.  
 ἔσθλιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες τᾶσιν· ἡ δ᾽ ἐνὶ χερσὶ  
 κέρμις, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίας;  
 "εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπῶν Φίλον, ἔκ ἂν αἰμάτων,  
 εἴτε καὶ Ηλέκτρην ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον.





Αρχίλοχον, μὰ θεῶς καὶ δαίμονας, ἔτ' ἐν ἀγχαῖς  
 εἶδομεν, ἔθ' Ἡρῆς ἐν μεγάλῳ τεμένει.  
 εἰ δ' ἤμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, ἔκ' αὖν ἐκεῖνος  
 ἤβλεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

## XXIV.

Σμερδιέω ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔραλλον ὄσευν,  
 κώμῃ καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,  
 τερπνότητι Μῦσησιν Ἀνάκρεον, ὃ' πὶ Βαβύλῳ  
 χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλὰκι δάκρυ χέας,  
 αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,  
 κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίῃ·  
 αὐτόμαλοι δὲ φέροιν Ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,  
 κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσω,  
 ὄφρα καὶ ἐν Δηῆς οἰνώμενος αἶθρα χορεύσῃς,  
 βεβληκῶς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλῃν.

## XXV.

Ἡδισον Φιλέεσι νέοις προσανάκλυμι ἐράτων,  
 Σαπφῶ, σὺν Μῦσαις ἢ ῥά σε Πιερίσιν  
 ἢ Ἐλικὸν εὐκισσος, ἴσα πνίχσαν ἐκείναις,  
 κοσμεῖ, τὴν Ερέσω Μῦσαν ἐν Αἰολίδι·  
 ἢ καὶ Τμὴν Τμénéαιος ἔχων εὐφειγέα πεύκην  
 σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσαθ' ὑπὲρ θαλάμων·  
 ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ  
 σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὀρῆς.  
 πάντα, πότνια, χαῖρε. θεοῖς ἴσας γὰρ αἰοιδάς,  
 ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.



χω' μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν  
 Ἰρηνῶν κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.  
 εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμύσσοις  
 καὶ κόρυδος κύκνη φθέγγετ' αἰοιδότερον.

## XXI.

Εμπωρίας λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρῳ  
 γευόμενον, ξείνῳ Μέμφιδι ἔκασψε τάφῳ,  
 ἔνθα δραμῶν Νεῖλῳ ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρων  
 τάνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημύσασεν.  
 καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἄλᾳ· νῦν δὲ καλυφθεὶς  
 κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάφον.

## XXII.

Αὐλῖν Αρισαγόρῳ καὶ κλήματα μυρίος ἀρθεῖς,  
 Νεῖλε, μετ' εἰκαῖης ἐξεθόρησας ὁδῷ.  
 αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρον ἐπεινέξατο βῶλῳ  
 ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,  
 γείτονος ἡμίθραυστον ἔω' αὐλίον, ὦ πολὺς, εἴπας,  
 μόχθος ἐμὸς, πολυῆς τ' ἔργα περισσὰ χερσὶς,  
 ὕδωρ πάντ' ἐγένεοδε· τὸ δὲ γλυκὺ τῆτο γεωργοῖς  
 κύμ' ἔω' Αρισαγόρην ἔδραμε πικρότατον.

## XXIII.

Οὐ μὰ τόδε Φθιμένωνν σέβας ὄρκιον, αἶδε λυκάμβεω,  
 αἰ λάχρμεν συγερεὴν κληδόνα, θυγατέρες,  
 ἔτε τι παρθενίην ἡχύναμεν, ἔτε τοκῆας,  
 ἔτε Πάρον, νήσων αἰτωυτάτην ἱερῶν.  
 ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγῆλὸν ὄνειδος  
 Φήμην τε συγερεὴν ἔφλυσεν Αρخیλοχος.

## XVI.

Εἰς τὴν Θέσπιδος εἰκόνκ.

Θέσπιδις ἐγὼ, τραγικὴν ὅς ἀνέπλασα πρῶτος αἰοιδὴν  
 κωμήταις νεαράς καινοτομῶν χάριτας,  
 Βάκχος ὅτε τρίτῳ καταγόι χορὸν, ὦ τράγος ἄθλον,  
 χῳτῖνικός ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλον ἔτι.  
 οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τὰδε. μυρίος αἰὼν  
 πολλὰ προσευρήσει χᾶτερ᾽ ἄλλα δ' ἐμά.

## XVII.

Θέσπιδος εὖρεμα τῷτο. τὰ δ' ἀγροῖωτιν αὖ ὕλαν  
 παίγνια, καὶ κόμης τῆς ἀτελειοτέρας  
 Λιχύλος ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμιλευτὰ χαράξας  
 γράμματ᾽, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρόμενα,  
 καὶ τὰ κατὰ σκητὴν μετεκαίνισεν. ὦ σῶμα πάντων  
 δεξιὸν ἀρχαίων, ἦδ' ἄ τις ἡμιθέων.

## XVIII.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεται ἔστι γὰρ ἄπνοος.  
 ἀλλὰ σ' ὁ βεπλάσας ἐξαπάτησε Μύρων.

## XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόχος ἀλαβύς,  
 καὶ γάλα πιτεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχεν.

## XX.

Γάλλον Αἰρισαγόρης ὠρχήσατο· τῆς δὲ Φιλόπλες  
 Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διήλθον ἐγώ.



ἔξ ευῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἡελίχ βαρὺ θάλπος  
ἢ ταίρη μαλακοῖς ἐκλίεσται Ζεφύροις.

## XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθάψεν  
ἔντεα; τῷ πέλῃα Δωρὶς ἀναγράφεται;  
πλάθει γὰρ Θυρεάτις ὑφ' αἵματος ᾧδε λοχιτᾶν,  
χάμεις ἅπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.  
πάντα νέκυν μάσσει δεδωπότα, μή τις, ἔτ' ἔμπαυς  
λειπόμενος, Σπάρτῃα κῦδος ἔλαμψε νόθον.  
ἴοχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ᾧδε λακύνων  
φανεῖται θρόμβοις αἵματος Οθιυάδα,  
χωὶ τόδε μοχλήσας σπᾶνρει πέλας. ᾧ πρωάτωρ Ζεῦ,  
σύζον ἀνικάτῃ σύμβολα Φυλόπιδος.

## XIV.

Σᾶμά τοι ἔχι μάταιον ἐπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγης,  
ἄλλος ἅπ' ὁ Κρήτας θῆρος ἀνὴρ ἔβητο.  
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμῆ καὶ τριπλόα γῆα  
γραψάμενος, δῆεις. τῆτο δ' ἔοικε λέγεσθαι  
Ἀσπίδος ᾧ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδης με,  
ἢ Φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσί.

## XV.

Αὐλοὶ τῷ Φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἥνικα Μήτηρ  
ἰερά τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε Θεῶν,  
καὶ πρὸς ἐμὸν Φῶνῆμα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν  
ἐκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος Θαλάμης.  
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος ἔπαραισας  
ἐγνώσθη, φοίβῃ τῆτον ἔδειξεν ἔρις.

εἰ δώσει καί μοι ταύτην χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,  
μὴ πρόφασις, σύμπαντι σὺν με λαβὼν ἄπαγε.

## X.

Ἰωπὼν Αθηνίων ἦσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα  
Ἰλιος ἦν, κῆγ' ὧ κείνῃ ἅμ' ἐφλεγόμεν,  
ὃ δέϊσας Δαναῶν δεκέτη πόνον. ἐν δ' ἐνὶ Φέβγῃ  
τῷ τότε, καὶ Τρῶες καὶ γὰρ ἀπωλόμεθα.

## XI.

Σάρδις Περσινόεντος ἀπὸ φρυγὸς ἤβελ' ἰκέσθαι  
ἐκφρων μαινομένην δ' ἔς ἀνέμοισι κόμην  
αἰγνὸς Ἀτὺς, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἀγρία δ' αὐτῇ  
ἐσπεύσθη χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ θευφορίας,  
ἐσπέρειον σείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες  
ἄντρον ἔδν, νεύσας βαιὸν ἀπώθεν ὁδῶ.  
τῷ δὲ λέων ὥρσσε κατὰ σῖβον, ἀνδράσι δαῖμα.  
θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' ἔσθ' ὀνομαστὸν ἄχος,  
ὃς τότε ἄναυδος ἔμεινε δέξ' ὕπο, καὶ τινος αὔρη  
δαίμονος ἐς τὸ εὖν τύμπανον ἦκε χέρας·  
ὃ βαρὺ μυκήσαντος, ὃ θαρσαλεώτερος ἄλλων  
τετραπόδων, ἐλάφῳ ἐδραμεν ὀξύτερον,  
τὸν βαρὺν ὃ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας  
μητέρα, Σαργαρίδ' χεῖλεσι παρ' ποταμῷ,  
ἰρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα  
τῷτο, τὸ θηρὶ φυγῆς αἷτιον, ἀνίβημαι.

## XII.

Ριπίδα τὴν μαλακοῖσιν αἰὲ πρηνεῖαν αἵταις  
Παρμενὶς ἠδίστη θῆκε παρ' οὐρανίῃ,  
Hh 5

## V.

**Σ**πονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέστες  
δαίμονες, οἱ Φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,  
ὕμεας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, ἔς ὃ μελίχρως  
κῆρος Ἀθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

## VI.

**Τ**ὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρὸς με Θεωρὸν  
ΕὐΦραγόρην, ἀνέμων προὔταξε Ζέφυρε,  
εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς  
μυριέτης κέκριται τῷ Φιλέοντι χρόνος.

## VII.

**Ο**ρκον κοινὸν Ερωτ' ἀνεθήκαμεν, ὅρκον ὃ πιστὴν  
Ἀρσινόης ἔθετο Σωσιπάτρω Φιλίην.  
αἰλλ' ἡ μὲν ψευδὴς, κενὰ δ' ὀρκία· τῷ δ' ἐφυλάχθη  
ἡμέρος. ἡ δὲ Θεῶν ἔ Φανερὴ δύναμις.  
Θρήνης, ὦ Ὑμέναιε, παρὰ κλήσις ἀκῆσαις  
Ἀρσινόης, πασῶ μεμψαμένους προδότῃ.

## VIII.

**Η**πιβανὴ μ' ἐτρωσεν Ἀρσιονόη, Φίλ' Ἀδωνι,  
κοψαμένη τῇ σῇ σήθεα παρ' καλύβῃ.  
εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἣν ἀποσωτεύσω,  
μὴ πρόφασις, σύμπλεον σύμμε λαβὼν ἀπαγε.

## IX.

**Η**τρυφερὴ μ' ἤγρευσε κλειὰ τὰ γαλάκην', Ἀδωνι,  
τῇ σῇ κοψαμένη σήθεα πανυχίδι.

I.

## II.

### III.

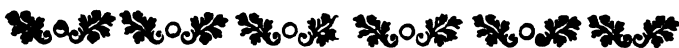
#### IV.

# H h 4

τῷτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφόμενος εἰς ἐν ἀριθμός.  
 ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν ἔκ ἔμολεν,  
 αἱ δ' οἰκλῆρὸν ναῦσσα τόδ' ἡρίον ἔπλετο ΦΙΔΙΣ;  
 νῦν σφιγγὸς γρίφας Οἰδίπῳ εἰφρασάμην.  
 αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμῶν ἀνιγίμα τύπῳιο,  
 Φείγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

## XXII.

Ἀκλαυτοὶ καὶ ἄθῆστοι, ὁδοιπόροι, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ  
 Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,  
 Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἀρεος, ἡδὲ Λατίνων,  
 ἔς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας,  
 Ἡμαβὴ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κείνο φιλίππῳ  
 πνεῦμα, θοῶν ἐλάφῳ ὥχετ' ἐλαφρότερον.



## Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ

ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἀφλοῖος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόροι, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ  
 Ἀλκαίῳ σταυρὸς πῆγνυται ἡλίεστος.



καὶ πνιγέσσαν ἄχερδον, ἀποσύφρασαν ὀδιτῶν  
 χεῖλεα καὶ δίψαι καρφαλέον Φάρυγα.  
 ἀλλὰ τις, Ἰωπῶνακλος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,  
 εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

## XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλὰς,  
 ἄπλεκτον χαίταν ἐν χορῇ κειραμένα·  
 αὐτὸς δ' αἰτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας  
 φοῖβος, ἐὼν τιμῶν ἢ Θέμις ὕμνοπόλον·  
 Μῆσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔσθυσεν ἀκῆων  
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·  
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,  
 εὖτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Αἰδέω.

## XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκιέρω ναύταις πλόος, ἔκ τε Βορείης  
 λαίλαπτος Ἀτπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,  
 ὃ σείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπὸρε· σῶμα δὲ πόντος  
 ἔκρυψ' Αἰγαίῳ ραιόμενον πελάγει.  
 ἠϊθέων δακρυτὸς ἄπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ  
 πλείστα πολυκλαύτα κήδεα ναυτιλίας.

## XXI.

Εἰς γυναῖκα ἣτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτε χάριν ὁ παροδίτας  
 δισσάκι ΦΙ μῦθον γράμμα λέλογχε πέτρος,  
 λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ  
 τᾷ χθονὶ κευθομένα ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα ;

H h 3

πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθρῶ ἀράξας  
 βρέγμα φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,  
 ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι Φόνοιο  
 γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ Φάρμακα χευάμενος.

## XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Εὐπύκρῳτες, ἐχί σε μῦθον  
 ὤλεσεν, ἥ δ' ἔρατὴν Καλλίχῃ ἡλικίῃν.  
 ἔντως οἶνοχάρων ὁ μονόμματος, ὦ σὺ τάχιστα  
 τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Αἰδέω πρόωσιν.

## XVI.

Αγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ελλάδος ἐς γᾶν,  
 καὶ Τίτος εὐρείας ἀγαγ' ἀπ' Ιταλίας.  
 αἰχ' ὁ μὲν Εὐρώπῃ δ᾽ ἄλλον ζυγὸν αὐχένι θήσων  
 ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ελλάδα δαλσύνας.

## XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ησιόδοιο  
 Νύμφαι κρηνιαδῶν λῆσαν ἀπὸ σφετέρων,  
 καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν  
 ἔρραναν, ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι.  
 τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέωνεεν, ἐννέα Μυσῶν  
 ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

## XVIII.

Εἰς Ἰσπώνακτα.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐὼ ἐπιτέτροφε τύμβῳ  
 βότρυν ἀπ' οἰάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάταν,

λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον Φόρμιγγι μελιχρὸν  
ᾠπασαν ἐξ αἰθλῶν, ἔστέφος, ἀλλ' αἶδαν.

## XI.

Εἰς Ερωτα δεδεμένον.

Τίς σε τὸν ἔχ' ὁσίως ἠγρευμένον ᾧδε πεδήσας  
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,  
καὶ πιναράν ὄψιν τεκλήνατο; πῦθ' οὐαὶ τόξα,  
νήπιε, πῦθ' πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;  
ἦ ῥα μάτην ἐπώνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν αἵμα  
κυμήναίῃα θεῖς, τῇδ' ἐνέδησε πάγη.

## XII.

Εἰς Πανὸς ἀγαλμα.

Ἐμπνέει Πὰν λαροῖσιν ὀρεῖβάτα χεῖλεσι μῦσαν,  
ἔμπνέει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,  
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνωδῶ  
κλάζει κατιθύνων ῥήματος ἀρμονίην·  
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἵχνος  
ῥησσιέδῳ Νύμφαις ταῖσδε μυθυδριάσιν.

## XIII.

Μακύνῃς τείχη, Ζεῦ Ολύμπιε, ῥέξει φίλιππος  
ἀμβρατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·  
καὶ γὰρ χθρὸν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπῃροισι φιλίππος  
δέδμανται, λοιπὰ δ' αἶπρὸς Ολύμπων ὁδός.

## XIV.

Πίομαι, ᾧ Ληναῖε, πολὺ πλεόν, ἢ πίε Κύκλωψ  
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κραίων·

Hh 2



## VIII.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ Φλέβα μητρὸς ἀγύρτης  
 ὕλης εὐδένδρεα πρῶνας ἐβηνοβάτει.  
 τῷ δὲ λέων ἥτησε πελώριος, ὥς ἐπὶ θοίνῃ  
 χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλὲς φάρυγος.  
 δέισας δ' ὤμηςέω θηρὸς μόνον, ὥς αὐδάξει,  
 τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπαλαγῆσεν νάπτης.  
 χῶ μὲν ἐνέκλεισε Φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τεινόντων  
 ἐνθες ῥομβητὴν ἐσροφάλιξε φόβην.  
 κῆνος δὲ προφυγῶν ὀλοὸν μόνον, εἶσατο Ρεῖη  
 θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῇ Κυβέλης.

## IX.

Οἷον ὀρῆς, ὧ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λαῖμα  
 κλειτομάχῃ, τοίαν Ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.  
 ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμαῖς  
 ἔντεα, καὶ γοργῷ μάονατο παγκρατίῳ.  
 τὸ τρίτον ἔκ ἐκόνισεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας  
 ἀπῶως, τῆς τρισσῆς Ἰσθμόθεν εἴλε πόνους.  
 μῶνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἐπ' ἀπώυλοι δὲ  
 θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐσέφεθ' Ερμοκράτης.

## X.

Οὐκέτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοβρόφον, ὥς ποτε, μέλιψις,  
 κρεῖμα δ' εὐτρήτων φθειγόμενος δονάκων,  
 ἔσθ' ἐνὶ σαῖς παλάμῃς Τριτωνίδος ἔργον Αθάνας,  
 ὥς πρὶν, ἐπανθήσει, κυμογενὲς Σάτυρι.  
 δὴ γὰρ ἀλυκίσωπέδαις σφίγγῃ χέρας, ἔνεκα φοίβῃ,  
 θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

## V.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς  
 - Δωρόθεος γοερὸς ἔννεπε Δαρδανίδας,  
 καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραῦνιον, ἔπνεε δ' ἴππῳ  
 ἔργματ', αἰεζῶν αἰψάμενος Χαρίτων·  
 μῦθος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσιῳ προφῆταις  
 Μῶμῃ λαίψηράς ἐξέφυγε πτέρυγας,  
 Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίῃ  
 νηῶ Φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμευς.

## VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραισῆρος Ὀμηρον  
 γήσοιτε Φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,  
 ἔκ εἴμ', ἔδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, ἔδέ μιν ἦος  
 Δμησαγόρε· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλὰς ἴδοι.  
 ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰ μὰ δέ, Μῆσαι  
 καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν αἰέσατ' ἔπη.

## VII.

Ἡρώων τὸν αἰοιδὸν Ἰω ἐνὶ παῖδες Ὀμηρον  
 ἦκαχον, ἐκ Μυσέων γρύφον ὑφηνάμενοι.  
 νέκταρι δ' εἰνάλλαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο,  
 καὶ νέκυν ἀκλαῆ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,  
 ὅτι· θέτιν κύδῃσι καὶ ἡέα, καὶ μόθον ἄλλων  
 ἡρώων, ἰθακῆ τ' ἔργμαλα λαρτιάδew.  
 ὁλβίῃσι νήσων πόντῳ ἰος, ὅτι· κέκευθε  
 βασιὲ Μυσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

H h



# Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Μ Ε Σ Σ Η Ν Ι Ο Υ.

## I.

**Π**ρώταρχος καλός ἐσσι, καὶ εἰ θέλει· ἀλλὰ θελήσει  
ὑστερον· ἢ δὲ ὥρῃ λαμπράσθ' ἔχουσα τρέχει.

## II.

**Η**κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεσαι· ἀλλὰ φύλαξαι  
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταῦτό παβῆσα λάβῃ·  
καὶ γνώσῃ Φιλέοντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν  
τῆς ἀμεταβλήτης φρόντισον ἡλικίης.

## III.

**Ζ**εῦ Πίτῃς μεδέων, Πειθήγορα, δεύτερον ἤα  
Κύπριδος, αἰτωπῶν σείψον ὑπὸ Κρονίων·  
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέβεν αἰετὸς ἀνθεὶς  
μάρψαις ἀντὶ καλῆ, κοίρανε, Δαρδανίδε.  
εἰ δέ τι Μισσάων τοι ἐγὼ Φίλον ὥπασα δῶρον,  
νεύσαις μοι θεῖς παιδὸς ὁμοφροσύνην.

## IV.

**Ε**χθαίρω τὸν Ερῶτα. τί γὰρ βαρὺς ἐκ ἐπὶ θῆρας  
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβόλειν κραδίῃ;  
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καὶ αὐφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνόν,  
δρῶσας, ἀπ' ἐμῆς αἴθλον ἔχει κεφαλῆς;

## V.



# Σ Α Μ Ι Ο Υ.

## I.

Δέρμα καὶ ὀργυαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος  
 Ἀμφιτρωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,  
 τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχέντα φιλιππῶ  
 ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,  
 βέβητον Οὐβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ἂ πολὺολβος  
 Ἡμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

## II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τῷτο φίλιππος  
 δερμα ταναιμύκx λευρὸν ἔθηκε βοὸς  
 αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρεϊ κυδιόωνῃα  
 ἔσβεσεν Οὐβηλῆ τρηχὺν ὑπὸ πρόπυδα.  
 ὁ Φθόνος αὐαῖνοίτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος αἰέξει  
 ρίζα Βεροιαίx κράντορος Ἡμαθίας.



ὄρχησθ' ἢ Βῆσαν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον  
σαλπίζει, κρῆν' πρὸς ῥύσιν οἰγομέν'·  
καὶ πολέμῃ σὺνθημα, διὰ χρυσέ' τε γεγωνεῖ  
κῶβωνος κῶμ' σὺνθεμα καὶ θαλῆς,  
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύσαις Φίλον ἱεραγωγῶις  
εὔρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.  
ἀλλὰ Κτησιεὶς σοφὸν εὔρεμα τίετε τῷτο,  
δεῦτε νέοι νηῶ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

## V.

Ἄγ' Ἀρισταγόρην ἔτ' ἐκλυσεν, ἔτ' ἐβίγ' αὐτῷ·  
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε, κῶχετ' Ἀρισταγόρης.  
πᾶ τοῖν ἀκόνιτον ἔχει Φύσιν; ὦ σοροπαῖοι,  
Ἄγιν καὶ μίτρας βάλλετε καὶ σεφάνοις.

## VI.

Λυσιμελὲς Βάκχ'· καὶ λυσιμελὲς Αφροδίτης  
γενᾶται θυγάτηρ λυσιμελὲς ποδάγρα.

## VII.

Τῷτο Θέων ὁ μόν' αὐλος ὑπ' ἥριον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ  
αὐλητῆς, μίμων κῆν θυμέλῃσι χάρις.  
τυφλὸς ὑπαὶ γῆρως. εἶχεν καὶ σκίρπ' αλον υἱόν,  
νῆπιον ἔκ' αὐλῆν σκίρπ' αλον, εὐπ' ἀλάμ' ον  
αἰδέειν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τῷτο γὰρ εἶχε,  
τῷτο πανημερίων ἡδὺ μάσημα νέων.  
ἥλπει δὲ γλεύκ' μεμεβυσμένα παίγνια Μισσέων,  
ἥ τὸν ἐν ἀκρήβοις βάτ' αλον ἡδυπότην,  
ἥ τὸν Κῶταλον, ἥ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέων  
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, Χαῖρε Θέων.

# Η Δ Υ Λ Ο Υ.

## I.

**Ο**ἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκη  
αἰ δόλιαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,  
ἥς πάρα Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα  
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,  
σάνδαλα, καὶ μαλακαὶ, μασῶν ἐκδύματα, μίτραι,  
ὑῶν καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαφτύρια.

## II.

**Αἱ** μίτραι, τό θ' αἰλκργές ὑπένδυμα, τοί τε λάκωνες  
πέπλοι, καὶ ληρῶν χρύσειοι οἱ κάλαμοι  
πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ Ερώτων  
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβροσίον τι θάλλος.  
τοιγὰρ τῷ κοίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήτω  
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοον.

## III.

**Η** διαπινομένη Καλλίσιον ἀνδράσι (θαῦμα,  
καὶ ψευδές) νῆσις τρεῖς χόας ἐξέπειν  
ἥς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετρήσα θυῶν,  
κεῖται πορφυρέης λέσκιον ἐξ ὑέλης  
ἦν γε σὰς πάντως, ὡς καὶ πάντως ἅπ' ἐκείνης  
σοὶ τοίχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

## IV.

**Ζ**ωροπόται, καὶ τῷτο φιλοζεφύρεα κατὰ νηὸν  
τὸ βυτὸν εἰδυῖης δευτ' ἰδετ' Ἀρσινόης.

γαλαίῳ κυβέλης ὀλολύγμασι πολλάκι δῶσα  
 τὸν βαρὺν εἰς αἰκοᾶς ἤχον ἀπὸ σομάτων,  
 τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρεῖα,  
 θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὥσθ' ἀνέπαυσε πόδα.

## X.

Παῖς Ἀσκληπιάδew καλῶ καλὸν εἶσατο φοῖβω  
 Γόργος ἀφ' ἡμερτᾶς τῷτο γέρας κεφαλᾶς.  
 φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κῆρον ἀέξοις  
 εὐμοῖρον λευκὴν ἄχρῃς ἐφ' ἡλικίην.



καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσι,  
 κῆρε, πεποιήσαι δ' ἡλίκος ἐσσι χάριν.  
 τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' ἔκ ἀσφαλὲς ἄσπον  
 ἔρπειν αὐτὴν, ἃ φίλος, ἀνθερίκαν.

VI.

Ἰξῶ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίσῳ  
 κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πτερύγων·  
 χαῖ μὲν ἀναστενάχων ἐπεκώκυν ἱερὸς ὄρνις.  
 ἀλλ' ἐγὼ, ὦ Φίλ' Εὐως, καὶ Θαλαραὶ Χάριτες,  
 εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνη  
 ἐν χερσὶ καὶ Φβογῆν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλλω.

VII.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χαῖ μὲν ἀνατλαῖς  
 μυρία, καὶ σήσας δίκτυα καὶ σάλικας,  
 σὺν κενεαῖς χεῖρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ  
 τὰμὰ φέρουσιν, Εὐως, οἷς σὺ γένοιο βαρύνς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος  
 τόξον, καὶ κάρπεα τῆσδε καθάψε πόδας,  
 καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχενίον τε κυνάγχαν  
 θῆκεν ὀρειάρχῃ δῶρα συαγρεσίης.  
 ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον  
 εὐαγρον πέμπωις ἡέα Σιμύλειω.

IX.

Ἀχαιὺς ἡ φρυγὴ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας  
 πολλάκι τῆς ἱερᾶς χευαμένη πλοκάμης,



## II.

Ωραί τοι Χάριτες τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλασον,  
 ὦ πυγὰ, κνᾶσσειν ἐδὲ γέροντας ἐᾶς.  
 λέξον μοι τίνος ἐσσι μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων  
 κοσμεῖς. αἰ πυγὰ δ' εἴπω· Μενεκράτεος.

## III.

Η Τροίην ἀγαθὴ κερυτρόφος· ἐκ ἂν ἀμάρτοις  
 αἰνήσας παίδων ἐδὲ τὸν ὑστάτιον.  
 τόσσον δ' Εμπεδοκλῆς Φανερώτερος, ὅσπον ἐν ἄλλοις  
 ἀνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ρόδον.

## IV.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοιτος· ἦ γὰρ ἂν ὄμμα  
 ῥίψῃς, ὡς ἰξῶ τῆτο προταμνωχεται.  
 τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πύονα σαρκὸς  
 ἀκμὴν, καὶ γήων ἄνθος ἀκηράσιον·  
 τῇ δὲ φιλοκλῆος χούσειον ῥέθος, ὅτε καὶ ὕψος  
 εἰ μέγας, ἔρανή δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.  
 ἦν δ' ἐπὶ λεωλίνεω σρέψῃς δέμας, ἐκέτι γῆα  
 κινήσεις, αἰλύτω δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,  
 ἔχνια κολληθεῖς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἶθει  
 κῆρος, κῆς νεάτης ἐκ κορυφῆς ὀνυχας.  
 χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε  
 ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσαοτε κόμην.

## V.

Η ῥά νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κίοντι  
 σεινῆς, ἠντήσανθ' αἰ λιπαραὶ Χάριτες.



# Ρ Ι Α Ν Ο Υ.

## I.

**Η** ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοισι πελόμευθα  
 ἄνθρωποι, Φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα  
 ἀφραδὴν κραδίη. βίοτοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευῆς  
 σρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάτῃει,  
 ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν αἰτίζει,  
 εἰδὲ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, εἰδὲ τι ῥέξαι,  
 ἐργίγας, ὅταν ἄνδρες ἐχεκλέαντο παρέωσι  
 καὶ οἱ θυμὸν ἔδωσι κατηφείη καὶ οἰζύς.  
 ὅς δέ κεν εὐόχθησι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὁπάξει,  
 καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήβεται ἕνεκα γαῖαν  
 ποσσὶν ἐπιτείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·  
 ἀλλ' ὑπερωπλή καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο  
 ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένους ἔχου,  
 καὶ περ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὐπῆχυν Αθῆνην,  
 ἢ τιν' αἰτραπὶλὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδε,  
 ὥς κε μετ' ἀθανάτοισι ἐναρίθμιος εἰλαπινάξῃ.  
 ἢ δ' Αττὴ ἀπαλοῖσι μεταβρωχῶσα πόδεσσιν  
 ἀκροῆς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,  
 ἄλλοτε μὲν γραῆσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε  
 ὁπλοτέρησι γρηῖς ἐφίσταται ἀμπαλακήσι,  
 Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκη τ' ἐπιήρα φέρεσσα.



G g 5

καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες  
ἀντίποδες ναίῃσι . . . . .

## III.

Εἰ κύβον ἐξ ὀλύγῃ διπλάσιον, ὦ γὰρ, τεύχειν  
Φράζειαι, τὴν σφερὴν πᾶσαν εἰς ἄλλο Φύσιν  
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδ᾽ ἐτι πάρα, καὶ σύ γε μάνδρην,  
ἢ σιρὸν, ἢ κοίλῃ Φρεϊάτος εὐρὺ κύτος  
τῇδ᾽ ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις  
συνδρομάδας δισσωὼν ἐντὸς ἑλῆς κανόνων.  
μηδὲ σύ γ᾽ Ἀρχύτew δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,  
μηδὲ Μενεχμείης κωνοτομεῖν τριάδας  
δίξῃαι· μηδ᾽ εἴ τι Θεοδέος Εὐδόξοιο  
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.  
τοῖσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις  
ρεῖά κεν, ἐκ παύρῃ πυθμένος ἀρχόμενος.  
εὐαίων Πτολεμαῖε πατὴρ, ὅτι παιδὶ συνηθῶν  
πάνθ᾽ ὅσα καὶ Μῦσαι καὶ βασιλεῦσι φίλα  
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ᾽ εἰς ὕψερρον, ἔρᾳνιε Ζεῦ,  
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσσει χερὸς.  
καὶ τὰ μὲν ὥς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσων  
Τῷ Κυρηναίῃ τῷτ᾽ Ερατοσθένεος.





# ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

Κ Τ Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ.

## I.

[Εκ τῆς Ηριγόνης.]

**Ο**ἶνός τοι πυρὶ ἵτον ἔχει μένος, εὐτ' ἂν ἐς ἄνδρα  
 ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα λίθυσσαν ἄλλα  
 Βορρᾶς ἢ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκουμμένα Φαίνει  
 βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

## II.

Εκ τῷ Ερμῷ.

**Π**έντε δέ οἱ ζῶναι περιελάδες ἐσπεύοντο·  
 αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,  
 ἡ δὲ μία ψαφάρη τε καὶ ἐκ πυρὸς οἶον ἐρυθρή.  
 ἡ μὲν ἦν μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ  
 τυπλωμένη Φλογμοῖσιν, ἐπεὶ ῥα ἔμοῖραν ὑπὸ αὐτὴν  
 κεκλιμέναι ἀκλίνες αἰδερέες πυρρῶν·  
 αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοισι περιπεπληῆναι,  
 αἰεὶ κυμαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι μεγέεσσι  
 ἔμην ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἅπ' ἑρπύλλων κρύσταλλος  
 καὶ γαῖαν ἀμπαέχε, περίψυχος δ' ἐτέτυκτο·  
 ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἀμβροτὰ ἀνθρώποισι  
 δοῖαι δ' ἄλλα ἔασιν ἐναντία ἀλλήλησι  
 μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίς κρυτήλη,  
 ἄμφω εὐκρητοί τε, καὶ ὁμῶνιον ἀλδήσκασαι

G 5 4



# ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

Σ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ο Υ.

## I.

**Π**αισιν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ  
 θείσα, καὶ ἀπλήσω δαίμονι μεμφομένη,  
 τέτραβ' ἄλγος ἔτικτε, καὶ ἔκ ἀνέκρινεν ἀδής  
 ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρόχος,  
 οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον Αἰδί μαςοὶ  
 κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

## II.

**Γ**ῆρας ἐπ' αὖν μὲν ἀπῶν, πᾶς εὐχεται· ἣν δέ ποτ' ἔλθῃ,  
 μέμφεται. ἔσι δ' αἰεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.



## LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ἔτε τι δεινὸν  
 ῥέζων, ἔτ' ἀδικῶν ἐθένα, γαῖα Φίλη,  
 Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῆνεσα, μήτε σὺ κέφη  
 γίγναι, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μὲν ἔχθη.

## LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτῷ πατέρα Βάτλον.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχῃ μὲν  
 ἴδι Κυρηναίῃ παιδῇ τε καὶ γενέτῃ.  
 εἰδέης δ' ἄμφω κεν. ὁ μὲν ποτε πατρίδος ὄπλων  
 ἤρξεν· ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.  
 ἔνέμεσις· Μῆσοι γὰρ ὅσας ἴδον ὁμματι παῖδας  
 μὴ λοξῶ, πολὺς ἐκ ἀπέθεντο Φίλης.

## LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτῷ τάφον.

Βαττιάδῃ παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν αἰοιδὴν  
 εἰδότος, εὖ δ' οἶνω καίρια συγχελάσαι.



## LVI.

**Κ**ρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,  
 δίχονται Σαμίων πολλάκι θυγαῖρες,  
 ἠδὲσαν συνέριθον, αἰεὶ λάλον· ἣ δ' ἀποδρίζει  
 ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

## LVII.

**Ω**φελε μοῦσ' ἐγένοντο θαυί νées. ἔ γάρ ἂν ἡμεῖς  
 παῖδα Δυσκλείδῃ Σώπῳλιν ἐτένομεν·  
 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν αἰλί πῃ φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκέλευε  
 ἔνομα καὶ κενὸν σῆμα παρερχόμεθα.

## LVIII.

**Δ**ωδεκέτῃ τὸν παῖδα πατήρ ἀνέθηκε φίλιππος  
 ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλωῖδα, Νικοτέλην.

## LIX.

**Η**ῶοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἥελίς δέ  
 δυνομένην Βασιλῶ κατθανε παρθενικῇ  
 αὐτοχερί· ζῶειν γάρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θείσας,  
 ἔκ' ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν  
 πατρὸς Αἰρισίπῳοιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη  
 πᾶσα, τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδῶσα δόμην.

## LX.

**Ε**ῴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ ΚΛΕΟΜΒΡΟΣ ὦ μ' βραχιώτης  
 ἤλατ' ἀφ' ὑψηλᾶ τείχεος εἰς Αἰόην,  
 ἄξιον ἔτι παθὼν θανάτῃ κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος  
 ἐν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμ' ἀναλεξάμενος.

## LI.

“Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ εἷχος ἔμακρά λέξων  
Θῆρις Αἰτναίῃς Κρής ὑπ’ ἐμοί. <sup>ε</sup> δολιχόν.

## LII.

Κύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Ἰωπακὸν εὐρεῖν  
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς ἔτι γὰρ ἡ γενεή·  
καί σφιν ἀνιηρόν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξων  
τῷθ’ ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτήν.

## LIII.

“Ἡ ῥ’ ὑπὸ σοι Χαρίδας ἀναπαύεται; <sup>ε</sup> εἰ τὸν Αῤίμμα  
τῷ Κυρηναίῃ παῖδα λέγεις, ὑπ’ ἐμοί.  
<sup>α</sup> ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρβει; γ πολὺ σκότος. <sup>α</sup> αἰ δ’ ἄνοδοι, τί;  
γ ψεῦδος. <sup>α</sup> ὁ δὲ Πλάτων; γ μῦθος ἀπωλόμεθα.  
ἔτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδυν  
βέλει, Πελλαίῃ βῆς μέγας εἰν Αἰδῇ.

## LIV.

Δαίμονα τίς δ’ εὖ οἶδε τὸν αὖριον, ἀνίκα καὶ σέ,  
Χάερμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροισι,  
τᾶ ἑτέρα κλαύσαντες ἐθάπτομεν; ἔδ’ ἐν ἐκείνῃ  
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρεῖμ’ ἀνιηρότερον.

## LV.

Τιμονόη... τίς δ’ ἐσσί; μὰ δαίμονας, ἔσ’ ἂν ἐπέβων,  
εἰ μὴ Τιμόθεε πατὴρ ἐπ’ ἡν ὄνομα  
σηλή, καὶ Μήθυμα τετὴ πόλις. ἡ μέγα Φημί  
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.



ἔκτι Διχλαΐσιν ὑπὸ δρυσίν, ἔκτι Δάφνιν  
ποιμένες, Ἀσακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα.

## XLVII.

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν Ἀλικαρνασσία ἐλεγείας ποιητήν.

Ἐγώ τις, Ἡράκλειε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ  
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὅσσάκις ἀμφότεροι  
ἥελιον λέχη κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν πρ,  
ξεῖν' Ἀλικαρνησσεῦ, τετράπαιλαι σποδιή·  
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἥσιν ὁ πάντων  
ἀρπακτὴρ Αἰδὸς ἐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

## XLVIII.

Νάϊος ἐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ  
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,  
ἔμπαρος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ  
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως ἔνομα τύμβος ἔχων,  
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· φεύγε θαλάσση  
συμμίσγεν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

## XLIX.

Τῷδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνου  
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τὰς ἀγαθὰς.

## L.

Η, δίξῃ Τίμαρχον ἐν Αἰδὸς, ὅφρα πύθῃαι  
ἢ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσται,  
δίξεσθαι Φυλῆς Πτολεμαίδος, ἡέα πατρός  
Παυσανίης· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβείῃ.

## XLII.

**Τ**ὸν βαβὺν οἰνοπότην Ερασίζεον ἡ δις ἐφεξῆς  
ἀκρήτῃ προσωθεῖσ' ὥχεται ἔχουσα κύλιξ.

## XLIII.

**Τ**ὴν Φρυγίην Αἰόχην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐοθλοῖς  
Μίκκος καὶ ζῶν ἔσαν ἐγηροκόμει,  
καὶ Φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὀραῖσθαι,  
ἡ γρηῦς μασῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

## XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

**Ἀ**ἴλιε καὶ σὺ γὰρ ὦδε Μενέκρατες, ἐκέτι πηλὺς  
ἦσθα. τίς ἀξείνων, τίς σε κατειργάσατο;  
**Ἔ**ῃρατο καὶ Κένταυρον, ὃ μοι πετωρμένος ἦλθεν  
ὑῶνος· ὃ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

## XLV.

**Ι**ερέη Δήμητρος ἐγὼ ποτε, καὶ πάλιν Καθεύρων,  
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,  
ἡ γρηῦς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἤγο· . . . .  
πολλῶν προσασίῃ νεῶν γυναικῶν.  
καὶ μοι τέκν' ἐγένοντο δύο ἄρσενα, κητέμους' ἐκαίνων  
εὐγῆρως ἐνὶ χερσίν. ἔρπει χαίρων.

## XLVI.

**Α**σακίδην τὸν Κρήτα, τὸν αἰτώλον, ἔρπασε Νύμφη  
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ασακίδης.

G g

ἢ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λῶϊον; εἰ δ' ἄγε σὺν μοι  
 βῆλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.  
 εἴπῃεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰέρας,  
 Ηνιδε, κείνοί σοι πᾶν ἐρέσχιν ἔπος.  
 (οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες  
 ἔσρεζον εὐρέῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)  
 κείνων ἔρχεο, Φησί, μετ' ἵχνια· χῶ μὲν ἑωῆς  
 πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.  
 ταῦτ' αἰὼν ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου  
 δράξασθαι, παίδων κληρόνι συνθέμενος·  
 τὴν δ' ὀλίγην ὡς κείνος εἰς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,  
 ἔτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σάυτον ἔλα.

## XXXVIII.

Τίμων (ὃ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ Φάος, ἔχθρόν;  
 β τὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Αἰδῇ.

## XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε  
 ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μὴ σὲ γελαῖν.

## XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν  
 εὔρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,  
 θακρῦσας ἐπείκηρον ἐὸν βίον· εἰδὲ γὰρ αὐτὸς  
 ἥσυχος, αἰθὴν δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

## XLI.

Οἵτινες Ηλείοιο παρέσπευε σῆμα Κίμωνος  
 ἔσε τὸν Ἰωπαίῃ παῖδα παρφοχόμενοι.

## XLII.

## XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τῷ Κρητὸς Εχέμμα  
 κείται ἐν Ορτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,  
 οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαιλαι,  
 αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

## XXXIV.

Κρεωφύλας πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον αἰδῶν  
 δεξαμένη· κλαίω δ' Εὐρυτον ὅσσ' ἔπαθε,  
 καὶ ξανθὴν ἰόλειαν. Ομήρειον δὲ καλεῦμαι  
 γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τῷτο μέγα.

## XXXV.

Ἡσιόδῳ τόδ' ἄεσμα καὶ ὁ τρόπος· ἔ τὸν αἰοιδῶν  
 ἔχατον, ἀλλ' ὅχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχροτάτον  
 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρειτε λεπταὶ  
 ῥήσιες, Ἀρήτε σύμβολον ἀγρυπνίης.

## XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν  
 τὸν τεὸν ἔχ' αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,  
 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ἔνομα καιρὸν  
 φθέγγονται, κείνῃ δ' Ἑλλάς αἰεὶ σοφίαν.

## XXXVII.

Ξεῖνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνῆρετο Πιττακὸν ἔτω  
 τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ἰρράδιον·  
 Ἀτῆα γέρον, δοῖός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ  
 νύμφη καὶ πλεῖτω καὶ γένῃ κατ' ἐμέ·

## XXIX.

Ἀρτεμι, τὴν τόσῃ ἄγαλμα φιληρατὶς εἰσαῖο τῇδε·  
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάε.

## XXX.

Τὶν με λεονάγχωνε, συοκλόνε, Φήγινον ὄζον  
θῆκε... ὅ τις; Ἄρχινος. ὅ ποῖος; Ἄ Ὀκρῆς. ὅ δέχομαι.

## XXXI.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρίτι, παλαίτερον ἀλλὰ σὺ νῦν με,  
Κύπρι, Σεληναίης ἀνθεμα πρῶτον ἔχεις,  
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν αἴηται,  
τεῖνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·  
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ, θεόν αὐτὸς ἐρέσσω  
ποσσὶν αἰεὶ, ὥς καὶ τῆνομα συμφέρεται.  
ἔς τ' ἔπεισον παρὰ θῖνας Ἰελίδος, ὄφρα γένωμαι,  
σοί τι περισκεπῶν παίγιον, Ἀρσινόη,  
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπαυτος)  
τίκλῃται νοτευῆς ὤρον ἀλκυόνος.  
Κλεινὴ ἀλλὰ θυγατρὶ δίδε χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ  
ρέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἄπ' Αἰολίδος.

## XXXII.

Ἡρώς Ἡετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῃ,  
ἰδυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,  
λοξὸν ὄφιν καὶ μῆτιον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἰωπαεῖ  
θυρωβεῖς πεζὸν καὶ μὲ παρωκίσαιο.



## XXIV.

Φησὶν ὁ με σήσας Εὐαίνετος (ὃ γὰρ ἔγωγε  
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίας  
ἀγκείσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.  
πιστεύω Φαίδρου παιδί Φιλοξενίδειω.

## XXV.

Ἰναχίης ἔστηκεν ἐν Ἰσιδος ἡ Θάλεω παῖς  
Αἰαχουλὶς, Εἰρήνης μηρὸς ὑποσχεσίῃ.

## • XXVI.

Τὴν αἰλὴν Εὐδήμος ἐφ' ἧς ἄλλα λιτὸν ἐπέδωκε  
χειμῶνας μεγάλῃς ἐξέφυγε δανέων  
Θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν,  
ὦ λαοὶ, σωθεῖς ἐξ αἰλός, ὦ δὲ ἔθετο.

## XXVII.

Εὐμαθίην ἤτεῖτο, διδὼς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκῃ  
ταῖς Μῆσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅπως, ἔδοσαν  
αὐτ' ὀλίγα μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' αἰνὰ τήνδε κεχηνώς  
κεῖμαι τῷ Σαρμίστι διπλόον, ὁ τραγικὸς  
παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγῃσιν,  
ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τῆμόν ὄνειαρ ἐμοί.

## XXVIII.

Τῆς Αγοράνακλός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως  
ἀγκείσθαι νίκης μάρτυρα τῷ Ροδίῃ  
Πάμφιλον, ὃς ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὦπαι  
ἰοχάδι καὶ λύχνεισι Ἰσιδος εἰδόμενον.

[μορφὴν ἐν] εἰκὸν' αὐτῆς  
 ἔθηκε, τήν τε μήτηρ,  
 ἣ μασχάς ἐφύλασσε ...  
 . . . . . τὸν τε Πᾶνα.  
 καὶ τῆς ἔναντι αὐτῆς  
 ὀρθῆς μάκαιρα τασσάς.

## XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τῆστον ἔκ Πελασγῶν  
 Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείμαζο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης  
 καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος  
 εἶσαζο, τῶν κερδέων δεκαλεύμαζα· καὶ γὰρ εὖξ' αὖ ἔτως.

## XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης  
 ἐς λέχος, ὠδίνων ὥδε σὺν εὐτοκίῃ,  
 ὥς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ' ἀντὶ δὲ παιδὸς  
 ὕπερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

## XXII.

Τὸ χρέος ὥς ἀπέχεις, Ασκληπιέ, τὸ πρὸ γυναικὸς  
 Δημοδίκης Ακέσων ὤφελεν, ἀρξάμενος  
 γινώσκεν· ἦν δ' ἄρα λάβη, καὶ δὴ μιν ἀπαειτῆς,  
 Φησὶ παρέξειδαι μαρτυρίην ὁ πῖναξ.

## XXIII.

Τῷ με Κανωπίτῃ Καλλίσιον εἵκοσι μύξαις  
 πλάσιον, ἢ Κριτίῃ, λύχνον ἔθηκε Θεῶν,  
 εὖξαμένα περὶ παιδὸς Αἰελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ Φέγῃ  
 ἀθρήσας Φήσεις· Εἴπωρε, πῶς ἔπωσεις;

ὥς ὑπνώσῃς ἀδικῶϊάτη, ὡς τὸν ἐρασὴν  
κοιμίζεις· ἐλέε δ' ἔσθ' ὄναρ ἡντίασας.  
γυῖτονες οἰκλείρουσι· σὺ δ' ἔσθ' ὄναρ, ἢ πολλὴ δὲ  
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

## XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις  
ἄρτι ποτεπλάαθη, κῆτι μύροισι νοτεῖ  
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερένικα,  
ἃς ἄτερ ἔσθ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

## XVII.

Μικρὴ τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσον· ποιητῇ  
ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ Φησὶ τὸ μακρότατον.  
ὦ δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος, ἣν τις ἔρηται,  
Πῶς ἔβαλες; Φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.  
τῷ μερμηρίζαν· τὰ μῆνδिका τῷτο γένοιτο  
τῷτος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἢ βραχυσυλλαβίῃ.

## XVIII.

Ο Λύκτιος Μεινοίτας  
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπεκπαῶν  
ἔθηκε· Τῇ, κέρας τοι  
δίδωμι καὶ Φαρέττην,  
Σάραπι· τὰς δ' οἷσ' ἔς  
ἔχουσιν Εἴσωρεῖται.

## XIX.

Τὰ δῶρα τῇ Φροδίτῃ  
Σιμώνῃ περίΦοιτος



## XII.

Ελκος ἔχων ὁ ξείνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιερὸν  
 πνεῦμα διὰ σπηθέων, εἶδες, ἀπηγάγετο·  
 τὸ τρίτον ἡνιοῖ ἔπειν· τὰ δὲ ῥόδα Κυλλοβολεῦντα  
 τῶνδ' ῥος ἀπὸ κοτάζων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.  
 ὥπληται μεγαλωσί, μὰ δαίμονας· ἐκ ἀπὸ ῥυσμῶ·  
 εἰκάζω· Φωρὸς δ' ἵχνια Φῶρ ἔμαθον.

## XIII.

Λησθήσῃ πυρὶ, Φεῦγε Μενέκρατες· εἴπα Πανήμης  
 εἰκάδι, καὶ Λῶς — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,  
 ἦλθεν ὁ βῆς ὑπ' ἄροτρον ἐκίσσιος. εὐγ' ἐμὸς Ερμῆς,  
 εὐγ' ἐμός. ἔ παρα τὰς εἴκοσι μεμφομένα.

## XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύδαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαισιδᾶν,  
 τόρρα μένων αἰγᾶν ἔ καθίμασ' ὁ Κύκλωψ.  
 αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατιχναινόντι, φίλιππε·  
 ἦ πανακὲς πανλῶν Φάρμακον αἰ σοφία.  
 τῆτο, δοκῶ, χά λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ ποτηρὰ  
 τῶγαθόν· ἐκκόπτει τὰν Φιλόπαιδα νόσον.  
 ἔοθ' ἀμῖν τάδ' ἕκαστά γ' ἀφειδέα ποτλὸν Ερωτα.  
 τῆτι ναὶ κείρει σὰ πλερὰ, παιδάριον·  
 ἔδ' ὅσον ἀτλάραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῶνδαι  
 οἴκοι τῷ χαλεπῷ τρώματος ἀμφοτέραι.

## XV.

Οὕτως ὑπνώσας, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς  
 κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.

## VIII.

**Τ**ὸν τὸ καλὸν μελανεῦσα θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθεις,  
 τετρακί μισοίης· εἰ δὲ Φιλεῖ, Φιλέοις·  
 ναίχι πρὸς εὐχαίτῳ Γανυμήδεος, ἔραίνε Ζεῦ,  
 καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. ἔκ' ἔτι μακρὰ λέγω.

## IX.

**Ω**μοσε Καλλίγνωνος ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης  
 ἔξιν μήτε Φίλον κρέσσονα, μήτε Φίλην.  
 ὤμοσεν· ἀλλὰ λόγῳ σιν ἀληθέα, τῆς ἐν ἔρωτι  
 ὄρκυς μὴ δύνειν ἔατ' ἐς ἀθανάτων.  
 νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης  
 νύμφης, ὡς Μεγαρέων, ἔ' λόγος, ἔτ' ἀριβμός.

## X.

**Ε**ὐδαίμων ὅτι τᾶλλα μανίς ὠρχαῖος Ορέσας  
 λευκάρεταν μῶναν ἔκ' ἐμάνη μανίαν·  
 ἔδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῷ Φωκίῳ, ἅτις ἐλέγχει  
 τὸν Φίλον, ἀλλὰ καὶ ἐν δρᾷμ' ἐδίδαξε μόνον.  
 ἦ τάχα καὶ τὸν ἐταῖρον ἀπώλεσε τῷτο ποιήσας·  
 καί γ' ὡς τῆς πολλὰς ἔκ' ἔχω Πυλάδας.

## XI.

**Ω**γρευτῆς, Επείκυδς, ἐν ἔρεσι πάντα λαγῶν  
 διφᾶ, καὶ πάσης ἵχνια δορκαλίδος,  
 εἶβη καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἦν δὲ τις εἶπῃ,  
 Τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· ἔκ' ἔλαβε.  
 χούμους ἔρωσ' τειόσδε· τὰ μὲν Φεύγοντα διώκειν  
 οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρπύταλα.

## IV.

**Η**μισύ μιν ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' ἔκ οἱδ'  
 εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Αἰδῆς ἤρπασε· πλὴν ἀφανές.  
 ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὤχετο. καὶ μὲν ἀπαῖτων  
 πολλάκι· τὴν δρῆσιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.  
 ἔκ εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λυόλευτος  
 κείνη καὶ δύσεως οἶδ' ὅτ' ἐπιτρέφεται.

## V.

**Εἰ** μὲν ἐκὼν, Ἀρχὴν, ἐπεκώμασα, μυρία μέμφοι  
 εἰ δ' ἄκων ἤκω, τὴν προπέτειαν ἔχε.  
 ἄκρητος καὶ Ἔρος ἐμὲ ἀνάγκασαν, ὣν ὁ μὲν αὐτῶν  
 εἴλεκε, ὁ δ' ἔκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχεν·  
 ἐλθὼν δ' ἔκ ἐκόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα  
 τὴν Φλὴν. εἰ τῷτ' ἐς' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

## VI.

**Ε**σι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔσι τι ταύτη,  
 ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·  
 ἔθαρσέω. μὴ δὴ με περὶ πλεκε. πολλάκι λήθει  
 τοῖχον ὑποβράγων ἡσύχιος ποταμός.  
 τῷ καὶ νῦν δεῖδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισθὺς  
 ἕτος ὁ σιγέρως εἰς τὸν ἔρωτα βάλη.

## VII.

**Οἶδ'** ὅτι μοι πλάττει κενεαὶ χεῖρες· ἀλλὰ, Μένιππε,  
 μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τῶν δ' ὄνειρον ἐμοί.  
 ἀλγέω θὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκχών·  
 ναὶ, Φίλε, τῶν παρὰ σε τῷτ' ἀνεραστότατον.



# ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

### I.

**Ε**χθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, ἔδὲ κελεύθῳ  
 χαίρω, τὶς πολλὰς ὥδὲ καὶ ὥδὲ Θέρει·  
 μισέω καὶ περίΦοιτον ἐρώμενον, ἔτ' ἀπὸ κρήνης  
 πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.  
 Λυσανίη, σὺ δὲ νάχι· καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπῶν  
 ὥδὲ σαφῶς, ἤχῳ Φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

### II.

**Ε**γχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλῆος· ἔθ' Ἀχελῶος  
 κτείνε τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.  
 καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός· εἰ δέ τις ἔχι  
 Φησὶν, ἐπιςαίμην μῆνος ἐγὼ τὰ καλά.

### III.

**Θ**εσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, ἔ μὰ τὸν ὀξὺν  
 ἥλιον, ἔ σ' ἔγνων· χέτλιε πᾶ γέγονας;  
 ὅσέα σοι καὶ μῆνον ἔτι τρίχες. ἦ ρά σε δαίμων  
 ὤμους ἔχει, χαλεπῇ δ' ἦντεο θευμορίη;  
 ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρῳασε, καὶ σὺ παρελθὼν  
 τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.



εἵπατε παρθενικαὶ, καὶ ἐπιθvéγξαοτε τεκοῖσαι·  
 Δάμαϊερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πελυμέδιμνε.  
 χῶς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἴπῳποι ἄγοντι  
 τέσσαρες, ὡς ἀμὴν μεγαλὰ θεὸς εὐρυάνασσα  
 λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρους, καὶ χεῖμα φέροισα  
 ἤξει καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.  
 ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμψυκες ἄνυ πατεῦμες,  
 ὡς πόδας, ὡς κεφαλὰς παναπηρέας ἔχομες αἰεῖ.  
 ὡς αἱ λικνοφόροι χρυσῷ πλέα λίκνα φέροντι,  
 ὡς ἄμμες τὸν χυσοῦν ἀφειδία πασαίμεθα.  
 μέσφα τὰ τὰς πόλιος πρυταινῆϊα τὰς ἀτελέσως  
 τᾶσδε τελεσφορίας· ποτὶ τὰν θεῶν ἄχρῃς ὁμαρτεῖν  
 αἰτίνας ἐξήκοντα καλῶτεραι· αἱ δὲ βαρεῖαι,  
 χᾶτις ἐληθὴά τείνει χεῖρα, χᾶτις ἐν ἄλγει,  
 ὡς ἄλις, ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ· ταῖσι δὲ Δῆα  
 δωσέῃ πάντ' ἐπίμεσα, καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.  
 χαῖρε θεά, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἐν θ' ὁμονοία,  
 ἐν τ' εὐημελία· φέρε δ' ἀγρόβι νόσιμα πάντα.  
 φέρβε βόας, φέρε μᾶλα· φέρε σάχυν, οἷσε θερισμόν.  
 φέρβε καὶ εἰράναν, ἣν ὅς ἄροσε, τήνος ἀμασεῖ.  
 ἵλαθ' ἐμὴν τρύχυστε, μέγα κρείοισα θεάων.



ἦθ' οἱ μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστήρ  
 αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι· τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσης  
 ἀλεμάτως ἀχάρισα κατέρρεεν εἶδαίᾳ πάντα.  
 ὥς δὲ Μίμαντι χιών, ὥς ἀελίῳ ἐνι πλατῶν,  
 καὶ τῶν ἔτι μῆζον ἐτάκετο, μέσφ' ἐπὶ νευραῖς  
 δειλαίῳ ῥινός τε καὶ ὀστέα μῶνον ἐλιθβεν.  
 πλαῖε μὲν αἰ μάτηρ, βαοὺ δ' ἔτενον αἱ δὴ ἀδελφαί,  
 χῶ ματὸς τὸν ἔπεινε, καὶ αἱ δέκα, πολλάκι, δῶλαι.  
 καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,  
 τοῖα τὸν ἔκ' αἰνυτά Προειδάωνας καλισφρών·  
 Ψευδοπάτωρ, ἴδε τάνδ' ἐτεῖ τρίτον· εἴπωρ ἐγὼν μὲν  
 σῶ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος· αὐτὰρ ἐμείο  
 τῆνο τὸ δείλικιον γένετο βρέφος· αἶθε γὰρ αὐτὸν  
 βλητὸν ὑπ' Αἰωλλῶνος ἐμαὶ χεῖρες ἐκλερείξαν·  
 νῦν δὲ κακὰ βέβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.  
 ἢ οἱ ἀπώσασον χαλεπὰν νόσον, ἢ μιν αὐτὸς  
 βόσκε λαβών· αἶμαί γὰρ ἀπηρεήκанти τράπευσσαι.  
 χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δ' ἐμὴν αὐλῆς ἤδη  
 τετραπόδων· ἤδη γὰρ ἀπηρεήσαντο μάγισσοι.  
 ἀλλὰ καὶ ἔρῃας μεγάλην ὑπέλυσαν ἀμαζᾶν,  
 καὶ τὰν βῶν ἔφαγε, τὰν ἑστία ἔτρεφε μάτηρ,  
 καὶ τὸν αἰβλοφόρον, καὶ τὸν πολεμήϊον ἴππων,  
 καὶ τὰν αἰλκρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικρά.  
 μέσφ' ὅκα μὲν Τριόπας δόμοις ἐνι χορήματι κεῖτο,  
 μῶνοι ἄρ' οἰκεῖοι θαλάμοι κακὸν ἠπίσαντο·  
 ἀλλ' ὅκα τὸν βαβῦν οἶκον ἀνεξήραναν ὀδόντες,  
 καὶ τόχ' ὁ τῷ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆτο,  
 αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἐκβολὰ λύματα δαιτός.

Δάματερ, μὴ τήνος ἐμὴν φίλος, ὅς τιν' ἀπεχθής,  
 εἴη, μηδ' ὁμοτοίχος· ἐμὴν κακογείτονες ἐχθροί.

ἰθμάτα μὲν χέρω, κεφαλὰ δέ οἱ ἄψατ' Ὀλύμπῳ.  
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμιβνῆτες, ἔπει τὰν πότιναι ἐβδον,  
 ἐξαπίνας ἀπόρροσαν, ἐνὶ θροσὶ χαλκὸν ἀφέντες.  
 αἱ δ' ἄλλως μὲν ἔασιν, ἀναγκαῖα γὰρ ἔπορτο  
 δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα· βαρὺν δ' ἀπαμείφατ' ἀνακτῆ  
 Ναιναί, τεύχεα δῶμα, κύον, κύσιν, ὧ ἔνι δαῖτας  
 ποιητεῖς· θάμιναι γὰρ ἐς ὕψερὸν εἰλαπίναι τοι.  
 αἱ μὲν τόσσ' εἰποῖσ' Εὐρυσίχθονι τεύχε πονηρά.  
 αὐτίκα οἱ χαλεπὸν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμὸς,  
 αἰθῶνα, κρατερὸν· μέγала δ' ἐσρεύγῃσιν ἄσῳ  
 χέτλιος, ὅσσα πάσαιο, τόσων ἔχεν ἡμέρος αὐτῆς.  
 εἴκατι δαῖτα πένειτο, θυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσα.  
 καὶ γὰρ τᾷ Δάμαλρι συναργίῳ Διόνυσος  
 τόσσα Διώνυσον γὰρ ἂ καὶ Δάμαλρα χαλέπει.  
 ἔτε μιν εἰς ἐράνας ἔτε συνδείωνια πέμπων  
 αἰδόμενρι γονέες· προχανά δ' εὐρίσκειο πᾶσα.  
 ἦνθον Ἰγωνιάδος μιν Αἰαναΐας ἔπ' αἶθλα  
 Ορμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὧν ἡρνήσατο μάτηρ·  
 οὐκ ἐνδοῖ· χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κραπῶνα βέβακε  
 τέλθος ἀπαιτησῶν, ἑκατὸν βόας· ἦνθε Πολυξῶ,  
 μάτηρ Αχιορίωνος, ἔπει γάμον ἄρτυε παιδί,  
 ἀμφοτέρων, Τριόπῳαν τε καὶ ἡέα, κικλήσκουσα  
 τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέουσα·  
 Νεῖταί τοι Τριόπῳας· Εὐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος  
 Πίνδῳ ἀν' εὐάγκειαν, ὃ δ' ἐννέα Φάεα κεῖται.  
 δειλιάα, Φιλότεκνε, τί δ' ἔκ ἐψεύσαο, μήτηρ;  
 δαίνυνεν εἰλαπίνας τις; Ἐν ἄλλοτρίοις Εὐρυσίχθων.  
 ἄγετό τις νύμφαν; Εὐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν,  
 ἢ ἔπεισ' ἐξ ἰππῶν, ἢ ἐν Ὀβρυὶ ποίμνι ἀμιβρεῖ.  
 ἐνδόμυχος δ' ἤπειτα πανάμερος εἰλαπινασάς

ἐν δὲ καλά γλυκύμαλα· τὸ δ' ἴ, ὥς' ἀλέκρινον, ὕδωρ  
 ἐξ ἀμαρῶν ἀνέβυε. θεὰ δ' ἔπεμαίνετο χώρῳ,  
 ὅσπον Ελευσῖνι, Τριόπῳ θ' ὅσπον, ὀκκῶσεν Ἐννα.  
 ἀλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,  
 τρετάκις ἂ χεῖρων Ερυσίχθονος ἀΐσατο βωλά.  
 σεύατ' ἔχων θεράποντας εἰκόσι, πάντας ἐν ἀκμῇ,  
 πάντας δ' ἀνδρογίγαντας, ὅλαν πόλιν ἀρκίως ἄραι,  
 ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὀπλίσσας.  
 ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος,  
 ἧς δὲ τις αἶγερὸς, μέγα δένδρεον αἰθέρι κῦρον·  
 τῷ δ' ἔπι ται Νύμφαι ποτὶ τῶνδ' ἰὸν ἐψιόωτο·  
 ἂ πράτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.  
 ἦθετο Δαμάτῃ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ·  
 εἶπε δὲ χωσαμένα· τίς ἐμὶν καλά δένδρεα κόπτεις;  
 αὐτίκα Νικίπῳ, τὰν οἱ πόλις ἀρήτεισαν  
 δαμοσίαν ἔσασαν, εἰσατο· γέντο δὲ χειρὶ  
 σέμμαλα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔχε κλᾶδα.  
 Φᾶ δὲ παραψήχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα Φῶτα·  
 τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,  
 τέκνον, ἐλίνυσον, τέκνον πολύβετε τοκεῦσι,  
 παύεο, καὶ θεράποντας ἀπώτρεπε, μή τι χαλεφθῇ  
 πότνια Δαμάτῃ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐξεις.  
 τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον, ἢ κυναγὸν  
 ὥρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λείαντα  
 ὠμετόκος, τᾶς Φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα,  
 χάζου, ἔφα, μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χορὶ πάξω·  
 ταῦτα δ' ἐμὶν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ᾧ ἐνὶ δαίτας  
 αἰὲν ἐμοῖς ἐτάροισιν ἄδην θυμαρῆας ἀξῶ.  
 εἶπεν ὁ παῖς· Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο Φωνάν.  
 Δαμάτῃ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο· γείνατο δ' ἂ θεῦς·



## VI.

## ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

**Τ**ῷ καλάθῳ κατιόντος, ἐπιφθέγγασθε γυναῖκες  
 δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πηλυμέδιμνε.  
 τὸν καλάθον κατιόῃα χαμαὶ θασεῖοδε βέβαλοι,  
 μηδ' ἀπὸ τῷ τέγεος, μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσηδε,  
 μὴ παῖς, μηδὲ γυνὰ, μηδ' ἂ κατεχεύῃο χαίταν,  
 μηδ' ὅκ' ἀφ' αὐαλέων σωμαίων πλῦμες ἅπασοι.  
 Εσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα νεῖται,  
 Εσπερος, ὅς τε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,  
 ἀρπαγίμας ὅκ' ἅπυστα μετέστιχεν ἵχνια Κώρας.  
 πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρειν ἔς' ἐπὶ θυμᾶς,  
 ἔς' ἐπὶ τῷς μέλανας, καὶ ὅσα τὰ χρύσεια μᾶλα;  
 τρεῖς μὲν δὴ διέβης Ἀχελώϊον ἀργυροδίαν,  
 τοσσάκι δ' αἰνάνων ποταμῶν ἐπέρασσας ἕκασον,  
 τρεῖς δ' ἐπὶ Καλλιχόρῳ χαμαῖς ἐκαθίσσαο Φρητὶ,  
 αὐσαλέα, ἅποτός τε καὶ ἔφάγες, ἔδ' ἐλοέσσω  
 μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἂ δάκρυον ἄγαγε Δηοῖ.  
 κάλλιον, ὥς πολίεσσιν ἐαδότα τέθμια δῶκε  
 κάλλιον, ὥς καλάμαν τε καὶ ἱερὰ δαῖγματ' ἀπράτα  
 ἀσαχύνων ἀπέκλιψε, καὶ ἐν Βόας ἦκε πατῆσαι,  
 ἀνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχνην  
 κάλλιον, ὥς (ἵνα καὶ τις ὑπερβασίας αἰλήται)  
 δῆκατο βεσπείνα Τριόπew γόνον οἰκλήρον ἰδεῖν.

Οὕτω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δάτιον ἱρὸν ἔναιον,  
 τὴν δ' αὐτὰ καλὸν ἄλσος ἐποίησατο Πελαγοῖ  
 δένδρεσιν ἀμφιλαΰες διὰ κεν μόλις ἦδεν οἷσός·  
 ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαις πελέαις ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχραι,

ὁππότεν ἐκ ἐθέλων περ ἴδη χαρίεντα λοετραὶ  
 δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἀνακλῆ κύνες  
 τετάρκι δεκπασεῦντι· τὰ δ' ἥεός ὅσ' εἰα μάτῃρ  
 λεξέεται, δρυμῶς πάντας ἐπερχομένα·  
 ὀλβίῃσιν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,  
 ἐξ ὀρέων ἀλαδὸν παῖδ' ὑποδεξαμένην.  
 ὦ ἐτάρα, τῷ μὴ τι μινύρεο. τῷδε γὰρ ἄλλα,  
 τεῦ χάριν, ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρας·  
 μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν αἰοίδιμον ἐσομένοισιν,  
 ἢ μέγα τῶν ἄλλων δὴ τι περισσότερον·  
 γνωσέεται δ' ὄρνιθας, ὅς αἰσῖος, οἷ τε πέτοισι  
 ἥλιθα, καὶ ποίων ἐκ ἀγαθαὶ πέρυγες·  
 πολλὰ δὲ βοιωτοῖσι θεοπρότῳ, πολλὰ δὲ Κάδμω  
 χρησέῃ, καὶ μεγάλοις ὕστερα λαβδακίδαῖς.  
 δωσῶ καὶ μέγα βᾶκτρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξέῃ,  
 δωσῶ καὶ βιότῳ τέρμα πολυχρόνιον·  
 καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι  
 Φοιτᾶσέῃ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγροσίλῃ.  
 ὥς Φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελές, ὦ κ' ἐπινεύσῃ  
 Παλλὰς· ἐπεὶ μῶνα Ζεὺς τό γε θυγατέρων  
 δῶκεν Ἀθαναΐα, παρ' αἰῶνι πάντα Θέρεσθαι.  
 λωήροχοι, μάτῃρ δ' ἔτις ἔτικτε θεῶν·  
 ἀλλὰ Διὸς κορυφά· κορυφὰ Διὸς ἐκ ἐπινεύει  
 ψεύδεα· [μηδ' ἀτελῇ νεῦσε Διὸς] θυγάτηρ.  
 Ερχετ' Ἀθαναΐα νῦν ἀτρεκέες· ἀλλὰ δέχεσθε  
 τὰν θεόν, ὦ κῶραι, τῷργος ὅσαις μέλεται,  
 σύν τ' εὐαγορία, σύν τ' εὐγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.  
 χαῖρε θεᾶ, κάδευ δ' Ἀργεος Ἰναχίῳ.  
 χαῖρε καὶ ἐξελαίοισα, καὶ ἐς πάλιν αὐτὶς ἐλάσσαις  
 ἴππῳ, καὶ Δαναῶν κλαῖρον ἀπαλῖα σᾶω.

ἐσάβη δ' ἄφθογος, ἐκόλλασαν γὰρ ἀνία  
 γώνατα, καὶ Φωνὰν ἔχεν ἀμαχανία.  
 αἰ Νύμφα δ' ἐδόασε· τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας,  
 πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐς τὴν Φίλαι;  
 ὄμματά μοι τῷ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλασε,  
 εἶδες Αθαναίας σάβηα καὶ λαγόνας·  
 ἀλλ' ἐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι· ὦ ἐμὲ δειλάν.  
 ὦ ὄρος, ὦ Ελικὼν ἐκ ἔτι μοι παριτέ,  
 ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξας· δόρκας ὀλέσσας  
 καὶ πρόκας ἐ πολλὰς, Φάεα παιδὸς ἔχεις.  
 πάχεσιν ἀμφοτέροισι Φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα,  
 μάτηρ μὲν γοερᾶν οἶτον ἀηδονίδων  
 ἔχε, βαρὺ κλαίοισα· θεὰ δ' ἐλέησεν ἐταίραν,  
 καὶ μιν Αθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·

Δία γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν, ὅσσα δι' ὄργαν  
 εἶπας· ἐγὼν δ' ἐ τοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.  
 ἐ γὰρ Αθαναία γλυκερὸν πέλει ὄμματα παιδῶν  
 ἀρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὦδε λέγοντι νόμοι·  
 Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἔληται,  
 ἀβρήσῃ, μισθῷ τῷτον ἰδεῖν μεγάλην.  
 δία γύναι, τὸ μὲν ἐ παλινάγρετον αὐθι γένοιτο  
 ἔργον, ἐπεὶ Μοιρᾶν ὦδ' ἐπ' ἐνέευσε λῖνα,  
 αἰνίκα τοπρᾶτόν νιν ἐγείναι· νῦν δὲ κομίσθου,  
 ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.  
 πόσσα μὲν αἰ Καῦμητις ἐσύστερον ἐμπυρα καυσεῖ,  
 πόσσα δ' Αρισαῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι  
 παῖδα, τὸν ἀβάταν Ακχαιόνα, τυφλὸν ἰδέσθαι;  
 καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Αρτέμιδος  
 ἔσσεται· ἀλλ' ἐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος, αἱ τ' ἐν ὄρεσσι  
 ῥυσεῦνται ξυναι τᾶμος ἐκαβολαίαι,

ὁππότεν

τᾷ θάνα τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ Πελασγέ,  
 Φράσδεο μὴ ἔκ ἐθέλων τὰν βασιλείαν ἰδῆς.  
 ὅς κεν ἰδῇ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολυῶχον,  
 τῶργος ἐσοψεῖται τῷτο πανυσάτιον.  
 πότνι᾽ Αθαναία, σὺ μὲν ἔξιβι᾽ μέσφα δ' ἐγὼν τι  
 ταῖσδ' ἐρέω· μῦθος δ' ἔκ ἐμὸς, ἀλλ' ἐτέρων.

Παῖδες, Αθαναία νύμφαν μίαν ἔκ ποκα Θήβας  
 πηλύ τι καὶ πέρι δὴ Φίλατο τὰν ἐταρᾶν,  
 ματέρα Τειρεσίας, καὶ ἔκ ποκα χωρὶς ἔγεντο·  
 ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὐτ' ἐπὶ Θεσπιέων,  
 ἥ τ' ἐπὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος,  
 καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κηραλῶν·  
 ἥ τ' ἐπὶ Κορωνείας, ἥ εἰς Ἀλῖαρτον ἐλαύνου  
 ἰστωως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,  
 πολλάκις αἱ δαίμων μιν ἐὼ ἐπεβάσατο δίφρῳ.  
 ἔ δ' ὅαροι Νυμφᾶν, ἔδὲ χοροσασίαι  
 αἰδέϊαι τελέθουσιν, ὅθ' ἔχ' ἀγέϊτο Χαρικλώ.  
 ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,  
 καίττερ Αθαναία καταθύμιον εὔσαν ἐταίραν.  
 δὴ ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,  
 ἰστω ἐπὶ κράνα Ελικωνίδι καλὰ ροίῃσιν  
 λῶντο· μισαμβριναὶ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία.  
 Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἀμᾶ κυσὶν, ἄρτι γένεια  
 περκαζών, ἱερὸν χώρον ἀνεσρέφετο·  
 διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥοὴν ἤλυθε κράνας,  
 χέτλιος· ἔκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμις ἦε.  
 τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Αθάνᾳ·  
 τίς σε, τὸν ὀφθαλμῶς ἔκ ἐτ' ἀποισόμενον,  
 ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;  
 αἱ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὀμμαῖα νύξ ἔβαλε

εἰδ' Ἡρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἐλοῖσα,  
 πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν  
 αἰ δέ, δις ἐξήκοντα διαβρέξασα διαύλως,  
 οἷα παρ' Εὐρώτῃ τοῖ Λακεδαιμόνιοι  
 αἰσέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο, λιτὰ λαβοῖσα  
 χρίματα, τὰς ἰδίας ἔκγονα Φυταλιᾶς  
 ὦ κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρῶτον εἶαν  
 ἢ ῥόδον, ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροῖαν.  
 τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κομίσσατε μῶιον ἔλαιον,  
 ὦ Κάτωρ, ὦ καὶ χρίεται Ηρακλῆς.  
 οἴσετε καὶ κίενα οἱ παγχρύσειον, ὡς ἀπὸ χαίταν  
 πέλῃται, λυπαρὸν σμασασμένα πλόκαμον.  
 ἐξίθ' Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,  
 παρθενικαὶ, μεγάλων παῖδες Αἰετοριδᾶν.  
 ὦ θάνα, Φέρεται δὲ καὶ αἰ Διομήδεος ἄσπας,  
 ὡς ἔθος Ἀργεΐως τῷτο παλαιότερον  
 Εὐμήδης ἐδίδαξε, τὲν κεχαρισμένος ἱεὺς  
 ὅς ποκα βελευτὸν γνῆς ἐπὶ οἱ θάνατον  
 δᾶμον ἐτοιμάσδοντα, Φυγᾶ τὸν ἱρὸν ἄγαλμα  
 ὥχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ὠκίσατο,  
 Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν  
 ἐν πέτραις, αἷς νῦν ὄνομα Παλλατίδες.  
 ἐξίθ' Ἀθαναία περσέτωλιν, χρυσεοπήληξ,  
 ἴππων καὶ σακῶν ἀδομένα πατάγῳ.  
 σάμερον ὕδροφόροι μὴ βᾶπτετε· σάμερον Ἀργος  
 πίνειτ' ἀπὸ κρανῶν, μηδ' ἀπὸ τῶν πόσιμῶν,  
 σάμερον αἰ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἐς φυσαίδειαν  
 ἢ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶν.  
 καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας  
 ἤξει Φορβαίων Ἰναχος ἐξ ὀρέων,

χεῖρας ἀποσρέψαντες ἃ Δηλιάς εὐρετο Νύμφη  
παίγνια κερῖοντι καὶ Απόλλωνι γελασύν.

Ἰσὴν ὦ νήσων, εὐέσις, χαῖρε μὲν αὐτῇ,  
χαίροις δ' Απόλλων τε, καὶ ἦν ἐλοχεύσατο Λητώ.



## V.

## ΕΙΣ ΛΟΤΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ὅσσαι λωτροχοοὶ τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,  
ἔξιτε. τᾶν ἰσίων ἄρτι Φρασσομένην  
τᾶν ἱερῶν ἐσάκχεσα, καὶ ἃ θεὸς εὐτυχὸς ἔρπει  
σῶδ' ἐνν, ὦ ξανθαί, σῶδε Πελασγιάδες.  
ἔ' ποκ' Αθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,  
πρὶν κόνιν ἰστωπίαν ἐξελάσαι λαγόνων·  
ἔδ' ὅκα δὴ, λύβρῳ πεπалаγμένα πάντα Φέρουσα  
τεύχεα, τῶν ἀδίκων ἦνδ' ἀπὸ γηγενέων.  
ἀλλὰ πολὺ πρᾶτισον ὑφ' ἄρματος αὐχένιας ἰσίων  
λυσάμενα, παγαῖς ἐκλυσεν Ωκεανῷ  
ιδρῶ καὶ βαβάμιγας· ἐφοίβασεν δὲ παγέντα  
πάντα χαλσοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ σωματίων.  
ὦ ἴτ' Αχαιιάδες, καὶ μὴ μύρα μῆδ' ἀλαβάστρες,  
(συρίγγων αἰῶ Φθόγον ὑπαξονίαν)  
μὴ μύρα λωτροχοοὶ τᾷ Παλλάδι, μῆδ' ἀλαβάστρες  
(ἔ' γὰρ Αθαναία χρίματα μικρὰ Φιλῆι)  
οἴσετε, μῆδ' ἐκτόπῃσιν· αἰεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τίρας.  
ἔδ' ὅκα τὰν Ἰδα φρυξ' ἐδίκαζεν ἔρω,  
ἔδ' ἐς ὀρείχαλλον μεγάλα θεὸς, ἔδ' ἐς Σιμῶντος  
ἔβλεψε δῖον ἐς διαφανομένην·

θυγατέρες βορέας, καὶ ἄρσενες οἱ τότε ἄριστοι  
 ἦντο· ὅδ' οἱ γε παλιμπότες οἰκαδ' ἵκοντο·  
 εὐμαρὶ δ' ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες ἔσσι' ἐκείνῳ  
 ἦτο· Δηλιάδης μὲν, ὅτ' εὐήχης Ἰμμέναιος  
 ἦτο· κερῶν μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην  
 παρθενικαῖς, παῖδός δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἐλὼν  
 ἄρσενες ἠθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.  
 Ἀστὴρ θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ' ἀμφοῖ τε νῆσοι  
 κύκλον ἐπαίησαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφοεβάλλοντο·  
 ἔτε σιωπῆλιν, ἔτ' ἄψοφον ἔλως ἐθείραις  
 ἑσπερος, ἀλλ' αἰεὶ σε καλαβλέπει ἀμφοδόητον.  
 οἱ μὲν ὑπαιέδωσι νόμον λυκίοιο γέροντος,  
 ὅν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεωρόπῳς ἤγαγεν Ὀλὴν·  
 αἱ δὲ ποδὶ πλήσσωσι χορήτιδες ἀσθαλὲς ἔδας.  
 δὴ τότε καὶ σεφάνοισι βαρύνεται ἱὸν ἀγαλμα  
 Κύπριδος ἀρχαίης ἀρήκοον ἢν ποτε Θησεύς  
 εἶσαστο σὺν παίδεσσι, ὅτε Κρήτην ἀνέπλει,  
 οἱ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον ἦα θυγόντες  
 Πασιφάης, καὶ γναμπλὸν ἔδος σκολιῷ λαβυρίνῳ,  
 πότνια, σὸν περὶ βωμὸν, ἐγειρομένῃ καθαρισμῷ,  
 κύκλῳ ἐρχήσαντο· χορῶ δ' ἠγήσατο Θησεύς.  
 ἔνθεν αἰεζώνοντα θεωρίδος ἱερὰ φοίβῳ  
 Κεκροπίδαι πέμπουσιν τοτῆϊα νηὸς ἐκείνης.

Ἀστὴρ πολύβωμε, πολύλλυτε, τίς δέ σε ναύτης  
 ἔμπορος Αἰγαίῳ παρήλυθε νηὶ θεύῃ;  
 ἔχ' ἔτι μεγάλοι μιν ἐπιπνέουσιν αἶηται,  
 χρεὼ δ' ὅττι τάχισον ἄγει πλῆον· ἀλλὰ τὰ λαίφῃ  
 ὠκείες ἐσύλαντο, καὶ ἔτι πάλιν αὖτις ἔβησαν,  
 πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσι ἐλίσσαι  
 ῥησσόμενοι, καὶ πρέμνον ὁδὰ κλῆσαι ἀγνὸν ἐλαίης,

αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἄψ' ἔδεος εἴλεο παῖδα,  
ἐν δ' ἑβάλεω κόλποισιν, ἕως τ' ἐφθέγξαστο τοῖων·

Γῇ μεγάλη, πολύδωμε, πολύπυλῳ, πολλὰ φέροντα,  
πίονες ἠπειροί τε, καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι,  
αὕτη ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος· ἀλλ' ἄψ' ἐμῆο  
ΔΗΛΙΟΣ Αὔολλων κεκλήσεται· ἔδ' ἐτις ἄλλη  
γαῖάν τ' οὐρανὸν Διὶ πεφιλῆσεται ἄλλω·  
ἔ' Κροχῆς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίῃ,  
ἔ' Πάγος Ἑρμείῃ Κυλλήνιος, ἔ' Διὶ Κρήτη,  
ὥς ἐγὼ Αὔολλωνι καὶ ἔσσομαι ἔκ' ἐτι πλαγκτῆ.

Ὡδὲ σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.  
τῷ καὶ νησῶν ἀγιοτάτῃ ἐξέτι κείνῃ  
κλήρῳ, Αὔολλωνος κροττόφορος· ἔδ' ἐσ' Ἐνυώ,  
ἔδ' Αἰδῆς, ἔδ' ἱππῶν ἐπιστεύβουσιν Ἀρης·  
ἀλλὰ τοὶ ἀμφιετῆες δεκάληφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ  
πέμπονται· πᾶσαι δὲ χορὰς ἀνάγκῃ πόλεις,  
αἱ τε πρὸς ἠοίῃν, αἱ δ' ἔσπερον, αἱ τ' ἀνὰ μέσσην  
κλήρῳ ἐτήσαντο, καὶ οἱ καθύπερθε βορείης  
οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἶμα.  
οἱ μὲν τοὶ καλὰ μιν τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι  
ἀσπασίως φορέουσιν· ἂν Δωδωνῆβι Πελασγοὶ  
τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρῶτις δέχονται  
γῆλεχέες, θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος.  
δεύτερον ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἔρεα Μηλίδος αἰῆς  
ἔρχονται· κίβητες δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων  
εἰς ἀγαθὸν πεδῖον Ληλαάντιον· ἔδ' ἐτι μακρὸς  
ὁ πλόος Εὐβοίῃβιν, ἔπει σέο γείτονες ὄρμοι.  
πρῶταί τοι τάδ' ἐνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν  
Οὐπίς τε, Λοξώ τε, καὶ εὐαίων Ἐκαέργη,



καίη δ' ἔδ' ὅτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἔδρης,  
 ἔδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πληρὸν ὕπνος ἐρείσας  
 ἀλλ' αὐτᾷ μεγάλῳ ποτὶ γλωχῖνα θρόνῳ,  
 τυβὸν ἀποκλίνασα καρήατα, λέχριος εὐδῇ  
 ἔδ' ὅτε ζώνην ἀναλύεται, ἔδ' ταχείας  
 ἐνδρομίδας, μή οἱ τὶ καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ  
 δεσπότης ἢ δ' ἀλεγεινὸν ἀλασήσασα προσηύδα·

Οὕτω νῦν, ὦ Ζητὸς οὐεῖδα, καὶ γαμέοιοδε  
 λάθρια, καὶ τίχῃτε κεκρυμμένα, μηδ' ὅθι δειλαὶ  
 δυστοκίαις μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι Φῶκαι  
 εἰνάλιαί τίχουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.  
 Ἀσπερή δ' ἔδ' ἐν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε  
 ἀρωλακίης, ἔδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω,  
 τόσσα δέοι μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ·  
 ἀλλὰ μιν ἔκπαυλόν τι σεβίζομαι, ἔνεκ' ἐμεῖο  
 δέμνιον ἔκ' ἐπ' αἴτησε, Διὸς δ' ἀνθείλεο πόντον.  
 ἢ μὲν ἔφη. κύκνοι δὲ θεῶν μέλποντες αἰοῖσσι  
 Μηρόνιον Πακίωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπὼντες  
 ἐβδομάκις περὶ Δῆλον, ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ  
 ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδαῖς  
 ὕστερον, ὅσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν αἶσαν.  
 ὄγδοον ἔκ' ἔτ' αἶσαν, ὃ δ' ἐκβορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν  
 Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμῷ γένος ἀρχαῖοιο,  
 εἴπων. Ελεσθήης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ  
 χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγὴν.  
 ἔδ' Ἡρῇ νεμέσῃσιν, ἐπὶ χόλον ἐξέλετο Ζεὺς.  
 χρύσεά τοι τότε πάντα θεμέλια γέινετο, Δῆλε,  
 χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη.  
 χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης  
 χρυσῷ δ' ἐπλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἐλιχθεῖς.

Ἡρῆ, τῷτό με ρέζον, ὅ τοι Φίλον· ἔ γὰρ ἀπειλὰς  
 ὑμετέρας ἐφύλαξα. πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ.  
 ἔννεπες· ἡ δ' ἄμα ῥητῷ ἄλης ἀπειπαύσατο λυγρῆς·  
 ἔζετο δ' Ἰνωπιοῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βάθισον  
 γαῖα τότ' ἐξάνησιν, ὅτε πλήθοντι ρέεθρον  
 Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος·  
 λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἑμπαλιν ὤμοις  
 Φοίνικος ποτὶ πρόემνον, ἀμνηχανίης ὑπὸ λυγρῆς  
 τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔρρεεν ἰδρώς.  
 εἶπες δ' αἰλουδάσασα· Τί μητέρα, κῆρε, βαρύνεις;  
 αὕτη τοι, Φίλε, νῆσος ἐπιπλώσασα θαλάσση.  
 γένεο, γένεο κῆρε, καὶ ἥπιος ἔξιθι κόλπῳ.

Νύμφα Διὸς βαρύθυμη, σὺ δ' ἐκ ἄρ' ἑμελλες ἄνυστος  
 δὴν ἔμεναι· τοίῃ σε προσέδραμεν ἀγγελιώτις.  
 εἶπες δ' ἔτ' αἰδομένησα, φόβῳ δ' ἀνέμισγέλο μῦθος·  
 Ἡρῆ τιμήεσσα, πολὺ πρῆχσας θεαῶν,  
 σὴ μὲν ἐγὼ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείεσσα κάθησαι  
 γησιῇ ἐλύμπιοι· καὶ ἔ χερα δειδόμεν ἄλλην  
 θηλυτέρην· σὺ δ', ἄνασσα, τὸν αἴτιον εἴσεις ὀργῆς.  
 Λητώ τοι μήτηρ ἀναλύεται ἐνδοθι νήσῃ.  
 ἄλλαι μὲν πᾶσαι μιν ἀπέσυγον, ἔσθ' ἐδέχοντο·  
 Ἀστειῇ δ' ὀνομασί παρερχομένην ἐκάλεσσαν,  
 Ἀστειῇ, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶδα καὶ αὕτη.  
 ἀλλὰ Οἶλη, δύνασαι γὰρ, ἀμύνειν, πότνια, δέλοισ  
 ὑμετέροις, οἱ σέῃ πέδον πατέουσιν ἐΦετμῇ.  
 ἦ, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἔζε, κύων ὥς  
 Λοτέμιδος, ἥτις τε, θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,  
 ἔκει θηρήτερα παρ' ἵχνεσιν· ἄτα δ' αὐτῆς  
 ὀρεθὰ μάλ', αἰὲν ἐτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὁμοκλήν  
 τῇ ἱκέλῃ θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἔζετο κῆρ·

Εε ς

βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες ἄρῃα  
 ὀψιγόνους Τιτῆνες ἀφ' ἐσπέρας ἐχατόωντος  
 ῥῶσονται, νιφάδεσσιν εἰκοότες, ἢ ἰσάριθμοι  
 τείρεσιν, ἥνικα πλείεα κατ' ἡέρα βεκχολέονται·  
 Φρύγρια δὲ κῶμαι τε Λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄκραι,  
 καὶ πεδία Κρισαῖα, καὶ ἡπείροιο πόλῃς  
 ἀμφιπερικείμενται· ἴδωσι δὲ πῖονα καρπῶν  
 γείτονος αἰδομένοιο, καὶ ἐκέτι μῆνον ἀκχῆ,  
 ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζωντο Φάλαγγες  
 δυσμενέων, ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσι ἐμῶ  
 Φασγάνῃ καὶ ζωτῆρες ἀναιδέες, ἐχθόμεναί τε  
 ἀσπίδες, αἱ Γαλατῆσι κακὴν ὁδὸν, ἄφρονι Φύλῳ,  
 σῆσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ,  
 ἐν πυρὶ τῆς Φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδῆσαι,  
 κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος  
 ἐσσόμεναι. Πτολεμαῖε, τὰ τοι μαλ' ἡῖα φαίνω·  
 αἰνήσεις μέγα δὴ τι τὸν εἶν' ἔτι γαστέρι μάντιν  
 ὑπερον ἡμάτα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο, μῆτερ·  
 ἔστι διδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιή,  
 πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δὲ οἱ ἐκ ἐνὶ χώρᾃ,  
 ἀλλὰ παλῖρροι ἐπινήχεται, ἀνθέρικος ὥς,  
 ἐνθα Νότος, ἐνθ' Εὐρος, ὅτῃ Φορέῃσι θάλασσα.  
 τῇ με φέροις· κείνη γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλῃσαν.

Αἱ μὲν, τόσσα λέγοντος, ἀπέτρεχον εἰς αἰλὶ νῆσοι·  
 Ἀσπερίη Φιλόμολπε, σὺ δ' εὐβοίῃθε κατῆεις  
 Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας· ἔτι παλαιὸν,  
 ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίσιον εἴπατο Φῦκος·  
 ἔσης δ' ἐν μέσσησι, καλῖαικτείρασσα δὲ Λητῶ,  
 Πρὶν αὐτίκ' ἐλεξας, ἐπεί περὶ καίεο κῆρι,  
 τλήμον' ὑπὸ ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὀρώσας·

οἷς ἐτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,  
 Θέρμαιυσραί τε βυέμασιν ὑφ' Ἡφαίστιο πυράγρης,  
 ἔργα θ' ὁμῆ, δεινὸν δὲ πυρίκητοί τε λέβητες  
 καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοισι ἰαχεῦσι  
 τῆμος ἔγεντ' ἄραβος σάκεας τόσος εὐκύκλοιο.  
 Πηνειὸς δ' ἔκ αὐτῖς ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως  
 καρβερὸς, ὡς ταπρῶτα· θοὰς δ' ἐσήσατο δῖνας,  
 εἰσόκεν οἱ Κοιῆς ἐκέκλετο· Σῶξεο χαίρων,  
 σῶξεο· μὴ σύ γ' ἐμείο πάθης κακὸν εἴνεκα, τῆσδ'  
 ἀντ' ἐλεημοσύνης· χάριτος δέ τοι ἔσσειτ' ἀμοιβή.

Ἡ, καί, πολλὰ πάροινεν ἐπεὶ κάμεν, ἔστιχε νήσας  
 εἰναλίας· αἱ δ' ἔμιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο·  
 ἔλπιπαρὸν νήεσσιν Εχινάδες ὄρμον ἔχσσαι,  
 ἔδ' ἥτις Κέρκυρα Φιλοξενωτάτη ἄλλων·  
 Ἴρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος  
 σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἰδ' ὑπ' ὁμοκλῆς  
 πασσυδίῃ Φοβέοντο, κατὰ ῥοὸν ἦντινα τέτμοι  
 ὠγυγίην δ' ἥπειτα Κόων Μεροπηίδα νῆσον  
 ἵκετο, Χαλκιοῦνης ἱερὸν μυχὸν ἠρωΐνης.  
 ἀλλὰ ἐπαῖδος ἔρυκεν ἔπος τόδε· Μὴ σύ γε μῆτερ  
 τῇ με τέκοις· ἔτ' ἔν ἐπιμέμφομαι, ἔδὲ μεγαίρω  
 νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὖβοτος, εἰ νύ τις ἄλλη.  
 ἀλλὰ οἱ ἐκ Μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος  
 ἐστὶ, σωτήρων ὑπατον γένος· ὦ ὑπὸ μήτρῃ  
 ἵζεται ἔκ ἀέκυστα Μακηρόνι κοιρανέεσθαι  
 ἀμφοτέρῃ μεσόγεια, καὶ αἱ πελάγεσσι κᾶθηται,  
 μέχρ' ὅπως περάτῃ τε, καὶ ὅπως ὅθεν ἀνέες ἴππων  
 Ἥλιον Φορέουσιν· ὃ δ' εἴπεται ἦθεα πατρός.  
 καὶ νύ ποτε ξυὸς τις ἐλευσέται ἄμμιν ἀέλος  
 ὕσατον, ὅπως ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐφ' Ἑλλήνεσσι μάχαιραν

ὦ πάτερ, ἔ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιδέσσης.  
 ἦ ρά τοι ὦδ' αἰὶ ταχίνοι πόδες, ἢ ἐπ' ἐμῷ  
 μῦνον ἐλαφρίζῃσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι  
 σήμερον ἐξαπίνης; ὃ δ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,  
 πῇ σε φέρω; μέλει γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.  
 Πήλιον ὦ φιλοῦρης νυμφήϊον, ἀλλὰ σὺ μέινον  
 μέινον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν ἔρεσι πολλὰκι σείο  
 ὠμοτόκας ὠδῖνας ἀπηρέισαντο λέαιναι.

Τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων  
 Λητοῖ, Αναγκαίη μεγάλη θεός. ἔ γὰρ ἔγωγε,  
 πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀνάνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας  
 λυσαμένας ἀπ' ἐμῷ λεχωίδας. ἀλλ' ἐμοὶ Ἥρη  
 δαυφιλὲς ἠπαίλησεν. ἀπαύγασμαι οἷος Ἐφεδρος  
 ἔρεος ἐξ ὑπάτης σκοπιῇν ἔχει, ὅς κ' ἐμὲ ρεῖα  
 βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἢ ἀπολέσθαι  
 ἡδὺ τί τοι Πηνειόν; ἵτω· πεπωρωμένον ἡμᾶρ  
 τλήσομαι εἵνεκα σείο, καὶ εἰ μέλλοιμι, ροαῶν  
 διψαλέην ἀμπαλῖν ἔχων, αἰώνιον ἔρρεν,  
 καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότητος καλέεσθαι.  
 ἥνιδ' ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθμαν.  
 εἴπω, καὶ ἠρώσῃ μέγαν ρόον. ἀλλὰ οἱ Ἀρης  
 Παῖγαις προβέλυμνα καρῆα μάλ' ἀείρας  
 ἐμβαλέεν δίνησιν, ἀποκρούψεν δὲ ρέεθρα.  
 ὑψόθε δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ  
 δάρατος· ἢ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον ἔτρεμε δ' Οσσης  
 ἔρεα, καὶ πεδῖον Κρανώνιον, αἶ τε δυσταεῖς  
 ἔχαται Πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα  
 Θεσσαλίη. τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.  
 ὡς δ' ὅπῳτ' Αἰτναίης ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο  
 σείονται μυχὰ πάντα, καταδαῖοιο γίγαντος

Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,  
 Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν ἔκετι σύλλα.  
 ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώῃ,  
 Φθέγγατο δ' ἐκ ἀτέλεστον, ἀπελήσας ἐπὶ Θήβῃ.

Θήβῃ, τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;  
 μήπω μὴ μ' ἀέκοντα βιάζομαι μαντεύεσθαι.  
 ἔπω μοι Πυθῶνι μέλαι τριποδῆϊος ἔδρῃ,  
 ἔδ' ἐτι πῶ τέθνηκεν ὅστις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο  
 θημιὸν αἰονόγενειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον  
 Παρησὸν νιζόμεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.  
 ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τορώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.  
 Φεῦγε πρόσω· ταχινὸς σε κιχήσομαι, αἵματι λῶσω  
 τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς  
 ἔλλαχες. ἔ σὺ γ' ἐμεῖο Φίλῃ τρεφὸς, ἔδ' ἐ Κιθαιρῶν  
 ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοῖμην.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ μείλιτροπος αὐτὶς ἐχώρει.  
 ἀλλ' ὅτ' Ἀχαιῶδες μιν ἀπηρνήσαντο πόλῃς  
 ἐρχομένην, Εὐκλῆ τε, Ποσειδάωνος ἑταίρῃ,  
 Βῆρά τε, Δεξαμενοῖο βοόςσας Οἰκιάδας,  
 αἶψ' ἐπὶ Θεσσαλίῃ πόδας ἔτριπε. Φεῦγε δ' Ἀναυρος,  
 καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·  
 Φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἐλισσόμενος διὰ Τεμπέων.  
 Ἥρῃ, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο,  
 ἔδ' ἐ κατεκλάσθης τε καὶ ὠκίσας, ἥνικα πήχεις  
 ἀμφοτέρως ὀρέγασα, μάτην ἐφθέγγατο τοῖα·

Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμῷ γένος, εἴπατε πατρὶ,  
 κοιμήσασιν μέγα χεῦμα· περιπλέξαδε γενεῶν,  
 λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα δέχεσθαι.  
 Πηνεὶ φθιώτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;

κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.  
 ἔδ' Ἥην κοτέεσσαν ὑπ' ἑτέρεσσας· ἡ μὲν ἀπάσασιν  
 δεινὸν ἐπεβρωμάτο λεχωίσιν, αἱ δὲ παῖδας  
 ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ διακροῖον, ἕνεκα μύθη  
 Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε Φιλαίτερον Ἀρεὸς ἦα.  
 τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιῇν ἔχεν αἰθέρος εἶσω,  
 σπερχομένη μέγα δὴ τι καὶ ἔφατόν. εἶργε δὲ Λητώ  
 τειρομένην ὠδίσιν· δύω δὲ οἱ εἶατο Φρυοὶ  
 γαῖαν ὀπιπτεύοντες. ὁ μὲν πέδον ἠπειρόιο,  
 ἡμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρηϊκὸς Αἴμα,  
 Θῦρος Ἀρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τῷ δὲ οἱ ἔπαυον  
 ἐπ' Ἀμυχον Βορέας παρὰ σπέος ἡυλίζοντο  
 ἡ δ' ἔπι νησάων ἐτέρη σκοπῶς εὐρεϊάων  
 ἦτο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.  
 ἐνθ' οἱ μὲν πολέεσσιν, ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητῶ,  
 μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπειρώτων δὲ δέχεσθαι.  
 Φεύγε μὲν Ἀρκαδίη, Φεύγε δ' ὄρος ἱερὸν Αὐγῆς  
 Παρθένιον· Φεύγε δ' ὁ γέρων μετόπισθε φειεός·  
 Φεύγε δ' ὅλη Πελοπῆς, ὅση παρακέκληται ἰοδμῶ,  
 ἔμπλην Αἰγιαλῷ τε καὶ Ἀργεος· ἔ γὰρ ἐκείνας  
 ἀτραπιτὴς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἰναχον Ἥη.  
 Φεύγε καὶ Ἀονίη τὸν ἑνα δρόμον· αἱ δ' ἐφέποντο  
 Δίρκη τε, Στροφίη τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι  
 Ἰσμηνὴ χέρα πατρός· ὁ δ' εἶπετο πολλὸν ὀπίσθεν  
 Ἀσωπὸς βαρύγχνος, ἐπεὶ πεπάλαντο κεραυνῶ.  
 ἡ δ' ὑποδιηβείσα χορῷ ἀπεπαύσατο Νύμφη  
 αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔχε παρειήν,  
 ἡλικὸς ἀδμαίνουσα περὶ δρυὸς, ὡς ἶδε χαίτην  
 σιοιμένην Ἐλικῶνος. ἐμοὶ θεαὶ εἶπατε Μῆσαι,  
 ἡ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρυὲς ἠνίκα Νύμφαι;

Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι. τί δὲ σιβαρώτερον ἔρκος;  
 τείχεα μὲν καὶ λαῆς ὑπαιρίτω ἑς πέσοιεν  
 στρυμονίῃ Βορέας· θεὸς δ' αἰὲς αὖτις Φελικῆς.  
 Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθὸς ἀμφιβέβηκεν.  
 εἰ δ' ὀλυγητελεές σε περιτροχώωσιν αἰοῖδαι,  
 ποίῃ ἐνιπλέξω σε; τί σοι θυμῆμες ἀκῆσαι;  
 ἢ ὡς ταπρώτισα μέγας θεὸς ἔρεα θείων  
 ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,  
 νήσους εἰναλίας εἰργάζετο, νέρθε δὲ πάσας  
 ἐκ νεάτων ὥχλισσε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσση;  
 καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἣν ἠπείροιο λάβωνται,  
 πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' ἐκ ἐβλίψεν ἀνάγκη,  
 ἀλλ' ἄφειτος πελάγεσσιν ἐπέπλεες· ἔνεμα δ' ἦν σοι  
 ἈΣΤΕΡΙΗ τοπαλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἤλαο τάφρον  
 ἔρανόθεν, Φεύγῃσα Διὸς γάμον, ἀσέρι ἴση.  
 τόφρα μὲν ἔγω σοι χουσέη ἐπεμίσγετο Λητώ,  
 τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ, καὶ ἔδ' ἔγω ἔκλεο Δῆλος.  
 πολλάκι σ' ἐκ Τροϊζῆνος, ἀλιζάντειο πολίχνης,  
 ἐρχόμενοι Εὐρύηνδε, Σαρωνικῇ ἐνδοθὶ κόλπῳ  
 ναῦται ἐπεσκέψαντο, καὶ ἐξ Εὐρύης ἀνιόντες,  
 οἱ μὲν ἔτ' ἐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ σφεινοῖο παρ' ὀξὺν  
 ἔδραμες Εὐρύπῳιο πόρον καναχηδὰ ρέοντος.  
 Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηγαμένη αἰλὸς ὕδαρ  
 μέσφ' ἐς Ἀθηναίων προενήξαο Σένιον ἄκρον,  
 ἢ Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μασὸν  
 Παρθενίης, (ἔγω γὰρ ἔην Σάμος) ἥχι σε Νύμφαι  
 γείτονος Ἀγκαίης Μυκαλησίδες ἐξείνισσαν.  
 ἠνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον ἔδας ὑπέχεες,  
 τῆτό τοι ἀντημοιβὸν ἀλίπλοοι ἔνομ' ἔθεντο,  
 ἔνεκεν ἔκ' ἄσθλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

Ε ε 2



ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπαλο κυκλώσασθαι.  
χαῖρε μέγα κρείσσεια, καὶ εὐάνησον ἀοιδῷ.



## IV.

## ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' αἰεῖσες  
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κρητοτρόφον; ἥ μὲν ἅπασαι  
Κυκλάδες, αἱ νήσων ἱερώταται εἰν ἀλὶ κεῖνται,  
εὐϋμνοὶ Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι  
ἐκ Μῆσέων, ὅτι φοῖβον ἀοιδάων μεθέοντα  
λῆσέ τε καὶ σπαίρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.  
ὡς Μῆσαι τὸν ἀοιδόν, ὃ μὴ Πίμπωλειαν αἰεῖσει,  
ἔχθρσι, τῶς φοῖβος, ὅτις Δήλοιο λάθεται.  
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων  
Κύνθιος αἰνήσῃ με Φίλης ἀλέγοντ' αἰτιήνης.  
κεῖνῃ δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἀλιπυλῆξ,  
αἰθίης καὶ μᾶλλον ἐπιδόρυμος ἥ ἔπερ ἴπποις,  
πόντῳ ἐνεσκήνεται· ὃ δ' ἀμφὶ ἐπελὺς ἐλίσσων,  
Ἰκαρίη πολὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην·  
τῷ σφε καὶ ἰχθυοβόλῃς ἀλίπυλοι ἐννάσσαντα,  
ἀλλὰ οἱ εὖ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,  
ὅπως ὅς' ἐς Ωκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθύν  
νῆσοι ἀολλίζονται· αἰεὶ δ' ἕξαρχος ὁδεύει.  
ἥ δ' ὅππῃθεν φοίνισσα μετ' ἵχνια Κύρνος ὀπηδεῖ,  
ἐκ ὀνοτῆ· καὶ Μάκρις Ἀθαντιαὶς Ἑλλασπινήων,  
Σαρδῶ θ' ἱμερέεσσα, καὶ ἦν ἐπινηῆαλο Κύπρις  
ἐξ ὕδατος ταπρῶτα, σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.  
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναί·

σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμῳ ἐπιθυμήτῃραι,  
 ἔν κοτε παρράλῃ ΕΦέσῃ βρέτας ἰδρύσαντο  
 Φηγῶ ὑπὸ πρέμνῳ· τέλεσε δέ τοι ἱερὸν Ἰωπῶ·  
 αὐταῖ δ' ἰ, Οὐπὶ ἀνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,  
 πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὐθι δὲ κύκλῳ  
 ἤσαν ἀμεινὰ χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λίγῃαι  
 λεωπαλέον σύριγγες, ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ·  
 (ὃ γὰρ πῶ νέβρεια δι' ὅσῃα τετρήνοντο,  
 ἔργον Ἀθηναίης, ἐλάφῳ κακόν) ἔδραμε δ' ἡχῶ  
 Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεςσιν  
 ἔλα κατεκροτάλῃζον, ἐπεψόφον δὲ Φαρέτῃαι.  
 κείνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμελλον  
 δωμήθη· τῷ δ' ἔτι θεώτερον ὄψεται Ἡῶς,  
 ἔδ' ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.  
 τῷ ρά καὶ ἡλαίνων ἀλαπαζέμεν ἠπείλησε  
 Λύγδαμις ὕβρις· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἰωπημολγῶν  
 ἤλασε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἳ ρά παρ' αὐτὸν  
 κεκλιμένοι ναίῃσι βοὸς πόρον Ἰναχίωνης.  
 αἰ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· ὃ γὰρ ἔμελλεν  
 ἔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετέες, ἔτε τις ἄλλος,  
 ὅσων ἐν λειμῶνι Καῦστρίῳ ἔσαν ἄμαξαι,  
 νοσήσειν· ΕΦέσῃ γὰρ αἰεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.  
 πότνια Μενυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη·  
 μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἀρβεινὴν· ἔδὲ γὰρ Οἰνῆ  
 βωμὸν ἀτιμήσαντι καλοὶ πτόλιν ἤλθον ἀγῶνες.  
 μηδ' ἐλαφρολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν·  
 ἔδὲ γὰρ Ἀτρεΐδης ὀλίγῳ ἐπεκόμψασε μοδῶ·  
 μηδὲ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· ἔδὲ γὰρ Ὀτος,  
 ἔδὲ μὲν Ωαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστεισαν.  
 μηδὲ χορὸν Φεύγειν ἐνιαύσιον· ἔδὲ γὰρ Ἰωπῶ

Εε

αὐτὴ θρητῆρε δ'ὧς κύνε, τοῖς ἐνὶ κέρῃ  
 τῆς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλα.  
 καὶ κεφάλῃ ξανθὴν ἄλοχον Διόνιδαο,  
 πότνια, σὴν ὑμῶν ἐβήκαο· καὶ δέ σε Φασὶ  
 καλὴν Αντίκλειαν ἴσον Φαέεσσι φιλῆσαι,  
 αἱ πρῶται θοὰ τέσσα καὶ ἄμφ' ὅμοισι Φαρέτρας  
 ἰοδόκας ἐφόρησαν· ἀτύλῳ δέ σιν ὦμοι  
 δεξιτεροί, καὶ γυμνὸς αἰὶ παρεβαίνετο μαζός.  
 ἦησας δ' ἔτι πᾶγχυ ποδορρώων Ἀταλάντην  
 κέρην Ἰασίοιο συοκλόνον Ἀρκασίδαο,  
 καὶ ἐκυνηλασίην τε καὶ εὐσοχίην ἐδίδαξας·  
 ἔμιν ἐπ' ἰκλήτοι Καλυδωνίᾳ ἀγρευτῆρες  
 μεμφοῦνται κάπρωιο· τὰ γὰρ σημήϊα νίκης  
 Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.  
 εἰδὲ μὲν Ἰλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ροῖκον ἔολπα,  
 εἰδὲ περ ἐχθαίροντας, ἐν αἰδί μωμῆσεσθαι  
 τοξότιν· ἔγὰρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,  
 τῶν Μαιναλὴ νᾶε Φόνῳ ἀκρώρεα.  
 πότνια, πηλυμέλαβρι, πολύπλολι, χαῖρε Χιτώνη,  
 Μιλήτῳ ἐπίδημε, (σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς  
 ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπιδῆν)  
 Χησιᾶς, Ἰμβρασίη, πρωτόβρονε· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων  
 πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ,  
 μείλιον ἀπλοῖης, ὅτε οἱ κατέδσας αἶτας,  
 Τεύκρων ἠνίκα νῆες Ἀχαιίδες ἄστα κῆδειν  
 ἔπλεον, ἄμφ' Ἑλένη Ραμνεσίδι θυμωθεῖσαι.  
 ἦ μὲν τοι Προῖτός γε δ'ὧς ἐκαθίσσατο νηὸς·  
 ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξας κέρως  
 ἔρεα πλαζομένας Ἀζήνια· τὸν δ' ἐνὶ Λέσσοις  
 Ἡμέρη, ἔνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἴλεο παίδων.

ἥ γὰρ κεν γῆά τε καὶ αὐχένα κεκμηῆαι  
 κόπῳρον ἔπι προγένοιτο, καὶ εἰ Τυμφαιίδες εἶεν,  
 εἰναετιζόμεναι, κερεαλκῆες, αἱ μέγ' ἄρισται  
 τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν· ἔπει θεὸς ἔπειτ' ἐκείνων  
 ἦλθε παρ' Ἡέλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται,  
 δίφρον ἐπισησῆας, τὰ δὲ Φάεα μηκύνονται.  
 τίς δὲ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὐαδὲ πλεῖστον;  
 τίς δὲ λιμὴν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα Νυμφέων  
 Φίλαο, καὶ ποίας ἡρώιδας ἔχες ἐταίρους;  
 εἰπὲ θεῆ, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἐτέροισιν αἰίσω.  
 νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ ται εὐαδὲ Πέργη,  
 Τηϋγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίπῳιο.  
 ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα Φίλαο Νύμφῃ,  
 ἔλλοζόνον Βοιτόμαρτιν, εὐσκοπὸν ἥς ποτὲ Μῶως  
 πλοιοθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν ἕρσα Κρήτης·  
 ἥ δ' ὅτε μὲν λασίσῃν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο Νύμφῃ,  
 ἄλλοτε δ' εἰσαμενῆσιν· ὃ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοῖτα  
 παίπαλά τε κρημνὺς τε, καὶ ἔκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,  
 μέσφ' ὅτε, μαρτυρομένη καὶ δὴ σχεδὸν, ἤλατο πότον  
 πρήνοος ἐξ ὑπάτοιο, καὶ ἐνθορεν εἰς ἀλίσκων  
 δίκτυα, τὰ σφ' ἐσάωσε· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες  
 Νύμφαν μὲν, Δίκητυναν, ὄρος δ', ὅθεν ἤλατο Νύμφῃ,  
 Δικηαῖον καλέουσιν· ἀνεστήσαντο δὲ βωμὸς,  
 ἱερά τε ῥέζουσι· τὸ δὲ σέφος ἡματι κείνω  
 ἥ πίτυς, ἥ χῖνος· μύρτοιο δὲ χεῖρες ἀδικτοί.  
 δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέχετο μύρσινος ὄζος  
 τῆς κέρης, ὅτ' ἐφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτω.  
 Οὐπὶ ἀνασσοῦ εὐῶπι, Φαισφόρε, καὶ δέ σε κείνης.  
 Κρηταῖες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ Νύμφης.  
 καὶ μὴν Κυρήνην ἐταρίσσαι, τῇ ποτ' ἔδωκας

ἔστηκε πρὸ πυλέων, πόσιδέγμενος, εἴ τι Φέρεσσι  
 νείαι πῖον ἔδισμα. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ  
 ἄλληκλον γελώωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτῇ,  
 ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἣ ὅ γε χλάνη  
 κάπρον ὀπιθιδίδιο Φέρων ποδὸς ἀσπαίροντα  
 κεοδαλέω μύθῳ σε, θεή, μάλα τῷδε πινύσκες  
 βάλλε κακῆς ἐπὶ θήρας, ἵνα θνητοὶ σε βοηθόν,  
 ὡς ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωὺς  
 ἔρεα βόσκεισθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωὶ  
 ῥέξαιαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται·  
 καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ' ἐπὶ καὶ τῆς.  
 ὡς ἔνεπε, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θήρα πονεῖται.  
 καὶ γὰρ ὅ γε, φρυγὴ περ ὑπὸ δρυὶ γῆα θεωθεῖς,  
 παύσας ἀδηθαγίης· ἐτι οἱ παρά νηδύς ἐκείνῃ  
 τῇ ποτ' ἀροτρίωντι συνήλτο θειοδάμαντι.  
 σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγλῃφι λυθείσας  
 ψήχῃσι κεμάδας, παρὰ δὲ σφίσι πελὺ νέμεσθαι,  
 Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι, φορέεσιν  
 ὠκύβοον τριπέτηλον, ὃ καὶ Διὸς ἔπαροι ἔδουσιν·  
 ἐν καὶ χουσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο  
 ὕδατος, ὃφρ' ἐλάτοις ποτὸν θυμάομενον εἴη.  
 αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεται· οἱ δὲ σ' ἐφ' ἔδρῃ  
 πάντες ὁμῶς καλέεσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.  
 ἦνίκα δ' αἱ Νύμφαι σε χορῶ ἐν κυκλώσσονται  
 ἀγχόβι πηγῶν Αἰγυπώϊα Ἰωνοῖο,  
 ἢ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιάνη σέθεν) ἢ εἰς Λίμναις,  
 ἢ ἵνα, δαῖμον, Ἀλᾶς Ἀραφηνίδας οἰκήσῃς  
 ἦλθες ἀπὸ Σκυθίας, ἀπὸ δ' εὔπαι τέθμια ταύρων,  
 μὴ νειὸν τημέτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μιοδῆ  
 τετραγυον τέμνειεν ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.

Μυσῶ ἐν Οὐλύμπῳ· Φάεος δ' ἐνέγκας αὐτμῶν  
 ἀσβείη, τό ρα παῖρὸς ἀποσάξῃσι κεραυνοί.  
 ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο, θεῇ, περήσας τόξῃ;  
 πρῶτον ἐπὶ Πηλέην, τὸ δὲ δεύτερον ἦκας ἐπὶ δρυῖν,  
 τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ Θῆρα· τὸ τέταρτον ἔκ' ἐπὶ δρυῖν,  
 ἀλλὰ μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἳ τε περὶ σφείας,  
 οἳ τε περὶ ξείνης ἀλιτήμονα πόλ' ἐτέλεσκον.  
 χέτλιοι, οἷς τὴν χαλεπὴν ἐμμάξαι οὐ γήν·  
 κλῆνέα Φιν λοιμὸς καταδόσκειαι, ἔργα δὲ πάχνη  
 κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' ἡάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες  
 ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωίδες, ἢ φυγῶσαι  
 τίχῃσι· τῶν δ' ἔδ' ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.  
 ἔς δ' ἐκὼν εὐμειδῆς τε καὶ ἴλαος αὐγάσσειαι,  
 κείνοις εὖ μὲν ἄρ' αἶψα φέρεται σάκυν, εὖ δὲ γενέθλη  
 τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος αἰέζεται, ἔδ' ἐπὶ σῆμα  
 ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιον τι φέρωσιν·  
 ἔδ' ἐκὼν διχρασσὶν τρώει γένος, ἥτε καὶ εὖ περ  
 οἴκῃς ἐσηῶτας ἐσίν' αὖτ' αἱ δὲ θυωρὸν  
 εἰνάτερες γαλόω τε μίαν πέρι δίφρου τίθενται.  
 πότνια, τῶν εἴη μὲν, ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθὴς,  
 εἴην δ' αὐτὸς, ἀνασσα· μέλοι δ' ἐμοὶ αἰὲν αἰοιδή,  
 τῇ ἐνὶ μὲν Λητῆς γάμος ἐσσιταί, ἐν δὲ σὺ πολλή.  
 ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἳ σέο πάντες ἄεθλοι,  
 ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξ' αἰ, καὶ ἄντυγες, αἵτε σε ρεῖα  
 θητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.  
 εἴθ' αὖτ' ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,  
 ὅπ' αἰ μὲν Ἑρμείης ἀπακῆσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων  
 θηρίον ὅ τ' ἐφ' ἑρμῶν παροῖθε δὲ, πρὶν περ ἰκέσθαι  
 κατ' ἐρὸν Ἀλκείδην· νῦν δ' ἔκ' ἐπὶ τῆτον ἄεθλον  
 φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ αἰὲ Τριφύγιος ἄκμων

αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἦϊες ἵκεο δ' αὖλῳ  
 Ἀρκαδικὴν ἔπι Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγρὸς ἔταμνε  
 Μαιναλῆς, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαι ἔδωκεν.  
 τὴν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἤμισυ πηγῆς,  
 τρεῖς δὲ παρκατίδας, ἕνα δ' αἰόλον, οἷ ῥα λέοντας  
 αὐτὰς αὐερούοντες, ὅτε δράζωντο δερσάνων,  
 εἰλκον ἔτι ζῶντας ἐπ' αὐλίον· ἔπατά δ' ἔδωκε  
 θάσσονας αὐράων κυνοσφρίδας, αἷ ῥα διῶξαι  
 ὤκισαι νεβρῆς τε καὶ ἔμνοντα λαγῶν,  
 καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕσσοιχος ἔνθα καλπαὶ  
 σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἔχνην ἠγήσασθαι.  
 ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)  
 εὖρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τῷ Παρράσιῳ  
 σκαιρῆσας ἐλάφας, μέγα τι χροῆς, αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης  
 αἰὲν ἐβασκολέοντο μελαμψήφιδος Ἀναύρας,  
 μάσσονες ἢ ταῦροι, κεράων δ' ἀπελάμπωτο χυτὸς.  
 ἐξαπίνης δ' ἔταπες τε, καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες·  
 Τῷτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτόγριον ἄξιον εἶη.  
 πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι πίσυρας δ' ἔλες ὦκα θέετα,  
 νόσφι κυνοδρομῆς, ἵνα τοι θοὸν ἄρμα φέροιεν·  
 τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο Φυγῆσαν,  
 Ἥρης ἐννεσίησιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ  
 ὕστατον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.  
 Ἀρτεμι παρθενίη, Τιτυοκλένε, χρύσεια μὲν τοι  
 ἔντεα καὶ ζώνη, χρύσειον δ' ἐξεύξαιο δίφρον,  
 ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια, θεῇ, κεμάδεσσι χαλινά.  
 πῶ δέ σε τοπαῶτον κερόεις ὄχος ἤρξαι αἰείρειν;  
 Αἶμω ἔπι Θρήϊκι, τόθεν Βορέας καλῶϊξ  
 ἔρχεται ἀχλαίνουσι δυσάεα κομὸν ἄγρσα.  
 πῶ δ' ἔταμες πύκην; ἀπὸ δὲ Φλογὸς ἤψας ποίης;

αὔε δὲ Τρινακίη, Σικανῶν ἔδος, αὔε δὲ γείτων  
 Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρονος αὔτει,  
 εὖθ' οἳ γε ραισῆρας αἰεράμενοι ὑπὲρ ὤμων,  
 ἢ χαλκὸν ζείοντα καμνόμεν, ἢ σίδηρον,  
 ἀμβολαδῖς τεύοντες, ἐπὶ μέγα μοχλήσειαν.  
 τῷ σφέας ἔκ ἐτάλασαν ἀκηδῆες Ωκεανῖναι  
 ἕτ' ἄντην ἰδεῖν, ἕτε κλύπον ἕασι δέχθαι.  
 ἔ νέμεσις· κείνης δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαῖ  
 ἔδὲ ποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρώσι θυγάτρες.  
 ἀλλ' ὅτε κερῶν τις ἀπειθέα μητέρι τεύχει,  
 μήτηρ μὲν Κύκλωπας εἴη ἐπὶ παιδὶ καλισρεῖ,  
 Ἀργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο  
 ἔρχεται Ερμείης, στωδιῇ τε κεχηρμένος αἰδῇ  
 αὐτίκα τὴν κέρην μορμύσσεται· ἢ δὲ τεκμήσης  
 θύνει ἔσω κόλπῳ, θεμένη ἐπὶ Θάεσι χεῖρας.  
 κῆρα, σὺ δὲ προτέρῳ περ, ἔτι τρίτηρος ἔῃσα,  
 εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι Φέρῃσα,  
 Ἠφαίστω καλέοντος, ὅπως ὀπιήρια δοίη,  
 βρόντεω σὲ σιβαροῖσιν ἐφροσασμένῃς γονάτεσσι,  
 σήθεος ἐκ μεγάλης λασίης ἐδράξαι χαίτης,  
 ὠλοφάς τε βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν  
 μεσσήτιον σέροιο μένει μέρος, ὥς ὅτε κόρη  
 Φωτὸς ἐνιδρυθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπῃ.  
 τῷ μάλα θαρσαλέῃ σφετάδε προσελέξαι τῆμος·  
 Κύκλωπες, ἢ μοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε, τόξον,  
 ἢ δ' ἰῆς, κοίλῃν τε καβακλήϊδα βελέμων  
 τεύξαιε. καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊᾶς, ὥσπερ Ἀπόλλων.  
 εἰ δὲ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος, ἢ τι πέλωρον  
 θηρίον ἀγορεύσω, τόδε κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.  
 ἔνπεσ' οἳ δ' ἐτέλεσαν· ἄφαρ δ' ὠπλίσσαι, δαῖμον.



ἄλσσαι, πολλὰ δὲ μάτην ἐταύσταο χεῖρας,  
 μέχρος ἴα ψεύσεις πατὴρ δ' ἐπύνασε γέλαστας,  
 Φῆ δὲ καταθέζων· ὅτε μοι ταῦτα θείωσαι  
 τίχῃσιν, τυτῆσι καὶ ἐγὼ ζῆλῆμος Ἥης  
 χωομένης ἀλέγοιμι. Σέθεν τέκος, ὅσθ' ἐβελήμους  
 αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἐτι μείζονα ὄνσει  
 τοῖς ὀέκα τοι πρὸς λέβητα, καὶ ἔχ' ἓνα πύργον, ὅπασσιν  
 τρὶς ὀέκα τοι πρὸς λέβητα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλει αἶψα  
 εἴσεται, ἀλλὰ μόνῃ σε, καὶ Ἀδριέμῳ καλέεσθαι  
 πολλὰς δὲ ζυγὴ πόλιν διαμετρήσασθαι  
 μεσσογέως, ἡτῶς τε καὶ ἐν πάσῃσι ἔσσεται  
 Ἀδριέμῳ βωμὸς τε καὶ ἄλσισα. καὶ γὰρ ἀγχαῖς  
 ἔσση καὶ λιμένεσσ' ἐπίσκοπος. Ως ὁ μὲν εἰπὼν  
 μῦθον ἐπεκοιμήθη καὶ ἤατι. βαῖνε δὲ κρη  
 λεῦκον ἔπι, Κρηταῖον ὄρος, κεκορημένον ὕλη  
 ἔνθεν ἔπα' Ὀκεανόν. πόλεως δ' ἐπέλεξετο Νύμφας  
 πάσας εἰνέτας, πάσας ἐτι παῖδας ἀμίτρος.  
 χαῖτε δὲ Καίφατες ποταμὸς μέγα, χαῖτε δὲ Τητύς,  
 ἔνθα θυγατέρας Λητωίδι πέμπει ἀμύρδας.  
 αὐτὴ δὲ Κύκλωπας μετεκίαβε. τῆς μὲν ἐτέλμε  
 ἡσῶ ἐνὶ Λητώῃ· Λητώῃ νέον, ἀλλὰ τότε ἔσκει  
 ἔπομά οἱ Μελιγχεῖς. ἔπα' ἀκμοσι δ' Ἡφαίστιο  
 ἔσαότες περὶ μύρον (ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον)  
 ἰωπαίην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίσσην.  
 αἱ Νύμφαι δ' ἔδδυσαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,  
 πρὸς οἱ Ὀσσειοῖσιν εὐκίοντα, πᾶσι δ' ὕπα' Ὀφρυῖ  
 Φάειά μετόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοῖον,  
 δευὸν ὑπογλαύσσοντα, καὶ ὅπασσιν δέσσιν ἄκχσαν  
 ἄκμος ἡχῆσαντος, ἐπὶ μέγα πηλύ τ' ἄημα  
 Φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν ζόνον. αὐτὴ γὰρ Αἴτη,

## III.

## ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

**Α**ρτεμιν (ὃ γὰρ ἐλαφρόν αἰδόντεσσι λαβέσθαι)  
 ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,  
 καὶ χορὸς ἀμφιλαφῆς, καὶ ἐν ἔρεσιν ἐψιάσθαι·  
 ἀρχόμεν' ὥς ὅτε πατρὸς ἐξεζομένη γονάτεσσι  
 παῖς ἔτι κερίζεσσα, τάδε προσέειπε γονῆα·

Δὸς μοι παρθενίην αἰώνιον, ἅπῃα, Φυλάσσειν  
 καὶ πολυνυμίην, ἵνα μὴ μοι φοῖβος ἐρίξη.  
 δὸς δ' ἰὺς καὶ τόξα. ἕα πάτερ' ἔσέ Φαρέτορην,  
 ἔδ' αἰτέω μέγα τόξον· ἐμοὶ κύκλωτες οἷσ' ὅς  
 αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπῶές ἄεμμά·  
 ἀλλὰ Φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα  
 ζώνουσαι λεγνῶτον, ἣν ἄγρια θηρία καίνω.  
 δὸς δ' ἐμοὶ ἐξήκοντα χορήτιδας Ωκεανίνας,  
 πᾶσας ἐνέτεας, πᾶσας ἔτι παῖδας ἀμίτρης.  
 δὸς δ' ἐμοὶ ἀμφιπόλεις, Ἀμνισίδας εἴκεισι Νύμφας,  
 αἰτ' ἐμοὶ ἐνδρομίδας τε, καὶ, ὅπῃ ὅτε μηκέτι λύγκας  
 μῆτ' ἐλάφας βάλλοιμι, θοῶς κύνας εὖ κομέειν.  
 δὸς δ' ἐμοὶ ἔρεα πάντα· πόλιν δ' ἐμοὶ ἦντινα νέμω,  
 ἦντινα λῆς· σπαρνὸν γὰρ, ὅτ' Ἀρτεμις ἄσυ κάτεισιν.  
 ἔρεσιν οἰκήσω· πόλεσι δ' ἐπιμίζομαι ἀνδρῶν  
 μῆνον ὅτ' ὀξείησιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες  
 τειρόμεναι καλέεσι βοηθόν· ἥσιν με Μοῖραι  
 γενομένην τοπῶράτον ἐπεκλήρωσαν ἀσῆγειν,  
 ὅττι με καὶ τίλχισα καὶ ἐκ ἧλγησε Φέρεσσα  
 μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ Φίλων ἀπεθήκατο κόλῳ.

Ὡς ἡ παῖς εἰπῶσα γενεᾶδος ἤθελε πατρὸς

Dd 5

οἱ δ' ἔτι πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι  
 Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἀζίλῳ ἔναιον.  
 τὰς μὲν ἀναξ ἰδὼν αὐτῶ, ἣν δ' ἐπεδείξατο νύμφη,  
 τὰς ἐπὶ Μυρτιάδης κερατώδεος· ἦχι λέοντα  
 Τίφης κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.  
 ἔκ κ' ἔτι χαρὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,  
 ἔδ' ἐπὶ πόλει τόσ' ἐνειμεν Ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνη,  
 μνωόμενος προτέρης ἀρπακτύος· ἔδ' ἐμὲν αὐτοῖ  
 Βαττιάδαί φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.  
 ἸΗ ἸΗ ΠΑΙΗΘΝ ἀκχομεν, ἔνεκα τῆτο  
 Δελφός τοι πρῶτιστον ἐφύμνιον εὐρέτο λαός,  
 ἦμος ἐκβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυστο τόξων.  
 Πυθῶ τοι κατιόντι συνηντήτο δαιμόνιος θῆρ,  
 αἰνὸς ὄφις· τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλων  
 βάλλων ὠκύν' οἷσόν· ἐπηύτησε δὲ λαός·  
 Ἰῆ Ἰῆ Παιῆον, ἱεὶ βέλος, εὐθύ σε μήτηρ  
 γύναι· ἀοσσητῆρα τὸ δ' ἐξέτι κείθεν αἰεῖδη.

Ο φθόνος Ἀπόλλωνος ἐς ἕατα λάβριος ἔειπεν·  
 οὐκ ἄγαμαι τὸν αἰοιδόν, ὃς ἔχ' ὅσα πόντος αἰεῖδει.  
 τὸν φθόνον ὡ' πόλλων πεδί τ' ἤλασεν, ὥδ' ἐπ' ἔειπεν·  
 Ἀσσυρίη ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ  
 λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἔλκει,  
 Δημοῖ δ' ἐκ ἀπὸ παντὸς ὕδαρ φορέεσι Μελισσιμα,  
 ἀλλ' ἦτις καθαρὴ τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει  
 πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λυβὰς, ἄκρον ἄωτον.  
 χαῖρε ἀναξ· ὃ δὲ Μῶμος, ἦν ὃ φθόρος, ἔνθα νέετο.



τετραέτης ταπρῶτα θεμείλια φοῖβος ἔπηξε  
 καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγυῖ λίμνης.  
 Ἀρτεμὶς ἀγρώσσεσθαι καρήατα συνεχῆς αἰγῶν  
 κυνιάδων φορέεσκεν, ὃ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.  
 δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν  
 ἐκ κεράων, κεραῶς δὲ πέριξ ἐπεβάλλετο τοίχης.  
 ὦ δ' ἔμαθεν ταπρῶτα θεμείλια φοῖβος ἐγείρειν.  
 φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάτῳ·  
 καὶ λιθύην ἐσιόντι κόραξ ἠγήσατο λαῶ,  
 δεξιὸς οἰκιστὴρ· καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν  
 ἡμετέροις βασιλεῦσιν· αἰὲ δ' εὖροκος Ἀπόλλων.  
 ὦ πολλόν, πολλοὶ σε ΒΟΗΔΡΟΜΙΟΝ καλέεσσι,  
 πολλοὶ δὲ ΚΛΑΡΙΟΝ· πάντη δέ τοι ἄρομα πηλύ.  
 αὐτὰρ ἐγὼ ΚΑΡΝΕΙΟΝ· ἐμοὶ πατρώϊον ἔτω.  
 Σπάρτη τοι, Καρνείε, τό γε πρῶτισον ἐδέθλον,  
 δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.  
 ἐκ μὲν σε Σπάρτης ἔκτον γένος Οἰδιπόδαο  
 ἦγαγε Θηραίην ἐς ἀποκλίσιν· ἐκ δὲ σε Θήρης  
 ἕλος Αἰριστεύης Ἀστυιδί παρθετο γαίῃ.  
 δεῖμε δέ τοι· μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόλῃ  
 θῆκε τελεσφορίην ἐπιετήσιον, ἥ ἐνι πολλοὶ  
 ὑσάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰοχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.  
 ἰὴ ἰὴ, Καρνείε πολύλλυτε, σείο δὲ βωμοὶ  
 ἄνθεα μὲν Φορέεσιν ἐν εἵαρι, τόσσα περ ὥραι  
 ποικίλ' ἀγινεῦσι, Ζεφύρεα πνεύοντος ἔερσην·  
 χίματι δὲ, κρόκον ἠδύν. αἰὲ δέ τοι αἰεταὸν πῦρ,  
 εἰδὲ ποτε χριζὸν περιβόσκειαι ἄνθρακα τέφρῃ.  
 ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα φοῖβος, ὅτε ζωστήρες Εὐνῆς  
 ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι λιθύσσης,  
 τίθμαι εὐτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὥραι.

τὸν χορὸν ὦ πόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν αἰεῖται,  
 τιμήσει· δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦσαι.  
 ἔσθ' ὁ χορὸς τὸν φοῖβον ἐφ' ἐν μόνον ἡμᾶρ αἰεῖται·  
 ἔστι γὰρ εὐῦμνος· τίς ἂν ἔρεα φοῖβον αἰεδοί;  
 χρύσεια τῷ πόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν, ἢ τ' ἐπιπορῶνις.  
 ἢ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα τὸ λυκίον, ἢ τε Φαρέτρη·  
 χρύσεια καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,  
 καὶ τε πολυκρίεανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.  
 καὶ κεν αἰὲ καλὸς καὶ αἰὲ νέος· ἔπαυσε φοῖβος  
 θηλείαις, ἔσθ' ὅσπον, ἐπὶ χνόος ἤλθε παρειαῖς.  
 αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.  
 ἔ λῖπος Ἀπόλλωνος ἀποσάξουσιν ἔβειραι,  
 ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄσει δ' ὧ κεν ἐκῆναι  
 πρῶκις ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο.  
 τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς ἔστι τόσον, ὅσπον Ἀπόλλων.  
 κείνος οἰσευθὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κείνος αἰοδόν·  
 φοῖβω γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ αἰοιδῇ.  
 κείνῃ δὲ θριαῖ, καὶ μάντιες· ἐκ δὲ νῦ φοῖβος  
 ἰητροὶ διδάσασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.  
 φοῖβον καὶ ΝΟΜΙΟΝ κυκλήσκομεν, ἐξέτι κείνῃ,  
 ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσιῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἰώπας,  
 ἡϊθέῃς ὑπ' ἐρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.  
 ρῆϊά κε βρεβοσίον τελέβοι πλέον, ἔδ' κεν αἴγες  
 δεύοιντο βρεφείων ἐπι μηκάδες, ἥσιν Ἀπόλλων  
 βοσκομένης ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· ἔσθ' ἀγάλακτες  
 οἰῖες, ἔσθ' ἄκυβοι, πᾶσαι δὲ κεν εἶεν ὑπάανοι·  
 ἢ δὲ κε μενοτόκος, διδυματοκός αἰψα γένοιτο.  
 φοῖβω δ' ἐσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο  
 ἀνθρώπων· φοῖβος γὰρ αἰὲ πολίεσσι Φιληθεῖ  
 κλισομένῃ, αὐτὸς δὲ θεμείλια φοῖβος ὑφαίνει.

## II.

## ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἶον ὁ τῷ πῶλλον ἐσείσατο δάφνινος ὄρωγξ,  
 οἷα δ' ἔλον τὸ μέλαθρον ἑκάς, ἑκάς, ὅστις ἀλιτρός.  
 καὶ δῆπρ τὰ θυρετρα καλῶ ποδὶ φοῖβος ἀράσσει.  
 ἔχ' ὀράας; ἐπένευσεν ὁ Δῆλιος ἡδύ τι Φοῖνιξ  
 ἑξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἡέρι καλὸν αἰεῖδει.  
 αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνεσθε πυλάων,  
 αὐταὶ δὲ κληίδες· ὁ γὰρ θεὸς ἔκετι μακράν.  
 οἱ δὲ νέοι μολῶν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.  
 ὦ πῶλλον ἔ παντὶ φαίνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός.  
 ὅς μιν ἴδῃ, μέγας ἔστος ὅς δ' ἔκ' ἴδῃ, λιτὸς ἐκεῖνος.  
 ὀφόμεθ', ὦ Ἐκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' ἔπαυσε λιτοί.  
 μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ' ἄψοφον ἶχνος  
 τῷ φοῖβῳ τῆς παιδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,  
 εἰ τελέεν μέλλουσιν γάμον, πολὴν τε κερεῖσθαι,  
 ἐσηῆξεν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέλοις.  
 ἡγασάμην τῆς παιδας, ἐπεὶ χέλυς ἔκετ' ἀεργός.  
 εὐφημεῖτ' αἰόντες ἐπ' Ἀπόλλωνος αἰοιδῇ.  
 εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν αἰοιδοὶ  
 ἢ κίθαριν, ἢ τόξα, λυκωρέος ἔντεα φοῖβῳ.  
 ἔδ' ὅστις Ἀχιλλῆα κινύρεται αἶλινα μήτηρ,  
 ὅπως ὅτ' ἸΗ ΠΑΙΗΟΝ ἸΗ ΠΑΙΗΟΝ ἀκρόσῃ.  
 καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,  
 ὅστις ἐνὶ φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐσηρίχται,  
 μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς οἰζυρόν τι χανέσης.  
 ἸΗ ἸΗ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζεν.  
 ὅς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο·  
 ὅστις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.

Dd 3

τευχῆσ' αἰς δ' Ἄρης, ἐπακλῆρας δὲ Χιτῶνης  
 Ἀρτέμιδος, φοῖβος δέ, λύρης εὐεϊδότης οἴμης  
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπὶ Διὸς ἔσθ' ἀνάκλειον  
 θεϊότερον. τῷ καὶ σφετερὴν ἐκρίναο λῆξιν·  
 δῶκας δὲ πολίεθρα συλασσέμεν· ἴξο δ' αὐτὸς  
 ἄκρης ἐν πολίεσσιν ἐπ' ὤψιος, οἱ τε δίκησι  
 λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἱ τ' ἐμπαλῶ ἰθύνουσιν.  
 ἐν δὲ ῥηφενίῃ ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἄλυσ ὄλβον·  
 πᾶσι μὲν, ἔμάλ' αὖ δ' ἴσον· ἔοικε δὲ τεκμήροισι  
 ἡμετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.  
 ἐσπέρειος καὶνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσῃ·  
 ἐσπέρειος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὐτε νοήσῃ·  
 οἱ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ἐχ' ἐνί. τῶν δ' ἀπὸ πάντων  
 αὐτὸς ἄνῃ ἐκόλυσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινῇ.  
 χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ εἰδῶν,  
 δῶτορ ἀπημονίης. τὰ δ' ἔργα μάλ' αὖ τίς κεν αἰεῖδοι;  
 ἔ' γένετ', ἔκ' ἔσαι· τίς κεν Διὸς ἔργματ' αἰεῖσει;  
 χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδω δ' ἀρετὴν τ' ἀφένος τε.  
 ἔ'τ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας αἰεῖειν,  
 ἔ'τ' ἀρετὴ ἀφένειο. δίδω δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.



Δικλῶϊαι· μελίαι· σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια  
 λίκνω ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ' ἔβησας πῖονα μαζὸν  
 αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔδρωσ.  
 γέντο γὰρ ἑξαπωναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης  
 Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τὰ τε κλείησι Πάνακρα.  
 ἔλα δὲ Κῆρυτές σε πέρι πρύλιν ὠρχήσαντο  
 τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος ἔασιν ἡχὴν  
 αἰσώϊδος εἰσαίοι, καὶ μὴ σέο κηρίζοντος.  
 καλὰ μὲν ἦξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, ἔρανις Ζεῦ·  
 ὄξυ δ' ἀνήθηςας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἔχλοι.  
 ἀλλ' ἔτι παιδὸν ὥν ἐφράσσας πάντα τέλειαι·  
 τῷ τοι καὶ γνωτοὶ, πρόβροχηγενέες περ ἑόντες,  
 ἔρανὸν ἔκ ἐμέγηραν ἔχεν ἐπιδαίσιον οἶκον.  
 θηναῖοι δ' ἔ παμπαν ἀληθέες ἦσαν αἰοιδοί·  
 φάντο πάλλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματ' αἰμαί·  
 τίς δέ κ' ἐπ' ἐλύμῳ τε καὶ αἰδοὶ κλῆρον ἐρύσσαι,  
 ὅς μάλα μὴ νενήλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ εἴκει  
 πῆλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχρησι.  
 ψευδοίμην αἰόντος ἅ κεν πεπιθόειεν ἀκμήν.  
 ἔ σε θεῶν ἐσσηνα πάλοι θέσαν· ἔργα δὲ χειρῶν,  
 σὴ τε βίη, τό τε κάδος, ὃ καὶ πέλας εἶσας δίφρου.  
 θήκας δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπεύροχον ἀγγελιώτην  
 σῶν τεράων, αἳ τ' ἐμοῖσι Φίλοις ἐνδέξια φαίνουσ.  
 εἴλεο δ' αἰζηῶν ὅ τι Φέσταλον· ἔ σὺ γε γῆν  
 ἐμπεράμης, ἔκ ἄνδρα σακέστωλον, ἔ μὲν αἰοιδόν·  
 ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζεσθιν ἀντιπαρῆκας,  
 ἀλλὰ μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πηολιάρχης  
 αὐτῆς, ὣν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὣν ἴδρις αἰχμῆς,  
 ὣν ἐρέτης, ὣν πάντα· τί δ' ἔ κρατέοντος ὑπ' ἰαχύν;  
 αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡθαίσοιο,



λύματα χυλώσαιοτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρωῖτα λοέσσαι  
 λάδων ἀλλ' ἔγω μέγας ἔρρεεν, ἔσδ' Εὐρύμανθος,  
 λευκότατος ποταμῶν. ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα  
 Ἀρκαδίη· (μέλλεν δὲ μάλ' εὐϋδρος καλέεσθαι  
 αὐτὶς) ἔγωεὶ τημόσδε, Ρέη δ' ἔλυσάτο μίτην,  
 ἣ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ιάων  
 ἦειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὥχησεν ἀμάξας,  
 πολλὰ δὲ Καρινίως ἀνω, διερᾷ περ ἑόντος,  
 ἱλυγὲς ἐβάλοισιν κινώπεται· νίσσῃσιν δ' ἀνὴρ  
 πέζος ὑπὲρ Κραῖβιν τε, παλυσίον τε Μετώπην  
 διψ' αἰεός· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.  
 καὶ ῥ' ὑπ' ἀμμηχανίης χομένη Φάτο πότνια Ρεῖη·  
 Γαῖα Φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖπες ἐλαφραῖ  
 εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεῇ μέγαν ὑψόβι πῆχυν  
 πληῖξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δὲ οἱ δίχα πελὺ διέστη,  
 ἐκ δ' ἔχκε μέγα χεῦμα. τόθι χροῖα Φαιδρύνασα,  
 ὦνα, τεὸν σπείρωσε, Νέδῃ δέ σ' ἔδωκε κομίσσαι  
 κευδήμῳ ἐς Κρηταῖον, ἵνα κούφα παιδεύοιο,  
 πρεσβυτάτῃ Νυμφέων, αἱ μιν τότε μαιώσαντο,  
 πρωῒσι γενεῇσι, μετὰ Στύγα τε, Φιλύρην τε.  
 ἔσδ' αἰλὴν ἀπέτισε θεῇ χάριν· ἀλλὰ τὸ χεῦμα  
 κεῖνο Νέδῃν ὀνόμηνε· τὸ μὲν ποδὶ πελὺ, κατ' αὐτὸ  
 Καυκάνων πτόλιέβρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισαι,  
 συμφέρεται Νηλεΐ· παλαιότατον δὲ μιν ὕδωρ  
 ἡωνοὶ πίνεσι Λυκαονίης ἄρχηιο.  
 εὔτε Θεοὰς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο Φέρχσα,  
 Ζεῦ πάτερ, ἣ Νύμφη σε, (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσᾷ)  
 τῆλ' ἀμὲν τοι πέσε, δαῖμον, ἅπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο  
 ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέεσσι Κύδωνες.  
 Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάϊων ἔταραι προσεπηχύναντο



# ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

Τ Μ Ν Ο Ι.



I.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

**Ζ**ηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν αἰεῖν  
 λῳῖον, ἢ θεὸν αὐτὸν, αἰὲ μέγαν, αἰὲν ἀνακτα,  
 πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπῶλον ἔρανίδησι;  
 πῶς καὶ νιν, ΔΙΚΤΑΙΟΝ αἰίσομεν, ἢ ἘΛΤΚΑΙΟΝ;  
 ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἔπει γένος ἀμφίηριτον.  
 Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσι Φασὶ γενέσθαι,  
 Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;  
 Κρήτες αἰὲ ψεύσαι· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο  
 Κρήτες ἐτεκλήναντο. σὺ δ' ἔθ' ἑθάνες· ἐσσι γὰρ αἰεὶ.  
 ἐν δέ σε Παρράσιῳ Ρεῖη τέκεν, ἥχι μάλιστα  
 ἔσκεν ὄρος Θάμνοισι περισκεπές· ἐνθεν ὁ χῶρος  
 ἱερός· ἔδ' ἐ τι μὴν κεχρημένον Εἰλειθυῆς  
 ἔρωτον, ἔδ' ἐ γυνὴ ἐπιμίσγεται· ἀλλὰ ἔ Ρεῖης  
 ὠγύγιον καλέεσσι λεχῳῖον Ἀπιδανῆς.  
 ἔνθα σ' ἔπει μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,  
 αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ὦ κε τόκοιο

Dd

καὶ κέθοιο βαρὺν τυπάνῃ βρόμον, ἡδὲ Φορηθὲν  
πολλάκι μιτροδέτῃ λίκνον ὕπερβε κόμης  
Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἑήρομον ἀνίκα θύρσοις  
ἄτρομον εἰς πρόωσσεις χεῖρα μετημΐασεν.

## IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεω ἐχέτλη,  
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πειρατ' ἰδεῖν βιοτῆς  
ἡπείρῳ γὰρ ἔνεσι μακρὸς βίος· εἰν' αἰὶ δ' ἔ' πως  
εὐμαρές εἰς πολὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν.

## V.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα  
ναῦς ἔχ' ὑπέξηνεικεν, ἔσθ' ἐσέξαλο·  
ἀλλὰ κατ' Αἰγαιοιο πόρον βαβὺν ὤχετο πόντῃ,  
βίη Νότῃ πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.  
τύμβε δ' ἐκ πατέρων κενεῶ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις  
μήτηρ, λυγρῇ γ' ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,  
αἰ' αἰ', κωκύει τὸν ἐὸν γόνον ἡμάτα πάντα,  
λέγχεσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.



ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

# Φ Α Λ Α Ι Κ Ο Υ.

## I.

**Ν**ικῶ διάυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.  
 ἐγὼ δὲ πενιθέλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.  
 καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.  
 ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.  
 καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὕμνῳ.  
 ἔμῳ δὲ νίκης; Ἰοθμοῖ. ἢ τὸ δ' ἔμῳ;  
 Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἡρά.

\* \* \* \* \*

## II.

**Τ**ῆτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,  
 τῆ κωμωδογέλωτος εἰς θρίαμβον,  
 κισσῶ καὶ σεφάνοισιν ἀμψυκαθῆν,  
 ἔσασ', ὄφρα λύκωνι σᾶμ' ἐπείη.  
 ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,  
 μνάμα τῆ χαρίεντος ἐν τε λέαχα  
 ἐν τ' οἴνῳ τόδε κῆπῳ τοῖς ἐπείη  
 ἀγκύλαι, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

## III.

**Σ**τρεπλὸν βασταρικῆ ρόμβον διάσοιο μύωπα  
 καὶ σκυτὸς ἀμφιδόρυς σικλὸν ἀχαιϊνῆς  
 καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ρόπτρων  
 καὶ θύρεα χλοερὸν κωνοφόρος κάμακα,

ἡ δ' ὅταν ἀρνήται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς,  
 δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,  
 μύθοις ἐξαπάφασα, λόγος δέ οἱ ἔσsetαι ἔτος·  
 Γαυλὸς μοι χρύσεος Φρεϊάτος ἐκ μυχάτης  
 ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,  
 αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ὥχετ' ἐΦυδριάδας·  
 πρὸς σέ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκῶν  
 ῥηϊδίην οἶμον τῷδ' ἔμεναι σομίζ)  
 ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα Φίλιππος εἴης.  
 ὥδε μὲν ἡ φοβία Νειλιάδαο δάμαρ  
 Φθέγξετ'· ὁ δ' ἔφραδεῖς, ἀπὸ μὲν Λελεγήϊον εἶμα  
 μητρὸς εἴς ἔργον θήsetαι Ελλαμένης·  
 αὐτὸς δέ σπαυδῶν κοῖλον καλαθήsetαι ἄγκος  
 Φρεϊάτος· ἡ δ' ἐπὶ οἱ λιπαρὰ νοεῦσα γυνή  
 ἀμφοτέραις χεῖρεσσι μυλακρίδα λαῶν ἐνήτει.  
 καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποδιδότατος  
 ἡρίον οἰκήsetι τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν  
 ἀΐαμένη, σὺν τῷ βήsetαι εἰς Αἰδὴν.



## IV.

Εκ τῶν Μυσῶν.

**Α**λλ' ὅ γε πεινόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μελέσθαι  
 Τιμόθεον, κιθάης ἰδμονα καὶ μελέων,  
 υἱὸν Θερασάνδροιο, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίκλων  
 χρυσείων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι,  
 ὑμνῆσαι ταχέων ὦπιν βλήτειραν οἰσῶν  
 ἣ δ' ἐπὶ Κεγχρεῶν τίμιον οἶκον ἔχει.  
 \* \* \* \* \*  
 μηδὲ θεῆς προλίπη Λητωίδος ἀγλαὰ ἔργα. . . .

## V.

Εκ τῶ Απολλωνος.

**Π**αῖς Ἰωποκλῆος φόβιος Νειληϊάδαο  
 ἔσαι ἰθαγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.  
 τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἤξεται· ἥς ἔτι νύμφης  
 ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἐλίσσομένης,  
 Ἀσσησὺ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς,  
 ὅρκι' ὁμηρεῖς πῖς' ἐπιβασάμενος,  
 πρωθήβης, ἑαρος θαλερώτερος· ἔδὲ Μελίσσω  
 Πετρῆτης τοιόνδ' ἀλφεισίβοιον ὕδωρ  
 θαλλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάσμα Κορίνθω  
 ἔσαι, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·  
 Ἀνθεύς Ερμείη ταχινῶ φίλος, ᾧ ἐνὶ νύμφῃ  
 μαινὰς ἄφαρ ὀχῆσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.  
 καὶ ἐ, καθαψαμένη γένων, ἀτέλεσα κομίσσαι  
 πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,  
 σπονδάς τε φοβίῃ, καὶ ἅλα ξυνέωνα θαλάσσης,  
 κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψεται ἀεικὲς ἔπος.



# ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

## I.

**Π**ίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκλῃα, Δᾶμις ὀρείων,  
 κλείτωρ δ' ἐμβυσίων, σοὶ τάδε, Πᾶν, ἔθεσαν,  
 ξυνὸν ἀδελφεοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,  
 ἰδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγευς.  
 ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἄλος, τῷ δ' ἥερος, ὧ δ' ἀπὸ δρυμῶν  
 πέμπω κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

## II.

Εἰς Αφροδίτην ὠπλισμένην.

**Α**ὐτὰν πρὸς τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,  
 τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ λαβομένα κρίσιος.

## III.

**Σ**άρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν  
 ἐτρεφόμεν, χέρνας ἦν τις ἀν, ἢ βακέλας  
 χρυσοφόρος, ῥήσσω καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμᾶν  
 ἔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,  
 καὶ Μῆσας ἐδάην Ελικωνίδας, αἳ με τυράννων  
 θῆκαν Δασκύλειω μείζονα καὶ Γύγεω.

Θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην  
μέλωμεν, νῆσθ' δεσπότην ἡμετέρης.

IV.

Ὅϊός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἔσπρος αἰοιδῶ·  
ὕδωρ δὲ πίνων ἔσθ' ἂν τέκοι σοφόν.  
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, ἔχ' ἐνὸς ἀσκή  
κράβινος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδῶς πίθῃ.  
τοιγάρτοι σεφάνων δόμος ἔβρουεν, εἶχε δὲ κιτῶ  
μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεχροκωμένον.

V.

Ἡρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τωρώνην  
εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,  
εἰπῶεἰν Νικαγόρα, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῶ  
Στρυμῶν, ἢ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὁ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκίστιον ἄστυ  
κλίσσατο· Τραγασίη δὲ Καλαίνῃς εἶχετο παιδί,  
ἢ οἱ Καῦνον ἐτίκλειν αἰεὶ Φιλέοντα Θέμισας·  
γείναίη δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι  
Βυβλίδα, τῆς ἥτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.  
βῆ δ' ἔτι ἔσαν Δίας, Φεύγων Ὀϊκώδεια Πύτρον,  
καὶ Κράγος ὕλγενες, καὶ Κάβρια ἰρὰ λοετρά·  
ἐνθ' ἥτοι πηολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ιῶνων.  
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἴκῃον ἔχουσα,  
Βυβλὶς, ἀπὸ προπύλων Καῦνῃς ἀνδύρατο νόστον.





# ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ.

## I.

**Η**ρῶσσαι, λιθύων ὄρος ἄκτιον αἶτε νέμεαδε,  
αἰγίδι καὶ σκεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,  
τέκνα θεῶν, δέξαοτε φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα  
δράγματα, καὶ ξηρὸς ἐκ καλάμης σεΐάνης,  
ἄσπ' ἀπὸ λικμητῆ δεκάλεύεται· ἀλλὰ καὶ ἔτος  
ἡρῶτσαι, λιθύων χαίρετε δεσποτίδες.

## II.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῆ.

**Α**υτόθεν ὁσράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ερμῆν  
ἔπλασεν αἰψίδος κύκλος ἐλισσόμενος.  
πηλὸς ἐφυράβην· εἰ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,  
ὦ ξεῖν', ὁσρακέων δύσμορον ἐργασίην.

## III.

**Ο**ὐκ ἐθέλω, φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρέρης  
δαίνυσθαι, Ζεφύρε πνεύμασι τερπόμενος.  
ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεῖνα·  
ἔργυς γὰρ προμάλῃ δέμνιον ἐνδαπνίης,  
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν σέφος. ἀλλὰ φερέσθω  
οἶνος, καὶ Μισσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,

Θρῆκες δ' αἷς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν  
 ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,  
 αἷς ἀλόχους ἔσιζον, ἵν' ἐν χιροῖ σήματ' ἔχουσιν  
 κυάνεα, συγεῶς μὴ λελάθοιντο Θόνος·  
 ποιῶν δ' Ὀρφῆϊ κλῆμένω σίζουσι γυναῖκας  
 εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμωπλακίης.

## II.

**Α**λλὰ τὸ μοιράων νῆμ' ἄλυτον, ἔδ' ἐτιν' ἔστιν  
 ἐκσυγέειν, ὅπως οἱ γῆν ἐπιθερόμεθα.





# ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

## I.

**Η**ὡς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηίκιος Ορφεύς  
 ἐκ θυμῷ Κάλαιν σέρξε Βορηιάδην.  
 πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἔζετ' αἰείδων  
 ὃν πόθον, ἔδλ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ  
 ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄγρευοντο ὑπὸ Ύυχῇ μελεδῶντες  
 ἔτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαιν.  
 τὸν μὲν Βισονίδες κακομήχανοι ἀμυχιυθεῖσαι  
 ἔκλανον, εὐμήκη Σάσγανα θησάμεναι,  
 ἕνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρηήκεσιν ἔρωτας  
 ἄρρνας, ἔδὲ πόθους ἦνεσε θηλυτέρων.  
 τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῇ χαλκῷ τάμον' αὐτίκα δ' αὐτὴν  
 εἰς ἅλα Θρηικήην ῥίψαν ὁμῶς χέλυι,  
 ἥλων καρύνασαι, ὧ' ἐμφορέοντο θαλάσση  
 ἄμω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ροθίοις.  
 τὰς δ' ἱερῇ λείσῳ πολὴ ἐπέκελσε θαλάσσοι·  
 ἡχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέεχε λύσης,  
 πῆσας τ', αἰγιαλὸς δ' ἀλιμυρέας, ἐνθα λίγειαν  
 ἀνέρες Ορφεὺν ἐκίερισαν κεφαλῇ.  
 ἐν δὲ χέλυι τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἥ καὶ ἀναύδης  
 πέτρας, καὶ φόρκος συγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.  
 ἐκ κείνης μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ καθαριτὺς  
 νῆσόν ἔχει πασέων τ' ἐστὶν αἰοιδότατῃ.



## ΑΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

## ΒΩΜΟΣ Β.

Εἰμάρσενός με σήτας  
 πόσις, μέρουψ, δίσταθος  
 Τεῦξ, ἔσποδέννας, ἦις ἐμπέσας, μόρος  
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,  
 Χρύσας δ' αἵτας· ἄμος ἔψανδρα  
 τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,  
 ὃν ὡπάτωρ δίσευνος  
 μόρησε μητροόριπτος.  
 ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀβρήσας  
 Θεοκρίτοιο κλάντας,  
 Τριεσπέροιο καύτας,  
 ἄϊξεν αἶν' ἰύξας·  
 χάλειψε γὰρ νιν ἰῶ  
 σύργατρος ἐκδὺς γῆρας.  
 τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύσῳ  
 Πανὸς τε ματρὸς εὐνέτας, Φῶρ  
 δίξωος, ἦις τ' ἀνδροβράτος ἰλιοραΐσας  
 ἦρ' ἀρδίαν ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίτωρθεν.





# ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

Β Ω Μ Ο Σ Α.

Ο λὸς ἔ με λιβρὸς ἱρῶν  
 Λιθάδεσσιν, οἷα κάλχη,  
 Ἰπὸ Φοινίησι τέγγει·  
 Μαύλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίας θοάμεναι  
 Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ τροβίλω λιγυῖ  
 Ἰξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.  
 Ἐς γὰρ βωμόν ὀρῆς με, μήτε γ' αὐροῦ  
 Πλίνθοις, μήτ' Αλύβης παγέν' αἰώλοισ·  
 Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε Φύτλη  
 Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,  
 Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν  
 Οσσαι νέμονται Κυνθίας,  
 Ἰσόρροπος πέλοιό μοι.  
 Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις  
 Εἰνὰς μ' ἔτευξε γηγενής·  
 Τάων δ' αἰείζων τέχνην·  
 Ενευσε πάλμυς ἀφθίτων.  
 Σὺ δ' ὦ πῖων κρήνηβεν, ἦν  
 Ἰνις κόλαψε Γοργόνοιο,  
 Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι  
 Ἰμητ' ἱαδᾶν πολὺ λαροτέρην  
 Σπονδὴν ἄδην ἔτι δὴ θαρσέων  
 Ἐς ἐμὴν τεύξιν καθαρός γὰρ ἐγώ·  
 Ἴόν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκείνος  
 Ἀμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν χεδόθεν Μυρίνης  
 Σοί, Τρωάτῳ, πορφυρέε Φῶρ ἀνέθηκε κριῖ.

τόσπον ὁμῶς Φιλέων ἐχθαίρετο, πάχε δ' ἂ ποίει.  
ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·  
Στέργετε τὰς Φιλέοντας, ἢ, ἣν Φιλέητε, Φιλήθε.

## VII.

**Α**λφειὸς μετὰ Πῖσαν ἑπὴν κατὰ πόντον ὁδεύη,  
ἔρχεται εἰς Αῤέβοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,  
ἔδρα Θέρων, καλὰ Φύλλα καὶ ἄνθεα, καὶ κόνιν ἱράν·  
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν  
νέμβειν ὑποτροχάει, καὶ μίγνυται ὕδασι ὕδωρ·  
ἃ δ' ἐκ οἷδε θάλασσα διερχομένῃς ποταμοῖο.  
κῶρος δεινοθέτας, κακομάχανος, αἰνὰ διδάσκων,  
καὶ ποταμὸν διὰ Φίλῃρον Εἰως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

## VIII.

Εἰς Εἰρωτα ἀροτριῶντα.

**Λ**αμπαδά θείας καὶ τόξα, Βοηλάτιν εἴλετο ράβδον  
ἔλκος Εἰως, πῆρην δ' εἶχε καταμαδίνην·  
καὶ ζεύξας ταλαιεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων  
ἔσπαιρε Δῆϊς αὐλακα πυροφόρον.  
εἴπω δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· Βρέξον ἀρέρας,  
μή σε τὸν Εὐρώπης βῆν ὑπ' ἀροτρα βάλλω.



ὡς ἐν γῇ λελῆστο σακέσπαλος Ιοικλείης.  
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοις ὀρῶσα  
 παῖδας ἐμὰς, μέχρ' οἱ δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος  
 ὀφθαλμῶν, ἠὼς δὲ παραντίκα Φαίδιμος ἦλθε.  
 τοῖα, Φίλη, μοι ὄνειρα διὰ Φρένας ἐπ'οίησαν  
 παννυχίῃ· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυπύρῃα τρέπωιτο,  
 οἷκα ἀΦ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ  
 θυμὸς ἐμὸς, μὴδ' ἄλλο παρεκέλεσσιέ τι δαίμων.

## V.

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν, ὅταν ἄνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,  
 τὰν Φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίσδομαι, ἔδ' ἔτι μοι γὰ  
 ἐντὶ Φίλα, ποτάγει δὲ πολὺ πλεόν ἄμμε γαλάνα·  
 ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολὺς βυβός, ἀ δὲ θάλασσα  
 κυρτὸν ἐπαφρίσθῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμνήῃ,  
 εἰς χθόνα πατρίαν καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα Φεύγω  
 γὰρ ἐμὴν ἀσπασά, τάχα δάσκιος εὐαδεν ὕλα·  
 ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ἄνεμος, ἀ πίτυς ἄδει.  
 ἦ κακὸν ὃ γριπνεὺς ζῶει βίαν, ὧ δόμος ἀ ναῦς,  
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύς ἀ πλάνος ἄγρα.  
 αὐτὰρ ἐμὴν γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,  
 καὶ παγᾶς Φιλέοιμι τὸν ἐργύθεν ἄχον ἀκχεῖν,  
 ἀ τέρωι ψοφέοισα τὸν ἄγρικον, ἔχι ταρασσει.

## VI.

Ἦρα Πὰν Αἰχῶς τᾶς γείτονος ἦρατο δ' Αἰχὼ  
 σκιρῆτᾴ Σατύρῳ· Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.  
 ὡς Αἰχὼ τὸν Πᾶνα, τὸσον Σάτυρος φλέγεν Αἰχῶ,  
 καὶ Λύδα Σατυρισκον· Εὐως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾶ.  
 ὅσπον γὰρ τήνων τις ἐμίσσε τὸν Φιλέοντα,

νῦν δ' ἐμοὶ οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοτρῆς νέον ἄβλαν  
 ἐκτελέων· ἔσθ' οἶδα δυσάμμορος εἶτε μιν αὐτῖς  
 ἐνθάδε νοσήσανθ' ὑποδέξομαι, εἶτε καὶ ἔκί.  
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπ'οίησε διὰ γλυκὺν αἶνός ὄνειρος  
 ὕπνον· δειμαίνω δέ, παλίσκοτον ὄψιν ἰδῆσα,  
 ἐκπᾶγλως, μή μοι τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.  
 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέας χερσὶ  
 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακληΐη·  
 τῇ μεγάλῃ ἐλάχαινε, δεδευμένος ὡς ἐπὶ μοδῶ,  
 τάφρον, τηλεθάντος ἐπ' ἑχατιῇ τινός ἀγρῶ,  
 γυμνός, ἀνευ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.  
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀΐκετο πρὸς τέλος ἔργα,  
 καρβερὸν οἰνοπτόδοιο πονεύμειος ἔρκος αἰλῶης,  
 ἦτοι ὁ λίσσρον ἐμελλεν ἐπὶ πρῆχοντος ἐρείσας  
 ἀνδρῆα καλὰδῦναι ἅ καὶ πάρος εἴματα ἔσο·  
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπῆτοιο βαθείης  
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.  
 αὐτὰρ ὁ γ' αἰὲν ὅππῃτε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσὶν,  
 ἐκφυγέειν μεμαῶς ὁλοὸν μένος Ἡφαίσιο·  
 αἰεὶ δ' ἐπρωάροίην ἐξ χροὸς, ἥντε γέρον,  
 νώμασκε μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα  
 πάσῃαινε, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆϊον πῦρ.  
 τῷ μὲν ἀσσοῆσαι λελημένος, ὡς μοι εἴκηλο,  
 Ἰφικλῆς μεγάλυμος, ἐπ' ἔδει κάππεσ' ὀλοθῶν  
 πρὶν γ' ἐλθεῖν, ἔσθ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτῖς,  
 ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔκετο, γέρων αἰσώ τ' ἀμενηνός,  
 ὄντε καὶ ἔκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές  
 καππεσέειν· κέται δ' ὁ γ' ἐπὶ χθονὸς ἐμπεδον αὐτῷ,  
 εἰσόκε τις χερὸς μιν ἀνερύσῃ παριόντων,  
 αἰδεσθεὶς ὅππῃδα προτέρην πολιοῖο γενεῖα·



μνησαμένη τεκέων τε, καὶ ὦν μετέπειτα τοκήων.  
 ὡς δ' αὐτὰς δακρύοισι παρήϊα λευκὴ ἐδίαινεν  
 Ἀλκμήνη· βαρὺ δ' ἦ γε καὶ ἐκ θυμῷ σενάχασα,  
 μύθοισι πυκνοῖσι Φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα·

Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι Φρεσὶν ἔμπεσε τῷτο  
 πευκαλίμης; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀρεθνύμεν ἄμφω,  
 κηδὲ ἄλαστα λέγασα; τὰ δ' ἔ νῦν πρῶτα κεκλαυται  
 ἢ ἔχ' ἄλλης οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμᾶρ  
 γιγνομένοις; μάλα μὲν γε Φιλοβρηγῆς κέ τις εἴη,  
 ὅστις ἀριθμήσειεν ἐὼ' ἡμετέροις ἀχέεσσι.  
 θάρσει· ἔ τοιῇσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεῶν αἴσης.  
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε, Φίλον τέκος, ἀτρύτοισιν  
 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμὶ  
 ἀχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.  
 καὶ σε μάλ' ἐκπᾶγλως ὀλοφύρομαι ἡδ' ἐλεαίρω,  
 ἔνεκεν ἡμετέροιο λυγρῷ μετὰ δαίμονος ἔχες,  
 ὅς τ' ἡμῖν ἐφύπτερθε κάρης βαρυὺς αἰωρεῖται.  
 ἴσω γὰρ Κῆρυ τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,  
 ἅς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσση  
 δυσμενέων, μηδὲν σε χερεϊότερον Φρεσὶν ἦσι  
 σέργειν, ἢ εἰ περ μοι ὑπὸ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες,  
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα·  
 ἔδ' αὐτὴν γέ νυ πάμπαν ἔσλωά σε τῷτό γε λήθειν.  
 τῷ μὴδ' ἐξείπης τό γ', ἐμὸν θάλος, ὡς σευ ἀκηδῶ,  
 μὴδ' εἰ κ' ἠυκόμην Νιόβης πυκινώτερα κλαίω·  
 ἔδεν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνη γοάσασθαι  
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,  
 πρὶν καὶ περ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχασα,  
 καὶ με πυλάσταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·  
 ὧδέ ἐ δυσοκέσασσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.

μαινομένοισι πόδεςσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.  
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θήσκησα καὶ αὐτὴ  
 κείσθαι, Ὀαρμακόμεν' αἰ δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,  
 Ἀρ' ἐμι θηλυτέρητι μέγα κρείσσει γυναιξί.  
 τῷ χ' ἡμᾶς κλάουσιντε Οἴλαις ἐπὶ χερσὶ τοκῆς  
 πολλοῖς σὺν κληρέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης·  
 καὶ κεν ἓνα χρύσειον ἐς ἱστῆα κρωσσὸν ἀπάντων  
 λέξαντες, κατέβαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεθα.  
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἰωπτοβρόχον ἐνναίεσιν,  
 Ἀονίᾳ πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες·  
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρης  
 πολλοῖσι δύσηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ  
 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεσί μοι ἔσθ' ἵ' ἐρωή.  
 ἀλλὰ πόστιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν  
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γὰρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον  
 μόχλων, τῆς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν  
 μοχλίζει, πέτρες ὃ γ' ἔχων νόον ἢ τιδὴρ  
 καρβερὸν ἐν σήθεσσι· σὺ δ' ἡΰε λείβεαι ὕδωρ,  
 νύκτας τε κλαίεσθαι, καὶ ἐκ Διὸς ἡμαῖ' ὁπόσσα.  
 ἄλλος μὰν ἐκ ἂν τις εὐφρῆναι με παρασάς  
 κηδεμόνων· εἰ γὰρ σθε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει,  
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος ἰοδμῆ  
 ναίεσθ'· ἔσθ' ἐμοὶ ἐστὶ πρὸς ὄντινά κε βλέψασα,  
 οἷα γυνὴ παλαιόπομος, ἀναπύξαιμι Φίλον κῆρ,  
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνεμαίμονος· ἢ δὲ καὶ αὐτὴ  
 ἀμφοῖ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχβεται Ἰφικλῆϊ,  
 σῶ ἡΰ· πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα  
 γεῖνασθαι σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.

Ως ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων  
 κόλπων ἐς ἡμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο,

## IV.

## ΜΕΓΑΡΑ ΓΤΤΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

**Μ**ῆτερ ἐμῇ, τίφθ' ὦδ' ἐφίλον κατὰ θυμόν ἰάπτῃς,  
 ἐκπάγλως ἀχέουσα; τὸ πρῖν δέ τοι ἔκ' ἔρευθος  
 σώζ' ἐπὶ ρεθέεσσι· τί μοι τόσον ἠνῆσαι;  
 ἦ ῥ' ὅτι ἄλγεα πάχει ἀπειρίτα Φαίδιμος υἱὸς  
 ἀνδρὸς ὑπὸ ἑτιδανοῖο, λέων ὡσεὶ θ' ὑπὸ νεβρῶ;  
 ὦ μοι ἐγὼ, τί νύ μ' ὦδ' θεοὶ τόσον ἠτίμησαν  
 ἀθανάτοι; τί νύ μ' ὦδ' κακῇ γονεὺς τέκον αἴσῃ;  
 δύσμορος, ἦ τ' ἐπ' ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,  
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον Φαέεσσιν ἐμοῖσιν,  
 ἦ δ' ἔτι νῦν σέβωμαι τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν  
 τῷ δ' ἔτις γένετ' ἄλλος ἀπολιμότερος ζώντων,  
 ἔδ' ἐτόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο Φροντίσι κηδέων  
 χέτλιος, ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπολλῶν,  
 ἢ τινος Κηρῶν, ἢ Εριννύος αἰνὰ βέλεμνα,  
 παῖδας ἐς κατέπεφνε, καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν,  
 μαινόμενος κατὰ οἶκον· ὃ δ' ἐμπαλὸς ἔσκε Φόνοιο.  
 τὰς μὲν ἐγὼ δύσηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι  
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί· (τὸ δ' ἔδ' ὄναρ ἦλυθεν ἄλλω)  
 ἔδ' ἐσφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέεσιν ἀρῆξαι  
 μητέρ' ἐήν· ἐπ' ἐγγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.  
 ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπ' ἰσφετέροισι νεοσσῶις  
 ὀλλυμένοις, ἔς τ' αἰνὸς ὄφιν ἐπὶ νηπιάχοντας  
 θάμνοις ἐν πυκνοῖσι κατεδίει· ἢ δὲ κατ' αὐτὰς  
 πατάται κλάζουσα μάλα λιγυρὸν πότνια μήτηρ,  
 ἔδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γάρ οἱ αὐτῇ  
 ἄσπον ἵμεν μέγα τάρβος ἀμειλίχιοι πελώρ·  
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκη, Φίλον γόνον αἰάζουσα,

μαινόμενοι

ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος ἡπεροστυτάς,  
 ἐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδε.  
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.  
 μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,  
 βάλλει κεῖς Αχέροντα, καὶ εἰς Αἰδωὺ βασιλῆα.  
 γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται·  
 καὶ πλεόεκις, ὅσον ὄρνις, ἐφίπταται ἄλλοις ἐπ' ἄλλους  
 ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπαλάργοις δὲ κάθηται.  
 τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ἐπὶ τόξῳ δὲ βέλεμνον·  
 τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι Φορεῖται·  
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα Φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ  
 τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμὲ τίτρωσκει.  
 ταῦτα μὲν ἄγρια πάντῃ πολὺ πλεῖον δὲ οἱ αὐτῷ  
 βαιὰ λαμπρὰς εἰοῖσα· τὸν ἄλλον αὐτὸν ἀναίβει.  
 ἦν τὴν γ' ἔλθῃ τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς·  
 κῆν πόκι ἴδῃς κλαίουσα, Φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ  
 κῆν γελᾷ, τύ νιν ἔλκε· καὶ ἦν ἐβέλη σε Φιλᾶσαι,  
 Φεῦγε· κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χεῖλεα Φάρμακον ἐντί.  
 ἦν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,  
 μήτι θίγῃς, πλάνη δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβηται.



τόνδε καλιδύνοντα πλῆον προκέλευθον ἐμείο·  
ἐκ ἀβείη γὰρ ταῦτα διέρχουμαι ὑγρά κέλευθα.

Ὡς Φάτο· τὴν δ' ὥδ' προσεφώνεον εὐρύκαρος βῆς·  
θάρσει, παρθενική, μὴ δειδίδι πόντιον οἶδμα.  
αὐτός τοι Ζεὺς εἰμὶ, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι  
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε Φανήμεναι ὅ τ' ἐθέλοιμα  
σὸς δὲ πόθοφ' ἐνέηκε τόσῃ ἄλα μετρήσασθαι,  
ταῦρον ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,  
ἢ μὲν ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅτῃ νυμφῆϊά σέιο  
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτὰς μάλα φύσεται ἦας,  
οἱ σκηπτοῖχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.

Ὡς Φάτο καὶ τέλεστο τὰ περ Φάτο· φαίνεται μὲν δὴ  
Κρήτη· Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτέρην ἀνελάζετο μορφήν,  
λύσε δὲ οἱ μήτηρ, καὶ οἱ λέχος ἔντυνον ὦραι.  
ἢ δὲ πάρος κέρη, Ζηὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη,  
καὶ Κρονίδη τέκνα τέκτε, καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ.

### III.

#### ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

**Α** Κύπρις τὸν Ερῶτα τὸν ἡῖα μακρὸν ἐβώσρει·  
αἷ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ερῶτα,  
δραπετίδας ἐμός ἐστιν ὁ μανταὶς γέρας ἐξεῖ.  
μιοδός τοι τὸ Φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,  
ἔ' γυμνὸν τὸ Φίλαμα· τί δ', ὦ ξένε, καὶ πλῆον ἐξεῖς.  
ἐντὶ δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.  
χρῶτα μὲν ἔ' λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος ὄμμαϊα δ' αὐτῷ  
δριμύλα καὶ φλογόντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·  
ἔ' γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι, φωνά·

κῦμα κατιθύνων, αἰλῆς ἠγεῖτο κελεύθε  
 αὐτοκασιγνήτω· τοὶ δ' ἄμφι μιν ἠγερέθοντο  
 Τρίτῳ, πόντοιο βαθυρρόος ἐνναετῆρες,  
 κόχλοισι ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.  
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζητὸς βοέοις ἐπὶ νῶταις  
 τῇ μὲν ἔχεν ταῦρος δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλῃ  
 εἴρει πορφυρέας κόλῳα πλύχας, ὄφρα μὴ ὦν  
 δεύοι ἐφελκομένην πολίης αἰλὸς ἄσπετον ὕδωρ·  
 κολῳώθῃ δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,  
 ἰσίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κέρην.  
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνευθε,  
 φαίνεται δ' ἔτ' ἀκλή τις αἰλύρροθος, ἔτ' ὄρος αἰτῶν,  
 ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὑπερβεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,  
 ἄμφι ἐπαπλήνασα, τοῖν ἀνεγέκατο Φωγὴν·

Πῇ με φέρεῖς, θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευσθ  
 ἀργαλείοισι πόδεσσι διέρχεται, ἔδδ' ἑτάλασσαν  
 δαιμαίνεις; νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσαν  
 ὠκυάλοισι, ταῦροι δ' αἰλὴν τρομέουσιν ἀταρπών.  
 ποῖόν σοι ποτὸν ἡδὺ, τίς ἐξ αἰλὸς ἔσσει ἐδωδῇ;  
 ἦ ῥά τις ἐσσι θεός; τί θεοῖς ἀπειοικότα ῥέζεις;  
 ἔθ' ἄλλοι διελφίνες ἐπὶ χθονός, ἔτε τι ταῦροι  
 ἐν πόντῳ εὖχασσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον  
 ἄβροχος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.  
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' αἰεθλῆς,  
 εἴκελος αἰψηροῖσι ποτήσεται οἰωνοῖσιν.  
 οἱ μοι, ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα  
 πατρὸς ἀποπαρολιπῶσα, καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶδε  
 ζῆνιν ναυτιλὴν ἐφέτω, καὶ πλάζομαι οἴῃ.  
 ἀλλὰ σύ μοι, μεδίῳ πολίης αἰλὸς Ἐννοσίγαιος,  
 ἴλαος ἀντάσσης· ἐέλπομαι εἰσθεράσθαι

ἄντυγος ἡμιτόμῃ κεραῆς ἄτε κύκλα Σελήνης.  
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα, καὶ ἔκ ἐφ' ὅθρησε Φαυνθεὶς  
 παρθενικὰς· πάσῃσι δ' ἔρωις γένετ' ἐγγυὺς ἰκέσθαι,  
 ψαῦσαι θ' ἰμερτοῖο βοὸς, τῷ ἄμβροτος ὀδμή  
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.  
 τῇ δὲ ποδῶν προπάρουθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,  
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέβηλγε δὲ κέρην·  
 ἡ δὲ μιν ἀμφαθάεσκε, καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφ' ὅρῳ  
 πολλὸν ἀπὸ σωμαίων ἀπομόργνυτο, καὶ κύε ταῦρον.  
 αὐτὰρ ὁ μελίσχιον μυκήσατο· Φαίης κ' αὐλῷ  
 μυγδονίῃ λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκχύν·  
 ὠκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρκετο δ' Εὐρωπείην,  
 αὐχέν' ἐπιστρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.  
 ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·

Δεῦθ' ἐτάραι Φίλιαὶ καὶ ὀμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε  
 ἐζόμεναι ταύρῳ τερωάμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας,  
 νῶτον ὑποσορέσας, ἀναδέξεται, οἷά τε νῆϋς.  
 πρῆϋς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μελίσχος, εἰδὲ τι ταύροις  
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἤϋτε Φωτὸς  
 αἴσιμος ἀμφιβέει, μένης δ' ἐπιδευέεται αὐδῆς.

Ως Φαμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιώουσα·  
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπάλλετο ταῦρος,  
 ἦν θέλεν ἀρπαξάσας· ὠκύς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε.  
 ἡ δὲ μεταστρεφθεῖσα Φίλας καλέεσκεν ἐταίρας,  
 χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταῖ δ' ἔκ ἐδύναντο κιχάνειν  
 ἀκχῶν δ' ἐπιθὰς πρόσσω θέν, ἤϋτε δελφίς.  
 Νηρείδεις δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ αἰλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι  
 κητείουσιν νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐσιχώοντο.  
 καὶ δ' αὐτὸς βαρύνετ' ὑπὲρ αἰλὸς Εὐνοσίγαιος

τοῖο δὲ Φοινῆεντος· ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν  
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθεί· χροῖῃ,  
 ταρσὸν ἀναπλώσας· ὥσεί τί τις ὠκύαλος νηῦς,  
 χρυσεὺς τάλάροιο περίσκεπε χεῖλα ταρσοῖς.  
 τοῖος ἦν τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἱ δ', ἐπεὶ ἔν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόντας,  
 ἄλλαι ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.  
 τῶν ἡ μὲν νάρκισσον εὐπύσσον, ἡ δ' ὑάκινθον,  
 ἡ δ' ἰόν, ἡ δ' ἔρφυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε  
 λειμῶνων ἐαρόλοφών πίπτεισκε πέτληα·  
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκῃ θυόεσσαν ἐθείρη  
 δρέων ἑριδμαίνεσσαι· ἀτὰρ μέση ἔση ἀνασσα  
 ἀγλαίην πυρσοῖο ρόδῃ χεῖρεσσι λέγῃσα,  
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Αφρογένεια.  
 ἔ μιν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,  
 ἔδ' ἄρα παρθενικὴν μήτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.  
 ἡ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὥς μιν Φράσαθ', ὥς ἐβέβλητο  
 θυμὸν, ἀνωϊστοῖσιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι  
 Κῦπριδος, ἡ μὲν δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.  
 δὴ γὰρ αἰετούμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,  
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι,  
 κρύψε θεόν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ ἐγένετο ταῦρος·  
 ἔχ οἷος σταβμοῖς ἐνιφέρβεται, ἔδ' ἐ μιν οἷος,  
 αἶψα διατμήσσει σύρων εὐκαμπεῖς ἄροτρον,  
 ἔδ' οἷος ποιμένης ἐπιβόσκειται, ἔδ' ἐ μιν οἷος,  
 ὅσις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.  
 τὲ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,  
 κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ,  
 ὅσσε δ' ὑπογλαύσεσκε δι' ἥμερον ἀστράτωντε·  
 ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνης,



τοῖο δὲ Φοινῆες αἶψ' αἵματις ἐξανέτελλεν  
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθεί' χροῖῃ,  
 ταρσὸν ἀναπλώσας· ὥσεί τί τις ὠκύαλος νῆϋς,  
 χρυσεῖς ταλάροιο περισκέπτει χεῖλια ταρσοῖς.  
 τοῖος ἦν τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπαίης.

Αἱ δ' ἔπειθ' ἐν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,  
 ἄλλαι ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἑτερων.  
 τῶν ἢ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἢ δ' ὑάκινθον,  
 ἢ δ' ἴον, ἢ δ' ἔρωυλλον ἀπαύματο· πολλὰ δ' ἔραζε  
 λειμῶνων ἐαροτροφέων πίπτεισκε πέτηλα·  
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκη θυόεσσαν ἐθείρην  
 δρέπτον ἐριδμαύχσαι· αἰτάρ μέση ἔσθ' ἀνασσα  
 ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδῃ χεῖρεσσι λέγχσας,  
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν ΑΦρογένηα.  
 ἔ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,  
 ἔδ' ἄρα παρθενικὴν μήτηρ ἀχραΐην ἐρυδαί.  
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὥς μιν Φράσαθ', ὥς ἐβέβλητο  
 θυμὸν, ἀνωΐοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι  
 Κῦπριδος, ἢ μὲν δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.  
 δὴ γὰρ αἰλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,  
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσας,  
 κρύψε θεόν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ ἐγένετο ταῦρος·  
 ἔχ' οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρεται, ἔδ' ἐμὲν οἷος  
 ὦλκα διατμήσσει σύρων εὐκαμπέες ἄροτρον,  
 ἔδ' οἷος ποιμήνης ἐπιβόσκειαι, ἔδ' ἐμὲν οἷος,  
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.  
 τῇ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,  
 κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ,  
 ὅσσοι δ' ὑπογλαύσεσκε δι' ἡμέρον ἀστράπτοντε·  
 ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνη,  
 ἦ

ἄντυγος ἡμιτόμῃ κεραῆς ἄτε κύκλα Σελήνης.  
 ἦλυθε δ' εἰς λειμῶνα, καὶ ἔκ ἐφόβησε Φαεινὸν  
 παρθενικὰς πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐργὺς ἱκέσθαι,  
 ψαῦσαι θ' ἰμερτοῖο βοῶς, τῷ ἄμβροτος ὁδμῇ  
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκάνυτο λαρὸν αὐτμῆν.  
 σῇ δὲ ποδῶν προπαρόισιν ἀμύμονος Εὐρωπείης,  
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέβελγε δὲ κέρην·  
 ἥ δέ μιν ἀμφαφάσκε, καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρὸν  
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόρῃνυτο, καὶ κύε ταῦρον.  
 αὐτὰρ ὁ μελίσχιον μυκήσατο· Φαίης κ' αὐλῷ  
 μυγδονίῃ λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκχέν·  
 ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρετο δ' Εὐρωπείην,  
 αὐχέν' ἐπιτρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον·  
 ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετένεπε παρθενικῇσι·

Δεῦθ' ἐτάραι Φίλιαι καὶ ὀμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε  
 ἐζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας,  
 νῶτον ὑποσφρέσας, ἀναδέξεται, οἷά τε νῆϋς.  
 πρὸς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, ἔδ' εἰ τι ταύροις  
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἤντε Φωτὸς  
 αἴσιμος ἀμφιβέει, μένης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.

Ως Οαμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα·  
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ' ἀνεπάλαιτο ταῦρος,  
 ἦν θέλειν ἀρπάξας· ὥκυσ δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.  
 ἡ δὲ μετασφρεφθεῖσα Φίλας καλέεσκεν ἐταίρας,  
 χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' ἔκ ἐδύναντο κιχάνειν  
 ἀκχάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέν, ἥντε δελφίς.  
 Νηρείδης δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ αἰλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι  
 κητείσις νῶτοισιν ἐΦήμηναι ἐσιχόωντο.  
 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδεσπος ὑπὲρ αἰλὸς Εὐνοσίγαιος

Ως εἰπῶς' ἀνόρεχσε, Φίλας δ' ἐπεδίζετ' ἐταίρας  
 ἡλικας, οἰέτας, θυμῆρας, εὐπαλινείας,  
 τῆσιν αἰεὶ συνάβυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιλο,  
 ἢ ὅτε Φαιδρύνοιτο χροῶα προχοῇσιν ἀναύρεα,  
 ἢ ὅπῳτ' ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείοια κέρσοι.  
 ταὶ δὲ οἱ αἰψα Φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη  
 ἀνθοδόκον τάλαραν· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον  
 ἀγχιάλως, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο,  
 τρωπόμεναι ροδῇ τε Φυῇ καὶ κύματος ἀγῇ.  
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαραν Φέρεν Εὐρωπείη  
 θηπτόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ΗΦαισίο,  
 ὃν Λιθύη πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσγαίης  
 ἦεν· ἢ δὲ πόρε περικαλλεῖ Τηλεφάεσση,  
 ἢ τέ οἱ ἔννυος ἔσκειν· ἀνύμφῳ δ' Εὐρωπείῃ  
 μήτηρ Τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.  
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τέβευχατο μαρμαίροντα.  
 ἐν μὲν ἦν χρυσοῖο τέτυγμένη Ἰναχίς ἰώ,  
 εἰσέτι πόρτις ἔῃσα, Φυὴν δ' ἐκ εἶχε γυναικός·  
 Φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' αἰλμυρὰ βαίνει κέλευθα,  
 νηχομένη ἰκέλη· κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θαλάσσοι.  
 δοιοὶ δ' ἔσασαν ὑψὲς ἔω' ὀφρύος αἰγιαλοῖο  
 Φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ πονηπώροισιν βῆν.  
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χεῖρὶ θεείῃ  
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν ἐπαπώροισιν παρὰ Νείλῳ  
 ἐκ βοῶς εὐκεράοιο πάλιν μετάρμειβε γυναῖκα.  
 ἀργύρεος μὲν ἦν Νείλως ῥόος· ἢ δ' ἄρα πόρτις  
 χαλκείῃ· χροῦ δὲ τέτυγμένος αὐτὸς ἦν Ζεὺς.  
 ἀμφὶ δὲ διηέντος ὑπὸ σελάνῃ ταλάροιο  
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκλετάνυστο  
 Ἀργεὺς ἀκοιμήτοις κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι·

## II.

## Ε Υ Ρ Ω Π Η.

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,  
 πυκλὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσεται, ἔγυθι δ' ἡώς  
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροις ἐφίζων,  
 λυσιμελὴς, πεδάα μαλακῷ κατὰ Φάεα δεσμῷ,  
 εὔτε καὶ ἀτροκέων ποιμαίνειαι ἔθνος ὀνείρων.  
 τῆμος ὑπώροφίοισιν ἐνικνώσσασα δόμοισι  
 φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος Εὐρωπείη,  
 αἴσας ἡπαίρης δοίας περὶ εἰς μάχεσθαι,  
 Ἀσιάδ', ἀντιπώρην τε Φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκας.  
 τῶνδ' ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν ἡ δ' ἄρ' ἑώκει  
 ἐνδωπίῃ, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόχετο κέρως.  
 Φάσκειν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτὴ  
 ἡ δ' ἑτέρῃ κρατερῇσι βιαζομένη παλάμῃσιν,  
 εἴρην ἐκ αἰκῆσαν ἐπὶ Φάτο μόρσιμον εἶναι  
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῃ, γέρας ἔμμεν οἱ Εὐρωπείῃ.  
 ἡ δ' ἀπὸ μὲν σρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,  
 παλλομένη κραδίῃ· τὸ γὰρ ὥς ὕπῃ εἶδεν ὄνειρον.  
 ἐζομένη δ' ἐπὶ θηρὸν αἰκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ  
 εἰσέτι πεπλάμενοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.  
 ὅψε δὲ δειμαλέην ἀνενέκαλε παρθένος αὐδὴν·

Τίς μοι τοιάδε Φάσματ' ἐπαρραγίαν προΐηλε;  
 ποῖοί με σρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν  
 ἠδὲ μάλα κνώσσασαν ἀντιποιήσαν ὄνειροι;  
 τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἰσίδον ὑπνώουσα;  
 ὥς μ' ἔβαλε κραδίῃ κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ  
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὥς σφετέρῃν ἶδε παῖδα.  
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.

Bb 5

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
 αἰ αἰ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἔπ' ἂν κατὰ κᾶπτον ὀλωγῇαι,  
 ἡδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐβαλὲς ἕλιν ἄνηθον,  
 ὕστερον αὖ ζῶντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο Φύοντι·  
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,  
 ὅπ' ὅκα πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλας  
 εὐδόμες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετοι ὕπνον.  
 καὶ σὺ μὲν ἐν σιγαῖ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γὰρ  
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.  
 τῷ δ' ἐγὼ ἔφθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος ἔκαλον ἄδει.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
 Φάρμακον ἦνθε, Βίων, ποτὶ σὸν ζόμα, Φάρμακον εἶδες  
 τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε, καὶ ἐγλυκάνθη.  
 τίς δὲ βροτὸς τοσσᾶτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,  
 ἢ δύναι λαλῶντι τὸ Φάρμακον; ἢ Φύγεν ὠδάν.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
 ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼν δ' ἐπὶ πένθει τῷδε  
 δακρυχέων τεόν οἶτον ὀδύρομαι. αἱ δυνάμει δέ,  
 ὡς Ορφεὺς καταβάς ποτὶ Τάρταρον, ὡς παρ' Οδυσσεύς,  
 ὡς πάρος Ἀλκείδης, κήγων τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦνθον  
 Πλατῆος, ὡς κεν ἴδοιμι καὶ εἰ Πλατῆι μελίσσῃς,  
 ὡς ἂν ἀπὸ σφαίρας τί μελίσσῃς. ἀλλ' ἐπὶ Κῶρα  
 Σικελικόν τι λῆγαινε, καὶ αἰδύ τι βωκολιάσδεν·  
 καὶ τήνα Σικελὰ, καὶ ἐν Λίτναίαισιν ἔπαιζεν  
 αἴοσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δῶριον· ἔκ ἀγέραςτος  
 ἔσσῃθ' αἰ μολπὰ· χαῖς Ορφεὶ πρόδ' ἔδωκεν  
 αἰδέα Φορμίσδοντι παλίσσυλον Εὐρυδίκηαν,  
 καὶ σέ, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ὤρεσιν. αἰ δέ τι κήγων  
 συρίσδαν δυνάμει, παρὰ Πλατῆϊ καὶ τὸς αἰδον.

πᾶσαν δ' ἔπλησας Φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον  
 ἤέα δακρυίεις, καὶ νῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.  
 ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὅς μὲν ἔπιπε  
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχε πόμα τᾶς Αρεβοίσας·  
 χῶ μὲν Τυνδαρείοιο καλὰν ἄητε θύγατρα,  
 καὶ Θέτιδος μέγαν ἦα, καὶ Ατρεΐδαν Μενέλαον·  
 τῆνος δ' ἔ' πολέμους, ἔ' δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,  
 καὶ βῶτας ἐλύγαινε, καὶ αἰείδων ἐνόμει,  
 καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμαλγε,  
 καὶ παιδῶν ἐδίδασκε Φιλάμαθα, καὶ τὸν Ερωΐα  
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρεβε τὰν Αφροδίταν.

Ἀρχέβι Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχέβι Μοῖσαι.  
 πᾶσα, βίων, θρηνῆ σε κλυτὰ πόλιν, ἄστα πάντα·  
 Ἀσκρα μὲν γοᾷ σε πολὺ πλεόν Ησιόδοιο·  
 Πίνδαρον ἔ' ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες Ἰλαι·  
 ἔ' τόσον Ἀλκαίῳ πέρι μύρατο Λέσβος ἑραννά,  
 ἔδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο Τήϊον ἄστυ·  
 σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφῆς  
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλιγμα κινύρεται ἡ Μίθυλάνα,  
 πάντες, ὅσοις κατὰ τὸν τελέθει σῶμα, βωκολιάχαι  
 ἐκ Μοισᾶν, σέο πότμον ἀνακλαίοντι θανόντος·  
 κλαίει Σικελίδας, τὸ Σάμῃ κλέος· ἐν δὲ Κύδωσσι  
 ὃ πρὶν μαλιδιώνῃ σὺν ὁμματι Φαιδρὸς ἰδέσθαι,  
 δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις  
 Τριοπίδαϊς ποταμῷ θρηνῆ παρ' Ἀλέντι φιλητᾶς·  
 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼν τοι  
 Λύσονικᾶς ὁδύνας μέλω μέλος, ἔ' ξένος ὠδᾶς  
 βωκολικᾶς, ἀλλ', ἂν τ' ἐδιδάξω σεῖο μαθητᾶς,  
 κλαρονόμος, Μώσας τᾶς Δωρίδος ἄμμε γιγναιῶν  
 ἄλλοις μὲν τὸν ὄλβον, ἐμὴν δ' ἀπέλειπες αἰοιδᾶν.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
αἰδοῖνίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς κοκ' ἔτερπυν,  
ἄς λαλέειν εἰδίδασκε, καθεσδόμεναι ἐπὶ πρέμνοις  
ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον· αἱ δ' ὑπεφώνευν  
ὄρνιχες· λυπώεσθε πελενάδες ἀλλὰ καὶ ὕμμες.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
τίς ποτὶ σᾶ σύριγγι μελίξεται, ὦ τριπώβατε;  
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλὰμοις θησεῖ σόμα; τίς θρασυὺς ἔτῳς;  
εἰσέτι γὰρ πνίει τὰ σὰ χεῖλεα, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα.  
Λχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκει αἰοιδάς.  
Πανὶ φέρω τὸ μέλγμα· τάχ' ἂν καὶ τήνος ἐρεῖσαι  
τὸ σόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείο φέρεται.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
κλαίει καὶ Γαλάτεια, τὸ σὸν μέλος ἂν κοκ' ἔτερπυν  
ἐσδομέναν περὶ σείο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσης  
ἔ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφωγεν  
ἂ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας·  
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματι, ἐν ψαμάθοισιν  
ἔσδετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σείο νομεύει.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.  
παῖλα τοι, ὦ βῶτα, συγκατάθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,  
παρθενικᾶν ἐρένθα Φιλάμαθα, χεῖλεα παιδῶν·  
καὶ συγνοὶ περὶ σᾶμα τεὸν κλαίεισιν Ερῶτες.  
ἂ Κύπρις Φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ Φίλαμα,  
τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα Φίλασε.  
τῷτό τοι, ὦ ποταμῶν λυγυράτα, δεύτερον ἄλγος·  
τῷτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὀμηρος,  
τήνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν σόμα· καὶ σε λέγοντι  
μύρεσθαι καλὸν ἢα πολυκλύστοισι ρέεθροις,

εἴπαίτε δ' αὖ κώραις Οἰαγρίσιν, εἴπαίτε πάσαις  
Βισονίαις Νύμφαισιν Ἀπώλετο Δωρίος Οἰφεύς.

Ἀρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.  
τῆνος, ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, ἔκτετι μέλπει,  
ἔκτε' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυτὶν ἥμενος ἄδει·  
ἀλλὰ παρὰ Πλυστῇ μέλος Λήθαιον αἰείδει.  
ᾧρεα δ' ἐσὶν ἄθωνα, καὶ αἱ βόες, αἱ ποτὶ ταύροις  
πλασδόμεναι, γοῶσιν, καὶ ἔκτετι λῶντι νέμεσθαι.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.  
σεῖο, Βίαν, ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,  
καὶ Σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηπιοι  
καὶ Πᾶνες σοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος· αἱ τε καθ' ὕλας  
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.  
Ἀχὼ δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅτ' ἰσι σιωπῆς,  
καὶ ἐκτετι μιμῆται τὰ σὰ χεῖλεα· σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρων  
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη  
μάλων· ἔκ' ἔρρευσε καλὸν γλάγος, ἔ' μέλι σίμβλων,  
κάτθανεν ἐν καρῶν λυπυόμενον· ἔκτετι γὰρ δεῖ,  
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακός, αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.  
ἔ' τόσον εἰναλίαισι παρ' ἀόσι μύρατο δελφίν,  
ἔδ' ἐτόσον πόκ' αἶψεν ἐνὶ σκοπέλοισιν αἰδῶν,  
ἔδ' ἐτόσον θρήνησεν ἀν' ᾧρεα μακρὰ χελιδῶν,  
Ἀλκυόνος δ' ἔ' τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κηῦξ,  
ἔδ' ἐτόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν,  
ἔ' τόσον αἰώοισιν ἐν ἄγκισι παῖδα τὸν Ἀῖς  
ἰσπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις.  
ὅσσην ἀποφθιμῆνοιο κατωδύρατο Βίανος.

Bb 3





# Μ Ο Σ Χ Ο Υ Σ Υ Ρ Α Κ Ο Υ Σ Ι Ο Υ

Τ Α Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α .



## I.

Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Σ Β Ι Ω Ν Ο Σ .

**Α**ἴλινά μοι σوناχεῖτε νάῳναι , καὶ ῥώριον ὕδωρ ,  
καὶ πόσα μοὶ κλαίετε τὸν ἡμερόντα βίωνα .  
νῦν φυτά μοι μύρεσθε , καὶ ἄλσεα νῦν γοάοιτε·  
ἄνθεα νῦν συγνοῖσιν ἀποπνεύοιτε κορυμβοῖς·  
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα , νῦν ἀνεμώναι·  
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα , καὶ πλέον Αἰ Αἰ  
βάμβαλε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελίκτας .

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος , ἀρχετε Μοῖσαι .  
αἰδόνες , αἱ πυκινόισιν ὀδυρόμεναι ποτὶ Φύλλοις ,  
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγχείλαβι τᾶς Ἀρεθοίσας ,  
ὅττι βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος , ὅττι σὺν αὐτῷ  
καὶ τὸ μέλος τέθνακε , καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά .

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος , ἀρχετε Μοῖσαι .  
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι ,  
καὶ γοεροῖς σομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὠδῶν·

## XV.

Μοῖσας Ερως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ερωτα φέροιεν·  
 μολῶν ταῖ Μοῖσαι μοι αἰεὶ ποθέοντι διδοῖεν,  
 τὰν γλυκερὰν μολῶν, τὰς Φάρμακον ἄδιον ἔδν.

## XVI.

Αὐτὰρ ἐγὼν βασιεῦμαι ἑμὴν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες  
 τῆνο, ποτὶ ψάμαβόν τε καὶ αἰὶνα ψιθυρίσδων,  
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας  
 ἐλπίδας ὕσατίω μέχρι γήραος ἔκ ἀπολεψῶ.

## XVII.

Μηδὲ λίσσης μ' ἀγέρασον· ἐπὶν χῶ φοῖτος αἰδέω  
 μισθὸν ἔδω· τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρείσσονα ποιῶ.

## XVIII.

Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλὸν, ἀνέρι δ' αἰκά.



ἦν μάκαρ Δίακίδας ἐτάρω ζώντος Ἀχιλλεύς·  
ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν.

## XI.

Ἐσπερι, τᾷς ἐρατᾷς χρύσειον Φάος Ἀφρογενῆας.  
Ἐσπερι κυανέας ἱερὸν φίλε νυκλὸς ἄγαλμα,  
τόσπον ἀφαιρότερος μῆνας, ὅσον ἔξοχος ἄσρων,  
χαῖρε φίλος· καὶ ἐμὶν ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι  
ἀντὶ Σελαναίας τὴ δίδοι Φάος· ὦνεκα τήνα  
σάμνον ἀρχομένα τάχιον δύνει. ἔκ' ἐπὶ Φωρὰν  
ἔρχομαι, ἔσθ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω  
ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνερᾶσθαι.

## XII.

Ἀμφασία τὸν φοῖβον ἔλε τόσον ἄλγος ἔχοντα·  
δίξετο Φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·  
χρεῖν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χρεῖν ἅπασαν  
αἰτελάν· μοῖραισι δ' ἀναλθέα Φάρμακα πάντα.

## XIII.

Ἐκ θαμνῆς ραδάμιγτος, ὅπως λόγος, αἰὲν ἰοῖσας,  
καὶ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται . . . . .

## XIV.

Οὐ καλὸν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκνονα Φοιτῆν·  
μηδὲ τι πάντ' ἄλλ' ἐχρέος ἰαχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς  
τεχναῶσθαι σύριγχα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.



χιονέαις πόρφυρε παρειαῖς· καὶ τὸ βάδισμα  
 παρθενικᾶς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκασδε καλύπτει·  
 θυμὸν δ' ἄνδρος εἶχε, καὶ ἄνδρος εἶχεν ἔρωτα.  
 ἐξ αἷς δ' ἐπὶ νύκλα παρίσδετο Δηϊδαμεία,  
 καὶ πόκα μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς  
 σῶμ' ἀνὰ καλὸν αἶψε, τὰ δ' ἀδέα δάκρυ' ἐπέριπν.  
 ἦοτιε δ' ἐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι· πάντα δ' ἐποίει  
 σπυῖδαν κοινὸν ἐς ὕπνον· ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτᾶ·  
 Ἀλλαι μὲν κνώσσοισι σὺν ἀλλάλαισιν ἀδελφαί·  
 αὐτὰρ ἐγὼν μῶνα, μῶνα τὺ δέ, νύμφα, καθεύδης·  
 αἱ δύο, παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο, καλαί·  
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· αἱ δὲ ποτηρὰ  
 νύσσα, καὶ δολία με τροφὸς ἀπὸ σείο μερίσθι.  
 ἔ γάρ ἐγὼν σέο. . . . .

## IX.

Ἀμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἡδὲ θαλάσσης,  
 τίτῃτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπεις;  
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπέχθεις, καὶ τί δ' ἀάδης,  
 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν ἔρωτα τέκοιο,  
 ἄγριον, ἄσorgen, μορφᾷ νόον ἔδεν ὁμοῖον;  
 ἐς τί δέ νιν πλανὸν, καὶ ἐκατόλον ὠπασας αἰμῶν,  
 ὡς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

## X.

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντερᾶνται.  
 Ὀλβιος ἦν Θασυὺς τῷ Πειριθῶ παριόντος,  
 εἰ καὶ ἀμυλίκῳ κατήλυθεν εἰς Αἶδα.  
 Ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Λξίνοισιν Ορέτας,  
 ἔνθα οἱ ξυναὲς Πυλάδας ἤρητο καλεύθης.

B b

## VIII.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ  
ἔς ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ.

## ΜΟΡΣΩΝ, ΑΤΚΙΔΑΣ.

## ΜΟΡΣΩΝ.

Αἷς νύ τι μοι, Λυκίδα, Σικελὸν μέλος ἀδὺ λογαίνεαι,  
ἡμερόεν, γλυκύμυθον, ἐρωτικὸν, εἶον ὁ Κύκλωψ  
ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἀόνι τᾷ Γαλαΐᾳ;

## ΑΤΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν, Μόρσων, Φίλον· ἀλλὰ τί μελιψῶ;

## ΜΟΡΣΩΝ.

Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλῶ μέλος, ἀδὺν ἐρωτα,  
λάβρια Πηλείδαο Φιλάμαθα, λάβριον εὐνάν·  
πῶς παῖς ἔσματο Φᾶρος, ὅκως δ' εἰψεύσατο μορφάν,  
χῶπως ἐν κῶραις Λυκομηδίῃσιν ἀμφαγαπᾶσθαι  
αἰεδῇ καὶ ἄπυστον Αχιλλέας Δηιδάμεια.

## ΑΤΚΙΔΑΣ.

ἄρπασε τὰν Ελέναν πόχ' ὁ βωκόλος· ἄγε δ' ἐς Ἰδαν,  
Οἰνῶνῃ κακὸν ἄλγος· ἐχώσατο δ' αἱ Λακεδαίμων,  
πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Αχαιϊκόν, ἔδ' τις Ελλην,  
ἔτε Μυκηναίων, ἔτ' Αλιδος, ἔτε Λακῶνων  
μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρων τίσιν, αἶνον ἄρשא.  
λάνθανε δ' ἐν κῶραις Λυκομηδίῃσι μῶνος Αχιλλεύς·  
εἴρια δ' ἀνθ' ὅσων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ  
παρθενικὸν κόρον εἶχεν· ἐφαίνετο δ' ἥύτε κῶρα.  
καὶ γὰρ ἴσον τήναις στιλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος

χιονέαις

λαβόμεθ' ἢ ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γενόμεθα,  
χρὺς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομεν χρόνον; . . .

## VII.

## ΚΛΕΟΔΗΜΟΣ ἔ ΜΟΡΣΩΝ.



## ΚΛΕΟΔΗΜΟΣ.

Εἴαρος, ὦ Μόρσων, ἢ χείματος, ἢ Φθινόπωρον,  
ἢ Θέρος, τί τοι αἰδύ; τί δὲ πλέον εὐχαι ἐνθῆν;  
ἢ Θέρος, ἀνίκα πάντα τελείται, ὅσσα μογεῦμες,  
ἢ γλυκερὸν Φθινόπωρον, ὅκ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;  
ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον, ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοὶ  
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκνω;  
ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδῆν; ἐπεὶ, τί τοι Φθὴν  
αἰρεῖται; λαλήην γὰρ ἐπέτραπεν ἁ χολὰ ἀμῖν.

## ΜΟΡΣΩΝ.

κρίνειν ἐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι.  
πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σέυ δὲ ἕκατι  
ἐξερέω, κλεύδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.  
ἐκ ἐθέλω Θέρος ἤμεν, ἐπεὶ τόκα μὴ ἄλιος ὁπῆ.  
ἐκ ἐθέλω Φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσος ὥρια τίχλει  
ἔλον χεῖμα Φέρην, νιφετὸν κυμῶς τε, φοβεῦμαι.  
εἴαρ ἐμὶν τριπτόβατον ὄλω λυκάδαντι παρήη,  
ἀνίκα μῆτε κρύος, μῆθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.  
εἴαρ πάντα κυεῖ, πάντ' εἴαρος ἀδέα βλαστῇ.  
χαῖ νύξ ἀνθρωπώσις ἴσα, καὶ ὁμοῖος αἴως.



## IV.

Ταῖ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον ἔφοβέοντα  
 ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι, καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔποντα.  
 κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραςον ὥπαδῃ,  
 τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ ἔκ ἐθέλοντι διδάσκη.  
 ἦν δὲ νόον τις ἔρωτι δονούμενος αἰδὺ μελίσσῃ,  
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπεκγόμεναι προρέοντι.  
 μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπαλετο πᾶσι ἀλαβῆς.  
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον, ἢ ἀθανάτων τινα μέλπω,  
 βαμβάκει μεν γλῶσσαι, καὶ ὡς πάρος ἔκετ' αἰεΐει.  
 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν ἔρωτα καὶ ἐς λυκίδα τι μελίσσαι,  
 καὶ τόκ' ἐμὴν χαίρεισα διὰ σώματος ῥέει ὥδα.

## V.

Οὐκ οἶδ', ἔδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομεν πονέεσθαι.

## VI.

Αἱ μοι καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα  
 κῦδος ἐμὴν θησεῦντι, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσαι.  
 αἱ δ' ἔχ' ἀδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλήονα μοχθῆν;  
 αἱ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν  
 ἢ Κρονίδας, ἢ Μοῖρα πολύτερωτος, ὥς' ἀνύεσθαι  
 τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρμαϊα, τὸν δ' ἐνὶ μόχθῳ,  
 ἧς τάχα μοχθήσαντι πόχ' ὕστερον ἰοδλὰ δέχεσθαι.  
 αἱ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐνθῆν  
 ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μήονα παντῶν,  
 ἐς πόσον, ἃ δειλοὶ, καμάρως κείς ἔργα πονεῦμεν.  
 ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα, καὶ ποτὶ τέχνας  
 βάλλομεν, ἱμείροντες αἰεὶ πολὺ πλήονος ὄλβου;

τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ερωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευ.  
 χῶ παῖς ἀρχαλῶν, ὅτι οἱ τέλος ἔδδεν ἀπάντη,  
 τῶς καλὰ μως ρίψας, ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν ἴκανεν,  
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,  
 καὶ οἱ δεῖξεν Ερωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς  
 μειδιῶν κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα·  
 Φεῖδεο τὰς Θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχευ·  
 Φεῦγε μακρὰν· κακὸν ἐντὶ τὸ Θηρίον· ὄλβιος ἐσσῇ  
 εἰσόκα μή μιν ἔλῃς. ἦν δ' ἄνέρος ἐς μέτρον ἐνθης,  
 ἔστος ὁ νῦν Φεύγων καὶ ἐπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ  
 ἐνθῶν ἐξαπίνης, κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθίζεῖ.

## III.

**Α** μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα,  
 νηπίαχον τὸν Ερωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἀγχοῖσα,  
 ἐς χθόνα νευσάζοντα, τόσον δ' ἐμὴν ἔΦρασε μῦθον·  
 μέλπῃ μοι, Φίλε βῶτα, λαβὼν τὸν Ερωτα δίδασκε.  
 ὡς λέγε. χά μὲν ἀπῆνθεν· ἐγὼν δ' ὅσα βακολιάσδον,  
 νήπιος, ὡς ἐβέλοντα μαθήν, τὸν Ερωτα δίδασκον,  
 ὡς εὖρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Αθάνα,  
 ὡς χέλυν Ερμάων, κιθάραν ὡς αἶδους Απώλλων.  
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' ἔκ ἐμπάσσοιο μύθων,  
 ἀλλ' ἐμὴν αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα, κῆμ' ἐδίδασκε  
 θνατῶν τ' ἀθανάτων τε πόθως, καὶ ματέρος ἔργα.  
 κῆγὼν ἐκλαβόμεν μὲν ὅσων τὸν Ερωτα δίδασκον,  
 ὅσσα δ' Ερως μ' ἐδίδασκεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδιδάχθη.





ῥαῖνε δέ νιν καλοῖσιν αἰλείφασι, ῥαῖνε μύροισι  
 ὀλλύδω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ᾠλετ' Ἀδωνίς.  
 κέκλυται ἄβρὸς Ἀδωνίς ἐν εἵμασι πορφυροῖσιν·  
 ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες,  
 κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ' μὲν οἷσ' ὥς,  
 ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' εὐπ' ἔτερον ἄγε Φαρέτταν·  
 χῶ' μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδωνίδος, ὅς δὲ λέβησι  
 χρυσείοις Φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λῶει  
 ὅς δ' ὀσπ' ἔπλεον πλερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνί.  
 αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαυάζουσιν Ἑρωτες.

Ἐσβесе λαμπράδα πᾶσαν ἐπὶ Φλιαῖς Τμέναιος,  
 καὶ σέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· ἔκ' ἐτι δ' Τμάν,  
 Τμάν ἔκ' ἐτ' αἰδόμενον μέλος, ἄδεται Αἰ Αἰ·  
 αἰ αἰ καὶ τὸν Ἀδωνί ἐτι πλέον, αἰ Τμέναιον.  
 αἰ Χάριτες κλαίοντι τὸν ἱέα τῷ Κινύραο,  
 ΩΛΕΤΟ ΚΑΛΟΣ ΑΔΩΝΙΣ ἐν ἀλλάλαισι λέγουσαι·  
 αὐταὶ δ' ὅξ' ἔλεγον· ἰ πολὺ πλέον ἢ τὴ Διώνη.  
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνί ἀνακλαίουσιν, Ἀδωνί  
 καλὸν ἐπαείδουσιν· ὃ δὲ σφισιν ἔκ' ἐπακχέει  
 ἔ' μάν, ὅκ' ἐθέλει· Κῶρα δέ μιν ἔκ' ἀπολύει.  
 λῆγε γόων, Κυθέρεια· τὸ σήμερον ἴχ' εὖ κώμων  
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρυῦσαι.

## II.

Ἰξευτὰς ἐτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι  
 ὄρεα θηρεύων, τὸν ἀπώτροπον εἶδεν Ἑρωτα  
 ἐσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόασε,  
 χαίρων, ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,  
 τῶς καλάμῳ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτει.

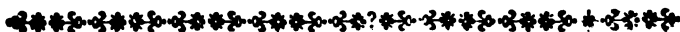
πνεῦμα τιὸν ῥευσεῖ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ Δίλτρον ἀμελξῶ,  
 ἔκ δὲ πῶ τὸν ἔρωτα· Φίλαμα δὲ τῷτο Φυλαξῶ  
 εἰς αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν· ἔπει σύ με, δύσμορε, Φεύγεις.  
 Φεύγεις μακρὸν, Ἀδωνι, καὶ οἴχεται εἰς Λαχέρουλα,  
 καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· αἱ δὲ τάλαινα  
 ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ ἔδυναμαί σε διώκειν.  
 λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσί γὰρ αὐτὰ  
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσαν, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρῶ.  
 ἐμμί δ' ἐγὼ πανάτωλμος, ἔχω δ' ἀκόρετον ἀνίαν,  
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὅ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῖται.  
 θνήσκεις, ὦ τριπτόβατε· πόσις δ' ἐμὴν, ὡς ὄναρ, ἔπ' ἡ  
 χήρη δ' αἱ Κυθέρεια· κenoὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες·  
 σοὶ δ' ἅμα κετὸς ὀλωλε· τί γὰρ τολμηρὴ κυνάγεις;  
 καλὸς ἐὼν τοσσῶτον ἔμενας θηρσὶ παλαίῃ;

Ὡδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαυάζουσιν Ἐρωτες.  
 αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.  
 δάκρυον αἱ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἀδωνις  
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη·  
 αἷμα ῥόδον τίχλει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνιμώναν.  
 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.

Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖς τιὸν ἀνέρα μύριο, Κύπρι.  
 ἔς' ἀγαθὰ σίβας, ἔστω Ἀδωνίδι Φυλλὰς ἐτοίμα·  
 λέκτρον ἔχει, Κυθέρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις,  
 καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐντὶ, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.  
 κἀνθεὸ νιν μαλακοῖς ἐνὶ Φάρεσιν οἷς ἐνίανειν,  
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθη,  
 παγχρύσω κλυτῇρι· πόθει καὶ συγνὸν Ἀδωνιν.  
 βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ,  
 ὡς τήνος τέθνακε, καὶ ἄνθεια πάντ' ἐμαρξάνθη.

τῆνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠλύσαντο,  
καὶ Νύμφαι κλαίεισιν Ορειάδες· αἱ δὲ Ἀφροδίτα  
λυσάμενα πολοκαμῖδας ἀνὰ δρυμαῖς ἀλαλήται  
πυθαλέα, νηκεπῖος, ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν  
ἐρχομέναν κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέτῃσι.  
ἔξυ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,  
Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῖσα.  
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο·  
τάλλα δ' ἐκ μηρῶν Φοινίσσῃσιν· οἱ δ' ὑπομαζῇ  
χρόνται τοπαρόισιν Ἀδωνίδι πορφύροντο.  
αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαυιάζουσιν Ἐρωτες.  
ἔλκεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.  
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅκα ζώσκειν Ἀδωνίς·  
κάτθανε δ' αἱ μορφὰ σὺν Ἀδωνίδι Κύπριδος, αἰ αἰ.  
ἄρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρυές· Αἰ τὸν Ἀδωνιν.  
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας  
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύοντι·  
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρμβαίνεται· αἱ δὲ Κυθήρα  
πάντας ἀνὰ κναμῶς, καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκλήρον αἰίδει·  
Αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς·  
Δὴ δ' ἀντεβόασεν· Απώλετο καλὸς Ἀδωνίς.

Κύπριδος αἶνὸν ἔρωτα τίς ἔκ ἐκλαυσεν ἄν; αἰ αἰ.  
ὡς ἶδεν, ὡς ἐνόασεν Ἀδωνίδος ἄχετον ἔλκος,  
ὡς ἶδε Φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,  
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· Μείνον, Ἀδωνι,  
θύστωίμε μείνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,  
ὥς σε περιπύξω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω·  
ἔγχεο τυτθὸν, Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον  
τοσσᾶτόν με φίλασον, ὅσον ζῶη τὸ φίλαμα,  
ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στομα, κείς ἐμὸν ἥπαρ



# ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΑΣΩΖΟΜΕΝΑ.



I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

**Α**ιάζω τὸν Αδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Αδωνις.  
 ὤλετο καλὸς Αδωνις, ἐπαιάζουσιν Ερωτές.  
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ Φάρεσι, Κύπρι, κάθειυθε·  
 ἔγρεο δειλαία, κυανόταλε, καὶ πλαϊάγησον  
 τάβια, καὶ λέγε πᾶσιν Απώλειο καλὸς Αδωνις.  
 αἰάζω τὸν Αδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ερωτές.  
 κέεται καλὸς Αδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι  
 λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπρην ἀνιά,  
 λεπτὰν ἀπαψύχων· τὸ δὲ εἰ μέλαν εἴβεται αἷμα  
 χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμμαϊα ναρκῇ,  
 καὶ τὸ ρόδον Φεύγει τῷ χεῖλευς· ἀμφὶ δὲ τήνῃ  
 θνάσκει καὶ τὸ Φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀπητηῇ.  
 Κύπριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ἔζώοντες ἀρέσκη  
 ἀλλ' ἔκ οἶδεν Αδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.  
 αἰάζω τὸν Αδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ερωτές.  
 ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Αδωνις·  
 μείζον δ' αἰ Κυβέρεια Φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.

Αα 5

τῆνον μὲν περὶ παῖδα Φίλοι κύνες ὠρύσαντο,  
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρεάδες· αἱ δ' Ἀφροδίτα  
λυσάμενα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται  
πενθαλέα, νῆπτεπλος, ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν  
ἐρχομένην κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.  
ὄξυ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,  
Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.  
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο·  
τάβηα δ' ἐκ μηρῶν Φοινίσσεται· οἱ δ' ὑπομαζοὶ  
χιόνιοι τσπαροῖθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.

αἱ αἱ τὰν Κυβέριαν, ἐπαυιάζουσιν Ἐρωτες.  
ᾤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνᾔλεσεν ἱερὸν εἶδος.  
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅκα ζώεσκεν Ἀδωνίς·  
κάτθανε δ' αἱ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος, αἱ αἱ  
ᾤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρυές· Αἱ τὸν Ἀδωνιν.  
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας·  
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ᾠρεσι δακρύοντι·  
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυσσάνεται· αἱ δὲ Κυθήρα  
πάντας ἀνὰ κναμῶς, καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκλήρον αἰεῖδεν  
Αἱ αἱ τὰν Κυβέριαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς·  
Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν· Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.

Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς ἐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἱ αἱ  
ὥς ἶδεν, ὥς ἐνόασεν Ἀδωνίδος ἄρχετον ἔλκος,  
ὥς ἶδε Φοῖνιον αἷμα μαρκανομένῳ περὶ μηρῶ,  
πάχεας ἀμπειάσασα κινύρετο· Μεῖνον, Ἀδωνι,  
δύσπολμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύσταλον ὥς σε κιχέω,  
ὥς σε περιπύξω, καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω·  
ἐγρεο τυτθόν, Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με Φίλασον·  
τοσσῆτόν με Φίλασον, ὅσον ζῶῃ τὸ Φίλαμα,  
ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν σῶμα, κείς ἐμὸν ἦπαρ

**ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.**

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΥΣ.

**Α**ϊάζω τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.  
 ὦλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐπαυιάζουσιν Ἐρωτες.  
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ Φάρεσι, Κύπρι, κάβευθε·  
 ἔγρεο δειλαία, κυανόστολε, καὶ πλατῆγῃσον  
 σάββα, καὶ λέγε πᾶσιν· Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.  
 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἐπαυιάζουσιν Ἐρωτες.  
 κῆται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι  
 λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπῶς, καὶ Κύπριν ἀνιά,  
 λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα,  
 χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὁμμαῖα ναρκῆ,  
 καὶ τὸ ρόδον φεύγει τῷ χεῖλευς· ἀμφὶ δὲ τήνω  
 θνάσκει καὶ τὸ Φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀπῆσεν.  
 Κύπριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ὁ ζώντος ἀρέσκει·  
 ἀλλ' ἔκ οἶδεν Ἀδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.  
 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἐπαυιάζουσιν Ἐρωτες.  
 ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·  
 μείζον δ' αἰ Κυβέρεια φέρει πολικάρδιον ἔλκος.

\* Λα 5

## XX.

**Ο** μυσσποιοὺς ἐνθάδ' Ἰταπῶναξ κεῖται,  
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ·  
εἰ δ' ἐσσι κρήνυός τε καὶ παρὰ χερσῶν,  
θαρσύνων καθίζεν, κῆν θέλης, ἀπόδοριζον.

## XXI.

**Α**σσοῖς καὶ ξύνοισιν ἴσον νέμει ἄδε τράπεζα·  
θεὸς ἀπλεῦ, ψήφῃ πρὸς λόγον ἐρχομένης.  
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνήϊα Καΐκος  
χρήματα καὶ νυκτὸς βελομένους ἀριθμεῖ.



XVII.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗ ΤΡΟΦΩ  
ΚΛΕΙΤΗ.

Ο μικκὸς τόσῳ ἔτευξε τᾷ Θρίσσαι  
Μήδειος τὸ μνάμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κήπ' ἐγράψε Κλείτας.  
ἔξει τὰν χάριν ἅ γυνά ἀντὶ τήνων  
ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε τί μὴν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

XVIII.

Αρχίλοχον καὶ Σάβι καὶ εἶσιδε τὸν πάλαι πριητάν,  
τὸν τῶν ἰάμβων· ἔ τὸ μυρίον κλέος  
διήλθε κήπ' ἡ νύκτα καὶ πρὸς αἶω.  
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπων Ἀπόλλων,  
ὡς ἐμμελὲς τ' ἔγνω καὶ πιδέξιος  
ἔπειά τε ποιῆν, πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τῇ τῇ Ἡράκλειον ποιήσας.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὅσῳ ὕμνον ἦν αἰνῆρ,  
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχορα,  
πρῶτος τῶν ἐπ' ἀνώθε μασστωριῶν  
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡς καμείρα,  
χῶσας ἐξεπύνασεν εἴπ' αἰέθλας  
τῷτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἶδης,  
ἔσας ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,  
πολλοῖς μασὶν ὅπως κήνιαυτοῖς.





σοὶ μὲν ἴδρα θύοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται  
τιμασῶντι, παῖρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθῷ.

## XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δαυλὸς  
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπὸρ', ἔχει.  
χαίρω γ' ὅς τοι οὗτος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος  
κῆται τῆς ἱερῆς κῆφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

## XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τῶτον, ὦ ξένη,  
σπαρδᾶ, καὶ λέγ', ἐπ' αὖν εἰς οἶκον ἔνθης  
Ἀνακρέοντος εἰκὸν εἶδον ἐν Τέῳ,  
τῶν πρόδ' εἴ τι περισσὸν ὠδοποιοῶν.  
πρόδεις δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδειτο,  
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

## XVI.

Αὖτε Φωνὰ Δάριος, χεῖρ' ὁ τὰν κωμωδίαν  
εὐρῶν Ἐπίχαρμος.  
ὦ Βάκχε, χαλκεὸν νιν ἀντ' ἀλαβινῶ  
τὴν ὥσ' ἀνέθηκαν  
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,  
οἳ ἄνδρ' ὁ πολίτα,  
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι  
τελεῖν ἐπίχουρα.  
πολλὰ γ' ποτ' αὖν ζωὴν τοῖς παισὶν ἔπει χρησίμα·  
μεγάλαι χάρις αὐτῷ.



μασικός· ἄχ' ἐτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε  
αἶνον ἔχων, Μαστέων ἔκ ἐπιλανθάνεται.

## X.

Εὐδένος τὸ μνήμα· Ουσιγνώμων ὁ σοφιστής,  
δενὸς αἶψ' ὀφθαλμῷ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.  
εὖ μιν ἔθαιψαν ἐταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·  
χ' ὕμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως Φίλος ἦν.  
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχην τεθναῶς ὁ σοφιστής,  
καὶ περ ἄοικος ἐὼν, εἴχ' ἄρα κηδεμόνας.

## XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,  
καί σε τὸν ἡδίστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,  
μέτριος ἦν ἐν πασι· χρῶν δ' ἐκλήσατο νίκην  
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρῶν.

## XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Αφροδίτης.

Αὐκύρις ἔ πάνδημος· ἱλάσκει τὰν θεὸν, εἰπὼν  
Οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἀνθεμα Χρυσογόνας  
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέας, ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχει  
ξυνόν· αἰεὶ δέ σφιν λωῖον εἰς ἔτος ἦς  
ἐκ σέβεν ἀρχομένοις, ὧ πότνια. κηδόμενοι γὰρ  
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

## XIII.

Νήπιον ἦν ἔλειπες· ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,  
Εὐρύμαδον, τύμβε τῷδε θανάτων ἔτυχες.

Α α 3

## VI.

**Α**δείλαιε τὸ θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατ'αταξεῖς  
 δάκρυσι διγλήνης ὤπας ὀδυρόμενος ;  
 οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχεται ἔς Αἶδαν  
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφοτέρωθεν λύκος.  
 αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήτας  
 ὅσων ἐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομέτας ;

## VII.

Εἰς ἄγαλμα Ασκληπιῦ.

**Η**λθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῷ Παιήονος υἱός,  
 ἰητῇρι νόσων ἀνδρὶ συνεσόμενος,  
 Νικία, ὅς μιν ἔπε' ἡμαρ αἰὲ θυέεσσιν ἰκνεῖται,  
 καὶ τόδ' ἄπε' εὐώδης γλύψατ' ἄγαλμα κέδρε,  
 'Ηετίωνι χάρεν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑπὸς αἶ  
 μιοδόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πάσαν ἀφῆκε τέχνην.

## VIII.

**Α**νθρῶπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρη  
 ναυτίλος. ἔσι καὶ ὥς ἔ πολὺς ἀνδρὶ βίος.  
 δεύλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς Λυπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν  
 ἠπειγέου, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,  
 ἔμπορος, ὧ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν  
 πονήσορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

## IX.

Εἰς ἄγαλμα Μουσῶν.

**Υ**μῖν τῷτο, Θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις  
 τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον.

## IV.

**Τ**ήναι τὰν λαύραν, τὰς αἰ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,  
 σύκινον εὐρησεῖς ἀφ' ἡγλυφῆς ξόανον,  
 τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνέατον· ἀλλὰ Φάλητι  
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.  
 σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναν δὲ  
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεβάει  
 δάφνις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,  
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόταις ἑλικί  
 ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λυγροφθόγοισιν αἰοδαῖς  
 κόσσυφοι ἀχιῦσι ποικιλότραυλα μέλη  
 ἔχθαι ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,  
 μέλποισαι σόμασι τὰν μελίγηρην ὄπα.  
 ἔσδω δὴ τηεὶ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήτῳ  
 εὐχεῖ ἀποσέξαι τὰς Δάφνιδος με πόθας,  
 κεῖνυς ἐπιρρέξῃν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύση,  
 τῷδε τυχῶν, ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.  
 ρεζῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἰχθῶ  
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμένεως ὁ θεός.

## V.

**Λ**ῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν αἶψαι  
 αἰδύ τι μοι; κήγῶν πακίσιδ' αἰειράμενος  
 ἀρξεῦμαί τι κρέκεν. ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θιλεῖ  
 Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.  
 ἔργυς δὲ σάντες λασίας δρυὸς, ἄντρα ὅπωθεν,  
 Πᾶνα τὸν αἰγιόγατον ὀφθαίνωμις ὕπαν.





# Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ

## Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.



### I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσένηα, καὶ ἡ καλὰ πικρὸς ἐκείνη  
 ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ελικοκινιάσι·  
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τιν, Πύθιε Παιῶν,  
 Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τῆτό τοι ἀγλαΐσει.  
 βωμὸν δ' αἶμαξ' ἔει κεραὸς τράγος, ἔτος ὁ μαλλὸς  
 τεομίνθ' τρώγων ἔχατον ἀκρέμονα.

### II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῶ σύριγι μελίσδων  
 βωκολικῶς ὕμνως, ἄνθετο Πανὶ τὰδε  
 τῶς τρητῶς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξ' ἄκοντα,  
 νεβρίδα, καὶ πήραν, ἃ πόκ' ἐμαλοφόρει.

### III.

Εὐθεὶς Φυλλοστῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς  
 αἰμπαλῶν· σάλικες δ' ἀρήτωαγεῖς ἀν' ὄρη.  
 ἀγρεύει δὲ τυ Παῖν, καὶ ὁ τὸν προκόνηα Πρίητος  
 κιστὸν ἐφ' ἱμερτῶ κρατὶ καταπτόμενος,  
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ Φεῦγε,  
 Φεῦγε, μεθεὶς ὕπνῃ καῶμα καλαρχόμενον.

ΚΟΡΗ.

Ἀρτεμι, μὴ νεμέσα γαμβεύσα, καὶ ἔτι πισᾶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥεξῶ πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτὰ βῶν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβακα, γυνὰ δ' εἰς οἶκον ἀφειψῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὰ μάτρη, τεκένων τροφὸς, ἔκετι πάρα.

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν  
 ἀλλάλοις ψιδύρισδον· ἀνίστατο Φώριος εὐνά.  
 χαί μὲν ἀνεγρομένα διαπύετ' ἑλκε' ἄλλα νομεύειν,  
 ὄμμασιν αἰδομένα· κραδία δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη·  
 ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνάς.



Α α

Κ Ο Ρ Η.

τί ρέσδεις, σατυρίσκει; τί δ' ἔνδοθεν ἄψας μασδῶν;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλα τεὰ πρᾶτιςα τάδε χλοάον' ἡ μαλαξῶ.

Κ Ο Ρ Η

ναρκῶ, καὶ τὸν Πᾶνα· τεὰν πάλιν ἔξιλε χεῖρα.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

θάρσει, κῶρα Φίλα· τί μοι ἔτρεμες; ὡς μᾶλα δειλά.

Κ Ο Ρ Η.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἴματα καλὰ μαίνεις.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλ' ὑπὸ σῶς πέπλῳς ἀπαλὸν νάκος ἤνιδε βάλλω.

Κ Ο Ρ Η.

Φεῦ Φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέχασας· εἰς τί δ' ἔλυσας;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

τᾷ ΠαΦίᾳ πρᾶτιςον ἐγὼν τόδε δῶρον ὁπᾶσδω.

Κ Ο Ρ Η.

μῖμνε τάλαν, τάχα κέν τις ἐπ' ἔρχεται· ἦχον ἀκῶω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλ' αἰαῖς λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπαρίσσοι.

Κ Ο Ρ Η.

τῷμπαέχονον ποίησας ἐμὸν ράκος· ἐμμὶ δὲ γυμνά.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἄλλαν ἀμπαεχόναν τήνας τει κρέττονα δωσῶ.

Κ Ο Ρ Η.

Φῆς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον εἰς ἄλλα δοίης.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αἰὲρ ἀντὶν δυνάμει καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλην.

ΚΟΡΗ.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λήκηρα, λιπὼντ' αἰέκυσαν, ἀπενθῆν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐθέλης με διῶξαι.

ΚΟΡΗ.

τεύχεις μοι θαλάμῳς, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω τοι θαλάμῳς, τὰ δὲ πάντα καλὰ νομεύω.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν, τίνα μῦθον ἐνιψῶ;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνησέῃ σέο λήκηρον, ἐπὶν ἐμὸν ὄνομ' ἀκοίση.

ΚΟΡΗ.

ὄνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ ὄνομα πολλάκι τέρωται.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δάφνις ἐγὼν, Λυκίδας δὲ πατὴρ, μάτηρ δὲ Νομαία.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' ὃ σέθεν ἐμὲ χερσίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔδ' ἄρ' ἀτιμήεσσα· πατὴρ δὲ τὴν ἐντὶ Μενάλκας.

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμὴν σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἴσαται αὐλῖς.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπαρίσσοι.

ΚΟΡΗ.

αἴγες ἐμαὶ βόσκειδε· τὰ βωκόλῳ ἔργα νοασῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεθ', ἵνα τάλσιν παρθένοι διέξω.



Κ Ο Ρ Η.

Φωξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα· τὸ δὲ σδυγὸν αἰὲν ἄειρε.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δειμαίνω μὴ δὴ τυ κακωτέρω ἀνέρι δῶση.

Κ Ο Ρ Η.

πολλοὶ μὲ ἐμνώνοντο, νόον δ' ἐμὸν ἔτις ἔαδε.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

εἷς καὶ ἐγὼν πολλῶν, μναστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάκω.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί, Φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθοντι ἀνίας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἐκ οὔδυναν, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείαν.

Κ Ο Ρ Η.

ναὶ μὰν Φαντὶ γυνῶικας ἐς τρομέειν παρακοίτας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλλον αἰεὶ κρατέοντι· τίνα τρομέοντι γυνῶικες;

Κ Ο Ρ Η.

ωδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθίας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλὰ τεὰ βασίλεια μογοςόκος Ἀρτεμις ἐντί.

Κ Ο Ρ Η.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροῶ καλὸν ὀλέσσω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἦν δὲ τέκνης Φίλα τέκνα, νέον Φάος ὄψεται ἤας.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμῳ ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα, καὶ νομὸν ἐξεῖς.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἐντὶ καὶ ἐν κενεοῖσι Φιλάρμασιν ἀδέα τέρψις.

Κ Ο Ρ Η.

τὸ σόμα μευ πλύνω, καὶ ἀποσπῶ τὸ Φίλαμα.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

πλύνεις χεῖλα σεῖο; δίδοι πάλιν ὄφρα Φιλάσω.

Κ Ο Ρ Η.

καλὸν τιν δαμάλας Φιλέην, ἐκ ἄζυγα κώραν.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μὴ καυχῶ· τάχα γὰρ τε παφέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβαι  
 ἁ σαΦυλὶς σαΦὶς ἔσαι, καὶ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.  
 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνως, ἵνα τοί τινα μῦθον ἐνίψω.

Κ Ο Ρ Η.

ἐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πηλέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγος ἀκοίσης.

Κ Ο Ρ Η.

τὰν σαυτῷ Φρένα τέρψον· οἷζυος ἔδεν ἀρέσκη.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

Φεῦ Φεῦ, τᾶς ΠαΦίας χόλον ἄζεο καὶ τύγα, κώρα.

Κ Ο Ρ Η.

χαιρέτω ἁ ΠαΦία· μόνον ἵλαος Ἀρβιμις εἴη.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐς λόνον ἄκλιτον ἐνδης.

Κ Ο Ρ Η.

βαλλέτω ὡς ἐθέλεις· πάλιν Ἀρτεμις ἄμμιν ἀσπυγών.  
 μὴ πιδάλης τὰν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμυξῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ὦ Φευξῆς τὸν Ερωτα, τὸν ὦ Φύγε παρθένος ἄλλα

αἰδὺ δ' ἐμὴν τὸ μέλιγμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,  
 κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.  
 καὶ πᾶσαι με καλὸν κατὰ τῶρεα Φαντὶ γυνᾶικες,  
 καὶ πᾶσαι με Φιλεῦνθ'· αἱ δ' ἄσικα ἔμ' ἐφίλασεν  
 ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμὶ, παρέδραμε, καὶ ποτακῆε  
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.  
 ἔκ ἐγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βῶτα,  
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμειυσεν ἐν ὥρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν  
 ἐν δρυμοῖς ἐφίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκλαυσεν;  
 Ενδυμίων δὲ τίς ἦς; ἔβωκόλος; ὃν γε Σελάνα  
 βωκολέοντ' ἐφίλασεν, ἀπ' Ωλύμπῳ δὲ μολοῖσα  
 Λάτμιον ἀν' ἀνάπτος ἦνθε, καὶ εἰς ὁμὰ παιδὶ κάβευθε  
 καὶ τὴν, Ρέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. ἔχι δὲ καὶ τὴν,  
 ᾧ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρεσι ἐπλάγχθη;  
 Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον ἔκ ἐφίλασεν,  
 αἱ Κυθέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος, ἡδὲ Σελάνας.  
 μηκέτι μηδὲ τὴν, Κύπρι, τὸν αἰδέα μῆτε κατ' ἄστρ  
 μῆτ' ἐν ὄρει Φιλέοις· μῶνα δ' ἀνὰ νύκτα καβέυδοις.

## XXXII. (XXVII.)

ΟΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ καὶ ΚΟΡΗΣ.

Κ Ο Ρ Η.

Τὰν πινυτὰν Ελέαν Πάρις ἄρπασε βωκόλος ἄλλος.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλλον ἔμ' ἄδ' Ελέαν τὸν βωκόλον ἐντὶ Φιλεῦσα.

Κ Ο Ρ Η.

μὴ καυχῶ, σαφρίζκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγοντι.

## XXXI. (XX.)

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

**Ε**ὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδυφιλᾶσαι,  
 κῆμ' ἐπικερτομέοισα τάσδ' ἔνεπεν· Ἐρρ' ἀπ' ἐμῆιο  
 βακόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; ἔμεμάβηκα  
 ἀγροίκως Φιλέην, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβην.  
 μὴ τύγα μευ κύσσης τὸ καλὸν σῶμα, μηδ' ἐν ὀνείροις,  
 οἷα βλέπεις, ὅτω ποῖα Φιλεῖς, ὡς ἄγρια παῖσδεις·  
 ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κατίλα ῥήματα φράσδεις·  
 ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς αἰδέα χαίταν.  
 χεῖλεα τὴν νοσέοντι, χέρες δὲ τὴν ἐντὶ μέλαιναι,  
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.  
 τοιαύδε μυθίσδοισα τρίς εἰς ἓὸν ἔπλυσε κολῶπον,  
 κῆμ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχῆς εἶδε,  
 χεῖλεσι μυθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλεπωῖσα·  
 καὶ πολὺ τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς  
 καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν· ἐμὴν δ' ἄφαρ ἔξισεν αἷμα,  
 καὶ χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγος, ὡς ῥόδον ἔρσα.  
 χά μιν ἔδα με λυπῶῖσα· φέρω δ' ὑποκαρόδιον ὄργανον  
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμάσαθ' ἐταῖρα.  
 ποιμένες εἴπατ' ἐμὴν τὸ κρήγυνον· ἔκαλός ἐμμή;  
 ἄρά τις ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;  
 καὶ γὰρ ἐμὴν τοπαροῖθεν ἐπάνθεν ἀδύ τι κάλλος,  
 ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὴν δ' ἐπύκασθεν ὑπὸ νῆαν·  
 χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοις ἐκέχυντο,  
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπωτε μελαίναις.  
 ὄμματ' ἐμὴν γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Αἰθάνας,  
 τὸ σῶμα καὶ πακίᾳς γλυκερώτερον· ἐκ σωματῶν δὲ  
 ἔρρει ἐμὴν φωνὰ γλυκερώτερα, ἢ μέλι κηρῶ.

Νισαῖοι Μεγαρήες, ἀριτεύοντες ἐρετμοῖς,  
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα  
 ξεῖον ἐτιμήσαδε, Διοκλέα τὸν Φιλόπαιδα.  
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶσι πρῶτω  
 κῆροι ἐριδμαίνονσι Φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.  
 ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,  
 βρωτόμενος σεφάνοισιν ἐὴν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.  
 ὄλβιος ὅσις παισὶ Φιλήματα κείνα διαταῖ.  
 ἦ περ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾷ  
 Λυδῇ ἴσον ἔχεν πέτρῃ σῶμα, χρυσὸν ὁπωϊή  
 πεύθονται μὴ Φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

## XXX. (XIX.)

## Κ Η Ρ Ι Ο Κ Λ Ε Π Τ Η Σ .

Τὸν κλέπτειν πόκ' Ερωῖα κακὰ κέντασε μέλισσα  
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρὸς  
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὃ δ' ἄλγее, καὶ χεῖρ' ἐφύσση,  
 καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε, καὶ ἄλλοι· τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ  
 δεῖξεν εἰς ὀδύναν, καὶ μέμφοτο ὅτι γε τυτθὸν  
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ αἰλικά τραύματα ποιῇ.  
 χά μᾶτῃρ γελάσασα· τί δ'; ἐκ ἴσος ἐσσι μέλισσα;  
 χῶς τυτθὸς μὲν εἷων, τὰ δὲ τραύματα αἰλικά ποιεῖς;



## XXIX. (XII.)

## ΑΙΤΗΣ.

**Η**λυθες, ὦ Φίλε κῆρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῖ,  
 ἤλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.  
 ὅσπον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραδύλοιο  
 ἡδίων, ὅσπον οἷς σφετέρης λασιωτέρῃ ἀρνός,  
 ὅσπον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,  
 ὅσπον ἐλαφροτέρῃ μόσχῳ νεβρός, ὅσπον αἰδῶν  
 συμπαάντων λιγύφωνος αἰοιδοτάτῃ πετεηνῶν,  
 τόσπον ἐμὶ εὐφρηνας σὺ Φανείς· σκιερὴν δ' ὑπὸ Φηγόν  
 ἡελίῳ Φρύτλλοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.  
 εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες  
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν αἰοιδῇ.

Δοικᾷ δὴ τινα τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην  
 Φῶβ'· ὁ μὲν ἦν Εἰσπίνηλος, Φαίῃ χ' ὦ 'μυκλαῖσδων  
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴπωι Αἰτάν.  
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἰσοζύγω· ἡ ρα τότε ἦσαν  
 χρύσσοι πάλαι ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ Φιληθείς.  
 εἰ γὰρ τῷτο, πᾶτερ Κρονίδῃ, πέλοι· εἰ γὰρ ἀγῆρω  
 ἀθανάτοι· γενεῆς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα  
 ἀλγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·  
 Ἡ σὴ νῦν Φιλότης καὶ τῷ χαρίεντος αἵτεω  
 πᾶσι διὰ σώματος, μετὰ δ' ἡϊθέοισι μάλισα.  
 ἀλλ' ἦτοι τῶτων μὲν ὑπέρτεροι ἑραινῶνες  
 ἔσσοιθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων  
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερβεν ἀραιῆς ἐκ ἀναφύσω.  
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας,  
 διπλασίον δ' ὠήσας· ἔχων δ' ἐπιμέτρον ἀπαῆλθες.

Z 5

ἦλασα κακκεΦαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα  
 αὐτῷ ἐπὶ λασίοιο καρῆατος ἀγριέλαιον  
 θηρὸς ἀμαιομακείοιο· πέσεν δ' ὅ γε, πρὶν ἐμὶ ἰκέσθαι,  
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ· καὶ ἐπὶ τρομεροῖς παρὶν ἔση  
 νευσάζων κεΦαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω  
 ἦλθε, βίῃ σσιωθέντος ἐν ὁσέῳ ἐγκεφάλαιοι.  
 τὸν μὲν ἐγὼν ὁδύνῃσι παραιφρονέοντα βαρεῖαις  
 νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπυννύῃναι,  
 αὐχένος ἀρρήκλιοι παρ' ἰνίον ἔφθασα μάρψας,  
 ῥίψας τόξον ἔραζε, πολὺρραπλὸν τε Φαρέτρη.  
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως, σιβαράς σὺν χεῖρας ἐρείσας  
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.  
 πρὸς δ' ἔδας πτέρησι πόδας στερῆως ἐπῖεζον  
 ἔραις, ἐπῖβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,  
 μέχρ' οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας, ὀρθὸν αἰείρας  
 ἄπνευσον· ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Αἰδῆς.  
 καὶ τότε δὴ βέλουν ὅπως λασιαύχενά βύρσαν  
 θηρὸς τεθνεώτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,  
 ἀργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ ἔκ' ἔσκε σιδήρῳ  
 τμητῇ, ἔδ' ἐ λίθοις, πειρωμένῳ, ἔδ' ἐ μὲν ὕλη.  
 ἐνδ' ἐμοὶ ἀθανάτων τίς ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε νοῆσαι  
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι.  
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν  
 ἔρκος Εὐναλὶς ταμείχροος ἰωχμοῖο.  
 ἔτος τοι Νεμέα γένητ', ὦ Φίλε, θηρὸς ὀλεθρος,  
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.



σῆθεά τε· γλώσση δὲ περιλιχμάτο γένοιον.  
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνισιν ἅμα σκικερῶσιν ἐκρύβην,  
 ἐν τρίτῳ ὑλήντι δεδεγμένος ὥτ' αὖθ' ἰκοίην.  
 καὶ βάλλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενῶνα  
 τῆυσίως· ἔγάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλοφεν  
 ὀκροῖεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἐμπέσει ποῦν.  
 αὐτὰρ ὁ κρατὰ δαφνοῖν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπαείρε  
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι  
 σκεπτόμενος, λαμυρὰ δὲ χακὼν ὑπ' ὀδόντας ἔειπεν.  
 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἷσόν ἀπὸ νευῆς προΐαλλον,  
 ἀχαλόνων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἐκφυγε χειρός.  
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον σῆθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη  
 ἀλλ' ἔσθ' ὡς ὑπὸ βύρσαν ἔδου πολυκάδντος ἰός,  
 ἀλλ' ἔπεισε προπάρειβε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτῶς.  
 τὸ τρίτον αὖ μέλλουσιν, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,  
 αὐερέει· ὁ δ' ἐμ' εἶδε περιγληνόμενος ὅσσοις  
 θῆρ' ἄμοτος μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύσῃ ἐλίξε  
 κέρκον ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ αὐχὴν  
 θυμῷ ἐνεπλήσθη, πυρραὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι  
 σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ράχιν γένετ' ἥτε τόξον,  
 παντοθεν εἰλυοθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.  
 ὡς δ' ὅταν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ, παλέων ἰδρὺς ἔργων,  
 ὀρώηκας κάμπησιν ἐρεῖξ' εὐκαάτω,  
 θάλλ' ἄσας ἐν πυρὶ προῶτον, ἐναξονίῳ κύκλῳ δίφρω,  
 τῶ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἐφυγε ταυφλοῖος ἐρσὸς  
 καμπτόμενος, τηλὲ δὲ μῆν' κήδησε σὺν ὀρμῇ·  
 ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπὸπρόθεν ἀβρόος ἄλτο  
 μαιμώνων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα  
 χερσὶ προαχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δῖπ' ἀλακα λῶσθην·  
 τί δ' ἐτέρη ρόπαλον κόρσης ὑπὲρ αὖτον αἰέρας,

Z 4



ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήσμαι ἀκῆεν,  
 νόσφιν γ' ἢ ὅβεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἑόντων  
 Ἀργείων εἰδείς κεν ἔχοι σάΐα μυθήσασθαι.  
 οἷον δ' ἀθανάτων τιν' εἰσκομεν ἀνδράσι πῆμα,  
 ἱρῶν μνηίσαντα, φορωνήεσσιν ἐΰειναι.  
 πάντας γὰρ Πισῆας, ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,  
 λῖς ἄμοτον κεραίῃ· μάλιστα δὲ Βεμβηϊαίης,  
 οἱ ἔβεν ἀγχίμολον ναῖον, ἄτληα παύσιτες.  
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτις τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον  
 Εὐρυοδεύς· κτείνει δ' ἐμ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.  
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλών, κοίλῃν τε θαρσύνῃ  
 ἰὼν ἐμπαλῆν, νεόμην· ἐτέονφι δὲ βάκτρον  
 εὐπαγές, αὐτόφλοιον ἐπηρεΐεος κοτίνιοι,  
 εὐμετρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ελικῶνι  
 εὐρῶν, σὺν πυκινῇσιν ὀλοχερές ἔσπασα ρίζης.  
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,  
 δὴ τότε τόξον ἐλών, σρεπλῇ ἐπέλασσα κορώνῃ  
 νευρεῖν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέεσον ἐΐα· ἔβητα.  
 πάντα δ' ὅσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζον,  
 εἰ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ' ἐμ' ἐκείνον ἰδέσθαι.  
 ἡματος ἦν τὸ μεσηγυ', καὶ εἰς ὅτῃ ἰχθία τοῖο  
 φραδῆναι δυνάμην, εἰς ὃν ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.  
 εἰ δέ μιν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βῆσιν καὶ ἔργοις  
 φαινόμενος στωροῖμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·  
 ἀλλὰ κατὰ σάβμης χλωρὸν θεὸς εἶχεν ἕκασον.  
 εἰ μὴν πρὶν πόδας ἔχον, ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,  
 πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι.  
 ἦτοι ὁ μὲν σήραγμα προδείελος ἔσιχεν εἰς ἣν,  
 βεβρωκὼς κρεῖων τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας  
 αὐχμηραὶ πεπάλαιτο φόνω, χαμοπαὼν τε πρόσωπον,

ἔνεκεν Ἀργεῖός τις, ἔθεν παρεόitos, ὄλεσσε  
 Θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροκόταις,  
 κοίλῃν αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέσιο παρ' ἄλσος·  
 ἔκ. οἷδ' αἰρεκέως ἢ Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο  
 αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ Μυκλήν.  
 ὥς κείνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,  
 (εἰ ἐτέον περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆς.  
 ἔλπομαι ἔχ' ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν,  
 ἢ σέ· δέρμα δὲ Θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει  
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.  
 εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον (ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,  
 ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ ἐκί)  
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκχόντεσσιν εἴπωεν  
 οὐξ Εὐκλήθεν Ἀχαιοὺς, ἐγὼ δὲ σε φράζομαι ὀρθῶς.  
 εἰπὲ δ' ὅπως ὁλοὸν τόδε Θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,  
 ὅπως τ' εὐύδρ' Νεμέης εἰσῆλυθε χῶρον.  
 ἔ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὖροις,  
 ἱμείρων ἰδέειν· ἔπει ἔ μάλα τηλίκ' αἰ βόσκει,  
 ἀλλ' ἄρκυς τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθρος,  
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκχόντες τότε μῦθον·  
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὲρ ἔφαντο,  
 γλώσσης μαψιδίου χαριζόμενον παρεῖσιν.

Ως εἰπὼν μέτσης ἐξηρώησε κελεύθῳ  
 φυλεὺς, ὃφρα κιῶσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,  
 καὶ ρά τε ρηίτερον Φαμενὺς κλύοι Ἡρακλῆος,  
 ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·

Ω Αὐγιάδῃ, τὸ μὲν ὃ τι με πρῶτον αἰήρην,  
 αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ σάβην ἐνόησας.  
 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἑκαστα λέγοιμί κε τῷδε πελώρῃ,

τῶν μὲν τε προφέρεισκε βίηφι τε καὶ δένει ᾧ  
 ἢ θ' ὑπερωπλή φαέθων μέγας, ὃν ῥα βοτῆρες  
 αἰτέρι πάντες εἰσκον, ὅθ' ἔνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις  
 βυσὶν ἰὼν λάμπωσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο·  
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὖτον ἰδὼν χαροπῶιο λέοντος,  
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπώρυσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλεῖι,  
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, σιβαρόν τε μέτωπον.  
 τῷ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδοῶξάτο χειρὶ παχείῃ  
 σκαίῃ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης  
 κλάσσε, βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω,  
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα ταυνοδείς  
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.  
 θαύμαζε δ' αὐτὸς τε ἄναξ, ἥος τε δαΐφρων  
 φυλεὺς, οἱ τ' ἐπὶ βυσὶ κορωνίσιν βαγκόλοι ἄνδρες,  
 ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέρωπλον ἰδόντες.

Τῷ δ' εἰς ἄστυ, λιπόντε κατ' αὐτόθι πίνοντας ἀγρῆς·  
 ἐσιχέτην, φυλεὺς τε, βίη θ' Ἡρακλεΐῃ.  
 λαοφόρος δ' ἀπέβησαν ὅτε πρώτιστα κελεύεθ,·  
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,  
 ἢ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταβμῶν τετάνυστο,  
 ἔτι λίην ἀρίστημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἔῃσα,  
 τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστιο  
 Αὐγείῳ Φίλος ἥος, ἔθεν μετόπιθεν ἔοντα,  
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·

Ξεῖνε, πάλαι τινα πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἄκυσσα,  
 ὥσπερ ἐγὼ σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.  
 ἦλυθε γὰρ τείχων τις ἀπ' Ἀργεὸς ὡς μέσσοις ἀκμῆς  
 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνὴρ, Εὐλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,  
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,

Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλης,  
 ἥτινά οἱ κλεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες·  
 σὺν δ' ἦός τε, βίη τε βαρὺ Φρονος Ηρακλῆος  
 ὠμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.  
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν  
 Ἀμφιτρυωνιάδης, καὶ ἀρηρότα νωλεμέες αἰεὶ,  
 ἐκπαύλως θαύμαζε, θεῶν τόδε μυρίον ἔργον  
 εἰσορόων· ἔ γάρ κεν ἔφασκέ τις, εὐδὲ ἐώλπει  
 ἀνδρὸς λήϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν, εὐδὲ δέκ' ἄλλων,  
 οἳ γε πολύρρητες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλίων.  
 Ἡέλιος δ' ὦ παιδί τόδ' ἐξοχὸν ὥπασε δῶρον,  
 ἀφνειὸν μῆλοισι πέρι πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν  
 καὶ ρά οἱ αὐτὸς ὅσ' εἴλε διαμπερέως βοτὰ πάντα  
 εἰς τέλος· ἔ μὲν γὰρ τις ἐπὶ ἡλύθε νῆστος ἐκείνῃ  
 βεγκολίοις, αἷς ἔργα καταθίνῃσι νομῆων.  
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους  
 ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἀπάσαι  
 ζωτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.  
 ταῖς δὲ τοιηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐσιχόωντο,  
 κηήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι τε μὲν ἄλλοι  
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἳ γ' ἔσαν ἤδη.  
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δώδεκα βεγκολέοντο  
 ἱεροὶ Ἡελίοιο· χοροὶν δ' ἔσαν, ἠύτε κύκνοι,  
 ἀργησαί· πᾶσι δὲ μετεπρεπων εἰλιπώδεσσιν,  
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιλέα ποίην  
 ἐν νομῷ, αἳ δ' ἐκπαύλῳ ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες,  
 καὶ ῥ' ὅπως ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες  
 εἰς πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,  
 πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἦσαν ὁσμὴν·  
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεύσοντι προσώπων.

Ω πόποι, οἷον τῆτο θεοὶ πείσαν ἀνακλῆς  
 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· οἷς ἐπιμηθέες.  
 αἱ οἱ καὶ Φρένες ὥδε νοήμονες ἐνδοθ' ἔησαν,  
 ἥδε δ' ὧ τε χρὴ χαλεπαίνεμεν, ὧ τε καὶ ἔκτι,  
 ἔκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδῆρισε περὶ τιμῆς·  
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε, καὶ ἀρρήνεις γένεθ' αὐτως.

Ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιον ἵζον ἰόντες.  
 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἴππας,  
 δειέλον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπώληυε πύονα μῆλα  
 ἐκ βοτάνης ἀνιέντα μετ' αὐλιά τε σηκὺς τε.  
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαί, ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις  
 ἐρχόμεναι, φαίνονθ' ὥσπερ νέφη ὑδατόεντα,  
 ὅσσα τ' ἐν ἔρανῳ εἰσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσσε  
 ἢ Νότοιο βίη, ἢ Ὀρηκὸς βορέας·  
 τῶν μὲν τ' ἔστις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,  
 ἔδ' ἄνυσιν· τόσα γάρ τε μετὰ προτέρωσι κυλίνδεις  
 ὡς ἀνέμω, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλαις·  
 τόσσ' αἰεὶ μετόπιωδε βοῶν ἐπὶ βεγκόλῃ ἦει.  
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθαι  
 ληϊδὸς ἐρχομένης· σείνοντο δὲ πύονες ἀγροὶ  
 μυκηθμῶ· σηκοὶ δὲ βοῶν ρεῖα πλήσθησαν  
 εἰλιπόδων· οἷες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.  
 ἔνθα μὲν ἔστις ἐκῆλος, ἀπειρεσίῳ περ ἑόντων,  
 εἰσῆκει παρὰ βεσὶν ἀνὴρ, κεχρημένος ἔργα.  
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσι  
 καλοπῶδιλ' ἀράρισκε, παρασαδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων·  
 ἄλλος δὲ Φίλα τέκνα Φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἰεῖ,  
 πῖεμεναι λαοοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος·  
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος σρέφε πύονα τυρόν·  
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρας δίχρα θηλειῶν.

ὦ κε τὸ μὲν γ' εἵποισμι, τὸ δ' ἐκ Φαμένοιο πυθοίμην.  
 ἄλλῃ δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπωδευέα Φωτῶν.

Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαυτὶς ἀμείβετο δῖος ἀροτρεύς·  
 Αθανάτων, ὦ ξεῖνε, Φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἱκάνεις,  
 ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτελέεσαι.  
 ὦδ' γὰρ Αὐγείης, υἱὸς Φίλος Ηελίοιο,  
 σφωϊτέρῳ σὺν παιδί, βίη φυλῆος ἀγαυῆ·  
 χθιζὸς ὁ γ' εἰλήλχθεν ἅπ' ἄστρος, ἥμασι πολλοῖς  
 κλῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριβμος ἔπ' ἀγρῶν·  
 ὥς περ καὶ βασιλεῦσιν εἰδέεται ἐν Φρεσὶν ἧσιν  
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.  
 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν' ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω  
 αὐλιν ἐφ' ἡμετέρεην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἀνακλῆα.

Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόῳ δέ γε πόλλ' ἐμενοίνα,  
 δέρμα τε θηρὸς ὀρέων, χειροπληθὴ τε κορύνην,  
 ὅπως ὅθεν ὁ ξεῖνος μέμονε δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·  
 αἶψ' δ' ὄκνος ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,  
 μή τι οἱ ἔκκατ' αἰὲρ ἐπος ποτιμυθήσαστο  
 σπερχομένῳ χαλεπὸν δ' ἐτέρῃ νόον ἰδμεναι ἀνδρός.  
 τὰς δὲ κύνες προσιόντας ἀπώπρεβεν αἶψ' ἐνόησαν,  
 ἀμφοτέρων, ὀδμῇ τε χροὸς, δάπῳ τε ποδοῖν.  
 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος  
 Ἀμφιτρωνιάδῃ Ηρακλεῖ· τὸν δ' ἐτέρωθεν  
 ἀχροῖον κλάζον τε, περισσαινὸν τε γέροισα.  
 τὰς μὲν ὁ γε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ἄσπον ἀείρων,  
 Φευγέμεν αἶψ' ὀπίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ Φωνῇ  
 ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμῶ,  
 χαίρων ἐν Φρεσὶν ἧσιν ὅθ' ἔνεκεν αἰὲν ἐρυτο  
 αὐτῇ γ' ἔκπαρέοντος· ἔπος δ' ὁ γ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν·

Z

Φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα, πέρην ποταμοῖο ρέοντος,  
 κείνη ὅθι πλατάνισοι ἐπηεταναί πεφύασι,  
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίω  
 ἱερὸν ἔρνος, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.  
 εὐθύς δὲ σαθροὶ περιμήκεες ἀγροιώταις  
 δέδμηθ', οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον  
 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπλόις σπώρον ἐν νειοῖσιν  
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπλόισιν ὁμοίως.  
 ἔρως μὲν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ  
 εἰς ληνὸς ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρως ὥριον ἔλθῃ.  
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ', εὐφρονος Αὐγείας,  
 πυροφόροι τε γύναι, καὶ ἀλωαὶ δεινὴν ἔσσαι,  
 μέχρις ἐπ' ἐξατιῆς πολυπίδακος ἀκρωρείης.  
 αἷς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιοχόμεθα πρόπαν ἡμάρ,  
 ἥ δίκη οἰκῶν οἷσι βίος ἔστωλετ' ἐπ' ἀγρῶ.  
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἐνίστωε, τό μοι καὶ κέρδιον αὐτῶ  
 ἔσσεται, ἧ τινος ὧδε κεκρημένος εἰλήλχθας.  
 ἥε τοι Αὐγείην, ἥε δμῶων τινα κείνης  
 δίδξαι, οἳ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδῶς  
 πάντα μάλ' ἐξεύωιμ'· ἐπεὶ ἔσέ γε Φημί κακῶν ἔξ  
 ἔμμεναι, ἔδὲ κακοῖσιν εἰκότα Φύμεναι αὐτόν,  
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπεται· ἥ ῥά νυ παῖδες  
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·  
 Ναί, γέρον, Αὐγείην ἐβέλοιμί κεν, ἀρχὸν Ἑπειῶν,  
 εἰσιδέειν τῷ γάρ με καὶ ἥγαγεν ἐνθάδε χροῖά.  
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,  
 δῆμῳ κηδόμενος, διὰ τε κρίνησι θέμιστας,  
 δμῶων δὲ τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,  
 ὅσις ἐπ' ἀγρωτῶν γεγαυρότερος αἰσυμνήτης.

ὦ κε

ΤΑ ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ  
ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

XXVIII. (XXV.)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ  
ἢ ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

\* \* \* \* \*

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε φυτῶν ἐπίχρος ἀροτρεὺς,  
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

Εκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων, μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις,  
Ερμῆω ἀζόμενος δεινὴν ὄπην εἰνοδίοιο·  
τὸν γὰρ Φασὶ μέγιστον ἐπ' ἑβρανίων κεχολῶσθαι,  
εἴ κεν ὁδῷ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.  
ποίμναι μὲν βασιλῆος εὐφρονος Αὐγείας  
ἐπ' αἶσιν βόσκονται ἴαν βόσιν, ἔθ' ἓνα χῶρον·  
ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφοῖν Ελισσῆτος·  
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥέον Αλφειοῖο,  
αἱ δ' ἐπὶ Βατρασίᾳ πολυβότρυς· αἱ δὲ καὶ ᾧδε.  
χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.  
αὐτὰρ Βακολίοισι, περὶ πηλὸν περ ἔμωης,  
πάντεσσι νομοὶ ᾧδε τεθλότες αἰὲν ἔασι,  
Πηγεῖς ἀμμέγα τῖφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποιήν  
λαμῶνές θαλέθουσιν ὑπὸ δρόσῳ, εἰαμεναὶ τε  
εἰς ἄλλης, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.  
αὐλὴ δὲ σφισιν ἥδε τῆς ἐπὶ δεξιὰ χερσὸς



ἴππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν  
 ἀσφαλέως κάμπηλοντα, τροχῷ σύριγλα φυλάξαι,  
 Ἀμφιτρυῶν ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν  
 αὐτός· ἔπει μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων  
 Ἀργεὶ ἐν ἱπποβοτόῳ κειμήλια· καὶ οἱ αἰαγεῖς  
 διΐφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.  
 δέρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,  
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφείων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν,  
 κοσμηῆσαι τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι  
 δυσμένεων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,  
 Κάσῳρ ἱππαλίδας ἔδαιε, Φυγὰς Ἀργεὺς ἐλθὼν,  
 ὁππότε κλαῖρον ἀπαντὰ καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς  
 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἀργεὺς.  
 Κάστορι δ' ἔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιβείοις πολεμικῆς  
 ἄλλος ἦεν, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότατα.

Ὡδὲ μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.  
 εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς,  
 δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·  
 δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὅπλ' αἰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος  
 Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·  
 αὐτὰρ ἔπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρυπον.  
 εἴματα δ' ἔκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔνυτο κνάμας.

\* \* \* \* \*



κάγκαναι δ' ἄσπαλάβῳ ξύλ' ἐτοιμάσαστ' , ἢ παλιῦρῳ ,  
 ἢ βάτῳ , ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερόδον·  
 καίε δὲ τῷδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ οἰζύμοισι δράκοντες  
 νυκτὶ μέσσα , ὅκα παῖδα καὶ ἡν τεὸν ἤθελον αὐτοί·  
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κύνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις  
 ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν , ὑπὲρ ποταμοῖο Φέρισα ,  
 ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερέρριον· ἀψ δὲ νέεσθαι·  
 ἄσπετος καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεῶν  
 πρῶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον , ὥς νεόμισται ,  
 θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐσεμμένον ἀελαβὺς ὕδαρ·  
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον·  
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέβοιτε .

φᾶ , καὶ ἐρώσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίφρον  
 Τειρεσίας , πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς .  
 Ηρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ , νέον Φυτὸν ὥς ἐν αἰλῳᾷ ,  
 ἐτρέφετ' , Ἀργεῖς κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος .  
 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Λίνος ἐξεδίδαξεν ,  
 ἠὲς Ἀπόλλωνος , μελεδωνεὺς ἄγρυπνος , ἥρωϊ·  
 τόξον δ' ἐνταῦσαι , καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἰσὺν ,  
 Εὐρυτος , ἐκ πατέρος μεγάλας ἀφνειὸς ἀρχαῖς .  
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε  
 πυξίνῃ ἐν Φόρμιγι φιλαμμονίδας Εὐμολπος .  
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροςρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες  
 ἀλλήλως σφάλλοντι παλαίσμασιν , ὅσσα τε πύλαι  
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν , ἅ τ' ἐς γαῖαν προωεσότες  
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνῃ ,  
 πάντ' ἔμαθ' Ερμείας διδασκόμενος παρὰ παιδὶ ,  
 Ἀρπυλὺκῳ φανοτῇ· τὸν δ' ἂν τηλόθι λεύσσω  
 Θαρσαλέος τις ἔμμενεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·  
 τοῖον ἐπισηκύνιοι βλοσυρῷ ἐπέκετο προσώπῳ .

πατρός ἐξ Θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.  
 Αλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον  
 ξηρὸν ὑπὸ δείκῃ ἀκράχολον Ἰφικλῆα·  
 Ἀμφιτρυὼν δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν  
 παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτιν.

Οἷονες τρίτον ἄρτι τὸν ἔχατον ὄρθρον αἶδον·  
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,  
 Αλκμήνα καλέσασα, τέρας κατέλεξε νεοχμὸν,  
 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,  
 ἠνώγει· Μηδ', αἷ τι θεοὶ νοέοντι ποιηρὸν,  
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει· καὶ ὡς ἔκ' ἔσιν ἀλύξαι  
 ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει,  
 μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε Φρονέοντα διδάσκω.

Τὼς ἔλεγε βασίλει· ὁ δ' ἀνταμείβετο τείως·  
 Θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσηϊὸν αἷμα·  
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ Φέγγος ἀπωσιχόμενον πάλαι ὅσσων,  
 πολλαὶ Ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γῆνατι νᾶμα  
 χεὶρὶ κατατρίψοντι, ἀκρέσπερον αἰεδοῖσαι  
 Αλκμήναν ὀνομασί· σέβας δ' ἐσῇ Ἀργεΐαισι.  
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς ἔρανον ἄσρα Φέρον·  
 αἰμβαίνειν, τεὸς υἱός, ἀπὸ σέρων πλάτυς ἥρωος  
 ἔκ' καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσανες ἄλλοι.  
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπωρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇ  
 μόχθως· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.  
 γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλησεται, οἱ τὰς δ' ἐπ' ὤρσαν  
 κνώδαλα Φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.  
 ἔσαι δὴ τῆς ἅμαρ, ὅταν ἰκὼς νεβρὸν ἐν εὐνᾷ  
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος ἔκ' ἐβελησῇ.  
 ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔσω,

δραξάμενος Φάρυγος, ὅθι Φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται  
 ἐλομένοις ὀφίεσσιν, ἀ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.  
 τῷ δ' αὖτε σπεύραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα  
 ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.  
 αἶψ' δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,  
 δεσμῷ ἀναγκαίῃ πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρῇ.  
 Αλκμήνα δ' ἐσάκοισε βοᾶς, καὶ ἐπέγχετο πρῶτα·  
 Ἀνσάβ', Ἀμφιτρεύων ἐμὲ γὰρ δέος ἵχει ὀκηρόν·  
 ἄνσα, μηδὲ πόδεσσι πτοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.  
 ἐκ αἰέας παιδῶν ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτῇ;  
 ἔ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἄωρί περ οἶδε τε τοῖχοι  
 πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ Ηριγενείας;  
 ἔσι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔσι, Φίλ' ἀνδρῶν.  
 ὡς Φάβ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθῆσας·  
 δαιδαλέον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὅρ' οἱ ὑπερθε  
 κλυτῆρος κεδρίῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.  
 ἦτοι ὁ γ' ὠρὶγνᾶτο νεοκλώσῳ τελαμῶνος,  
 κεφίσδων ἐτέρα κολέον, μέγα λωτινὸν ἔργον.  
 ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.  
 δμῶας δὴ τόκ' αὖσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·  
 οἴσεται πῦρ ὅτι θᾶσσον ἅπ' ἐχαρεῶνος ἐλόντες,  
 δμῶες ἐμοὶ, σιβαρᾶν δὲ θυρᾶν ἀνακρίψατ' ὀχῆας·  
 ἄνσατε, δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς αὐτῇ.  
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι  
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπεύδοντος ἐκάσθε.  
 ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ηρακλῆα  
 θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα  
 συμπλήγῃ, ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρεύονα  
 ἐρωτὰ δεικανάσκειν ἐπάλλετο δ' ὑψόβι χαίρων  
 κωροσύνα· γηλάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖν

## XXVII. (XXIV.)

Η Ρ Α Κ Λ Ι Σ Κ Ο Σ.

**Η**ρακλέα δεκάμηνον ἔοντα πόχ' αἰ Μιδιᾶτις  
 Αλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,  
 ἀμφοτέρως λήσασσα, καὶ ἐμπλήσασσα γάλακτος,  
 χαλκίαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάα  
 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπὸ σκύλευσε πεισόντος.  
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήτατο παιδῶν  
 Εὐδὲτ' ἐμὰ βρέφια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον·  
 εὐδὲτ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὖσοι τέκνα·  
 ὄλβιοι εὐνάξοιθε, καὶ ὄλβιοι αὖ ἴδοιτε.

Ὡς Φαμένα δῖνασε σάκος μέγα· τὰς δ' ἔλαβ' ὕπνος.  
 ἄμμος δὲ σρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος  
 Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,  
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δὴ πολυμήχανος Ἥρη,  
 κυανέαις Φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,  
 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν ἔδον, ὅθι σάγμα κοῖλα θυράων  
 οἴκη, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.  
 τῷ δ' ἐξελυοδέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω  
 αἰμοδόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ  
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπῃον ἰόν.  
 ἀλλ' ὅκα δὴ παιδῶν λιχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,  
 καὶ τόκ' ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,  
 Αλκμήνας Φίλα τέκνα· Φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.  
 ἦτοι ὃ γ' εὐθύς αὔσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω  
 κοῖλα ὑπὲρ σάκος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας  
 Ἰφικλέης, ἔλαν δὲ ποσὶ διελάκτισε χλαῖναν,  
 Φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν  
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ.

## XXVI. (XXVIII.)

## ΗΛΑΚΑΤΑ.

**Γ**λαυκάς ὦ Φιλέριβ' Ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας,  
 γυναιξὶν πόνος οἰκωφελέεσσιν, σεῦ ἐπαυδόλοις,  
 Φαρσεύς' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλειω ἀγλαάν,  
 ὅπῃα Κύπριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπαὶ καλῷ  
 τῇδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεῦμεθα παρ' Διός,  
 ὅπῃως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν, κἀντιφιλήσομαι,  
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν Φυτόν.  
 καί σε, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν.  
 δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν  
 σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις,  
 πολλὰ δ', οἷα γυναῖκες Φορέοισ', ὑδάτινα βράκη.  
 δις γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακῶς ἐν βοτάνῃ πόκος  
 πέξαιντ' αὐτοετὶ, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' εὐσφύρω.  
 ἥτῳς ἀνυσιεργός· Φιλεῖ δ' ὅσα σαόφρονες.  
 εἰ γὰρ εἰς ἀκίρως ἔσθ' ἐς ἀεργῶς κεν ἐβόλλομαι  
 ὀππάσαι σε δόμῳ, ἀμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.  
 καὶ γὰρ σοι πατρίς, ἀν' ὧς Εὐφύρας κλίσσε πόκ' Ἀρχίας,  
 νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.  
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ  
 ἀνθρώποισι νόσῳ φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκείμεν,  
 οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,  
 ὡς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμότισιν πέλῃ,  
 καὶ οἱ μνᾶσιν αἰὶ τῷ Φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένῳ.  
 κῆνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷ, ποτιδῶν σ'. Ἡ μεγάλη χάρις  
 δάρω σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ παρ' Φίλων.



ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρέῳ,  
 ὅπως μὴδὲν ἀπώϊζεται ἄγριον ἐρπετόν.  
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,  
 ἄλλον δ' αὖριον· ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον ματῆς.  
 καὶ αἰ κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέβος αἰνέσῃ,  
 τῷδ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεω φίλος·  
 τὸν πρῶτον δὲ Φιλεῦντα, τριταῖον ἐθήκαο.  
 χλιδῶντων ὑπερηνορέων δοκέεις πνέεν.  
 Φίλει δ' ἄς κε ζῆς τὸν ὕμμιον ἔχην αἰεὶ.  
 αἱ γὰρ ὧδε ποῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκέσται  
 ἐξ ἀσῶν· ὁ δὲ τοί κ' ἔρος ἔ' χαλεπῶς ἔχοι,  
 ὅς τ' ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,  
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπώνασε σιδαρέε.  
 ἀλλὰ πρὸς γ' ἀπαλῶ σύματός σε πεδέρχομαι

\* \* \* \* \*

μυαδῆναι δ' ὅτι πέρυσιν ἦδα νεώτερος,  
 χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπαύσαι,  
 καὶ ῥυσσοί· νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον  
 ἔκ ἐστι· πῆρυγας γὰρ ἐπωμαδίας Φορεῖ·  
 κάμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν.  
 ταῦτα χρη' νοέοντα πέλην ποτιμώτερον,  
 καί μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,  
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχης,  
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι Φίλοι.  
 αἱ δὲ ταῦτα Φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψεις,  
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις, Τί με, δαιμόνι, ἐνοχλεῖς;  
 νῦν μὲν κῆπῳ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν  
 βαίην, καὶ Φύλακον νεκρῶν πέδα Κέρβερον  
 τόκα δ', ἐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις  
 προμολοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθει

τῆς κόλαζε, Κύπρι,  
 (τί γὰρ Φέρω περισσώς;)   
 ἐρωτικῶς ὀδόντας·  
 αἱ δ' ἔχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,  
 καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χεῖλη·  
 τί γὰρ Φιλεῖν ἐτόλμων;  
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,  
 εἰπέν τε τοῖς Ερῶσι  
 τὰ δεσμά οἱ πιλῦσαι.  
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολύθει,  
 καί ῥ' ὕλαν ἐκ ἔβαινε·  
 καὶ δὴ πυρὶ προσελθὼν  
 ἔκαιε τῶς ἔρωτας.

## XXV. (XXIX.)

## ΠΑΙΔΙΚΑ.

Οἶνος, ὦ Φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεια·  
 κάμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.  
 κήγων μὲν τὰ Φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ·  
 ἔχ' ὅλας Φιλέεν μ' ἐβέληθ' ἀπὸ καρδίας  
 γινώσκω. τὸ γὰρ ἄμυσυ τᾶς ζοίας ἔχω,  
 ζᾷ τᾶς σᾶς ιδέας, τὸ δὲ λογικὸν ἀπάλετο.  
 χῶταν μὲν τὴν θέλῃς, μακάρισσιν ἴσαν ἄγω  
 ἀμέραν· ὅκα δ' ἐκ ἐβέλεις τὴν, μάλ' ἐν σκότῳ.  
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν Φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;  
 ἀλλ' αἶ μοι τί πίθοιο, νέος προγενεσέρω,  
 τῷ κεν λωῖον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαίνεσσαι,



ὠχράν τε τὰν παρειαὺν,  
 ἄγεσθ' τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν  
 ἔταξε τῷ Ερωτάῳ.  
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ  
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,  
 συγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,  
 δῆσαν τε καὶ πείδησαν.  
 χῶ' μὲν βρόχῳ καθαίψας  
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον·  
 ὁ δ' ἐξόπιον ἐλαύνων  
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.  
 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς·  
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήραν.  
 τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·  
 παντῶν κάκιζε θηρῶν  
 σὺ τόνδε μηρὸν ἵψω;  
 σὺ μευ τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;  
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὦδ'·  
 ὁμνυμί σοι, Κυθήρα,  
 αὐτὰν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,  
 καὶ ταῦτά μευ τὰ δεσμά,  
 καὶ τῷσδε τῷς κυναγῶς,  
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ  
 ἐκ ἤθελον πατάξαι·  
 ἀλλ' ὡς ἀγαλμ' ἐσεῖδον,  
 καὶ μὴ Φέρων τὸ καῦμα,  
 γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν  
 ἐμαινόμην Φιλαῖσαι.  
 κ' αἶ μευ κατεστηγάξω,  
 τέτρε λαβοῖσα τέμνε,

Πενθεύς μὲν τόδ' εἶπε· Τίνος κέχρησθε γυναῖκες;  
 Αὐτονοῶ δὲ τόδ' εἶπε· Τάχα γνωστὴ πρὶν ἀκῆται.  
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκάτατο παῖδός ἐλοῖσα,  
 ὅσσοι περ τοκάδος τελέβει μύκημα λεαῖνας  
 Ἰνώ δ' αὐτ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον,  
 λαῖξ' ἐπὶ γαστέρα βάσα· καὶ Αὐτονοῶ ρυθμὸς αὐτός·  
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες.  
 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,  
 ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ ἔ' Πενθῆα Φέροισαι.  
 ἔκ' ἂν ἐγὼν, ἔσθ' ἄλλος ἀπεχθόμεναι Διονύσῳ  
 Φροντίζου· μηδ', εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν,  
 εἴη γ' ἐνναέτης, ἢ κεν δεκάτῳ ἐπιβαῖνοι·  
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι, καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.  
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς ἔτος  
 Εὐσεβέων παῖδεςσι τὰ λῶια, δυσσεβέων δ' ἔ'.  
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόντι  
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγαγίδα θήκατο λύσας  
 χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς  
 Καδμείαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρώϊαις,  
 αἱ τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος Διονύσῳ,  
 ἔκ' ἐπιμαμμήτον· μηδὲς τὰ θεῶν ὀνόσαστο.

## XXIV. (XXX.)

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Ἀδωνι ἡ Κυθήρη  
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,  
 συγγαὶν ἔχοντα χαίταν,

Υ 3

γυμνασῶν, καὶ τῇλε Φίλων ἐπεμαίετο λυτράων.  
καὶ ποτὶ τὸν Θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβριστε λαϊνέας δὲ  
ἴσατ' ἐπὶ κορητῆδος Ερως, ὑδάτων ἐφύπερθεν.  
ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἐκλεπεν ἔφαθον.  
αἷμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο Σωνά·  
Χαίρετε τοὶ Φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη·  
φέργετε δ' ὑμῖς, αἵται· ὁ γὰρ Θεὸς οἶδε δικάζειν.

## XXIII. (XXVI.)

Λ Η Ν Α Ι ἢ Β Α Κ Χ Α Ι.

Ἰνὰ, κ' Αὐτονόα, χαῖ μαλλοπαρῆος Αγαύα  
τρῆς Διάσως ἐς ὅρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰδῶσαι·  
χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια Φύλλα  
κισσὸν τε ζῶντα, καὶ ἀσφόνδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,  
ἐν καθαροῦ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς,  
τῶς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τῶς ἐννέα τῷ Διόνυσῳ.  
ἱερά δ' ἐκ κίσας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι,  
εὐφάμως κατέβητο νεοδρέπων ἐπὶ βωμῶν,  
ὥς ἐδίδαχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.  
Πενθεὺς δ' ἄλιθάτε πέτρας ἅπο πάντ' ἐβέωρει,  
αἶνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔργος.  
Αὐτονόα πράτα ἰν' ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα·  
(σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶ μανιώδεος ὄργια Βάκχῳ,  
ἐξαπίνης ἐπιοῖσα) Τὰ δ' ἔχ' ὁρώοντι βέεαλοι.  
μαίνεται μὲν τ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐδὺ καὶ ἄλλαι.  
Πενθεὺς μὲν Φεῦγε πεφρονημένος· αἱ δ' ἐδίωκον,  
ἐπὶ τῶς ἐκ ζωσῆρος ἐπ' ἰγνίας εἰρύσασα.

τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.  
 καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐντὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.  
 καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐντὶ ἐν εἴαρι, καὶ τάχῃ γηραῖ.  
 λευκὸν τὸ κρίνον εὐθὺ μαραίνεται, ἀνίκα πίπτει.  
 αἰ δὲ χιών λευκὰ καὶ τάκεται, εἰ καὶ ἐπάχθη.  
 καὶ κάλλος καλὸν ἐντὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆ.  
 ἤξει καμρὸς ἐκεῖνος ὁπανάκα καὶ τὴν Φιλασθεῖς,  
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὁπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαυσθεῖς.  
 ἀλλὰ τὴν, παῖ, καὶν τῆτο πανύστατον αἰδύ τι ρέξον.  
 ὁππότεν ἐξενθὼν ἡρητημένον ἐν προθύροις  
 τοῖσι τεοῖσιν ἴδης, τὸν τλάμονα μὴ με παρήνθης.  
 ζᾷθι δὲ, καὶ βραχὺ κλαῦσον· ἐπισπασσας δὲ τι δάκρυ.  
 λῦσον τῷ χοίνω με, καὶ ἀμφίβες ἐκ ρεθέων σῶν  
 εἴματα, καὶ κρύψον με· τὸ δ' αὖ πύματόν με Φίλασον.  
 καὶν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα· μὴ με Φοβαθῆς.  
 εἰ δύναμαι ζῆν, αἶγε διαλλαξθεῖς με Φιλάσας.  
 χῶμα δ' ἐμὴν κοίλανον, ὅ μιν κρυψεῖ τὸν ἔρωτα.  
 κῆν ἀπώκη, τόδ' ἐμὴν τρεῖς ἐπαύσον· Ω ΦΙΛΕ ΚΕΙΣΑΛ  
 ἦν δὲ γε λῆς, καὶ τῆτο· ΚΑΛΟΣ ΕΜΙΝ ΩΛΕΘ' ΕΤΑΙΡΟΣ.  
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ τίν γε εἵχοισι χαρασσῶ.  
 ΤΟΥΤΟΝ ΕΡΩΣ ΕΚΤΕΙΝΕΝ, ΟΔΟΙΠΟΡΕ· ΜΗ ΠΑΡΟΔΕΥΣΗ· Σ,  
 ΑΛΛΑ ΣΤΑΣ ΤΟΔΕ ΛΕΞΟΝ· ΑΠΗΝΕΑ ΕΙΧΕΝ ΕΤΑΙΡΟΝ.

Ω δ' εἰπὼν μίτον εἶλεν· ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ  
 ἀχρὶ μέσων ἔδων Φοβερόν λίθον, ἄπ' αὐτῶν  
 τὰν πλεκτὴν χοινίδα, βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ.  
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπ' αὐτῶν ποδός, ἥ δ' ἐκρεμάσθη  
 νεκρός. ὁ δ' αὖτ' ᾤξε θυράς, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν  
 αὐλαῖς ἐξ ἰδίας ἡρητημένον· εἰ δ' ἐλυγίχθη  
 τὰν ψυχάν, εἰ κλαῦσε νέον Φόρον· ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ  
 εἴματα πάντα ἐμίανεν ἐφασικά· βαῖνε δ' εἰς ἄβλως

## XXII. (XXIII.)

ΕΡΑΣΤΗΣ ἢ ΔΙΣΕΡΩΣ.

**Α**νὴρ τις πολὺφίλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάδω,  
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον ἔκ' ἐβ' ὁμοίω.  
 μίσην τὸν Φιλέοντα, καὶ ἐδὲ ἐν ἁμέρον εἶχε,  
 καὶ ἤδη τὸν ἔρωτα τίς ἦς θεός, αἰλίκᾳ τόξα  
 χερσὶ κρατεῖ, χῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει  
 πάντα δὲ κῆν μύθοισι, καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.  
 ἐδὲ τι τῶν πυρσῶν παραμύδιον, ἔκ' ἀμάρτυμα  
 χείλεος, ἔκ' ὄσων λιπαρὸν σέλας, ἔ' ροδόμαλον,  
 ἔ' λόγος, ἔ' χι Φίλαμα τὸ καφίσδον τὸν ἔρωτα.  
 οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὀπιπτεύησι κυναγῶς,  
 ἐτῶς πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγροια δ' αὐτῶ  
 χεῖλεα, καὶ κῶραι δεπὸν βλέπων, εἶχεν ἀνάγκαν·  
 τὰ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· Φεῦγε δ' ἀπὸ χρῶς  
 ὑβρίχια, ὄργαν περιεμμένω. ἀλλὰ καὶ ἐτῶς  
 ἦς καλός· ἐξ ὄργας δ' ἐρεθίσθετο μᾶλλον ἐρασάς.  
 λοιδόδιον ἔκ' ἤνεκε τόσαν φλόγα τὰς Κυβερείας,  
 ἀλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ συγνοῖσι μελάβροισι,  
 καὶ κύσε τὰν Φλιάν· ἐτῶς δ' ἀνενείκατο ζωνάν·

Ἀγριε παῖ καὶ συγνέ, κακᾶς ἀνάβρεμμα λεαίνας,  
 λαΐνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦνθον  
 λοιδόδια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· ἔκ' ἐτι γάρ σε,  
 κῶρε, θέλω λυτῶν κεχολωμένος· ἀλλὰ βαδίζω  
 ἐνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅτῃ λόγος ἦμεν ἀταρπὼν  
 ξυνάν, τοῖσι δ' ἐγῶσι τὸ φάρμακον ἐβθα τὸ λᾶθος.  
 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,  
 ἐδὲ κε τῶς σθεσσῶ τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρη

ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διασπρὸ  
 Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλῆ· ἔγκαλα δ' εἴσω  
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' εἰς χθόνα κῆτο νενευκῶς  
 Λυγκεύς, καδδ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.  
 ἔ μάν ἔδδ' τὸν ἄλλον ἐφ' ἐσὶν εἶδε πατρώη  
 παιδῶν Λαοκόοσσα, Φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.  
 ἦ γὰρ ὁ γε σάλαν, ΑΦαρήϊα ἐξανέχοισαν  
 τύμβω, ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἰδας.  
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετεροῖο Φονῆα·  
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἐκβαλε τυκτὰν  
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ Φλογέω συνέφλεξε κεραυνῶ.  
 ἔτῳς Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν ἔκ ἐν ἐλαφρῶ.  
 αὐτοὶ τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις  
 ἑοδλὸν αἰεὶ πέμπετε· Φίλοι δέ τε πάντες αἰοῖδοι  
 Τυνδαρίδαις, Ελένα τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,  
 Ἴλιον οἱ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάω.  
 ὑμῖν κῦδος, ἀνακτες, ἐμήσατο Χίος αἰοῖδός,  
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Αχαιῶν,  
 Ἰλιάδας τε μάχας, Αχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς·  
 ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼν λιγυῶν μυλίσματα Μοισᾶν,  
 οἳ αὐταὶ παρέχοντι, καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,  
 τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλισον αἰοῖδά.



εἰ δ' ὕμιν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ  
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,  
 Ἰδας μὲν, καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερός Πολυδεύκης  
 χεῖρας ἐρωήσασιν ἀποχομένῳ ὕσμινας·  
 νῶϊ δ' ἐγὼν Κάσῳρ τε, διακρινώμεθ' ἄρῃ,  
 ὅπως τέρῳ γεγαῶτε· γοιῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος  
 αἰμετέροις λείπωμεν· ἄλλος νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου  
 εἰς ἄτὰρ ὧλλοι πάντες εὐφρανέσιν ἐταίρους,  
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὕμναιώσασσι δὲ κείρας  
 τὰς δ' ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.

Εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἐμελλε θεὸς μελαμῶνια θήσασθαι.  
 τῷ μὲν γὰρ πόβι γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,  
 τοὶ γεγεῖα προφέρεσκον· ὁ δ' εἰς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς,  
 σείων καρὲρον ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀήλυγα πράτταν·  
 ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δάρατος ἀκμῆς  
 Κάσῳρ· ἀμφοτέροισι λόφῳν ἐπένευον ἔθειραι.  
 ἔγχεσι μὲν πράτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον,  
 ἀλλάλων εἰ περ τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.  
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινα δηλήσασθαι,  
 δεῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.  
 τῷ δ' ἄορι ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ, Φόνον αὖθις  
 τεύχον ἐπ' ἀλλάλοισι· μάχης δ' ἔ' γίνετ' ἐρωή.  
 πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἰσχυρόκομον τρυφάλεια  
 Κάσῳρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβοῆς ὅμμασι λυγκεὺς  
 τοῖο σάκος, Φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.  
 τῷ μὲν ἄκραν ἐκόλυσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα  
 Φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάσῳρ  
 σκαιῷ· ὁ δὲ πλαγεῖς ξίφος ἐκβαλεῖν αἶψα δὲ φεύγων  
 ὠρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός, ὅθι καρτερός Ἰδας  
 πεκλιμένος θαῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.

ἀλλὰ

ἀλλ' ὅκα τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένῃς Αἰσῆος,  
 ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρουσαν,  
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.  
 Λυγχεὺς δ' ἄρ' μετέειπεν, ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας·

Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱκέετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφοις  
 ἀλλοτρίαις χαλεποὶ, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;  
 ἀμῖν τοι λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θυγάτρας  
 τάσδε πολὺ προτέροις· ἀμῖν γάμος ἔτος ἐν ὄρω.  
 ὕμμες δ' ἐκ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι,  
 βῆσι καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἀμετέροις κλεάτεσσιν  
 ἄνδρα παρετρέψαθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.  
 ἦ μὰν πολλάκις ὕμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν  
 αὐτὸς ἐγὼν εἶπα, καὶ ἐ πολὺμυθος ἐὼν περ·  
 ἔχ' ἔτω, Φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε  
 μνασεύειν ἀλόχης, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι.  
 πολλὰ τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἰωπηλάτος Ἀλῆς,  
 Ἀρκαδία τ' εὐμαλος, Ἀχαιῶν τε πηλοῖεθρα,  
 Μεσσήνια τε καὶ Ἀργος, ἅπασά τε Σισυφίδας αἶα·  
 ἐνθά κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται  
 μυρίαί, ἔτε Φυῆς ἐπιδευέες, ἔτε νόοιο·  
 τῶν εὐμαρὲς ὕμμιν ὀπάζειν ἅς κ' ἐθέλοιτε,  
 ὡς ἀγαθοῖς πολέες βέλονται καὶ πενθεροὶ εἴμεν·  
 ὕμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,  
 καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα ματρώϊον αἶμα.  
 ἀλλὰ, Φίλοι, τῆτον μὲν εἰσάτε πρὸς τέλος ἐλθεῖν  
 νῶϊ γάμον, σφῶν δ' ἄλλον ἐπιτραχόμεθα πάντες.  
 ἴσκειν τοιαῦτα πολλὰ· τὰ δ' εἰς ὕγρον ὤχετο κῦμα  
 ποιεῖ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' ἔχ' ἔσπετο μύθοις.  
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν,  
 πείθεσθ'· ἄμω δ' ἄμμιν ἀνέψω ἐκ πατρός ἐσόν.



σάρκες δ' οἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον· ἐκ μεγάλῃ δὲ αἵψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γῆα ἀπώλομενος φορέεσκε πόνυ, χροῖη τ' ἔτ' ἀμείνω. πῶς γὰρ δὴ Διὸς ἡὸς ἀδελφάγον ἀνδρα καθεῖλεν; εἰπὲ θεά· σὺ γὰρ οἶδα· ἐγὼν δ' ἐτέρων ὑποφήτης φθέγξομαι ὅσσ' ἐβέλεις τὺ, καὶ ὅπως τοι Φίλον αὐτᾶ.

Ἡ τοι ὅ γε ῥέξαι τί λιλαιόμενος μέγα ἔργον, σκαίῃ μὲν σκαίῃν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα, δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἐτέρῳ δ' ἐπιβαίνων δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γῆον. ἀλλ' ὅ γ' ὑπεξάνεδον κεφαλῇ· σιβαρᾶ δ' ἄρα χεῖρὶ πλάσξεν ὑπὸ σκαῖον κρόταφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὦμον· ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφῳ χανόντος. λαίῃ δὲ σόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες. αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον, μέχρι συνηλοῖσεν παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέχεθε, νεῖκος ἀπαυδῶν, ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτῳ χεδὸν ἦεν. τὸν μὲν ἄρα, κρατέων περ, ἀτάσθαλον εἰδὲν ἔρεξας, ὧ πύκλα Πολυδεύκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον, ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κυκλήσκων, μή ποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἄναξ· σὲ δὲ, Κάστορ, αἰεσῶ, Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκιοθώραξ.

Τῷ μὲν ἀναρπάξαντι δὺν Φερέτην Διὸς ἡὸς δοιάς Λευκίπῳ κόρας· δοῖα δ' ἄρα τῷ γε ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ, ἣ Ἀφαρῆος, γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερός Ἰδας.

ἐς μέσσον σύναγον, Φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.  
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,  
 ὅπως ἑτέρως κατὰ νῶτα λάβῃ Φάος ἡελίοιο.  
 ἀλλ' ἰδοῖη μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολυδευκές  
 βάλλετο δ' ἄκτινεςσιν ἅπαν Ἀμύκαιο πρόσωπον  
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτο πρόσσω  
 χερσὶ τιτυσκόμενος· τῷ δ' ἄκρον τύψε γένειον  
 Τυιδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν,  
 σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέεκετο νενευκῶς  
 ἐς γαῖαν· Βεβρυκές δ' ἐπαύτεον· ἐκ δ' ἐτέρωθεν  
 ἥρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,  
 δειδιότες μὴ πως νιν ἐπιβρίσας δαμάσκει  
 χώρῳ ἐνὶ σπινθὶ Τιτυῷ ἐναλῖγκιος ἀνὴρ.  
 ἦτοι ὁ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς ὑὸς  
 ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς· ἔρχετο δ' ὀρμῆς  
 παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφιάλόν περ ἑόντα.  
 ἔση δὲ πλαγαῖς μεθύων· ἐκ δ' ἐπίρυσεν αἷμα  
 Φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριςῆες κελάδησαν,  
 ὡς ἶδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ σῶμα τε γναβμῆς τε  
 ὄμματα δ' οἰδῆσαντος ἀπεσείνωτο προσώπων.  
 τὸν μὲν ἀναξ ἐτάραξεν, ἐτάσσια χερσὶ προδεικνύς  
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅκα δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,  
 μέσσας ῥινὸς ὑπερθε κατ' Ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν,  
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὅσέον· αὐτὰρ ὁ πλαγῆς  
 ὑπὸ ἵππῳ ἐν Φύλλοισι τεβαλόσιν ἐξετανύθη.  
 ἔνθα μάχη δριμύεια πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·  
 ἀλλὰ λυγρὰ δ' ὄλεον στερεοῖς θείοντες ἱμάτιν.  
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς σῆθος τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα  
 αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρυκῶν· ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς  
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.

## Α Μ Υ Κ Ο Σ.

γνώσεαι, εἴ σε δῖφος ἀναιμένα χεῖλα τέρσει.

## Π Ο Λ Υ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

ἄργυρον ἢ τίνα μισθὸν ἐρεῖς, ὃ κέν σε πίβοιμεν;

## Α Μ Υ Κ Ο Σ.

εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ κατασὰς  
 πυγμαῖος, ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος, ὅμματα δ' ὀρθὰ  
 πύξ διατεινόμενος, σφετέρης μὴ Φεῖθο τέχνης.

## Π Ο Λ Υ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμὰς συνερεῖσω ἱμάντας;

## Α Μ Υ Κ Ο Σ.

ἐγγὺς ὀρεᾶς ἔσὺ μ'; Ἀμυκος κεκλήσεβ' ὁ πύκτης.

## Π Ο Λ Υ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

ἦ καὶ ἀέθλον ἐτοῖμον ἐφ' ὃ δηρισόμεθ' ἀμφω;

## Α Μ Υ Κ Ο Σ.

σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρᾷήσω.

## Π Ο Λ Υ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

ἑρνίχων Φθινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

## Α Μ Υ Κ Ο Σ.

εἴτ' ἔν ἑρνίχεσσιν ἐοικότες, εἴτε λέγῃσι  
 γινόμεθ', ἔκ ἄλλῳ γε μαχησαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.

Ἡ ῥ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον.  
 οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθαι ὑπὸ σκιερὰς πλατανίτας,  
 κόχλῳ Φυσαθέντος, αἰεὶ Βέβρυκες κομώντες.  
 ὡς δ' αὐτῷ ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας  
 Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπεύροχος ἐν δαί Κᾶτῳ.  
 οἱ δ' ἐπὶ σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις  
 χεῖρας, καὶ περὶ γῆα μακρὰς εἰλίζαν ἱμάντας,

ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.  
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπ' ἐρωπῶλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,  
 δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεβλαγμένος ἕατα πυγμαῖς  
 σάββα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον  
 σαρκὶ σιδαρεῖη, σφυρήλατος οἷα κολοσσός·  
 ἐν δὲ μύες στεροῖσι βραχίον' ἄκρον ὑπ' ὤμον  
 ἔσασαν ἥτε πέτραι ὀλοότροχοι, ἕς τε κυλίνδων  
 χυμάρρης ποταμὸς μεγάλας περιέξεσε δύναις.  
 αὐτὰρ ὑπ' ἐρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο  
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων·  
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀέλοφόρος Πολυδεύκης·

Χαῖρε ξεῖν', ὅς' ἐσσί' τίνες βροτοὶ, ὧν ὁδε χῶρος;

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἄνδρας ὁρῶ τὰς μήτωρ' ὄπωπα;

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

Θάρσει· μήτ' ἀδίκης, μήτ' ἐξ ἀδίκων Φάβι λεύσται.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

Θαρσέω· κῆκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλύκοτος, ἢ ὑπερόπτης.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

τοῖόςδ', οἷον ὁρᾷς· τῆς σῆς γέ μιν ἔκ ἐπιβάνω.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

μήτε σύ με ξένιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ ἔκ ἐν ἐτοίμῳ.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ.

δαιμόνι', ἔδ' ἂν τῷδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;

ἀμφοτέρως· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα  
 εἰκῇ ἀποκλαθέντα· πολὺς δ' ἔξ ἕραν' ὄμβρος  
 νυκτὸς ἐθερπύσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα  
 κοπλομένα πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκιοισι χαλααῖς.  
 ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθῆ ἔλκετε νᾶας  
 αὐτοῖσι ναύτησιν οἰομένοις θανέεσθαι·  
 αἶψα δ' ἀπελλήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλᾶνα  
 ἀμπέλαγος· νέφελαι δὲ διέδραμον ἄλλιδις ἄλλαι·  
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὅων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρῇ  
 φάτιν, σημαίνοντα τὰ πρὸς πλῆον εὐδία πάντα.  
 ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,  
 ἱππῆες, κιθαρίκλαι, ἀεθλητῆρες, αἰοῖδοί.  
 Κάστωρ, ἡ πρώτη Πολυδεύκης ἄρξορ' αἰδῶν;  
 ἀμφοτέρω ὑμνέων, Πολυδεύκεα πρῶτον αἰεῖσῶ.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγῶσα πέτρας εἰς ἓν συνίσσας  
 Ἀργῶ, καὶ νιφόντος ἀταρτηρὸν σῶμα Πόντε,  
 Βέρυκας εἰσαφίκανε, θεῶν φίλα τέκνα φέροισα·  
 ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ  
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ ναός.  
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπῆνεμον ἀκλαῖν,  
 εὐνὰς τ' ἐσόρυντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.  
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὃ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης  
 ἄμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπαραγχεθέντες ἐταίρων.  
 παντοίαν δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριοι ὕλαν,  
 εὖρον αἰέναν κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρα  
 ὕδατι πεπληθῆσαν ἀκχεράτῳ· αἱ δ' ὑπῆνερθε  
 λάλλαι κρυάλλαι ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο  
 ἐκ βυθῆ· ὑψηλαὶ δ' ἐπεφύκεσαν ἀγχοδί πεῦκαι,  
 λεῦκαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,  
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασταῖς φίλα ἔργα μελίτταις,

λαζύμεναι, ταξέϋμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνισον·  
 γράμματα δ' ἐν Φλοιῷ γεγράφεται, ὡς παριών τις  
 αἰνέειμῃ, Δωρισί· ΣΕΒΕΥ Μ', ΕΛΕΝΑΣ ΦΥΤΤΟΝ ΕΜΜΗ.  
 χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.  
 λατῶ μὲν δοίῃ, λατῶ κωροτρόφος ὕμνῳ  
 εὐτεχνίαν· Κύπρις δὲ, θεὰ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι  
 ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,  
 ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.  
 εὐδὲτ' ἐς ἀλλάλων σέβνον φιλότατα πνέοντες  
 καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς αῶ μὴ πῖλάθηθε.  
 νέυμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος αἰοιδὸς  
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀναρχῶν εὐτριχα δειράν.  
 Ἦμαν, ὦ Ἦμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

## XXI. (XXII.)

## Δ Ι Ο Σ Κ Ο Τ Ρ Ο Ι.

Υμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱῶ,  
 Κάσσορα, καὶ Φοβερὸν Πολυδεύκῃα πύξ ἐρεθίσθεν,  
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.  
 ὕμνέομες καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα  
 κώρας Θεσιάδος, Λακεδαιμονίως δὴ ἀδελφῶς,  
 ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυρῷ ἤδη ἐόντων,  
 ἴστων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,  
 ναῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ ἔραν' ἐξακρόντα  
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλσποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις·  
 οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν αἰεράντες μέγα κῦμα,  
 ἦ καὶ ἐκ πρῶραθεν, ἥ ὅττωα θυμὸς ἐκάσθη,  
 ἐς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχως

X 5

ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπλεον ἐρχομένῳ τοι  
 εἰς Σπάρταν, ὅσοι ὄλλοι ἀριστεῖς, ὡς ἀνύσαιο.  
 μῶνος ἐν ἀμυθέοις Κρονίδαν Δία πενθερόν ἐξεῖς.  
 Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὤχετο χλαῖναν,  
 οἷα γαῖαν Αἰχαιίδα ὑδεμία πατὴρ ἄλλα.  
 ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίχλειν ὁμοῖον.  
 ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς  
 χρисαμέναις ἀνδρῶσι παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,  
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, Θῆλυς νεολαΐα·  
 τὰν ὑδ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ελένα παρισωθῇ.  
 κέτνια Νύξ, ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,  
 ὥς ἀντέλλοισα καλὸν τοι ἔφαινε πρόσωπον,  
 ὦδε καὶ ἂ χρυσέα Ελένα διεφαίνεται ἐν ἀμῖν.  
 πιεῖρα μεγάλα ἄτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρῆρα  
 ἢ κατ' ὡ κυπάρισσος, ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος,  
 ὦδε καὶ ἂ ῥοδόχρως Ελένα Λακεδαιμόνι κόσμος.  
 ἕτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεταί ἔργα τοιαῦτα,  
 ἕτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰσῶ  
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·  
 ἔμην ἔ κιθάραν τις ἐπίσταται ὦδε κροτῆσαι,  
 Ἀρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Αθάναν,  
 ὡς Ελένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.  
 ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη·  
 ἄμμες δ' εἰς δρόμον ἦρι, καὶ εἰς λαιμώνια Φύλλα  
 ἐρψῆμες, σεφάνως δρεψεύμεναι αἰδὺ πνέοντας,  
 πολλὰ τεῦ, ὦ Ελένα, μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναί.  
 ἄρνες γεναμένας οἷος μασδὸν ποθέοισαι.  
 πράτα τοι σεφάνον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοισι  
 πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν εἰς πλατάνισον·  
 πράτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπιίδος ὑγρὸν ἄλεψαρ

## XIX.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ.

Κ' αἶ τις ἀνὴρ αἰτεῖτ' εὐαγρεσίαν τε καὶ ὄλβον,  
 ἐξ αἰλὸς ὧ ζωῇ, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,  
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,  
 ὃν ΛΕΥΚΟΝ καλέουσιν, ὃ γὰρ Φιαρώτατος ἄλλων,  
 καὶ κε λῖνα σήσαιοτο, καὶ ἐξερύταιτο θαλάσσας  
 ἔμωλεα.

## XX. (XVIII.)

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΟΣ.

Εν ποκ' ἄρα Σπάρτα, ξανθότριχι παρ Μενελάω,  
 παρθενικαί, θάλλονθ' ὑακίνθω κόσμον ἔχοισαι,  
 πρόδτε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐσάσαντο,  
 δώδεκα ται πρᾶται πόλιος, μέγα χοῆμα Λακωνῶν,  
 ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλ' ἔξατο τὰν ἀγαπαῖαν  
 μνασεύσας Ελέναν ὁ νεώτερος Ατρείος υἱός.  
 αἶδον δ' ἄρα πάσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέουσαι  
 ποσσὶ περιπλίκ' οἱς· περὶ δ' ἴαχε δῶμ' Ὑμεναίω.

Οὕτω δὴ πρῶϊζα κατέδραβες, ὦ Φίλε γαμβρέ;  
 ἦ ρά τις ἐσσι λῖαν βαρυγένατος; ἦ ρά Φίλυππος;  
 ἦ ρά πολὺν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς ὤναν κατεβάλλευσ;  
 εὐδεν μὲν χρήσδοντα, καθ' ὥραν εὐδεν ἐχρῆν τυ,  
 παῖδα δ' ἑᾶν σὺν παισὶ Φιλοσόργῳ παρὰ ματρὶ  
 παίσδην ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἕναρ καὶ ἐς αἶω  
 κείς ἔτος ἐξ ἔτους, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἀδε.

Λ 4



τῷτο καὶ Ατρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,  
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κλεάτισσαν ἐλόντες,  
 αἴρι πα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν ἔκτι νόσος.  
 μῖνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κοινῇ  
 σφειδομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη.  
 ματρὶ Φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναῶς·  
 ἐν δ' αὐτὰς χρυσῷ περικαλλέας ἦδ' ἐλέφαντι  
 ἴδρυσε, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.  
 πολλὰ δὲ πλανθέντα βοῶν ὁδὸν μηρία καίει  
 μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,  
 αὐτός τ', ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τὰς ἔτις ἀρείων  
 νυμφόιον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλειτ' ἀγοσῶ,  
 ἐκ θυμῷ σέργοισα κασίγνητόν τε, πόσιν τε.  
 ὦδὲ καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,  
 ὅς ἔτεκε κρείοισα ρέα, βασιλῆας Ολύμπῳ·  
 ἐν δὲ λέχος σόρυσιν ἰαυέν Ζηνὶ καὶ Ἡρῇ  
 χεῖρας φοιτήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ἰρις.

Καὶρ' ὦ νᾶξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων  
 μνάσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ', ἔπος ἐκ ἀπόδελχον  
 φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ Διὸς ἔξοις.



Παμφυλίοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι  
 σαμαίνῃ, Λυκίοις τε, Φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,  
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν· ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται  
 πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα  
 καὶ πτοῖαμοι κελεύδοντες ἀνάσσειναι Πτολεμαίων·  
 πολλοὶ δ' ἰσπῶγες, πολλοὶ δὲ μιν ἀσπιδιώται  
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.  
 ὅλβω μὲν πάντας καταβιβάζει βασιλῆας·  
 τόσπον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἄσπερον ἔρχεται οἶκον  
 πάντοθε· λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλοντι ἔκρηλοι.  
 ἔ γάρ τις θήϊων πολυκήμεα Νεῖλον ὑπερβάς  
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βροῶν ἐσάσατο κώμαις,  
 ἐδὲ τις αἰγιαλὸνδε θοᾶς ἐξάλατο ναὸς  
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βροσὶν ἀνάσσειοι Αἰγυπλίῃσι.  
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνὶ ὄρυται πεδίοισι  
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιτάμενος δόρυ πάλῃεν  
 ὧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,  
 οἳ ἀγαθῷ βασιλῇ· τὰ δὲ κτεατίζεσθαι αὐτός.  
 ἔ μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πτόνι χρυσὸς,  
 μυρμάκων ἅτε πλῆθος αἰὲ κέχυται μογεόντων·  
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,  
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·  
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,  
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.  
 ἐδὲ Διωνύσῃ τις ἀνὴρ ἥρως κατ' ἀγῶνας  
 ἵκετ' ἐπιτάμενος λυγρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδὰν,  
 ὧ ἔ δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.  
 Μωσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον  
 αἰτ' εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη  
 ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐοθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;

καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἔοντα,  
 δεξαμένα παρὰ μητρὸς, ὅκα πράταν ἰδὲς αἰῶ.  
 ἔνθα γὰρ Εἰλήβαν ἐβώσατο λυσίζωνον  
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·  
 ἡ δέ οἱ εὐμένεσσα παρίστατο, καθοδ' ἄρα παιτῶν  
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ εἰοικὼς  
 παῖς ἀγαπαλὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,  
 Φᾶ δὲ, καθαπτόμενα βρέφους χεῖρεσσι Φιλῆσιν·  
 ὄλβιε, κῶρε, γένοιο· τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ  
 Δᾶλλον ἐτίμασε κυανάμπυκα φοῖβος Ἀπόλλων·  
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίστωος καταβείω κολώναν,  
 ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἔργυς ἔσυν,  
 ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ' ἐφίλασεν Ἀπόλλων.

Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγέ φωνᾷ  
 ἐς τοὺς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.  
 Ζανὸς περ τόδε σᾶμα· Διὶ Κρονίωνι μέλοντι  
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε Φιλάση  
 γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὁπαδῆι,  
 πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας  
 μυρίαὶ ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φασγῶν  
 λήϊον ἀλδήσκοντι ὀφειλλόμενον Διὸς ὄμβρα.  
 ἀλλ' ἔτις τόσα φύη, ὅσα χθαμαλὰ Αἰγυπῶτος,  
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅκα βώλακα θρύπτει·  
 εἰς τις ἄσσα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.  
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηται,  
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσᾶις ἐπὶ μυριάδεσσι,  
 δοιαί δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς,  
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.  
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμενεται, Ἀρράβιας τε,  
 καὶ Συρίας, Λιβύας τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν·

τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι, κεκορημένος ἤδη  
 νέκταρος εὐόδμοιο, Φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,  
 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε Φαρέτραν,  
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄσθεις·  
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρεσσι  
 ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγοντι γενεήταν Διὸς ἰόν.

Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλετὰ Βερενίκα  
 ἔπαρτε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι·  
 τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα, Διώνας πότνια κόρα,  
 κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδιὰς ἐσεμάξατο χεῖρας·  
 τῷ ἔπαυε τινα Φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,  
 ὅσπον περ Πτολεμαῖος ἐὰν ἐφίλασεν ἀκοῖτιν.  
 ἦ μὰν ἀντεφίλειτο πολὺ πλεόν' ὥδ' τι παισὶ  
 θαρσύνσας σφετέροισιν ἐπιτρέψει οἶκον ἅπαντα,  
 ὅτε πότε κε Φιλέων βαίνει λέχες ἐς Φιλειόσας.  
 ἀσφόργῃ δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,  
 ῥηίδιοι δὲ γοναί· τέκνα δ' ἔπαυ' εἰκότα πατρί·  
 κάλλι ἀριστεύουσα θεάων, πότν' Ἀφροδίτα,  
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκα Βερενίκα  
 εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον ἔκ' ἐπέρασεν·  
 ἀλλὰ μὴν ἀρπάζασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενῆν  
 κυάνεον, καὶ συγνὸν αἰὲ πορβήμῃα καμόνταν,  
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἕως δ' ἀπεδάσσαι τιμᾶς.  
 πᾶσιν δ' ἡγίως ἦδε βροτοῖς, μαλακῆς μὲν ἔρωας  
 προσωνύει, κέρας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.  
 Ἀργεῖα κυάνοφιν, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,  
 μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυδώνιον ἄφρα·  
 ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν Ἀχιλλῆα  
 Λιακίδα Πηλῆϊ· σὲ δ', αἰχμητὰ Πτολεμαῖα  
 αἰχμητῇ Πτολεμαίῳ ἀρίζαλος Βερενίκα.

## XVIII. (XVII.)

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Ἐκ Διὸς ἀσχωμέεδα, καὶ ἐς Δία λήγῃτε Μοῖσαι,  
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπεὶ ἄνθρωποι αἰοῦσιν  
 αἰὶνός γε Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώταισι λεγέσθω,  
 καὶ κύμας, καὶ μέστος· ὁ γὰρ προφειδέτερος ἀνδρῶν  
 ἦρας, τοὶ πρόφειν ἄνδρες ἡμῖν ἐγένοντο,  
 ῥέξαντες καλά ἔργα, σοφῶν ἐκύρυσαν αἰοῦσιν  
 αὐτὰρ ἐγὼν Πτολεμαῖον, ἐπιτάμενος καλά εἰπῇ,  
 ὑμῆσαιμ' ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.  
 Ἰδαν ἐς πολυδούδου ἀπὸ ὑλατόμος ἐνθῶν,  
 πατρίσσι, παρόντος ἀδῶν, πόθεν ἀρξέται ἔργα  
 τί πρῶτον καλέσθω, ἐπεὶ παρὰ μυρία εἰπῇ,  
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμασαν βασιλῆων;  
 ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἐπὶ τέλεσαι μέγα ἔργον  
 ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅκα θεοὶν ἐγκατάδοτο  
 βελαν, ἂν ἐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷος τε τοῖσιν  
 τῆναι καὶ μακάρεσσι πατὴρ οἰοτήμιον ἔθηκεν  
 ἀθανάτοισι, καὶ αἱ χεῖρες οὐμὸς ἐν Διὸς οἴκῳ  
 δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος Σίλα εὐδαῖς  
 ἐδοῖασι, Πέρσαςσι βαρὺς θεὸς αἰολομήτορις.  
 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ταυροφόνου  
 ἴσταται, σφροτιό τε ὑγμῖα ἐξ ἀδάμαντος,  
 εἶδα σὺν ἄλλοισι θαλίας ἔχει ἑσπερίοισι,  
 χαίρειν ἡρώων περὶ πόσιν ἡρώων,  
 ὅττι σφιν Κρονίδας μελέων ἐξέλετο γῆρας,  
 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, εἰσι νέεσσι γεγαῶτες·  
 ἀμφοῖν γὰρ πρόσθενός σφιν ὁ κατερεὺς Ἡρακλίδας,  
 ἀμφοτέροι δ' αἰεὶ μεῖνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.

ζώννυται· ἰαπείαι δὲ κόρυν σκεπτόντι ἔθειραι.  
αἰ γὰρ Ζεῦ κύδιζε πάτερ, καὶ πότνι Ἀθάνα,  
κῶρα θ', ἃ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Εὐφυραίῳν  
εἵλαχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι λυσιμελείας,  
ἔχθρὰς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάσκει  
Σαρδόνιον κατὰ κῆμα, Φίλων μόρον ἀγγελέοντας  
τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματὲς ἀπὸ πολλῶν·  
ἄσέα τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,  
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωθᾶσαντο καλῖακρας.  
ἀγρὰς δ' ἐργάζοντο τεβαλότας· αἱ τ' ἀνάριβμοι  
μάλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπικανθεῖσαι  
ἀμπεδίον βλήχοιντο· βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν  
ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπτεύδοιεν ὁδίταν·  
νεοὶ δ' ἐκπονέοιτο ποτὶ σπώρον, ἀνίκα τέττιξ  
ποιμένας ἐνδίδε πεφυλαγμένος, ὑψόβι δένδραν  
αἰχῇ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπῃ ἀράχνας  
λεπτὰ διασησαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆσ' ὄνομ' εἴη.  
ὑψηλὸν δ' ἱέρωνι κλέος Φορῆοιεν αἰοῖδοι  
καὶ πόντος Σκυβικοῖο πέραν, καὶ ὅπῃ πλατὺ τεῖχος  
ἀσφάλλῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.  
εἷς μὲν ἐγών· πολλὰς δὲ υἱὸς Φιλέοντι καὶ ἄλλας  
θυγατέρες· τοῖς πᾶσιν ἴκοι Σικελὰν Ἀρέθοισαν  
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχματὰν ἱέρωνα.

Ω Ετεόκλειοι Χάριτες θεαί, αἱ Μινύειον  
Ορχομενὸν Φιλέοισαι, ἀπεχθόμενον πόκα Θήβαις,  
ἄκλητος μὲν ἐγῶγα μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων  
Θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰοίμαν·  
καλλειψῶ δ' ἔσθ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατὸν  
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

## X

ἔσθ' Οδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἵκατι μῆνας ἀλαθεῖς  
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, Αἶδαν τ' εἰς ἑκατον ἐνθῶν  
 ζωὸς, καὶ σπηλυγὰ Φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,  
 δηναιὸν κλέος ἔχεν ἐσιγάθη δ' ὁ συφορβὸς  
 Εὐμαιος, καὶ βῆσσι φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις  
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπαραγχνος Λαέρτης,  
 εἰ μὴ σφέας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.

Εκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·  
 χρήματ' αὖ δὲ ζῶντες ἀμαλδύνοντι θανόντων.  
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰὶν κύματα μετρεῖν,  
 ὅσσ' ἀνέμιος χέρσονδε μετὰ γλαυκάς αἰλὸς ὠθεῖ,  
 ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,  
 καὶ φιλοκερδεία βεβλαμμένον ἄνδρα παρενθεῖν.  
 χαίρετ' ὅς τοι ἔστος ἀνήριθμος δὲ οἱ εἴη  
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἥμερος αὐτόν·  
 αὐτὰρ ἐγὼν τιμάν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα  
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.  
 δίζημαι δ' ὥ κεν θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθά  
 σὺν Μοίσαις χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθοντι αἰοιδοῖς  
 κεράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βεβλεύοντος.  
 ἔστω μῆνας ἄγων ἑκαμ' ὦρανός ἐσθ' ἐνιαυτός·  
 πολλοὶ κινήσῃντι ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι.  
 ἔσσεται ἔτος ἀνὴρ ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοιδῶ,  
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσπον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας  
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἡρίον Ἰλκ.  
 ἤδη νῦν φοίνικες, ὕπ' αἰελίῳ δύνοντι  
 οἰκεῦντες λιθῦας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγαντι  
 ἤδη βασιάζοντι Συρακόσιοι μέσσα δῆρα,  
 αἰχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνουσιν.  
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι,

ζώνῃται

ἔτος αἰοιδῶν λαῶτος· ὁ δ' ἐξ ἐμεῦ οἴσεται ἔδεν.  
 δαιμόνιοι, τί δὲ κέρηος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς  
 κείμενος; ἔχ' ὥδε πλάττ' Φρονέουσιν ὄνασις·  
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δῆναι αἰοιδῶν  
 πολλὰς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλων  
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέσδειν·  
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέσδ' αἰ  
 μελίζαντ' ἀποσάμεψαι, ἐπ' αὖν ἐθέλωνι νέεσθαι·  
 Μωσαῶν δὲ μάλιστ' αἰεὶν ἱερὸς ὑποφῆτας,  
 ὅφρα καὶ εἰν Αἰδάσ' κεκρυμμένος ἐοδλὸς ἀκχῆς,  
 μηδ' ἀκλεὲς μύρσαι ἐπ' ὑψυχρῶ Ἀχέροντος,  
 ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας  
 ἀχῆν, ἐκ πατέρων πενίαν ἀκτῆμονα κλαίων.  
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακλῆος Ἀλεύα  
 ἀρμαλιὰν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσαι·  
 πολλοὶ δὲ Σκοπιάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακῶς  
 μόχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκάσαντο βόεσσι·  
 μυρία δ' ἀμπεδῖον Κρανώνιον ἐνδιάσσκον  
 ποιμένες ἔκκριτα μᾶλα Φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·  
 ἀλλ' ἔσφιν τῶν ἡδος, ἐπ' αὖ γλυκὺν ἐξεκένωσαν  
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν συγνοῖο γέροντος·  
 ἄμναστοι δὲ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,  
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακρὰς αἰῶνας ἔκειντο,  
 εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κήϊος, αἰολοφωνέων  
 βαρβιτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστὸς  
 ὁπωτέρους· τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχεν ἴπῳποι,  
 οἱ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.  
 τίς δ' αὖ ἀριστῆας Λυκίων πόκα, τίς κομῶντας  
 Πριαμίδας, ἢ θῆλυν αἰπὸ χροῖᾶς Κύκνον ἔγνω,  
 εἰ μὴ Φυλόπιδας προτέρων ὑμνησαν αἰοιδοί;



ὀλβία· ὅσσα ἴσασι· πανολβία· ὡς γλυκυφώνῃ.  
 ὥρα ὅμως κῆς οἶκον· ἀνάρσιος Διοκλείδας,  
 χαῖνῃρ ὅξος ἅπαν· πεινᾶντί γε μηδὲ ποτένθης.  
 χαῖρε Ἀδων' ἀγαπατέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

## XVII. (XVI.)

Χ Α Ρ Ι Τ Ε Σ ἢ Ι Ε Ρ Ω Ν.

Αἰὲ τῆτο Διὸς χάrais μέλαι, αἰὲν αἰοιδοῖς,  
 ὑμνεῖν ἀθανάτως, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.  
 Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντί· θεὸς θεαὶ αἰείδοντι.  
 ἄμμες δὲ βροτοί· οἱ δὲ βροτὲς βροτοὶ αἰείδοντι.  
 τίς δ' ἄρα τῶν ὁπόσοι γλαυκαὴν ναίοντι ὑπ' αἰῶ  
 αἰμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ  
 ἀσπασίως, εἰδ' αὖθις ἀδωρήτως ἀποσπεμψέῃ;  
 αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι,  
 πολλὰ με τωβάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον  
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῶ  
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,  
 ἐνθ' αὖθις σφίσιν ἔδρα, ἐπ' ἂν ἄπρακτοι ἴκωνται.  
 τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπὼντα φιλασεῖ;  
 ἐκ οἷδ'· εἰ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν, ὡς πάρος, ἐσλοῖς  
 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκανται δ' ὑπὸ κερδέων.  
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλῳ χειρας ἔχων, πόθεν αὖξεται ἀθρεῖ  
 ἄργυρος, εἰδὲ κεν ἰὸν ἀποδρίψας τινὲ δόιῃ.  
 ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· Ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνᾶμα·  
 αὐτῷ μοι τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶντι αἰοιδές.  
 τίς δὲ κεν ἄλλῃ ἀκῆσαι; ἄλλες πάντεσσιν Ὀμηροῦ

ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τὰ τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ  
 πάντ' αὐτῷ πετεηνά καὶ ἐρωπετὰ τὰδε παρέντι.  
 χλωραὶ δὲ σκιαῖδες μαλακῷ βρέβοισαι ἀνῆβῳ  
 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερτωτόωνται Ερωτες,  
 οἷοι ἀηδονίηες ἐφεισδόμενοι ἐπὶ δένδρων  
 πωτῶνται, περύγων περῶμενοι, ὅσδον ἀπ' ὅσδῳ.  
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος  
 αἰετῷ, οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες.  
 πορφύρεοι δὲ τάπητες, ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,  
 ἅ Μίλατος ἐρεῖ, χά τὰν Σαμίαν καταβόσκων.  
 ἔσρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·  
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνίς·  
 ὀκτωκαίδεκτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·  
 ἔ κεντῇ τὸ Φίλαμ', ἔτι οἱ πέρι χεῖλεα πυρρὰ.  
 νῦν μὲν Κύπρις ἔχουσα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·  
 αἰῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἐξω  
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνι πλύνοντα·  
 λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπῳ ἀνείσαι,  
 σῆθεσι Φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς.

Ερωτες, ὦ Φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε, κεῖς Ἀχέροϊα,  
 ἡμιθέων, ὡς Φαντί, μονώτατος ἔτ' Ἀγαμέμνων  
 τῷτ' ἔπαθ', ἔτ' Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἥρως,  
 ἔθ' Ἐκλῶρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκατι παιδῶν,  
 ἔ Πατροκλῆς, ἔ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἔπαυανθῶν,  
 ἔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λατῶν καὶ Δευκαλίωνες,  
 ἔ Πελοπηϊάδαι τε, καὶ Ἀργεὺς ἅκρα Πελασγοί.  
 ἴλαθι νῦν, Φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιο.  
 καὶ νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀΦίκη, Φίλος ἤξεις.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· αἰ θήλεια

πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις,  
ὡς εἰδῆς καὶ τῆτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνθρωποι,  
ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιεὺς λαλεῦμις.  
δώρισθαι δ' ἔξεσι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.  
μὴ Φυῆ, μελιτῶδες, ὃς αἰμῶν καρτερός εἴη.  
πλὴν ἐνὸς ἔκ ἀλέγω, μὴ μοι κονίαν ἀπομάξης.

## Τ Ο Ρ Γ Ω.

σίγα, Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰεῖν  
αἱ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυῖδρις αἰοῖδος,  
ἄτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστουσε·  
Φθεγξέται τι, σάφ' οἶδα, καλὸν διαβρῶνεται ἤδη.

## Α Ο Ι Δ Ο Σ.

Δέσποιν', ἀ Γολγόν τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,  
αἰπυνῶν τ' Ἐρυκα, χρυσῶ παῖσδοις Ἀφροδίτα,  
οἶόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος  
μανὶ δυωδεκάτῳ μαλακαῖ ποδες ἄγαγον Ωραι.  
βάρδισαι μακάρων Ωραι Φίλαι, ἀλλὰ ποθεναὶ  
ἔρχομαι πάντεσσι βροτοῖς, αἰεὶ τι Φοροῖσαι.  
Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,  
ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,  
ἀμβροσίαν ἐς σῆθος ἀποσάξασα γυναικός·  
τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,  
ἀ Βερενικέα θυγάτηρ, Ελένα εἰκῆα,  
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.  
παρ' μὲν οἱ ὦρια κῆται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι·  
παρ' δ' ἀπαλοὶ κῆποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις  
ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάδαςρα,  
εἰδᾶτά θ', ὅσα γυναικὲς ἐπὶ πλαθάνῳ πονέοντι,  
ἄνθεα μίσγειν λευκῶ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρω,

εὐδαίμων, ὦνθρωπε, φυλάσσεο τῶμπέχονόν μου.

ΞΕΝΟΣ.

ἔκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀθρόος ὄχλος

ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

κεῖς ὥρας, κῆπητα, Φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,  
ἄμμε περιστέλλων· χρηστῷ κοικλίεμονος ἀνδρός.

Φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τυ', βιάσδευ.  
κάλλης· ΕΝΔΟΙ ΠΑΣΑΙ ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄβρησον,  
λεπτά καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάμαλα Φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πότνι' Αθαναία, ποῖαί σφ' ἐπὶ νόασαν ἔριθοι;  
ποῖοι ζωογράφοι τὰ κοιθεῖα γράμματ' ἔγραψαν;  
ὡς ἔτυμ' ἐσάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,  
ἔμψυχ', ἔκ ἐνυφαντά· σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρώπου.  
αὐτὸς δ' ὡς θαπτός ἐπ' ἀργυρέῳ κατὰ κείται  
κλισμῷ, πρᾶτον ἔκλον ἀπὸ κροτάφων καλὰ βάλλων  
ὁ τριφίλατος Αἰώνιος, ὃ κῆν Αχέροντα φιλεῖται.

ΞΕΝΟΣ.

παύσαδ', ὦ δύσανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι  
τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατυσόδοισαι ἄπαυλα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μᾶ, πόθεν ὠνθρώπος; τί δὲ τὴν εἰ κωτίλαι εἰμές;

ΓΟΡΓΩ.

θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπωςθε  
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καὺτὰ συναγεύρομαι ἤδη.  
ἔσπων καὶ τὸν ψυχρὸν ὄψιν ταμάλιςα δεδοίκω  
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

ἐξ αὐλαῖς, ὦ μᾶτερ;

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼν, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

παρεμβεῖν

εὐμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Λχαιοὶ,  
καλλίςα παιδᾶν, πείρα θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

χρησμὸς αἰ προσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἡραν.

ΓΟΡΓΩ.

θάσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὄμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι, λαβὲ καὶ τὸ,  
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ μή τυ πλανηθῆς.  
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπὸρῖξέ ῥα, Εὐνόα, ἀμῶν.  
ὦ μοι δαυαία· δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη  
ἔχεται, Γοργοῖ. ποτὶ ὦ Διός, αἵ τι γένοιτο.

ἔγχει ὕδωρ. δύσανε, τί μευ τὸ χιτάνιον ἀρδεῖς;  
 παῦσαι. ὅκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.  
 αἶ κλαῖς τᾷς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπύχες ἐμπερόναμα  
 εἴτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰσῶ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ μνάσης, Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαροῦ μναῖν  
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ναί· καλὸν εἶπες.

τῷ μπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν· κατὰ κόσμον  
 αἰμφίβες. ἐκ ἀξῶ τὸ, τέκνον· μορμῶ, δάκνει ἴσῳ.  
 δάκνει ὅστ' ἐθέλεις· χολὸν δ' ἔδει τὸ γενέσθαι.  
 ἔρωμες. φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσθα λαβοῖσα,  
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπώκλαζον.  
 ὦ θεοί, ὅστος ὄχλος, πῶς καὶ πόκα τῆτο περᾶσαι  
 χρητὸν τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.  
 πολλά τοι, ὦ Πτολέμαιε, πεποίηται καλὰ ἔργα,  
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκνὼν· ἐδεῖς κακοεργὸς  
 δαλεῖται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπτιῶν,  
 οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,  
 ἀλλάλοις ὁμαλοῖ, κακὰ παίγνια, πάντες ἀεργοί.  
 αἰδίστα Γοργοῖ, τί γυνοίμεθα; τοῖ πολεμίσκται  
 ἴσῳ τοι τῷ βασιλῆος· ἄνερ Φίλε, μὴ με πατήσης.  
 ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοβαρσῆς,  
 Εὐνόα, ἔ Φευξῇ; διαχρησέεται τὸν ἄγοντα.  
 αἰνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ.

V 5

Γ Ο Ρ Γ Ω.

μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, Φίλα, Δείνωνα τσιαῦτα,  
τῷ μικκῷ παριόντος· ὄρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

Θάρσει, Ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος, ἔ λέγω ἀπφῦν.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

αἰοδάνεται τὸ βρέφος. ναὶ τὰν πότνιαν, καλὸς ἀπφῦς.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

ἀπφῦς μὰν τήνος πρῶαν (λέγομες τὰ πρῶαν θὴν  
πάντα) νίτρον καὶ Φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,  
ἦνθε Φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυσ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

χωμὸς ταῦτά γ' ἔχει, Φθόρος ἀργυρίχ, Διοκλείδας  
ἐπ' αὐὰ δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλμαθα πυγαῖν,  
εἰντὶ πόκων ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπος, ἔργον ἐπ' ἔργω.  
αἰλ' ἴθι, τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάσδευ.  
βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀΦνειῷ Πτολεμαίῳ,  
Θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκῆω χρῆμα καλόν τι  
κοσμῆν τὰν βασιλίισσαν.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

ἐνολβίῳ ὄλβια πάντα.

ῶν ἴδες ῶν εἴπαις ἀν ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ἔρῳην ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόβρωτῃ,  
θεὸς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῆσδοντι καθεύδεν.  
κινεῦ δὴ, Φέρε θᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.  
αἰ δ' ὡς νᾶμα Φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πηλὺ, ἅπληστε,

XVI. (XV.)

Α Δ Ω Ν Ι Α Ζ Ο Τ Σ Α Ι.



ΓΟΡΓΩ, ΕΤΝΟΗ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΤΣ,  
ΞΕΝΟΙ, ΛΟΙΔΟΣ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

**Ε**νδοῖ Πραξινόα;

Ε Τ Ν Ο Η.

Γοργοῖ Φίλα, ὡς χρόνῳ· ἐνδοῖ.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ·  
ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ἔχει κάλλιπα.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

καθίσδευ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ὦ τᾶς ἀδαμάτῳ ψυχᾶς· μόλις ὕμνιν ἐσώθην,  
Πραξινόα· πολλῷ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίπτων.  
παντᾶ κρητῶδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·  
αἱ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὴ δ' ἐκασοτέρῳ ἐμ' ἀποικεῖς.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔρχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθῶν  
ἰλεὸν, ἐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες  
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν, αἰὲν ὁμοῖος.



χῶ τι τὸ Φάρμακον ἐντὶ ἀμαχανέοντος ἔρωτος  
 ἐκ οἶδα· πλὰν Σῆμος, ὃ τὰς ἐπιχάλλω ἐραοθεῖς,  
 ἐκπαλεύσας, ὑγιῆς ἐπανήνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.  
 πλευσῆμμι κήγων διαπόντιος, ἔτε κάκιςτος,  
 ἔτε πρᾶτος ἴσως, ὀμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

## Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ὦ Φελε μὰν χωρῆν κατὰ νῦν τεὸν ὦν ἐπεθύμεις,  
 Αἰχίνα· αἱ δ' ἔτῳς ἄρα τὴν δοκεῖ ὥς' ἀποδαμῆν,  
 μισθοδότας Πτολεμῶος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.

## Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

τάλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις;

## Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος,  
 εὐγνώμων, Φιλόμοισος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον αἰδὺς,  
 εἰδὼς τὸν Φιλέοντα, τὸν ἔ Φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον·  
 πολλοῖς πολλὰ διδῆς, αἰτεύμενος ἐκ ἀνανεύων,  
 οἷον χρη βασιλέα· αἰτῆν δὲ δεῖ ἐκ ἐπὶ παντὶ,  
 Αἰχίνα· ὥς' αἱ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει  
 λῶπρος ἄκρον περονᾶσαι, ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ βεβακῶς  
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένην θρασὺν ἀσπιδιώταν,  
 ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεοθα  
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπιχερῶ ἐς γένυν ἔρωται  
 λευκαῶν ὁ χρόνος· ποιῆν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν.



ΟΥ ΦΘΕΓΞΗ ; ΛΥΚΟΝ ΕΙΔΕΣ, ἔπαιξέ τις, ΩΣ ΣΟΦΟΣ ΕΙΠΕ.  
 χ' ἄφθ' σ' μαρέως κεν ἄπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψαις.  
 ἐντὶ Λύκος, Λύκος ἐντὶ, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,  
 εὐμάκης, ἀπαλός, πολλοῖς δοκίων καλὸς ἡμέσ·  
 τῷ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνων ἔρωτα.  
 χαμῖν τῷ τοῦ δι' ὥτος ἔγεντο πόχ' ἄσυχον ἔτῳς·  
 ἔ μ' ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενεῶν.  
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βᾶθει ἡμέσ,  
 χ' ἁρισσαῖος ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΛΥΚΟΝ ἄδεν ἄπ' ἀρχᾶς,  
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, ΚΑΚΑΙ ΦΡΕΝΕΣ· ἃ δὲ Κυνίσκα  
 ἔκλαεν ἐξαπίνης θαλερώτερον, ἢ παρὰ μητρὶ  
 παρθένος ἐξαέτις κόλῳ ἐπιθυμήσασα.  
 τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τυ, Θυώνιχε, πύξ' ἐπὶ κόρρας  
 ἤλασα, κάλλαν αὐθις· ἀνείρυσασα δὲ πέπλῳ  
 ἔξω ἀπώχετο θάσσον. Εμὸν κακόν, ἔ τιν' ἀρέσκω;  
 ἄλλος τιν' γλυκίων ὑποκόλῳσι; ἄλλον ἰοῖσα  
 θαλάτῃ φίλον· τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.  
 μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπὸ φροῖσι χελιδῶν  
 ἄψορρον ταχινὰ πέτεται, βίον ἄλλον, ἀγένην,  
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα  
 ἐθ' δι' ἀμφιύρεα καὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄγον  
 αἶνος θῆν λέγεται τις, ΕΒΑ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ ΑΝ' ΤΛΑΝ.  
 εἵκατι ταῖδ', ὀκτὼ ταῖδ', ἐννέα ταῖδε, δέκ' ἄλλαι,  
 σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο· καὶ δύο μᾶνες,  
 ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δὴ Θρακισὶ κέκαρμαι.  
 οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·  
 ἄμμες δ' ἔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, ἔτ' ἀριθματοὶ,  
 δύσανοι Μεγαρήες, ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.  
 καὶ μὲν ἀποστέρεξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρωσι·  
 νῦν δὲ ποθῶ ΜΥΣ, Φαντὶ, Θυώνιχε, ΓΕΓΕΤΟ ΠΙΣΣΑΣ.

## Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

ὡς χρόνιος.

## Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

χρόνιος. τί δὲ τὴν τὸ μέλημα;

## Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

πράσσομες ἔχ' ὡς λῶστα, Θυώνιχε.

## Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ταῦτ' ἄρα λεπτοῦς;

χῶ μύσαξ πολὺς ἔτος ἄρ', αὐταλέοι δὲ κίκινοι.

τοιῆτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,

ὠχρὸς, καὶ νυπόδατος, Αθηναῖος δ' ἔφατ' ἤμεν·

ἤρατο μὰν καὶ τήνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπῃ αὐλεύρω.

## Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

παῖσδες, ὧ γὰρ ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκας

ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς πόκα· θρίξ ἀνὰ μέσσον.

## Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

τοιῆτος μὲν αἰεὶ τὸ, Φίλ' Αἰαχίνα, ἄσυχ' αὖ οἷζυς,

πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὁμῶς δ' εἰπὼν τί τὸ κακόν.

## Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

ὦ ῥγεῖος, κήγῶν, καὶ ὁ Θεσταλὸς ἰστωποδῖκτας

Λαπῖς, καὶ Κλεύνικος ἐπίνομος ὁ Σρατῖκτας

ἐν χώρῳ παρ' ἐμὴν· δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς,

θηλάσδοντά τε χοῖρον· ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς

εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·

βολβοὶ τε κοχλῖαι τ' ἐξήρεβεν· ἥς πότος αἰδύς.

ἦδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον,

ὧ τινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὧ τινος εἰπῆν.

ἄμμες μὲν Φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·

αἱ δ' ἔδδεν, παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχεν με δοκεῖς νῶν;

τρεῖς μὲν ἴλαν αὔσεν, ὅσον βαθυὺς ἤρυγε λαιμὸς,  
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκοισεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο Φωνὰ  
 ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν, εἶδετο πόρρω.  
 ὡς δ' ὁπῶκ' ἠϋγένειος ἀπὸ πωροβί λῖς ἑσακοίσας  
 νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν ὥρεσιν, ὠμοφάγος λῖς,  
 ἐξ εὐνᾶς ἑσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·  
 Ἡρακλῆς τοιᾶτος ἐν ἀτρίωλοισιν ἀκάνθαις  
 παῖδα ποδῶν δεδόνато, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χώρον.  
 χέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν  
 ὥρεα καὶ δρυμῶς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.  
 ναῦς ἔμην ἄρμην ἔχοισα μετάρσια· τῶν παρεόντων  
 ἰσία δ' ἠΐθειοι μεσονύκτιον ἐξεκάβαιρον,  
 Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ', ἃ πόδες ἄγον, ἐχώρει  
 μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.  
 ἔτω μὲν κἀλλίς τις ἴλας μακάρων ἀοιβεῖται.  
 Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπωναύταν,  
 ἔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Αργῶ.  
 πεσδᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

## XV. (XIV.)

Κ Τ Ν Ι Σ Κ Α Σ Ε Ρ Ω Σ.



Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ &amp; Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

Χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ἀλλὰ τὸ αὐτόν,

Αἰσχίνα.

V 2

ἡρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Αργὸν  
 Ελλάσποντον ἵκοντο, Νότῳ τρίτον ἄμαρ αἰέντι·  
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν  
 ὠλακας εὐρύνοντι βόες τρίτοντες ἄροτρον.  
 ἐκδάντες δ' ἐπὶ θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο  
 διελινόι· πολλοὶ δὲ μίαν σορέσαντο χαμεύναν.  
 λειμῶν γὰρ σφῶν ἐκεῖτο μέγας, σιβάδεσσιν ὄνειαρ  
 ἔνθεν βέτομον ὄξυ, βαθύν τ' ἐτάμοντο κύππειρον.  
 κῶχεθ' Ἰλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρωπιον οἰσῶν  
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ Ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,  
 οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι αἰὲν δαίνυντο τράπῃσθαι,  
 χάλκεον ἄγχις ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν  
 ἡμένῳ ἐν χόρτῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ ἐπεφύκη,  
 κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερὸν τ' ἀδίαντον,  
 καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωσις·  
 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,  
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δεναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,  
 Εὐνίκα, καὶ Μαλὶς, ἔαρ θ' ὀρώσα Νυχεία.  
 ἦτοι ὁ κῶρος ἐπείχε ποτῶν πολυχανδέα κρωσσόν,  
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταῖς δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.  
 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλαῖς Φρένας ἀμφεκάλυψεν  
 Αργεῖῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ  
 ἀβρόος, ὡς ὅκα πυρσὸς ἀπ' ὠρανῶ ἤριπεν ἀστὴρ  
 ἀβρόος ἐν πόντῳ, ναύτας δὲ τις εἶπεν ἐταίροις·  
 Κεφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖθ' ὅπῃ· πλευστικὸς ἔρως.  
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γένασι κῶρον ἔχοισαι  
 δακρυόεντ', ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν·  
 Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί,  
 ὥχετο, Μαιωτισί λαβὼν εὐκαμπῶέα τόξα,  
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτέρᾳ χεῖρ.

XIV. (XIII.)

ΥΛΛΣ.

Οὐχ ἄμυν τὸν Ερωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμες,  
 Νικία, ὧ τινι τῷτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεν'·  
 ἔχ' ἄμυν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,  
 οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὖριον ἔκ' ἐσορῶμεν  
 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάροδος υἱός,  
 ὃς τὸν λῆν ὑπέμενε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,  
 τῷ χαριέντος Ἰλα, τῷ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος  
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὥσπερ φίλον ἦα,  
 ὅσσα μαβῶν ἀγαθὸς καὶ αἰοίδιμος αὐτὸς ἔγεν'·  
 χωρὶς δ' ὑδέποκ' ἦς, ἔτ' αἱ μέσον ἄμαρ ὄρουτο,  
 ἔβ' ὅκχ' ἅ λευκώπῳ ἀνατρέχει ἐς Διὸς Λαῶς,  
 ἔβ' ὅποκ' ὀρτάλιχοι μωυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶν,  
 σσεσαμένας πλερὰ ματρὸς ἐπ' αἰδαλόντι πετεύρα  
 ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,  
 αὐτῷ δ' εὖ εἶπον ἐς ἀλαβηὸν ἀνδρ' ἀποδοαίη.  
 ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων  
 Λισονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριςῆες συνέπον'·  
 πασᾶν ἐκ παλίων προλελεγμένοι, ὧν ὁ θελός τι,  
 ἵκετο χρὼ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν  
 Ἀλκμήνας υἱός, Μιδεάτιδος ἡρωΐδας  
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβασεν Ἰλας εὐέδρον ἐς Λαργῶ,  
 ἅτις Κυανᾶν ἔχ' ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,  
 ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,  
 αἰετὸς ὡς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ᾧ τόκα χερσάδες ἔσαν.  
 ἄμμος δ' ἀντέλλοντι Πηλεΐδες, ἐχαστιαὶ δὲ  
 ἄρα νέον βόσκειν, τέτραμμένῳ εἶαρος ἦδη,  
 τᾶμος ναυτιλίας μμνάσκετο θεῖος ἄστος

V

εἰ μέμνη, τὰς γαστρός ἐΰειδόμεν) εἶδον ἐμαυτὸν  
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεδόμενος δ' ἐδόκειον  
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.  
 καὶ τις τῶν τραφεῶν ἀρέξατο (καὶ γὰρ ἐν ὑπῳίς  
 πᾶσα κύων ἄρτον μαυτεύεται ἰχθύα κήγων)  
 χῶ μὲν τῶγκίσρῳ ποτεΐετο, καὶ ῥέεν αἷμα·  
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.  
 τῷ χέρεϊ τεινόμενος περικλώμενον εὖρον ἀγῶνα,  
 πῶς μιν ἔλω, μέγαν ἰχθύν, ἀΐαις τέροισι σιδάρεσι.  
 εἴδ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματι· Ἀρ' ἐμὲ νυξεῖς;  
 καὶ νυξὴ χαλεπῶς. χεῖρα δ', ὃς Ξεύγονος, ἔτεσα,  
 κἄνυσ' ἰδὼν τὸν ἀέθλον· ἀνέλκυσσά χιψέει ἰχθύν,  
 παντᾷ τῷ χιψῶ πεπωκασμένον· εἶχε δὲ δῆμα,  
 μή τι Ποσειδάωνι πέλοι πεδλαμέιος ἰχθύς,  
 ἢ τάχα τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιπόριτας.  
 ἥρμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίσρῳ ἀπέλυσσά,  
 μή ποκα τῷ σώματος τῶγκίσεια χιψὸν ἔχοισιν  
 καὶ τῷ μὲν πίσυνος, χαλάσας τὸν ἐπ' ὄρατον ἰχθύν,  
 ὥμοσά μῆκετι λοῖπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,  
 ἀλλὰ μέειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χιψῶ βασιλεύειν.  
 ταῦτά με καζήγειρε· τὺ δ', ὦ ξένε, λοῖπὸν ἔρειδε  
 τὰν γῶμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼν, τὸν ἐπ' ὥμοσά, ταρβέω.

Α Δ Ι Ε Τ Σ Β.

καὶ τύγα μὴ τρέσσης· ὅκ ὥμοσας· ὁδὲ γὰρ ἰχθύν  
 χιψέει, ὡς ἰδὲς, εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.  
 αἱ μὲν ἄρ' ὃς κηψέει τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματευσεῖς,  
 ἐλπίς τῶν ὑπῳων ζᾷται τὸν σαρκινὸν ἰχθύν,  
 μή τὸ θάνης λιμῶ, καὶ τοῖς χιψέοισιν οἰείοις.



XIV.

ἔδεις δ' ἐν μίσσῳ γείτων, πενία δὲ παρ' αὐτὰν  
 θλιβομένην καλύβαν τρυφερόν προσέναχε θάλασσα.  
 ἔπῳ τὸν μέσατον δρόμον ἄνυσεν ἄρμα Σελάνας,  
 τῶς δ' αἰλιῖς ἤγειρε Φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ  
 ὕπνον ἀπώσάμενοι, σφετέραις φρεσὶν ἤγεθον αἰῶνα.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Α.

ψεύδοιο, Φίλε, πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔοιασκον  
 τῷ θέρει μινύθεν, ὅκα τὰματα μακρὰ φέροι Ζεύς·  
 ἤδη μὲν ἔσεϊδον ὀνείρατα, καὶ δὲ πῶ αἰῶς.  
 μὴ λαβόμεναι; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Β.

αὐτομάτως μέμνη τὸ καλὸν θέρους· ἔ γάρ ὁ καιρὸς,  
 Ασφαλίῳν, παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον  
 αἰ φροντὶς κόπῳ λίσσῃ, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Α.

ἄρ' ἐμαυτὸς κρίνειν πᾶν ἐνύπνια; χρεστὰ γὰρ εἶδον.  
 ἔ σε θέλω τῷ μῶ φαντάσματος ἡμεν ἁμοιον  
 ὡς καὶ τὰν ἄγρην, τῶν οἰκιστῶν πάντα μερίζου.  
 ἔ γάρ νικᾷ κατὰ τὸν νόον ἕτος ἄριστος  
 ἐστὶν ὀνειροκρίτης, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νῆς.  
 ἄλλως καὶ χολὰ ἐντί· τί γὰρ ποιῆν ἂν ἔχοι τις  
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύμασι, μηδὲ κατεύδων  
 ἀόνος ἐν ψάμμῳ; τί δέ; ΛΥΧΝΙΟΝ ΕΝ ΠΥΤΤΑΝΕΙΩ,  
 Φαντί γε· καίεν ἄγρην τόσῃ ἔχει.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Β.

λέγε μοι πόκα νυκτὸς  
 ὅψιν, καὶ τι σοὶ ἐσθλὸν ἄγει, μάτυσον ἐταίρῳ.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Α.

δειλινὸς ὡς κατέδραβον ἐπ' εἰναλίαισι πόνοισιν,  
 (ἐκ ἧν μὲν πολῦσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,



Εὐκλὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· ἔμελεδαίνει  
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεσι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον, ὦ ὀπιμελῆτὰ Φιλάργυρε, τὸν Φακὸν ἔψην  
μὴ ὀπιτάμῃς τὰν χεῖρα, καταπαρίων τὸ κύμινον.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ταῦτα χρηὶ μοχθεῦντας ἐν αἰλῷ ἄνδρας αἰδέειν  
τὸν δὲ τεόν, βεκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα  
μυθίσδειν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοῖσα.

### XIII. (XXI.)

Α Λ Ι Ε Ι Σ.

**Α** Πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει  
αὐτὰ τῷ μόχθῳ διδάσκαλος· ἔδῃ γὰρ εὐδεν  
ἀνδράσιν ἐργατῖναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.  
καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι, τὸν ὕπνον  
αἰφνίδιον θορυβεῦντι ἐπισηάμεναι μελεδῶναι.

Ιχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες,  
στρωσάμενοι βρύον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,  
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ Φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν  
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,  
τοὶ κάλαμοι, τὰ γκιςτρα, τὰ Φυκίοέντα τε λῆδα,  
ὄρμαιαι, κύρτοι τε, καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι,  
μήρινθοι, καὶ αὖτε, γέρον τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·  
νέρθεν τὰς κεφαλὰς Φορμὸς βραχυς, εἴματα, πῖλοι.  
ἔτος τοῖς αἰλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, ἔτος ὁ πλεῖτος.  
ἔδεις δ' ἔχ' ὑτῖρον· εἶχ' οὐδ' ἓνα· πάντα περισσά,  
πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἄγρ' αὖτε Πενίας ψιν ἑταῖρα.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὸ πάντες,  
 ἰαχῶν, ἀλιόκαυσον· ἐγὼν δὲ μόνος μελίχλωρον.  
 καὶ τὸ ἰὸν μέλαν ἐντὶ, καὶ ἃ γραπῶν ὑάκινθος·  
 ἀλλ' ἐμπας ἐν τοῖς σεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.  
 ἃ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,  
 ἃ γέφανος τῶροτρον· ἐγὼν δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.  
 αἶθε μοι ἥς ὅσσα Κροῖσον πόκα Φαντὶ πεπαάσαι,  
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,  
 τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοισα, καὶ ἡ ῥόδον, ἡ τύγα μᾶλιν,  
 ὀχῆμα δ' ἐγὼν καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.  
 Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀσφράγαλοι τεῦ,  
 ἃ Φωνα δὲ τρύχους· τὸν δὲ τρόπον ἔκ ἔχω εἰπῶν.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ἡ καλάς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος αἰοιδάς·  
 ὥς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτησεν.  
 ὦ μοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Θάσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ λυτιέσσα.

Δάματερ πολύκαρπε, πολύσαχυ, τῆτο τὸ λαῖον  
 εὖεργον τ' εἴη καὶ καὶ τῶν ὅτι μάλιστα.

Σφίγγετ', ἀμαλλοῦεται, τὰ δαῖμαλα, μὴ παριών τις  
 εἴπω· Σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χεῖτος ὁ μισθός.

Ες βορέην ἄνεμον τᾶς κόρυθος ἃ τομὰ ὕμνιν  
 ἡ Ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ σάχυς ἔτῳς.

Σῖτον ἀλοιῶντας Φεύγεν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·  
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει ταμὸσδε μάλισα.

Ἀρχεοθ' ἀμῶντας ἄμ' ἐγειρομένῳ κορυδάλλῳ,  
 καὶ λήγεν εὐδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἔδομά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα;

Μ Ι Λ Ω Ν.

μηδέ γε συμβαίῃ χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἀλλ' ἐγὼ, ὦ Μίλων, ἔραμαι χερδὸν ἑνδεκαταῖος.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς πηλόν· ἐγὼν δ' ἔχω ἔσθ' ἄλις ὄξυς.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπωδῶ ἄσκαλα πάντα

Μ Ι Λ Ω Ν.

τίς δέ τυ τᾶν παιδῶν λυμαίνεται;

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἂ Πολυβῶτα

ἂ πρὸν ἀμώντεσσι παρ' Ἰωπασκίῳ πόκ' αὖλει

Μ Ι Λ Ω Ν.

Εἶπε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν. ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις  
μάντις τοι τὰν νύκτα χοιζέϊται καλαμαία.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

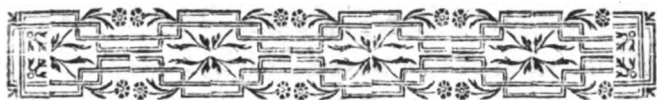
μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τυ· τυφλὸς δ' ἐκ αὐτὸς ὁ Πλῆτος,  
ἀλλὰ καὶ ὦ φρόντιστος Εἰως· μηδὲν μέγα μυθεῦ.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ἔ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,  
καί τι κόρας Φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἄδιον ἔτῳς  
ἐργαζῇ· καὶ μὰν πρότερον πόκα μεσικὸς ἦοδα.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι  
παῖδ'· ὧν γὰρ χ' αἰψέοιτε, θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε.



# ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

XII. (X.)

ΘΕΡΙΣΤΑΙ.



ΜΙΛΩΝ καὶ ΒΑΤΤΟΣ.

ΜΙΛΩΝ.

Εργατίνα βεκαῖε, τί νῦν ὦ ζυρὲ πεπώνηθης;  
 εἴθ' ἐὼν ὄγμον ἄγεα ὀρθὸν δύνῃ, ὡς τεπρὶν ἄγες  
 εἴθ' ἅμα λαιοτομείς τῷ πλατίον· ἀλλ' ἀπολείπῃ,  
 ὥσπερ οἷς ποιμένας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.  
 ποῖός τις δείλαν τὴ καὶ ἐκ μέσῳ ἁματός ἐσσί,  
 ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς ὥλακας ἐκ ἀποθροώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,  
 εἰδανά τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

εἰδανά· τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρεί;



## XI.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Σ Τ Ρ Ι Γ Ξ .

Οὐδένος εὐνάτερρα, Μακροπρόλεμοιο δὲ μάττηρ  
 μαίας Αντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυιτῆρα·  
 ἔχῃ Κεράσαν, ὃν ποκα θρέψατο ταυροπάτῳρ,  
 ἀλλ' ἔπιλιπές αἶθε πάρος Φρένα Τέρμα σάκῃς.  
 ἔνομ' Ολον, δίζων, ὃ τὰς μέροπος πόθον  
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τὰς ἀνεμώδεος  
 ὅς Μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἰοσεφάνῳ  
 ἔλκος, ἀγαλμα πόθοιο πυρσισμαράγῃ·  
 ὅς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα  
 Παπποφόνῃ, Τυρίαν τ' ἐρρύσατο.  
 ὦ τότε τυφλοφύρων ἐρατὸν  
 πᾶμα Πάρις θέτο Σιμηχίδας.  
 ψυχὰν αἰὶ, βροτοβᾶμον,  
 σήτας οἷσρε Σαέτλας,  
 κλωποπάτῳρ, ἀπάτῳρ,  
 λαρνακόγῃ, χάροις·  
 αἰδὺ μελίσδοις  
 ἔλλοπι κέρρα,  
 καλλιόπα,  
 νηλεύστῳ.



ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἥνομες ἄμω.  
 καὶ τι τήνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,  
 ἔτ' ἐγὼ αὖ τήνω· ἀλλ' ἥνέ μοι ἄ γε Φιλίσας  
 μάτηρ τᾶς γε ἐμαῖς αὐλητρίδος, ἄ γε Μελίξξας,  
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτρεχον ἴπῳσι,  
 Ἀῶ τὰν ροδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο Θέροισαι·  
 κῆπ' ἐ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα Δέλφεις ἐρᾶται.  
 καίτε μιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος, αἶτε καὶ ἀνδρὸς,  
 ἔκ' ἔφατ' ἀτρεκέες ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον, ἔνεκ' ἔρωτος  
 ἀκράϊον ἐπεχέϊτο, καὶ ἐς τέλος ὥχετο Φεύγων,  
 καὶ Φάτο οἱ σεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκασθέν.  
 ταῦτ' ἐμὶν αἰ ξείνα μυθήσαίτο· ἐντὶ δ' ἄλαθής.  
 ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη,  
 καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλῳαν·  
 νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀπ' ὥτ' ἐ νιν εἰδὲ ποτεῖδον·  
 ἄρ' ἔκ' ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;  
 νῦν μὲν τοῖς Φίλτροις καταθύσομαι· αἱ δ' ἔτι κῆμ' ἐ  
 λυπῶν, τὰν Αἶδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξῆ·  
 τοῖά οἱ ἐν κίσει κακὰ Φάρμακα Φαρμὶ Φυλάσσειν,  
 Ἀσσυρίῳ, Δέσποινᾳ, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.  
 ἀλλὰ τὴ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπω πώλῃς,  
 πότνι· ἐγὼν δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπῆσαν.  
 χαῖρε Σελαναία λυπαρόχρε· χαίρετε δ' ἄλλοι  
 ἀστέρες, εὐκῆλοιο κατ' ἀντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.



ἔσδετ' ἐπὶ κλιντῆρι, καὶ ἐσδόμενος Φάτο μῦθον·  
 Ἡ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼν θῆη  
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλῖνον,  
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε σέγος, ἥ με παρῆμες.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.  
 ἦνθον γὰρ κῆγών, καὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ερωτα,  
 ἢ τρίτος ἢ ἐ τέταρτος ἐὼν Φίλος, αὐτίκα νυκτὸς,  
 μάλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,ν,  
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ηρακλέος ἱερὸν ἔρνος,  
 πάντοτε πορφυρέαισι περιζώσραισιν ἐλκτάν.  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)  
 κῆμ' αἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἢ ἦς Φίλα' ἢ γὰρ ἐλαφρὸς  
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοισι καλεῦμαι·  
 εὖδον δ' αἰ κε μόνον τὸ καλὸν σῶμα τεῦ ἐφίλασα·  
 αἰ δ' ἀλλὰ μ' ὠθεῖτε, καὶ ἂ θύρα εἶχeto μοχλῶ,  
 παντῶς καὶ πελέκεις, καὶ λαμπράδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)  
 νῦν δὲ χάριν μὲν ἔσαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὁ Φεῖλεν·  
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν,  
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τῆτο μέλαθρον,  
 αὐτῶς ἡμίφλεκτον· Ερως δ' ἄρα καὶ Λιτωραῖω  
 πολλάκις ΑΦαῖσιοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει·  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)  
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,  
 καὶ νύμφαν ἐφόεητ' ἐτι δέμνια θερμὰ λιτωῖσαν  
 ἀνέρος. — Ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼν δὲ οἱ ἂ ταχυπειθὲς  
 χερὸς ἐφαψάμενα μαλακῶν ἀνέκλιν' ἐπὶ λέκτρων·  
 καὶ ταχὺ χερὼς ἐπὶ χρωτὶ πετωαίνετο, ἢ τὰ πρόσωπα  
 θερμότῃ ἢς ἡ πρόοδε· καὶ ἐψιθυρίσδομες αἰδύ.  
 Χῶς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,

θαλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, καὶ τί πομπᾶς  
 τήνας ἐφρασάμαν, ἔδῃ ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπαήθων  
 ἔγνω· ἀλλὰ μέ τις κατωρὰ νόσος ἐξαλάτωξε·  
 κείμεν δ' ἐν κλιντῇ· δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 καὶ μιν χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω·  
 ἔρρεν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ  
 ὅς ἐ' ἐτ' ἥς καὶ δέρμα· καὶ ἐς τίνος ἔκ ἐπ' ἔραστα,  
 ἣ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπ' αἶδεν;  
 ἀλλ' ἥς ἔδεν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος αὐτο Φεύγων.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 χῶτ' αὖ τᾶ δῶλα τὸν ἀλαβέα μῦθον ἔλεξα·  
 Εἰ δ' ἄγε, Θέσυλί, μοι χαλεπᾶς νόσῳ εὗρέ τι μᾶχος·  
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα  
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαῖστραν·  
 τήναι γὰρ Φοιτῇ, τήναι δὲ οἱ αἰδὺ καθήσται.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 κῆπεί κα νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχ' αὖ νεῦσον,  
 κῆφ', ὅτι Σιμαίθα τὴν καλῇ· καὶ ὕφαγέο τᾶδε.  
 ὡς ἐφάμαν· αἱ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων  
 εἰς ἐμὰ δῶματα Δέλφιν· ἐγὼν δὲ μιν ὡς ἐνόησα  
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ ἔδον ἀμειβομένον ποδὶ κέφω,  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)  
 πᾶσα μὲν ἐψύχθη χιόνοφ' πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ  
 ἰδρῶς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·  
 καὶ τί Φωνᾶσαι δυνάμαν, ἔδῃ ὅσσον ἐν ὕπνῳ  
 κλυζεῦντα Φωνεῦντι Φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα·  
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάνηθεν ἴσα.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 καὶ μ' ἐσιδὼν ὥσοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας



ἔσδ' ἐπὶ κλιντῆρι, καὶ ἐσδόμενος Φάτο μῦθον·  
 Ἡ ρά με, Σιμαίβα, τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγὼν θῆν  
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαζα φιλήων,  
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε γένος, ἥ με παρῆμες.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.  
 ἦνδον γὰρ κήγων, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνδον Ερωτα,  
 ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος, αὐτίκα νυκλὸς,  
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο Συλάσσαν,  
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔροτος,  
 πάντοτε πορφυρέαισι περιζώσμαισιν ἐλικλῆαν.  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)·  
 κῆμ' αἱ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάςδ' ἦς φίλα· ἡ γὰρ ἐλαφρὸς  
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ', ἡϊδέεσι καλεῦμαι·  
 εὖδον δ', αἵ κε μόνον τὸ καλὸν σῶμα τεῦ ἐφίλασα·  
 αἱ δ' ἀλλὰ μ' ὠφεῖτε, καὶ ἃ θύρα εἶχετο μοχλῶ,  
 παντῶς καὶ πελέκεις, καὶ λαμπράδες ἦνδον ἐφ' ὑμέας.  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)  
 νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπρῳ πρᾶτον ὀφείλειν·  
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν,  
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τῆτο μέλαθρον,  
 αὐτῶς ἡμίθλεκλον· Ερως δ' ἄρα καὶ Λιπαραιῶν  
 πολλάκις Αἰαίοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει·  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωβ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)  
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,  
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν  
 ἀνέρος. — Ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼν δὲ οἱ ἃ ταχυπειθής  
 χειρὸς ἐφαψάμενα μαλακῶν ἀνέκλιν' ἐπὶ λέκτρων  
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαινέτο, ἡ τὰ πρόσωπα  
 θερμότερ' ἦς ἢ πρόδ'· καὶ ἐψιθυρίσδομες αὐδύ.  
 χρῶς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλος θρυλέοιμι Σελάνα,

δειλαίας τὸ δὲ κάλλος ἐτάκεῖο, καὶ δέ τι πομπῶς  
 τήνας ἐφρασάμαν, εἶδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' αἰπῶνθον  
 ἔγνων· ἀλλὰ μέ τις κατωρὰ νόσος ἐξαλάττωσε·  
 κείμεν δ' ἐν κλυτῇρι δέκ' ἄμαλα καὶ δέκα νύκτας.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα  
 καὶ μευ χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω·  
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λειπᾶ  
 ὅς τ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος ἐκ ἐπέρασσα,  
 ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπαῖδεν;  
 ἀλλ' ἦς ἔδεν ἐλαθρόν· ὁ δὲ χρόνος ἀνυτο δεύγων.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 χῶτ' αὖ τᾶ δάλα τὸν ἀλαβέα μῦθον ἔλεξα·  
 Εἰ δ' ἄγε, Θεσυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ τι μᾶχρ'  
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα  
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαῖστραν·  
 τῆνι γὰρ Φοιτῇ, τῆνι δέ οἱ αἰδὺ καθῆσθαι.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχ' αὖ νεῦσον,  
 κῆφ', ὅτι Σιμαῖδα τὴν καλῇ· καὶ ὑφαγέο τᾶδε  
 ὡς ἐφάμαν· αἱ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λυπαρόχρουν  
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼν δέ νῦν ὡς ἐνόασα  
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ ἔδον ἀμειβομένοι ποδὶ κέῳ,  
 (Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)  
 πᾶσα μὲν ἐψύχθη χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετὰ τῶν  
 ἰδρῶς μευ κοχύθισκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·  
 εἶδ' ἐ τι Φωνᾶσαι δυνάμαν, εἶδ' ὅσσην ἐν ὕπνῳ  
 κλυζέυντα Φωνεῦκτι Φίλαν ποτὶ ματῆρα τέκνα·  
 ἀλλ' ἐπαύγει δαγῦδι καλὸν χροᾶ πάντοθεν ἴσα.  
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.  
 κού μ' ἐσιδὼν ὠτοργες, ἐπὶ χθονὸς ὁμμαῖα πάξας,

τῆτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις,  
ὡ' γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.  
αἰ' αἰ' Ἐρως ἀνιαρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα  
ἐμφύς, ὡς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέτωκας;  
ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
σαῦράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὐρίον οἰσῶ.  
Θέσυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυῖβ', ὑπόμαζον  
τᾶς τήνω Φλιαῖς καθυπέρτερον, ἅς ἔτι καὶ νῦν  
ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὁ δέ μευ λόγον ἔδενά ποιῇ.  
καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα· τὰ Δέλφιος ὁσέα πάσσω.  
ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα εἰοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;  
ἐκ τίνος ἀρξέυμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τῆτο;  
ἦνέ' αὖ τῷ ὑδ' ἄλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξῶ  
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος. τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα  
θρηῖα πομπεύεσκε περισσάδον, ἐν δὲ λέαινα.  
Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.  
καί μ' αὖ Θευμαρίδα Θράσσα τροφὸς αὖ μακρῆτις,  
αἰγίθυρος ναίοισα, καλεῦζατο καὶ λιτάνευσε  
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼν δέ οἱ αὖ μεγάλοιτος  
ὠμάριεν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,  
καμφισειλαμένα τὰν ξυσίδα τᾶς Κλεαρίδας.  
Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.  
ἥδη δ' εὔσα μέσαν κατ' αἶμαξιτὸν, αἶ τὰ Λύκωνος,  
εἶδον Δέλφιν ὁμᾶ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας.  
τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,  
στῆθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλεόν ἢ τὴ, Σελάνα,  
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπώντων.  
Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.  
χῶς ἶδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη

Δέλφιν ἐμὲ ἀνίασεν· ἐγὼν δ' ἐπὶ Δέλφιν δάσσαν  
 αἶθω· χῶς αὐτὰ λακῇ μέγα κατωφυρὸς εὔσα,  
 κῆξαπώνας ἄφθῃ, κῆδὲ σποδὸν εἰδόμες αὐτᾶς,  
 ἔτω τει καὶ Δέλφιν ἐνὶ Φλογὶ σάρκ' ἀμαλύνου.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
 ὥς τῆτον τὸν καρὸν ἐγὼν σὺν δαίμονι τάκω,  
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφιν·  
 χῶς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Αἰφροδίτας,  
 ὥς κείνος δινοῖτο ποτὶ ἀμετέροισι θύραισιν.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· τὸ δ', Ἀρτεμι, καὶ τὸν ἐν Αἰδᾷ  
 κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα, καὶ εἴ τι περ ἄσφαλές ἄλλο.  
 Θέσυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πῶλον ὠρύονται·  
 ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὥς τάχος ἄχει.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
 ἦνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγεῦντι δ' αἴηται,  
 ἂ δ' ἐμὰ δ' σιγῇ σέρονων ἔντοσθεν ἀνία·  
 ἀλλ' ἐπὶ τῆνῳ πᾶσα καταιύβομαι, ὅς με τάλαναν  
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπαρβένον ἡμέσ.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
 ἐς τρεῖς ἀποσπένδω, καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, Φωνῶ·  
 Αἴτε γυνὰ τῆνῳ παρακέκλιται, αἴτε καὶ ἀνὴρ,  
 τόσσον ἔχοι λάβας, ὅσσον πόκα Θασέα Φαντὶ  
 ἐν Δία λαοθῆμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδῃας.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
 ἰωπομανὲς Φυτὸν ἐντὶ παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι  
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἰωποὶ  
 ὥς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι  
 μακρομένῳ ἵκελος, λιπαρᾶς ἐκροᾷτε παλαίστρας.  
 ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε, Νύμφαι,  
βοιμῶ παρ Δάμαλρος ἁλωάδες; ἅς ἐπὶ σωρῶ  
αὐτὶς ἐγὼν πᾶσαιμι μέγα πλῆθον· αἱ δὲ γελάξαι  
δράγματα καὶ μάκωνας, ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

## X. (II.)

## Φ Α Ρ Μ Α Κ Ε Τ Τ Ρ Ι Α Ι.

Πᾶ μοι ταῖ δάφναι; Φέρε Θέσυλι· πᾶ δὲ τὰ Φίληρα;  
στῆψον τὰν κελέβαν Οἰνικέω οἶδς ἀώτῳ,  
ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα Σίλον καλεῖσσομαι ἄνδρα,  
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας ἔδὲ ποθήκει,  
ἔδῃ ἐγὼν πότερον τεθνάκαμες, ἢ ζοοὶ εἰμές,  
ἔδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσις· ἦ ρά οἱ ἀλλᾶ  
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως ταχυνᾶς Φρένας, ἃ τ' Αἰφροδίτα  
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαῖστρον  
αὐρίον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιῇ.  
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταβύσομαι· ἀλλὰ, Σελάνα,  
Φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαῖμον,  
τᾷ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι  
ἐρχομέναν νεκυῶν ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἷμα.  
χαῖρ' Ἐκάτα δασωλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὁπάδῃ,  
Φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μῆτε τι Κίρκας,  
μῆτε τι Μηδείας, μῆτε Ξανθάς Περιμήδας.  
ἴυγξ, ἔλκε τὴν ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.  
ἄλφιδά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε,  
Θέσυλι· δειλαία, πᾶ τὰς Φρένας ἐκπεπώτασαι;  
ἦ ρά γέ τοι, μυσαρὰ, καὶ τὴν ἐπιχαρμα τέτυγμαί;  
πάσσο' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιος ὅσέα πάσσω.  
ἴυγξ, ἔλκε τὴν ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη·  
εἷς δ' ἔπ' ἰτᾶσδε, Φέρισε, Μόλων ἄλχοιο παλαίστρας  
ἄμμιν δ' αἰσυχία τε μέλοι, γραΐα τε παρείη,  
ἀτίς ἐπιφύσσοισα, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Ὡς ἐφάμαν· ὁ δ' ἐμὴν τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάξας  
ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὥπασεν εἶμεν.  
χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ Πύξας  
εἴρδ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὐκρίτος ἐς φρασιδάμῳ  
στραφθέντες, χῶ καλὸς Ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις  
ἀδείας χίνοιο χαμευνίσιν ἐπλίνθημες,  
ἐν τε νεομᾶτοισι γεγαθότες οἶναρέαισι.  
πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὺς δονέοντο  
αἶγυροι πηλέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ  
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε.  
τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίανες  
τέτλιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνοι· ἃ δ' ὀλολυγῶν  
τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.  
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔσενε τρυγῶν  
πρωτῶντο ξυθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.  
πάντ' ὥσδε θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρας·  
ὄχλαι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευραῖσι δὲ μᾶλα  
δαΐφιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο  
ὄρωακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε·  
τετράενες δὲ πῖθω ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.  
Νύμφαι Κασαλίδες Παρνάσιον αἶψος ἔχοισαι,  
ἄρά γέ πα τοιοῖδε φόλῳ κατὰ λάϊνον ἄντρον  
κρατῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐσάσατο Χείρων;  
ἄρά γέ πα τῆιον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,  
τὸν κρατερόν Πολύφαμον, ὃς ὥρεσι λάας ἔβαλλε,  
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλῖα ποσσὶ χορεύσαι.

ἀλλὰ τό γ' ἐκ παίων μέγ' ὑπέρροχον, ὅτι γ' αἶδεν  
ἀρξέυμ'· αἶψ' ὑπάκοισον, ἐπεὶ Οἶλος ἔωλω Μοίσαις.

Σιμιχίδα μὲν Ερῶτες ἐπέπληρον· ἡ γὰρ ὁ δειλὸς  
τόσπον ἐρῇ Μυρῆς, ὅσον εἶρος αἶγες ἐρῶντι.  
Ωρατος δ', ὁ τὰ πάντα Φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,  
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόβον· οἶδεν Ἀρισίς,  
ἐοδλὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν εἰδὲ κεν αὐτὸς αἶδεν  
φοῖβος σὺν Σόρμυγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,  
ὥς ἐκ παιδὸς Ἀράιος ὑπ' ὅσέον αἶθε' ἔρωτι.  
τόν μοι Πᾶν, Ομόλω γ' ἐράλ' ὃν πέδον ὅς τε λείλοχας,  
ἄκλητον τήνοιο Οἶλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,  
αἰτ' ἐντ' ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακός, αἶτε τις ἄλλος.  
κῆν μὲν ταῦτ' ἐρδεις, ὦ Πᾶν Οἶλε, μή τί τυ παῖδες  
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους  
τανίκα μασισδοῖεν, ὅκα κρέα τυτθὰ παρήϊ'  
αἱ δ' ἄλλως νεύσοις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι  
δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις·  
εἴης δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω,  
Ἔβρον παρ' ποταμόν, κεκλιμένος ἐγγύθεν ἄρκι'  
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπασσι νομεύοις,  
πέτρας ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν ἔκτετι Νεῖλος ὁρατός.  
ὑμεῖς δ' Ἰετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδύ λυπὸν ἦες  
νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες Ξανθάς ἔδος αἰτῷ Διώνας,  
ὦ μάλοισιν Ερῶτες ἐρευθόμενοισιν ὁμοῖοι,  
βάλλετε μοι τόξοισι τὸν ἡμερένηα φιλῖνον,  
βάλλετε· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος ἔκ' ἐλεεῖ μεν·  
καὶ δὴ μὰν ἀπώϊοιο πεπαίτερος· αἱ δὲ γυναῖκες  
αἱ αἱ Φαντί, Φιλῖνε, τὸ τιν' καλὸν ἄνθος ὑπορρεῖ.  
μηκέτι τοι Φρερέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἀράϊε,  
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρεβριος ἄλλον ἀλέκλῳ

ἢ καὶ λευκοίων τέφανον περὶ κρατὶ Φυλάστων,  
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ,  
 παρ' πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ Φρυξῇ,  
 χά σιθὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔς' ἐπὶ πᾶχυν  
 κνύζα τ', ἀσφοδέλω τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.  
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνάμενος Ἀγείανῃος  
 αὐταῖς ἐν κυλίεσσι, καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.  
 αὐλησεῦντι δ' ἐμὶν δύο ποιμένες· εἷς μὲν, Ἀχαρνεὺς,  
 εἷς δὲ, Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀσσεῖ,  
 ὡς πόκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνης ὁ βῶτας,  
 χῶς ὅρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐβρήκυν,  
 ἡμέρα αἶ τε Φύονη παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο·  
 εὔτε χιῶν ὥς τις κατέλακετο μακρὸν ὕφ' Αἴμον,  
 ἢ Ἀῖω, ἢ Ροδόπαν, ἢ Καύκασον ἐξατόεντα.  
 εἴσει δ' ὡς περ' ἐδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ  
 ζῶν ἐόντα, κακᾶσιν ἀτασθαλίαισιν ἀνάκλιος·  
 ὡς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε Φέβρον ἰοῖται  
 κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,  
 ἔνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.  
 ὦ μακαριστὰ κομάτα, τὸ θὴν τάδε τέτυκ' ἐπεπρόνθης,  
 καὶ τὸ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν  
 κηρία Φεβδόμενος, ἔτος ὥριον ἐξεπρόνασας.  
 αἰβ' ἐπ' ἐμεῦ ζωῖς ἐναρθῆμιος ὥστελες εἶμεν·  
 ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας,  
 Φωαῖς εἰσαίων· τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις  
 αἰδὺ μελισσόμενος κατεκέκλισο, θεῖε Κομάτα.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖθις  
 κηγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα Φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα  
 Νυμφαὶ κῆμ' ἐδίδαξαν ἀν' ὥρεα βωκολέοντα,  
 ἐοδλὰ, τὰ περὶ καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἀγαγε φάμα·

T



ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ αἰώς,  
 βωκολιασδόμεθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.  
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν κατ'υρὸν σῶμα, κῆμ' ἐλέγοντι  
 πάντες αἰοῖδ' ἄριστον· ἐγὼν δὲ τις ἔταχυνται  
 ἔ Δᾶν· ἔ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, ἔτε τὸν ἐσθλὸν  
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ, ἔτε φιλητᾶν  
 αἰείδων· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.

Ὡς ἐφάμαν ἐπιτάδες· ὁ δ' αἰτωόλος αἰδὺν γελάξας,  
 τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, ἔνεκεν ἐσσί  
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.  
 ὥς μοι καὶ τέκνων μέγ' ἀπ' ἐχθεται, ὅσις ἐρευνῇ  
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσσαι δόμον ὠρομέδοντι,  
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον αἰοῖδ' ὄν  
 ἀντία κοκκύσδοντες, ἐτώσια μοχθίσδοντι.  
 ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοῖδ' ὄν,  
 Σιμιχίδα· κῆγ' ὄν μὲν, ὄρη Οἴλος, ἐπὶ τὴν ἀρέσκει  
 τῆβ' ὅ τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπύονασα.

Ἔσσεται Ἀγείανακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,  
 χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκη  
 κύματα, κ' Ὠρίων ὅκ' ἐπ' Ὠκεανῷ πόδας ἴχνη,  
 αἶκα τὸν Λυκίδαν ὀπ' αἰέμενον ἐξ Ἀφροδίτας  
 ῥύσσηται· θεομὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίβει.  
 χάλκωνες φορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν,  
 τὸν τε Νότον, τὸν τ' Εὐρον, ὃς ἐχάλα Φυκία κινεῖ·  
 ἀλκωνές, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταῖς τὰ μάλισα  
 ὄρνιχων ἐφίλαθεν, ὅσαισι περ ἐξ αἰὸς ἄγρα.  
 Ἀγείανακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν  
 ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοὸν ὄρμον ἴκοιτο.  
 κῆγ' ὄν τῆνο κατ' ἄμαρ, ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα

ἢ καὶ

χαῶν τῶν ἐπάνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ  
 Χάλκωνος, Βήριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν,  
 εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν  
 αἰγυριοὶ πηλέαι τε εὖσκιον ἄλσος ὕφαινον,  
 χλωροῖσι πετάλῃσι κατηρεφές κομόωσαι.  
 κῆρυγ' αὖ τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, εἰδὲ τὸ σᾶμα  
 ἅμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο· καὶ τιν' ὀδίταν  
 ἐδλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδώνιον εὐρόμες ἄνδρα·  
 ὦνομα μὲν Λυκίδας, ἧς δ' αἰτώλος· εἰδὲ κε τίς μιν  
 ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰτώλῳ ἔξοχ' ἐώκει.  
 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο  
 κνακὸν δέρμ' ἁμοῖσι, νέας ταμίοιο ποτόσθον·  
 ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρον ἐστίγγετο πέπλος  
 ζωστήρι πλακερῶ· ροικὰν δ' ἔχεν ἀγοιελαιῶν  
 δέξιτερᾷ κορύναν· καὶ μ' αἰτρέμας εἶπε σεσαρῶς  
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δὲ οἱ εἶχετο χεῖλες·  
 Σιμηχίδα, πᾶ δὴ τὴ μεσαμένιος πόδας ἔλκεις,  
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καβεύδει,  
 εἰδὲ ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλλίδες ἡλαιόνται;  
 ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεται; ἢ τινος ἀσῶν  
 λανὸν ἐπιβρώσκεις; ὥς τεῦ ποσὶ νισσομένοιο  
 πᾶσα λίθος πηαίοισα ποτ' ἀνδουλίδεσσιν αἰεῖδει.

Τὸν δ' εἰγὼ ἀμείβην· Λυκίδα φίλε, Φανῆι τὴ πάντες  
 ἔμμεν συρίκταν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν  
 ἐν τ' ἀμνητῆρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει  
 ἀμέτερον· καὶ τιν', κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοθαρίσδεν  
 ἔλπωμαι· ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσίας· ἢ γὰρ ἐταῖροι  
 ἀνέρες ἐνπώλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,  
 ὅλῳ ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ  
 αἰ δαίμων εὐκρίθον ἀνταλήρωσεν αἰλῶν.

πάντα δ' ἑναλλα γένοιτο, καὶ αἱ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,  
Δάφνις ἔπειθ' ἰθάσκει· καὶ τῶς κύνας ὅλας Φος ἔλκοι,  
καὶ ἔρεων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρούταιντο.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγ' αἰοιδᾶς.  
χωρὶς μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα  
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντ' ἐλελοίπη  
ἐκ Μοιρᾶν· χωρὶς Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δῖνα  
τὸν Μοῖσαις Φίλον ἄνδρα, τὸν δ' Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγ' αἰοιδᾶς.  
καὶ τὸ δίδοι τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας  
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,  
χαίρετ'· ἐγὼν δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕπερον ἄδιδον ἄσῳ.

#### Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

πλήρῃς τοι μέλιτος τὸ καλὸν σῶμα, Θύρσι, γένοιτο,  
πλήρῃς τοι χαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις  
αἰδεῖαν, τέτλιγος ἔπειθ' ὅπως Φέρτερον ἄδεις.  
ἥνιδέ τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, Φίλος, ὥς καλὸν ὅσδεις.  
Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.  
ὦ δ' ἴθι, Κισσαίθα· τὸ δ' ἀμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι  
ὃ μὴ σκιρτάσῃτε, μὴ ὃ τράγος ὕμνῳ ἀναστῇ.

### ΙΧ. (VII.)

#### Θ Α Λ Τ Σ Ι Α.

**Η**ς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλεντα  
ἔσπομεν ἐκ πόλιος· σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·  
τᾷ Δημοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια καὶ Φρασιδάμος  
καὶ Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκάππεος· εἴ τι περ ἐσθλὸν

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ἔ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδαν,  
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τῇνι δρύες, ὦδε κύπριος,  
 ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ὦρειος χῶδωνις, ἔπει καὶ μᾶλα νομεύει,  
 καὶ πῶκας βάλλει, καὶ θηρία πάντα διώκει.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 αὐτὶς ὅπως εἴσῃ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,  
 καὶ λέγε· Τὸν βάταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοι.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὠρεα Φωλάδες ἄρκιοι,  
 χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼν Δάφνις ἐκέτ' ἀν' ὕλαν,  
 ἐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, ἐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα,  
 καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὦδε νομεύων,  
 Δάφνις ὁ τῶς ταύρας καὶ πόρτιας ὦδε ποτίσδων.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ὦ Πάν, Πάν, αἷτ' ἐσσι κατ' ὠρεα μακρὰ Λυκαίῳ,  
 αἷτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον  
 τὰν Σικελάν, Ελίκας δὲ λίπε ρίον, αἰτῷ τε σᾶμα  
 τῆνο Λυκαονίδεο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.  
 λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.  
 ἐνθ' ὦ νᾶξ, καὶ τάνδε Φέρου πακιστοῖο μελίπωνεν  
 ἐκ καρῶ σύριγγα καλάν· περὶ χεῖλος ἐλκλάν.  
 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπὸ Ἐρωτος ἐς Αἰδαν ἔλκομαι ἥδη.  
 λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.  
 νῦν ἴα μὲν Φορέοιτε βάτοι, Φορέοιτε δ' ἄκανθαι,  
 αἱ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπὶ ἀρκεύθοισι κομάσαι,

πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,  
 πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ἦνθ' Ερμᾶς πρᾶντος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,  
 τίς τυ καταλύχει; τίς, ὦ ἄγathe, τόσσον ἐρᾶσαι;  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὥπῳλοι ἦνθον.  
 πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ Πρίαπος,  
 κῆφα· Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; αἱ δέ τυ κῶρα  
 πᾶσας ἀνά κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,  
 (ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς)  
 ζαλοῖσ'. αἱ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί.  
 βῶτας μὲν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπώλω ἀνδρὶ ἔοικας.  
 ὥπῳλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βαλεῦνται,  
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι ἔτράγος αὐτὸς ἔγεντο.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 καὶ τὺ δ', ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένους, οἷα γελευῖνι,  
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι ἔμετὰ ταῖσι χορεύεις.  
 τῶς δ' ἔδεν ποτελέξασθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ  
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ αἱ Κύπρις γελάοισα,  
 λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,  
 κῆπε· τὺ θὴν τὸν Ερῶτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίξῃν.  
 ἄρ' ἔκ αὐτὸς Ερῶτος ὑπ' ἀργαλέῳ ἐλυγίχθης;  
 ἄρχετ' βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνης ποταμείψατο· Κύπρι βαρεῖα,  
 Κύπρι νημεσσοτά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·  
 ἦδη γὰρ Φράσδει πᾶνθ' Ἄλιος ἄμμι· δεδύκει  
 Δάφνης, κείν Αἰδά κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ερῳτι.

πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά·  
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει  
 ἤμενος· ἀμφὶ δέ μιν δὴ ἀλώπτεκες· ἀ μὲν αὖ ὄρχως  
 φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· ἀ δ' ἐπὶ πῆρας  
 πάνλα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον ἔπριν ἀνασεῖν  
 φατὶ, πρὶν ἢ ἀνάριστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίσῃ.  
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,  
 χροίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ ἔτε τι πῆρας,  
 ἔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθέ·  
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπληται ὑγρὸς ἄκανθος,  
 Διολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.  
 τῷ μὲν ἐγὼν πορθμεὶ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα  
 ὦνον, καὶ τυροένῃα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.  
 ἔδ' ἔτι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται  
 ἄχραντον· τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,  
 αἶ κεν μοι τὺ, φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσης.  
 καὶ τι τυ κεκοιμέω· πόταγ', ὦ γαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν  
 ἔτι πω εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλελεύθῃα Φυλαξεῖς.

## Θ Τ Ρ Σ Ι Σ.

Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 Θύρσις ὅδ' ὡς Αἴτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' ἡ Φωνά.

Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦδ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο; πᾶ ποκα, Νύμφαι;  
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;  
 ἔ γὰρ δὴ ποταμῷ γε μέγαν ῥοὸν εἵχετ' Ἀνάτω,  
 ἔδ' Αἴτνας σκοπιᾶν, ἔδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.  
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Φίλοι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.  
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,  
 τῆνον χῶ' κ' δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.  
 αὐχρεῖ βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

τυρίσθεν τὸν Πᾶνα δεδοίκομες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας  
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύει· ἐντί γε πικρὸς,  
 καὶ οἱ αἰεὶ δριμύϊα χολὰ ποτὶ ρίνι κάθηται.  
 ἀλλὰ, τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,  
 καὶ τὰς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἴκεο Μώσας,  
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν Πηλεΐαν ἐσδῶμεθα, τῷ τε Ποιᾶτῳ  
 καὶ τῶν Κρανιαδῶν κατεναίγιον, ἅπτερ ὁ Θῶκος  
 τήνος ὁ ποιμενικός, καὶ ταὶ δρυές· αἱ δὲ κ' αἰείσῃς  
 ὡς πόκα τὸν Λιθύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,  
 αἶγά τε τοι δωσῶ διδυμάλιον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι,  
 ἀ δὴ οὐ' ἔχουσ' ἐρίθως ποταμέλξῃαι ἐς δύο πέλλας·  
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδείϊ καρῶ,  
 ἀμφῶες, νεοτευχῆς, ἔτι γλυθάνοιο ποτόσδον·  
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρῦεται ὑψόβι κιτσοῖς,  
 κισσοῖς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένους· ἀ δὲ κατ' αὐτὸν  
 καρπῶ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.  
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,  
 ἀσκήτᾳ πέπλω τε καὶ ἄμπτυκι· παρ δὲ οἱ ἄνδρες  
 καλὸν ἐθειράσδοντες ἀμοιβαλὶς ἄλλοθεν ἄλλος  
 νεικείοντ' ἐπ' ἐσσι· τὰ δ' ἔφρενός ἀπ' ἔταται αὐτᾶς.  
 ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρκειαι ἄνδρα γελεῦσα,  
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ριπῆϊ νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος  
 δητὰ κυλοιδιόωντες ἐτάσια μοχθίσδοντι.  
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται  
 λεπρᾶς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει  
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικῶς·  
 Φαίης κεν γῆων νιν ὅσον θένος ἑλλοπιεύειν·  
 ὣδέ οἱ ὠδῆκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,  
 καὶ πολὺ περ ἐόντι τὸ δὲ θένος ἄξιον ἄβας.  
 τυτθὸν δ' ὅσπον ἀπῶθεν ἀλιτρυτοιο γέροντος,

κτισῆναι δὲ πτωχὸν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται  
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τῆτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

## VIII. (I.)

Θ Τ Ρ Σ Ι Σ, ἡ Ω Δ Η.



Θ Τ Ρ Σ Ι Σ Π Ο Ι Μ Η Ν, ἔ Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

Θ Τ Ρ Σ Ι Σ.

Αδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ αἰπίτης, αἰπόλε, τήνα,  
αἰ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσσεται· ἀδύ τι καὶ τὸ  
τυρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.  
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τυ λαψῇ·  
αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἔς τυ καταρρεῖ  
αἰ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστ' ἐκ ἀμέλξης.

Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

ἀδιον, ὦ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος, ἡ τὸ καταχῆς  
τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.  
αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,  
ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας· αἰ δὲ ἐκ ἀρέσκη  
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῇ.

Θ Τ Ρ Σ Ι Σ.

λῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπόλε, τῇδε καθίξας  
ἔς τὸ κάταντες τῆτο γεῶλοφον, ἄτε μυρῖκαι,  
τυρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομεισῶ.

Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

ἔ Θέμις, ὦ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβριονὸν ἔ Θέμις ἄμμι

S 5



ἐμπλέξας καλύκεσσι, καὶ εὐόδοισι σελίνοις.  
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; ἔχ' ὑπακίεις.  
 τὰν βαίταν ἀποδύς, ἐς κύμαλα τηνῶ αἰεῦμαι,  
 ὥτερ τῶς θύνως σκοπιάσθῃαι Ὀλῳις ὁ ῥιπτεύς.  
 καὶ κα μὴ ᾤθανω, τό γε μὰν τεὸν ἀδύ τέτυκται.  
 ἔγνω πρᾶν, ὅκα μευ μεμναμένω εἰ Φιλέεις με,  
 ἔδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαζάμενον πλαΐαγῃσεν,  
 ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη.  
 εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλανθεῶ κοσκινόμανις,  
 ἀ πρᾶν ποιολογεῦσα παραισάτις, ἔνεκ' ἐγὼ μὲν  
 τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὴν δὲ μευ λόγον ἔδενά ποιῇ.  
 ἦ μὰν τοι λευκὰν διδυματοκον αἶγα Φυλάσσω,  
 τὰν με καὶ Ἀμέρμωνος ἐριθακίς Ἀμελάνοχρος  
 αἰτῇ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὴν μοι ἐνδιαβρύπῃ  
 ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἀρὰ γ' ἰδῇσῶ  
 αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀποκλινθεῖς·  
 καὶ κε μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ ἔχ' ἀδαμαντῖνα ἐντί.  
 Ἰωπομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤβηλε γᾶμαι,  
 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν, δρόμον ἄνυν· ἀ δ' Ἀταλάντα  
 ὡς ἶδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἐρώλα.  
 τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος αἶγε Μελάμωρος  
 ἐς Πύλον· ἀ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοῖναισιν ἐκλίνθη  
 μάτρη Ἀχαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειοβοίας.  
 τὰν δὲ καλὰν Κυβέριαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων  
 ἔχ' ἑτῶς Ὠδωνίς ἐπὶ πλέον ἀγαγε λύσσας,  
 ὥς· ἔδὲ Φθίμενόν νιν ἄτερ μασθοῖο τίθητι;  
 ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων  
 Ενδυμίων· ζαλῶ δὲ, Φίλα γύναι, Ἰασίωνα,  
 ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅς· ἔ· πευσεῖσθε βέβαλοι.  
 ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν δ' ἔ· μέλει· ἔκ' αἶδω,

δηλονότ' ἐν τᾷ γὰ κήγών τις Φαίνομαι ἡμῆς.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα  
μυσιόδων· ῥᾶον δὲ διαγ', ἢ χρυσὸν ἔδωκε.

## VII. (III.)

Κ Ω Μ Ο Σ.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Αμαρυλλίδα· ταὶ δ' ἐμὶν αἶγες  
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.  
Τίτυρ', ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκει τὰς αἶγας,  
καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν  
τὸν Λιευκὸν Κνάκωνα Φυλάσσεο, μὴ τυ κορύξῃ.

Ω Χαρίεσσ' Αμαρυλλί, τί μ' ἐκέτι τῆτο κατ' αἶθρον  
παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισῆς;  
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καλᾷφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν,  
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.  
ἥνιδέ τοι δέκα μᾶλα φέρω· τῇνᾳ δὲ καθεῖλον,  
ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ· καὶ αὖριον ἄλλα τοι οἶσῶ.  
Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν  
ἃ βομβεῦσα μέλιτσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν,  
τὸν κισσὸν διαδύς, καὶ τὰν πτέριν ἃ τὴν πυκάσθῃ.  
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας  
μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτρεφε μάττηρ·  
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅτεον ἄχοις ἰκάνει.  
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα· τὸ πᾶν λῖβος· ὦ κυάνοφρυ  
νύμφα, πρόσωπυξάί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω  
ἐντὶ καὶ ἐν κενεοῖσι Φιλάμασιν ἀδέα τέρεψις.  
τὸν σέφανον τίλαί με κατ' αὐτίκα λεωπᾶ ποιησεῖς,  
τόν τοι ἐγὼν, Αμαρυλλί φίλα, κισσοῖο Φυλάσσω

S 4

τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχεν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;  
 αἱ δὲ τὴν αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασσιώτερος ἢ μες,  
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σπυοδῶ ἀκάμαλον πῦρ  
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχάν, ἀνεχοίμαν,  
 καὶ τὸν ἐν ὀφθαλμὸν, τῷ μοι γλυκερώτερον ἔδεν.  
 ὦ μοι, ὅτ' ἐκ ἔτεκέ μ' ἡ μάτηρ βράγχι ἔχοντα,  
 ὡς κατέδυν ποτὶ τιν, καὶ τὰν χέρα τευ ἐφίλασα,  
 αἱ μὴ τὸ σῶμα λῆς· ἔφερον δὲ τὴν ἢ κρῖνα λευκά,  
 ἢ μάκων ἀπαλὰν, πλαταγώνι ἔχοισαν ἐρυθρά.  
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·  
 ὥς' ἐκ ἂν τὴν ταῦτα φέρεν ἅμα πάντ' ἐδυναάδην.  
 νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν γε μαθεῦμαι,  
 αἶκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὥδ' ἀφίκηται,  
 ὡς εἰδῶ τί ποθ' αἰδὺ καλοικῆν τὸν βυθὸν ὕμμιν.  
 ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,  
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἶκαδ' ἀπενθεῖν·  
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γὰρ ἀμέλγεν,  
 καὶ τυρὸν πᾶσαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.  
 ἡ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·  
 ἔδεν πᾶ ποχ' ὅλως ποτὶ τιν Φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ,  
 καὶ ταῦτ', ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπλὸν ἐόντα.  
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μευ  
 σφύσδην, ὡς ἀνιαδῆ· ἐπεὶ κήγων ἀνιῶμαι.  
 ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπώτασαι;  
 αἱ καὶ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας  
 τοῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχες νῆν.  
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν Φεύγοντα διώκεις;  
 εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.  
 πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,  
 κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ καὶ αὐταῖς ὑπακοίσω·

Ω λευκά Γαλάτεια, τί τὸν Φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;  
 λευκότερα πακίᾳς ποτιδῆν, ἀπαλωτέρα δ' ἄρονος,  
 μόχῳ γαυροτέρα, Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.  
 Φοιτῆς δ' αὖθ' ἑταῶς, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με·  
 οἴχη δ' εὐθύς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.  
 Φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀβῆσασα.  
 ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεῦ, ὦ κόρα, ἀνίκα πρᾶτον  
 ἦνδες ἐμοὶ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα Φύλλα  
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼν δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.  
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὴν καὶ ὕστερον ἔδε τι πῶ νῦν  
 ἐκ τήνῳ δύναμαι· τὴν δ' ἔ μέλει ἔ μὰ Δι' ἔδεν.  
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ἔνεκα Φεύγεις·  
 ἔνεκ' ἐμὴν λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μείλωται,  
 ἐξ ὧτός τέταται ποτὶ θάτερον ὥς μία μακρὰ,  
 ἧς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεισι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χεῖλει.  
 ἀλλ' αὐτός, τοιᾶτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω,  
 κῆκ τέτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·  
 τυρὸς δ' ἔ λείπει μ' ἔτ' ἐν θέρει, ἔτ' ἐν ὀπώρα,  
 ἔ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ.  
 συρίσδεν δ' ὥς ἔ τις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώων,  
 τὴν, τὸ Φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαυτὸν αἰείδων,  
 πολλάκι νυκτὸς αἰωρὶ· τρέφω δὲ τὴν ἐνδεκα νεβρῶς,  
 πάσας μαννοφόρας, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἀρκίων.  
 ἀλλ' ἀφίκευ τὴν ποῖ ἀμέ, καὶ ἐξεῖς ἔδεν ἔλασσον·  
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.  
 ἀδίων ἐν τῶντρω παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξέῃς·  
 ἐντὶ δάφναι τῆναι, ἐντὶ ῥαδίναϊ κυπάρισσοι,  
 ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἐντ' ἄμπελος αἰ γλυκύκαρπος·  
 ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι αἰ πολυδένδρεος Αἴτνα  
 λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προίητι.

ταῦτα γὰρ ἂ γοαῖα με Κοτυτῆαρις ἐξεδίδαξεν,  
ἂ πρὸν ἀμῶντεςσι παρ' Ἰωπιοκίῳνι ποταύλει.

Τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάϕνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·  
χῶ μὲν τῷ σύριγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.  
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.  
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ται πόριες αὐτίκα ποῖα.  
νίκη μὰν ἔσθ' ἄλλος, ἀνάστατοι δ' ἐγένετο.

## VI. (XI.)

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

Οὐδὲν ποτὶν ἐρώλα πεφύκει Φάρμακον ἄλλο,  
Νικία, ἔτ' ἐγχοῖσον, ἐμὴν δοκεῖ, ἔτ' ἐπίπασον,  
ἢ ται Πιερίδες· κῆφον δὲ τι τῆτο καὶ αἰδὺ  
γίνετ'. ἐπ' ἀνθρώποισι δ' εὐρῆν' ἔ' ράδιον ἐντί.  
γινώσκεν δ' οἶμαι τὺ καλῶς, ἱατρὸν ἐόντα,  
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφίλαμένον ἐξόχα Μοῖσαις.  
ἔτω γῆν ραῖσα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῶν,  
ῥαρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,  
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ σῶμα, τῶς κροτάφως τε·  
ἤρατο δ' ἔ' τι ρόδοις, ἔ' μάλοις, ἔ' δὲ κικίννοις,  
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.  
πολλάκι ται οἷες ποτὶ τῷυλιον αὐταὶ ἀπῶνθηον  
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλατείαν αἰείδων  
αὐτῷ ἐπ' αἰόνος καλετάκετο Ουκιοέσσας  
ἐξ αἶς, ἔχθισον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος  
Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἂ οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμενον.  
ἀλλὰ τὸ Φάρμακον εὖρε· καθεδόμενος δ' ἐπὶ πέτραις  
ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν αἶεδε τοιαῦτα·

ἂν τιν τῶν οἴων ἔπεται σκοπός· αἱ δὲ βαῦσδε  
 εἰς ἄλλα δευκομένα· τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα σαίνει  
 ἄσυχὰ καχλάσδοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν.  
 Φράσδεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμῃσιν ὀρέσῃ  
 ἐξ αἰλὸς ἐρχομένας, καὶ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.  
 αἱ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαβρύπῃσαι, ὥς αὖτ' ἀκάνθας  
 ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρους ἀνίκας Φρύγῃ  
 καὶ Φεύγει Φιλέοντα, καὶ ἔ Φιλέοντα διώκει,  
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἥ γὰρ ἔρωτι  
 πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

Τῷ δ' ἔτι Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖν.  
 Εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,  
 κ' ἔμ' ἔλαβ', ἔ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ὦ ποθορῶμι  
 ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάνης ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων  
 ἐχθρὰ σέροιο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.  
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼν κνίσδων πάλιν ἔ ποθορῶμι,  
 ἀλλ' ἄλλαν τινα Φαμί γυναῖκ' ἔχεν· αἱ δ' αἰόισα  
 ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκειαι· ἐκ δὲ θαλάσσης  
 οἰσρεῖ πατωπᾶνοισα ποτ' ἄνθρω τε καὶ ποτὶ ποίμνας.  
 σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τὰν κύνα· καὶ γὰρ ἔκ' ἤρων  
 αὐτᾶς, ἐκνυζήτο ποτ' ἰχία ρύγχος ἔχουσα.  
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσοροῖσα ποιεῦντά με πολλάκι, πεμψεῖ  
 ἄγγελον αὐτὰρ ἐγὼν κλαξῶ θύρας, ἔσε κ' ὁμώσῃ  
 αὐτά μοι σορέσεν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.  
 καὶ γὰρ θῆν' ἔσδ' εἶδος ἔχω κακὸν, ὥς με λέγοντι.  
 ἥ γὰρ πρᾶν ἐς πόνηον ἐσέβλεπον, ἥς δὲ γαλάνα,  
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὴν αἱ μία κώρα,  
 ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο· τῶν δὲ τ' ὁδόνων  
 λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.  
 ὥς μὴ βασκανῶ δὲ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπυσσα κόλπον.

Τοῖς μὲν ἐπεπλάλῃγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα·  
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατὴρ ἔτρεφεν ἀγρός,  
 αὐτοφυῆ, τὰν δ' ἂν ἴσως μωμάσῃτο τέκλων·  
 τήνῳ δὲ σφρόμεω καλὸν ὄσρακον, ᾧ κρέας αὐτὸς  
 σιτάθην, πέτραισιν ἐνὶ Καρίαισι δοκεύσας,  
 πέντε ταμῶν πέντ' ἔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχῆσατο κόχλῳ.

Βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε· Φαίνεται δ' ὠδὰν,  
 τὰν ποτ' ἐγὼν τήνοισι πρῶαν ἄεισα νομεῦσι.

Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἀκρας ὀλοφυγδὸνα Φύσης.  
 τέτλιξ μὲν τέτλιγι Φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,  
 ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὴν δ' αἰ Μῶσα καὶ ὠδὰ·  
 τᾶς μοι πᾶς εἴη πλήος δόμος· ἔτε γὰρ ὕπνος,  
 ἔτ' ἔαρ ἐξαπνίνας γλυκερώτερον, ἔτε μελίσσαις  
 ἄνθεα, ὅσπον ἐμὴν Μῶσαι Φίλαι· ἔς γὰρ ὀρεῦντι  
 γαθεῦσαι, τῷς ἔτι ποτὶ δαλήσατο Κίρκῃ.

## V. (VI)

### Β Ο Υ Κ Ο Λ Ι Α Σ Τ Α Ι.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἓνα χῶρον  
 τὰν ἀγέλαν πόκ', Ἀράϊε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν  
 πυρρὸς, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφο  
 ἐσδόμενοι θέρους μέσῳ ἅματι τοιάδ' αἶδον.  
 πρᾶτος δ' ἀρξάτο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν.

Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον αἰ Γαλάτεια  
 μάλοισι, δυσέρωτα τὸν αἰπὸλον ἄνδρα καλεῦσα.  
 καὶ τύ νιν ἐποβοῶντα, τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι  
 αἰδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ', ἴδε, τὰν κύνα βάλλει,

## IV. (IX)

ΝΟΜΕΤΣ ἢ ΒΟΤΚΟΛΟΙ.



ΝΟΜΕΤΣ, ΔΑΦΝΙΣ καὶ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ΝΟΜΕΤΣ.

Βωκολιάσδεο, Δάφνι· τὺ δ' ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος·  
 πρᾶτος αἶεδε τὺ Δάφνι, συναΐσάδω δὲ Μενάλκας,  
 μόχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύραις  
 χαί μὲν αἰμᾶ βόσκοντο, καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο  
 μηδὲν ἀτιμαγεῦντες· ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδεο  
 ἔμπαθεν, ἄλλοτε δ' αὖθις ὑποκρίνοιο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰδὺ μὲν ὁ μόχος γαρύεται, αἰδὺ δὲ χά βῶς,  
 αἰδὺ δὲ χά σύριγξ, χῶ βωκόλος· αἰδὺ δὲ κήγῶν.  
 ἐντὶ δ' ἐμὶν παρ' ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς· ἐν δὲ νένασαι  
 λευκαῖν ἐκ δαμαλαῖν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας  
 λίψ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπῆς ἐτίναξε.  
 τῷ δὲ Θέρεος Φρύγοντος ἐγὼν τόσσον μελεδάσσω,  
 ὅσον ἐρῶντε πατὴρ μύθων ἢ μητρὸς ἀκέν.

ΝΟΜΕΤΣ.

εἰτῶς Δάφνις αἶεσεν ἐμὶν· εἰτῶς δὲ Μενάλκας·

Αἴτνα μάτερ ἐμὰ, κήγῶν καλὸν ἄντρον ἐνοικέω  
 κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δὲ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ  
 φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας,  
 ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ παρ' ποσὶ κῶεα κῆται.  
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χορία ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖτις  
 φαγοὶ χιμαῖονός· ἔχω δὲ τοι εἰδ' ὅσον ὥραν  
 χείματος, ἣν νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.

S



ὦ λάμπρα κύνων, ἔτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ·  
 ἔχρη κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδί νέμοντα.  
 ταί δ' ὅιες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι  
 ποίας, ἔδὲ καμειῶθ', ὅκκα πάλιν ἄδὲ Φύηται.  
 σίτ' α νέμεοδε, νέμεοδε τὰ δ' ἔθ' ατα πλήσα' ἑ παῖσαι,  
 ὡς τὸ μὲν ὥρως ἔχωντι, τὸ δ' εἰς ταλάρως ἀποθῶμαι.

Δεύτερος αὖ Δάφνης λυγρῶς ἀπεβάλλετ' αἰεῖδεν·  
 Κάμ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνθρονος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα  
 τὰς δαμάλας παρελϋντα, καλὸν, καλὸν εἶμεν ἔφασκέν.  
 ἔμ' μὲν ἔδὲ λόγον ἐκρίθη ἀπο τὸν μικρὸν αὐτᾶ,  
 ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρων.  
 ἀδεῖ ἅ Φωνὰ τᾶς πόρτιος, αἰδὺ τὸ πνεῦμα·  
 αἰδὺ δὲ χῶ μόχος γαστρεύεται, αἰδὺ δὲ χά βῶς·  
 αἰδὺ δὲ τῷ θέρους παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοπτήν.  
 τᾶ δ' αὖ ταῖ βαλάνοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,  
 τᾶ βοὶ δ' ὁ μόχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

Ὡς οἱ παῖδες αἶεσαν ὁ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν·  
 Αἰδύ τι τὸ σῶμα τοι, καὶ ἐΐμερος, ὦ Δάφνι, Φωνά·  
 κρέσσον μελπομένῳ τεῦ ἀκχέμεν, ἢ μέλι λείχεν.  
 λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκησας γὰρ αἰείδων.  
 αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολεόνη διδάξαι,  
 τήναν τὰν μιτύλαν δωτῶ τὰ διδάκτρά τοι αἶγα,  
 αἵτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεῖ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε  
 νικήσας, ἔτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο·  
 ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπελο Φρένα λύττα  
 ὡτερος, ἔτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.  
 καὶ τῷ πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνης ἔγενεο,  
 καὶ Νύμφαν, ἀκράβος ἰὼν ἔτι, Ναῖδα γάμειν.

IV.

τῷτο τὸ βωκόλιον πιαίνετ' κῆν τι Μειάλκας  
 τεινδ' ἀγώγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

## ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομαί, παντᾶ δὲ γάλακτος  
 ἔβητα πλήθοντι, καὶ τὰ νέα τρέφεται,  
 ἔνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινείσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρῃ,  
 χῶ ποιμαὶν ξηρὸς τήνοβι, χαί βοτάναι.

## ΔΑΦΝΙΣ.

ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἴγες διδυματοκοί, ἔνθα μέλισσαι  
 σμάνεα πλαρεῦντι, καὶ δρυὲς ὑψίτεραι,  
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσὶν· αἱ δ' ἂν ἀφέρῃ,  
 χῶ τὰς βῶς βόσκων, χαί βοῆς αὐότεραι.  
 ὦ τράγε, τῶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας  
 μυρίον, ὦ σιμαί δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·  
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος. ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λίγε Μίλων  
 ὥς Πρωτεύς Φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε.

## ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι Κροίσοιο τάλα' ἴα  
 εἷη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θεῖν ἀνέμων·  
 ἀλλ' ὑπὸ τῷ πέτρῳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τὸ,  
 σύνομα μάλ' ἐσορῶν, τὰν Σικελίαν τ' ἐς ἄλλα.  
 δένδροισι μὲν χειμῶν φοβερόν· κακὸν ὕδασι αὐχμὸς,  
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα·  
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷς ἀπαλαῖς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,  
 ἔ' μόνος ἠράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας.

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄησαν  
 τὰν πυμάταν δ' ὠδὰν ἔτως ἐξᾶρχε Μειάλκας.

Φεῖδεν τῶν ἐρίφων, Φεῖδεν, λύκε, τῶν τοκάδων μιν  
 μηδ' ἀδίκε μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλοῖσιν ὁμαρτῶ.

## ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ θησῶ πόκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μου,  
 χά μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέστωρα πάντ' ἀριθμεῖν.

## ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

## ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

σύριγγ', ἂν ἐποίησα, καλὰν ἔχω, ἐννεάφωνον,  
 λευκὸν καρὸν ἔχουσιν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·  
 ταύταν κατθέην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς ὦ καλῆθσῶ.

## ΔΑΦΝΙΣ.

ἦ μὰν τοι κήγῶν σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,  
 λευκὸν καρὸν ἔχουσιν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.  
 πρῶαν νιν συνέπασ', ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγέω  
 τέτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διαχιθεῖς διέτμαξεν.  
 ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἐσσεταὶ ἀμείων;

## ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,  
 ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ Φάλαρος ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες αὖσαν· ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακέσας  
 χοῖ μὲν παῖδες αἶδον· ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν  
 πρῶτος δ' ὧν αἶειδε λαχὼν ἰύκλα Μενάλκας·  
 εἶτα δ' ἀμειβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν  
 βωκολικᾶν. ἔτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος·

Αἰγέα καὶ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἵ τι Μενάλκας  
 πῇ ποχ' ὁ συρίκλα προσφιλὲς ἄσπε μέλος,  
 βόσκειτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθῇ  
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

## ΔΑΦΝΙΣ.

κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὰ φυτὰ, αἵ περ ὁμοῖον  
 μεσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν.

ἔτος ὁ Λευκίτας ὁ κυρίτιλος, αἵ τιν' ὄχευσεῖς  
 τῶν αἰγῶν, Φλασῶ τυ, πρὶν ἢ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι  
 ταῖς Νύμφαισι τὸν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν; ἀλλὰ γενοίμαν.  
 αἱ μὴ τυ Φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα

## III. (VIII.)

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ



ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ ἔ ΛΙΠΟΛΟΣ.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο Βαυκολέοντι  
 μάλα νέμων, ὡς Φαντὶ, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.  
 ἄμφω τῷ γ' ἦτην πυρρότριχον, ἄμφω ἀνάδω,  
 ἄμφω συρίσθεν δεδαημένον, ἄμφω αἰίδεν.  
 πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·

Μυκητῶν ἐπίχρε βοῶν, Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;  
 Φαμί τὸ νικαζεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς αἰεῖδων.

Τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμειβετο μύθῳ·  
 Ποιμᾶν εἰροπτόκων οἶων, συρίκ' αὖ Μενάλκα,  
 ἔγωγε νικαζεῖς μὲν, ἔδ' εἴ τι πάθης τὸ γ' αἰεῖδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Χρήσθεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσθεις καταβεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσθω τίτ' ἐσιδεῖν, χρήσθω καταβεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἀλλὰ τί θησεύμεθ' ὅ πεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

μόχον ἐγὼ θησῶ, τὸ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ρείτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι· καὶ τὸ πότορθρον  
αἱ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἶγιλον αἶγες ἔδοντι,  
καὶ χῖνον πατέοις, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ταῖσι δ' ἐμαῖς οἷοισι πάρεσι μὲν αἱ μελίτεια.  
Φέρεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὁ ροδόκισσος ἔπαινε.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὸν ἐκ ἐφίλασε  
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν Φάσσαν ἔδωκα.

## Λ Α Κ Ω Ν.

αἰλ' ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα· ἡ γὰρ ὅκ' αὐτῷ  
τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλὸν τί με κάστ' ἐφίλασεν.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ὃ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,  
ὃδ' ἔπρωπας κύκνοις· τὺ δ' ὦ τάλαν, ἐσσι Φιλεχθής.

## Μ Ο Ρ Σ Ω Ν.

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα· τὴν δὲ, Κομάτα,  
θωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας  
ταῖς Νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. Φριμάσσειο πᾶσα τραγίσκων  
νῦν ἀγέλα· κηγῶν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τῆτο καχαῶ  
κατ' ὦ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ἅττι πόκ' ἤδη  
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν· εἰς ὠρανὸν ὕμνιν ἀλεῦμαι.  
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερσχίδες· αὐρίον ὕμμε  
πᾶσας ἐγὼ λυσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθὶ κρανας.

ὃν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα δύναν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀκρίδες, αἱ τὸν Φραγμὸν ὑπερπαδᾶτε τὸν ἄμυν,  
μή μευ λωθασεῖοτε τὰς ἀμυγέλος· ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

τοὶ τέτλιγες ὀρῆτε τὸν αἰτώλον ὡς ἐρεθίσθω·  
ἔτως κ' ὕμμες θὴν ἐρεθίσδετε τὰς καλαμευτάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

μισέω τὰς δαφυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος,  
αἰεὶ Φοιτεῦσαι τὰ ποθέσπερα, βαγίσδοντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὰς κανθάρος, οἱ τὰ φιλώνδα  
σῦκα καβατρώγοντες, ὑπανέμιοι ποτέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἦ ἔ μέμνασ' ὅκ' ἐγὼν τὴν κατήλασσα, καὶ τὴν σεσαρῶς  
εὐ ποτεχιγκλίζου, καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

τῆτο μὲν ἔ μέμναμι· ὅκα μάν ποκα τεῖνδε τὴν δάσας  
Εὐμαρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τῆτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἦδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἔχι παρήθευ;  
σκύλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλαις.

ΛΑΚΩΝ.

κῆγά μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά· καὶ τὴν δὲ λεύσσεις.  
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὀρυσσέ νυν ἐς τὸν Αλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα· καὶ τὴν δὲ, Κραῖβι,  
οἶνω πορφύροις· τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκει.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰσάλον αἱ Κλεαρίδα,  
τὰς αἶγας παρελεύντα, καὶ ἀδύ τι ποταπυλιάσδει.

## Λ Α Κ Ω Ν.

κῆμ' ἐγὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λῆος ὑπαυλῶν  
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα στείτ' ἔθειρα.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἀλλ' ἔξυμβλητ' ἐντὶ κυνόςβατος ἐσθ' αἰνεμώνα  
πρὸς ῥόδα, τῶν ἀνδρῶν παρ' αἵμασιαῖσι πεφύκη.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ἐδὲ γὰρ ἐσθ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι  
λεπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον· αἱ δὲ, μελιχραῖ.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

κῆγ' ἄν μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα Φάσσαν,  
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καβελῶν· τῆνι γὰρ ἐφίσδει.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὅπως ἴσως πεζῶ  
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

σίτ' ἄπ' ἀπὸ τᾶς κοτίνῳ ταὶ μηκάδες· ὥδε νέμεοθε  
ἐς τὸ κάτανις τῆτο γέωλοφον, ἅτε μυρῖκαι.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ἐκ ἀπὸ τᾶς θρῦδος ἔτος ὁ Κώναρος, ἅ τε Κυναῖθα,  
τῆτε βροσκασιῶδε ποτ' ἀντολὰς, ὡς ὁ Φάλαρος;

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἐντὶ δ' ἐμὴν γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐντὶ δὲ κρατὴρ,  
ἔργον Πραξιτέλεος· τᾷ παιδί δὲ ταῦτα φυλάσσω.

## Λ Α Κ Ω Ν.

χαῖμιν ἐντὶ κύων Φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,

βωσκοῦντας ἐντί· τὺ δ', ὦ Φίλε, μήτ' ἐμὲ, Μόρσων,  
ἐν χάριτι κρήνης, μήτ' ὦν τύγα τῆτον ὀνασεῖς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ναὶ, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, Μόρσων Φίλε, μήτε Κομάτας  
τὸ πλεόν ἰθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαριζῇ.  
ἀ δέ τοι ἀ ποίμνα τῷ Θυρίῳ ἐντί Συβάρτα·  
Ευμάρα δὲ τὰς αἴγας ἀρῆς, Φίλε, τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ τύ τις ἡρώτα, ποτῶ Διὸς, αἶτε Συβάρτα,  
αἷτ' ἐμὸν ἐντί, κάκιζε, τὸ ποίμκιον; ὡς λάλος ἐσσί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

βέντιοδ' ἔτος, ἐγὼν μὲν ἀλαβέα πάντ' ἀχαρεύω,  
κῆδέν καυχέομαι· τύ γε μὰν Φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐτίς  
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιᾶν, ἣ σωμύλος ἦδα, Κομάτα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ Μῶσαι με φιλεῦντι παλὺ πλεόν, ἢ τὸν αἰοῖδον  
Δάφνιν· ἐγὼν δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσά.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐμὶ οἱ πολλὰν Φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ  
κρίον ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πλὴν δύο, τὰς λοιπὰς διδυμασίῃος αἴγας ἀμέλγω·  
καὶ μ' ἀ παῖς ποθορεῦσα, Τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις.

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ Φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ  
τυρῶ, καὶ τὸν ἀνάβον ἐν ἀνθεσι παῖδας μολύνει.

R 5



## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίδα,  
τὰς αἶγας παρελϋντα, καὶ αἰδύ τι ποτ' αὐλιάσδει.

Λ Α Κ Ω Ν .

κῆμέ γάρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λῆος ὑπαντῶν  
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

ἀλλ' ἔ σύμβλητ' ἐντὶ κυνόςτατος ἔσθ' ἀνεμῶνα  
πρὸς ῥόδα, τῶν ἀνδρῶν παρ' αἵμασι κῆσι πεφύκη.

Λ Α Κ Ω Ν .

ἔδ' ἐ γάρ ἔσθ' αἰκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι  
λεωρὸν ἀπὸ πείνοιο λεωύριον· αἱ δὲ, μελιχρῆ.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

κῆγὼν μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα Φάσσαν,  
ἐκ τᾷς ἀρκεύβω καβελῶν· τῆνεί γάρ ἐφίσδει.

Λ Α Κ Ω Ν .

ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὡπῶκα πεξῶ  
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

σίτ' ἀπὸ τᾷς κοτίνῳ ταῖς μηκάδες· ὧδε νέμεσθε  
ἐς τὸ κάταντες τῆτο γεώλοφον, ἄτε μυρῖκαι.

Λ Α Κ Ω Ν .

ἐκ ἀπὸ τᾷς δρυὸς ἔτος ὁ Κῶναρος, ἅ τε Κυναίθα,  
τετεῖ βοσκασεῖσθε ποτ' ἀντολας, ὡς ὁ Φάλαρος;

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

ἐντὶ δ' ἐμὴν γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐντὶ δὲ κρατὴρ,  
ἔργον Πραξιτέλους· τὰ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

Λ Α Κ Ω Ν .

χαμῖν ἐντὶ κύων Φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,

βωκολιάκῃας ἐντί· τὸ δ', ὦ Φίλε, μήτ' ἐμὲ, Μόρσων,  
ἐν χάριτι κρήνης· μήτ' ὦν τύγα τῆτον ὀνασῆς.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ναί, ποτὶ τῶν Νυμφῶν, Μόρσων Φίλε, μήτε Κομάτα  
τὸ πλέον ἰθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῶδε χαριζῇ.  
ἀ δέ τοι ἀ ποίμνα τῷ Θυρίῳ ἐντὶ Συβάρτα·  
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὀρῆς, Φίλε, τῷ Συβαρίτα.

## Λ Α Κ Ω Ν.

μὴ τύ τις ἡρώτα, ποτῶ Διός, αἶτε Συβάρτα,  
αἶτ' ἐμὸν ἐντὶ, κάκιζε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

βέντιοθ' ἔτος, ἐγὼν μὲν ἀλαβέα πάντ' ἀγορεύω,  
κῆδὸν καυχέομαι· τύ γε μὰν Φιλοκέρβομος ἐσσί.

## Λ Α Κ Ω Ν.

εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐδῖς  
ζῶντ' ἄφεις· ὦ Παιὰν, ἦ σωμύλος ἦοθα, Κομάτα.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ταὶ Μῶσαί με Φιλεῦντι πολὺ πλέον, ἢ τὸν αἰοιδὸν  
δάφνιν· ἐγὼν δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν προῖ ἔθυσα.

## Λ Α Κ Ω Ν.

καὶ γὰρ ἐμὶ ὠπόλλων Φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ  
κρίον ἐγὼν βόσκω· τὰ δὲ Κάονεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματοκός αἶγας ἀμέλγω·  
καί μ' ἀ παῖς ποθορεῦσα, Τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις;

## Λ Α Κ Ω Ν.

Φεῦ Φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληρεῖ  
τυρῶ, καὶ τὸν ἀναβὸν ἐν ἀνθεσι παῖδα μολύνει.

\* R ς

ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ αἱ σκιαὶ ἔδεν ὁμοία  
τᾷ παρατὶν· βάλλει δὲ καὶ αἱ πίτυς ὑψόθεν κώνους.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖνδ' ἐπαῖησις,  
αἶκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι,  
ταὶ παρατὶν, ὅσθοντι κακώτερον, ἢ τὴν περ ὅσθεις.  
σασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος  
ταῖς Νύμφαις, σασῶ δὲ καὶ αἰδέος ἄλλον ἐλαίω.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

αἱ δὲ καὶ τὴν μόλης, ἀπαλαὴν πτέριν ὥδε παῖησις;  
καὶ γλάχων ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν  
δέρματι, τῶν παρατὶν μαλακώτερος τετρακίς ἀρνῶν.  
σασῶ δ' ὅκτω μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,  
ὅκτω δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχούσας.

Λ Α Κ Ω Ν.

αὐτόθεν μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθεν βωκολιάσδευ·  
τὰν σαυτῷ πατέων, ἔχει τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,  
τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθὸι πόχ' ὁ βωκόλος ᾧδε λυκάπας.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἔδεν ἐγὼν τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,  
αἱ λῆς, τὸν δρυτόμον βωξήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας  
τήνας τὰς παρατὶν ξυλοχίσσεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων,

Λ Α Κ Ω Ν.

βωξέομες.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὴν κάλει νῦν.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἴθ' ὦ ξένη, μικρὸν ἄκυσσον  
τεῖνδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσσομες ὅστις ἀρείων

τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο ; τίς δὲ, παρούσας  
αἰγὸς πρωτόλοκοιο ; κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγεν ;

## ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὅσις νικαῖειν τὸν πλατίον, ὥς τὸ, πεπωθή,  
σφαῖξ βομβέων τέτλιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ ἔτοι  
ῶριφος ἰσοπαλῆς ; τοῖ δ' ὁ τράγος ἔτος' ἐρισδε.

## ΛΑΚΩΝ.

μὴ σπεῦδ'· ἔτι γὰρ τοι πυρὶ θάλλπειαι· ἄδιον ἀσῆ  
τεῖνδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσσεα ταῦτα καθίζας.  
ψυχρὸν ὕδωρ τέτλι καλαίεσται· ὦδε πιφύκη  
ποία, χάσιδας ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὦδε λαλεῦντι.

## ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ' ἔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴ με τολμῆς  
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπων, ὃν ποτ' ἐόντα  
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' αἰ χάρις ἐς τί ποθέσται.  
θρέψαι ναὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.

## ΛΑΚΩΝ.

καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκέσας — ;  
μέμναμι· ὦ Φθονερὸν τὸ καὶ ἀπρεπῆς ἀνδρίον αὐτως.

## ΚΟΜΑΤΑΣ.

αἰνὴ ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεις· αἱ δὲ χίμαιραι  
αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐταῖς ἐτρύπη.

## ΛΑΚΩΝ.

μὴ βάλιον τήνω πυγίσματος, ὕβει, ταφείης.  
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὦδ', ἔρπει, καὶ ὕστατα βωκολιαεῖς.

## ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἔχ' ἐρίψω τηνεί· τέτλι δρύες, ὦδε κύππειρος,  
ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.  
ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρων

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γὰρ πόκα, δῶλε Συβάργτα,  
ἐκλάσα σύριγγα; τί δῖ; ἔκτε σὺν Κορύδωνι  
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποτῶν ὅσδεν ἔχοντι;

## Λ Α Κ Ω Ν.

τὰν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ Λεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον  
Λάκων ἂν κλείψας πόκ' ἔβα νάκος; εἰπέ Κομάτα·  
ἔδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἧς τοι ἐνεῦδεν.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκη' ἔβυσσε  
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴν δῖ, ὦ κακὲ, καὶ τόκ' ἐτάκει  
βασκαίων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔβηκας.

## Λ Α Κ Ω Ν.

ἔ μὰν, ἔ τὸν Πᾶνα τὸν Αἰχίον, ἔ σέ γε Λάκων  
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαϊθίδος· ἢ κατὰ τήνας  
τὰς πέτρας, ὠνθρῶπε, μανεῖς ἐς Κραθὶν ἀλοίμαν.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἔ μὰν, ἔ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦ ἄγαθ', Νύμφας,  
αἱ τ' ἐμὴν ἱλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τελέβοιεν,  
ἔ τευ τὰν σύριγγα λαβὼν ἔκλειψε Κομάτας.

## Λ Α Κ Ω Ν.

αἶ τοι πιστεύσοιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.  
ἀλλ' ἔν αἶκα λῆς, ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν ἔδεν  
ιερὸν· ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔσε κ' ἀπείσῃς.

## Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ὥς ποτ' Αἰθναίαν ἔρην ἤρισεν· ἦνιδε κεῖται  
ὥριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν τὸν εὐχοτον ἀμνὸν ἔρειδε.

## Λ Α Κ Ω Ν.

καὶ πῶς, ὦ κίναδε, τάδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσῃ ἀμμιν;

## ΚΟΡΤΔΩΝ.

ναὶ ναὶ, τοῖς οὐνόχεσσι ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

## ΒΑΤΤΟΣ.

ὁσσίχον ἐντὶ τὸ τύμμα, καὶ αἰλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

## ΚΟΡΤΔΩΝ.

εἰς ὅρος ὅκχ' ἔρωης, μὴ ἀναίλιπτος ἔρχεο, Βάττε·  
ἐν γὰρ ὄρει ράμνοι τε καὶ ἀσπάλαβοι κομόωντι.

## ΒΑΤΤΟΣ.

εἴπω ἄγε μ', ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει  
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνιάθη;

## ΚΟΡΤΔΩΝ.

ἀκμάν γ', ὦ δειλαῖε· πρῶαν γε μὲν αὐτὸς ἐπειθὼν  
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ κατελάμβανον, ἄμος ἐνάργη.

## ΒΑΤΤΟΣ.

εὐγ' ὦνθρῳπε ΦιλοῖΦα· τό τοι γένος ἢ Σαλυρίσκοις  
ἐγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοιτιν ἐρίσδει.

## II. (V.)

## ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.



## ΚΟΜΑΤΑΣ καὶ ΛΑΚΩΝ.

## ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἴγες ἐμαί, τήνον τὸν παιμένα τῷ Συβαρίτα  
φεύγετε, τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθρὸς ἐκλείψει.

## ΛΑΚΩΝ.

ἐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίτ' ἀμνίδες, ἐκ ἐσορήτε  
τόν μευ τὰν σύριγγα πρῶαν κλείψαντα Κομάταν;

R 3

δῶρον ἐμὶν νιν ἔλετ' περ· ἐγὼ δέ τις ἐμμὶ μελίκ' ἄσπερ,  
 κῆρυ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκυρόμαι, εὐ δὲ τὰ Πύρρων.  
 αἰνέω τὰν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος  
 καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, ἅ περ ὁ Πύκλ' ἄσπερ  
 Αἴγων ὀγδῶκοντα μόνος κατεδαΐσατο μάσδας·  
 τηνὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε, πιάξας  
 τᾶς ὀπλᾶς, κῆρυκ' Ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες  
 μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βωκόλος ἐξεγέλαξεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν εἰδὲ θανοίσας  
 λασεύμεσθ'. ὅσον αἶγες ἐμὶν Οἴλαι, ὅσον ἀπείθεας.  
 αἰ' αἰ', τῷ σκληρῷ μάλα δαίμωνος, ὅς μ' ἐλελόγη.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

θαρσεῖν χοῆ, Φίλε Βάτ'· τάχ' αὖριον ἔσσει' ἄμεινον·  
 ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστα δὲ θανόντες.  
 χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ἔπει.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰ μοχλία· τᾶς γὰρ ἐλαίας  
 τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα· σίτθ' ὁ Λέπταργος.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

σίτθ' αἰ Κιναιῖθα ποτὶ τὸν λόφον· ἔκ' ἐσακχεῖς;  
 ἤξω, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωτῶν,  
 εἰ μὴ ἄπει τετῶθεν· ἴδθ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρωται.  
 αἰθ' ἥς μοι ροικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ παλάξω.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

θᾶσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτῶ Διός· αἱ γὰρ ἄκανθα  
 ἀρμοὶ μ' ὦδθ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸν σφυρόν· ὥς δὲ βαθεῖαι  
 ταὶ ἀτρακτιλλίδες ἐντί· κακῶς αἰ πόρτις ὅλοιτο  
 ἐς ταύταν ἐτύπων χασμεύμενος· ἦ ρά γε λεύσσης;

Β Α Τ Τ Ο Σ.

πείσαι τοι Μίλων καὶ τῷς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκόμεναι ὧδε ποθεῦντι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

δευλαῖαί γ' αὐται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὖρον.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ἦ μὰν δευλαῖαί γε, καὶ ἐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

τήνας μὲν δὴ τοι τὰς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται  
τῷς ἑα. μὴ πρῶκας σιτίσθεται, ὥσπερ ὁ τέτιξ;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ὣ Δᾶν· ἀλλ' ὅκα μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,  
καὶ μαλακῷ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι·  
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λατύμνον.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

λεπτοὺς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πύρριχος. αἶθε λάχοιεν  
τοὶ τῷ Λαμπαριάδα τοι δαμόται, ὅκα θυόντι  
τᾷ Ἡρᾷ, τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

καὶ μὰν ἐς σομάλιμον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ φύσκει,  
καὶ ποτὶ τὸν Νήμιθον· ὅπα καλὰ πάντα θυόντι,  
αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Φεῦ Θεῦ· βασιεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὧ τάλαν Αἴγων,  
εἰς Αἶδαν, ὅκα καὶ τὸ πακᾶς ἥρᾶσσαι νίκας·  
χὰ σύριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἂν ποκ' ἐπ' ἄξαι.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ὣ τήνα γ', ὣ Νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφίερων

R 2





## Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Β Ο Τ Κ Ο Λ Ι Κ Α .



## I. (IV.)

## Ν Ο Μ Ε Ι Σ .

Β Α Τ Τ Ο Σ καὶ Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

Β Α Τ Τ Ο Σ .

Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα φιλῶνδα;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

ἔκ· ἀλλ' Αἰγῶνος· βόσκειν δ' ἐμὴν αὐτὰς ἔδωκεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

ἦ πὰ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κῆμὲ Φυλάσσει.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ὥχετο χῶραν;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

ἔκ ἄκυσας; ἄγων νιν ἐπ' Αλφεὸν ὥχετο Μίλων.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

καὶ πόκα τήνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

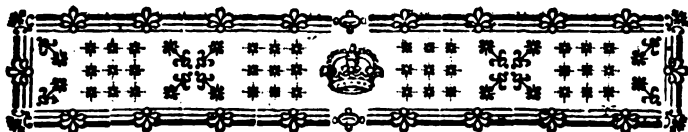
Φαντί νιν Ηρακλῆϊ βίαν καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

κῆμ' ἔφ' αὖ αἱ μάτηρ Πολυδεύκης ἦμεν ἀμείνω.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

κῶχετ' ἔχων σκαπᾶναν τε καὶ εἵκατι τριτόθε μᾶλα.



# ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

Τ Α Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α



ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς Θεόκριτον.

**Α**λλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἐγραψα,  
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,  
ὑὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·  
Μῦσαν δ' ὀθνεῖην ἔπει ποτ' ἐφελκυσάμην.

Τ Ο Υ Α Ι Τ Ο Υ

ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βακολικῶν.

**Β**ακολικαὶ Μῦσαι στωράδες πόκα· νῦν δ' ἄμα πῦσαι  
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.



R

Αρτεμι, ἡγῶν ἰαχὸν δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος  
νεῦσον ἰδεῖν κῆρον ἤέ' ἀεζόμενον.

## IV.

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ᾧ παραμείβων,  
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αῤῥισαγόρῃ,  
δεξαμένη σπωδιήν τε καὶ ὄσέα, (τὸν δὲ δυσσαῆς  
ᾤλεσεν Αἰγαίᾳ κῦμα περὶ Σκίαθον)  
δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἔπει νέκυν ἰχθυοβλήτης,  
ξείνῃ, Τρωαίων εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

+++++

## Ε Ρ Μ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένη, τῷτό κεν εἴποις·  
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.  
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλὰδα λεύσσω,  
αὐδάσεις· ὄντως βεκόλος ἦν ὁ Πάρις.



ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ





# ΑΝΤΑΓΟΡΑ.

## I.

**Μ**ήματι τῷδε Κράτηλα Θεοδέα καὶ Πολέμονα  
 ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,  
 ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἅπο μῦθοι  
 ἱεροὶ ἦσαν δαιμονίῃς σόματος,  
 καὶ βίотος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει  
 αἰῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειθόμενος.

## II.

Λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρα τῷ ποιητῇ ὡς Κρέντορος εἰς Ερωτῆ  
 πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί.

**Ε**ν δοίῃ μαι θυμὸς, ὅ τοι γένος ἀμφιβόηλον,  
 ἧ σε θεῶν τὸν πρῶτον αἰιγενέων, Εὐρος, εἴπω,  
 τῶν ὅσους Εὐρεός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας  
 γείνατο Νυξ, πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ωκεανοῖς·  
 ἧ σέ γε Κύπριδες ἦα περίφρονος, ἧέ σε Γαίης,  
 ἧ Ἀνέμων· τοῖς σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι  
 ἀνθρώποισι ἡδὲ ἐοῖλα, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυόν.



# ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

## I.

**Κ**λειῖς αἱ δύο παῖδες Αριστοδίκη καὶ Αμεινώ  
 Κῆσσαι, πότνια σῆς Ἀρτεμι νεοκόρου  
 τετραετείς ἀπὸ μητρὸς ἴδοις, ὥνασσα, τὰ τῆσδε  
 εὐτεκνα, κἀντὶ μῆς θεὸς δύο νεοκόρους.

## II.

**Ε**κ πυρὸς ὁ ραισῆρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη  
 ἄγκεινθ' Ἡφαίστω, δῶρα Πολυκράτεος,  
 ὧ πικρὰ κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὐρέτο παισὶν  
 ὄλβον, οἷζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

## III.

**Ω**λεσεν Αἰγαίᾳ διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεῖς  
 λιψ' Ἐπιηρείδην γάσι δυομέναις,  
 αὐτῇ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν ὧ τότε σῆμα  
 δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμε.





# ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

## I.

**Τ**ίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κέρα,  
 μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ σομάτων;  
 ἦτοι Παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπὸ νύρα  
 Θρηϊκίος Τηρεὺς αἰνὰ βησάμενος;

## II.

**Ο**ὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν  
 ἀδείαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·  
 ἀλλὰ σε γαρύοντ' αὖ κατήναρεν, ἀχέτα τέτιξ,  
 ἥϊθέεσσι παιδὸς χεὶρ ἀναπεπταμένα.





# Φ Α Ε Ν Ν Ο Υ.

## I.

**Ο**ὐκ ἔτλας, ὦριτε Λεωνίδα αὐτὶς ἰκέσθαι  
 Εὐρώταν, χαλεπῶ σπέρχόμενος πολέμῳ·  
 ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων  
 ἐδμάβης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

## II.

**Δ**αμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὅκα μῆσαν ἐνίην  
 ἀκρίς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον·  
 Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εἰκότα τύμβον, ὀδῖτα,  
 ἐγγύθεν ὠρωπῶ χεῦεν ἀποφθιμένα.







# ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

## I.

**Π**ρώτας ὅπως ὅτ' ἔπειξε καλὰς Εὐδοξὸς ἐθείρας,  
 φοίβῳ παιδείῃν ὥπασεν ἀγλαίην.  
 ἀντὶ δὲ οἱ πλοκαμῖδος, Εκηβόλε, κάλλος ἔπειγῃ  
 ὡς Χαρνήθεν αἰὲ κισσὸς ἀεζόμενον.

## II.

**Οὐ** Τρηχίς λιθιαῖος ἔπ' ὅς' ἔα κείνα καλύπτει,  
 εἰδ' ἢ κυάνεον γράμμα λαβῶσα πέτρη·  
 ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰτωινῆς Δρακάνοιο  
 Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·  
 ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἢ κενεῇ χθών  
 ὀγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.



V.

Ερμιονεύς ὁ ξείνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθναπται,  
 Ζωΐλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,  
 αἶν' ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα  
 λειβομένα, παῖδες τ' εἰς χροῶα κειρόμενοι.

VI.

Ερρέτω ἡμᾶρ ἐκεῖνο, καὶ ἔλθμεν σκολόμαινα,  
 βρόμος τε δεινὸς ἡνεμωμένης αἰλός,  
 οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων  
 Ἀθροῖων ἄπαρηκτα θεοῖσιν εὐχέλο·  
 ραίοθη γὰρ διάπαιλα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι  
 τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὅθι  
 πρὸς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἴκετο πάτρην  
 Ἀθόρα, κρωσσῶ χαλκῆῳ περισαλεῖς.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια Θασὶ κέλευθον  
 Ερμῆν τῆς ἀγαθῆς εἰς Ραδάμανθυν ἄγειν,  
 ἧ καὶ Αἰριόνοος, Χαιρεστράτης ἐκ ἀδάκρυτος  
 παῖς, ἡγησίλειω δῶμ' Αἰδὸς κατέβη.

VIII.

Ὁ ξεῖναι πάντα περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι  
 καὶ σκόλοπες· βλάψεις τῆς πόδας, ἣν προσίης.  
 Τίμων μιτάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.  
 Ὅϊμῶζειν εἰπὼς πολλά; ἂ πάρελθε μόνον.





# Η Γ Η Σ Ι Π Π Ο Υ.

## I.

**Δ**έξαι μ' Ἡράκλεις, Ἀρχεστράτης ἱερὸν ὄπλον,  
ὄφρα ποτὶ σέπῳ πασάδα κεκλιμένα  
γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν αἴεσα καὶ ὕμνων·  
ἀρκέτω συγερά δῆρις Εὐναλὺς.

## II.

**Τ**άνδε παρὰ τριόδοις τὰν Ἀρτεμιν Ἀγελόχεια,  
ἐτ' ἐν πατρὸς μένισσα παρθένος δόμοις,  
ἔσσατο, Δαμαρέτη θυγάτηρ· Ἐφάνη γάρ αἱ αὐτὰ  
ἰστ' παρὰ κρόκμῳσιν, ὡς αὐγὰ πυρός.

## III.

**Α**σπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἦμαι  
ναῶ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,  
πολλὰ σιδαρεῖς πεπονημένα ἐκ πολέμοιο,  
τὸν δὲ φέροντά μ' αἰεὶ ρυομένα θανάτης.

## IV.

**Ε**ξ αἰλὸς ἡμίβρωτον ἀννέγκαντο σαγηνεῖς  
ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλῆς σκύβαλον  
κέρδεα δ' ἐκ ἐδίωξαν ἅ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς  
ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμάδῳ.  
ὦ χθών, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντί γε λοιπῆς  
σαρκός, τῆς σαρκῶν γευσαμένους ἀπέχεις.

I.

## II.

## VIII.

**Ε**λπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· ἔ γὰρ ἂν ᾧδε  
 Λέσβον ὁ λυσιμελής ἀμφεκάλυψ' Αἴδης,  
 ὅς ποτε καὶ βασιλῇ συνέδραμε, καὶ μετ' Ερῶτων.  
 χαίρειε κρυφάσθαι δαίμονες ἀθανάτων.  
 αὐλοὶ δ' ἄφθεγκλοι καὶ ἀπενυθέες, οἳ σ' ἐνέπασσι  
 κείῳ, ἔπει ἐκ ᾧδᾶς, ἔ χορὸν οἷδ' Ἀχέρων.

## IX.

**Ο**ὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν ἔρσειν, ὥς ὁ Μίκωνος.  
 ἧός Κριναγόρης ἐν σακέων παλάγῃ.  
 εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,  
 ἀλλ' ἀνδρας πολέμῃς τλήμονας οἶδε φέρειν.

## X.

**Α**ὐτόμαλοι δείλης ποτὶ τ' αὐλιον αἱ βόες ἦλθον  
 ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.  
 αἰ αἰ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τόν μακρὸν εὐδει  
 ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς ἐρανίς.

## XI.

**Τ**ί πλέον εἰς ᾧδ' ἵνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;  
 μὴ τέκοι ἢ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον.  
 ἡϊθέω γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύαλο μήτηρ·  
 ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τᾷδε τυχεῖν.



τεκμαίρεται τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἥ γὰρ κεν εὔποισ·  
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾶδε κυναγέσιον.

## V.

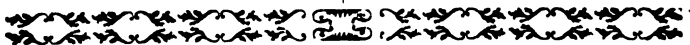
Τὰν ἦσαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς  
αἱ τε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς αἱ γενεαί.  
κεῖται δὲ σφιν ἀγῶν ἐ χαλκῆς ἀμφὶ λείπτος,  
ἀλλ' ὅστις ζῶαν οἴσεται ἢ θάνατον.  
Ανταῖς δὲ τὸ πῶμα. πρέπει Ηρακλέα νικᾶν  
τὸν Διός. Αἰγυῖαν αἱ πάλα, ἐ λιβύων.

## VI.

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἦμεν, Αναξῶ  
καὶ Κλεινῶ, δίδυμοι παῖδες Εὐκράτεω.  
Κλεινῶ μὲν Χαρίτων ἱερῇ, Δημητρὸς Αναξῶ  
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐνέας δ' ἡελίων  
ὀγδωκονηάετες ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἱκέσθαι  
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' ἐ φθόνος ἰσοδοίους.  
καὶ πόσιος καὶ τέκνου Φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ  
πρῶθ' ἡμεῖς Αἴδην πρῆυν ἀφικόμεθα.

## VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἢ Πολυαῖν  
Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,  
παῖδα τὸν Ηγεμάχην τὸν Εφέσιον· ἐδ' αὖ ἐκείνη  
χῆρη πατρὸς αὐτῆς ἐσῆλθε δόμους,  
δαιμονίῃ· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίῳ  
ἐλαμένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.  
τῷτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον Φιλότῃτος  
ἔσηκεν λείη μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.



# ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

## I.

**Γ**ραῖα, Φίλη θρέψαιρα, τί μὲ προσιόντος ὑλακτεῖς,  
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δις τόσον εἰς οὐδυνας;  
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιθαίνων  
ἵχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς Φέρομαι,  
εἶδος ἐσαυγάζων μῦθον γλυκύ. τίς Φθόνος ὅσων,  
δύσμορε; καὶ μορφαὶς ἀθανάτων βλέπομεν.

## II.

**Φ**ωσφόρος, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἱσταὶ κλήρω,  
Ἀρῆμι, καὶ χαρίεν Φῶς ἐὼν ἀνδρὶ δίδε,  
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ' εὐμαρές· ἔ' γὰρ ἀΦαυρῶς  
ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλα' ἡ δίκη.  
ἄλσος δ', Ἀρτεμι, τῆτο καὶ ἀν' Χαρίτεσσι θεέσσαις  
εἷη ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κῆφα βαλεῖν.

## III.

**Χ**αῖρέ μοι, ἄβρ' ἐκύπασσι, τὸν Ομφάλη, ἥ ποτε Λυδῇ,  
λυσαμένη, Φιλότητ' ἦλθεν ἐς Ἡρακλέους.  
ἄλβιος ἦοτα, Κύπασσι, καὶ ὡς τότε καὶ πάλιν, ὅς νῦν  
χρύσειον Ἀρτέμιδος τῆτ' ἐπέβης μέλαθρον.

## IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος,

**Ω**ς πρέπει, Ἀρῆμις εἴμ'. εἶδ' Ἀρῆμιν αὐτὸς ὁ χαλκεύς,  
μανύει Ζηνὸς, κῆχ' ἐτέρῃ θυγάτρει.

V.

**Ε**ἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺν λελογχῶς,  
τῇδ' ἔσκη' ἐρατῆ γυμνασίῃς μεδέων,  
Ερμῆς· ὧ' ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἡδ' ὑάκινθον  
πολλάκι, καὶ θαλερὰς θῆκαν ἰὼν σεφάνης.

VI.

**Φ**ρερὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιφράτῃς εἵνεκα, μίμνω  
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποσπορικῶν,  
κλῶπα μελισσῶν δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε  
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρῃς κῆρον ὄρεγμα ποδός.

VII.

**Α**ἰόλε, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνεσσα, μέλισσα,  
ἔσθ' αἰὶν ὠραίοις ἀνθεσι μαινομένας,  
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πώλωμένας, ἔργα τίθεσσο,  
ὄφρα τεὸς πλήθι κηροπαγῆς θάλαμος.

VIII.

**Ο**υκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεῖς  
τέρψομι, ἀπὸ ραδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων.  
χεῖρα γὰρ εἰς ἀρμυιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαβραῖως  
μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

IX.

**Τ**ὴν κεθαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,  
καὶ δασὺς ὦν λίαν, ὦν ἅπας γέγονε.  
τῷτο βαθεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κρυεὰ τέμνειν  
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.





# ΝΙΚΙΟΥ

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

## I.

**Μ**αινὰς Εὐαλίς, πολεμαδόκε, Θῆρι κράνεια,  
τίς νύ σε Θῆκε θεᾷ δῶρον ἐγερεσιμάχα;  
Μήνιος· ἦ γὰρ τῆ παλάμας ἀπο ρίμῳα θοῦσσα  
ἴθυσ' ἐν προμάχοις δῆϊον ἀμπεδίον.

## II.

**Μ**έλλον ἄρα συγεράν κα' γώ ποτε δῆριν Λησος  
ἐκπυρολιπῶσα, χορῶν παρθενίων αἰέν  
Αρτέμιδος περὶ ναόν, Εὐπίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,  
λευκὸν ἔπει κείνῃ γῆρας ἔτειρε μέλη.

## III.

**Δ**αμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὕδατόεσσα καλύπτρη,  
Εἰλήθῃα, τεᾶς κεῖται ὑπὲρ κεφαλᾶς,  
ἦ σε μετ' εὐχολᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ  
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῇλε βαλεῖν λοχίων.

## IV.

**Ι**ξευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἔπει κάμεις, ἐνθάδ' ὀδίτα,  
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας·  
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπώπρωθεν, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ  
Σιμός ἀποφθιμένῳ παιδί παριδρύεται.

## XCIX.

**Α**δείλ' Αντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἥβῃ  
 ἀκμῇ καὶ μῆνον παῖδα πυρρῶσαμένη,  
 ἑκτωκαίδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ  
 ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.  
 Βαίην εἰς Αἶδος σκιερὸν δόμον· ἔτε μοι ἡὼς  
 ἡδεῖ, ἔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἡελίχ.  
 αἰ δείλ' Αντίκλεις, μεμνημένη, πένθεος εἴης  
 ἱητῆρ, ζωῆς ἐκ με κομισσάμενος.

## C.

**Π**ολλὸν ἄπ' Ἰταλίας κεῖμαι χθονός, ἐκ τε Τάραντος  
 πατρὸς· τῆτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτῃ.  
 τοῖστος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλὰ με Μῆσαι  
 ἔτερξαν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.  
 ἔνομα δ' ἐκ ἡμυσε Λεωνίδῃ· αὐτὰ με δῶρα  
 κηρύσσει Μυσέων πάντας ἔπ' ἡελίχς.



## XCVI.

**Τ**ετρηχῆα θάλασσα, τί μ' ἔκ, οἷζυρά παβόντα,  
 τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἑώλυσας ἡϊόνος,  
 ὡς σεῦ μῆδ' Αἰδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν  
 Φιλλεύς Ἀμφιμένους ἄσσον ἐγειτόνεον;

## XCVII.

**Α**τρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ  
 πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.  
 ἄρτι γὰρ Ἰωπῶνακλος ὁ καὶ τοκέων καλαβαύξας  
 ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.  
 ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κύνες  
 ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ ἐν Αἰδῇ.

## XCVIII.

**Π**οιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰσπολεῖτε,  
 αἶγας κενεῖρας ἐμβαλέοντες οἷς,  
 κλειθαγόρη· πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηῇ  
 τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα φερσεφόνης.  
 βληχῆσαιντ' οἷές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῆν  
 πέτρης συρίζοι πρὲς βοσκομέναις,  
 εἶαρι δὲ πρῶτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας  
 χωρίτης σεφέτω τύμβον ἐμὸν σεφάνῳ,  
 καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καλαχραίνοιτο γάλακτι  
 οἶδς, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,  
 κρητῶδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων,  
 εἰσὶν ἀμοιβαῖαι καὶ Φθιμένοις χάριτες.



## XCIX.

καὶ λάβρα πέρεκς δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας  
 σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίαις νέμεται,  
 ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰσλίδα πετρήεσσαν  
 δακνάζων, ὅλοήν ἐξ αἰλὸς ἀράμενος,  
 ἔφθιτ'· ὀλοῦσθ' ἄρα γὰρ ὑπὸ ἐκ χειρὸς αἰξάσα  
 ὥχετ' ἐπὶ τεινὸν παλλομένη Φάρυγα.  
 Χῶ μὲν μηρίνων καὶ δέκακος ἀγκίστρων τε  
 ἔγγυς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος,  
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τῷ δὲ θανόντος  
 γοῖπωνος γριπνεὺς τῆτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο Ουγῶν Τριτῶνος ἀπειλὰς  
 Ἀνθεὺς, Φθιώτην δ' Οὐγὲν αἰνόλυκον.  
 Πηγεῖς παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. Φεῦ τάλαν, ὅσις  
 Νηρείδων Νύμφας ἔαχε ἀπιστοτέρας.

XCV.

Κῆν γῇ κῆν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῆτο περισσὸν  
 ἐκ Μοιρέων Θραῖσις Χαομίδ' ἠνυσάμην.  
 ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύνων,  
 Ἰόνιον δ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,  
 τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰτροπος ἐκ βυθῶ ἔρρων,  
 ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,  
 ἐβρώθη· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὐμεγα κῆτος  
 ἦλθεν, ἀπέβουξε δ' ἄχρ' ἐπ' ὀμφαλίῃ.  
 χῆμις μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ αἰλὸς ἡμῶν  
 ἦρανθ', ἡμῖς δὲ πρίσις ἀπεκλάσατο.  
 ἦόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θρασιδος, ὦ νερ,  
 ἐκρυψαν· πάτρην δ' ἐπάλιν ἰκόμεθα.

## XC.

Εὖρε με τρηχεῖα καὶ αἰσθήεσσα καταγίς,  
καὶ νύξ, καὶ δυοφερῆς κύματα πανδυσίης  
ἔβλαψ' Ωρίανος· ἀπώλιον δὲ βίοιο  
Κάλλαιαχος, Λιβυκῆ μέσσα θέων πελάγευς.  
καγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα,  
οἰχεῦμαι· ψεύσης δ' ἔτος ἔπεισι λίθος.

## XCI.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγων ἀπὸ κύρτων  
ζῶντα, τὸν αἰθήης πλείονα τηξάμενον,  
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,  
ἔχι πολυσκάλμῃ πλώτορα ναυτιλίας,  
ἔμπτῃς ἔτ' Ἀρκίερος ἀπώλεσεν, ἔτε καταγίς  
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·  
ἀλλ' ἔβαν' ἐν καλύβῃ χροινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,  
τῷ μακρῷ σθεοθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.  
σῆμα δὲ τῷδ' ἔ' παῖδες ἐφήρμοσαν, ἐδ' ὁμόλεκτες,  
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυόλων θάσος.

## XCII.

Ἀρχαίας ὦ θινὸς ἐπεσηλωμένον ἄχθος,  
εἴποισ ὄντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν.  
Ἐφίντων Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κύμα  
ᾤλεσεν, Ἀρκίερα λαίλαπι χρησόμενον.

## XCIII.

Πάροις ὁ Καλλυγνώτῃ ἐπακτάϊος καλαμευτῆς  
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρῃ ἰχθυόλεϋς,

ἦδ' αἰ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἄδην  
 ἰθύναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλήν·  
 ἦδ' αἰ Ξένοισι καὶ ἐνδήμοισι προσπνέει  
 ἔρδην. ἂ γὰρ ἔρατὴ τοῖον ἔχοις Φθίμενον.

LXXXVI.

Αὐτὰ Τιμόκλει, αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ Αῤῥισῶ,  
 αὐτὰ Τιμαῖδ' ἢ παῖδες Αῤῥισοδίκης,  
 πᾶσαι ὕπ' ὠδίνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τῷτο  
 σᾶμα πατὴρ σάσας κάτθαν' Αῤῥισοδίκος.

LXXXVII.

Μαρκωνὶς ἢ Φίλοινος, ἢ Πύλων στωδός,  
 ἐνταῦθα κεῖται γρηῤῥος, ἧς ὑπὲρ τάφου  
 γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.  
 σέβει δὲ καὶ γὰρ νέον, ἔχ' ὑπὲρ τέκνων,  
 ἔχ' ἀνδρός, ἔς λέλαιπεν ἐνδεεῖς βίαν  
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, ἔνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη ποίσι πάρος πλὴτος ἔριος· ἦν δ' ἄρ' ἀήτης,  
 ὡς ἐμὲ, τοῖς Αἰδέω προσπελάσῃ λιμέσι,  
 μεμφομένῳ μὴ λαῖτμα κακόζενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν,  
 ὅσις ἂν ἡμετέρῃ πείσματ' ἔλυσεν τάφου.

LXXXIX.

Ναυγῶ τάφος εἰμὶ Διοκλῆος· οἱ δ' ἀνάγονται,  
 Φεῦ τόλμης, ἂν ἐμῷ πείσματι λυσάμενοι



## LXXXII.

**Α**ἰὲ λῆσαι καὶ ἀλιζόροισι, εἰδὲ δίκαιοι  
 Κῆτες τίς Κρητῶν οὔτε δικαιοσύνην;  
 ὡς καὶ ἐμὲ πλάοντα σὺν ἔκ εὐπείῳσι Ὀρέτω  
 Κρηταίης ὥσαν Τιμόλυσι καὶ ἄλῃς,  
 δούλαιοι. κήγῳ μὲν ἀλιζώοις λαοδίδοσι  
 κέκλαυμαι, τύμβῳ δὲ ἔκ ὑπο Τιμόλυος.

## LXXXIII.

**Τ**ὴν ὀλύγη βῶλον, καὶ τῆτ' ὀλυγήροισι, ὦ ἦτορ,  
 σῆμα ποτίθεγξαι τλάμοτος Αλκιμένεως,  
 εἰ καὶ πᾶν κέκονταίαι ὑπ' ὀξείης παλιχῆος  
 καὶ βάτῃ, αἷς ποτ' ἐγὼ δηῖος Αλκιμένης.

## LXXXIV.

**Τ**ί σοχασώμεθά σε, Πεισίρατε, χῆον ὀρώντες  
 γλυτῶλον ὑπὲρ τύμβῳ κείμενον ἀσπράγαλον;  
 ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; εἰκε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίχλας  
 ἦδ' αὖ τις, εἰ λίην δὲ, ὦ γὰρ, πλευσθόλος;  
 ἦ τὰ μὲν εἰδὲ σὺνέγγυς, ἐν ἀκρότῳ δὲ κατέσθης  
 Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγίσασμεν.

## LXXXV.

**Ἦ**ρίον, οἷον νυκτὶ καλὰ θιμένοιο καλύπτεις  
 ὅς τέον, οἷον, γαῖ', ἀμῶ έχασες κεφαλὴν;  
 πολλὸν μὲν ξανθαῖσσι ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,  
 πολλὸν δὲ ἐν μήμῃ πᾶσα Λοισοκράτῃ.  
 ἦδ' αὖ Λοισοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,  
 σφραγὴν ἔκ ὀφρυὸν ἐδδλὸς ἐφελκόμενος

καί τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν συνέριβον ἄτρακτον  
 ἦεισεν, πολλὸν γήραος ἄγχι θυρῶν,  
 καί τι παρισίδιος δινευμένη ἄχοις ἐπ' ἥϊς  
 κείνον Αθηναίης σὺν Χάρισιν δολιχόν,  
 ἢ ρικνὴν, ρικνὴ περὶ γένατος, ἄρκιον ἰσῶ,  
 χεῖρὶ τρογγύλλῃσ' ἡμερόεσσα κρόκην.  
 ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερῆσιον ἠΰγασεν ὕδωρ  
 ἢ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὕφηνάμενη.

## LXXIX.

Ἀμπελος ὡς ἦδη κάμακ· τηρίζομαι αὐτῷ  
 σκηπτανίῳ καλέει μ' εἰς Αἶδην Θάνατος.  
 δυσκώθει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς  
 ἢ πίσυρας ποίας θάληψι ὑπ' ἡελίῳ;  
 ὥσθ' εἴπας ἐκ κόμπῳ, ἀπὸ ζῶνῃ ὁ παλαιὸς  
 ὥσατο, κείς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

## LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Αλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων  
 κύκνον, τὸν Μιστῶν ἄξια μελψάμενον,  
 τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλην χάριν, εἴθ' ὅ γε Λυδὸς  
 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Αἶδην.

## LXXXI.

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλισσαν  
 Ἥριναν, Μιστῶν ἀνθεα δρεπτομένην  
 Λιδας εἰς ὕμεναιον ἀνάσπασεν. ἦ ῥα τόσθ' ἔμφρων  
 εἴπ' ἐτύμως αἱ παῖς· Βάσκανος ἔσθ' Αἶδα.





ἄγρια χειμήνασα, κατεπρηνώσας πόντω  
 σὺν Φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχειυαμένη;  
 χῶ μὲν πρὸς καύηξι καὶ ἰχθυόροισι λαρίδεσσι  
 τεβρήνητ' ἅπνυς εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῶ·  
 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνῃ κεκλαυμένην ἀβρῶν  
 τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρη.

## LXXV.

Ξεῖνε, Συρακούσιός τοι ἀτὴρ τόδ' ἐφίεται Οὐρανῶν,  
 χειμερίας μεθύων μηδ' ἀμὰ νυκτὸς ἰοῖς·  
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοῖστ' ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης  
 παλίδος, ὀδνεῖν κεῖμαι ἐφ' ἐσπάρμενος.

## LXXVI.

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ  
 νηϊ· κρατεῖ πάντος δ' ἀρατος εἰς ἄνεμος.  
 ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιή μίαν, κῦμα δὲ ναύτας  
 ἀβρόον εἰς πολὴν ἐσυφέλιξεν ἅλα.  
 ἔμην οἱ δαίμων πάντῃ κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ  
 παλίδι καὶ τύμβῳ καὶ κτερέων ἔλαχε  
 κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα  
 νεκρὸν πεπταμένοις θῆκεν ἐπ' αἰγιαλοῖς.

## LXXVII.

Τέλλης ὁδὲ τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βάλει πρέσβυν  
 τῆρον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

## LXXVIII.

Εσπέρειον ἔ' ἡῶν ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον  
 ἢ γρη῏ς πενίην Πλατῆς ἀμυνομένη·

μικρή σ' σὺ ζωὴ τεβλιμμένη· εἰδὲ γὰρ αὐτὴ  
 ἦδ' αἶ', ἀλλ' ἐχθρὸν συγνοτέρη θανάτου.  
 χειμέριον ζῶν ὑπαλευεο, νεῖο δ' ἐς ὄρμον.  
 ὡς καὶ γὰρ φεῖδων ὁ Κρίτης, εἰς Αἴδην.

LXXI.

Τίς, τίνος ἔσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;  
 ἘΠηξά Κаллуτέλεις. ἄ καὶ ποδαπῇ; ἘΣαμίη.  
 τίς δέ σε καὶ κηρέϊξε; ἘΘεόκριτος, ὃ με γονῆς  
 ἐξέδοσαν. ἄ θήσκεις δ' ἐκ τίνος; Ἐἐκ τοκέϊ.  
 εὔσα πόσων ἐτέων; Ἐδύο κείκοσιν. ἄ ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;  
 Ἐὐκ· ἀλλὰ τριετὴ Κаллуτέλην ἔλπιον.  
 ζῶσι σοι κείνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.  
 Ἐκαὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

LXXII.

Πραταλίδα τὸ μῆμα Λυκασίῳ, ἄκρον ἐρώτων  
 εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοςασίας,  
 ἄκρα χροειτυπῆς, Χθόνιοι - - - - -  
 τῶτον Κρηταιεὺς Κρητὰ παρωκίσατε.

LXXIII.

Πραταλίδα παιδεῖον Εὐρος πόθον, Ἀρτεμις ἄγραν,  
 Μῆσα χορὰς, Ἀρης ἐγγυάλιξε μάχαν.  
 πῶς ἔκ' εὐαίων ὁ Λυκάσιος, ὃς καὶ ἐρωτῇ  
 ἄρχε, καὶ ἐν μολπῇ, καὶ δορί καὶ σάλικῃ

LXXIV.

Ηχέσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος ἔτως  
 πλώοντ' ἐπ' ἀλλῇ νηὶ Τελευταγόρην,  
 Ρ δ.

μνήμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδῖται,  
 ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·  
 ἦδη σὲ καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἀμαξίαι,  
 χίτλιε, σοὶ δὲ ἑδεῖς ἑδὲ ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

## LXVIII.

Εἰς ἀνώνυμους τινος τάφου ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν  
 ὁδῶν καταπαττέμενον.

Ἦδη μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὅτεῦν,  
 ἀρμονίῃ τ', ὣς ἔνερ, πλάξ' ἐπιτεκλιμένη·  
 ἦδη καὶ σκώληκες ὑπὲρ σοῦ ἀνυγάζονται  
 ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;  
 ἦ γὰρ τὴν ἔστω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο  
 ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νευσσόμενοι κεφαλῆς.  
 ἀλλὰ πρὸς ἐλγαίαν, Αἰδωνέος, Ερμεία τε,  
 καὶ Νυκλὸς, ταύτης ἐκλὸς ἴτ' ἀτραπιτῷ.

## LXIX.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ἔνομα κείνης  
 δηλᾶσα· Κρήθων δὲ ἐν χθονίοις σποδιά.  
 ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν  
 βεπάμων, ὁ πρὶν πλῆσιος αἰπόλοις,  
 ὁ πρὶν... τί πλείω μυθεῦμαι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,  
 Φεῦ, τόσσης γαίης ὅσον ἔχει μόριον.

## LXX.

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προῦ, ἄχρι πρὸς ἧν  
 ἦλθες, χωρὶς λοιπὸς μυρίος εἰς Αἶδην.  
 τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσον  
 σιγμῇ, καὶ σιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

## LXIV.

**Ε**ὐθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέωλεεν εἰς Ἀχέροντα,  
 εἴτ' ὀλιγοχροσίνης αἰψάμενος κεφαλῆς·  
 παίδων τις μνήσαιο, καὶ ἐδνώσαιο γυναιῖκα,  
 εἰ καὶ μιν δάκνει δυσβίωτος πενίη.  
 ζῶν συλώσαιο· κακὸν δ' ἄσυλος ιδέσθαι  
 οἶκος· ὃ δ' αὖ λῶσός τ' ἀνέρος ἐχαρῶν  
 εὐκίων Φαίνοιο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ  
 ἐνσῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεχάριον.  
 ἦδε Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυνον· ἀλλὰ γυναικῶν,  
 ὦ ἄνθρωπε, ἤχθαιρε τὴν αὐτοφροσύνην.

## LXV.

**Ε**ἰ καὶ μικρὸς ιδεῖν καὶ ἐπ' ἔθριος, ὦ παροδίτα,  
 λῆας ὃ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,  
 αἰνοίης, ὦ ἄνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ αἰοδὸν  
 ἀκρίδα, τὴν εὔσαν τοπρὶν ἀκανθοδάτιν,  
 δισσὸς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν,  
 καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγω·  
 καὶ μ' ἐδὲ Φθιμένην ἀπανήναιο· τέτο δ' ἐφ' ἡμῖν  
 τέλγιγον ὠθώσε σᾶμα πολυστροφίης.

## LXVI.

**Μ**νήμην Εὐβέλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες,  
 πίνωμιν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Αἰόης.

## LXVII.

**Τ**ίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνας ἄρα παρὰ τρίβον ὅσέα ταῦτα,  
 τλήμον, ἐν ἡμιφασὶ λάρνακι γυμνὰ μένει;

P +

## LX.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδροισιν οἶδα καθίζων  
 αἰδεῖν, ζαθερεῖ καύματι θαλαπόμενος,  
 προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰοιδός,  
 θηλείης ἔρσης ἱκμάδα γεύόμενος·  
 ἀλλὰ καὶ εὐπῆληκος Αθηναίης ἐπὶ δερὶ  
 τὸν τέτλιγ' ὄφει μ', ὦ νερ' ἐφεζόμενον.  
 ὅσσον γὰρ Μῆσαις ἐστέργμεθα, τόσσον Αθήνη  
 ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

## LXI.

Ιξalos εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποτ' ἄλωῃ  
 οἴνης τὰς ἀπαλὰς πάντας ἔδαψε κλάδους.  
 τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄνωγε· κείρε, κάκιζε,  
 γναβμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·  
 ῥίζα γὰρ ἔμπεδος ἔσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,  
 ὅσσον ἐπισπᾶσθαι σοι, τράγε, θυομένω.

## LXII.

Ολκάδα πῦρ μὴ ἀνέφλεξε, τόσσην ἄλα μετρήσασαν,  
 ἐν χθονί, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένη,  
 ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἡόνος· ἀλλὰ θαλάσσης  
 τὴν ἐμὲ γειναμένην εὖρον ἀπιστοτέρην.

## LXIII.

Εὐθυμος ὦν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Αἶδος  
 ἀταρπὼν ἔρων· ὃ γὰρ ἐστὶ δύσστατος,  
 ἔδὲ σκαληνός, ἔδενός πλέως πλάνης,  
 ἰβεία δὴ μάλισα, καὶ καλακλινῆς  
 ἄπασα, κήκμεμυκῶτων ὀδεύεται.

καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομήτῃ προσηνής·  
ἔξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

## LVII.

**Ο** πλόος ὠραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν  
ἦδη μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις Ζέφυρος·  
λειμῶνες δὲ ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα  
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.  
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,  
ναυίίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεῖς ὁδόνην.  
ταῦθ' ὁ Πρίητος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,  
ἄνθραφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπωρίην.

## LVIII.

**Π**έτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπαάλμενον ὕδωρ,  
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,  
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα  
ὑμέων, ὧ κῆραι, μηρία τε γόμεναι,  
χαίρειτ'. Αἰριοκλῆς δέ σ', ὁδοιπόρε, ὥπερ ἀπαῶσα  
δίψαν βαίψάμενος, τῆτο δίδωμι κέρας.

## LIX.

**Α**ἶδew λυτῇρὲ διηκόνε, τῆτ' Ἀχέροντος  
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθημίδι κυανῇ,  
δέξαι μ', εἰ καὶ σοὶ μέγα βρίβεται ὀκρούεσσα  
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.  
ὅλῳ μοι καὶ πῆρα ἐφόλκεια, καὶ τὸ παλαιὸν  
ἔδος, χῶ φθιμένους ναυσολέων ὁβολός.  
πανθ' ὅσα κὴν ζωῖς ἐπεπᾶμθα, ταῦτα παρ' Ἀιδαν  
ἐρχομ' ἔχων· λείπω δὲ ἔδρ' ὑπ' ἡελίῳ.

καὶ πᾶς τεφρᾶμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει  
 ἄτρακτον, λωφᾶ δ' ἐδ' ὅσον ἰοβολῶν.  
 χαὶ θνητὸς τὸν ἀλτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;  
 τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσσομ' ἀλεξάμενος.

## LIII.

Εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες ταχισταὶ περὶ νῶτα τέτανται,  
 καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,  
 Φεύξομ', Ἐρως, ὑπὸ γὰρ σε. τί δὲ πλέον; ἐδὲ γὰρ αὐτὸς  
 σὰν ἔφυγε Ῥώμαν πανδαμάτωρ Αἰδάς.

## LIV.

Τῆτο τὸ τῆς κλείτωνος ἐπαύλιον, ἢ τ' ὀλιγάλαξ  
 σπείρεισθαι, λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεῶν,  
 τῆτό τε ῥωπαεῖον ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τῆτοις  
 κλείτων ὀγδάκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

## LV.

Μὴ φθείρου, ὦνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,  
 ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθὸν' ἀλινδόμενος,  
 μὴ φθείρου. κενεὴ σε περιεΐψαιτο καλὴ,  
 ἣν θάλπωι μικρὸν πῦρ ἀνακαίόμενον,  
 εἰ καὶ σοὶ λιτὴ γε καὶ ἐκ εὐάλφιτος εἴη  
 φύση ἐνὶ γράνῃ μασσομένη παλάμαις,  
 εἰ καὶ σοὶ γλήχων, ἢ καὶ θυμόν, ἢ καὶ ὁ πικρὸς  
 ἀδυμιγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

## LVI.

Εὐμάραβον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχῶς  
 Ἐρμῇ, καὶ ταύταν, ᾧ φίλος, αἰγίδοσιν,

ἔκ ἀπόφῃμι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσση  
 πᾶν ἴσον· ἔ μέτρων ἢ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.  
 ἔσω πηδάλιοις ἐτέρη πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλη  
 θάρσος· ἐγὼ δ' εἶην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

Ἄσπρα μὲν ἡμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης  
 ἄξονα διήσας ἔμπαυρος ἥελιος·  
 ὕμνοπόλεις δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ὀμηρος,  
 λαμπρότατον Μῆσῶν Φέγῃς ἀναχόμενος.

L.

Ἔῳ περὶ Εὐρώτας ποτῖαν Κύπριν· ἢ λάβε τύχη,  
 ἢ ἔξιβι τὰς Σπάρτας, ἀ πόλις ὀπλομανεῖ.  
 αἱ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχῆς,  
 εἴπω, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.  
 χά μὲν Κύπρις ἄνωπλος· ἀναιδέες σὶ δὲ λέγῃσιν  
 ἴσσορες, ὥς ἀμῖν χά θεὸς ὀπλοφορεῖ.

LI.

Πυρσὶ τῷτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα  
 Σῶσος ὁ βεωπαλίων, δευρὶ Φονευσάμενος,  
 ἄσπερ καταβρύκῃ τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,  
 ἔδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐπὶ ξυλόχῃς.  
 μοχλεῖς δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἶμα,  
 βληθείς· ἀχθειαν δ' οἶδε βοοκλασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ερῶλα, γλυκὺς· μαρτύρομαι αὐτὴν  
 Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίᾳ κέραιος,



## XLV.

Τὸν Φιλοπῶρισιν Δημόκριτον ἦν πρὸ Φεύρης,  
 ὠνέρωπ', ἀγέειλον τῆτο τὸ κῆρον ἔπος,  
 ὡς ἡ λευκοόπῳρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη  
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλως·  
 σπαιυσάτω, ἔκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω σάσιν, εἴπερ ὁπώρηται.  
 ἀχράντης χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

## XLVI.

Αὐτοβελῆς καρπὸς ἀποδέμνομαι, ἀλλὰ πεπειρὸς  
 πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτει με χερμαδίοις.  
 μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνθουρίζοντι τὰ κείνη  
 ἔργα· Λυκέργετος μὴ λαβέτω σε τύχη.

## XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θρῆσκοῖσιν ἀνάψας  
 Ἀρης ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;  
 ἄκλασοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι  
 ἀσπίδες, ἄκλασοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμκες.  
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπῳ  
 ἰδρῶς πιδύων σῆθος ἐπιςαλαίει.  
 πασάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλαὶν  
 κοσμεῖτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·  
 Ἀρεὺς δ' αἱματένεια διωξίτω ποιο λάφυρα  
 νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

## XLVIII.

Τὴν μικρὴν με λέγῃσι, καὶ ἔκ ἴσα πονητορφεύσαις  
 ναυσὶ διιθύνειν ἄτρομον εὐπλοῖήν·

## XLI.

Τὰν ἐκφυγῶσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,  
 ἀφρῶ τε μορμύρασαν εὐλεχῇ Κύπριν  
 ἰδὼν Ἀπειλλῆς, κάλλος ἡμερώτατον,  
 ἔγραπτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάξατο.  
 εὖ μὲν γὰρ ἀκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,  
 αὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,  
 καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιά.  
 αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις  
 φάσκειν ᾧ Ζεῦ, λειψόμεθα τῇ κρίσει.

## XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

Οὐκ ἔπρασεν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομένην δὲ  
 ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, ὅσπε βάσει λιθίνα.

## XLIII.

Τοῖς ἐβόλῳ τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτῶ,  
 τὸν ποτὲ μηδ' αὐτῷ Ζηνὸς ἀποσχομένον;  
 ὅψ' ἐποῖ Ἡφαιστῷ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι  
 ἔπαρτεν ἐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

## XLIV.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον αἰὲ θάλλεσαν ὀπώρη  
 ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.  
 ὀπώροσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·  
 ὀπώροσα δ' ὦμα μένει, μητρὶ περιχρέμαται.



δισσῶν δ' ἄρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,  
 ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρα ῥινῶν ἄραρε πόδα.  
 μέλπει δ' ἡ Βάθυλλον ἐΦίμερον, ἡ Μειγισέα,  
 αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλυν.  
 ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, Φύλασσε μιν· ἔ γὰρ ἔοικεν  
 ἐκ Βάκχῃ πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

## XXXVIII.

Ἰδὲ ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ανακρέων  
 ὑπεσκέλισαι, καὶ τὸ λῶπρος ἔλκεται  
 ἐσάχρει γήων· τῶν δὲ βλαυλίων τὸ μὲν  
 ὅμως Φυλάσσει, θάτερον δ' αὐτῷ ὤλεσεν.  
 μελίσσεται δὲ τὰν χέλυν διακρέων  
 ἦτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μειγισέα.  
 Φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

## XXXIX.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὦδε  
 τῆτο χαραδραίης θερμὸν, ὀδίτα, πίνῃ·  
 ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,  
 κείσῃ γε παρ' κείνῃ ποιμενία πίτυι,  
 εὐρήσεις κελαρύζον ἐϋκρήνην διὰ πέτρης  
 νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

## XL.

Θεσπιῖες τὸν Ερωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυβερείης  
 ἄζοντ', ἔχ' ἑτέρα γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,  
 ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν, ὃν περὶ Φρύνη  
 θερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

## XLI.

ἀσραγάλης θ' οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἐλκτὸν  
ρόμβον, κερσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τὶτο χιμαιροβάτα Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ  
τὸ σκύλος ἀγρείης τείνε κατὰ πλαΐαν,  
καὶ τὰν ραιβοκράνον εὐσόρυγα κορύναν,  
ἃ πάρος αἰμωπῶς ἐσυφέλιξε λύκος,  
γαυλῆς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάρχαν,  
καὶ τῶν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXV.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ἱερὸν πάγος, αἱ θ' ὑπὸ πέτρῃ  
πίδακες, ἣ θ' ὕδασιν γειτονέσσα πίτυς,  
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλοσσόε, Μαιάδος Ερμᾶ,  
ὅς τε τὸν αἰγιόστην Πᾶν κατέχεις σκόπελον,  
ἴλασι τὰ ψαιῖα, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴης  
δέξασθ', Δίακίδεω δῶρα Νεοπτολέμῃ.

XXXVI.

Αὐτῇ ἐο' αἰμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνῶντα Πρίηπον  
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης Φύλακα.  
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, Φῶρ, ἔμβλεπε. τῆτο δ', ἐρωῖᾶς,  
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ανακρεῖοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνω  
θάεο, δινωτῇ σρεπλὸν ὕπερθε λίβης,  
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὀμμασιν ὕγρα δειδορκῶς  
ἄχρι καὶ ἀσραγάλων ἔλκεται ἀμπεχλῆναν.

καὶ λεγέτω· τῇ τ᾽ἑβ', Ηράκλειος· ἄλλο τὸ τ᾽ἔτο,  
Ερμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

## XXX.

**Α**γρονόμῳ τάδε Πανί, καὶ εὐασῆρι Λυαίῳ  
πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.  
Πανί μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαιίσθηρα ματρὸς,  
κισσὸν δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,  
Νύμφαις δὲ σκιεράς εὐπωίκιον ἄνθος ὀπώρας,  
Φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.  
ἀνθ' ὧν εὐνδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος  
αὔξετε· Πάν, γλαυερόν· Βάκχε, πολυσάφυλον.

## XXXI.

**Ο**κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανί Λυκαίῳ  
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.  
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δῶρων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,  
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,  
ἐν τε συναίκεϊσι παρίσασο, δεξιτερῇ σῇ  
πρῶτα διδὼς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

## XXXII.

**Τ**ὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,  
ἔκτανε Μαιάνηος παρ' τριέλικτον ὕδωρ,  
Θηκίῳ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων  
Φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

## XXXIII.

**Ε**ὐφημόν τοι σθαῖραν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλῆς  
Ερμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,

## XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι Φύλαξ ἔστηκα Πρίητος  
 ἰδυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥότωαλον.  
 εἶπατο γὰρ πιστὸν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλῆ  
 Φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης τὴν Φλέβα δεξάμενος.

## XXVII.

Τᾶν αἰγᾶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ερμᾶν  
 ἔσας' αἰτωλίων εὐδόκιμον Φύλακα.  
 ἀλλὰ μοι αἰτ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμένοι ὕλας,  
 τῶν ἀρτακλήρων μὴ τι μέλεσθε λύκων.

## XXVIII.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῶι,  
 καὶ τέλανόν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,  
 καὶ πέλεκυν, ρυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς  
 τρύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθετο παυσάμενος.

## XXIX.

Ὡτάνδε στείχοντες ἀταρπυτὸν, αἶτε ποτ' ἀγρὰς  
 δαμόθεν, αἶτ' ἀπ' ἀγρῶν νῶδε ποτ' ἀκρόπολιν,  
 ἄμμες ὄρων Φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ερμᾶς,  
 οἷον ὄρῃς μ', ἔτος δ' ἄτερος, Ηρακλῆς.  
 ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτῆς  
 αἰκ' ὠμὰς παραβῆς ἀχράδας, ἐγκεκαΐεν.  
 ναὶ μὰν ὥσαύτως τῶς βότρυας, αἶτε πέλονται  
 ὄριμοι, αἶτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.  
 μισέω τὰν μετοχάν, ἐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ Φέρων τι,  
 ἄμφω, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,

## XXII.

Αἶδε ποτ' Ἀσίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,  
αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δαλοσύναν ἔπορον·  
νῦν δὲ Διὸς ναῶ ποτὶ κίονας ὄρφανὰ κείται,  
τᾶς μεγαλαυχήτης σκῦλα Μακεδονίας.

## XXIII.

Οκτώ τοι θυρεὺς, ὀκτώ κράνη, ὀκτώ ὕφαντ' ἄς  
θώρηκας, τόσσας θ' αἰμαλέας κοπίδας,  
ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασία ἔντε' Ἀθάνᾳ  
Λγνων Οἰανθεὺς θῆχ' ὁ βίαια μάχας.

## XXIV.

Οἶδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἶδε χαλινοὶ  
σοιχηδόν, ξεσαί τ' ἀμφίβολοι κάμακες  
δέδμηται, ποθέεσαι ὁμῶς ἴστωρ τε καὶ ἄνδρας,  
Παλλάδι· τὸς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

## XXV.

Εὐκαμπῶες ἄγκιστρον, καὶ δέρατα δαλιχόεντα,  
χώρμιην, καὶ τὰς ἰχθυόοντας σπαυρίδας,  
καὶ τῆτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχναδέντα  
κύρτον, αἰλωλάγκλων ἄρμενα δικτυόλων,  
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδάωνιον ἔγχος,  
καὶ τὸς ἐξ ἀκάτων διχβαδίους ἐρετμὰς  
ὁ γριπτεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θῆκατο τέχνης,  
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης,



## XVIII.

Γλευκωπότηαι Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ  
 Ἡρώναξ πρώτης δράγματα Φυταλιῆς,  
 τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὲς ἱερώσατο τέσδε,  
 ἐμπλήσας οἶνα πρωτοχύτοιο, κάδους  
 ὧν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἶνωσι Βάκχῳ  
 καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πτόμεθα.

## XIX.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,  
 ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροεῖτης.  
 ὅς μὲν ἀπὸ πῆλινῶν, Πίγρης τάδε ταῦτα δὲ Δᾶμις,  
 τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίῳν.  
 ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπωε δι' ἥερος εὐσοχὸν ἄγρην  
 τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι' ἡϊόνων.

## XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς  
 καὶ σπιθαμῆς ἕλης Βίττιον εἰργάσατο·  
 θάτερα δ' Ἀντιάκειρα προσθήρμωσε· τὸν δὲ μεταξὺ  
 Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίην.  
 κεραῖν καλλίστη Διὸς, Ἀρτεμι, τῆτο τὸ νῆμα  
 πρὸς ψυχῆς θείης, τὴν τριπόνητον ἔριν.

## XXI.

Τὲς θυρεὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰτωνίδι δῶρον Ἀθάνῃ  
 Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,  
 πάντα τὸν Ἀντιγόνῃ καθελὼν στρατόν· ἔμμεγα θαῦμα  
 αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Διακίδαι.



## XIV.

Λαβροσύνα τάδε δῶρα, Φιλευλείχῳ τε Λαφυγμῶ  
 θήκατο Δηϊσὸς Δωριέως κεφαλὰ,  
 τῷς Λαρισσαίῳς κυογάτορας ἐψητῆρας,  
 καὶ χύτρῳς, καὶ τὰν εὐρυχαδῇ κύλικα,  
 καὶ τὰν εὐχάλκωτον εὐγναμπτῶν τε κρεάγραν,  
 καὶ κῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόῳσι τορύναν.  
 Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῶς κακὰ δωρητῆρος  
 δεξαμένα, νεύσαις μὴ ποκα σφροσύναν.

## XV.

Αμάτῃ ζῶν τὸν Μίκυβον, οἷα πενιχρὰ,  
 βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.  
 Βάκχε, σὺ δ' ὑψώης τὸν Μίκυβον· εἰ δὲ τὸ δῶρον  
 ῥωπικόν, αἷ λυτὰ ταῦτα φέρεи πενία.

## XVI.

Υλοφόρῃ τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπόρε, Μικκαλίωτος·  
 ἀλλ' ἴδε τόνδ', Ερμῇ, κρήγυον ὑλοφόρον,  
 ὡς ἀπ' οἰζυρῆς ἠπίσαστο δωροδοκῆσαι  
 ἐργασίης· αἰὲν δ' ὡ' γαθὸς ἐς' ἀγαθός.

## XVII.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ δικάων  
 ἱξευτὴς ἤκεις τῆθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,  
 καί μ' ἐ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον  
 Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.



ὄλῳ τε ῥυπώεσσα, πολυῖρήτοιό τε πῆρας  
 λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης  
 σοὶ δὲ ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἠνίκα πρέσβυν  
 ἤγρευσεν, σεπτοῖς θήκατ' ἐπὶ προθύροις.

## XI.

Πῆρην, καὶ δέψητον ἀπὸ σκληρυμμένον αἰγὸς  
 ἑρφός, καὶ βάκιρον τῆτο τὸ λοιπώρινον.  
 ὄλῳ τ' ἀσλέγγισον, ἀχάλκωτόν τε κυνῆχον,  
 καὶ πῖλον κεφαλᾶς ἔχ' ὀσίας σκέπανον  
 ταῦτα καταφθιμένοιο μυρικίνεον περὶ θάμνον  
 σκύλα Ποσυχάρειος λιμὸς ἀπαικίμασεν.

## XII.

Ἀσμεφῇ ποδάγρη, καὶ δῖνακας αἰθυκτῆρας,  
 καὶ λῖνα, καὶ γυρὸν τῆτο λαγωοβόλον,  
 ἰοδόκην, καὶ τῆτον ἑπ' ὀρτυγι τετρανθέντα  
 αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφιβόλον  
 Ερμείη Σώσιτῳπος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλῆν  
 ἥθης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίη δέδεται.

## XIII.

Λαφρίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πνέειω  
 κῆξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,  
 ψαισά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαΐαν,  
 καὶ τῆτο χλωρὸν σῦκον ἀποκραδίων,  
 κέυοινα φαφυλῆς ἔχ' ἀποσπαῖδα πενιάρραγον,  
 πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποστυμβίδιον.  
 ἦν δ' ἐμέ γ', ὥς ἐκ νύσῃ ἀνειρεύσω, ὧδε καὶ ἐχθραῖς  
 ἐκ πενίης ῥύση, δέξο χιμαυροθύτην.

Ο 5

κῆρην Σειλήνης, παμπότνια, κίς ὑμέναιον,  
 κίς γάμον αἰδύνας, πείρατα κερσύνας,  
 αἰνθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήια, καὶ παρὰ βωμῶν  
 παρθενικὴν εἵναιξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμπη.

## VIII.

Αἰ Λυκομήδης παῖδες, Αθηνῶ, καὶ Μελίτεια,  
 καὶ Φιντῶ, Γληνίς θ', αἱ Φιλαεργόταται,  
 ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμα τόν τε πρόσεργον  
 ἄτρακλον, καὶ τὰν ἄτρια κρηναμέναν  
 κερκίδα, τὰν ἰσῶν μολπατίδα, καὶ τὰ τροχαῖα  
 πανία, κέργασας τῆσδε περιόραγας,  
 καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργης, τῇδε πενιχρὰ  
 ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

## IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βαίσκιον, αἱ Φιλομήδεια  
 καὶ Νικῆς Κρηῖσσαι τρεῖς, ξένη, θυγατέρες·  
 αἱ μὲν τὸν μιτόεργον αἰδιδνήην ἄτρακλον,  
 αἱ δὲ τὸν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,  
 αἱ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν, ἰσῶν  
 κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελότως Φύλακα,  
 δῶρον Αθαναΐα Πιτανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναῷ  
 θῆκαν, Αθαναΐας παυσάμεναι καμάτων.  
 ὧν χέρας αἵ σὺ, Αθάνια, ἐπιπλήσας, ἐσωπίσσω  
 θεῖης δ' εὐσιπύης ἐξ ὀλιγησιπύων.

## X.

Ὅ σκήπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,  
 ἄγκειται κυνικῶ σκυῖλα Ποσυχάρης,

## IV.

Τέκνονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχῃ, αἵ τε χαρὰ κλά-  
 ρῖναι, καὶ κάλων οἱ ταχῖνοι τορῆες,  
 θάβμαι καὶ μιλτεῖα, καὶ αἱ χεδὸν ἀμφιπολῆγες  
 σφῦραι, καὶ μίλτω Φυρόμενοι κανόνες,  
 αἱ τ' ἀρίδες, ξυστῆρ τε, καὶ ἐσπελωμένος ἔτος  
 ἐμβριθῆς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,  
 τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύνελα τέρετρα,  
 καὶ γόμφων ἔτοι τοὺς πίσυρες τορῆες,  
 ἀμφέξεν τε σκέπαρον· ἃ δὴ χαριέργω Αθάνα  
 ἀνὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

## V.

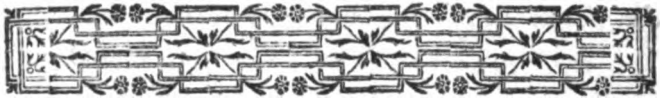
Τὸν ἀργυρεὴν Ερωτα, καὶ περίσφυρον  
 πέζαν, τὸ πορφυρεὴν τε Λεσβίδος κόμης  
 ἔλιγμα, καὶ μηλᾶχον ὑαλόχροα,  
 τὸ χάλκειόν τ' ἔσσωπρον, ἡδὲ τὸν πλατὺν  
 τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κλένα,  
 ὧν ἤθελεν τυχεῖσα, Κτησία Κύπρι,  
 ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια πασαῖσι.

## VI.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας  
 σινόμενον, κλαγγάν τ' ἔχῃ τρέσαντα κυνῶν,  
 Εὐάλης ὁ Κρηὶς ἐπινύκτιος μῆλα νομεύων  
 πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτυος.

## VII.

Δίνδυμα καὶ φρυγίης πυρικαίεος ἀμφιπολεῦσα  
 πρῶνας, τὴν μικρὴν, μήτηρ, Αραιοδόκην,



# Λ Ε Ω Ν Ι Δ Α

Τ Α Ρ Α Ν Τ Ι Ν Ο Υ.

## I.

**Μ**ηλῶ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Ἀντιγυνείδεω  
 παῖδες, καὶ Μισέων εὐκολοὶ ἐργατίδες.  
 Μηλῶ μὲν Μίσσαις Πιμπλησίσι τὰς ταχυχειλεῖς  
 αὐλὰς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλαδόκην.  
 ἢ Φίλεως Σατύρη δὲ τὸν ἑσπερον οἰνοποτήρων.  
 σύγκωμον, κηρῶ τευξαμένη, δόνακα,  
 ἡδὺν συρικλῆρα, σὺν ᾧ πανεπώρφνιος ἡῶ  
 ἠύγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέεσσα θυραῖς.

## II.

**Ε**ὐθύσανον ζώνην τει ὁμῶ καὶ τόνδε κύπασσιν  
 Ατθίς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν,  
 ἐκ τόκῃ, ᾧ Λητῶα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν  
 ζῶν ἅπ' ὠδίνων λύσας τῆσδε βρέφος.

## III.

**Ε**κ τόκῃ, Εἰλήθῃα, πικράν ὠδῖνα Φυγῆσα  
 Ἀμβροσίῃ, κλεινῶν θῆκατό σοι πρὸ ποδῶν  
 θέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτω ἐπὶ μηνὶ  
 δισσὸν ἀπὸ ζώνης κύμ' ἐλόχευσε τέκνων.

ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Αἶδας μοι  
μὴ ταχύς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ ὄνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου  
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.  
τίς γὰρ ἐμ' ἔκ ἤεισε; τίς ἔκ ἀνελέξατο Λύδην,  
τὸ ξυγόν Μυσῶν γραμμή καὶ Ἀντιμάχῃ;

XXXVII.

Ἰὼ παρέρπων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκυσσον,  
τὰ Βότρουος περισσὰ δῆτα κήδη,  
ὅς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαιψεν,  
ἤδη τι τέχνα καὶ σοφὸν λέγονθα.  
Φεῦ τὸν τεκόνθα, Φεῦ δέ καί σε, Βότρουος Φίλος παῖς,  
ὅσων ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλου.

XXXVIII.

Ὀκλῶ μιν πήχῃς ἀπειχε τρηχεῖα θάλασσα,  
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκα σοι δύναμις·  
ἦν δὲ τὸν Εὐμάρειω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν ἔδεν  
κρήγυνον, εὐρήσεις δ' ὅσέα καὶ σποδιήν.

XXXIX.

Ὡ παρ' ἐμὸν σείχων κενὸν ἥριον, εἰπὼν ὁδίτα,  
εἰς Χίον εὐτ' ἂν ἴκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,  
ὥς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος  
ῥάσεν, Εὐίπῳ δ' αὐτὸ λείλειπ' ὄνομα.



## XXXI.

Νικήσας τὸς παῖδας, ἔπει καλὰ γράμματ' ἔγραψε,  
 Κόνναρος ὀγδώκοντ' ἀσραγάλης ἔλαβε,  
 καί μιν, χάριν Μῆσαις, τὸν κωμικὸν ὦδε Χάρητα  
 πρὸς βύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

## XXXII.

Κύπριδος ἄδ' εἰκὼν· Φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βερενίκας.  
 διδάξω ποτέρᾳ Φῇ τις ὁμοιοτέραν.

## XXXIII.

Εἰμὶ μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χειρὸς, ἐν δ' ἀμεθύσῳ  
 γέγλυμμαι· τεχνης δ' ἢ λίθος ἀλλοτρίῃ.  
 ἀλλὰ κλεωπάτρης ἱερὸν κλέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης  
 χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύσαν ἔδει.

## XXXIV.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μῆσαι  
 ἔδρακον ἐν κραναῖς ἔρεσιν, Ἡσίοδε,  
 καί σοι καλλιπότηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,  
 ὥρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,  
 δῶκαν δὲ κράνας Ελικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,  
 τὸ πλανῆ πάλιν πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,  
 ἔ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπᾶς  
 καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

## XXXV.

Ὅ γλυκὺς Ἡρίνης ἔτος πόνος, ἔχῃ πολὺς μὲν,  
 ὥς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδέκτευς,

πέντ' ὅσος δραχμῶν· ἄλλος δύο . . .  
 ὧτα λέγεις. σκόμβροι θεῦ μυκέες χαδόνες.  
 αὐρίον αὐτὰ καλῶς λογιέμεθα· νῦν δὲ πρὸς Λίχραν  
 τὴν μυρόπωλων ἰῶν, πέντε λάβ' ἀργυρέας.  
 εἰπὼν δὲ σημείον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησα  
 ἐξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφειο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύνῃς  
 γλαυκίσκῃς αἶται, καὶ δέκα Φυκίδια,  
 καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός)  
 εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν· ἄπιθι.  
 καὶ παρὰ Θαυβορίῃ ροδίνῃς ἐξ πρόσλαβε δεσμύς,  
 καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

Πορφυρέην μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα  
 Πλαίγων εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,  
 νικήσασα κέλῃτι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,  
 ἐσπερίων πώλων ἄρτι Φρυασσομένων.  
 Κύπρι Φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις ἡμερέϊα νίκης  
 δόξαν, αἰέμνησον τήνδ' ἐπιβείσα χάριν.

XXX.

Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἰππαστῆρα μύωπα,  
 χρύσειον εὐκνήμη κέντρον ἔθηκε ποδός,  
 ᾧ πολὺ ὑπὲρ ἰππων ἐγύμνασεν, ἔ ποτε δ' αὐτῆς  
 μὲρὸς ἐφοινίχθῃ κῆφα τινασσομένης·  
 ἦν γὰρ ἀκείνητος τελεόδρομος· ἔνεκεν ὅπως  
 σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσειον ἐκρέμασε.



τρωβείς τῆς δολίης Ελένης πόβω· ἔ γὰρ ἔρωϊα  
κύωρις, ἀνιηρόν δ' ἐκ πυρὸς ἦκε βέλος.

## XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμῃ με συνήρπασεν· ὦ μοι, ἐγὼ δὲ  
τήκομαι, ὡς κηρὸς παρ πυρὶ, κάλλος ὀρῶν.  
εἰ δὲ μέλαινα, τί τῷτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνους  
θάλψωμεν, λάμπωσ' ὡς ρόδευι κάλυκες.

## XXV.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεῖσα τρεῖς ὥμοσεν Ἡράκλεια  
ἥξειν, κῆχ' ἥκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,  
τὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν Φίλον ἔνδον ἔχασσα  
παίξῃ, ἀποσβεθεῖς μηκέτι Φῶς πάρεχε.

## XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνε,  
πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σείε νέφη.  
ἦν γάρ με κλείνης, τότε παύσομαι· ἦν δέ μ' Ἀφῆς Ζῆν  
καὶ διαθεῖς τῶτων χεῖρονα, κωμάσομαι.  
ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σὺ θεός, ὃ πῶτε πειθεῖς,  
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων.

## XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κωλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει;  
καὶ πέντε σεφάνες, τῶν ροδίνων δ' ἀπόπαξ.  
ἔ Φῆς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν· ἔ τροχιεῖ τις  
τὸν Λατοῖθην; λησὴν, ἔ θεράποντ' ἔχομεν.  
ἐκ ἀδικεῖς; ἔδέν; φέρε τὸν λόγον· ἐλθέ λαβῆσα,  
φρύνη, τὰς ψήφους· ὦ μεγάλῃ κινάδῃς.

XIX.

Υετὸς ἦν καὶ νύξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,  
οῖνος, καὶ βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.  
εἰλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἰαχῇ, καὶ σὺ γὰρ ἔτως  
ἤλυθες, ἔδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.  
τῇ δὲ τοσῷτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;  
Ζεῦ φίλε, σίγησον, καὶ αὐτὸς ἐραῖν ἔμαθες.

XX.

Ἡδὺ θέρους διψῶντι χιῶν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις  
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν σέφανον.  
ἡδισον δ' ὅπῳ ταν κρύψῃ μία τὰς φιλέοντας  
χλαῖνα, καὶ αἰνεῖται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φεῖδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; ἔ γὰρ ἐς Αἶδη  
ἐλθῶσ' εὐρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.  
ἐν ζωοῖσι τὰ τετραπὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Ἀχέροντι  
ὅσῃα καὶ σποδιῇ, παρθένη, κεισόμεθα.

XXII.

Αἰ Σάμαι Βιτῶ καὶ Νάννιον εἰς Ἀφροδίτης  
Φειτᾶν τοῖς αὐτῆς ἐκ ἐθέλῃσι νόμοις·  
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολῶσιν, ἂ μὴ καλὰ. δεσπότη Κύπρι.  
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ Φυγάδας.

XXIII.

Νύξ μακρὴ καὶ χειμα, μέσην δ' ἐπὶ Πηλιάδα δύει,  
καί γ' παρ' προθύροις νείσσομαι ὕμενος,

Ο

## XIV.

Ὡμολόγησ' ἤξεν εἰς νύκτα μοι ἡ ἑπιβόητος  
 Νικῶ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·  
 κῆχ' ἤκει, Φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἄρ' ἐπιτορκεῖν  
 ἤθελε; τὸν λύχρον παῖδες ἀποσδέσσετε.

## XV.

Νικαρέτης τὸ Πόθεις μεμελημένον ἠδὲ πρόσωπον,  
 πυκνὰ δὲ ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,  
 αἱ χαροῦνται κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,  
 κύπρι Φίλη, γλυκερᾷ βλέμματος ἀστερωαί.

## XVI.

Ερμιόνη ποτ' ἐγὼ πιθανῇ συνέπαιζον, ἐχέσῃ  
 ζωνίον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ᾧ Παφίη,  
 χρύσεια γράμματα ἔχον. διόλκῃ δ' ἐγγέγραπτο· φίλει με,  
 καὶ μὴ λυπηθῆς, ἣν τις ἐχῇ μ' ἕτερος.

## XVII.

Ηλαμυρὴ μ' ἔτρωσε φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα  
 μὴ σαφές, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.  
 οἴχομ', Ερωτες, ὀλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἐταίρῳ  
 νυσάζων ἐπέβην, ἠδ' ἐθίγον τ' Αἶδα.

## XVIII.

Νύξ, σὲ γὰρ, ἐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει  
 Πυθιάς ἢ Νικᾶς, ἕσα Φίλη, ἔξ ἀπάτης.  
 κληβείς, ἐκ ἀκλῆτος ἐλήλυθα. ταῦτά παθῶσα  
 σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς σᾶσά ποτε προθύροις.

## XIX.

πίνωμεν Βάκχῃ ζωρὸν πόμα. δάκτυλος αἰῶς.  
ἥ πάλι κοιμιστὴν λύχην ἰδεῖν μένομεν;  
πίνωμεν γαλεῶς. μετὰ τοι χρόνον ἔκτετι πελὺν,  
χέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾶν ἀνεύμενον ἡμῖν  
ἦνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προσώσεις.  
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύσασε, καὶ τι κατηφὲς  
ἔελεψε, χῶ σφιγχθεὶς ἔκ' ἔμενε σέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Ἀρχαΐδης ἐβλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν  
ἔδῃ ὅσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιτρέφεται.  
ἔδῃ ὁ μελιχορὸς Ἐρως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας,  
πολλάκις ἡδίων γίνετ' ἐρῶσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἢ Φιλέφιδος ἐπίσεται, ὡς ἀπαλὸς παῖς,  
ἔσθαι πανδήμῃ Κύπριδος ὠκὺ βέλος,  
ἡμερον ἀστράπτουσα κατ' ὀμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων  
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τῷ ὅτι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅτι δὴ ποτ', Ἐρώτες,  
τῷτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.  
εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ βάλλετέ μί, ἀλλὰ κεραυνοῖς,  
καὶ πάντως τέφρην δέδε με κἀνθρακίην.  
ναὶ ναὶ βάλλετ' Ἐρωτες· ἐνεσκληκῶς γὰρ ἀνιάις,  
εἰ μείζον τέτων ἔς' ἔτι, βέλομ' ἔχειν.

## V.

Μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπαλᾶς  
 ἔξ οἴκων, Φησὶν; Δάμιδος ἔ πέταμαι.  
 ἀλλ' αὐτὸν Οἰλέω τε, καὶ ἀζήλωτα Φιλιθῆϊς,  
 ἔ πολλοῖς εὐκράς, τῷδ' ἐνὶ προσφύρομαι.

## VI.

Οὕτω τοξοφόρων ἑράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς  
 οὐμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,  
 δέλτον ἔχων χρύσειον· τὰ φιλοκρατέως δὲ Διαύλῃ  
 τραυλίζει ψυχῆς Φίλτρα κατ' Ἀντιγένεας.

## VII.

Εὖρεν Ἔρως τι καλὸν, μίξιν καλῶ, ἔχῃ μάραγδον  
 χουσῶ, ὃ μὴτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,  
 ἔδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῶ μέλαν· ἀλλὰ Κλεάνδρον  
 Εὐβιότῳ, πειθῆς ἀνθεα καὶ Φιλίης.

## VIII.

Οὐκ εἴμ' ἔδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.  
 ὦ ῥωτες, τί κακὸν τῆτο; τί με φλέγετε;  
 ἦν γὰρ ἐγὼ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἐρῶτες,  
 ὥς τοπᾶρος παῖξεσθ' ἄφρονες ἀτραγάλοις.

## IX.

Πῶν Ἀσκληπιάδῃ· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;  
 ἔ σε μόνον χαλεπῇ Κύπρις ἐληίσατο,  
 ἔδ' ἐπὶ σοὶ μένων κατεθήκατο τόσσα καὶ ἰς  
 πικρὸς Ἔρως. τί ζῶν ἐν σπαοδίῃ τίθειςαι;



# ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

## I.

**Ν**ῦν αἰτεῖς, ὅτε λεωλὸς ὑπὸ κρητάφουσιν ἔχλος  
ἔρπει, καὶ μηροῖς ὄξυς ἔπεισι χνόος·  
εἴτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τις ἂν εἴπῃ  
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσαχύνων καλάμας.

## II.

**Εἰ** πηρὰ σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,  
ἔκ ἂν Ερως ἐγράφε Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

## III.

**Εἰ** καθύπερθε λάβοις χρύσεια πηρὰ, καὶ σὺ ἀπ' ὤμων  
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος Φαρέτη,  
καὶ σταίης παρ' Ερωτα, Φιλάγλαον ἔμ' μὰ τὸν Ερμῆν,  
ἔσθ' αὐτὴ Κύπρις γινώσεται ὃν τέτοκεν.

## IV.

**Αὐτὲ** μοι σέφανοι παρὰ δικλίσσι ταῖσδε κρημασοὶ  
μῖμνετε, μὴ πρωτεῶς φύλλα τινασσόμενοι,  
ὥς δακρυόεις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώνησαν  
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θυρῆς,  
σάξ' αὖ ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑέτον, ὡς ἂν ἄμεινον  
ἢ ξανθὴ γε κόμη δάκρυα τὰμὰ πῆν.



ιας ἦρα τίνων Αἰθάνης

ὕκλων κατέρεψεν αἵματος,

πόλιν ἠθάλωσεν

θεμέθλων ἀνακτας,

τοῖς Ἀχαιῶν,

μῆζε δυσκλῆς·

εὐθρον,

αλλ' ἄς.

ᾧ

.

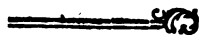
09

ava

is

asas





ἶον

ος·

ἰ γὰρ ἀγνᾶς

κατρός ὠδῖς.

ἕς ἔδιξε κάρυξ

ἔν πλεροῖσι μαῖρός.

μέγαν πάροισ' ἀέξειν

κομήμενόν τε ῥυθμῶ.

ῶν σποράδων πίφαισκε,

ον μονόδουπον αὐδᾶν,

ὀρσιπώδων ἐλάφων τέκεσαι

αἶψα μεθ' ἡμερόεντα μαζόν,

δων, κατ' ἀρθμίας ἔχνος τιθήνας·

φανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·

ἰπῶ δεξάμενος θαλάμων πεκωλάτων,

ἔχλόν μαιόμενος βαλίας ἐλεῖν τέκος,

ἰ νιφοδόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.

πολύπλοκα μετῖει μέτρα μολπᾶς.

ς

αίων

αγκος

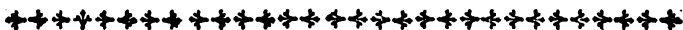
ολπας

εκος

ν

is, *Ovo & Securi*, non  
o conspiciuntur ; sed a  
enultimum, a tertio ad  
z sic deinceps usque ad  
t. Ut autem amoto hoc  
ectio, faciliorique opera  
versus eo ordine excudi  
z everfis figuris quas re-





# Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ

Ρ Ο Δ Ι Ο Υ.

## I.

**Π**ρόθε μὲν ἀργαύλοιο δασύτριχος ἱξάλας αἰγὸς  
 δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐξεφώμην πετάλοισ·  
 νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραυξόος ἤρμωσε τέκλων,  
 ἔντανύσας ἑλικὸς καρτερὰ νευρὰ βοός.

## II.

**Σ**ωφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ  
 ἐνθάδε κῆται ἀνὴρ δῖος Αῤῖστοκλῆς·  
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔρχεν ἔπαινον,  
 ἔτος ἔχει πλεῖστον, καὶ Φθόνος ἔχ' ἐπέεται.

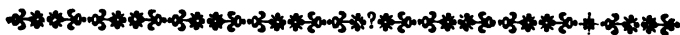
## III.

**Υ**στατα δὴ τάδ' ἔειπε Φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶν  
 δακρυέσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·  
 αὐτὴ μένοισ παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα  
 ἄλλαν, σὼ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

## IV.

**Ο**υκέτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὐσκιον, ἀγρότα πέριδιξ,  
 ἠχῆεσαν εἰς γῆρυν ἀπὸ σομάτων,  
 θηρεύσεις βαλίης συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·  
 ὦχεο γὰρ πυμάταν εἰς Αἰχέροντος ὁδόν.

ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν·  
ὥς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελειάσιν ὥπασε τιμὴν,  
αἱ δὲ τοι θέρους καὶ χειμάτος ἄγγελοί εἰσι.



# Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Υ.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Επίκουρον.

**Χ** αῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν  
παλρίδα δελοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀΦροσύνας.





# Μ Υ Ρ Ο Υ Σ

Β Υ Ζ Α Ν Τ Ι Α Σ.

## I.

**Κ** εῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ πασάδα τὰν Ἀφροδίτας  
 βότρυ, Διωνύσῃ πληθόμενος σαγόνι·  
 ἔσθ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλῆσα  
 Φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

## II.

**Ν**ύμφαι Ἀμαδρυάδες, πόταμι' κόραι, αἱ τὰδε βένθη  
 ἀμβρόσια ῥοδέοις τείθετε ποσσὶν αἰεὶ,  
 χαίρετε καὶ σῶζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τὰδε καλὰ  
 εἰσαβ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεαὶ ἱόανα.

## III.

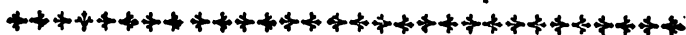
Ἀποτῶκσμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης

Μνημοσύνης.

**Ζ**εὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, ἔσθ' ἄρα τίς νιν  
 ἠήδ' ἐι μακάρων· ὃ δ' αἰέξετο πᾶσι μέλεσσι.  
 τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄνθρω,·  
 ἀμβροσίην Φορέεσσαι ἅπ' Ωκεανοῖο ῥοάων·  
 νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσω,  
 γαμφηλῇ Φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.  
 τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόψα Ζεὺς







# ΣΙΜΜΙΟΥ

ΡΟΔΙΟΥ.

## I.

**Π**ρόσθε μὲν ἀργαύλοιο δασύτριχος ἰξάλας αἰγὸς  
 δισπὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐσεφόμην πετάλοισ·  
 νῦν δέ με Νικομάχῳ κερασζόος ἤρμωσε τέκλων,  
 ἐντανύσας ἑλίκος καρτερά νευῖρα βοός.

## II.

**Σ**ωφροσύνη προφέρειν θνητῶν, ἥθει τε δικαίῳ  
 ἐνθάδε κείται ἀνὴρ δῖος Αἰριοκλέης·  
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,  
 ἔστος ἔχει πλείστον, καὶ φθόνος ἐχ' ἔπεται.

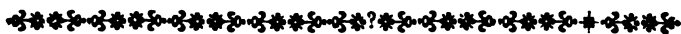
## III.

**Υ**στατα δὴ τάδ' ἔειπε Φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶν  
 δακρυέεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·  
 αὐτὴ μένοισ παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶονι μοῖρα  
 ἄλλαν, σὼ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

## IV.

**Ο**ὐκέτ' ἀν' ὕλην θρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέριδιξ,  
 ἠχῆεσαν εἰς γῆρυν ἀπὸ σομάτων,  
 θηρεύσεις βαλίης συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·  
 ὥχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

ἀθάνατον ποιήσε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν·  
ὥς δ' αὐτῶς τρήρωσι πελιδνάσιν ὥπασε τιμὴν,  
αἱ δὲ τοι θέρους καὶ χεϊμάτος ἄγγελοί εἰσι.



# Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Υ.

Εἰς Θεμισοκλῆα καὶ Επὶ κερρον.

**Χ**αῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν  
παλριίδα δελοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀΦροσύνας.





# Μ Υ Ρ Ο Υ Σ

Β Υ Ζ Α Ν Τ Ι Α Σ.

## I.

**Κ** εῖσαι δὴ χρυσεάν ὑπὸ πασάδα τὰν Ἀφροδίτας  
 βότρυ, Διωνύσῃ πληθόμενος σαγόνι  
 ἔσθ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλῶσα  
 φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

## II.

**Ν**ύμφαι Ἀμαδρυάδες, πόλαμ' ἑ κόραι, αἱ τὰδε βένθη  
 ἀμβρόσια ροδέοις σείθετε ποσσὶν αἰεὶ,  
 χαίρετε καὶ σώζετε Κλεώνυμον, ὃς τὰδε καλὰ  
 εἶσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεὰ ξόανα.

## III.

Αποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης  
 Μνημοσύνης.

**Ζ**εὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, ἔσθ' ἄρα τίς νιν  
 ἠήδεις μακάρων· ὁ δ' αἰέξετο πᾶσι μέλεσσι.  
 τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄνθρω,  
 ἀμβροσίην φορέεσσαι ἅπ' Ὠκεανοῖο ροαῶν·  
 νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσω,  
 γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.  
 τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρύοπα Ζεὺς

ὦ πάτερ, ἔτοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει  
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

## XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κέρας ἐπὶ σάμασι κλεινῷ  
μάτῃ αἰκυμόρε, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,  
ψυχὰν ἀγκαλέεσσα φιλαινίδος, ἀπρὸ γάμοιο  
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χεῦμ' Αἰχέροντος ἔβα.

## XX.

Λύδιον ἔδρας ἔχει τόδ' Αἰμύντορα, παῖδα φιλίππῃ,  
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·  
ἔδέ μιν ἀλγινέεσσα νόσος δόμον ἀγάγε Νυκτὸς,  
ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἐτάσῃ χῶν κυκλόεσσαν ἴτυν.

## XXI.

Μάνης ἔτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποιε. νῦν δὲ τεθνηκώς  
ἵτον Δαρειῷ τῷ μεγάλῳ δύναται.

## XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν καθοδύρομαι, ἃς ἐπὶ πολλοὶ  
κυμφίοι ἰέμενοι πατρὸς ἰκόντο δόμον,  
κάλλεις καὶ πιτυᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων  
ἐλπίδας ἐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσσω.

## XXIII.

Ὡλεο δὴποτε καὶ σὺ πολυῤῥιζον παρὰ θάμνον,  
λόκοι, Φιλοφθόγῳ αἰκυτάτῃ σκυλάκων,  
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῃ  
ἰὸν αἰμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχης.

## XIV.

**Α**κροῖδι τᾷ κατ' ἄρκραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτῃ  
 τέτλιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,  
 παρθένιον ζάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς  
 παίγνι ὁ δυσωειβῆς ὤχετ' ἔχων Αἶδας.

## XV.

**Μ**ῆμα τόδε Φθιμένῃς μενεδαίῃς εἷσατο Δᾶμις  
 ἴωπα, ἐπεὶ σέρνον τῷδε δαφονὸς Ἀρης  
 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρώς διὰ χρωτὸς  
 ζέσσε', ἐπὶ δ' ἀργαλέον βῶλον ἔδευσε Φόνη.

## XVI.

**Α**ντί τοι εὐλεχέες θαλάμῃς, σεμνῶν θ' ὕμεναίων  
 μάτηρ σῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ  
 παρθενικῶν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,  
 Θέρσι· ποτιφθέγκῃα δ' ἔωλεο καὶ Φθιμένα.

## XVII.

**Ω**·χόμεθ', ὦ Μίλητε, Φίλῃ πατρὶ, τὰν ἀθέμιστον  
 τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,  
 παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος  
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἀρης.  
 εἰ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβές, εἰδ' ἱμέναιον  
 νυμφίον, ἀλλ' Αἶδην κηδεμόν' εὐρόμεθα.

## XVIII.

**Λ**οίοδια δὴ τάδε πατρὶ Φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλῆσθαι,  
 εἴτ' Εὐαλῶ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

ἀνδράτι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·  
 ψυχρὸν δὲ ἀχροῆς κράνα ὑποῖαχει.

## X.

Θάεο τὸν Βρομίε κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως  
 ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,  
 κυνδύων ὅτι οἱ θάμ' ἐν ἔρεσιν ἀμφὶ παρῆδα  
 βόσφυχον ἐς ῥοδέαν Ναιῖς ἔδεκτο χεῖρα.

## XI.

Εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πλεούγεσιν ἐρέστων  
 ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὀρθυῖος ἐγρόμενος.  
 ἦ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαβηρὸν ἐπελθὼν  
 ἐκλινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεῖς ὄνυχα.

## XII.

Εἰς δελφίνα ἐκβαλόντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χερσῷ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσιν  
 αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,  
 εἰδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικάλλεα χεῖλη  
 ποιφύξω, τὰ μᾶ' τεσπόμενος προτομᾶ.  
 ἀλλὰ με πορφυρέα πόντις νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χερσὸν,  
 κεῖμαι δὲ ραδιαν' τάνδε παρ' ἡϊόνα.

## XIII.

Ἦε μὲν συ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων, τὰ γε ματρὸς  
 σῆθεα ἐν δυοφερῷ πένθει ἔθες φθίμενος.  
 ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερβην ἔπος τόδε πέτρος αἰεῖει,  
 ὡς ἔθανες πρὸ Φίλας μαρναμένους πατρίδος.

## V.

Εἰς Αφροδίτης ἄγαλμα ἐςὼς ἐπ' αἰγιαλῷ καὶ ἀποσκοπεῖν  
πρὸς τὸ πέρατος.

**Κ**ύπριδος ἔτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ Φίλον ἔπλετο τήνας  
αἰὲν ἀπ' ἡπειρᾶ λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,  
ὄφρα Φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόλιος  
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

## VI.

**Ι**ξευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,  
ῥαῖς τ' ἄρυσαι νάματος αἰδύ πόμα,  
ὄφρα τοι ἀδμαίνοντα πόνοις θέρεις Φίλα γῆα  
ἀμπαύσης, πνοιῇ τυπώμενα Ζεφύρα.

## VII.

**Ξ**εῖν, ὑπὸ τὰν πέτραι τετραμένα γῆ ἀνάπαυσαν  
αἰδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θραεῖ πελάοις.  
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις  
ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τῆτο Φίλον.

## VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

**Τ**ίωτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν  
ἥμενος, αἰδυβόα τῷδε κρέκεις δόνακι;  
ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμοιντο  
πόρτιες, ἡυτόκων δρεπώμεναι σαχύνων.

## IX.

**Ε**ρμαῖς τῆσ' ἔσακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα  
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγύθεν αἰόνος,



# Α Ν Υ Τ Η Σ.

## I.

**Ε**σαβι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν  
 χάλκεον ἀμΦ' ὄνυχας σάζε Φόνον δαΐων.  
 ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰτωὺν Αθάνας  
 ἄγγελ' ἀνορέαν Κρητὸς Εχεκρατίδα.

## II.

**Β**εχάνδης ὁ λέξης· ὁ δὲ θεὸς Ερίασπίδα υἱὸς,  
 κλεύετος· αἰ πάτρα δ' εὐζύχορος Τεγέα·  
 τ' Αθάνα δὲ τὸ δῶρον· Αριστοτέλης δ' ἐποίησε  
 Κλειτόριος, γενέτα ταῦτ' ὀνομα.

## III.

**Φ**ριξοκόμα τόδε Πανί, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις  
 δῶρον ὑπὸ σκοπιάς Θεύδοτος οἰονόμος,  
 ἔνεχ' ὑπ' ἀζαλέα θέρεος μέγα κεκμηῶτα  
 παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

## IV.

**Η**νία δὴ τοι παῖδες ἐνι, τράγε, Φοινικόενθα  
 θέντες, καὶ λασίῳ Φιμὰ περὶ σόματι,  
 ἔπαια παιδεύεσι θεῶν περὶ ναὸν ἀεθλα,  
 ὅφρ' αὐτὰς Φορέης ἥπια τερπωμένους.





## X.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,  
 εἰκόνα γραφάμενα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.  
 ὡς ἀγανῶς ἔσαπεν· ἴδ' αἱ χάρις ἀλίκον ἀνθεῖ.  
 χαίρετω· ἔτινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

## XI.

Ὡς ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,  
 τᾶν Σατωφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,  
 εἰπεῖν ὡς Μῦσαισι Φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γὰ  
 τίκην ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τῆνομα Νοσσίς. ἴθι.

## XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ Φίλον εἰπὼν  
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ρίνθων εἶμι' ὁ Συρακόσιος,  
 Μυσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ Φλυάκων  
 ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.



ὦ πάτερ, ἔτοί ἐτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει  
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

## XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κέρας ἐπὶ σάμασι κλεινῷ  
μάτης ὠκυμόρης, παῖδ' ἐβόασε Φίλων,  
ψυχὰν ἀγκαλέεσσα φιλαινίδος, ἀπρὸ γάμοιο  
χλωρόν ὑπὲρ ποταμῷ χεῦμ' Αἰχέροντος ἔβα.

## XX.

Λύδιον ἔδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα φιλίππου,  
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·  
ἔδ' ἐμὴν ἀλγινέεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,  
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρω χάων κυκλόεσσαν ἴτυν.

## XXI.

Μάνης ἔτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποιε. νῦν δὲ τεθνηκώς  
ἵτον Δαρειῷ τῷ μεγάλῳ δύναται.

## XXII.

Παρθένον Ἀντιδίαν καθοδύρομαι, ἃς ἔτι πολλοὶ  
νυμφῖοι ἰέμενοι πατρὸς ἰκόντο δόμον,  
κάλλεος καὶ πιπυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων  
ἐλπιδας ἐλομένα μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

## XXIII.

ὦλεο δὴ ποτε καὶ σὺ πολυῤῥίζον παρὰ θάμνον,  
λόκοι, Φιλοφθόγων ὠκυτάτη σκυλάκων,  
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ  
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδερος ἔχισ.

## XIV.

**Α**κροῖδι τᾷ κατ' ἄρκραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτῃ  
 τέτλιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,  
 παρθένιον ζάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς  
 παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ὤχετ' ἔχων Αἶδας.

## XV.

**Μ**ῆμα τόδε Φθιμένῃς μενεδαίῃς εἷσατο Δᾶμις  
 ἴωπα, ἔπει σέρνον τῷδε δαφνοῖς Ἀρης  
 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρῶς διὰ χρωτὸς  
 ζέσσε', ἐπὶ δ' ἀργαλέον βῶλον ἔδευσε Φόκος.

## XVI.

**Α**ντί τοι εὐλεχέες θαλάμῃς, σεμνῶν θ' ὕμεναίων  
 μάτηρ σῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ  
 παρθενικῶν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,  
 Θέρσι· ποτιφθέγγῃα δ' ἔωλεο καὶ Φθιμένα.

## XVII.

**Ω**·χόμεθ', ὦ Μίλητε, Φίλη παῖρι, τὰν ἀθέμιστον  
 τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,  
 παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος  
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἀρης.  
 εἰ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβές, εἰδ' ἱμέναιον  
 νυμφίον, ἀλλ' Αἶδην κηδεμόν' εὐρόμεθα.

## XVIII.

**Λ**αΐδια δὴ τάδε πατρὶ Φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλῆσθαι,  
 εἴτ' Ἐραλῶ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

ὦ πάτερ, ἔ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει  
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

## XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κέρας ἐπὶ σάμασι κλεινῷ  
μάτῃ ὠκυμόρῃ, παῖδ' ἐβόασε Φίλαν,  
ψυχὰν ἀγκαλέεσσα φιλαινίδος, ἀ πρὸ γάμοιο  
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

## XX.

Λύδιον ἔδρας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα φιλήπτωρα,  
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·  
ἔδ' ἐμιν ἀλγινέεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτός,  
ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἐτάρῳ χῶν κυκλόεσσαν ἴτυν.

## XXI.

Μάνης ἔτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποιε. νῦν δὲ τεθηκώς  
ἵτον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

## XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν καθοδύρομαι, ἃς ἔτι πολλοὶ  
νυμφῖοι ἰέμενοι πατρὸς ἰκόντο δόμον,  
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων  
ἐλπίδας ἐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσσω.

## XXIII.

Ὡλεο δῆποτε καὶ σὺ πολὺρρίζον παρὰ θάμνον,  
λόκοι, Φιλοφθόγῳ ὠκυτάτῃ σκυλάκων,  
τῶϊον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κάλῳ  
ἰὸν αἰμείλικρον ποικιλόθερος ἔχισ.

N 5

## XIV.

**Α**κρίδι τᾶ κατ' ἄρκραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτα  
 τέτλιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,  
 παρθένιον ζᾶσασα κόρα δάκρυ· δισπὰ γὰρ αὐτᾶς  
 παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ὤχετ' ἔχων Αἶδας.

## XV.

**Μ**ῆμα τόδε Φθιμένε μενεδαίε εἴσατο Δᾶμις  
 ἴππῳ, ἐπεὶ σέρνον τῷδε δαφνοῖς Ἀρης  
 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρῶς διὰ χρωτὸς  
 ζέσσε', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε Φόκη.

## XVI.

**Α**ντί τοι εὐλεχέος θαλάμῃ, σεμνῶν θ' ὕμεναίων  
 μάτρη σῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ  
 παρθενικῶν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισαν,  
 Θέρσι· ποτιφθέγκῃα δ' ἔωλεο καὶ Φθιμένας.

## XVII.

**Ω**·χόμεθ', ὦ Μίλητε, Φίλη παῖρι, τὰν ἀθέμιστον  
 τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,  
 παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, αἷς ὁ βίαιος  
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἀρης.  
 εἰ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβές, εἰδ' ἱμέναιον  
 νυμφίον, ἀλλ' Αἶδην κηδεμόν' εὐρόμεθα.

## XVIII.

**Λ**οίοδια δὴ τάδε πατρὶ Φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλῆσας,  
 εἴτ' Εραλῶ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

ἀνδράτι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·  
ψυχρὸν δὲ ἀχραεὺς κράνα ὑποϊάχει.

## X.

Θάεο τὸν Βρομίς κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως  
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,  
κυνδύων ὅτι οἱ θάμ' ἐν ἔρεσιν ἀμφὶ παρῆδα  
βόσφυχον ἐς ροδέαν Ναιῖς ἔδεκτο χεῖρα.

## XI.

Εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πλερύγεσσιν ἐρέσσω  
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθιος ἐγρόμενος.  
ἦ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαβρηδὸν ἐπελθὼν  
ἔκλεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεῖς ὄνυχα.

## XII.

Εἰς διλφίνα ἐκβαδόντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν  
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,  
ἔδ' παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικάλλεα χεῖλη  
ποιφύξω, τὰμᾶ τερωόμενος προτομᾶ.  
ἀλλὰ με πορφυρέα πόντε νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χερσὸν,  
κεῖμαι δὲ ραδινὰν τάνδε παρ' ἡϊόνα.

## XIII.

Ἦε μὲν συ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων, τὰ γε μαλρὸς  
σήθεα ἐν ὄνοφερῷ πένθει ἔθες φθίμενος.  
ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε πέτρος αἰεῖει,  
ὡς ἔθανες πρὸ Φίλας μαρναόμενος παλρίδος.

## V.

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐςὼς ἐπ' αἰγιαλῷ καὶ ἀποσκοπεῖν  
πρὸς τὸ πέλαγος.

**Κ**ύπριδος ἔτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ Φίλον ἔπλετο τήνας  
αἰὲν ἀπ' ἡπειράς λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,  
ὄφρα Φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόνητος  
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον,

## VI.

**Ι**ζευ ἅπας ὑπὸ τᾷσδε δάφνας εὐθαλέα Φύλλα,  
ώραίς τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὺ πόμα,  
ὄφρα τοι ἀδμαίνονθα πόνοις θέρεος Φίλα γῆα  
ἀμπαύσης, πνοιῇ τυτφόμενα Ζεφύρα.

## VII.

**Ξ**εῖν, ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γῆ ἀνάπαυσαν  
ἀδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πελάγοις.  
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις  
ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τῆτο Φίλον.

## VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

**Τ**ίτῃ κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν  
ἥμενος, ἀδυβόα τῷδε κρέκεις δόνακι;  
ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμοιντο  
πόρτιες, ἡυτόκων δρετφόμεναι σαχύν.

## IX.

**Ε**ρμᾶς τᾷδ' ἔσακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα  
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγχευεν αἰόνος,



# A N Υ Τ Ή Σ.

## I.

**Ε**σαβι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν  
χάλκεον ἀμΦ' ὄνυχω σάζε Φόνον δαΐων.  
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰτωὺν Αἰθάνας  
ἄγγελ' ἀνορέαν Κρητὸς Εἰχεκρατίδα.

## II.

**Β**εχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὸς Εὐφροσύνην υἱὸς,  
Κλεῦστος· αἱ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·  
τ' Αἰθάνης δὲ τὸ δῶρον· Αἰσχύνη δ' ἐποίησε  
Κλειτόριος, γενέτα ταῦτο λαχὼν ὄνομα.

## III.

**Φ**ριζοκόμα τόδε Πανί, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις  
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾷς Θεόδωτος οἰονόμος,  
ἐνέχ' ὑπὸ ἀζαλέῃς θέρεος μέγα κεκμηῶτα  
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

## IV.

**Η**νία δὴ τοι παῖδες ἐνι, τράγε, Φοινικόνῃα  
θέντες, καὶ λασίῳ Φιμᾷ περὶ σῶματι,  
ἴατωια παιδεύεσσι θεῶν περὶ ναὸν ἄεθλα,  
ὅφρ' αὐτὰς Φορέης ἥτωια τερπωμέναις.





## X.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,  
 εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.  
 ὡς ἀγανῶς ἔσακεν· ἴδ' αὖ χάρις ἀλίκον ἀνθεῖ.  
 χαίρετω· ἔτινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

## XI.

Ὡ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάαν,  
 τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,  
 εἰπεῖν ὡς Μῦσαισι Φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γὰ  
 τίκην ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τ' ἔνομα Νοσσίς. ἴθι.

## XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ Φίλον εἰπὼν  
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ρίνθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,  
 Μῦσάων ὀλίγη τις αἰδονίς· ἀλλὰ Φλυάκων  
 ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.



V.

**Χ**αίροισάν τοι ἔοικε κομαῖν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν  
 ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·  
 δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει,  
 τῷ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Ἀδωνα χρίει.

VI.

**Ε**ντα Βρέτλιοι ἄνδρες ἄπ' αἰνομόρων βάλλον ὤμων,  
 θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,  
 ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνάγκηρα κεῖνται,  
 εἰδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, ὅς ἔλπιον.

VII.

**Α**ὐτομέλινα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον  
 ἀμὲ ποσσιάζειν μελιχίως δοκέει·  
 ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῇ ματέρει πάντα ποτῶκει.  
 ἥ καλὸν ὅκκα πέλει τέκνα γενεῦσιν ἴσα.

VIII.

**Γ**νωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιίδες εἶδ' ὥπαπα·  
 ἃ δ' εἰκὼν μορφαὶ καὶ μεγαλοφροσύναν.  
 θάεο τὰν πιπυτάν, τό τε μέλιχον αὐτόθι τήνας  
 ἔλπομ' ὀρῇ· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

IX.

**Θ**υμαρέτας μορφαὶν ὁ πῖναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον  
 τεῦξε, τό θ' ὠραῖον τᾶς ἀγανοελεφάρῃ.  
 σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα  
 δέσποιναν μελάβρων οἰομένα ποθοῖν.



# Ν Ο Σ Σ Ι Δ Ο Σ.

## I.

**Α**διον ἔδ' ἐν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα  
 ἐσίν· ἀπὸ σώματος δ' ἔπ' ἔλυσσα καὶ τὸ μέλε  
 τῷτο λέγει Νοσσίς· τινὰ δ' ἂν Κύπρις ἔκ' ἐφίλασεν,  
 ἔκ' οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

## II.

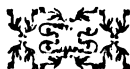
**Η**ρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἂν τὸ θυῶδες  
 πολλάκις ἔβρανόθεν νεισομένα κοβορῆς,  
 δέξαι βύσσινον εἴμα, τό τοι μέλ' αἰδοῖς ἀγαυῆς  
 Νοσσίδος ὕψανεν Θεοφιλὶς ἂν Κλεόχας.

## III.

**Α**ρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ορτυγίαν ἐρόεσσαν,  
 τόξα μὲν ἐς κόλῳχος ἀγν' ἀπὸ θεῶν Χαρίτων,  
 λῆσαι δ' Ἰνωπῶ καθαρὸν χροῶ, βᾶσι δ' ἐς οἴκας  
 λύσας' ὠδίνων Αλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

## IV.

**Ε**λβοῖσαι ποτὶ ναόν, ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας  
 τὸ βρέτας, ὃ χρυσῶ δαιδαλοῖεν τελέθει.  
 εἵσατό μιν Πολυαρχίς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν  
 κῆρσιν ἀπ' οἰκείῃς σώματος ἀγλαίας.



## XIV.

**Α**δ' ἐγὼ αἰ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κἀθήμαι  
 Ἠδονῇ, αἰχίστως κεραμμένα πλοκάμους,  
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴτερ ἄψασιν  
 αἰ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμῷ κέκριται.

## XV.

**Α**σκη μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόνῃος  
 ὅσ' εἰα πληξί' ὧπων γῇ Μινυῶν κατέχει  
 Ἠσιόδῃ, τῷ πλεῖστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται  
 ἀνδρῶν κοινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

## XVI.

**Ο**ἶδε πάτραν, πολύδακρυ ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν,  
 ρυόμενοι, δυοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόιν·  
 ἄρυνται δ' Ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλὰ τις ἀστῶν  
 τέσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάττω ὑπὲρ πατρίδος.

## XVII.

**Αἰ** αἰ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἄπο Φαιδράν  
 ἔκλασας αἰλικίαν ἡμερόεσσα Κλεοῖ,  
 καδδὲ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ  
 λαῖες Σειρήνων ἔσαμες εἰδάλιμοι.

## XVIII.

**Αἰ** αἰ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαβὺν εἰς Ἀχέροντα  
 οἶχεαι, ὠραῖα κεκλιμένα πρὸ γάμῃ·  
 μητρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ἃ σ' ἐπὶ τύμβῳ  
 πολλάκι κεκλιμένα κωκύνει ἐκ κεφαλᾶς.

N

## IX.

**Τ**ραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, Φωνᾶ,  
 Τηρέος ἔ θεμίτων ἀψαμένα λεχέων,  
 τίτῃ περ παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;  
 παῦσαι, ἔπει σε μένει δάκρυα καὶ καλὸ πιν.

## X.

**Ο**υκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν αἰέσεις,  
 ἀκρί, κατ' εὐκάρπυος αὐλάκας ἐξομένα,  
 ἔσθ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ Φυλλάδα τέρψεις,  
 ἔκθ' ἀν' ἐκ πτερύγων αἰδὺ κρέκασα μέλος.

## XI.

**Α**κρίδα Δημοκρίτῃ μελεσίπῳηρον ἄδε θανῶσαν  
 ἄσγιλλος δολιχὰν ἀμφοὶ κέλευθον ἔχει,  
 ἄς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέστωρον ὕμνον αἰδεῖν,  
 πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἰαχ' ὑπὸ εὐκελάδῃ.

## XII.

**Α**μπαῦσει καὶ τῇδε θοὸν πλερὸν ἱερὸς ὄρνις,  
 τᾶσθ' ὑπὲρ αἰδείας ἐξόμενος πλατάνῃ.  
 ὦλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, ἔσθ' ἔτι νεῖται  
 ἱξὸν ἔπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλὰ μοῖς.

## XIII.

**Α**ιθίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμεν ἑννέτω τύμβον,  
 τᾶς ποτ' ἐλαφρέτατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.  
 πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἀνυσε μᾶκος,  
 ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπώνεσσα τρίβον.

## XIV.

καίπερ τηλεβόλῃς ἰᾶς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ  
 μυρία, καὶ δολιχαὶς δέξαμένα κάμακας,  
 ὅδέποτε κλείτοιο λιπῆϊν· περιμάκεια πᾶχυν  
 Φαμί κατὰ βλοσυρὸν Ὀλοῖσθον Εὐναλίη.

## V.

Τὸτό σοι, Ἀρήμι δῖα, Κλεώνυμος εἰσαΐ' ἄγαλμα·  
 τῷτο σύ γ' εὐθήρη τῷθ' ὑπέρριχε βίη,  
 εἴτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,  
 δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέεσσα κυσὶν,  
 \* \* \* \* \*

## VI.

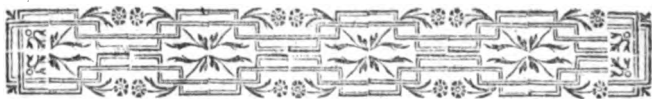
Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα Φαρέτρα,  
 ὠῶρα παρὰ Προμάχῃ, φοῖβε, τάδε κρέματα·  
 ἰᾶς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχασιν  
 ἐν κοαδίαις, ὅλοα ξείνια, δυσμενέες.

## VII.

Ἀσύριγξ, τί τοι ὦδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρεσας;  
 τίπῃτ' ἀπὸ ποιμενίῃς χεῖλεος ὦδε πάρει;  
 ὅ τοι πρῶνες ἔθ' ὦδ', ὅδ' ἄγκεια· πάντα δ' Ἐρωῖες  
 καὶ Πόθος. αἱ δ' ἀγρία Μῆσ' ἐν ὄρει μενέτω.

## VIII.

Στῶμεν ἀλιρράντοιο παρὰ χθάμαλάν χ' ἵνα πόντῃ,  
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,  
 κράναν τ' αἰγείροισι καλᾶσκιον, ἃς ἄπο ἰᾶμα  
 ξηθαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκύνες.



# Μ Ν Α Σ Α Λ Κ Ο Υ

Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Υ.

## I.

**Α**μπελ', ἐπεῖτοι Φύλλα χαμαὶ σπεύδοντα βαλέομαι  
 δειδίας ἐσπέρειον Πλειάδα δυομέναν,  
 μείνον ἔω' Ἀντιλέονι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,  
 ἔωδ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

## II.

**Η**σο κατ' ἡγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ Φαιναῖ,  
 ἄνθεμα λατῶα δῆϊον Ἀρτέμιδι.  
 πολλάκι γὰρ κατὰ δῆϊον Ἀλεξάνδρῃ μετὰ χερσὶν  
 μαρναμένα, χρυσεῖαν ἔκ ἐκόνισσας ἵτυν.

## III.

**Α**σπὶς Ἀλεξάνδρῃ τῷ Φυλλέως ἱερὸν ἄδε  
 δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,  
 γηραλέα μὲν ἵτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ  
 ὀμφαλὸν ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπωμαι, ἃς ἔκισχον  
 ἄνδρσι κορυσσομένα σὺν ἀριστείῃ, ὅς μ' ἀνέθηκεν.  
 ἐμμὶ δ' αἰήσατος πάμπαν ἀφ' ἧς γενόμεν.

## IV.

**Η**δη τῇδε μένω πολέμῳ δίχα, καλὸν ἀνακτοῦ  
 σέρονον ἐμῷ νῶτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.



# ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

**Ε**γὼ φιλαίνις ἢ ὀϊδίῳ ἀνθρώποις  
 ἐνταῦθα γῆρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.  
 μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,  
 χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.  
 ἔ γάρ, μὰ τὸν Ζεῦν, ἔ μὰ τὰς κάτω κῆρες,  
 ἐκ ἧν ἐς ἄνδρας μάχλος ἐδὲ δημῳδῆς·  
 Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Αθηναῖος,  
 λόγων τι παιπαῖλhma, καὶ κακὴ γλῶσσα,  
 ἔγραψεν ὅσσ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ ἐκ οἶδα.



# ΦΙΛΗΤΑ.

**Π**εληγονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἢ Φιλέρασος  
 Νικιάς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε  
 σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελύγματα, τὸν τε διαυγῇ  
 χαλκὸν, ἀκριβείης ἐκ ἀπολειπόμενον,  
 καὶ ζώνην πολύτιμον, ἃ τ' ἐ Φωνηῖα πρὸς ἄνδρας,  
 ἀλλὰ πορεῖ πάσης Κύπριδος ὀπλισίην.

## II.

**Α**τάλα βαρύβστα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,  
 τὰν μικρὰν Αἶδας ἄρῳασε Θειοδόταν.  
 καὶ μικρὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴαχεο λύπας  
 Θειοδότῃ, θνατοὶ πολλάκι δυσυχέες.



## IX.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βῆλται αὐτῷ τὴν πατρίδα ἀνορθώσῃν,  
 ἔφη· καὶ τί δέῃ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος  
 ἄλλος αὐτὴν κάλασκάψει·

**Ε**χειν δὲ πατρίδα,  
 εὐδοξίαν τε καὶ πένιαν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ **Διογένης**  
 εἶναι πολίτης, ἀνεπιβλεύετ' ὀφθόνῳ.

## X.

Καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,

**Κ**υνὶ, ἐπὶ πείρᾳ δὲς τριήκονθ' ἡμέρας.



## V.

**Τ**αὐτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόνισα, καὶ μετὰ Μῆσων  
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῷ Φος ἔμαρψε.

## VI.

**Μ**ημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίῃς ἀγλαὰ τέκνα,  
Μῆσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.  
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ  
χωρὶς δαλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

\* \* \*

ὠφέλιμον δὲ Φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.  
χρήματ' αἰεὶ ἐκ ἐβέλω συνάγειν κλυτὰ, κινθάρων οἶτον,  
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματ' αἰεὶ μαϊόμενος·  
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχεν, καὶ πλῆστον ἀγινεῖν  
εὐφορον, εὐκλήστον, τίμιον εἰς ἀρετήν.  
τῶν δὲ τυχῶν Ερμῆν καὶ Μῆσας ἱλάσομ' ἀγνάς,  
καὶ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

## VII.

Κράτῃς ἐστὶ καὶ τόδε, ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο.

**Θ**έρμων τε χοίνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλεν.

## VIII.

Συναποδόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῆδ' εἰς αὐτὸν λέγων·

**Σ**τείχεις δὲ φίλε κύρβων,  
βαίνεις τ' εἰς Αἴδαο δόμους, κυθὸς διὰ γῆρας.





# ΚΡΑΤΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

## I.

**Ε**ρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.  
 εἰάν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,  
 θεραπεία σοι τοιοῦτ' ἡγήσῃ βρόχος.

## II.

**Π**ῆρ' ἤ τις πόλις ἐστὶ μέσῳ καὶ οἴνοσσι τυφῶ,  
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος, ἔδ' ἐν ἔχσασα,  
 εἰς ἣν ἔτε τις εἰσὼλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιος,  
 ἔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·  
 ἀλλὰ θυμόν καὶ σκόοδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρβυς,  
 ἐξ ὧν ὁ πολέμῳσι πρὸς ἀλλήλους· ἐπὶ τέτοις  
 ἔχ' ὅπως κέκληνται, ἐπὶ κέρματι δ', ἢ ἐπὶ δόξῃ.

## III.

**Τ**ίθει μαγείρῳ μναῖς δέκ', ἱατρῶν δραχμήν·  
 κόλακι τάλαν' αὖ πέντε, συμβέλω κατωνόν·  
 πόρῳ τάλανον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

## IV.

**Χ**αῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,  
 εὐτελὴς, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης·  
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκήσῃ.



## Χ Ο Ι Ρ Ι Λ Ο Υ .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφους, σὸν θυμὸν ἄεξε  
 τερπόμενος θαλήσι· θανόνῃ τοι ἔτις ἄνθρωπος.  
 καὶ γὰρ ἐγὼ σπαδὸς εἰμι, Νίνης μεγάλης βασιλεύσας.  
 ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος  
 τέτρων' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείλειπαι.  
 ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποις.



## Α Γ Ι Δ Ο Σ .

Καὶ τάλικας καὶ πλὴνὰ λασγωβόλα σοὶ τὰδε μεῖδων,  
 φαῖβε, σὺν ἱξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,  
 ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἣν δέ τι μεῖζον  
 δαρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.





# Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ

Τ Ο Υ Χ Ι Ο Υ.

**Ε**ρμείη εὐνέχῃ τε, καὶ Εὐβέλῃ τόδε δῶλῃ  
 μῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Αἰσχυροῦς,  
 ὃς διὰ τὴν ἀκρατῇ γαστρὶ Φύσιν, εἴλετο ναίειν,  
 ἀντ' Αἰακίδας, Βορβόρα ἐν προχοαῖς.



## \* Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο Υ.

ΕΙΣ ΛΤΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

**Κ**αλλιόπης θυγάτερ πελυγγοῖ, Φροντίδι δείξεις  
 εἴ τι Φρονεῖς, σοφίης καὶ τι περισσὸν ἔχεις.  
 τῷ γὰρ ἐς ἄλλο χῆμα μεταρμοδέντι, καὶ ἄλλοις  
 ἐν κόσμοισι βίη σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,  
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,  
 δόντα καθαφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,  
 ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει Φιλέταιρον ἅπασιν,  
 καὶ τὴν τῷ φθιμένῳ πᾶσι βροτοῖς ἀρετὴν.

---

\* Omissum est suo loco hoc Epigramma, quod Platonis carmina  
 præcedere debuit.



## ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

Επὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,  
ἴστων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποθνήμενον.

Επὶ Αἰήτη κειμένῳ ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχρσι πολυχρύσοισιν ἀνακλᾷ  
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κλέρισε.

Επὶ Ζήτῃ κειμένῳ ἐν Θήβαις.

Ἐπαυύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπὸ χθων  
Ζήτος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

Επὶ Ορφέως κειμένῳ ἐν Κικονίᾳ.

Θρήϊκα χρυσολύρην οἰάγρε παῖδα θανόντα  
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

Επὶ Πυλάδῃ κειμένῳ ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίῃ Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ  
κεῖται, ἔπει πᾶντ' ὅς μοῖραν ἔωλεσε βίῃ.

Επὶ Αταλάντῃ ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κῆρυς Ἰασίοιο πολυκλείτης Αταλάντης  
σῆμα, πέλας σείχων, ἀτρεκές ἐστὶ τόδε.



Ἐπὶ Κενταυρίῃ Πεδαιερίῃ καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκλῃ.

Οἶδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,  
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

Ἐπὶ Εὐρυπύλῃ κειμένη ἐν Ορχομενῷ.

Πάτερ ἐν Ορχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν,  
Εὐρύπυλον, κούρωι δακρυόεσσα κόνις.

Ἐπὶ Πολυπαίτῃ καὶ Λεοντείῳ.

Λαρχονίῃς Λαπαίδῳ Πολυπαίτῃς ἠδὲ Λεοντεῦς  
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοιτο βίῃ.

Ἐπὶ Γαίῳ.

Σῆμα τὸ μὲν Γαήϊος ὄρα· ψυχὴ δὲ θανόντος  
αἶρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Κενταυρίῃ Πρεβείῃ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προβόῃ Τενδορόνους ἤϊ  
κεῖται· ἀνσίχλινον δ' ἔνομα τύμβος ἔχει.

Ἐπὶ Ταλθύβῃ κειμένη ἐν Μυκηναίῃς.

Ταλθύβιον θεράπωνίῃ, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,  
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

Ἐπὶ Αὐτομέδοντι κειμένη ἐν Τρῳίῃ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ εὖν καὶ πισὸν ἑταῖρον,  
ἠδὲ καλίσκιασε Τρῳαῖς ἄρετρα τάφῳ.

Ἐπὶ Ἐκτόρῃ κειμένη ἐν Θήβαις.

Ἐκτόρῃ τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν  
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγυγνομένοις.

Ἐπὶ Πυρρίχῃ κειμένη ἐν Τρῳίᾳ.

Ἐλδῶν ἐξ Ἀμυδῶνος ἅπ' Ἀξίῃ ὧδε Πυρρίχῃς  
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανε.

Επὶ Δηϊπύλῃ.

Δηϊπύλῃ κόρης εὐειδέος Ορμενίοιο  
μῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

Επὶ Νιρέως κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Ενθάδε τὸν κάλυσον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,  
Νιρέα, τὸν Χαρόπῃ παῖδα καὶ Αὔλαϊς.

Επὶ Φειδίππῃ καὶ Αντίφῃ.

Φειδίππων Τροίην πέρσαντ' ἥδ' Αντίφον ἥρω  
γαῖα πατρὶς κόμῃ ἥδ' Εὐφύρα κατέχει.

Επὶ Αχιλλέως κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Παῖδα θεῆς Θέτιδος Πηληϊάδην Αχιλλῆα  
ἥδ' ἱερὰ Πρωποντίς ἀμφὶς ἔχει πεδίω.

Επὶ τῷ αὐτῷ.

Θησσαλὸς ἕτος ἀνὴρ Αχιλεὺς ἐν τῷδε τέβαπται  
τύμβῳ· ἐβρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

Επὶ Πατρόκλῃ κειμένη μετὰ Αχιλλέως.

Πατρόκλῃ τάφος ἕτος· ὁμῶ δ' Αχιλλῆϊ τέβαπται,  
ὃν κλάνεν ὠκυς Ἀρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

Επὶ Ποδάρκῃ κειμένη ἐν Σικυνῶνι.

Γῇ μὲν Αχαιῖς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἀχιλλος υἱόν·  
ὅσέα δ' αὖ Σικυνὼν γῇ κατέχει Φθιμένῃ.

Επὶ Φιλοκλήτῃ.

Τόξων Ηρακλῆος ταμὴν, Ποιάντιον υἱόν,  
ἥδε Φιλοκλήτην γῇ Μινυὰς κατέχει.

Επὶ Εὐμήλῃ.

Φίος ὅδ' Ἀδμήτοιο Φερετιάδης Εὐμήλος  
νέρεθ' ὕπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτῃ.



Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίης υἱὸς,  
κεῖθ' ὕπ' ἐμοὶ, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

Ἐπὶ Ἀμφιάχου καὶ Διώρης.

Ἀρχὸς τ' Ἀμφιάχος Κλεάτης παῖς, ἡδὲ Διώρης  
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίης.

Ἐπὶ Θαλαπίου καὶ Πολύξεινου κειμένων ἐν Ἡλίδι.

Οἷδε Πολύξεινος καὶ Θάλαπιος Ἡλιδι δῖη  
δημβέντες κρουεῖ δῶμ' Αἰδαο ἔσαν.

Ἐπὶ Κενόλαφίῳ Μέγῃσι ἐν Δελχίῳ.

Μυῆμα Μέγῃσι Θοῶ, μεγαθύμῃ φυλέως υἱῶ,  
Δελχίῃσι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Οδυσσεύσι κειμένῃ ἐν Τυρρήνῃ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,  
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Οὔτος Οδυσσεύς κείνῃ τάφος, ὃν δία πολλὰ  
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

Ἐπὶ Θόανδρῳ.

Τιὸν ὑπερθύμῃ Ἀνδραίμονος ἡδὲ Θυγατρὸς  
Γόργης τῆς Οἰνέως ἡδὲ κόνις κατέχει.

Ἐπὶ Ἰδομενέῳ καὶ Μηριόνῃ κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίῃ Ἰδομενῆος ὀρεῖς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τῷ  
πλησύνῳ ἰδρυμαὶ Μηριόνης ὁ Μόλῃ.

Ἐπὶ Τληπόλεμῳ κειμένῳ ἐν Ρόδῳ.

Ἀδ' Ἡρακλείδην ῥήξήνορα θυμολέοντα  
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ρόδος·

Επὶ Τεύκρῳ κειμένῳ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰὼν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε  
Τεύκρον ἀποφθίμενον γῇ Σαλαμῖς κατέχει.

Επὶ Διομήδῳ κειμένῳ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνῆτὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδῃ  
ἦδ' ἱερὰ καλέχει νῆσος ὁμωνυμία.

Επὶ Σθένειῳ καὶ Εὐρύαλῳ κειμένων ἐν Ἀργεῖ.

Αργεῖος Σθένελος Κωπωναῖος ὦδε τέθαπται  
τύμβῳ, καὶ τέττε πλησίον Εὐρύαλος.

Επὶ Αγαμέμνονος κειμένῳ ἐν Μυκῆναις.

Λεύσσεις Ατρείδῳ Αγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,  
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγιάδῃ κέλομένης ἀλόχῃ.

Επὶ τῷ αὐτῷ.

Μνήμα τόδ' Ατρείδῳ Αγαμέμνονος, ὃν ῥα καλέκῃα  
διὰ Κλυταιμνήσῃ Τυνδαρίς ἔχ' ὁσίως.

Επὶ Μινελᾷ.

Ολβιος ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως  
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλῃ.

Επὶ Νέστορος κειμένῳ ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαδύνειν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,  
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

Επὶ τῷ αὐτῷ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα  
γῇ κατέχει, βελῇ Φέρτατον ἡμιθέων.

Επὶ Αντιλόχῳ κειμένῳ ἐν Τροίῃ.

Μνήμ' ἀρετῆς ἢ τῷ Νέστορος, Αντιλόχοιο,  
ὃς θάνει ἐν Τροίῃ ρυσάμενος πατέρα.

## II.

**Τ**ὸνδε ποτ' ἔχ' ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν αἴνῃν,  
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,  
 ἔ' φανερώς λόγχῃ Φονίῳ ἐν ἀγῶσι κρατήσας,  
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίσει χρησάμενος δολίχ.

## III.

## ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩ, ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

Επὶ Πηνέλεω κειμένῃ ἐν Βοιωτίᾳ.

**Τ**ὸνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὦκ' ῥέοντι  
 παῖδες Βοιωτῶν σῶφρονα Πηνέλεων.

Επὶ Ασκαλάφῃ καὶ Ιαλμένῃ.

Ασκαλάφῃ Τροίῃ Φθιμένῃ καὶ Ιαλμένῃ ἦδε  
 ὅσ' ἐὰ πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει.

Επὶ Αἴαντος τῷ Οἰλέως, κειμένῃ ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ενθάδ' ἐπὶ Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέχεν  
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει Φθιμένον.

Επὶ Ελεφήνορος κειμένῃ ἐν Τροίῃ.

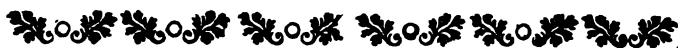
Νήσῳ ἀπ' Εὐβοίης Ελεφήνορα ἀρχὸν Αἰάντων  
 ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέχευε βίη.

Επὶ Μενεοδείῳ κειμένῃ ἐν Αθήναις.

Ταξιλόχος λαῶν, υἱὸς Πετewῷ Μενεοθεύς  
 ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

Επὶ Αἴαντος Τελαμωνίῃ κειμένῃ ἐν Τροίῃ.

Ἀδ' ἐγὼ ἀ' τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κᾶθημαι  
 Αἴαντος τύμβῳ, κεραμένα πλοκάμῃς,  
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβωλημένα, ἔνεκ' Ἀχαιοῖς  
 ἀ' δολόφρων Ἀπώατα κρέσσον ἐμῷ κέκριται.



# ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

## I.

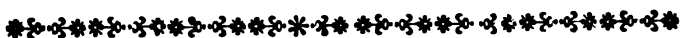
**Α**ρετὰ πολύμοχθε  
 γένει βροτείῳ,  
 θήραμα κάλλισον βίῳ,  
 σᾶς περὶ, παρθένε, μορφᾶς  
 καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,  
 καὶ πόνος τλῆναι μαλερῶς  
 ἀκάμαντας τοῖον  
 ἐπὶ Φρένα βαίλλεις  
 καρπὸν τ' ἀθάνατον,  
 χρυσῶ τε κρέσσω καὶ γονέων,  
 μαλακαυχήλοιο δ' ὕπνου.  
 σέυ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆος,  
 Λήδας τε κῆροι πόλλ' ἀνέτλασαν,  
 ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.  
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς  
 Αἴας τ' Αἰδαο δόμους ἦλθον.  
 σᾶς δ' ἔνεκα Φιλίᾳ μορφᾶς  
 καὶ Ἀταρνέως ἐντροφός  
 ἡελίᾳ χήρωσεν αὐγὰς.  
 τοιγὰρ αἰοίδιμος ἔργοις,  
 ἀθάνατόν τε μιν αὔχσιν Μῆσαι  
 Μναμοσύνας θυγάτρες,  
 Διὸς Ξενίᾳ σέβας αὔχσιν  
 Φιλίᾳ τε γέρας βεβαίᾳ.

M



# Σ Π Ε Υ Σ Ι Π Π Ο Υ.

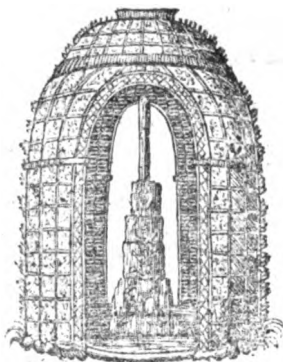
Σ ὦμα μὲν ἐν κόλποισι κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·  
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.



# Α Ι Σ Χ Ι Ν Ο Υ

Τ Ο Υ Ρ Η Τ Ο Ρ Ο Σ.

Ἡ νητῶν μὲν τέχναις ἀπορρέμενος, εἰς δὲ τὸ Θεῖον.  
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὐπαιδᾶς Αθήνας,  
ἰάβην ἐλθὼν, Ασκληπίε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,  
ἔλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μῆσί.



ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

## XXX.

**Α** κύπρις Μοῖσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν  
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρον ὕμνιν ἐφοπλίσομαι.  
χαῖ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· ἄρει τὰ σωμύλα ταῦτα·  
ἀμῖν ἔ πέταται τῷτο τὸ παιδάριον.



## ΠΛΑΤΩΝΟΣ

## ΝΕΩΤΕΡΟΤ.

## I.

**Α**νέρα τις λιπώγονον ὑπὲρ νότιον λιπαυγῆς  
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.  
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὅψεις,  
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλε δ' ἄλλος ὑπηρεσίῃ·  
τυφλὸς γὰρ χαλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας  
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.  
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἐκάσῳ  
τελευτᾷς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

## II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμειβύσῳ.

**Α**λίθος ἔς' ἀμέθυτος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.  
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

## III.

**Α**σφραγὶς ὑάκινθος· ἀπώλλων δ' ἔστιν ἐν αὐτῇ  
καὶ Δάφνη· ποτέρη μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

## XXV.

**Ν**αυηγὺς τάφος εἰμὶ· ὁ δὲ ἀντίον ἐστὶ γεωργῦς.  
ὥς ἀλλὴ καὶ γαίῃ ξυγὸς ὕπαις' Αἰθήης.

## XXVI.

**Ν**αυηγὸν με δέδορκας, ὃν οἰκτεῖραςα θάλασσα  
γυμνῶσαι πυμάτης Φάρως ἠδέσατο.  
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε,  
τόσσον ἄγος τόσσα κέρδεος ἀράμενος.  
κεῖνο μὲν ἐνδύσατο, καὶ εἰν Αἰδαο Φέροίτο,  
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τέρμον ἔχοντα ράκος.

## XXVII.

**Π**λωτῆρες σώζοιθε καὶ εἰν ἀλλὴ καὶ κατὰ γαῖαν·  
ἴτε δὲ ναυηγῦ σῆμα παρερχόμενοι.

## XXVIII.

**Α**ρμενος ἦν ξένοιουσιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ Φίλος ἀσσοῖς,  
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρότερος.

## XXIX.

Εἰς Ἐρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

**Α**λσες δὲ ὥς ἐκόμεδα βαθύσκιον, εὗρομεν ἔνδον  
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.  
ἔσθ' ἔχεν ἰοδόκον Φαρέτην, ἔ' καμπύλα τόξα·  
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὕπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·  
αὐτὸς δὲ ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω  
εὐδὲν μειδιῶν· ξέχθαι δὲ ἐφύπευθε μέλισσαι  
κηροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

## XX.

**Ε**ἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν  
 παισὶ λιθοβλήτης παύγωνιν εὐστοχίης.  
 πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνης  
 κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμασί βαλλομένη.  
 δένδρεσιν εὐκάρπωις ἄδεν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε  
 δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρπυφόρον.

## XXI.

**Α**στὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῶος·  
 τῶν δὲ θανὼν λάμπεις ἑσπερος ἐν Φθιμένοις.

## XXII.

**Δ**άκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ  
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γενομέναις.  
 σοὶ δὲ, Δίῳ, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων  
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.  
 κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀσπίς,  
 ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

## XXIII.

**Ο**ἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπώντες  
 ἑκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.  
 χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Εἰρετρία, χαῖρεῖ' Ἀθήναι  
 γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα Φίλη.

## XXIV.

**Ε**ὐβοίης γένος ἐσμὲν Εἰρετρικόν, ἄλχι δὲ Σῶσαν  
 κείμεθα· Φεῦ, γαίης ὅσσην ἀφ' ἡμετέρης.



## XV.

Εἰς Σάτυρον κρήνη ἐφισῶτα, καὶ Ἐρωτα καθεύδοντα.

**Τ**ὸν Βρομίῃ Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεὶρ  
κωφῷ Θεσπεσίῳ πνεῦμα βαλῆσα λίθῳ.  
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμείψιος· ἀντὶ δὲ τῷ πρὶν  
πορφυρέῃ μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.  
εὐκηλον δ' ἴθυσε φέρων πόδα, μὴ τάχα κῆρον  
κινήσης, ἀπαλῷ κάμαλι θελγόμενον.

## XVI.

**Τ**ὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, ἔκ ἐτόρευσεν.  
ἦν νύξῃς ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

## XVII.

Εἰς δακτύλιον.

**Ε**ικόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴσωςις,  
ὡς ἤδη πάσας ἔμψωσα βοσκομένας.  
ναὶ τάχα καὶ ἀπέφευγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κραλεῖται  
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βεκόλιον.

## XVIII.

**Χ**ρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν  
ὃν λίπεν ἔχ' εὐρῶν, ἥψεν ὃν εὗρε βρόχον.

## XIX.

**Α**ἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν  
ἔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἥδ' ἐκ τύχην.



Πραξιτέλης ἔκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος  
ἔξουσ', Ἀρης οἶαν ἤθελε τὴν Παφίην.

## X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, ἔθ' ὁ σίδαρος  
ἀλλ' ἔτως ἔσης ὥς ποτε κρινομένη.

## XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἔχι πεσεῖται,  
ζητῆσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνης.

## XII.

Ἐνέα τὰς Μῆσας Φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.  
ἠνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

## XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο Φωνήεσσαν  
Φρίσσχσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,  
καί σοι καχλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ  
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

## XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανός συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἱ τ' ἀπὸ πέτρας  
κρηνοί, καὶ βληχὴ πηλυμιγῆς τοκαάδων,  
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται εὐκελάδῳ Πᾶν,  
ὕγρον ἰεὺς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·  
αἱ δὲ περικτὺς θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐσήσαντο  
Ἰδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

## VI.

**Α**ρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταῖραν,  
 ἣς καὶ ἐπὶ ρυτίδων ἔξετο δριμύς Εἰως.  
 αἱ δαίλοι, νεότατος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης  
 πρωτοβόλῃ, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

## VII.

**Η**σοβαρὸν γελάσασα καὶ Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐρασῶν  
 ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχασα νέων,  
 τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπλρον· ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὀραῖσθαι  
 ἐκ ἐβέλω· οἷη δ' ἦν πάρος ἔδύναμαι.

## VIII.

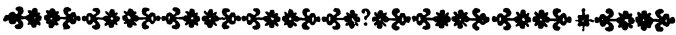
Εἰς βάτραχον χαλκῆν ἀνατιθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου.

**Τ**ὸν Νυμφῶν θεράποντα, Φιλόμυριον, ὑγρὸν αἰοιδόν,  
 τὸν λιβάσιν κέφαίς τερωόμενον βάτραχον  
 χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,  
 καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσάμενον.  
 πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰείας  
 κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιδίῳ στόματι·  
 Φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὁδοιπόρος ἐκ ἀπολείπων  
 εὔρε πόσῳ γλυκερῶν ὦν ἐπόθει λιβάδων.

## IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα.

**Η** Παφίη Κυβέρεια δι' αἵματος ἐς Κνίδον ἦλθε,  
 βελομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.  
 πάντα δ' ἀβρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,  
 φθέγγατο· πᾶ γυμνὴν εἶδ' ἐμε Πραξιτέλης;



# Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ

Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ο Υ.

## I.

**Α**τέρας εισαθρεῖς Ἀσὴρ ἐμός. εἶθε γενοίμην  
Οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

## II.

**Τ**ὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα Φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔχον  
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὥς διαδοσσομένη.

## III.

**Ν**ῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλέξεις, ὅσον μόνον εἶπ' ὅτι καλὸς  
ὦπται, καὶ πάντα πᾶς τις ἐπιτρέφεται.  
Θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὅσέον; εἴτ' ἀνίησει  
ὑπερον. ἔχ' ἔτω φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

## IV.

**Μ**ῆλον ἐγώ· βάλλοι με Φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,  
Ξανθίωπ' καὶ γὰρ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

## V.

**Τ**ῷ μῆλ' ἄλλω βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκῶσα Φιλεῖς με,  
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετὰδος.  
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίνωγο ροεῖς, τῶτ' αὐτὸ λαβῶσα,  
σκέψαι τὴν ὥσιν ὡς ὀλιγοχρόνιος.

L 5



# Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ

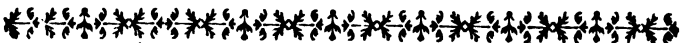
Θ Η Β Α Ι Ο Υ,

## I.

**Τ**ὸν σὲ χοροῖς μέλιψαῖλα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλα,  
τὸν τραγικῆς Μῆσσης ἀστέρα Κεκρόπιον,  
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηναῖσι τεθλητῶς  
βλαυσὸς Αἰσχρινίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,  
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος, ἀλλ' ὁ περισσὸς  
αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσσι.

## II.

**Η**ρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κισσὲ  
ἐρπύλοισι, χλοερὰς ἐκπαροχέων πλοκάμους,  
καὶ πεταλὸν πάντη θαλλοὶ ῥόδον, ἢ τε Φιλορρῶξ  
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένα,  
εἵνεκεν εὐμαθὲς πινυλόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς  
ἤσκησεν, Μισσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

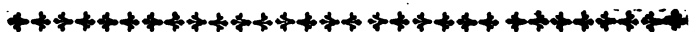


# Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ.

**Η**μίονος καὶ ὄνος Φορέεσσαι οἶνον ἔβαινον.  
αὐτὰρ ὄνος σενάχιζεν ἐπ' ἄχθει Φόρτῃ ἐοῖο·  
τὴν δὲ βαρυσενάχυσαν ἰδῶσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·  
μῆτερ, τί κλαῖσθ' ὀλοφύρεαι, ἥ τέ κ' ἐρη;  
εἰ μέτρον ἐν μοι δοίης, διπλάσιον σέβεν ἦρα·  
εἰ δὲ ἐν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότηλα φυλάξεις,  
εἰπὼν τὸ μέτρον, ἄριστ' γεωμετρίας ἐπίιστορ,

## XVI.

Εχρίστη Μήσαις σελιδηφαίγε, λωβήτειρα  
 Σωλας, αἰεὶ σοφίης κλέμματα φεβομένη;  
 τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζη,  
 σίλφῃ, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;  
 Φεῦγ' ἀπὸ Μισαίων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει  
 βάσκανον εὐψήκτω δῆξιν ἐπεισαγάγης.



## ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπτε μόβων ἄτλητος, Εὐναλίσιο λέλογχας,  
 Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας συγγὰ καθάϊψε μάταν;  
 ἔντιά σοι γὰρ Ερωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν  
 τέρψις, καὶ κορδαλῶν θηλυμανεῖς ὀτοβοί.  
 δ' ἄρα τα δ' αἰμοτόεντα μέβες Τριτωνίδι δία  
 ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Τρμέναιον ἴθι.



L 4

κεριδίης ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,  
 ἀνδρὸς ἀφάρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπης.  
 νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης  
 Ἀρεα, καὶ βωμὸς ἔτεφον Ἡρακλέους.  
 Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκίς  
 τὴν πάρος ἐν μήτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

## XIII.

Ἀτθὶ Κόρα, μελίβρετ' ἔ, λάλος λάλον ἀρπαξάσσα  
 τέτλιγ', ἀπότησιν δαῖτα φέρεις τέκεσι,  
 τὸν λάλον αἰ λαλόεσσα, τὸν εὐπώτερον αἰ πλερόεσσα,  
 τὸν ξένον αἰ ξείνα, τὸν φερινὸν φερινά.  
 ἔχι τάχος ῥίψεις; ἔ γὰρ θέμις, ἔδὲ δίκαιον  
 ὅλκωδ' ὑμνωπὸς ὑμνωπόλοις σόμασι.

## XIV.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πόλιν, Ἴλιον ἱρὴν,  
 τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληρομένην,  
 αἰῶνος τέφρῃ κατεδήδακεν. ἀλλ' ἐν Ομήρῳ  
 κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.  
 ἔκ ἔτι με σκαΐφει Τρωοφθόρα δέφατ' Ἀχαιῶν,  
 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσασθαι ἐν σόματι.

## XV.

Βάκχῃ μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον·  
 ἔστι γὰρ ἢ λύπῃς αἵτιος, ἢ μανίης.  
 χαίρει κερνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτραλος αὐτός·  
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότητος.  
 καὶ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπ᾽ ἐστραπῆλαι μὲν Ερωτας,  
 βαπτίζει δ' ὕπνῳ γέγονι τῷ θανάτῳ.

## VI.

**Ε**ἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δὴ ὀλέθρων  
αἰρῶμαι χρηστῆς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης.

## VII.

**Κ**ῆν με φάγῃς ἐπὶ ρίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,  
ὅσσοι ἐπισπείσῃ σοι, τράγε, θυομένω.

## VIII.

Εἰς τὸ ἐν Κνιδίᾳ Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

**Π**αλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδῆσαι  
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν φύγα μεμφόμεθα.

## IX.

**Π**ρόθε μὲν ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσιν αὐτὸς ὁ βέτας  
δέρξατο τὰν κάλλευσ πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.  
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπῆεσαν ἔθηκε,  
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

## X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

**Η**τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοὶ τᾷδ' ἐπίκειται  
ἐκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

## XI.

**Α**ὐτὸς ἐρεῖ τάχα τῷτο Μύρων· ἔκ' ἐπλάσα ταύταν  
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλάσάμην.

## XII.

**Α**πὸτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμησιν  
κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐζαμένα,





# ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

## I.

**Π**ολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόσον ἐξεκάλυψε  
κρυπτόμενον, μανίας περὶ χειρότερον.

## II.

**Π**ρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι  
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

## III.

**Π**ολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως  
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, ἔκτετι τῷ ἐν ἔθει.  
καὶ πρὸς μὲν τῆς ἀρεκῆ λόγος εἰς ὁ παλαιός  
σοὶ μὲν ταῦτα δοκῶντ' ἐστίν, ἐμοὶ δὲ τὰδε.  
τῆς ξυνετῆς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,  
οὔτερ καὶ ράστης εἰσὶ διδασκαλίας.

## IV.

**Π**ᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρῶγμ' ἀνηρὸν ἔστι.

## V.

**Ι**δέθ' ὅση λύτῃ παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.





## ΕΜΠΙΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

## I.

**Α**κρον ἰατρὸν Ἀκρων, Ἀκραγαγῆτινον, παῖρὸς ἄκρος,  
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

ἢ ἄλλως,

ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

## II.

**Π**αυσανίαν ἰατρὸν ἐπώνυμον, Ἀλχίτη υἱόν,  
Φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαιψε Γέλα,  
ὃς πολλὰς μογεροῖσι μαραινομένας καμάτοισι  
Φῶτας ἀπέσφειψεν φερσεφόνας θαλάμων.



## ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

**Η**λιος ἦν, ἔ παῖς, Εὐριπίδης, ὃς με χλαῖναν  
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ Φιλῆνθ' ἐτίεραν  
βορρᾶς ὠμίλησε. σὺ δ' ἔ σοφός, ὃς τὸν Ἐρωτα,  
ἀλλοθρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.



σπένδοντες δ' αἰγνῶς Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε,  
 Προκλείῃ, Περσεΐδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,  
 πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοδῇ·  
 ὀρχείσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε Φιλοφροσύνης.  
 ὅν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,  
 κείνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίνεται.

## III.

Ὡς ὁ μὲν ἠγορή τε κεκασμένος ἤδ' καὶ αἰδοῖ,  
 καὶ Φθίμενος ψυχῇ τετραπλὸν ἔχει βίοντον.  
 ἔπειρ Πυθαγόρης ἐτίμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων  
 ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

## IV.

ἔνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Ἀριάδην Οἰνοπίονα καὶ Σταφύλην, ὧν καὶ  
 ὁ Χῖος Ἴων ἐστὶ, περὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος λέγων,

Τὴν πόλιν Θησεΐδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.





# ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΒΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

## I.

Οἶτες θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρᾶξεν Διόνυσος·  
αὐτὴ γὰρ πρόφασις πανδοπαῶν λογίων.  
αἶ τε Πανέλληνων ἀγοραί, θαλιαί τε ἀνάκτων,  
ἐξ ᾧ βοτρύεσσ' οἴνας ὑποχρόνιον  
πτόρθον ἀναχομένη, θαλερῶ ἐπτύξατο πήχε·  
αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πύκνιοι  
παῖδες Φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.  
πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς  
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι,  
ξυρὸν τῷ χαίρειν φάρμακον αὐτοφύες,  
τῷ θαλία σίλα τέκνα, φιλοφροσύνη τε, χοροί τε·  
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν·  
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοσεφάνισιν ἀρέσκων  
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,  
χαῖρε, δίδῃς δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,  
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

## II.

Χαίρετω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτὴρ τε πατὴρ τε·  
ἡμῖν δὲ κρητὴρ' οἰνοχόοι θέραπες  
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης  
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἑδάφος.

## L

βασιλίδος ἀρχᾶς, ἢ πόων,  
 ἔς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·  
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρεψις,  
 ἢ πόων ἀμωνοῦ πέφανται,  
 μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,  
 τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ·  
 σέθεν δὲ χωρὶς ἔτις εὐδαίμων.



## XX.

Α ὕς τὰν βάλανον  
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·  
καὶ γὰρ παῖδα καλὴν  
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

## XXI.

Π όρη καὶ βαλανεὺς  
τῷ τὸν ἔχου' ἐμπεδέως ἔθος·  
ἐν ταῦτ' ἄν πεύλω  
τόν τ' ἀγαθόν, τόν τε κακὸν λόεα.

## XXII. ΤΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΥ.

Ε σσι μοι πλῆτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,  
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόσβλημα χρωτός.  
τῷ γὰρ ἀρῶ, τῷ θεοῖζω, τῷ  
πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπελώ,  
τῷ δεσπότας μνοίας κέκλημαι. τοὶ δέ  
μὴ τολμῶντες ἔχεν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,  
πάντες γόνυ πεπληγότες ἐμοί, κυνέοντι  
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν Φωνέοντι.

## XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ.

Υ γία, πρεσβεία μακάριων,  
μετὰ σεῦ ναίοιμι  
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.  
σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἶς.  
εἰ γὰρ τις ἢ πλῆτ' ἄρ' ἔστι χάρις, ἢ τεκέων,  
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις

## XV.

Υπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,  
ὧ' ταῖρ', ὑποδύεται· Φράζευ μὴ σε βάλη.  
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

## XVI.

Οἷς ἄνδρα Φίλον μὴ προδίδωσιν,  
μεγάλην ἔχει τιμάν, ἐν τε βροτοῖς  
ἐν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

## XVII.

Εγχει κώβωνι, διάκχε,  
μηδ' ἐπιλήθῃς, εἰ δὴ χρη  
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

## XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήθα,  
συνέρα, συντεφανηφόρει,  
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο.  
συνσωφρονήσω σώφρονι.

## XIX.

Εἵθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,  
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν  
Διονύσιον ἐς χορόν.  
εἵθ' ἄπυρον καλὸν  
γενοίμην μέγα χρυσίον,  
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη  
καβαρὸν θεμένη νόον.

## XI.

Εν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατῶ,  
 Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλωνα,  
 ἑλαφθόλον τ' ἀγροτέραν Ἀρτεμιν,  
 ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

## XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἴαν αἰχμητὰ,  
 λέγασί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον  
 ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.  
 Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,  
 Αἴαντα δὲ δεύτερον  
 ἐς Τροίαν λέγασιν  
 ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

## XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ.

Ἀδμήτῃ λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν  
 τὴς ἀγαθῆς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχεσθαι,  
 γινῆς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

## XIV.

Ὁ δὲ καρκίνος ὥσθ' ἔφη  
 χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβὼν·  
 εὐθέα χρητὸν ἐταῖρον ἔμεν,  
 καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.





Αεὶ σφῶν κλέος ἔσsetαι κατ' αἶαν·  
 Φίλταδ' Ἀρμόδιε κ' Ἀριστόγετον,  
 ὅτι τὸν τύραννον κλάνετον  
 ἰσυνόμῃς τ' Ἀθήνας ἐποίησατον.

## VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας  
 μεδέων κλεενῶς,  
 ὄρχησά, Βρομίαις ὀπαδὲ  
 Νύμφαις γελασίαις,  
 ἰὼ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς  
 ταῖσδ' εὐφροσύναις αἰοδαῖς  
 αἶειδε κεχαρημένος.  
 νικήσαμεν ὥς ἐβελόμεθα,  
 καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,  
 φέροντες παρὰ Πανδρόσῃ  
 ὥς Φίλην Ἀθηναῖν.

## IX.

Παλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ' Ἀθηναῖ,  
 ὄρθῃ τήνδ' πόλιν τε καὶ πολίτας  
 ἄτερ ἁλγέων τε, καὶ σάσεων,  
 καὶ θανάτων αἰώρων,  
 σύ τε καὶ πατήρ.

## X.

Πλάτῃς μητέρ' Οἰωνίαν  
 αἶδω Δήμητρα,  
 σεφανηφόροις ἐν ὥραις  
 παῖ Διὸς Περσεφόνῃ,  
 χαίμετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπεσον πόλιν.

ἔπει δὲ κ' ἐν πόντῳ γένηται,  
τῷ ταρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

## V.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις  
ἦν ἕκαστος, τὸ σῆθος  
διελόντα γνῶναι, ἔπειτα  
τὸν νῆν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-  
τ', ἄνδρα Φίλον νομίζειν ἀδόλῳ Φρενί.

## VI.

Αἰ ἀ' λειψύδριον προδοσέταιρον,  
οἷς ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι  
ἀγαθὸς τε, καὶ εὐπατρίδας,  
οἱ τότε ἔδειξαν οἷων πατέρων κύρησαν.

## VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Εν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,  
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,  
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,  
ισονόμης τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

Φίλταδ' Ἀρμόδι', ὅτι πρὶν τέθηκας  
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε Φασὶν εἶναι,  
ἥα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,  
Τυδείδην τε Φασὶν Διομήδεα.

Εν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,  
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,  
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν Θυσίαις  
ἄνδρα τύραννον Ἰωπαρχον ἐκαινέτην.



# Σ Κ Ο Λ Ι Α

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΛΕΞΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ  
ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.



## I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

**Ε**χοντα δὲ τόξον καὶ ἰοδόκον Φαρέτρην  
    τείχειν ποτὶ Φῶτα κακόν.  
πισὸν γὰρ ἔδεν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ,  
    διχόμυθον ἔχουσα κραδίη νόημα.

## II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

**Σ**υνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν,  
    πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,  
    προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται.  
ἀνδρείων δὲ, γεγόμενα εὖ θέσθαι.

## III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

**Α**σπίσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶκε μένης·  
    πλείσαν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος  
    πολλάκι βλαβεράν ἐξέλαμψεν αἶταν.

## IV.

**Ε**κ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,  
    εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι·

## XVIII.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον  
ὁ δαίμων δῶκε πρᾶσσοντας ἐν καιρῷ,  
πολιοκρόταφον γῆρας ἰκνεῖσθαι,  
πρὶν ἐσκύρσαι δύαις.

## XIX.

Κῆρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκη,  
πρόφρων Κραναίων ἡμερόεντα χρόνον  
αἰὲν ἔπωσ' ἑλίοις, πόλεας δ' ἐν ἀθύρματι Μοισᾶν  
Κηίῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ σεφάνης.

## XX.

Εὐδημος τὸν νηὸν ἔπ' ἀγρῷ τόνδ' ἀνέθηκε  
τῷ πάντων ἀνέμων πιotaτῷ Ζεφύρῳ.  
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα  
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἅπ' ἀσαχύων.





# Σ Κ Ο Λ Ι Α

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ  
ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.



## I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

**Ε**χοντα δὲ τόξον καὶ ἰοδόκον Φαρέτραν  
τείχειν ποτὶ Φῶτα κακόν.  
πιστὸν γὰρ ἔδὲν γλῶσσαι διὰ σώματος λαλεῖ,  
διχόμυθον ἔχυσα κραδίη νόημα.

## II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

**Σ**υνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν,  
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,  
προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται.  
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

## III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

**Α**σοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένης·  
πλείσαν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος  
πολλάκι βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

## IV.

**Ε**κ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,  
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι

## XVIII.

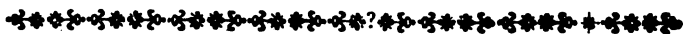
Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον  
 ἢ δαίμων δῶκε πράσσοιτας ἐν καιρῷ,  
 πολιοκρότατον γῆρας ἱκνεῖσθαι,  
 πρὶν ἐκκύρσαι δύαις.

## XIX.

Κῆρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκη,  
 πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν  
 αἰὲν ἐπωπλεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρματι Μοισᾶν  
 Κηῖω ἀμφοτίθει Βακχυλίδη Σεφάνης.

## XX.

Εὐδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῷ τόνδ' ἀνέθηκε  
 τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ Ζεφύρῳ.  
 εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὅφρα τάχιστα  
 λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἅπ' ἀσαχύῃ.



## Τ Ι Μ Ω Ν Ο Σ

Τ Ο Υ Μ Ι Σ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Υ.

Ενθάδ' ἀπορήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμεν  
 τέννομα δ' ἔπεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.



\* Κ ς

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθες  
ἐπέρχονται δίκαιοι Φῶτες·

## XIII.

Οὐ βωῶν πάρεσι σώματ', ἔτε  
χρυσός, ἔτε πορφύρεοι τάπητες,  
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς, μῦσά τε  
γλυκεῖα, καὶ βοιωτίοισιν  
ἐν σκύφοισιν ῥῖνος ἡδύς.

## XIV.

Οὐχ ἔδρας ἔργον, εἴδ' ἀμβολᾶς,  
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας  
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν  
ἐλθόντας, ἄβρὸν τι δεῖξαι.

## XV.

Φάσωμεν πισὸν κῦδος ἔχεν ἀρετάν·  
πλῆτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

## XVI.

Ἀκῶσωμεν ἔν πάλιν Βακχυλίδι τῷ μελοποιᾷ περὶ τῷ θεῷ  
λέγοντος.

Οἱ μὲν ἀδμηῆτες ἀεικελίῳν νῆσων εἰσὶ,  
καὶ ἀναίτιοι, εἰδὲν ἀνθρώποις ἵκελοι.

## XVII.

Ἐτερος δ' ἐξ ἐτέρῃ σοφὸς  
τό τε πάλαι τό τε νῦν. εἰδὲ γὰρ ῥᾶστον  
ἐρρήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

δ' ἐκέτι σαλπείγων κήρυκος, ἔδ' ἐσσυλάται μελίφρων ὕπνος  
 ἀπὸ βλεφάρων, ἄμος ὃς θάλλωσι κέαρ.  
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βροῖοντ' ἀγχαί,  
 παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

## X.

Αἰ αἰ τέκος αἰμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν  
 ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκχισιν ἴσον.

## XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σενομένα κυλίκων  
 θάλλωσι θυμόν· κύπριδος  
 ἐλπίς δ' αἰθύσσει φρένας,  
 ἀναμυγνυμένα Διονυσίοισι δώροις,  
 ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω  
 πέμπει μερίμνας.  
 αὐτὸς μὲν πόλεων  
 κρηδέμνον λυέι,  
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις  
 μοναρχήσκει δοκεῖ.  
 χροσῶ δ' ἐλέφαντί τε  
 μαρμαίρουσιν οἴκοι·  
 πυροτόροι δ' ἐκαστὸν αἰγλήντα  
 νῆες ἄγασ' ἀπ' Αἰγυπτῶ  
 μέγιστον πλῆτον,  
 ὃς πινόης ὁρμαίνει κέαρ.

## XII.

Εἴη δ' ἐπὶ λάϊνον ἔδον,  
 (τοῖ δ' εὐφροσύνην ἔντυνον) ὥδ' ἔ' ἔφασκε·



## V.

Ὡς δ' ἅπα' εἰπεῖν,  
Φρένα καὶ πυκινὰν  
κέρδος ἀνθρώπῳ βιάται.

## VI.

Πάντεσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε  
πόνος ἄλλοισιν ἄλλος.

## VII.

Θνατοῖσι μὴ Φῦναι Φέριον,  
μηδ' ἀελίς προσιδεῖν Φέγγος·  
ἄλβιος δ' ἔδεις βροτῶν πάντα χρόνον.

## VIII.

Ὀλβιος ὃ τινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορε,  
σύν τ' ἐπιζήλω τύχῃ  
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.  
ὃ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

## IX.

Τίκτηι δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,  
πλῆστον, καὶ μελιγλώσσων αἰοιδῶν ἄνθεα,  
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἶθεται βοῶν  
ξανθᾶ Φλογὶ μῆρία, εὐτρίχων τε μήλων.  
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.  
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πρόπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν  
ἰσοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λοῖχωτά,  
ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὺς δάμναλοι, χαλκίων



## ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

## I.

Θητοῖς ἔκ αὐθαίρετοι  
 ἔτ' ὄλβος, ἔτ' ἀκαμπῆτος Ἀρης  
 ἔτε πάμφοβεσις γάσις·  
 ἀλλ' ἐπιχρίμῳλει νέφος  
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γᾶν  
 αἰ πάνδωρος Αἴσα.

## II.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,  
 θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενήϊ δύναται διατελεῖν βίον.  
 ᾧ δὲ μυρία μὲν ἀμφοιπολεῖ Φρενὶ, τὸ δὲ  
 πᾶν ἡμᾶρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν  
 δάπτειται κέαρ, ἀκαρπῶν ἔχει πόνον.

## III.

Τί γὰρ ἐλαφρόν ἔτ' ἐς' ἄπρα-  
 κτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

## IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος  
 μαυίνει χρυσόν·  
 ἀνδρῶν δ' ἄρετὰν  
 σοφίαν τε παγκρατῆς  
 ἐλέγχει ἀλήθεια.



# ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ρ Ο Δ Ι Ο Τ.



Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν.

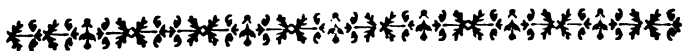
I.

Ω<sup>3</sup> <sup>3</sup>σελες ὦ τυφλὲ πλῆτε  
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,  
μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι·  
ἀλλὰ τάρταρόν γε ναίειν κ' ἀχέροῖα.  
διά σε γὰρ πανὶ ἐν ἀνθρώποις κακά.

II.

Ομειν τῷ Σιμωνίδῳ, Μῆσά μοι Αἰχμήνης.

Κ<sup>3</sup> <sup>3</sup>ηία με προσῆλθε Φλυαρία ἔκ ἐθέλοντα.  
ἔκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κ<sup>3</sup>ηία Φλυαρία.



Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ.

Κ<sup>3</sup> <sup>3</sup>υανὴ καὶ τῶσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας  
Μοῖρα, πολὺρῥηγον πατρίδα ῥυομένης.  
ζῶν δὲ Θιμμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γήοις  
τλήμονες Οσσαίαν ἀμψιέσαντο κόνιν.

## CVIII.

Εξάμετρος, καὶ ἑπτατροχαϊκὸς πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν  
τῆς λέξεως.

**Μ**ῦσά μοι Αλκμήνης καλλισφύρου ὕδ' αἶδε.  
ὕδ' Αλκμήνης αἶδε Μῦσά μοι καλλισφύρου.

## CIX.

**Ο**ὕτω χρόνος ὄξυς ὀδόντας  
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

## CX.

**Ε**στιάδης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,  
οἰνωπὸν Βάκχῃ βότρυν ἐρεπτόμενος.

## CXI.

**Χ**ειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας  
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,  
ὕετον ἄρτι κόμης ἀπεμύξατο. τῷ δὲ κατ' ἵχνος  
βαφάγος ἐς κοίλην ἀτραπῶν ἵκτο λέων.  
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμψανον ἔχευε χειρὶ  
ῥαξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἄπαν.  
ἔσθ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θῆρ  
μεῖναι, ἀν' ὕλῃεν δ' ὥκυς ἔθυνεν ὄρος,  
θείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τὰδε ρεῖα  
ἐνδύλα καὶ ξανθὰς ἐκρέμασε πλοκάμους.





# ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.



## I.

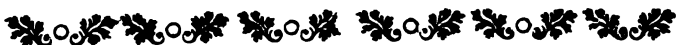
### ΣΚΟΛΙΟΝ.

Ω φελες ὦ τυφλὲ πλῆτε  
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,  
μήτ' ἐν ἡπείρῳ Φανῆναι,  
ἀλλὰ τὰ πάντα τὸν τε ναίειν  
κ' ἀχέροντα· διὰ σε γὰρ  
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακ' ἐστὶ.

## II.

Ομοιον τῷ Σιμωνίδῳ, Μῦσά μοι Αλκμήνης.

Κῆία με προσῆλθε Φλυαρία ἐκ ἐθέλοντα.  
ἐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κῆία Φλυαρία.



# ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Κυανέη καὶ τέσσαρ' ἐμένεγχεας ὤλεσεν ἄνδρας  
μοῖρα, πολὺρρῆνον παλρίδα ρυομένης.  
ζωὸν δὲ Φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γῆοις  
τλήμονες ὀσσαιάν ἀμφιέσσαντο κόνιν.

## CVIII.

**Η** γρῆϋς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐξεφάνωσε  
παρθενικῆς. Αἰδῆ, τῷ ὅσίῳς, κέκρικας;

## CIX.

Ἐξάμειρος, καὶ ἕτος τροχαῖκός πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν  
τῆς λέξεως.

**Μ**ῦσά μοι Αλκμήνης καλλισφύρε ἦν αἰεὶ.  
ἦν Αλκμήνης αἰεὶ Μῦσά μοι καλλισφύρε.

## CX.

**Ο**ύτω χρόνος ὄξυς ὁδόντας  
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

## CXI.

**Ε**σέειπες γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,  
οἶνωπὸν Βάκχῃ βότρυν ἐρεπτόμενος.

## CXII.

**Χ**ειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας  
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,  
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τῷ δὲ κατ' ἴχνος  
βρφαγὸς ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἴκτο λέων.  
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔχευε χειρὶ·  
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄνηρον ἅπαν.  
ἔδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θῆρ  
μῆναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὥκυς ἔβυνεν ὄρος,  
θεῖσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρει, ὅς τάδε φεῖη  
ἐνδύτα καὶ ξανθὰς ἐκρέμασε πλοκάμους.

\* K 2

οἷη περ Φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.  
 παῦροί μιν θνητῶν ἔασι δεξάμενοι  
 εἵροισι ἐγκατέθεντο. πάρεσι γὰρ ἐλπίσι ἐκάστω,  
 ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμψύεται.  
 θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχει πολυήρατον ἥβης,  
 κῆφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.  
 ἔτε γὰρ ἐλπίδι ἔχει γηρασέμεν, ἔτε θανεῖσθαι,  
 ἔσθ' ὑγίης ὅταν ἦ, φρονίδι ἔχει καμάτα.  
 νήπιοι οἷς ταύτη κείται νόος, ἔδ' ἑ ἴσασιν  
 ὡς χρόνος ἔδ' ἥβης καὶ βίωτα ὀλίγος  
 θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίωτα ποτὶ τέρμα  
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος.

## CV.

Τῇ ρά ποτ' οὐλύμπωιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν  
 ὄξυς ἀπὸ Θρήκης ὀνύμενος Βορέης,  
 ἀνδρῶν δ' ἀχλάων ἔδακε φρένας. αὐτὰρ ἐκρούσθη  
 ζῶν, Πιερίην γῆν ἐπίεσσαμένην.  
 ἔν τις ἔμοιγ' αὐτῆς χεέτω μέρος. ἔ γὰρ ἔοικε  
 θερμὴν βασάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόωσιν.

## CVI.

Μιξονόμῃ τε πατὴρ ἐρίφῃ, καὶ χέτλιος ἰχθύς  
 πλησίον ἡρείσαντο καυήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς  
 δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἀνακτος  
 βεβρόνον ἐκ ἐθέλῃσι τιθηνεῖσθαι θεράπωντα.

## CVII.

Φημὶ τὸν ἐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἀέθλον  
 τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Εὔπειῳ.

## XCIX.

**Χ**αίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ  
χαρήσεται. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

## C.

**Φ**ῆ ποτε Τίμαρχος, πατὴρ περὶ χεῖρας ἔχοντος,  
ἥνικ' ἀφ' ἡμετέην ἔπνεεν ἡλικίην·  
ὦ Τιμηνορίδῃ, παιδὸς φίλῃς ἔποτε λήσῃ,  
ἔτ' ἀρετὴν ποθέων, ἔτε σαιοφροσύνην.

## CI.

**Αἴ** αὖ νῦν σε βαρεῖα, τί δὴ ψυχᾷσι μεγαίρεις  
ἀνθρώπων, ἐρατᾷ παρ' νεότητι μένεις;  
ἦ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας  
ἦθεον, πρὶν ἰδεῖν κεριδίην ἄλοχον.

## CII.

**Ε**νθάδε Πυθῶνακ' αἰ κασιγνήτην τε κέκευθε  
γαῖ', ἐρατῆς ἥθης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.  
μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάρσιος ἔθηκεν  
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

## CIII.

**Α**νθρώπων, ὃ κροίσῃς λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς  
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.  
ἔκ ἐπιδῶν νύμφεια λέχη, κατέβην τὸν ἄφυκτον  
Γόργιππος ξανθῆς φερτεφόνης θάλαμον.

## CIV.

**Ο**ὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χεῖρ' ἔμπεδον αἰεὶ.  
ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνὴρ·

Κ



## XCIII.

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ὃ μ' ἐπέθηκεν  
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίᾳ.

## XCIV.

Σῆμα καλῶφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἀν' ἰδωμαι  
οἰκίειρώ σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαυες.

## XCV.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπῇ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόνῳ,  
Κλείωδες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτῳ  
πλαζόμενον· γλυκερῶ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόσῳ  
ἤμωλακες, ἔσθ' ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

## XCVI.

Αἰδῶς καὶ Κλεόδαμον ἐπὶ προχοῇσι θεαίρας  
ἀενάα σονέεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,  
θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν  
Διφίλῳ αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκε ὄνομα.

## XCVII.

Τ' ἔσθ' ἀπὸ Τυρρήνων ἀκροθίνια φοίβῳ ἀγόντας  
ἐν πέλαιγος, μία ναῦς, εἰς τάφος ἐκτέρψει.

## XCVIII.

Τῶν αὐτῶν τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·  
Νικαδίῃ δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἤδε Πόλη.



## XCIX.

## LXXXVIII.

Εὐχεο τοῖς δάροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι  
 Λητοῖδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύταιν,  
 ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἱ ναῖεσι Κόρινθον  
 αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποια, τοῖς σεφάνοις.

## LXXXIX.

Τὸν ἐν Ρόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα  
 Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

## XC.

Πραξιτέλης ὃν ἔπαχε δηκρίβωσεν Ερωτα  
 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,  
 φρύνη μισθὸν ἐμείῳ διδῶς ἐμέ. Φίλτρα δὲ τίκτω  
 ἐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

## XCI.

Μήσομαι, εἰ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτιον  
 κεῖσθαι θανῆσαν ἀγλαὰν ἀκοιτίν,  
 Ξανθίωπην Περιάνδρου ἀπ' ἐκείνον, ὅς ποθ' ὑψιπύργῳ  
 σήμαινε λαοῖς ἔρμ' ἔχων Κορίνθῃ.

## XCII.

Ἡερίη Γεράνεια, κακὸν λίπας, ὦφελος Ἴστρον  
 τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,  
 μηδὲ πέλας ναίειν Σκερωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,  
 ἄλκεια νιφομέναν ἀμφὶ Μεθαριάδων.  
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κενερός νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν  
 ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Αθηναίης παλάμῃσιν  
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκης.

## LXXXI.

“ Τίς ἄδε; ὦ Βάκχα. α τίς δέ μιν ξέσε; ὦ Σκόπας.  
“ τίς δ' ἐξέμνη, Βάκχος, ἢ Σκόπας; ὦ Σκόπας.

## LXXXII.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶνλος  
υἱὸς, περβομένην Ἰλίχ ἀκρόπολιν.

## LXXXIII.

Οὐκ ἀδαῆς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ  
μῶμος, ὃν εἶδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

## LXXXIV.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν  
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

## LXXXV.

Ιφίων ἔγραψεν ἐᾷ χερὶ, τὸν ποκα ὕδαρ  
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

## LXXXVI.

Ιφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. ἐκ ἑνὶ μῶμος  
χερσίν, ἐπεί δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

## LXXXVII.

Δῆμος Αθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε  
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβείης θ' ἔνεκα.

## LXXVI.

Πολλάκι δὴ Φυλῆς Ακαμαλίδος ἐν χοροῖσιν Ὄραι  
 ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις  
 αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων αἰώτοις  
 σοφῶν αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔβειραν,  
 οἱ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων  
 θῆκαντο. κείνης δ' Ἀλκιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·  
 εὐ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρείους Αἰρίων  
 Αργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,  
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρον Ἰωπώνικος  
 Στροβίλωνος υἱὸς, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων Φορητῆς,  
 αἱ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαὰν τε νίκαν  
 θῆκαν, Θεᾶν ἰοσεφάνων ἑκάβι Μοισᾶν.

## LXXVII.

<sup>α</sup> Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; <sup>β</sup> Δωριεὺς ὁ Θέρσιος.  
<sup>α</sup> ἔ ῥόδιος γένος ἦν; <sup>β</sup> ναί, πρὶν Φυγῆν γε πατρίδα·  
 δεινὰ δὲ χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βία.

## LXXVIII.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλὸν καλόν, ὅς ποτε Πίσση  
 ἐπ' ἰάκι νικήσας, εἰς γόνατ' ἔκ' ἔπεισεν.

## LXXIX.

Σῶσος καὶ Σωσῶ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·  
 Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐπώθη.

## LXXX.

Αρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσια δ' ἄρ' ὁμοῖος  
 δραχμαὶ τὰ Πάριαι, τῶν ἐπώσημ' ἀκάτος

δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πεντεκαίδεχ' ἐν Νεμέᾳ·  
τάς δ' ἄλλας νίκας ἐκ εὐμαρές ἐς' ἀριθμῆσαι.

## LXXII.

Πάρις μὲν Κορκύρας, φίλων δ' ὄνομι· εἰμὶ δὲ Γλαύκος  
ἕως, καὶ νίκη πῦξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

## LXXIII.

Ἰσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα  
ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

## LXXIV.

Εἰπὼν τίς, τίνος ἐσσι, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς.  
Κάσμιλος, Ευαγόρας, Πύθια πῦξ, Ρόδιος.

## LXXV.

Ἀνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα  
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,  
καὶ Παναθηναίοις Σεφάνης λάβει πένη' ἐπ' ἀέθλοις  
ἐξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίῃς.  
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τρεῖς ἐπιοχερῶ, ἔσθ' ἐγένοντο  
ἀκτίνων τομίδων ποταβμοί.  
καὶ Νεμέᾳ τοῖς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλας  
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,  
καὶ Τεγέα, καὶ ἐν Αἰγίῳ, κρατερᾷ τ' Εὔπιδαύρῳ,  
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.  
ἐν δὲ Φλιῖντι καὶ Σαδῖῳ τὰ τε πέντε κρατήσας,  
ἠΰφρανεν μεγάλην Κόρινθον.



εἰκόνα τάνδ' ἔστησεν. μόναν δ' ἐμὲ Φαμί γυναικῶν  
Ελλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν σέφανον.

## LXVII.

Γινῶθι Θεόκριτον προσιδὼν, τὸν Ολυμπιονίκαν  
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,  
κίχλιτον μὲν ἰδεῖν, ἀδλεῖν δ' ἔχεινονα μορφᾶς,  
ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἐσεφάνωσε πόλιν.

## LXVIII.

Στοῖβεν παῖ, τόσ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας  
Ερμῇ, καλλικόμενος ἐκ ἑλαβες Χάριτας,  
ἔτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοσῶ  
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσίοντι λέγω.

## LXIX.

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ωλῳις Αθανᾶς,  
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλῆς  
τῆσδε σὺν Ηΐαίῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Αφροδίτῃ  
καλῶ δαμασθεῖς ἡμέρῳ Βρύσσωνος.

## LXX.

Πύθια δῖς, Νέμεα δῖς, Ολύμπια ἐσεφάνωθην  
ἔπλάττει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνη,  
Λρισόδαμος Θράσιδος, Αλέιος, πάλα.

## LXXI.

Αργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,  
νίκαις ἰπποκροτὸν πατρίδ' ἔπευκλείσας,  
Ολύμπια δῖς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,

## LXII.

ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκληρον, ὦ ἴτε μῦσαι,  
 μηδ' ὕδατος προχοαὸς δεῖδτε χειμερίης.  
 τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμνῳ  
 Ζεῦγμα διὰ πλατέος τῆσδ' ἔβαλεν ποταμῷ.

## LXIII.

Βοίδιον ἢ ὕλητρίς καὶ Πυθιάς, αἵ ποτ' ἐρασαί,  
 σοὶ Κύπρι τὰς ζῶνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν.  
 ἔμπορε καὶ Φορβηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν  
 καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

## LXIV.

Εὐφρῶ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους  
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσσοροι,  
 Ἀπῶν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Αὐλαγόρην, ἐν' ἐκάσῃ,  
 γυμνὰς, ναυηγῶν ἥσσανας, ἐξέβαλον.  
 ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικά τῆς ΑΦροδίτης  
 Φεύγέτ' Σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεραι.

## LXV.

Ἡσεῦ καὶ Φθιμένας λευκ' ὅσέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ  
 ἴσχω ἔτι τρομέειν Θῆρας, ἀγρῶσα Λυκάς·  
 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἃ τ' ἀρίδαλος  
 Ὀσσα, Κιβαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

## LXVI.

Σπάργτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·  
 ἄρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκος

## LVI.

**Μ**νήμη δ' ἔτινα Φημί Σιμωνίδῃ ἰσοΦαρίζων  
ὀγδωκονταέτει, παιδί Λεωπρεπῆος.

## LVII.

**Ε**ξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδες, ἤραο ταύρας  
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα.  
τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδασκόμενος χορὸν ἀνδρῶν  
εὐδόξῃ Νίκῃ ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

## LVIII.

**Η**ρχε μὲν Αδείμαντος Αθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα  
Ἄντιοχίς Φυλὴ δαιδαλέον τρίποδα·  
Ξενοφίλῃ δέ τις υἱὸς Αριστείδης ἐχορήγει  
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ.  
ἀμφὶ διδασκαλία δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος  
ὀγδωκονταέτει παιδί Λεωπρεπῆος.

## LIX.

**Ο**ἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,  
Ζεῦ Ξένι· οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντες, ὄναιηο βίῃ.

## LX.

**Ο**ὗτος ὁ τῷ Κείοιο Σιμωνίδῃ ἐς σιωτῆρ,  
ὅς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

## LXI.

**Π**ολλὰ Φαγὼν καὶ πολλὰ πινὼν, καὶ πολλὰ κακ' εἰπων  
ἀνθρώπων, κῆμαι Τιμοκρέων Ρόδιος.



## LIII.

**Α**νδρὸς ἀριτεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτῷ  
 ἰσότητι Ἀρχιδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,  
 ἢ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἔσσα τυράννων,  
 παίδων τ', ἐκ ἧρθη νῦν ἐς ἀτασθαλίην.

## LIV.

**Η**μερὶ πανθέλκεια, μεθυρόφε, μήτερ ὀπώρας,  
 ἔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα Φύεις ἔλικος,  
 Τηίς ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ  
 σήλῃ, καὶ λεπτῷ χῶματι τῆδε τάφῳ,  
 ὡς ὁ Φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς Φιλόκωμος  
 παννύχιος κρῶν τὴν Φιλόπαιδα χέλυν,  
 κὴν χθονὶ πεπτηώς, κεφαλῆς ἐφύπτερθε φέροιστο  
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,  
 καὶ μιν αἰεὶ τέγχοι νοτερὴ δρόσος, ἥς ὁ γεραίος  
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

## LV.

**Ο**ὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν  
 ὕμνωτόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,  
 ὃς Χαρίτων πνεῖοντα μέλη, πνεῖοντα δ' Ἐρώτων,  
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἥμερον ἡμέροιστο.  
 μῆνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, ἐκ' ὅτι λείπων  
 ἥελιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων  
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡϊθέοισι Μεγιστέα,  
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θρήκα λέλαιπε πόθον.  
 μολῶν δ' ἐλθέει μελιτερωέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο  
 βάρετον ἐδὲ θανὼν εὐνασεν εἰν Αἰδῇ.

## XLVIII.

Τῶνδε ποτὲ σέρνοισι ταυγλωχῖνας οἷσ' ἄς  
 λῆσεν φοινίσσα Θῦρος Ἀρης ψεκάδι.  
 ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα Θανόντων  
 ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

## XLIX.

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιυμένα δακρυόεντος  
 νηῶ Ἀθηναίης κεῖται ὑπὸ ῥόφια,  
 πολλάκι δὴ σονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ Φωτῶν  
 Περσῶν ἰππομάχων αἵματι λυσάμενα.

## L.

Οὕτω τοι μελίη ταναή ποτὶ κίονα μακρὸν  
 ἦσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένῃσ' ἱερά·  
 ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτὴ τε τέτρυσαι  
 πυκνὰ κραδαινομένη δηῖω ἐν πολέμῳ.

## LI.

Χαίρειτ' ἀριστῆες πολέμῳ, μέγα κῦδος ἔχοντες,  
 κῆροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἰπποσύνη,  
 οἳ ποτε καλλιχόρῳ περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥδη  
 πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

## LII.

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν  
 ἔγλυθεν Εὐρίπῳ δημοσίᾳ κέχυται,  
 ἐκ ἀδικῶς ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,  
 τρηχεῖαν πολέμῳ δεξάμενοι νεφέλῃ.

## XLIV.

**Τ**όνδε ποθ' Ἕλληνας νίκας κράτει, ἔργῳ Ἀρης  
 εὐτόλμῳ ψυχᾷ λάματι πειθόμενοι,  
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι κοινὸν  
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίῃς.

## XLV.

**Φ**ημὶ Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβηλον  
 παῖδας Δαεσμένευσ τὸν τρίτωδ' ἀνέμεναι,  
 ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάνων  
 Δαρετίῃ χρυσῷ, τᾷς δεκάτας δεκάταν,  
 βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχέιν  
 σύμμαχον Ἑλλήσι χεῖρ' ἐς Ἐλευθερίην.

## XLVI.

**Ε**ξ ᾧ γ' Εὐρώπῃαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,  
 καὶ πολέμους θνατῶν θῆρος Ἀρης ἐφέπει,  
 ἔδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γέ· ἐτ' ἀνδρῶν  
 ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα,  
 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλὰς ὀλέσαντες,  
 φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγεῖ  
 ἀνδρῶν πληθύνσας· μέγα δ' ἔσενεν Ἀσις ὑπ' αὐτῶν  
 πληγέϊσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμῳ.

## XLVII.

**Ο**ἶδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὴν ὤλεσαν ἥθη  
 μαρναμένον Μήδων τοξοφόρων προμάχοις  
 σὺν ὅπλῃ, περὶ τὴν καὶ αὐκωόρων ἐπὶ νηῶν  
 κάλλιπον δ' ἀρετῆς μνήμ' ἔλπιον Φθίμενοι.

## XXXVIII.

**Δ**ημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα  
 Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.  
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δηίων, ἕκτην δ' ἀπὸ χειρῶν  
 ῥύτατο βαρβαρικῶν Δωριῶδ' αἰλσκομένην.

## XXXIX.

**Ω** ξεῖν', εὐϋδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθ'·  
 νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς.  
 ὠνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες  
 καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

## XL.

**Α**κμᾶς ἐσακῆαν ἐπὶ ξυρῆ Ἑλλάδα πᾶσαν  
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ρυσάμενοι  
 δελοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ Φρεσὶ πῆμαλα πάντα  
 ἤψαμεν, ἀργαλείας μνάμαλα ναυμαχίας.  
 ὅς τ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατρίς δὲ Κόρινθος  
 αὐτ' εὐεργεσίας μνάμ' ἐπέθηκε τόδε.

## XLI.

**Ο**ὔτος Αδελμάντης κείνης τάφος, ἧ δια βελαῖς  
 Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέβετο σέφανον

## XLII.

**Π**αῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες  
 ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δελοσύνην.

## XLIII.

**Ε**λλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσα Μήδων  
 Παισανίας φοῖβω μνάμ' ἀνέθηκα τόδε.

## XXXIII.

**Α**σβεστον κλέος οἶδε Φίλη περὶ παῖριδι θέντες  
 κυάνεον θανάτῃ ἀμφεβάλοντο νέφος.  
 ἔδ' ἐ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε  
 κυδαίνεσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἰδέω.

## XXXIV.

**Ε**ὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σέιο  
 τῇδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,  
 πλείων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων δένος ἰππέων,  
 Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμου.

## XXXV.

**Θ**ηρῶν μὲν κάρλιντος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν  
 φρεσῶ, τῶδε τάφῳ λαίηνω ἐμβεβαώς.  
 ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,  
 ἔκ' αὖ ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

## XXXVI.

**Αἰ**δ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιτῶν  
 ἔσθ' ἐβεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·  
 ἔ' γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα  
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προσδόμεν.

## XXXVII.

**Τ**αῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται διεδώρε  
 ὅπλ' ἀνέθεντο λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.



## XXVII.

Ἡ μέγ' Αθηναίοισι Φόως γένεθ', ἥνικ' Αριστο-  
γείτων Ἰωπαρχον κλῆϊνε, καὶ Ἀρμόδιος.

## XXVIII.

Τὸν τραγόπῳχον ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν καλὰ Μῆδων,  
τὸν μετ' Αθηναίων, σῆσ' αὖτο Μιλτιάδης.

## XXIX.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο  
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

## XXX.

Ὡξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε  
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

## XXXI.

Μνηῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτὲ Μῆδοι  
Σπερχεῖον πόλαμόν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,  
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς,  
ἐκ ἔτλη Σπάρτας ἡγεμόνας προλυπῶν.

## XXXII.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,  
ἡμῖν ἐκ πάντων τῶν ἀπένειμε Τύχη.  
Ἑλλάδι γὰρ σπαυέδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι  
κείμεθ' ἀγεράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.



οἳ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,  
οἱ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔβηλο πόνων  
χρυσῷ τιμήντος ἐν αἰθέρι, καὶ σφιν αἴεξε  
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

## XXIV.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,  
οἱ θάνον εὐμηλον ρυόμενοι Τεγέαν,  
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται  
Ελλάς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

## XXV.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν ἔχ' ἵκετο κατωνὸς  
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,  
οἱ βέλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερία τεθαλίῃαν  
παισὶ λιπῶειν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

## XXVI.

Οἷδε τριηκόσιοι, Σπάρῃα πατρί, τοῖς συναρίθμοις  
Ἰναχίδαις θυρέαν ἄμφι μαχεσσάμενοι,  
αὐχένας ἔσρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἵχνια πρᾶτον  
ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτᾶν.  
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο Φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον  
καρύσσει· θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.  
αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἥς ἀπ' Ἀδράσθ·  
Σπάρῃα δ' ἔτ' οὐ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.



Φθείρασι θνητῶν· τὰς δ' Ἀρεὶ δεδμημένους  
 πέμπει μελαίνης Αἰδῆς ὑπὸ χθονός.  
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ, λαίλαπι κλονεύμενοι  
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς αἰλός,  
 θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζᾶν.  
 οἱ δ' αἰχρόνῃ ἄψαντο δυσήνῳ μόρῳ,  
 κ' αὐτάγρελοι λείπουσιν ἡλίκ' Φάος.  
 ἔτῳ κακῶν ἄπ' ἑδέν· ἀλλὰ μυρίαί  
 βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπιφραστοὶ δῦαι,  
 καὶ πῆματ' ἐσίν. εἰ δέ μοι τιβοῖατο,  
 ἔκ' ἂν κακῶν ἐρῶμεν, ἔσθ' ἐν ἄλγεσι  
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

## XIX.

Τῷ μὲν θανόντος ἔκ' ἂν ἐνθυμοίμεθα,  
 εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

## XX.

Πάντων δ' ἄμωμος ἔτις ἔσθ' ἀκήριος.

## XXI.

Εἰδωκεν ἑδεῖς ἔσθ' ἀρυστῆρα τραγός.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ,

## XXII.

Ζεὺς πάντων αὐτὸς Φάρμακα μῆενος ἔχει.

## XXIII.

Μέσσοι δ' οἳ τ' Εφύραν πολυτιδάκα ναιετάοντες  
 παντοίης ἀρετῆς ἰδρῖες ἐν πολέμῳ,



ἀνὴρ δ' ὅταν μάλισα θυμηθεῖν δοκῇ  
 κατ' οἶκον, ἢ θεῶ μοῖραν, ἢ ἀνθρώπων χάριν,  
 εὐρύεσσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.  
 ὅκῃ γυνὴ γὰρ ἐστίν, ἔδῃ ἐς οἰκίαν  
 ξεῖνον μολόντα προφρονέως δεχοίατο.  
 ἥτις δέ τοι μάλισα σωφρονεῖν δοκεῖ,  
 αὐτὴ μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη.  
 κεχηνότος γὰρ ἀνδρός. οἱ δὲ γείτονες  
 χαίρουσ' ὀρώντες καὶ τὸν, ὥς ἀμαρτάνει.  
 τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος  
 γυναῖκα, τὴν δὲ θατέρῃ μωμῆσεται.  
 ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν ἔ γινώσκουμεν.  
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τῶν ἐποίησεν κακόν,  
 καὶ δεσμὸν ἀμείβετο ἀνδρὶ κλονέειν.  
 ἐξ ἧς τε τῶς μὲν Αἰδὴς ἐδέξατο  
 γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφοδρηωμένους.

## XVIII.

Ὡ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτυπος  
 πάντων, ὅσ' ἐστὶ, καὶ τίθησ' ὅπως θέλει.  
 νῦν δ' ἐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφ' ἡμέροι  
 αἰεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, ἔδὲν εἰδότες  
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελεῦσιν θεός.  
 ἐλπίς δὲ πάντας καὶ πτωχευθεὶν τρέφει  
 ἀπρηκλὸν ὀρμαίνοντάς. οἱ μὲν ἡμέρην  
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπᾶς.  
 νέωτα δ' ἔδεις ὅστις ἔ δοκεῖ βροτῶν  
 πλῆτ' τε καὶ γαθοῖσιν ἵζεσθαι φίλον.  
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,  
 πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τῶς δὲ δύστηνοι νόσοι

Φθείρουσι

αἴχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή  
εἰσιν δι' ἄστος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.  
ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,  
ἄπυγος, αὐτόκωλος. ἃ τάλας ἀνὴρ  
ὅσις κακὸν τοιῷτον ἀκαλίζεται.

δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπῳς ἐπίσεται,  
ὥσπερ πίθηκος, ἔδ' οἱ γέλως μέλει.  
ἔδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τῷ ὄρᾳ,  
καὶ τῷτο πᾶσαν ἡμέρην βαλεύεται,  
ὅπως τί, χ' ὥς μέγισον, ἔρξειεν κακόν.

Τὴν δ' ἐκ μελίσσης. τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών.  
κείνη γὰρ οἷα Μῶμος ἔ' προσίζανει.  
θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς καὶ παέζεται βίος.  
Φίλη δὲ σὺν Φιλεῦνι γηράσκει πόσει,  
τεκῆσα καλὸν κ' ἐνομάκλυον γένος.  
καρτωρεωῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται.  
πάσῃσι, θεῇ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις.  
ἔδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένῃ,  
ὅπως λέγῃσιν ἀφροδισίς λόγος.  
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται  
Ζεὺς τὰς ἀρίστας, καὶ πολυφραδεστάτας.

Τὰ δ' ἄλλα Φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς  
ἔσιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.  
Ζεὺς γὰρ μέγισον τῶτ' ἐποίησεν κακόν,  
γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,  
ἔχοντι τῷ μάλιστα γίνεται κακόν.  
ἔ' γάρ κατ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται  
ἅπασαν, ὅσις σὺν γυναικὶ πέλεται.  
ἔδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,  
ἐχθρόν συνικοιητῆρα, δυσμενέα θεό·.

Τὴν δ' ἔκ τε σπαρδιῆς καὶ παλινῃριβέος ὄντα,  
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ, σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγισι  
 ἔρεξεν ἔν ᾧ πάντα καὶ πονήσατο  
 ἀρεσά. τόφρα δ' ἐάθει μὲν ἐν μυχῶ  
 προνύξ προῆμαρ, ἐάθει δ' ἐπ' ἐχάρακ  
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον  
 ἐλθόνθ' ἐτάρων ὄντιν' ἐδέξατο.

Τὴν δ' ἐκ γαλήης, δύσηνον οἰζυρὸν γένος.  
 κείνη γὰρ ἔτι καλὸν ἔσθ' ἐσίμερον  
 πρόσσειν, ἔδὲ τερωτὸν, ἔσθ' ἐράσμιον  
 εὐνῆς δ' ἀδηνῆς ἐσιν ἀφροδίσις,  
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν συνόντα ναυσὶ διδοῖ  
 κλέπτισα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακὰ,  
 ἄβυσσα δ' ἱερὰ πολλαίς κατεάδει.

Τὴν δ' ἰώππος ἀβροχαιτόεσσ' ἐγείνατο,  
 ἢ δ' ἄλ' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει,  
 κατ' ἂν μύλης ψαύσειεν, ἔτε κόσκινον  
 ἄρειεν, ἔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,  
 ἔτε πρὸς ἵππον, ἀσβόλην ἀλευμένη,  
 ἵζοιτ', ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται Φίλον.  
 λῆται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ρύπων  
 δῖς, ἄλλοτε τρεῖς, καὶ μύροις ἀλείφεται.  
 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,  
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.  
 καλὸν μὲν ἔν θ' ἔαμα τοιαύτη γυνὴ  
 ἄλλοισι τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,  
 ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτῖχος ἢ,  
 ὅσις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

Τὴν δ' ἐκ πίθης τῆτο δὴ διακοιδὸν  
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.

ἢ πάντ' ἀκῆσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,  
 πάντῃ δὲ παπταίνεσσα, καὶ πλανωμένη  
 λείλκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.  
 παύσειε δ' ἂν μιν ἔτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,  
 ἔδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ  
 ὀδόντας, ἔδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,  
 ἔδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·  
 ἀλλ' ἐμπεδῶς ἀπρηκτὸν αὐονὴν ἔχει.

Τὴν δὲ πλάσαντες γήϊνην Ολύμπιοι,  
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πόνηρον· ἔτε γὰρ κακὸν,  
 ἔτ' ἐθλὸν ἔδὲν οὔδε τοιαύτη γυνή.  
 ἔργον δὲ μῆνον ἐδίειν ἐπίσταται,  
 καὶ τ', ἂν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεὸς,  
 ριγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης ἐν Φρεσὶν γ' ἤδη νόσῃ.  
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρῃ.  
 ἐπαινέσει μὲν ξείνος ἐν δόμοις ἰδὼν·  
 οὐκ ἔστιν ἄλλῃ τῇσδε λωΐων γυνή  
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, ἔδ' ἐκ καλλίων.  
 ἢ δ' ἐκ ἀνεκτὸς ἔδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,  
 ἔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνειναι τότε  
 ἀπληγόν, ὥσπερ ἀμφὶ τέκτοισιν κύων.  
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι καὶ παυδύμιος,  
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοις, γίνεται·  
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς  
 ἔσῃ ἀπῆμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,  
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται  
 βαρυκλύβοις κύμασιν φορευμένη.  
 ταύτῃ μάλιν' ἔοικε τοιαύτη γυνή  
 ὀργήν· φυὴν δ' ὡς πόντος ἀλλοίην ἔχει.

πότμος, βωμός δ' ὁ τάφος,  
 προγόνων δὲ μνάσις, ὁ δ' οἶτος  
 ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιῆστον  
 ἔτ' εὐρώς, ἔθ' ὁ πανθαμάτωρ  
 ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.  
 ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν  
 Ἑλλάδος εἶλατο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας  
 ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν  
 λελοισπῶς κόσμον, ἀέναν τε κλέος.

ΕΚ ΤΩΝ ΙΑΜΒΩΝ.

## XVI.

Γυναικὸς ἔδ' ἐν χερσὶν ἀνὴρ λήζεται  
 ἐσθλῆς ἀμεινον, ἔδ' ἐρίγιον κακῆς.

## XVII.

Περὶ γυναικῶν.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον  
 ταπρῶτα. τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος  
 τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβορῶν πεφυρμένα  
 ἀκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·  
 αὐτὴ δ' ἄλγος, ἄπλutos τ' ἐν εἵμασιν,  
 ἐν κοτρήσιν ἡ μένη πιαίνεται.

Τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῦς θεὸς ἔθηκεν ἀλώπεκος  
 γυναῖκα, πάντων ἰδρῖν, ἔδ' ἐμιν κακῶν  
 λέληθεν ἔδ' ἐν, ἔδ' ἐτῶν ἀμεινόνων·  
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πολλάκις κακόν,  
 τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοι' ἀλλοίην ἔχει.  
 Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτὲργόν, αὐτομήτορα,

πλετέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα  
τέταρτον, μετὰ τῶν Φίλων συνηθᾶν.

## XII.

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ  
θνατῶν βίος ποθεινός;  
ἢ ποῖα τυρανίς;  
ταῖς δ' ἄτερ ἔδὲ  
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

## XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,  
ἄπρακτοι δὲ μελεδόνες.  
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ  
πόνῳ. ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς  
ἐπικρέμαται θάνατος.  
κείνῃ γὰρ ἴσον λάχον μέρος  
οἱ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

## XIV.

Ἐστὶ τις λόγος τὰν Ἀρετὰν ναίειν  
δυσамβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δὲ  
μιν θοὰν χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.  
ἔδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσωπιος,  
ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδυὼς ἔνδοθεν  
μόλη, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

## XV.

Τῶν ἐν θερμωπύλαις θανόντων  
εὐκλεὲς μὲν αἰ τύχα, καλὸς δ' ὁ

## VIII.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας  
κόρσας καὶ τόμα λαβρὸν ὀπιωθόμετοισιν ἱμάσιν.

## IX.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τῷ Μελεάγρῳ τὸν λόγον  
ποιῶμενος, φησὶν·

Ὅς δαὲρ πάντα νίκασε νέεος  
δινάεντα βαλὼν Ἀναυρον ὕπερ,  
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκῆ.  
ἔτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Σπησίχωρος  
ἄεισε λαοῖς.

## X.

Τὶς κεν αἰνήσειε νῶ πίσυρος  
Λίνδ'α ναέταν Κλεόβελον,  
ἀενάοις ποταμοῖς,  
ἀνθεσὶ τ' εἰαρινοῖς,  
αἰλὶς τε Φλογί, χρυσᾶς τε σελάνας,  
καὶ θαλασσαιαῖσι δίναις  
ἀντιβέντα μένος θάλας;  
ἅπαντα γὰρ ἐστὶ θεῶν ἥσσω.  
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύοντι.  
μωρῷ Φωτὸς ἄδε βελά.

## ΣΚΟΛΙΟΝ.

## XI.

Υγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ·  
δεύτερον δὲ, Φυὰν καλὸν γενέσθαι,

## V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ  
 χρόνος ἔστι βραχύς· κοιθεῖς δ' ὑπὸ γῆς  
 κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

## VI.

Ρεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

## VII.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος  
 βρέμη πνέων, κινηθεῖσα δὲ λίμνα  
 δείματι ἔρειπεν, ἔτ' ἀδιάντασι  
 παρειᾷς, ἀμφοῖ τε Περσεΐ βάλε  
 Φίλαν χεῖρα, εἰπὼν τε· ὦ τέκος,  
 οἷον ἔχω πόνον. σὺ δ' αἰωτῆς, γαλαθῆνω  
 τ' ἥτορι κνώσσεις ἐν αἰτερῶν δάματι,  
 χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπῶϊ,  
 κυανέῳ τε δνόφῳ. τὺ δ' αὐαλέαν  
 ὑπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν  
 παριόντος κύματος ἐκ ἀλέγεις,  
 ἐσθ' ἀνέμῃς θόγῳ, πορφυρέᾳ  
 κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.  
 εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν,  
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν  
 ὑπεῖχες ἔας, κέλομαι, εὖδε, βρέφος,  
 εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.  
 ματαιοβελία δέ τις Σανείη,  
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ Φαρσαλέον  
 ἔπος, εὐχομαι τεκνόφει δίκας μοι.

## H 5.





# ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΛΕΙΨΑΝΑ.



ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

## I.

**Ο**ὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλογητο,  
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάγκηων ἐγένοντο ἡμεῖς,  
 ἡμίθεοι, ἄπονον δὲ ἄφθιτον  
 δ' ἀκίνδυνον βίον, ἐς γῆρας  
 ἐξίκατον, τελέσαντες.

## II.

**Α**νθρώπος γὰρ ἐὼν μήποτε θήσης ὅ τι γίνεται,  
 μήδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσπον χρόνον ἔσsetαι·  
 ὠκεία γὰρ δὲ τανυπτερύγῃ μῆας  
 ἔτῳς αἰ μεταΐσσεις.

## III.

**Π**άντα γὰρ μίαν ἱκεῖται δασπλήτα Χάρουδιν,  
 αἱ μεγάλαί ἀρεταὶ καὶ ὁ πλῆθος.

## IV.

**Π**ολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος·  
 ζῶμεν δ' αἰοιβῶν  
 παῦρα κακῶς ἔτεα.

## LXXXIII.

**Η** τὸν θύρσον ἔχσ', Ελικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν,  
 Ξανδίῳπῳη· Γλαύκη δ', ἡ ῥέδον ἐρχομένη·  
 ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ Φέρῃσι  
 πισσὸν, καὶ σαφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

## LXXXIV.

**Ο**ὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων  
 ρεῖκα καὶ πόλιν δακρυόεντα λέγει·  
 ἀλλ' ὅσις Μιστέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης  
 συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.



## LXXVIII.

Εὐχεο Τιμώνακι θεῶν κήρυκα γενέσθαι  
 ἥπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροισιν  
 Ερμῇ τε κρείοντι καθέσσαιτο. τὸν δ' ἐβέλοντα  
 ἀσῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

## LXXIX.

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,  
 ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.  
 δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Ευωνυμέων ἐνὶ δῆμῳ  
 ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχειτ' ἀγαθὴν.

## LXXX.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ἔ τὸδε σᾶμα  
 Ἀρης δ' ἐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

## LXXXI.

Ἀεθέρων προβαλόντα τὸν αἰνοδῖν Ἀγάθωνα  
 πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.  
 ἔ τινα γὰρ τοιοῦδε νέων ὁ Φιλαίματος Ἀρης  
 ἠνάρισε συγεῖς ἐν σροφάλιγι μάχης.

## LXXXII.

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε παλρίδος αἵης  
 θαρσήςαντα Νότῃ λαίλαπι χειμερίῃ.  
 ὥρῃ γάρ σε πέδησεν ἀνέγλυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν  
 κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.



## LXXI.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβόλευσεν δὲ Δύσηρις  
εἴμα τόδε. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

## LXXII.

Πρόφρων, Αργυρότοξε, δίδε χάριν Αἰαχύλῃ ἡῶ  
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

## LXXIII.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρύτατο· τόνδε δ' ἐκείνῃ  
ἔκγονοι ἐφάσαντο, οἷς χάριν ἀντιδίδε.

## LXXIV.

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίῃ  
ἡὲς· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

## LXXV.

Παῖδι Φιλοσεφάνῃ Σεμέλῃς ἀνέθηκε Μέλανθος  
μῆμα χορῷ νίκας, ἡὲς Ἀρηΐφίλῃ.

## LXXVI.

Ρυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο  
ἄσπερ, Αθηναίῃς ἐν τεμένει κρέματα.

## LXXVII.

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον,  
Θεσσαλίας μ' ἀνέηκ' ἀρχὸς Εὐκράτιδας.



## LXVII.

Μεγάλῳ δὲ ἢ τέ μ' ἔρωσ ἔκοψεν ὥστε χιλεῖς  
πελέκει, χειμερίῃ δὲ ἔλυσεν ἐν χραίρῃ.

## LXVIII.

Θεῶν ἀνασσα, Κύπρι,  
Ἰμερὲ, κράτος χθονίων,  
Γάμε, βιότοιο Φύλαξ,  
ὕμέας λόγοις λιγαίνω,  
ὕμέας σίχοις κυδαίνω,  
Ἰμερον, Γάμον, Παΐην.  
δέρκεο τὴν νεανὶν, δέρκεο, κῆρ.  
ἔγρεο, μή σε Φύγῃ πέριδος ἄγρια.  
Στρατόκλεις Φίλος Κυθήρης,  
Στρατόκλεις ἄνερ Μυρίλλης,  
ἴδε τὴν Φίλῃν γυναῖκα,  
κομάει, τέθηλε, λάμπει.  
ρόδον ἀνθέων ἀνάσσει  
ρόδον ἐν κόραις Μύριλλαι.  
ἥελιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι,  
κωτάρτης πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήτῳ.

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

## LXIX.

Ἀλκίμων σ', ὦ ῥισοκλείδῃ, πρῶτον οἰκίει' οὖρον Φίλων.  
ᾠλεσας δὲ ἤβη, ἀμύνων παλαιοῦς δελητήν.

## LXX.

Οὗτος φειδόλα ἴππος ἀπ' εὐρυχόρου Κορίνθ  
ἀγκυλαὶ Κρονίδα, μνάμα ποδῶν ἀρετᾶς.

## LXII.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο·  
 ἔ γάρ ἂν ἄλλη  
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,  
 ἔχ' ἅμα τῶνδε.

## LXIII.

Φέρ' ὕδωρ, Φέρ' οἶνον ὦ παῖ,  
 Φέρε δ' ἀνθεμεύνης ἡμῖν  
 σεφάνης· ἔνεικον, ὥς μὴ  
 πρὸς Εἰώτα πυκναλίζω.

## LXIV.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίαν  
 σεφάνισκας θέμενοι, νῦν  
 θάλλειαν ἐρυτήν  
 ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

## LXV.

ὦ παῖ παρθένιν βλέπων,  
 δίξημί σε, σὺ δ' ἐκ αἰεῖς,  
 ἐκ εἰδῶς ἔτι τῆς ἐμῆς  
 ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

## LXVI.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἔκητι·  
 οἱ παῖδες ἂν Φιλοῖεν·  
 χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω,  
 χαρίεντα δ' οἶδα λέξιαι.

## LIX.

Γυνῆμαί σ', Ελαθηβόλε, ,  
 Ξανθή παῖ Διός, ἀγρίων  
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν  
 ἴκε νῦν ἐπὶ Ληβαίᾳ  
 δίνῃσι, θρασυκαρδίῳ  
 ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν  
 χαίρεσθ'· ὃ γὰρ ἀνημέρεος  
 ποιμαίνεις πολήτας.

## LX.

Πῶλε θρηϊκίη, τί δὴ με  
 λοξὸν ὄμμασι βλέπῃσα  
 νηλέως Φεύγεις, δοκέεις δὲ  
 μ' ἔδεν εἰδέναι σοφόν;  
 ἴδι τοι, καλῶς μὲν ἂν σοι  
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,  
 ἡνίας δ' ἔχων σρέφοιμι  
 ἀμφὶ τέρματα δρόμου.  
 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι,  
 κῆφά τε σκιρτῶσα παίζεις·  
 δεξιὸν γὰρ ἰσσωσωείρην  
 ἐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

## LXI.

Οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα,  
 γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ  
 κεροέσεως ἀπολειφθεῖς  
 ὑπὸ μητρὸς ἐωτοήθη.

διὰ ταῦτα δὲ ἀσάλυζω  
 θαμὰ, Τάρταρον δεδοικώς·  
 Αἰδέω γὰρ ἐστὶ δεινὸς  
 μυχὸς, ἀργαλέη δὲ ἐς αὐτὸν  
 κάθοδος, καὶ γὰρ ἔτοιμον  
 καταβάντι μὴ ἵναβῆναι.

## LVII.

Ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν, ὦ παῖ,  
 κελέθην, ὅπως ἄμυσιν  
 προωίω. τὰ μὲν δέκ' ἔγχει  
 ὕδατος, τὰ πέντε δὲ οἶνῳ  
 κυάθοις, ὡς ἀνυβοῖσι  
 ἀναδύων βασταρήσω.

\*

\*

\*

Ἄγε δῶτε, μήκέθ' ἔγω  
 πατάγω τε κάλασητῶ  
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴῳ  
 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς  
 ὑποπαίνοντες ἐν ὕμνοις

## LVIII.

Τὸν Ἑρῶτα γὰρ τὸν αἰῶρον  
 μέλωμαι βρούνηι μίτραις  
 πολυανθέμοις, αἰείδων.  
 ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης·  
 ὅδε καὶ βροτῶς δαμάζει.



H



τότε δὴ, τὸτ' ἐς χορείην  
 ὁ γέρον ἐγὼ πηρέξμαι.  
 περίμενόν με, Κυβήβα,  
 παράδος, θέλω σέφεσθαι.  
 πολὺν ἐκάς δὲ γῆρας  
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.  
 Διονυσίης δὲ μοί τις  
 Φερέτω ροιὰν ὁπώρας,  
 ἢ ἰδὴ γέροντος αἰλκὴν  
 δεδαηκός μὲν εἰπῶν,  
 δεδαηκός δὲ πίνειν,  
 χαριέντως τε μανῆναι.

## LV.

Εν ἰαχίοις μὲν ἴπποι  
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι.  
 καὶ Παρθίης τις ἄνδρας  
 ἐγνώρισεν τιάραις.  
 ἐγὼ δὲ τὰς ἐρῶντας  
 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.  
 ἔχουσι γάρ τι λεπτόν  
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

## LVI.

Ποιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη  
 κρόταφοι, κάρα δὲ λευκόν.  
 χαρίεσσα δ' ἐκ ἑβ' ἤθη  
 πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες.  
 γλυκεροὶ δ' ἐκ ἑτι πολλὸς  
 βίος· οὗτος λέλειπται.

διὰ

Διονυσίοις θ' ἑορταῖς.  
 τί δ' ἄνευ ῥόδῳ γένοιτ' ἄν;  
 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,  
 ῥοδοπαῖχες δὲ Νύμφαι·  
 ῥοδόχρως δὲ κ' Ἀφροδίτα  
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.  
 τόδε καὶ νοσῶσιν ἀρκεῖ,  
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,  
 τόδε καὶ χρόνον βιάται.  
 χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας  
 νεότητος ἔχεν ὁδμήν.  
 Φέρε δὴ Φυὴν λέγωμεν.  
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης  
 δεδρωσμένην Κυθήρην  
 ἐλόχευε Πόντος ἀφρῶ,  
 πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην  
 κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,  
 φοβεράν θ' ἄν Ολύμπῳ,  
 τότε καὶ ῥόδων ἀγῆτῶν  
 νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,  
 πολυδαίδαλον λόχευμα.  
 μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,  
 ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ  
 ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν  
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης  
 φυτὸν ἄμβροτον λυαίῃ.

## LIV.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον  
 ἴσορῶ, πάρεσιν ἦθα

ὁ δὲ παρθένον λοχήσας  
 ἐρατὸς νέος ἐλυοθεῖς,  
 ἀπαλὸν δέμας χυβεῖσαν  
 σκιερῶν ὑπερθε οὐλλῶν,  
 βεβαρημένην ἐς ὕπνον.  
 ὁ δ' ἔρως ἄωρα θέλγων  
 προδότην γάμων γενέσθαι,  
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων  
 τότε μὴ θέλυσαν ἄλχει.  
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος  
 μεθύων ἀτακτὰ παίζει.

## LIII.

Στεφανηφόρος μετ' ἥρος  
 μέλωμαι ῥόδον θειρόν·  
 σὺ δ' ἔταιρ' αἶξε μέλωσιν.  
 τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,  
 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,  
 Χάρισίν τ' ἀγαλμ' ἐν ὥραις  
 πολυανθέων Εἰρώτων,  
 Ἀφροδίσιόν τ' ἄβυρμα.  
 τόδε καὶ μέλημα μύθοις,  
 χαρίεν Φυτόν τε Μυσῶν  
 γλυκὺ καὶ ποιῶντι πείραν  
 ἐν ἀκανθίναῖς ἀταρπνοῖς·  
 γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλλωσιν  
 μαλακαῖσι χερσὶ, κέφως  
 προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.  
 τῷ ψόφῳ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν  
 θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,

ῥόδιον πάροιθεν ἔλκει.  
 ῥοδέων ὑπερθε μαζῶν,  
 ἀπαλῆς ἐνερθε δειρῆς  
 μέγα κύμα πρῶτα τέμνει·  
 μέσον αὐλακος δὲ κύπρις,  
 κρίνον ὡς ἰοῖς ἐλιχθὲν,  
 διαφαίνεται γαλήνας.  
 ὑπὲρ ἀγνύρω δ' ὀχῆνται  
 ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς,  
 δολερὸν νόον μ' ἐρώντων  
 Ἔρως, Ἥμερος γελῶντες.  
 χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς  
 ἐπὶ κυμάτων κυβισῶν  
 Παφίης τὸ σῶμα παίξει,  
 ἵνα νήχεται γελῶσα.

## LII.

Τὸν μελανόχρωτα βέτρων  
 ταλάροισι φέροντες ἄνδρες  
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων.  
 κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,  
 μόνον ἄρσενες πατῆσι  
 σατυλὴν, λύοντες οἶνον,  
 μέγα τὸν θεὸν κροτῆντες  
 ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,  
 ἐρατὸν πίθοις οὐῶντες  
 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,  
 ὃν ὅταν πῆ γεραιός,  
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύει  
 πολίας τρίχας τινάσσων.

καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν  
 τελέων θεὸς κατῆλθεν,  
 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,  
 πότον ἄσπονον κομίζων,  
 γόνον ἀμπελῆς, τὸν οἶνον,  
 πεπωδημένον ὀπαύραις  
 ἐπὶ κλημάτων φυλάττων·  
 ἥν, ὅταν τάμωσι βότρω,  
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,  
 ἄνοισι δέμας θεπτόν,  
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,  
 εἰς ἔτης φανέντος ἄλλῃ.

## LI.

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

**Α**ρα τις τόρευσε πόντον,  
 ἄρα τις μανῆϊσα τέχνα  
 ἀνέχευε κῦμα δίσκου,  
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;  
 ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν  
 ἀπαλὰν χάραξε κύπριν  
 νόος εἰς θεὸς ἀερεθεῖς,  
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;  
 ὃ δέ νιν ἔδειξε γυμναῖν,  
 χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶσθαι  
 μόνῃ κῦμα συγκαλύπτει.  
 ἀλαλημένη δ' ἐπ' αἰκτάν,  
 βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν  
 ἀπαλοχρὸς γαλήνας,  
 θέμας εἰς πλόον φέρεσθαι,

## XLVII.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,  
 Φιλῶ νέον χορευτάν.  
 γέρων δ' ὅταν χορεύει,  
 τρίχας γέρων μὲν ἔσι,  
 τὰς δὲ φρένας νεάζει.

## XLVIII.

Δότε μοι λύρην Ομήρου  
 Φοινῆς ἀνευθε χορδῆς.  
 Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,  
 Φέρε μοι νόμους κεράσσω,  
 μεθύων ὅπως χορεύσω,  
 ὑπὸ σῶφρονος δὲ λύσσης  
 μετὰ βαρβίτων αἰείδων  
 τὸ παρόινιον βοήσω.

## XLIX.

Ἀγε ζωγράφων ἄριστε,  
 λυρικῆς ἄκχε Μῆσης,  
 Φιλοπαίγμονός τε Βάκχης  
 ἑτεροπνός ἐναύλης.  
 γράφε τὰς πόλεις τοτῶντον  
 ἰλαράς τε καὶ γελώσας,  
 ὁ δὲ κηρὸς αἶν δυνάϊο,  
 γράφε καὶ νόμους Φιλέσας.

## L.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῇ  
 νέον, ἐν πότοις ἀταρβῇ,

καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν  
 τελέων θεὸς κατῆλθεν,  
 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,  
 πότον ἄσπονον κομίζων,  
 γόνον ἀμώελα, τὸν οἶνον,  
 πεπεδημένον ὀπώραις  
 ἐπὶ κλημάτων Φυλάτῳ  
 ἴν', ὅταν τάμωσι βότρυν,  
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,  
 ἄνοσοι δέμας θεττόν,  
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,  
 εἰς ἔτος Φανέντος ἄλλα.

## LI.

Εἰς δίσκον ἔχοντα Αφροδίτην.

**Α**ρα τις τόρευσε πόντον,  
 ἄρα τις μανῆσα τέχνα  
 ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ,  
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;  
 ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν  
 ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν  
 νόος εἰς θεὸς ἀερθεῖς,  
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;  
 ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν,  
 χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶσθαι,  
 μόνα κῦμα συγκαλύπτει.  
 ἀλαλημένη δ' ἐπ' αἰκτὰν,  
 βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν  
 ἀπαλοχρόα γαλήνας,  
 δέμας εἰς πλὸν φέρεσσα.

## XLVII.

Φιλῶ γέροντα τερωπὸν,  
 Φιλῶ νέον χορευτάν.  
 γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,  
 τρίχας γέρων μὲν ἔστι,  
 τὰς δὲ Φρένας νεάζει.

## XLVIII.

Δότε μοι λύξην Ομήρου,  
 Φονίης ἀνευθε χορδῆς.  
 Φέρε μοι κύνελλα θεσμῶν,  
 Φέρε μοι νόμους κεράσσω,  
 μεθύων ὅπως χορεύσω,  
 ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης  
 μετὰ βαρβίτων αἰείδων  
 τὸ παροίνιον βοήσω.

## XLIX.

Ἀγε ζωγράφων ἄριστε,  
 λυρικῆς ἀκχε Μέσης,  
 Φιλοπαίγμονός τε Βάκχου  
 ἑτερωπνός τε ἐναύλης.  
 γράφε τὰς πόλεις τοπωρῶτον  
 ἰλαράς τε καὶ γελώσας,  
 ὃ δὲ κηρὸς ἀν' οὖναιτο,  
 γράφε καὶ νόμους Φιλύσας.

## L.

Ὁ τὸν ἐν πότοις αἰτηρῇ  
 νέον, ἐν πότοις ἀταρβῇ,

\*



μέλι τὸ γλυκὺ λαβῆσα·  
 ὃ δ' Ἐρως χολὴν ἔμισγεν.  
 ὃ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς  
 σιβαρὸν δόρυ κραδαίνων  
 βέλος ἠτέλιζ' Ἐρωτος.  
 ὃ δ' Ἐρως, τόδ' ἐστίν, εἴπαι,  
 βαρὺ· πειράσας νοήσεις.  
 ἔλαβεν βέλεμνον Ἀρης·  
 ὑπεμεϊδίασε Κύπρις·  
 ὃ δ' Ἀρης ἀνασενάξας,  
 βαρὺ, Φησὶν ἄρον αὐτό.  
 ὃ δ' Ἐρως, ἔχ' αὐτὸ, Φησί.

## XLVI.

Χαλεπὸν τὸ μὴ Φιλῆσαι·  
 χαλεπὸν δὲ καὶ Φιλῆσαι·  
 χαλεπώτερον δὲ πάντων  
 ἀποτυγχάνειν Φιλῆντα.  
 γένος ἔδεν εἰς ἔρωτα·  
 σοφίῃ, τρόπος πατεῖται·  
 μόνον ἄργυρον βλέπωσιν.  
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός,  
 ὃ τὸν ἄργυρον Φιλῆσας.  
 διὰ τῆτον ἔκ ἀδελφός,  
 διὰ τῆτον ἔ τοκῆς·  
 πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.  
 τὸ δὲ χεῖρον, ὀλύμεθα  
 διὰ τῆτον οἱ Φιλῆντες.

σὺ δὲ Φίλιος γεωργῶν,  
 ἀπὸ μηδενός τι βλάβῳων  
 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,  
 θέρεος γλυκὺς προφήτης.  
 Οἰλέεσι μὲν σε Μῆσαι,  
 Οἰλέει δὲ φοῖβος αὐτός,  
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.  
 τὸ δὲ γῆρας ἔ σε τείρει,  
 σοφὲ, γηγενὲς, Φίλυμνε,  
 ἀπαθὲς, ἀναιμόσαρκε·  
 ἄχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

## XLIV.

Ἐδόκην ὄναρ τροχάζειν,  
 πτέρυγας θέρων ἐπ' ὤμων·  
 ὃ δ' Ἐρως ἔχων μόλυβδον  
 περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις  
 ἐδίωκε καὶ κίχανε.  
 τί θέλει ὄναρ τόσ' εἶναι;  
 δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς  
 ἐν Ἐρῳσί με πλακέντα  
 διολισθανεῖν ἐν ἄλλοις,  
 ἐνὶ τῷδε συνθεῆναι.

## XLV.

Ο αἰνὸς ὁ τῆς Κυθήρης,  
 παρὰ Λημνίαις καμίσαις,  
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ερῳτῶν  
 ἐποίει λαβὼν σίδηρον·  
 αἰκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,

G 5

ἱλαροὶ πίνωμεν οἶνον,  
ἀναμέλιψομεν δὲ Βάκχον.

## XLII.

Ποθέω μὲν Διονύσῃ  
Φιλοπαίγμονος χορείας  
Φιλέω δὲ ὅταν ἐφῆθε  
μετὰ συμπότης λυρίζω.  
σεΦανίσκῃς δὲ ὑακίνθων  
κροταφοῖσιν ἀμφιπλέξας  
μετὰ παρθένων ἀθύρειν  
Φιλέω μάλισα πάντων.  
Φθόνον ἔκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,  
Φθόνον ἔκ οἶδα δαίκτον.  
Φιλολοιδόροιο γλώττης  
Φεύγω βέλεμνα κωτᾶ.  
συγέω μάχας παροίνῃς  
πολυκώμῃς κατὰ δαῖτας,  
νεοθηλέσ' ἅμα κέραις  
ὑπὸ βαρεῖται χορεύων.  
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

## XLIII.

Μακαρίζομέν σε τέτλιξ,  
ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων  
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς,  
Βασιλεὺς ὥπως, αἰεῖδεις,  
σὰ γὰρ ἐστὶ κείνα πάντα  
ὅπῃσ' αὖ βλέπεις ἐν ἀγροῖς,  
χ' ὅπῃσ' αὖ φέρουσιν ὠραι.

πόσον δοκεῖς πονῆσθαι,  
 ἔρως, ὅσως σὺ βάλλεις;

## XLI.

Ἰλαροὶ πίωνμεν οἶνον,  
 ἀναμέλιφομεν δὲ Βάκχον,  
 τὸν ἐΦευρέαν χορείας,  
 τὸν ὅλας ποθῆντα μολπᾶς,  
 τὸν ὁμότροπον ἔρωτι,  
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·  
 δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,  
 δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,  
 δι' ὃν ἀμπαυέται Λύπᾶ,  
 δι' ὃν εὐνάζετ' Ἀνία.  
 τὸ μὲν ἔν πόμα κεραοῦν  
 αἰπᾶλοι φέρουσι παῖδες·  
 τὸ δ' ἄχος πέφυγε μυχθὲν  
 ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.  
 τὸ μὲν ἔν πόμα λάβωμεν,  
 τὰς δὲ Φροντίδας μεθῶμεν.  
 τί γὰρ ἐσί σοι τὸ κέρδος  
 ὀδυρωμένῳ μερίμναις;  
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;  
 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.  
 μεθύων θέλω χορεύειν,  
 μεμυρισμένος δὲ παίζειν  
 - - - - -  
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.  
 μελέτω δὲ ταῖς θεύλῃσι  
 ὅσων ἐστὶν ἐν μερίμναις.

ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,  
 βίστε μέλῳ γαλήνῃ.  
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,  
 μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας  
 δέμας, ἀγκάλαις δὲ κέρην  
 κατέχων, Κύπριν αἰείδω.  
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,  
 ὑπὸ κυρτοῖσι κατ' ἔλλοις  
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπώλωσας,  
 θιάσω τέρπομαι κέρων.  
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,  
 τόδε μοι μόνον τὸ κέρδος,  
 τόσ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.  
 τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντα

## XL

Ἔρως ποτ' ἐν ρόδοισι  
 κοιμωμένην μέλιτταν  
 ἐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.  
 τὸν δάκτυλον παταχθεὶς  
 τὰς χειρὸς, ὠλόλυξε.  
 δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς  
 πρὸς τὴν καλὴν Κυβήρην,  
 ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,  
 ὄλωλα, κάποθνήσκω.  
 ὄφεις μὲν ἔτυψε μικρὸς,  
 πληρωτὸς, ὃν καλῶσι  
 μέλιτταν οἱ γεωργοί.  
 αἱ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον  
 πονεῖ τὸ τὰς μελίττας,

## XXXVIII.

Εγὼ γέρων μὲν εἰμι,  
 νέων πλέον δὲ πίνω.  
 καὶ δέησιν με χορεύειν,  
 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκον.  
 ὁ νάρθηξ δ' ἔδεν ἔστιν.  
 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι  
 παρέστω καὶ μαχέσθω.  
 ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,  
 μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν  
 ἔγκεράσας, φέρησον.  
 ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,  
 Σειληνὸν ἐν μέσοισι  
 μιμνήμενος χορεύσω.

## XXXIX.

Ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,  
 τότε μευ ἦτορ ἱανθὲν  
 λυγαίνειν ἄρχεται Μῆσας.  
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,  
 ἀπορίσσειναι μέριμναι,  
 πολυφρόντιδες τε βεβλαῖ  
 εἰς ἀλικτύπας αἰήτας.  
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,  
 λυσιπῆμων τότε Βάκχος  
 πολυανθέσιν μ' ἐν αὖραις  
 δονεῖ, μέθη γανώσας.  
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,  
 στεφάνος ἀνθεσι πλέξας,

G 3

ἔπλευσε τὴν θάλασσαν  
εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

## XXXVI.

Τί με τὰς νόμους διδάσκεις  
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;  
τί δ' ἐμοὶ λόγων τοσούτων  
τῶν μηδὲν ὠφελόντων;  
μᾶλλον διδάσκει πίνειν  
ἀπαλὸν πόμα Λυαίης·  
μᾶλλον διδάσκει παίζειν  
μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.  
πολιαὶ σέφεσι κάραν.  
δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,  
τὴν ψυχὴν με κάρωσον.  
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·  
ὁ θανὼν ἐκ ἐπιθυμεί.

## XXXVII.

Ἴδε πῶς ἔαρος Φανέντος  
Χάριτες ῥόδα βρύχσιν.  
Ἴδε πῶς νῆστα κολυμβᾷ.  
Ἴδε πῶς γέρανός οἱ δέυει.  
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·  
νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται·  
τὰ βρωτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.  
καρπὸς ἰτέας προκύπτει,  
καρπὸς ἐλαίας προκύπτει,  
βρομίς σρέφεται νάμα·  
κατὰ Φύλλον, κατὰ κλῶνα  
καβελῶν ἤνθισε καρπός.

ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.  
 βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ  
 κεχηνότων νεοτῶν.  
 Ερωτιδεῖς δὲ μικρὰς  
 οἱ μείζονες τρέφουσιν  
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς  
 πάλιν κύουσιν ἄλλας.  
 τί μῆχος ἔν γένηται;  
 ἔ γάρ θένω τοσάττε  
 Ερωτας ἐκβοῶσαι.

## XXXIV.

Μή με Φύγης ὀρώσα  
 τὰν πολιὰν ἔθειραν  
 μηδ', ὅτι σοι πάρεσιν  
 ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας,  
 τὰμὰ Φίλτρα διώξης.  
 ὄρα καὶ στεφάνοισι  
 ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ  
 ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

## XXXV.

Ὁ ταῦρος ἔτος ᾧ παῖ,  
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.  
 Φέρε γὰρ ἀμφὶ νώτοις  
 Σιδωνίην γυναῖκα.  
 πινᾶ δὲ πόντον εὐρύν,  
 τέμνει τε κῦμα χηλαῖς.  
 ἔκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος  
 ἐξ ἀγέλης ἐλασθεῖς

G 2



καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλας.  
 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθας  
 θεὸς ὀρμαθὺς Εἰρωτῶν·  
 Αἰχαιῆς γάρ ἐστιν,  
 ὅπως καλαὶ γυναῖκες.  
 τίθει δὲ Λεσβίης μοι,  
 καὶ μέχρη τῶν Ἰωνῶν,  
 καὶ Καρίης, Ρόδου τε  
 διαχιλίας Εἰρωτάς.  
 τί Φῆς; — αἰὲ κηρῶ θεός.  
 ἔγωγε Σύρους ἔλεξα,  
 ἔγωγε Πόθου Κανώου,  
 καὶ τῆς ἅπαντ' ἐχέουσης  
 Κρήτης, ὅπως πόλεσσι  
 Εἰρὼς ἐπαργιάζει.  
 τί σοι θέλεις ἀριθμῶ  
 τὰς ἐκτὸς αὐτῆς Γαδείρων,  
 τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν  
 ψυχῆς ἐμῆς Εἰρωτάς;

## XXXIII.

Σὺ μὲν, Φίλη χελιδὼν,  
 ἐτηπὶ μόλῃσα,  
 θέρει πλέκεις καλὴν  
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος  
 ἢ Νεῖλον, ἢ πρὶ Μέμφιν.  
 Εἰρὼς δ' αἰὲ πλέκει μεν  
 ἐν καρδίῃ καλὴν.  
 Πόθος δ' ὁ μὲν πλεῖσται,  
 ὁ δ' ὧν ἐστὶν ἀκμήν,

## XXXI.

**Α**φες με τοῖς θεοῖσι  
 πιεῖν, πιεῖν ἄμυσί.  
 θέλω, θέλω μανῆναι.  
 ἐμαίνεται Ἀλκμαίων τε,  
 χ' ὁ λευκόπτερος Ορέστης,  
 τὰς μητέρας κτανόντες.  
 ἐγὼ δὲ μηδὲνα κλῆς,  
 πικρὸν δ' ἐρυθρὸν οἶνον  
 θέλω, θέλω μανῆναι.  
 ἐμαίνεται Ἡρακλῆς πρὶν  
 δεινὴν κλοπῶν Φαρέτρην,  
 καὶ τόξον Ἰφίτσιον.  
 ἐμάνητο πρὶν Αἴας  
 μετ' ἀσπίδων κραδαινῶν  
 τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.  
 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,  
 καὶ σέμμα τῆτο χαίταις,  
 εἰ τόξον, εἰ μάχαιραν,  
 θέλω, θέλω μανῆναι.

## XXXII.

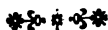
**Ε**ἰ φύλλα πάντα δένδρων  
 ἐπίσασσι κατειπεῖν,  
 εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν  
 τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,  
 σὲ τῶν ἐμῶν Ερώτων  
 μόνον ποιῶ λογιστήν.  
 πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν  
 Ερώτας εἴκοσιν θές,

G

μεταμάζιον δὲ ποίει  
 διδύμας τε χεῖρας Ἑρμῆ,  
 Πολυδεύκεος δὲ μηρῶς,  
 Διοκυσίην δὲ νηδύν.  
 ἀπαλῶν δ' ὑπερβῆ μηρῶν,  
 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,  
 ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ,  
 Παφίην θέλυσαν ἤδη.  
 Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,  
 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δᾶσαι  
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.  
 τί με δεῖ πάδας διδάσκειν;  
 λάβε μισθὸν ὅσπον ἔτῳς.  
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τῶτον  
 καβελῶν, ποίει Βαβύλλον.  
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,  
 γράφε φοῖβον ἐκ Βαβύλως.

## XXX.

Αἰ μᾶσαι τὸν Ερωῖα  
 δῆσασαι σεφάνοισι,  
 τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.  
 καὶ νῦν ἡ Κυβέρεα  
 ζητεῖ, λύτρα σέρεστα,  
 λύσασθαι τὸν Ερωτα.  
 καὶ λύση δέ τις αὐτὸν,  
 ἔκ' ἔξεισι, μενεῖ δέ·  
 δελεεύειν δεδίδακται.



## XXXI.

## XXIX.

Γράφε μοι Βάβυλλον ἔτω,  
 τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.  
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον,  
 τὰ μὲν ἑνδοθεν, μελαίνας,  
 τὰ δ' εἰς ἄκρον, ἡλιώσας  
 ἑλικας δ' ἑλευτέρως μοι  
 πλοκάμων, ἄτακτα συνθεῖς,  
 ἅψεις ὡς θέλξει κέεσθαι.  
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες  
 σεφέτω μέτωπον ὄφρυς  
 κυανωτέρῃ δρακόντων.  
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω  
 κεκερασμένον γαλήνῃ,  
 τὸ μὲν ἐξ Ἀρηος ἔλκον,  
 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,  
 ἵνα τίς τὸ μὲν φοβῇται,  
 τὸ δ', ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.  
 ῥοδινὴν δ', ὅποια μῆλον,  
 χροῖν ποιεῖ παρειήν·  
 ἐρύθημα ὡς ἂν Αἰδῶς  
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.  
 τὸ δὲ χεῖλος, ἕκ' οἶδα  
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις...  
 ἀπαλὸν, γέμεν τε πειθῶς.  
 τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς  
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.  
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔσω  
 τὸν Ἀδωνίδος παρελθὼν  
 ἐλεφάντινος τράχηλος.

μεταμάζιον δὲ ποίει  
 διδύμας τε χεῖρας Ἑρμῆ ,  
 Πολυδεύκεος δὲ μηρῶς ,  
 Διονυσίην δὲ νηδύν .  
 ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν ,  
 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων ,  
 ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ ,  
 Παφίην θέλυσαν ἤδη .  
 Ὀθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην ,  
 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι  
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω .  
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν ;  
 λαβὲ μωδὸν ὅσσον εἴπῃς .  
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τῆτον  
 καβελῶν , ποίει Βαθύλλον .  
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς ,  
 γράφε φοῖβον ἐκ Βαθύλλης .

## XXX.

Αἰ μῦσαι τὸν Ἑρωτα  
 δῆσασαι σεφάνοισι ,  
 τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν .  
 καὶ νῦν ἡ Κυβέρεα  
 ζητεῖ , λύτρα φέρουσα ,  
 λύσασθαι τὸν Ἑρωτα .  
 καὶ λύση δέ τις αὐτὸν ,  
 ἐκ ἔξισι , μενεῖ δέ·  
 δαχλεύειν δεδίδακται .



## XXXI.

## XXIX.

Γράφε μοι Βάθυλλον ἔτω,  
 τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.  
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον,  
 τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,  
 τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.  
 ἑλίκας δ' ἐλευθέρας μοι  
 πλοκάμων, ἄτακτα συνθεῖς,  
 ἄφες ὡς θέλῃσι κείσθαι.  
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες  
 σφέτω μέτωπον ὀφρὺς  
 κυανώτερη δρακόντων.  
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,  
 κεκερασμένον γαλήνη.  
 τὸ μὲν ἐξ Ἀρης ἔλκον,  
 τὸ δὲ, τῆς καλῆς Κυθήρης,  
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,  
 τὸ δ' ἐλπίδος κρεμᾶται.  
 ῥοδίνην δ' ὅπωοια μῆλον,  
 χοοίην ποιεῖ παρειήν.  
 ἐρύθημα ὡς ἂν λιδῆς  
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.  
 τὸ δὲ χεῖλος, ἐκέτ' οἶδα  
 τίνι μοι τρώῳ ποιήσεις . . .  
 ἀπαλὸν, γέμον τε Πειθῆς.  
 τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς  
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.  
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔσω  
 τὸν Ἀδωνίδος παρελθὼν  
 ἐλεφάντινος τράχηλος.

\*

γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.  
 γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον  
 ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·  
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,  
 γράφε καὶ μύρρα πνεύσας.  
 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς  
 ὑπὸ πορφύραισι χαίταις  
 ἐλεφάντινον μέτωπον.  
 τὸ μετόφρουον δὲ μή μοι  
 διάκοψῃ, μήτε μίσγε.  
 ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,  
 τολεληθότως σύνοφρον  
 βλεφάρων ἵτον κελαίην·  
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς  
 ἀπὸ τῆ πυρὸς ποιήσον,  
 ἅμα γλαυκόν, ὡς Αθῆνης,  
 ἅμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήνης.  
 γράφε ῥίνα καὶ παρειάς,  
 ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.  
 γράφε χεῖλος, οἷα Πειθῆς,  
 προκαλούμενον Φίλημα.  
 τρυφερῶ δ' ἔσω γενεῖς  
 περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ  
 χάριτες πέτοι' οὐ πάσαι.  
 σόλισον τολοιπὸν αὐτὴν  
 ὑποπορφύροις πέπλοις·  
 διαφαίνεται δὲ σαρκῶν  
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.  
 ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·  
 τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

## XXVI.

Όταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,  
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.  
 δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κρείσσω  
 θέλω καλῶς αἰεῖδεν.  
 κισσοσεφῆς δὲ κεῖμαι,  
 πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.  
 ὅπωλ', ἐγὼ δὲ πίνω.  
 Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ.  
 μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι  
 πολὺ κρείσσον, ἢ θανόντα.

## XXVII.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,  
 ὁ λυσίφρων Λυαῖος  
 ὅταν φρένας τὰς ἐμὰς  
 εἰσέλθῃ μεθύδοντας,  
 διδάσκει με χορεύειν.  
 ἔχω δὲ καὶ τι τερπνὸν  
 ὁ τὰς μέθας ἐρασάς.  
 μετὰ κρότων, μετ' ὠδᾶς  
 τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,  
 καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

## XXVIII.

Ἀγε ζωγράφων ἄριστε,  
 γράφε, ζωγράφων ἄριστε,  
 Ροδῆς κοίονε τέχνης,  
 ἀπεῖσαν, ὡς ἀν εἴπω,



τί καὶ γόγῃς προπέμπτω;  
 θανεῖν γὰρ εἰ πέπτωται,  
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;  
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,  
 πίνοντι δ' οἶνον ἡδὺν  
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,  
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις  
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

## XXIV.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην  
 βιότῃ τρίβον ὀδεύειν,  
 χρόνον ἔγνων ὃν παρῆλθον,  
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν ἄκ οἶδα.  
 μέθετέ με Φροντίδες,  
 μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔσω.  
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,  
 παίζω, γελάσω, χορεύσω  
 μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῃ.

## XXV.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,  
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.  
 τί μοι πόνων, τί γόων μοι,  
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;  
 θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω.  
 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;  
 πῶμεν ἔν τὸν οἶνον,  
 τὸν τῷ καλῷ Λυαίῃ.  
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς  
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.

## XXI.

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες  
 βρομίῃς πιεῖν ἄμυσί·  
 ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη  
 πρωτοθεῖς ἀνασενάζω.  
 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνης·  
 σεφάνης δ', οἷοις πυκάζω  
 τὰ μέτωπά μιν, ἵπικαίω.  
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Εὐρώων,  
 κραδίη, τίς σκεπάζω;

## XXII.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάβυλλε,  
 κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,  
 ἀπαλὰς σίει δὲ χαίτας  
 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·  
 παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει  
 πηγὴ ῥέχστα πειθῆς.  
 τίς ἂν ἔν ὄρῳν παρέλθοι  
 καταγώγιον τοιῦτο;

## XXIII.

Ὁ πλῆτος εἴ γε χροσῶ  
 τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,  
 ἐκατέρην φυλάττων,  
 ἢν, ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,  
 λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.  
 εἰ δ' ἔδὲ τὸ πρίασθαι  
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,  
 τί καὶ μάτην σενάζω,

ὕπῳ ἄμπελον εὐπρέταλον,  
 εὐτότρονον, κομῶσαν  
 σύναπτε κέρχης εὐπρεπείς,  
 ἀν μὴ φοῖβος ἀθύρη.

## XIX.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,  
 πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν.  
 πίνει θάλασσ' ἀναύρης,  
 ὃ δ' ἥλιος θάλασσαν,  
 τὸν δ' ἥλιον σελήνη.  
 τί μοι μάχεσθ' , ἐταῖροι,  
 καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

## XX.

Ἡ ταντάλη ποτ' ἔση  
 λίθος φρυγῶν ἐν ὄχθαις,  
 καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔσθ' ἢ  
 Πανδίονος χελιδῶν.  
 ἐγὼ δ' ἔσσωπρον εἶην,  
 ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με·  
 ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,  
 ὅπως αἰεὶ φορῇς με.  
 ὕδωρ θέλω γενέσθαι,  
 ὅπως σὲ χρῶτα λῃσω.  
 μύρον, γύναι, γενοίμην,  
 ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείφω.  
 καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,  
 καὶ μάργαρον τραχήλῳ,  
 καὶ σάνδαλον γενοίμην,  
 μόνον ποσὶν πατεῖν με.

τί γὰρ μάχαισι καί μοι;  
 ποτήριον δὲ κοῖλον  
 ὅσον δύνῃ βάθυνον.  
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ  
 μήτ' ἄσπρα, μήτ' αἰμάξας,  
 μὴ συγνὸν Ωρίωνα·  
 τί Πλειάδων μέλει μοι,  
 τί δ' ἄστέρος Βοώτεω;  
 ποιήσον ἀμπαέλης μοι  
 καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,  
 καὶ χρυσέας πατεῖνας  
 ὁμῶ καλῶ Λυαίῳ  
 Εῤωτα καὶ Βάβυλλον.

## XVIII.

Καλλιτέχνα τόρευσαν  
 Εἶρος κύπελλον ἡδύ.  
 ταπρῶτα τερωνὰ ἡμῖν  
 ῥόδα Φέρεσαν Ωρην·  
 τὸν ἄσχυρον δ' ἀπώλυσας  
 ποτὸν ποίει μοι τερωνόν.  
 τῶν τελετῶν παραινῶ  
 μή μοι ξένον τορεύσης,  
 μὴ Φευκτὸν ἰσόρημα.  
 μάλλον ποίει Διὸς τε  
 γονὴν Εὐΐον ἡμῖν,  
 Μνηστὺν θ', ἅμα τε Κύπριον  
 Ὑμεναίοις κροτῆσαν,  
 καὶ Εῤωτας ἀνόπλους,  
 καὶ Χάριτας γελώτας

F 5

## XV.

Οὐ μοι μέλει Γύγας  
 τῷ Σαρδίων ἀνακτος·  
 ἔθ' αἰρέει με χουσὸς,  
 ἔδ' ὦ Φθονῶ τυράννοισ.  
 ἐμοὶ μέλει μύροισι  
 καταβρέχειν ὑπὸ ἡνὴν  
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι  
 καλῶσέ φεν κάρηνα.  
 τὸ σήμερον μέλει μοι·  
 τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν;  
 ὥς ἔν' ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,  
 καὶ πῖνε καὶ κύβευε,  
 καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,  
 μὴ νῆστος, ἢν τις ἑλθῇ,  
 λέγῃ, μὴ δεῖ σε πίνεσθαι.

## XVI.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,  
 ὃ δ' αὖ φρυγῶν αὐτάς·  
 ἐγὼ δ' ἐμὰς αἰλώσεις.  
 ἔχ' ἱππῶος ὤλεσέν με,  
 ἔ' πεζός, ἔχ' ἰ νῆες·  
 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος  
 ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

## XVII.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας  
 ἠφαιστὲ μοι ποιήσον,  
 πανοπλίαν μὲν ἔχ' ἰ·

οἱ δὲ κλάρη παρ' ὄχθαις  
 δαδνηφόροιο φοίβῃ  
 λάλον πίνοντες ὕδωρ  
 μεμνηνότες βοῶσιν.  
 ἐγὼ δὲ τῷ Λυαίῃ  
 καὶ τῷ μύρῃ κορεοδίῃς  
 καὶ τῇς ἐμῆς ἐταίρῃς,  
 θέλω, θέλω μανῆναι.

## XIV.

Θέλω, θέλω φιλησθαι·  
 ἔπειθ' ἔρωσι φιλεῖν με·  
 ἐγὼ δ' ἔχων νόημα  
 ἄβελον, ἔκ' ἐπείδην.  
 ὁ δ' εὐθύ τόνον ἄρας  
 καὶ χρυσέην φαρέτην,  
 μάχη με πρὸςκαλεῖτο.  
 καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων  
 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,  
 καὶ δῆρα, καὶ βοεῖην,  
 ἐμαρναμένην ἔρωτι.  
 ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·  
 ὡς δ' ἔκ' ἐῖχ' οἷσ' ἄς,  
 ἤχαλлен, εἴθ' ἐαυτὸν  
 ἀθῆκεν εἰς βέλεμνον·  
 μέσος δὲ καρδίας μευ  
 ἔδυε, καὶ μ' ἔλυσε·  
 μάτην δ' ἔχω βοεῖην.  
 τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω;  
 μάχης ἔσω μ' ἐχέσσης;

## XI.

Λέγῃσιν αἱ γυναῖκες·  
 Ανακρέων γέρων εἶ,  
 λαβὼν ἔσσητον ἄθρει  
 κόμας μὲν ἔκέτ' ἔσας,  
 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.  
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν  
 εἴτ' εἰσιν, εἴτ' ἀπώηλθον  
 ἔκ οἶδα· τῆτο δὲ οἶδα,  
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον  
 πρέπει τὰ τετρανὰ παίζειν,  
 ὅσω πέλας τὰ Μοίρης.

## XII.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,  
 τί σοι, λάλῃ χελιδών;  
 τὰ ταρσά σευ τὰ κῆφα  
 θέλεις λαβὼν ψαλίξω;  
 ἢ μᾶλλον ἐνδοθεν σευ  
 τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς  
 ἐκείνος, ἐκθερίζω;  
 τί μευ καλῶν ὀνειρών  
 ὑπορβρίαισι Φωναῖς  
 ἀφῆρπασας Βάβυλλον.

## XIII.

Οἱ μὲν καλὴν Κυθήρην  
 τὸν ἡμίθηλυν Αἴγιον  
 ἐν ἔρσι βοῶντα  
 λέγῃσιν ἐκμανῆναι.

ταῦν ἔδω μὲν ἄρτον,  
 ἀφαρπάσασα χειρῶν  
 ἀνακρέοντες αὐτῶ.  
 πιεῖν δέ μοι δίδωσι  
 τὸν οἶνον ὃν προπίνει.  
 πιῶσα δ' ἂν χορεύσω,  
 καὶ δεσπότην ἐμοῖσι  
 πλεροῖσι συγκαλύψω,  
 κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῶ  
 πῶ βαρβίτω καβέυδω.  
 ἔχεις ἅπαντ' ἀπέλδε.  
 λαλιτέραν μ' ἔβηκας,  
 ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

X.

Ερωτα κήρινόν τις  
 νεηνίης ἐπώλει·  
 ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,  
 πόσῃ θέλεις, ἔφην, σοὶ  
 τὸ τευχθὲν ἐκπρώϊωμαι;  
 ὃ δ' εἶπε δωριάζων·  
 λάβ' αὐτὸν ὅπως ὅσῃ λῆς·  
 ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,  
 ἔκ εἰμι κηροδέχνης·  
 ἀλλ' ὃ θέλω συνοικεῖν  
 Ερωτι πανβόρεκτα.  
 δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν  
 δραχμῆς, καλὸν σύννευον.  
 Ερως, σὺ δ' εὐδέως με  
 πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ  
 κατὰ Φλογὸς τακῆστη.

F 3



ἐθέλοντα δὲ Φιλῆσαι  
 Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.  
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων  
 πάλιν ἤβελον καθεύδεν.

## IX.

Ερασμὴ πέλαια,  
 πόθεν; πόθεν πέτασαι;  
 πόθεν μύρων τοςχτων  
 ἐπ' ἥερος θέχσα  
 πνέεις τε καὶ ψεκάξεις;  
 τίς ἐσσί; μοι μέλει δέ.  
 Ανακρέων μ' ἐπεμψε  
 πρὸς παῖδα, πρὸς Βάβυλλον,  
 τὸν ἔντι τῶν ἀπάντων  
 κρατῆντα καὶ τύραννον.  
 πέπρακέ μ' ἡ Κυβήκη  
 λαβῶσα μικρὸν ὕμνον·  
 ἐγὼ δ' Ανακρέοντι  
 διακοῖω τοσαῦτα·  
 καὶ νῦν, ὄραῖς, ἐκεῖναι  
 ἐπιστολὰς κομίζω.  
 καὶ Φησιν εὐθέως με  
 ἐλευθέρην ποιήσειν·  
 ἐγὼ δὲ, κῆν ἀφῆ με,  
 ὅλη μενῶ παρ' αὐτῷ.  
 τί γὰρ με δεῖ πέτασθαι  
 ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρὺς,  
 καὶ δένδρεσιν καθίζειν,  
 φαγῶσαν ἄγριόν τι;

ὁ δ' ἔρως ὁ χρυσοχαίτας  
 μετὰ τῇ καλῇ Λυαίᾳ,  
 μετὰ τῆς καλῆς Κυβήρης  
 τὸν ἐπῆρατον γερανοῖς  
 κῶμον μέτεσι χαίρων.

## VII.

Υακινθίνη με ράβδῳ  
 χαλεπῶς ἔρως βαδίζων  
 ἐκέλευσε σὺν τροχάζειν.  
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων  
 ξυλόχων τε καὶ Φαραγῶν  
 τροχάοντα τείρεν ἰδρῶς,  
 κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρῃς  
 ἀνέβαινε, καὶ ἀπέσβην.  
 ὁ δ' ἔρως μέτωπα σείων  
 ἀπαλοῖς πλεροῖσιν, εἴπε·  
 σὺ γὰρ εἰ δύνῃ φιλήσαι.

## VIII.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων  
 ἀλιππορῦροις τάπησι  
 γεγανυμένος Λυαίῳ,  
 ἐδόκην ἀκροισι ταρσοῖς  
 δρόμον ὠκύν ἐκλανύειν,  
 μετὰ παρθένων ἀθύρων.  
 ἐπεκερτόμην δὲ παῖδες  
 ἀπαλώτεροι Λυαίᾳ,  
 δακέθυμά μοι λέγοντες,  
 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.

## V.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ερώτων  
 μῖζωμεν Διγνύσω·  
 τὸ ῥόδον τὸ καλὶφυλλον  
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,  
 πίνωμεν ἄβρα γελῶντες.  
 τὸ ῥόδον Φέρισον ἄνθος,  
 ῥόδον ἔαρος μέλημα·  
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τετρανά,  
 ῥόδοι, τοῖς ὁ παῖς Κυθήρης  
 τέθεται καλῆς ἰσλῆς  
 χαρίτεσσι συλχορεύων.  
 τεφώμεθ' ἐν. λυρίζων  
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,  
 μετὰ κῆρης βαθυκόλῳ,  
 ῥοδίνοισι τεφανίσκοις  
 πεπωκασμένος, χορεύσω.

## VI.

Στεφάνης μὲν κροτάφοισι  
 ῥοδίνης συναρμόσαντες  
 μεθύομεν ἄβρα γελῶντες·  
 ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κῆρα  
 κατακίσσοισι βρεμόντας  
 πλοκάμοις Φέρῃσα θυρῆας  
 χλιδανόσφυρος χορεύει.  
 ἄβροχαίτας δ' ἅμα κῆρος,  
 σωμαίων αἰδὺ πνεόντων,  
 κατὰ πηκλίδων ἀθύρων  
 προχέει λίγειαν ὀμφάν.

τόδε τόξον, ἐς τί μοι νῦν  
 βλάβεται βοραχεῖσα νευρή·  
 τανύει δὲ, καί με τύπτει  
 μέσον ἥπαρ, ὥσπερ οἷστρος·  
 ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,  
 ξένε δ', εἴπω, συγχάρηθι·  
 κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστὶ,  
 σὺ δὲ, καρδίην πονήσεις.

## IV.

Ἐπὶ μυρσίναις τερεΐναις,  
 ἐπὶ λωτίταις δὲ ποίαις  
 φορέσας θέλω προπαίνειν.  
 ὁ δ' ἔρωσ χιτῶνα δήσας  
 ὑπὲρ αὐχένος παπύρω,  
 μέθυ μοι διακονεῖτω.  
 τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα  
 βίος τρέχει κυλιοδεῖς·  
 ὀλίγη δὲ κεισόμεθα  
 κόνις, ὀστέων λυβέντων.  
 τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;  
 τί δὲ γῆ χέειν μάταια;  
 ἐμὲ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ,  
 μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα  
 πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην.  
 πρὶν, ἐρῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθεῖν  
 ὑπὸ νερτέρων χορείας,  
 σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

F

ἀντ' ἀσπιδῶν ἀπασῶν,  
 ἀντ' ἐσχεῶν ἀπάντων.  
 νικᾷ δὲ καὶ σιδήρεον  
 καὶ πῦρ καλή τις ἔστα.

## III.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,  
 τρέφεται ὅτ' Ἀρκτος ἤδη  
 κατὰ χεῖρα τὴν βοῶτ᾽,  
 μερόπων δὲ Φῦλα πάντα  
 κέεται κόπῳ δαμέντα,  
 τότε Εἰρως ἐπισαθείς μεν  
 θυρέων ἐκοπ' ὀχῆας.  
 τίς, ἔφην, θύρας ἀράτσει;  
 κατὰ μεῦ χάσεις ὀνείρες.  
 ὁ δ' Εἰρως, ἀνοίγε, Φησὶ,  
 βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβηται,  
 βρέχομαι δὲ, καὶ σέληνον  
 κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.  
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκῆσας,  
 ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχρον αἶψας  
 ἀνέωξα, καὶ βρέφος μὲν  
 ἐσοῦν φέροντα τόξον  
 πτέρυγας τε καὶ φαρύγγην.  
 παρὰ δ' ἰσὶν καθίζας,  
 παλάμαισι χεῖρας αὐτᾷ  
 ἀνέβαλπον, ἐκ δὲ χαίτης  
 ἀπέβλισον ὑγρὸν ὕδωρ.  
 ὁ δ', ἔπει κρύος μετῴκει,  
 φέρε, Φησὶ, πειράσωμεν

τόδε



# ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΛΥΡΙΚΑ

. I.

Θέλω λέγειν Ατρείδας,  
 θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·  
 αἱ βάρβιτος δὲ χορδαῖς  
 Ερωτα μῦθον ἤχει.  
 ἡμεῖς αὖ νεῦρα πρῶην,  
 καὶ τὴν λύσιν ἅπασαν,  
 καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἀβλῆς  
 Ηρακλῆος· λύση δὲ  
 Ερωτας ἀντεφώνει.  
 χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν  
 ἥρωες· ἡ λύση γὰρ  
 μόνος Ερωτας αἶδει.

II.

Φύσις κέρατα ταύροις,  
 ὀπλάς δ' ἔδωκεν ἰππασίς,  
 ποδωκίην λαγωαῖς,  
 λέγσι χάσμι' ὀδόντων,  
 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκλόν,  
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,  
 τοῖς ἀνδράσι Φρόνημα.  
 γυναιξὶν ἔκ' ἔτ' εἶχεν.  
 τί ἔν δίδωσι; κάλλος,

οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι,  
ἥς εὐχῃ, Φίλ' ἐταῖρε, λαχεῖν γάμῳ ἡμερόεντος.

## V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδε, τοῦ πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι  
οἷς ἔτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις, ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

## VI.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράτιν ἄλλοτε ἄλλοι.  
οἱ μὲν, ἐπερχομένῃ κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

## VII.

Παῖδ' ἔτ' εὐόντα χρεῶν δὴ καλὰ διδασκόμεν ἔργα.

## VIII.

Πολλ' ἀπαλῆθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐδλόν.

## IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδε. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον  
οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείστων Νίνε ἀΦραινέσης.









# ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ

ΛΙΝΔΙΟΥ.

## I.

**Χ**αλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδῃ δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.  
 ἔς' ἂν ὕδωρ τε ρέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεβήλῃ,  
 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,  
 ἡέλιός τ' ἀνιῶν φαίνῃ, λαμπρὰ τε σελήνῃ,  
 αὐτῇ τῇδε μέγιστα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ  
 ἀγγελέω παριῶσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέβαπται.

## II.

**Εἷς** ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ  
 κῆραι ἐξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσι·  
 αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναί,  
 ἀθάναται δέ τ' ἔχουσι ἀποφθινύουσιν ἀπασαί.



# ΑΙΣΩΠΟΥ.

**Π**ῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ  
 λυγρὰ, καὶ ἔτε Φυγεῖν εὐμαρές, ἔτε Φέρειν.  
 ἤδεα μὲν γάρ σε τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,  
 ἄστρα, σεληναῖος κύκλος καὶ ἡελίς.  
 τᾶλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κῆν τι πάθῃ τις  
 ἐσθλόν, ἀμοιβαῖν ἐκδέχεται Νέμεσιν.

## XXVIII.

Πρὸς Φιλόκυπρον τινα τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων.

**Ν**ῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάστων  
τὴν τε πόλιν ναίοις, καὶ γένος ὑμέτερον.  
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νῆϊ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσῃ  
ἀσκητῇ πέμπτοι Κύπρις ἰοσέφανος·  
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι  
ἰδλόν, καὶ νόσον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

## XXIX.

Γῆρος ὅτι πλακῆντος εἶδος, ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησί·

**Π**ίνῃσι καὶ τρώγῃσιν, οἱ μὲν ἴτρια,  
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους  
γάρῃς Φακοῖσι. κεῖθι δ' ἔτε πεμμάτων  
ἄπεισιν ἔδην, ἄσ' ἂν ἀνθρώποισι γῆ  
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.





# Κ Λ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ

Λ Ι Ν Δ Ι Ο Υ.

## I.

**Χ**αλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδε δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.  
 ἔς' ἂν ὕδωρ τε ρέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῇλη,  
 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,  
 ἥελιός τ' ἀνῶν Φαίη, λαμπρὰ τε σελήνη,  
 αὐτῇ τῇδε μένεσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,  
 ἀγγελέω παριῶσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

## II.

**Εἷς** ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δώδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ  
 κῆραι ἐξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·  
 αἱ μὲν λευκαὶ ἔσιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι,  
 ἀθάναται δέ τ' ἔχειν ἀποφθινύθωσιν ἀπασαι.



# Α Ι Σ Ω Π Ο Υ.

**Π**ῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ  
 λυγρὰ καὶ ἔτε θυγῶν εὐμαρὲς, ἔτε φέρειν.  
 ἡδέα μὲν γάρ σε τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,  
 ἄστρον, σεληναίης κύκλα καὶ ἥελις·  
 τᾶλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κῆν τι πάθῃ τις  
 ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

## XXVIII.

Πρὸς Φιλόκυπρον τινὰ τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων.

**Ν**ῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω  
τὴν τε πόλιν ναίοις, καὶ γένος ὑμέτερον.  
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηϊ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσῃ  
ἀσκηβὴ πέμψοι Κύπρις ἰοσέφανος·  
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι  
ἰσθλὸν, καὶ νόσον πατρίδ' εἰς ἡμετέραν.

## XXIX.

Γῆρος ὅτι πλακῆντος εἶδος, ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησί·

**Π**ίνῃσι καὶ τρώγῃσιν, οἱ μὲν ἴτρια,  
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους  
γέρας φακοῖσι. κεῖθι δ' ἔτε πεμμάτων  
ἄπειν ἔδεν, ἄσ' ἂν ἀνθρώποισι γῆ  
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνωσ πάρα.

## XXX.

Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν.

**Π**εφυλαγμένος ἄνδρα ἕκασον,  
ὅρα μὴ κρυπτόν ἔγχος ἔχων  
κραδίῃ, Φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ,  
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος  
ἐκ μελάνας φρενὸς γεγωνῇ.



εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,  
 ἔγραψα. κέντρον δὲ ἄλλος, ὡς ἐγὼ, λαβὼν  
 κακοφραδῆς τε καὶ Φιλοκλήμων ἀνὴρ,  
 ἔκ ἂν κατέχευε δῆμον, ἔτ' ἐπαύσατο  
 πρὶν ἂν ταράξας, πῖαρ ἐξέλη γάλα.

\* \* \*

εἰ γὰρ ἤθελον,  
 ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἠνδανεν τότε,  
 αὖθις δὲ ἂ τοῖσιν αἰτέροις, δρᾶσαι, διὰ  
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἢ δὲ ἐχηρώθη πόλις.  
 τῶν ἔνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος,  
 ὡς ἐν κυσὶν πολλὰῖσιν ἐσράφην λύκος.

## XXV.

Ἀμα γὰρ ἅελπια σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,  
 ἅμα δὲ ἔμάνην ἔρδον.

## XXVI.

Ἐνία δέ φασιν ὅτι καὶ τῆς νόμης ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος  
 ἐξενεγκεῖν, καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν ἔτως ἔχουσιν,

Πρῶτα μὲν εὐχόμεθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλεῖ,  
 θεομοῖς τοῖσδε τύχην αἰγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

## XXVII.

Πρῶτον μὲν ἄν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο, καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ  
 πρότερον αὐτός φησι,

Νεῖλε ἐπὶ προχοῇσι, Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.



## XXII.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολόμενοι  
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες ὥς τε δῆϊον.

## XXIII.

Εκ τῷ πρὸς Φῶκον.

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην  
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχης  
καθηψάμην, μιάνας καὶ κατακυράνας κλέος,  
οὐδὲν αἰδέσμαι. πλέον γὰρ ὧδε νικήσεν δοκῶ  
πάντας ἀνθρώπους.

## XXIV.

Συμμαστουροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνῳ  
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ολυμπίων  
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε  
ὄρες ἀνείλον πολλὰ χῆ πεπηγότας·  
πρόσθε δὲ δελεύσασα, ἵν' ἐλευθέρῃ.  
πολλὰς δ' Ἀθῆνας πατρίδ' εἰς θεοκτίον  
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,  
ἄλλον δικαίως, τὰς δ' ἀναγκαίης ὑπο  
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν ἔκτε' Ἀττικὴν  
ιέντας, ὥς ἂν περὶ λαχῇ πλανωμένους.  
τὰς δ' ἐνθάδ' αὐτῇ δελείην αἰεκέα  
ἔχοντας, ἥδη δεσπώτας τρομευμένους,  
ἐλευθέρους ἔβηκα. ταῦτα μὲν κράτει,  
ἔμῃ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,  
ἔρεξα, καὶ διήλθον ὡς ὑπερχόμην.  
θεσμὸς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε καὶ γαθῷ,

Ε 5

εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁράτε, καὶ εἰς ἔπη αἰμύλη ἀνδρός·  
εἰς ἔργον δ' ἔδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

## XIX.

Τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεξε τοῖς ποιήμασιν . . . . ἀπολογισμὸς τῶν  
τῶν πεπραγμένων ἔχοντα . . . . ἐπισημαίνεται δ' αὐτὰς  
αὐτῷ τὴν ἐξίτωσιν ἔως·

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος ὅσον ἑπαρκεῖν,  
τιμῆς ἔτ' ἀφελὼν, ἔτ' ἐπαροξάζμενος.  
οἱ δ' εἶχον δύναμιν, καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοι,  
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.  
ἔσθην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισι·  
νικᾶν δ' ἐκ εἵας' ἐδετέρως ἀδίκως,

## XX.

Καὶ τῷτο δ' ὅκει συνιδεῖν πρέτερες ὁ Σόλων, ἔτι δῆμος,

Ὡδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἑποίῃο,  
μήτε λήην ἀνεθεῖς, μήτε πιεζόμενος.

## XXI.

Α δὲ φυγόντος αὐτοῦ (τῷ Σόλωνος) τὴν τυραννίδα πολλοὶ  
καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν ἔως·

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων, ἐδὲ βελήεις ἀνὴρ.  
ἑὸν γὰρ θεῷ διδόντος, αὐτὸς ἐκ ἐδέξατο.  
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγαθεῖς ἐκ ἀνέσπασεν μέγα  
δίκτυον, θυμῷ δ' ἀμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς.  
ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλῆστον ἀφθονον λαβὼν  
καὶ τυραννίσας Ἀθηναίων μῆνον ἡμέραν μίαν,  
αἰσκὸς ὕστερον δεδάσθαι, καὶ πετεῖρι φθαι γένος.

## XXII.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσατο, νῦν δέ μοι χολέμεναι  
 λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρῶσι πάντες ὥς τε δῆϊον.

## XXIII.

Εκ τῆ πρὸς Φῶκον.

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην  
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχης  
 καὶ καθήψαμην, μίανας καὶ καταιοχύνας κλέος,  
 ἔδ' ἐν αἰδέσμαι. πλέον γὰρ ὧδε νικήσεν δοκῶ  
 πάντας ἀνθρώπους.

## XXIV.

Συμματουροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνῳ  
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ολυμπῶν  
 ἄριστα, Γῆ' μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε  
 ὄρεας ἀνείλον πολλαχῇ πεπηγότας·  
 πρόσθε δὲ δαλεύσασα, ἵν' ἐλευθέρῃ.  
 πολλὰς δ' Ἀθῆνας πατρίδ' εἰς θεοκτίϊον  
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,  
 ἄλλον δικαίως, τὰς δ' ἀναγκαίης ὕπο  
 χρησμόν λέγοντας, γλῶσσαν ἔκ' Ἀττικὴν  
 ἰέντας, ὡς ἂν πελλαχῇ πλανωμένους.  
 τὰς δ' ἐνθάδ' αὐτῶ δαλείην αἰεκέα  
 ἔχοντας, ἥδη δεσπώτας τρομευμένους,  
 ἐλευθέρους ἔβηκα. ταῦτα μὲν κρατεῖ,  
 ὅμῃ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,  
 ἐρέξα, καὶ διήλθον ὡς ὑπερχόμην.  
 θεσμὸς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε καὶ καλῷ,

Ε 5



εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁράτε, καὶ εἰς ἔπη αἰμύλη ἀνδρός·  
εἰς ἔργον δ' ἔδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

## XIX.

Τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεξε τοῖς ποιήμασιν . . . . ἀπολογισμὸς τῶν  
τῶν πεπραγμένων ἔχοντα . . . . ἐπισημαίνεται δ' αὐτὸς  
αὐτῶ τὴν ἐξίτωσιν ἕτως·

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος ὅσον ἔπαρκεῖν,  
τιμῆς ἔτ' ἀφελὼν, ἔτ' ἐπαροξάμενος.  
οἱ δ' εἶχον δύναμιν, καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆστοι,  
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν αἰεὶς ἔχειν.  
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,  
νικᾶν δ' ἐκ εἵας ἑδετέρως ἀδίκως.

## XX.

Καὶ τῷτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρέτερες ὁ Σόλων, ἔτι δῆμος,

Ὡς δ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιο,  
μήτε λήην ἀνεβείς, μήτε πιεζόμενος.

## XXI.

Α δὲ φυγόντος αὐτοῦ (τῷ Σόλωνος) τὴν τυραννίδα πολλοὶ  
καταγελῶντες ἔλεγον, γέγεαφεν ἕτως·

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων, ἔδὲ βελήεις ἀνὴρ.  
ἔδλα γὰρ θεῶ διδόντος, αὐτὸς ἐκ ἐδέξατο.  
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγαθεῖς ἐκ ἀνέσπασεν μέγα  
δίκτυον, θυμῷ δ' ἀμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς.  
ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλῆστον ἀφθονον λαβῶν  
καὶ τυραννίσας Αθηνῶν μῦνον ἡμέραν μίαν,  
ἀσκὸς ὕστερον δεδάσθαι, κατωπιτερίφθαι γένος.

εἶπεν δὴ τότε ἐγὼ φολεγάνδοις, ἡ Σικινίτης  
 ἀντί γ' Ἀθηναίῃς, πατρίδ' ἀμειψάμενος.  
 αἴψα γὰρ ἂν Θάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·  
 Ἀττικὸς ὅστος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖν' ἀφένων

ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νῆσθ  
 ἱμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἶχος ἀπωσόμενοι.

## XVI.

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀσπίς,  
 δείξει, ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

## XVII.

Εξ ἐλεγείας τινός, περὶ τῆς τῷ Πεισιπράτῃ τυραννίδος

Εκ νεφέλης θέρεται χιόνος μένος, ἡδὲ χαλάζης,  
 βροτὴ δ' ἐκ λαμπραῖς γίγνεται ἀστεροπαῖς·  
 ἐξ αἰέμων δὲ θάλασσα ταρσύνεται· ἢν δέ τις αὐτὴν  
 μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοσύνη.  
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλεις ὀλλύται· εἰς δὲ μονάρχῃς  
 δῆμος αἰδοῖς ἐὼν δαλοσύνην ἔπεισεν.

## XVIII.

Περὶ τῆς αὐτῆς τυραννίδος, ἐξ ἄλλης τινός ἐλεγείας,

Εἰ δὲ πεπνύθατε θανά δι' ὑμετέραν κακότητα,  
 μή τι θεοῖς τέτων μοῖραν ἐπαμύερετε.  
 αὐτοὶ γὰρ τέτρεσ ἠϋξήσατε, ῥύσια δόντες,  
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔχετε δαλοσύνην.  
 ὑμῶν δ' εἰς μὲν ἕκαστος αἰλώπεκος ἵχνησι βαίνει,  
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἐνεσι νόος.

E 4

τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,  
 αὐαίνει δ' Ἀτῆς ἄνθεα Φυόμενα,  
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερήφανα τ' ἔργα  
 πραύνει, παύει δ' ἔργα διχосασίης,  
 παύει δ' ἀργαλέης Εἰρίδος χόλον. ἔσι δ' ὕπ' αὐτῆς  
 πάντα κατ' ἀνθρώπων ἄρτια καὶ πινυτά.

## XIII.

Ἰσὸν τοι πλετῆσιν, ὧ καὶ πολὺς ἀργυρός ἐσι  
 καὶ χρυσός, καὶ γῆς πυροφόρα πεδία,  
 ἵππῳοι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ μόνα ταῦτα πάρεσι,  
 γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,  
 παῖδες τ' ἠδὲ γυναῖκες· ὅταν δέ κε τῶνδ' ἀφίκηται,  
 ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἀρμυρία·  
 τῆτ' ἄφενος θνητοῖσι. τὰ γὰρ περὶ νόσια πάντα  
 χρήματ' ἔχων ἑδὲς ἔρχεται εἰς Αἰδὴν·  
 ἑσθ' αὖν ἄπῳνα διδὼς θάνατον Φύγοι, ἑδὲ βαρείας  
 νέσσης, ἑδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

## XIV.

Πολλοὶ γὰρ πλετῆσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πίνονται.  
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ἐ διαμειψόμεθα  
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλεῆτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπροδόν ἐσι,  
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

## XV.

Εκ τῆς ἐλεγείας ἣ ἐπεγέγραπτο Σαλαμῖς.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,  
 κόσμον ἐπέων ὠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

▼ - - - - -

δήμῳ θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον  
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.  
 ἔ γάρ ἐπίσταται κατέχειν κέρρον, ἔδὲ παρέστας  
 εὐχροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

-----  
 πλετῆσσι δ' ἁδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι.

-----  
 ἔθ' ἱεροῶν κτεάτων, ἔτε τι δημοτίων  
 Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐὺ ἀρωαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,  
 ἔδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θεμέβλα,  
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα, πρὸ τ' ἐόντα·  
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτισομένη.  
 ταύτῃ δὴ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄθυκτον,  
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε ὀβλοσύνην,  
 ἢ ἅσιν ἔμφυλον, πόλεμόν θ' εὐδοίτ' ἐπεγείρει,  
 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην.  
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ  
 τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικῶσι Φίλως.  
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ φέρεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν  
 ἰκνῶνται πολλοὶ γαῖαν εἰς ἀλλοδαπήν,  
 πρᾶφέντες, δεσμησὶ τ' ἀνικελίοισι δεθέντες.

-----  
 ἔτῳ δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάσῳ·  
 αὐλῆται δ' ἔτ' ἔχουσιν ἐκ ἐβέλεσσι θυροί,  
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔλκος ὑπερβόρεν, εὖρε δὲ πάντας,  
 εἰ γέ τις ἢ Φεύγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.  
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίης με κελεύει,  
 ὥς κακὰ πλεῖστα πόλει Δυσνομία παρέχει·  
 Εὐνομία δ' εὐκοσμοῦ καὶ ἀρετῆς πάντ' ἀποφαίνει,  
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμειψιότητι πέδας,

Ε 3

διπλάσιον σπτεύδου· τίς ἂν κερύσειεν ἅπαντας;  
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθανάτοισι·  
 Ἀτὴ δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὅπῳ ταν Ζεὺς  
 πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

## VII.

Οὐδὲ μάκαρ ἔδεις πέλεται βοσότης· ἀλλὰ πόνηρος  
 πάντες, ὅσους θνητὸς ἥελις καθαροῖ.

## VIII.

Εργασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπὸν.

## IX.

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι  
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῶνον ἔχει.

## X.

Πάμπαν δ' ἀθανάτων ἀθανάτης νέος ἀνθρώποισι.

## XI.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἔπαῃαι.

## XII.

Ημετέρας δὲ πόλιν κατὰ μὲν Διὸς ἔπειτ' ὀλεῖται  
 αἴσαν, καὶ μακάρων θεῶν Φρένας ἀθανάτων.  
 τοίη γὰρ μεγάλθυμος ἐπίσκοπος, ὄβριμοπάτρη  
 Παλλὰς Αθηναίη, χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.  
 αὐτοὶ δὲ Φθίρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν  
 ἀσσοὶ βᾶλονται, χρήμασι πειθόμενοι,

σπείδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται  
 ἐν νηυσὶν, χρέζων οἰκαδὲ κέρδος ἄγειν,  
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορέυμενος ἀργαλέοισι,  
 Φειδωλὴν ψυχῆς ἐδεμίην θέμενος.  
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον, εἰς ἐνιαυτὸν  
 λατρεύει, τοῖσιν καμπῶνλ' ἀορίστα μέλει.  
 ἄλλος Αθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυέχνεω  
 ἐργατίνης χειροῖν ξυλλέγειναι βίοντον.  
 ἄλλος Ολυμπιάδων Μουσῶν πάρα δῶρα διδάχθη  
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.  
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,  
 ἔγνω δ' ἄνδρ' ἑκάστων τηλόθεν ἐρχόμενον,  
 ὧ στυομαρτήσωσι θεοί. τὰ δὲ μόρσιμα πάντως  
 ἔτε τις οἰωνὸς ῥύσειναι, ἔθ' ἱερά,  
 ἔθ' οἱ Παιῶνος πολυφαρμάκῃ ἔργον ἔχοντες  
 ἱητροί, καὶ τοῖς ἔδεν ἔπεισι τέλος.  
 πελλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,  
 καὶ ἂν τις λύσαι ἥπια φάρμακα δᾶς.  
 τὸν δὲ κακαῖς νέσοισι κυκώμενον ἀσφαλείαις τε,  
 αἰψάμενος χειροῖν, αἰψὰ τίθησ' ὑγιῇ.  
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν θέρει, ἡδὲ καὶ ἐσθλόν·  
 δῶρα δ' ἄφυσκλα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.  
 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, ἔδέ τις οἶδεν  
 ἧ μέλλει ὀχλήσειν χρήματος ἀρχομένε.  
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος, ὃ προνοήσας  
 εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεισε·  
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι  
 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.  
 πλεῖστα δ' ἔδεν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·  
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,

ἔκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ.

ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥς τε πυρός,  
Φλαύρῃ μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιμῇ δὲ τελευτᾷ.

ὃ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.  
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος. ἐξωπίης δὲ,  
ὥς' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν  
ἡρινός, ὃς πόντος πολυκύμοτος ἀτρυγέτοιο

πυθμένα κινήσας γῆν κατὰ πυροφόρον,  
δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἑδος, αἰῶν ἱκάγει  
ἔρηνον, αἰθήρην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν,  
λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ πύονα γαῖαν  
καλόν, ἀτὰρ νεφέων ἔδεν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν.

τοιαύτῃ θνῆδος πέλεται πίσις, ἔσθ' ἐθ' ἐκάσῳ,  
ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.

αἰεὶ ἔτε λέλῃε διαμπερές, ὃς τις ἀλγυλὸν  
θυμὸν ἔχει. πάντως δ' εἰς τέλος ἐξεφάνη.

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὃ δ' ὕστερον. εἰ δὲ φύγωσιν  
αὐτοὶ, μηδὲ θεῶν Μοῖρ' ἐπιῶσα κίχη,

ἤλυθε πάντως αὐτίκ' ἀναίτιοι ἔργα τίνεσιν  
ἢ παῖδες τέττων, ἢ γένος ἐξοπίσω.

θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν, ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε.  
ἐσθλὴν δ' εἰς αὐτῷ δόξαν ἕκαστος ἔχει,

πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὖθις ὀδύρεται. ἄχρ' οὖν δὲ τέττα  
χάσκοντες, κέφαίς ἐλπίσι τετραπόμεθα.

χ' ὅσις μὲν νέσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,  
ὥς ὕγις ἔσαι, τῷτο κατεφράσατο.

ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ  
καὶ καλὸς, μορφὴν δ' χαρίεσσαν ἔχων.

εἰ δὲ τις ἀχρήμων, πενίης δὲ μιν ἔργα βιάται,  
κλήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.

καὶ μεταποιήσον λιγέως ταδὶ, ὥδε δ' αἰεὶδε·  
 ὀγδωκονταέτη Μοῖρα κίχοι θανάτῃ.  
 μηδέ μοι ἄκλαυτος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισι  
 καλλείποιμι θανόν ἄλγεα καὶ τωναχάς.

## III.

Εὖδ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ  
 μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκερῶ στόματος.

## IV.

Εργα δὲ κυττογενῆς νῦν μοι Φίλα καὶ Διονύσῃ  
 καὶ Μυσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

## V.

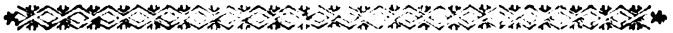
Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

## VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίῃς ἀγλαὰ τέκνα  
 Μῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένῳ.  
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἀπάντων  
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.  
 εἶναι δὲ γλυκὺν ὥδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν·  
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.  
 χροῖματα δ' ἱμείρῳ μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι  
 ἐκ ἐθέλω· πάντως ὑπερον ἦλθε Δίκη.  
 πλῆστον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ  
 ἔμπροσθεν ἐκ νεάτῃ πυρμένος εἰς κορυφὴν·  
 ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος, εἰ κατὰ κόσμον  
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκῃς ἔργασι πειδόμενος

## E





# Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ.

## I.

**Π**αῖς μὲν ἄνηθος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος οὐδόνων  
 Φύσας, ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑστῇ ἔτεσιν·  
 τῆς δ' ἑτέρας ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἑστῇ ἐνιαυτῆς,  
 ἥθης ἐκφαίνει σήματα γνωμένης.  
 τῇ τριτατῇ δὲ γένειον, ἀεζομένων ἐπὶ γῆων,  
 λαχῦται, χροῆς ἄνθος ἀμειβομένης.  
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἐδορμάδ' ἐστὶν ἄριστος  
 ἰοχὺν, οἱ τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς.  
 πέμπτῃ δ' ὥριον ἄνδρα γάμψ' μεμνημένον εἶναι,  
 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσποτίσω γενεήν.  
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται γέρας ἀνδρός,  
 ἥδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἐγγ' ἀπάλαμνα θέλει.  
 ἑπτὰ δὲ νῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἐδορμάσι μέγ' ἄριστος,  
 ὀκτὼ τ', ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη.  
 τῇ δ' ἐνάτῃ δύναται μὲν ἔτι, μαλακώτερα δ' αὐτῷ,  
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν, σῶμά τε καὶ σοφίη.  
 τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἑστῇ ἐνιαυτῆς,  
 ἔκ' αὖ ἀώρος ἐὼν μοῖραν ἔχει θανάτου.

## II.

Πρὸς Μίμνεμον γραψάντα, αἱ γὰρ ἄτερ νῦτων (supra in Mimnermi  
 fragmentis VIII.) ἐπιτιμῶν εἶπεν.

**Α**λλ' εἴ μοι καὶ νῦν ἔτι πείσεις, ἔξελε τῆτο·  
 μηδὲ μέγαίρ' ὅτι σεῦ λωῖον ἐφρασάμην.

καὶ

## XI.

Οὐδ' ὁκόταν μετὰ Κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων  
 ἔξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδὸν,  
 ὕβρις Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες αἴθλον,  
 ἔδ' αὖ ἐπ' ὠκεανῷ καλὸν ἵκοντο ῥόον.

\* \* \*

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἡελίοιο  
 ἀκτῖνες χρυσέῳ κείται ἐν θαλάμῳ,  
 ὠκεανῷ παρὰ χεῖλεσ', ἵν' ὥχετο θεὸς Ἰήσων.



## VII.

Τὴν σαυτῆ Φρένα τέρω. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν  
ἄλλος τις σὲ κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

## VIII.

Αἰ γὰρ ἄτερ νῆσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων  
ἐξηκονταεῖτη Μοῖρα κίχοι θανάτῃ.

## IX.

Εν τῇ Ναννοῖ.

Ἡ ἑλῖος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἥματα πάντα  
ἐδὲ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται ἑδεμία  
ἴπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος Ἥως  
ὠκεανὸν προλιπῇ τ' ἔρανὸν εἰσαναβῇ.  
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα Φέρει πολυήρατος εὐνὴ  
κοίλῃ, Ἡφαίστῃ χερσὶν ἐληλαμένη  
χρυσῇ τιμήεργος, ὑπὸ πῦρον, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ,  
εὐδοντ' ἀργαλέως χάρος ἀφ' Εσπερίδων  
γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα οἱ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι  
ἐς αὖτ' ὄφρ' Ἥως ἡριγένεια μολῇ.  
ἐν δ' ἐπέβῃ ἐτέρων ὀχέων Τυερίονος ὑός.

## X.

Εν τῇ Ναννοῖ.

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον, Νηληϊὸν ἄστυ, λιπόντες  
ἱμερτήν Ασίνην νηυσὶν ἀφικόμεθα.  
ἐς δ' αὔρα τὴν Κολοφῶνα, βίην ὑπέρωπλον ἔχοντες,  
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.  
κεῖθεν δ' Ασηνέως ἀπορνούμενοι ποταμοῖο  
θεῶν βελῇ Σμύρναν εἶδομεν Αἰολίδα.

πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται, ἄλλοτε δ' οἶκος  
 τυχῆται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.  
 ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδενύεται, ὧν τε μάλιστα  
 ἡμεῖρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἶδην.  
 ἄλλος νῆστον ἔχει θυμοθόρον, ἔδ' τις ἐστὶν  
 ἀνθρώπων, ὃν Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδά.

## III.

Τοπρίν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,  
 ἔδ' πατὴρ παισὶ τίμιος, ὅτε φίλος.

## IV.

Τιβωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄσθιτον ὁ Ζεὺς,  
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτῳ ῥίγιον ἀργαλέω

\* - - - - -  
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ  
 ἤβη τιμήεσσα, τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμφοτον  
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,  
 ἐχθρόν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἀγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,  
 βλάπτει δ' ὀφθαλμὸς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

## V.

Οἷα δὴ Φιλῶσιν οἱ ἰατροὶ λέγειν  
 τὰ Φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δεῖν' ὑπὲρ ζόζον,  
 πυργῶντες αὐτὲς.

## VI.

Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμεν εὐκλεῖ  
 ζῶντι φθονῆσαι, καθθανόηα δ' αἰνέσαι.

\* Versum qui desideratur e Theognide supplet FULVIUS URSINUS:  
 τριπλὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπεὶ πλέον ὥφειλεν εἶναι,



# ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ.

## I.

**Τ**ίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;  
 τεθναῖν, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.  
 πρωταδὴ Φιλότης, καὶ μέλιχα δῶρα καὶ εὐνή,  
 ἄνθεα τῆς ἥβης γίνεται ἀργαλέα  
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν. ἐπεὶ δὲ ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ  
 γῆρας, ὃ τ' αἰχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,  
 αἰεὶ μὲν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρασσι μέριμναι,  
 ἔσθ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἡλίας.  
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν.  
 ἔτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

## II.

**Η**μεῖς δὲ οἶά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη  
 ἥρος, ὅτ' αὖψ' αὐγὴ αὖξειαι ἡλίας,  
 τοῖς ἵκελοι, πῆχμον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης  
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες ἔτε κακὸν,  
 ἔτ' ἀγαθόν. κῆρες γὰρ παρεσθήκασι μέλαιναί,  
 ἡ μὲν ἔχασα τέλος γήραος ἀργαλέα,  
 ἡ δὲ ἑτέρη θανάτοιο. μίνυνθα δὲ γίνεται ἥβης  
 καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.  
 αὐτὰρ ἐτῶν δὴ τῷτο τέλος παραμείψεται ὥρης,  
 αὐτίκα δὴ τεθναῖναι βέλτιον, ἢ βίοςτος.

καὶ σὺ μὲν, ὦ Τρέναιε γάμων μολπαῖαν ἰσιθὰν  
 ἐς Θρήνων γοερὸν Φθέγμα μεθηροῦσας.

IV.

Εἰς τὴν Ρώμην.

Χαῖρέ μοι Ρώμα θυγάτηρ Ἀρσος,  
 χρυσεομίτρα, δαΐφρων ἄνασσα  
 σεμνὸν ἂν ναίεις ἐπὶ γᾶς Ολυμπεον  
 αἰὲν ἄβραυσον.  
 σοὶ μόνᾳ πρεσβεία δέδωκε Μοῖρα  
 κύδος ἀρρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,  
 ὄφρα κοιρανῆον ἐχοῖσα κάρτος  
 αἰγεμονεύης.  
 σᾶ δὲ ὑπὸ σδεύγλα κρατερῶν λεπιδῶν  
 τέρνα γαίης καὶ πολιᾶς θαλάσσης  
 σφίγγεται. σὺ δὲ ἀσφαλέως κυβερνᾷς  
 ἅψα λαῶν.  
 πάντα δὲ σφάλων ὁ μέγιστος αἰὼν,  
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἄλλοι ἄλλως,  
 σοὶ μόνᾳ πλησίσιον ἔρον ἀρχᾶς  
 ἔ μεταβάλλει.  
 ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνᾳ κραλίστης  
 ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,  
 εὖσαχυν Δάματρος ὅπως συνοίσης  
 καρπὸν ἀπὸ ἀνδρῶν.





# Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ.

## I.

**Ε**ξ αἰταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῶστε Προμαθεῦ,  
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν.  
ταύταν γῆν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅσις ἔγραψεν,  
αἷ κ' αὐδὰν ποτέβηκ', ἥς κ' Αἰγυπτοῦς ὅλα.

## II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μιυλκηναίαν Ηρίννης συνεταιρίδα.

**Σ**τᾶλαι καὶ σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,  
ὅσις ἔχεις Αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,  
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἵπατε χαίρειν,  
αἷτ' ἀσσοὶ τελέθοντ', αἷθ' ἑτεροπῳόλιες,  
κῶτ'ι με νύμφαν εἰδῶσαν ἔχει τάφος, εἵπατε καὶ τὸ,  
ὅτ'ι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, κῶτ'ι γένος  
τῆνῳ εὐγενές ἐντι, καὶ ὅτ'ι μοι ἅ συνεταιροῖς  
Ἡρὴν ἐν τύμβῳ γραμμὶ ἐχάραξε τόδε.

## III.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήτησαν.

**Ν**ύμφας Βαυκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων  
θάλαν, τῷ καλᾷ γᾶς τῷτο λέγοις Αἶδα·  
βάσκανος ἔσσ' Αἶδα. τὰ δέ τοι καλὰ μεῦ ποθορῶν'ι  
ῶμοτάταν Βαυκῆς ἀγ'ελέοντι τύχαν,  
ὡς τὰν παῖδ'ι Γυμέναιος ὕφ' ἅς δόμον ἤγετο πεύκας  
τᾶδ'ι ἐπὶ καδῆσας ἔφλεγε πυρκαῆς,

νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥρα·  
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

## ΙΧ.

Πρὸς ἄμυσόν τινα καὶ ἀμαθῆ γυναῖκα.

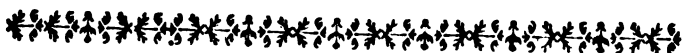
**Κ**ατθανοῖσα δὲ κείσεται·  
ὃ δὲ ποτε μναμοσύνα σέθεν  
ἔσσεται, ἔδέωκ' ὕστερον.  
ὃ γὰρ μετέχεις ῥόδων  
τῶν ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανὴς  
κῆν Αἶδα δόμοις Φοιβάσεις.  
ὃδεῖς δὲ σε βλέψει παῖδ', ἀμαυρῶν  
νεκρῶν ἐκπεποθιμέναν.

## Χ.

**Ο**τι Διὸς παῖς ὁ Χρυσὸς,  
κεῖνον ὃ σῆς ἔδὲ κῖς δάπτει,  
βροτέαν φρένα κάλλυς' εὐφραίνων.







# Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ.

## I.

**Ε**ξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματ'α. λῶσε Προμαθεῦ,  
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν ὁμαλοὶ σοφίαν.  
ταύταν γῆν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅσις ἔγραψεν,  
αἶκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἥς κ' Αἰγαβαρχίς ὅλα.

## II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μίθυληναίαν Ἡρίνης συνεταιρίδα.

**Σ**τᾶλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσέ,  
ὅσις ἔχεις Αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,  
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἶπατε χαίρειν,  
αἶτ' αἰσοὶ τελέθοντ', αἶθ' ἑτεροπτόλιες,  
χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τὸ,  
ὅττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος  
τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὅττι μοι ἅ συνεταιρίς  
Ἡριν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

## III.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσαν.

**Ν**ύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέροπ'ων  
θάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τῆτο λέγοις Αἶδα·  
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλὰ μευ ποθορῶντι  
ῶμοτάταν Βαυκῆς ἀγγελέοντι τύχαν,  
ὡς τὰν παῖδ' Ἰμμέναιος ὕφ' ἅς δόμον ἄγετο πεύκας  
ταῖδ' ἐπὶ καδῆσας ἔφλεγε πυρκαϊᾶς,

νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥραι·  
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

## IX.

**Α**λλ' ἐὼν φίλος ἄμμι, λέχος ἄρνησο νεώτερος  
ἔγὰρ τλάσομ' ἐγὼν συνοικῆν νέ' εὔσα γεραιτέρω.

## X.

**Ε**ρος δ' αὐτέ μ' ὁ λυσιμελής δονεῖ,  
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρωε' ἰον.  
Ατθίς, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο  
Φροντὶς δὴν· ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν ποτὲ...

## XI.

Πρὸς τινὰ πλοσίαν, ἀλλ' ἀμαθῆ καὶ ἄμνητον γυναῖκα.

**Κ**αθ' ἀνοῖσα δὲ κείσεται  
ἔδ' ἐτι μναμοσύνα σέθεν  
ἔσσεται, ἔδ' ἐποκ' ὕστερον  
ἔγὰρ πεδέχεις ῥόδων  
τῶν ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανῆς  
κὴν Αἶδα δόμοις φοιτάσεις.  
ἔδεις δὲ σε βλέψει παῖδ', ἀμαυρῶν  
νεκρῶν ἐκπεποταμέναν.

## XII.

**Ο**τι Διὸς παῖς ὁ Χρυσὸς,  
κῆνον ἔσῃς ἔδ' ἐκὶς δάπτει,  
βροτέαν φρένα κάλλις· εὐφραίνων.

\* D 5

ὡς γὰρ εἶδω σε, βροχέως με Φωνᾷς  
ἔδ' ἐν ἔτ' εἴκει·

ἀλλὰ καμμέν γλῶσσα ἔαγε. λεπτὸν δ'  
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,  
ὁππάτεσσιν δ' ἔδ' ὄρημ', ἐπιρρόμ-  
-θεῦσι δ' ἀκχαί·

καδδ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δ'  
πᾶσαν ἀγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ποίας  
ἐμμί· τεθνάκην δ' ὀλίγῳ ὠιδεύσῃ  
Φαίνομαι ἅπλων.

ἀλλὰ πᾶν τολμαῖον, ἐπεὶ πένηλα

- - - - -  
- - - - -  
- - - - -

## VI.

Ελθὲ, Κύπρι, χουσεῖαιτῳ  
ἐν κυλίκεσσιν ἄβροῖς  
συμμεμιγμένον θαλίαισι  
νέκταρ οἶνοχοῦσα  
τέτοισι τοῖς ἐταίροις  
ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

## VII.

Γλυκεῖα μάτερ, ἔ τι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστὸν,  
πόθῳ δαμῆσα παιδὸς, βραδυνὰν δ' Ἀφροδίταν.

## VIII.

Δέδυκε μὲν αἱ Σελάναι  
καὶ Πληιάδες, μέσαι

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπῶν δὲ λύσον  
ἐκ μεμινᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι  
Σῦμος ἡμέρῃ, τέλεσον, τὸ δὲ αὐτὰ  
σύμμαχος ἔσσο.

## II.

Παθὲν ἄλκιρος ἐῖσα τάδ' ἐννέπω, αἵ τις ἔρηται,  
Σωτὴν ἀκαμάταν κατ' ἐμένα πρόδωκ' ἄνδρα.  
Λιβυαία με κόνα Λατῆς ἀνέηκεν Αἰγύπτῳ  
Εὐμοκλείδῃ τῷ Σαουαῖδά,·  
σὰ πρόβατος, δέσπονα γυναικῶν· ἃ σὺ χαρεῖσα  
πρόσθ' ἀμετέρῃ εὐκλείσον γεναίην.

## III.

Τῷ γρυπῇ Πελάγῳ πατὴρ ἀνέηκε Μενίσκος  
κύρτον καὶ κῶπαν, μῆμα κακὴν ἔχων.

## IV.

Τιμᾶλος ἄλλ' ἐκόνις, τὰν δὲ πρὸ γάμοιο θανούσαν  
δέξατο φερσεύονας κυνέος θαλάμους,  
ἅς καὶ ἀποθιμένας πᾶσαι νεοῖαν σὺν ἄρῳ,  
ἄλλας ἡμερτὰν κρατὸς ἔβητο κόμην.

## V.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν  
ἔμμεν ὦν' ὅς τις ἐναντίος τοι  
ἴσων, καὶ πλάσιον ἀδύ Σωτῆ-  
σαι σ' ὑπακχεῖ,  
καὶ γελᾷς ἡμεροῦν. τό μοι μὲν  
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἔπαυσεν.



# Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

## I.

**Π**οικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,  
 παῖ Διὸς δολοπλέκε, λίσσομαί τυ,  
 μή μ' ἄσαισι, μῆδ' ἀνίασι δάμνα,  
 πότνια θῦμον.  
 ἀλλὰ τύϊσ' ἔλθ', αἵ ποκα καίτερῶτα  
 τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἰοῖτα πολλύ  
 ἔκλυες, πατρός δὲ δόμον λιποῖσα,  
 χρύσειον ἤλδεις  
 ἄρμ' ὑποζεύξασα, κειλοὶ δέ σ' ἄγον  
 ὠκέες στῆθι περὶ γᾶς μελαίνας  
 πυκνὰ δινῶντες πτερ' ἄω' ὥραν αἰθέ-  
 ρος διὰ μέσσω.  
 αἵψ' ἀλλ' ἐξίκοντο· τὺ δ' ὦ μάκαιρα  
 μειδιάσας' ἀθανάτων προσώπων  
 ἴσῃ, ὅτ' ἴμ' γ' ἦν τὸ πέπονθα κ' ὅτ' ἴμ'  
 δὴ τυ κάλημι,  
 κῶτ' τι γ' ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι  
 μανόλα θύμῳ, τίνα δ' αὖτε πείθημ-  
 μι σαγηνέσσαν Φιλόταλα, τίς σ', ὦ  
 Σαπφοῖ ἀδικῇ;  
 καὶ γὰρ αἱ Φεύγει, ταχέως διώξει·  
 αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·  
 αἱ δὲ μὴ Φιλῇ, ταχέως Φιλάσει,  
 ἢ ἐκὶ ἐβέλλοις.

## VII.

Ἡμετέρῳ βασιλῇ θεοῖσι φίλῳ θεοπόμῳ  
ὄν διὰ Μεσσήνην εἰλομεν εὐρύχρον.

## VIII.

Φείβεσθ' ἀκχέσαντες. Πυθωνόθεν οἰκάσθ' ἔνεικαν  
μαντείας τε θεῶν καὶ τελέεντ' ἔπειτα·  
ἄρχεν μὲν βελῆς θεστιμῆτος βασιλῆας,  
οἷσι μέλει Σπάρτας ἡμερόεσσα πόλις,  
πρεσβύτας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,  
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους.

## IX.

Ἄγετ' ὦ Σπάρτας εὐάνδρα  
κῆροι πατέρων πολιῆται.  
λαῖᾶ μὲν ἵπυν προβαλέσθε,  
δόρυ εὐτόλμως βάλλοντες,  
μὴ σειδόμενοι τᾶς ζωᾶς.  
ὃ γὰρ πάτριον τᾶς Σπάρτας.

## X.

Ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τέτοις (βιβλίοις ὁ Χρυσίππος) ποτὲ μὲν τῷ Ἀντιθένης  
ἱππαιῶν προφέρειται τὸ δεῖν κλεῖσθαι νῦν, ἢ βρέχον  
καὶ τῷ Τυρταίῳ τὸ,

Πρίν γ' ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν, ἢ θανάτῳ.

## XI.

Ἀἰώνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθετι θυμόν.

γηράσκων δ' ἄσσοισι μέλαπρέπεια, ἔδ' ἐτις αὐτὸν  
 βλάπτειν, ἔτ' αἰδῆς, ἔτε δίκης ἐθέλει.  
 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν,  
 εἴκασ' ἐκ χῶρης, οἳ τε παλαιότεροι.  
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι  
 πειράσσω θυμῷ, μὴ μεδίεις πόλεμον.

## IV.

**Α**μφο' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐνεακαίδεκά' ἔτη  
 νωλεμέως, αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,  
 αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες.  
 εἰκοσῷ δ' οἳ μὲν κατὰ πύονα ἔργα λιπώντες  
 Φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

## V.

**Α**ὐτὸς γὰρ Κρονίων καλλιτεφάνει πόσις Ἥρης  
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδ' ἐδῶκε πόλιν,  
 οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ερινεὸν ἠνεμόεντα,  
 εὐρεΐαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

## VI.

**Ω**σπερ ὅνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,  
 δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπὸ λυγρῆς  
 ἥμισυ πᾶν κασπῶν ὥσπερ ἄρκερα φέρει

δεσπότης οἰμῶζοντες, ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αἰτοὶ,  
 εὐτέ τιν' ἐλομένη Μοῖρα κίχου θανάτη.

ἔσθ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλὴν θάρσος ἀλκιῆς.  
 ὃ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ,  
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄσων ζῶνον αἱματοέηλα,  
 καὶ δῆϊων ὀρέγοιτ' ἐγξυθέντες ἰσάμενος.  
 ἢ δ' ἀρετὴ, τόδ' ἀέθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,  
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέῳ.  
 ζυγὸν δ' ἐσθλὸν τῷτο πόλῃ τε, παντί τε δήμῳ,  
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη  
 νωλεμέως, αἰχρᾶς δὲ θυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθῃ·  
 θυγὴν καὶ θυμὸν τλήμονα πατρίεμος,  
 θαρσύνῃ δὲ πεισὶν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεσῶς.  
 ἔστος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ·  
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε Σάλαγγας  
 τρηχέας, σπαρδὴ τ' ἔχεθε κύμα μάχης.  
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,  
 ἄστυ τε καὶ λαὸς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,  
 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμζαλοέσσης  
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.  
 τὸν δ' ὀλοφύροισι μὲν ὁμῶς νέοι ἡδὲ γέροντες,  
 ἀσφαλέω τε πότῳ πᾶσα κέκευθε πόλις.  
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίστημοι,  
 καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἐξοπίσω.  
 εὐδέποισι κλέος ἐσθλὸν ἀπώλλυται, ἔσθ' ὄνομ' αὐτῶν·  
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίνεται ἀθάνατος,  
 ὃν τιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρναμένον τε  
 γῆς πέρι καὶ παίδων, θύξος Ἀρης ὀλέσῃ.  
 εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θαιάτοιο,  
 νικῆσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλη,  
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἡδὲ παλαιοί,  
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Αἴδον.



αἰχρὸν δ' ἐς νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι  
 νῶτον ὅπως αἰχμῇ δευρὸς ἐληλαμένος.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι  
 τηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδῶσι δακνὼν,  
 μηρὸς τε κνήμας τε κάτω, καὶ στήνα καὶ ὤμους  
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρί καλυψάμενος.  
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,  
 κινεῖτω δὲ λόζον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.  
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα, διδασκέσθω πολεμίζειν,  
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐσάτω ἀσπίδ' ἔχων.  
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοαχεδὸν ἔλχει μακρῶ  
 ἢ ξίθει στάζων δῆριον ἄνδρ' ἐλέτω·  
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,  
 ἐν δὲ λόζον τε λόζω, καὶ κυνέην κυνέη,  
 καὶ σέρονον σέρινω, πεπαλημέεις ἀνδρὶ μαχέσθω,  
 ἢ ξίθεος κώπων, ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.  
 ὑμεῖς δ' ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος  
 πῶσσοντες, μεγάλοις σφάλλετε χειρμαδίοις,  
 δόρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὰς,  
 ταῖσι πανοπλίας πλησίον ἰσάμενοι.

## III.

Οὐτ' ἂν μνησαίμην, ἔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθεῖμην,  
 ἔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαισμοσύνης,  
 ἔσθ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγέβος τε βίην τε,  
 νικῶν δὲ θείων Ὀρηόκιον Βορέην·  
 ἔσθ' εἰ Τίτωνοιο Φυὴν χαριέστερος εἴη,  
 πλατοίῃ δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω Βάβιον·  
 ἔσθ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,  
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήσθαι μελιχρόγηρυν ἔχοι,

ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολίον τε γέγειον,  
 θυμὸν ἀποπνέοντ' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,  
 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλῃς ἐν χερσὶν ἔχοντα,  
 (αἰχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)  
 καὶ χρεῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν·  
 ὃς ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἀνθὸς ἔχει,  
 ἀνδράσι μὲν θηπτός ἰδεῖν, ἐρατὸς τε γυναῖξι  
 ζωὸς ἑὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαδὰς μενέτω ποσὶν ἀμωτέροισι  
 σκηρὶχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδῶσι δακνών.

## II.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτα γένος ἐπέ·  
 θαρσεῖτ', ἔγωγε Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.  
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,  
 ἴθυσ δ' εἰς προχάμῃς ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,  
 ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτῃ δὲ μελαίνῃς  
 κῆρας, ἴσ' αὐγαῖσιν ἡλίοιο, φίλῃς.  
 ἴτε γὰρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύς ἐργ' αἰοῖσθα,  
 εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέα πολέμῃς.  
 καὶ μετὰ Φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγείραθε,  
 ὦ νέοι, ἀμωτέρων δ' εἰς κόρον ἡλάσατε,  
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες  
 ἐς τ' αὐτοχεδὴν καὶ προμάχῃς ἵναί,  
 παυρότεροι θήσκησι, σάεσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·  
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶς ἀπόλωλ' ἀρετή.  
 εἴδεῖς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,  
 ὅσσ', ἂν αἰχρὰ πάθῃ, γίνεται ἀνδρὶ κακὰ.  
 ἀργαλέον γὰρ ὅπως μετὰ Φρενὸν ἐσι δαΐζειν  
 ἀνδρὸς Φεύγοντος δηῖον ἐν πολέμῳ.

## D

αἰχρὸν δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι  
 νῶτον ὅπως αἰχμῇ δαρὸς ἐληλαμένους.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι  
 σπριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδῶσι δακνὼν,  
 μηρὰς τε κνήμας τε κάτω, καὶ σέρνα καὶ ὦμους  
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.  
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,  
 κινεῖτω δὲ λόφον δαινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.  
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα, διδασκείδω πολεμίζων,  
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐσάτω ἀσπίδ' ἔχων.  
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν, αὐτοχεδὸν ἔλχει μακρῶ  
 ἢ ξίφει ὑτάζων, δῆϊον ἄνδρ' ἐλέτω.  
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείεις, καὶ ἔω ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,  
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέη,  
 καὶ σέρνον σέρνω, πεπαλημένος ἀνδρὶ μαχεῖσθαι,  
 ἢ ξίφειος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.  
 ὑμεῖς δ' ὦ γυμνήτες, ὑπὸ ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος  
 πλώσσοντες, μεγάλοις σφάλλεξε χερμαδίοις,  
 δάρασί τε ξυστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὰς,  
 ταῖσι παντοπλῆαις πλησίον ἰσάμενοι.

## III.

Ὅτ' ἂν μῆσαίμην, ἥτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,  
 ἥτε ποδῶν ἀρετῆς, ἥτε παλαισμοσύνης,  
 ἥδ' εἰ κυκλάων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,  
 νικῶν δὲ θείων θρηίκιον βορέην.  
 ἥδ' εἰ τιβωνοῖο Φυὴν χαριέστερος εἴη,  
 πλαττοῖη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω βάβιον.  
 ἥδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,  
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστῃ μελιχόγηρυν ἔχοι,

ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,  
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κοινῇ,  
 αἱματόεντ' αἰδοῖα Φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,  
 (αἰχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)  
 καὶ χροὰ γυμνωθέντα. νέεσι δὲ πάντ' ἐπέοικεν  
 ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη,  
 ἀνδράσι μὲν θνητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς τε γυναιξὶ  
 ζωὸς ἑὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι  
 σπριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδῶσι δακῶν.

## II.

**Α**λλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτος γένος ἐσέ·  
 θαρσεῖτ', ἔγωγε Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.  
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,  
 ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,  
 ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτῳ δὲ μελαίνας  
 κῆρας, ἴσ' αὐγαῖσιν ἡλίοιο, Φίλας.  
 ἴτε γὰρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύς ἐργ' ἀρίδῃλα,  
 εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέα πολέμῳ.  
 καὶ μετὰ Φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,  
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἡλάσατε.  
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,  
 ἔς τ' αὐτοσχεδίῃ καὶ προμάχους ἰέναι,  
 παυρότεροι θνήσκουσι, σάβσι δὲ λαὸν ὁπίσσω·  
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.  
 ἐθδὲς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσκειν ἕκαστα,  
 ὅσσ', ἂν αἰχρὰ πάθῃ, γίνεται ἀνδρὶ κακά.  
 ἀργαλέον γὰρ ὅπιοις μετὰ φρενὸν ἐστὶ δαΐζειν  
 ἀνδρὸς Φεύγοντος δηῖον ἐν πολέμῳ.

\* D



# ΤΥΡΤΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ

## I.

**Τ**εθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα  
 ἀνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.  
 τὴν δ' αὐτὰ προλιπόντα πόλιν καὶ πύονας ἀγρὰς  
 πτωχεύειν, πάντων ἔς' ἀνιηρότατον,  
 πλαζόμενον σὺν μητρὶ Οἴλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,  
 παῖσι τε σὺν μικροῖς κεριδίῃ τ' ἀλόχῳ.  
 ἔχθριος γὰρ τοῖσι μετέσσεται, ὅς κεν ἵκηται,  
 χορημοσύνη τ' εἰκὼν καὶ συγερῇ πενίῃ  
 αἰχρύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,  
 πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔσσεται.  
 εἴθ' ἔτις ἀνδρὸς τοι ἀλωμένε δδεμὶ ὥσῃ  
 γίνεται, ἔτ' αἰδῶς εἰσπαίσσω τελέθει.  
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων  
 θηήσκωμεν, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.  
 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,  
 μηδὲ φυγῆς αἰχρῶς ἀσχετε, μηδὲ φόβῳ.  
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν Θρεσὶ θυμὸν,  
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.  
 τῆς δὲ παλαιότερης, ὣν ἔκτετι γένεατ' ἐλαφρὰ,  
 μὴ καταλείπωντες Σεύγετε τῆς γεραιῆς.  
 αἰχρὸν γὰρ δὴ τῆτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα  
 κείσθαι πρόθε νέων ἀνδρῶν παλαιότερον.

ἤδη

XL.

Βῆς ἔσιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκῇ  
κορωνός, ἔργων ἰδρύς.

XLI.

Ἰση κατ' ἡκὴν κύματός τε καίνεμα.

XLII.

Ελπωμαι,  
πολλὰς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ  
ὄξυς ἐλάμπων.

XLIII.

Μηδ' ὁ Ταντάλης λίθος  
ὑπερκερέαθω τῆσδε νήσῃ.



## XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς εὐῶσ' ἡλείφειο.

## XXXV.

Εσμυρισμένας κόμας  
καὶ τῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἡράσσαιο.

## XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος  
καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἶνω  
συγκεραυνωθείς Φρένας.

## XXXVII.

Εχασα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρωτο,  
ροδῆς τε καλὸν ἄνθος.

## XXXVIII.

Αἶνος τις ἔς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε,  
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ τε καί τοις  
ξυγωνίην ἔθεντο.

## XXXIX.

Ερέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,  
ἀχρυμένη σκυτάλη

πίθηκος ἥει θηρίων ἀποκριθεῖς  
μῆνος ἂν ἐχατῆν.

τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο  
πυκνὸν ἔχασα νόον.

## XXV.

Εἰ γὰρ ὥς  
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβόλης θίγειν.

## XXVI.

Ἀλλὰ μὴ ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

## XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

## XXVIII.

Εμεῦ δ' ἐκείνος εἰ καλαπρούξειαι.

## XXIX.

Ερέω πολὺ φίλταθ' ἐταίρων· τέρψεται δ' ἀκίων·  
Φιλέειν συγνόν περ ἔοντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

## XXX.

Ἡμῶλακον, καὶ περ τιν' ἄλλον ἤδ' ἄτη κιχήσατο.

## XXXI.

Εὐρῶ·  
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἀρης.

## XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

## XXXIII.

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίνετα.



## XIX.

Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀσῶν καίτ' περ εὐφημος θανάων  
γίνεται. χάριν δὲ μᾶλλον τῷ ζωῷ διώκομεν  
ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκισα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

## XX.

Κλυθ' ἀναξ Ἡφαιστε, καὶ μοι σύμμαχος γενεμένω  
ἵλαος γένε', χαρίζεαι δὲ οἷά περ χαρίζεαι.

## XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσσε τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ  
τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπὼν,

Ἡ δὲ δὴ ὥς' ὄνα ῥάχισ  
ἔσηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπίστεφής.

## XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν.  
περὶ γὰρ τῆς Θάσσε, ὡς ἥσσανος, φητίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, ἔσθ' ἐφίμερος,  
ἔσθ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

## XXIII.

Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τάναντία φρονέσης ἢ κακῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέεσσα χεῖρϊ,  
τῇ ἐτέρῃ δὲ πῦρ.

## XXIV.

Τοῖος γὰρ φιλότῃτος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυοθεῖς  
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,  
κλέψας ἐκ σπητέων ἀπαλας φρένας.

μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.  
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χᾶϊρε, καὶ κακοῖσιν ἀρχάλα  
μὴ λίην· γίγνωσκε δὲ οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπου ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν  
ἄνδρας ὀρθῶσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·  
πολλάκις δ' ἀνατρέψωσι, καὶ μαλ' εὖ βεβηκότας.  
ὕψις κλίνωσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.  
καὶ βίης χρήζων πλανᾶται, καὶ νόμ παρήγορος.

## XVI.

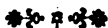
Χρημάτων ἄελπτον ἔδεν ἔσιν, ἔδλ' ἀπώμοτον,  
 ἔδ' ἑταυμάσιον, ἔπειδ' ἑ Ζεὺς πατὴρ Ολυμπῶν  
 ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας Φάος  
 ἥλκε λάμποντος· λυγρὸν δ' ἥλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος. ...  
 ἐκ δὲ τῷ ἔκ ἅπαντα πάντα ἀπώελπτα γίνεται  
 ἀνδράσιν; μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμάζεται,  
 μηδ' ὥς δελφῶσι θῆρες ἀνταμείψονται νομὸν  
 εἰνάλιον, καὶ σφι θαλάσσης ἡχῆντας κύματα  
 φίλτερ' ἢ πῶρ γενήται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

## XVII.

Ω Ζεῦ, σὸν μὲν ἔρανε κράτος, σὺ δὲ ἔργα  
ἐπ' ἀνθρώπων ρεῖς λειωγὰ τε καὶ θέμισα.

## XVIII.

Οὐ γὰρ ἐὰν λά' καθ' ἂν ᾧσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.



ἔδ' ἐ βουρύχοισι γαῦρον,  
 ἔδ' ὑπεξυρμένον.  
 ἀλλὰ μοι εἴη ῥαῖος,  
 ἀσφαλῶς βεβηκώς,  
 καὶ ἐπινοήμασι δασύς.

## X.

Οὔ μοι τὰ Γύγῃ τῷ πολυχρόστῳ μέλει.  
 ἔδ' εἰλέ πω με ζῆλος, ἔδ' ἀγαίομαι  
 θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' ἐκ ἐρῷ τυραννίδος.  
 ἀπόπρεβεν γὰρ ἐσιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

## XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε λεωλίηνω παῖ,  
 γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

## XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ, ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι.

## XIII.

Γλαῦκε ὄρα, βαθυὺς γὰρ ἤδη κύμασι τaráσσεται  
 πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεὸν ὀρφνὸν ἴσεται νέφος,  
 σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίης φόβος.

## XIV.

Θυμὲ, θυμὲ ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,  
 ἄνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξου προσθαλῶν ἐναντίον  
 τέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς  
 ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,

## IV.

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, ἔδὲ θαρμιαί  
σφενδάναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἀρης συνάγῃ  
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.  
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης  
δεσπόται Εὐβοίας δερικλυτοί.

## V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κῶβωνι θοῆς διὰ σέλμαϊα νηὸς  
φοῖτα, καὶ κοίλων πάματ' ἄφελκε κάδων,  
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός, ἔδὲ γὰρ ἡμεῖς  
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

## VI.

Θρηῶν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα  
τομίμῃ ταφῆς, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεκείνῃς

Εἰ κείνῃ κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα  
ἠφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπολήθη.

## VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι· ἔτε κάκιον  
θήσω, τερωπῶλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

## VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτῃν  
Ἠρῇ, κεριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

## IX.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγόν,  
ἔδὲ διαπεπλεγμένον,



# ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ. ΛΕΙΨΑΝΑ.

## I.

**Κ**ήδεα μὲν ζονόεντα, Περικλέες, ἔτε τις αὐτῶν  
 μεμνόμενος, θαλῆς τέρψεται ἔδὲ πότοις.  
 τοῖς γὰρ κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης  
 ἔκλυσε· οἰδαλέης δ' ἄμ' ὀδύνη ἔχομεν  
 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,  
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔβησαν  
 φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδ'· νῦν μὲν ἐς ἡμέας  
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν.  
 ἑξαῦτις δ' ἐτέρως ἐπαμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα  
 τλήτε, γυναικεῖον πένθος ἀπώσαμενοι.

## II.

**Εἰμὶ** δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Εὐναλίοιο ἄνακτος  
 καὶ Μυσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπισηάμενος.

## III.

**Α**σπίδι μὲν Σαίῳ τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω  
 εἰτὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἐκ ἐθέλων.  
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος. ἀσπίς ἐκείνη  
 ἐρρέτω. ἐξαῦθις κτήσομαι ἔκ κακίῳ.



## ΚΑΛΛΙΝΟΥ

ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέχρους τεῦ καλᾶκειοθε, κότε ἄλκιμον ἔξετε θυμόν  
 ὦ νέοι; ἔσθ' αἰδέϊοθ' ἀμφιπερικτίονας,  
 ὥδε λίην μαβίεντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε  
 ἦδσαι, αἰτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

\* - - - - -  
 καί τις ἀποθνήσκων ὕσατ' ἀκοντισάτω.  
 τιμῇν τε γάρ ἐσι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι  
 γῆς περὶ καὶ παίδων, κηριδίης τ' ἀλόχῃ,  
 δυσμενέσιν. θάνατος δέ ποτ' ἔσσεται, ὅτε ποτε κεν δὴ  
 Μοῖραι ἐπικλώσωσ'. ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω  
 ἔλχος ἀναχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ  
 ἔλσας, τοσάῳτον μεγνυμένῃς πολέμῃς.  
 ἔ γάρ πως θανάλόν γε Φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστίν  
 ἀνδρ', ἔσθ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.  
 πολλὰκι δηϊότητ' αὖ Φυγῶν καὶ δῖον ἀκόντων  
 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ Μοῖρα κίχεν θανάτῃ.  
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπας δῆμῳ φίλος ἔδ' ἐποθινός.  
 τὸν δ' ὀλίγος σενάχει καὶ μέγας, ἣν τι πάθῃ.  
 λαῶ μὲν σύμπαντι πόος κρατερόφρονος ἀνδρός  
 θήσκειντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων.  
 ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρεῶσιν  
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῆνος ἐών.

\* Hiatum supplevit CAMERARIUS hoc versu :

εὐ τὸ τῆς ἀσπίδος θιάτῳ ἐν ἀντιπῶσις πολέμῳ ,

C 4



# ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

## I.

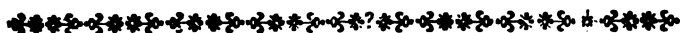
**Κ**ήδεα μὲν ζονόεντα, Περίκλεες· ἔδ' ἐ τις αὐτῶν  
 μεμνόμενος, θαλῆς τέρψεται ὅτε πότοις.  
 τοῖς γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης  
 ἔκλυσεν· οἰδαλέης δ' αἶμφ' οὔνη ἔχομεν  
 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοις κακοῖσιν,  
 ᾧ Φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔβσαν  
 φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας  
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν.  
 ἐξαῦτις δ' ἐτέρως ἐπαμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα  
 τλήτε, γυναικεῖον πένθος ἀπώσάμενοι.

## II.

**Ε**ἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Εὐαλίοιο ἀνακτός,  
 καὶ Μισσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπισηάμενος.

## III.

**Α**σπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ  
 ἐντὸς ἀμώτητον κάλλιπον ἔκ' ἐθέλων.  
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος. ἀσπὶς ἐκείνῃ  
 ἐρρέτω. ἐξαῦθις κήσομαι ὃ κακίῳ.



## Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Υ

Ε Φ Ε Σ Ι Ο Υ.

**Μ**έχρις τεῦ καλᾶκειοδε; πόκ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,  
ὦ νέοι; εἰδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικλίονας,  
ὥδε λίην μεδίεντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε  
ἦσθαι· αἰτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

\* - - - - -  
καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.  
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι  
γῆς πέρι, καὶ παίδων, κηριδίης τ' ἀλόχῃ,  
δυσμενέσι· θάνατος δέ ποτ' ἔσσεται, ὅπως οὔτε κεν δὴ  
μοῖραι ἐπικλώσωσ'. ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω  
ἔλχος ἀναρχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ  
ἔλσας, τοσσῶτον μιγνυμένα πολέμῃ.  
εἰ γὰρ κως θάνατόν γε Φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν  
ἄνδρ', εἰδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.  
πολλάκι δηιότητα Φυγῶν καὶ δῶπον ἀκόντων  
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτῃ.  
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμψως δῆμῳ φίλος εἰδὲ ποσεινός  
τὸν δ' ὀλίγος σενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ.  
λαῶ μὲν σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός  
θιήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων.  
ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν  
έρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μένος ἐών.

\* Hiatum supplevit CAMERARIUS hoc versu :

εἰ νύ τις ἀτπίδα θείῳ ἐν ἀντιδίῳ πολέμῳ,

\* C 4



## CXCVIII.

Δίνυματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὀμωνυμίαν τῇ παλαιᾷ ἥρωος Μελιάρχου τὸν  
ἐαυτοῦ τάφον ὕτως ἐκόσμησεν σιθύνῃ καὶ κάπρῃ δέρματι.

**Π**τανέ, τί σοι σιθύνῃ, τί δὲ καὶ συὸς εὐάδε δέρμα;  
καὶ τίς ἐὼν, σάλας σύμβολον ἐσσι τίνος;  
ὃ γὰρ Ερωτ' ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροιχος  
ἡμερας; αἰάζειν ὁ Φρασὺς ἔκ ἔμαθεν.  
ὃδὲ μὲν ἔδῃ αὐτὸν ταχύπῃν Κρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ  
κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθλη μέλη.  
αἰλλ' ἄρα, ναὶ δοκέω γαρ, ὁ γὰρ μὲν ἐνερθε, σοφιστὰς  
ἐσί· σὺ δ', ὁ πλερόεις, τάνομα τῷδε λέγεις.  
ἐν προβολᾷ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας, ἔς τε γέλωτα  
καὶ σπῶδαν, καὶ πᾶ μέτρον ἐρωτογράφον.  
καὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὀμώνυμον Οἰνέος ἡῶ  
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.  
χαῖρε καὶ ἐν Φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μῆσαν Ερωτι,  
καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρόσας.

## CXIX.

**Α**πύματον καμπῶϊν καταγέλλεσσα κορωνίς,  
ἐρκῆρος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,  
Φαμί τὸν ἐκ πάντων ἡθροισμένον εἰς ἐν ἄμοργμον  
ὕμνοβηταν βύβλω τᾷδ' ἐνελιζάμενον  
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, αἰμνήσον δὲ Διοκλεῖ  
ἀνθίσιν συμπλέξαι μεσοπόλον σέφανον.  
ἔλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν αἰάτοις  
σύνθρονος ἴδουμαι τέρμασιν εὐμαβίας.



ἡῶος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' Ἰμμέναιος  
 σιγαβείς γοερὸν φθέγμα μεθωρμόσατο.  
 αἱ δ' αὐταὶ καὶ Τέγλος ἐδαδᾶχεν παρὰ πασῶ  
 πῦκαι, καὶ Φθιμένας νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

## CXXVI.

**Α**γρέμας, ὦ ξένη, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς  
 εὐδαι, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,  
 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυον Ἐρωτα  
 καὶ Μῆσας ἱλαραῖς συσολίσας Χάρισιν·  
 ὃν θεόπαις ἠνδξωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·  
 Κῶς δ' ἑρατὴ μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.  
 ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, ΣΕΛΟΜ'· εἰ δ' ἐν σύ γε φοῖνιξ,  
 Αἴδονις· εἰ δ' Ἑλλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

## CXXVII.

**Ν**ᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ  
 Αἴθις ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροισ.  
 Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μῆσαις Μελέαγρος,  
 πρῶτα Μενιπωείαις συντροχάσας χάρισιν.  
 εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένη, πατρίδα, κόσμον  
 ναίομεν· ἐν θνατῆς πάντας ἔτικτε Χαιρς.  
 πλουτετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·  
 γῆρας γὰρ γείτων, καὶ γύθεν Αἰδεω.  
 ἀλλὰ με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπῶν  
 χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἴκαιο λάλον.



ἔδοκέω· σκάπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις  
 ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.  
 ἔψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχύς εἰκελος ἀνὴρ  
 ἀσφαγάλῳ; νῦν δὴ τῶτρεκὲς ἐφρασάμαν.  
 Φοινίξ ἔνικαν ἐνέπει, πάτραν δέ, μεγαυχῇ  
 ματέρα φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·  
 ὅρνις δ᾽, ὅτι γεγωνὸς ἀνὴρ, καὶ παρὰ Κύπριον  
 πρῶτος, κῆν Μῆσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.  
 σκάπτρα δ᾽ ἔχει σύνθημα λόγῳ θνάσκειν δὲ πεσόντα  
 οἰσθρεχῇ, πρωτετὴς ἐνέπει ἀσφάγαλος.  
 καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ᾽ ἔνομα πέτρος αἶδειν,  
 Ἀντίπατρον, προγόνων Φύντ' ἀπ' ἐριδοθένων.

## CXXIV.

Οἰκτρότατον ματῆρ, σε, Χαφίζε, δῶρον ἐς Αἶδαν,  
 ὀκτωκαιδέκτην ἐσόλισε χλαμύδι.  
 ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέσενεν, ἀνὴρ ἀπ' οἴκων  
 ἀλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.  
 πένθος δ᾽, ἔχ' Τρῆναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,  
 αἰ· αἰ, τὰς μαστῶν ψευδομένης χάριτας,  
 καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα  
 Σπαιογόνας στυγὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.  
 τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι  
 πενθεῖν, τοῖς δ᾽ ἀγνώως πευθεμένοις ἐλεεῖν.

## CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Αἶδαν ἐπινυμφίδιον κλεαρίσα  
 δέξατο, παρθένας ἄμματα λυομένα.  
 αἴψα γὰρ ἐσπέραιοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν  
 λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπ' αὐλαγαγεῦντο θύραι·

ἔδ' ἐμὴ μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης  
ἀπλήγῃ, πολλῇ δακτὶ παχυνόμενος.  
καὶ μὲ πρὸς κλισίαις κρύψε νέκυν, ὥς ἐν ἀνείροις  
αἰὲν ὄραϊν κοίτης γεγονέοιλα τάφον.

## CXXI.

Παμμήτορ γῇ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος ἔβαρὺν εἰς σὲ  
Λισιγένην καυτὴ νῦν ἐπέχοις ἀδαρής.

## CXXII.

Ἔειπὼν ἀπειρομένω τίς καὶ τίνας ἐσσί. Ἐφίλαυλος  
Ευκρατίδew. ἄποδαπὸς δ' εὐχέ' ἔμεν; Ἐθριασεύς.  
ἔζησας δὲ τίνα σέργων βίον; Ἐτὸν ἀρότρε,  
ἔδ' ἐτὸν ἐκ νηῶν τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.  
Ἐγῆραϊ δ', ἥ νῆσῳ βίον ἔλλυπες; Ἐῆλυθον Λυδῶν  
αὐτοβελεί, κείνων γευσάμενος κυλίκων.  
Ἐῆ πρέσβυς; Ἐκαὶ κάρτα. Ἐλάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρῇ  
σύμφωνον πιπυτῶ χέντα λόγῳ βίοντον.

## CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ἀλκιπάρου Σιδωνίῃ ποιητῇ, ἐφ' ᾧ σύνθημα ἦν ἀλέκτωρ,  
καὶ φοίνικος κλάδος, καὶ ἀσράγαλος.

Ἀθάλα, σύνθημα τί σοι γοργαπὸς ἀλέκτωρ  
ἔσα, καλλαινὰ σκαπτοφόρος πτέρυγι;  
ποσσὶν ὑφαρπαζὼν Νίκας κλάδον· ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς  
βαθμίδος προπεσὼν κέκλυται ἀσράγαλος;  
ἥ ρά γε νικάεσσα μάχα σκαπτοῖσιν ἀνακλῖα  
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀσράγαλος;  
πρὸς δὲ, τί λυτὸς ὁ τύμβος; ἐπιτρέψει ἀνδρὶ πενιχρῶ  
ὄρνιθος κλαυθαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.

ἄλλα δ' ἀντωνὸν θαμβεῖ βέλος· αἱ δ' ἔπ' οἷοις  
 πλώσει· τᾷς δ' ἔμπωνεν ὄμμι' ἔτι Φᾶσ' ὀράα.  
 αἱ δὲ λάλον σέρχασα πάλαι σῆμα νῦν ὑπὸ θαμβῶντος  
 μάτῃ σαρκωπαγῆς οἶα πέτῃγε λίθος.

## CXVIII.

Ὡνθρῶφ', Ἡράκλειος ἐγὼ σοφὰ μῆνος ἀνευρών,  
 Φημι τάδ' εἰς πάτραν κρείσσονα καὶ σοφίης.  
 λαῖξ γὰρ καὶ κοτέων, Ἀσία, ξένη, δύσφρονας ἀνδρας  
 ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.  
 ἔκ' ἀπ' ἐμεῦ; μὴ τρηχὺς· ἔπει τάχα καὶ σὺ τι πείσῃ  
 τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' εἰς ΕΦέσῃ.

## CXIX.

Εἰς τὰς Λυκαμείδας.

Δέξιτερὴν Αἰδαο θεῶ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ  
 ὄμνυμεν ἀρήτη δέμνια φερσεφόνης,  
 παρθένοι ὡς ἐσμέν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς  
 αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης  
 Ἀρχίλοχος· ἔπ' ἑών δὲ καλὴν Φάτιν ἔκ' ἐπὶ καλὰ  
 ἔργα, γυναικεῖον ἔτραπεν εἰς πόλεμον.  
 Πιερίδες, τί κόρησιν ἐθ' ὕβρισηῖρας ἰάμβους  
 ἐτραπέτ', ἔχ' ὁσίῳ Φωτὶ χαριζόμεναι;

## CXX.

Τὸν ταχύπῳ, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκνύσης  
 ἄρτι μ' ἀπὸ σέρνων, ἑατόνῃα λαγῶν  
 ἐν κίλποισι σέρχασα διέτρεφεν αἱ γλυκερόχρως  
 Φανίσσιν, εἰαρινόις ἀνθεσι βοσκόμενον.

## CXIV.

Ἀνθεμά σοι μελέαγρος ἐὼν συμπαϊκίῳρα λύχνον,  
κύπρι φίλη, μύσῃν σῶν θέτο παννυχίδων.

## CXV.

Τίς τάδε μοι θηητὰ περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε  
σκῦλα, παναισχίστην τέρψιν Εὐναλίδι;  
ἔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, ἔτε τι πῆληξ  
ἄλλοφος, ἔτε φόνῳ χροανθὲν ἄρηρε σάκος.  
ἀλλ' αὐτῶς γανόωνλα καὶ ἀσυφέλικλα σιδάρω,  
οἷά περ ἐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἕναρα  
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ  
λειθόμενα βροτέῳ σπηκὸς Ἀρηος ἔχοι.

## CXVI.

Αὐτὸς ὁ βῆς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,  
μυκᾶται, ψυχὴν ῥύόμενος θανάτῃ.  
ἀλλὰ μέγες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρεῖα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς  
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἀναξ, ἐγένεα.

## CXVII.

Ταῖα λὶ παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν Φάτιν, ἄγγελον ἄτας  
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.  
λῦε κόμας ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπενθέσι φοῖβῃ  
γυναμμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.  
ἔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἄταρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω;  
αἶ, αἶ, πλημμύρει παρθενικαῖσι φόνος.  
αἶ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γένασιν, αἶ δ' ἐνὶ κόλποις  
κίκλινται. αἶ δ' ἐπὶ γᾶς, αἶ δ' ἐπιμασιδίου.

C

καὶ ναῦται πλώεσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,  
καὶ μέλπει πετεηνά, καὶ ὠδίνεσι μέλισσαι,  
πῶς ἔχρη καὶ αἰοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν αἰῆσαι;

## CXI.

Ἡ χήεις τέτλιξ δροσεραῖς σαγόνεσσι μεθυθεῖς,  
ἀγρονόμον μέλπεις μῆσαν ἐρημολάλοισι.  
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις προινώδετι κάλοις,  
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.  
ἀλλὰ, Φίλος, Φθέγξαι τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις  
παίγνιον, ἀντῶδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,  
ὄφρα Φυγῶν τὸν Ερῶλα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω  
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

## CXII.

Ἀκρίς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,  
ἀκρίς, ἀρχαίη Μῆσα, λυγυπλίεργε,  
αὐτοφύες μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ παθαινόν,  
ἐγκρέχουσα Φίλοις ποσσὶ λάλῃς πτέρυγας,  
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,  
ἀκρί, μιτωσαμένη Θρόγγον ἐρωτοπλάνον.  
δῶρα δέ σοι γήτειον αἰεθάλῃς ὀρθρινὰ δώσω,  
καὶ δροσεραῖς σόματι χιζομένας ψεκάδας.

## CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κῆρος,  
νύψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλινδόμενον.  
τῆνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος Φίλος. ἦν δέ νιν εἰργῆς  
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καίόμενον.

## CXIV.

οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ Φίλαν σε καὶ ἐν Φθιμένοις Μελέαγρος  
αἰάζω, κενεὴν εἰς Αἰχέροντα χάριν.  
αἰ αἰ, πῶ τὸ ποβεῖνόν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Ἀιδας,  
ἄρπασεν· αἰχμαῖον δὲ ἄνθος ἔφυρε κόνις.  
ἀλλὰ σε γυνῆμαι, γὰρ παντρός, τὰν πανόδυρτον  
ἡρέμα σοῖς κόλποις, μήτηρ, ἐναγκαλίσσαι.

## CX.

Εἰς τὸ Εαρ. ἐιδύξιοι.

Χεῖμαίος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,  
πορφυρέη μείδῃσι Φεραιθέος ἑσπέρου ὥρη.  
γαῖα δὲ κυανὴ χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,  
καὶ φυτὰ θηλάσαντα νέοις ἐκόμῃσι πετῆλοις.  
οἱ δὲ ἀπαλὴν πίνοντες ἀέξιφύτῃ δρόσον Ἡῶς  
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.  
χαίρει καὶ σύριγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λυγαίνων,  
καὶ παλαιοῖς ἐρίφοις ἐπιέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.  
ἤδη δὲ πλάσσει ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται  
πνοῇ ἀπημάνῳ Ζεφύρῳ λῖνα κολπώσαντες.  
ἤδη δὲ εὐάζουσι Φερεσαφύλῳ Διονύσῳ  
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσῷ.  
ἔργα δὲ τεχνήνῃα βοηγενέεσσι μελίσσαις  
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται  
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηρῷ.  
πάντη δὲ ὀρνίθων γενεὴ λυγύφωνον αἰεδαί·  
ἀλκυόνες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,  
κύκνος ἐπ' ὄχθαισι ποταμῷ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν.  
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθλε,  
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπειαι εὐκομα μῆλα;



CV.

**Π**λέξω λευκίον, πλέξω δὲ ἀπαλὴν ἄμα μύρῳις  
 νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,  
 πλέξω καὶ κρόκον ἠδὺν· ἐπιπλέξω δὲ ὑάκινθον  
 πορφυρέην, πλέξω καὶ Φιλέραστα ρόδα,  
 ὡς αὖ ἐπὶ κροτάφοις μυροδότρους Ἡλιοδώρας  
 εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοδόλῃ τέφανος.

CVI.

**Ν**αὶ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' ἑσσιν Ἡλιοδώρας  
 φθέγμα κλύειν, ἢ τὰς λατοίδεω κινάρας.

CVII.

**Φ**αμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὐλαλὸν Ἡλιοδώραν  
 νικάσεν αὐταῖς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

**Α**νθοδίατε μέλισσα, τί μοι χρὸς Ἡλιοδώραϊ  
 ψαύεις, ἐκπρολιπῶς· εἰαρινὰς κάλυκας;  
 ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσύποισον  
 πικρὸν αἰεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει;  
 ναὶ δοκέω, τῷτ' εἶπας· ἴθι Φιλέρασε, παλίμπαθ  
 φεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἶδαμεν ἀγγελίην.

CIX.

**Δ**άκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονός, Ἡλιοδώρα  
 δάκρυμαί, σοῦ γ' αἶς λείψανον εἰς Αἶδαν,  
 δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δὲ ἐπὶ τύμβῳ  
 ὑπένδω νᾶμα πόθων, μνᾶμα Φιλοφροσύνας.

ἄπ' ἑ τάχος πεύκας, καὶ... τίς κλύπος; Ηλιοδώρας.  
βαίνει πάλιν σέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

C I.

Τρηχὺς ὄνυξ ὑπ' Ερῶλος ἀνέτραΦες Ηλιοδώρας.  
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

C II.

Εν τόδῃ, παμμήτερος θεῶν, λίτομαί σε, Φίλη Νύξ,  
ναὶ λίτομαι, κόμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,  
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ηλιοδώρας  
θάλλεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλωανόμενος,  
κοιμάδῳ μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης  
ρίπλοαδὺς κείδῳ δεύτερος Ενδυμίων.

C III.

Ω Νύξ, ὦ Φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ηλιοδώρας,  
καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δηξιχαρῆ,  
ἄρα μένει σοργῆς μοι λείψανα, χ' ὅττι Φίλησας  
μημύουσινον ψυχρᾷ θάλλει· ἐν οἰκεσίᾳ;  
ἄρά γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, κάμον ὄνειρον  
ψυχαπάτῃν σέρνοις ἀμφιβαλῆσα Φιλεῖ;  
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε  
ταῦτ' εἰσίδοις, εἴης δ' ἥς παρὲδωκα φύλαξ.

C IV.

Ο σέφανος περὶ κρατὶ μαραίνειται Ηλιοδώρας.  
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τῷ σέφανῳ σέφανος.

## XCVI.

Εἰς Ηλιοδώραν ἱταίραν.

Εντὸς ἐμῆς κραδίας τὴν εὐλαλον Ἡλιοδώραν  
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

## XCVII.

Σφαιρίζαν τὸν ἔρωτα τρέφω· σοὶ δ᾽, Ἡλιοδώρα,  
βάλλει τὰν ἐν ἔμοι παλλομένην κραδίαν.  
ἀλλ' ἄγε συμπαίκτην δέξαι Πόθον· εἰ δ᾽ ἀπὸ σεῦ με  
ρίψαις, ἐκ οἴσω τὰν ἀπάλαιστον ὕβριν.

## XCVIII.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας·  
εἰπὲ, σὺν ἀκρότῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.  
καὶ μοι τὸν βρεχθέντα μύροισ καὶ χθιζὸν ἐοῖα,  
μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει σέφανον.  
δακρύει Φιλέρασον ἰδὲ ρόδον, ἔνεκα κείναν  
ἄλλοθι, καὶ κόλποις ἡμετέροις ἐστορά.

## XCIX.

Εγχει τᾷς Παιῖδες καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,  
καὶ πάλι τᾷς αὐτᾷς ἀδυλόγῳ Χάριτος.  
αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται Θεός, ἃς τὸ ποθεῖν  
ἔνομ' ἐν ἀκρότῳ συγκεράσας πόμοι.

## C.

· · · · ·

ἄρπασαι· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγχιος εἴη,  
τίς τόσον ἀντᾶραι καὶ πρὸς ἔρωτα μάχην;

## XCIII.

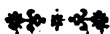
Ο ξυδῶαι κἀνάπαιες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν  
 σίφονες, ρυκτὸς κνώδαλα διαφέρυγα,  
 βαιὸν Ζηνοφίλας, λίταμαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον  
 εὔδων, τὰμὰ δ' ἰδὲ σαρκοφαγεῖτε μέλη.  
 καὶ τί πρὸς ἡλακάτην αἰδῶ; καὶ θῆρες ἀτεγκται  
 τέττωσθαι τρυφερῶ χρωτὶ χλιαινόμενοι.  
 ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμμαίλας, λήγῃε τόλμης,  
 ἢ γνώσασθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

## XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τὰς Φιλέρατος  
 Ζηνοφίλας ψαύει τῷ λαλίῳ σῆμαίλας.  
 ἔλθιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χεῖλεσι χεῖλεα θῆσθαι  
 ἀπαινεῖσι ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ πρωτόισιν.

## XCV.

Πωλείδω, καὶ ματρός ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,  
 πωλείδω. τί δ' ἐμοὶ τὸ θρασὺ τῆτο τρέφει;  
 καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι  
 κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μελαζὺ γελᾷ.  
 πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρετον, αἰέταλον, ὀξύ δεδορκός.  
 ἀγριον, εἰδ' αὐτῇ μητρὶ Φίλῃ τιθασόν·  
 πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσσειαι εἴ τις ἀπάπτης  
 ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.  
 καίτοι λίσσεται, ἰδὲ, δεδακρυμένος. ἔτι σε πωλῶ,  
 "θάρσεν· Ζηνοφίλα σύντροφος ὧδε μένει.



## XC.

Πταίης μοι κώνωψ ταχύς ἄγγελος, ἔασι δ' ἄκροις  
 Ζηνοφίλας ψάσας προσφιθύριζε τάδε·  
 Αἰγυπῖος μέμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε Φιλάντων  
 εὐδεις. εἶα, πέτευ· ναὶ Φιλόμυσε, πέτευ.  
 ἦσυχ' αὖ Φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιλον ἐγγείρας  
 κινήσεις ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπως οὐδυνας.  
 ἦν δ' ἀγαάγης τὴν παῖδα, δορᾷ σείψω σε λέοντος.  
 κώνωψ, καὶ δώσω χερσὶ Φέρεν ρότωαλον.

## XCI.

Κηρύσσω τὸν Ερωτα, τὸν ἄγριον. ἄρ' ἰ γὰρ ἄρ' ἰ  
 ὀρθρῶς ἐκ κοίτας ὥχ' ἀποσπλάμνενος.  
 ἔσι δ' ὁ παῖς γλυκίδακρος, αἰάλαλος, ὠκύς, ἀθαμβήης,  
 σιμὰ γελῶν, πτερόεις κῶτα, Φαρετροφόρος.  
 πατρὸς δ' ἐκέτ' ἔχω φράζεν τίνας· ἔτε γὰρ Αἰθέρ,  
 οὐ χθών Φησι τεκνέειν τὸν Θρασύν, ἢ Πέλαγος.  
 πάντῃ γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. αἰδ' ἔσορᾷτε  
 μή περ νῦν ψυχᾷς ἄλλα τίθησι λῖνα.  
 καίτοι κῆνος, ἰδὲ, περὶ Φωλεόν. οὐ με λέλθας  
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὀμμασι κεντρίομενος.

## XCII.

Ἦδη λευκὸν ἶον θάλλει, θάλλει δὲ Φίλομυρος  
 κάρκισσος, θάλλει δ' ἔρσιφοῖτα κρίνα.  
 ἦδη δ' ἡ Φιλέρασος, ἐν ἀνθεσιν ὠρίμων ἄνθος,  
 Ζηνοφίλα, Πειθῆς ἡδὺ τέβηλε ράδον,  
 λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπει Φαιδρᾷ γελᾶτε;  
 εἰ γὰρ καὶ κρέσσων ἀδυνάτων τεφάνων.

ἦ ῥ' ἐτύμως ὁδῷ ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον  
δῶρα διδὼς, καὐτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

**Α**δυμελῆς Μῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων  
σὺν Πειθοί, καὶ Ἔρως καλὸς ὑΦηνιόχῳ,  
ΖηνοΦίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπένειμαν, ὥπεί σοι  
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδωσαν χάριτας.

LXXXVII.

**Α**δὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλῳεις,  
ΖηνοΦίλα, τι λῖγεί, αἰδὺ κρέκεις τι μέλος.  
ποῖ σε φύγω; πάντα με περιτείχουσιν Ἐρωτες,  
ἔδῃ ὅσον ἀμωνεῦσαι βαιὸν ἐῷσι χρόνον.  
αἱ γὰρ μοι μορφαὶ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μῦσα,  
ἢ χάρις, ἢ... τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

**Ε**ὐδεις ΖηνοΦίλα, τρυφερὸν θάλας. εἴβ' ἐπὶ σοὶ νῦν  
ἄπληρος εἰσῆεν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,  
ὥς ἐπὶ σοὶ μῆδ' ἔτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμμαλα θέλγων,  
φοιτήσαι, καλαβῶ δ' αὐτὸς ἐγὼ σε μόνος.

LXXXIX.

**Αἱ** τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν τεφάνωμα συνεύνα  
ΖηνοΦίλα, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας·  
αἱ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμέναι πόθον, αἱ δ' ἐπὶ μορφαῖς  
ἡμερον, αἱ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.  
τρισσάκι σεῦ δὲ μόναι καὶ αἱ Κύπρις ὥπλισεν εὐνάν,  
καὶ Πειθῶ μύθης, καὶ γλυκὺ κάλλος Ἐρως.

Β 5.

## LXXXI.

Εἰς Δημῶ ἑταίραν.

**Ο**ρθρε, τί μοι δυσέρασε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης;  
 ἄρτι Φίλας Δημῶς χρωτὶ χλαινομένῳ;  
 εἴθε πάλιν σρέψας ταχινὸν δρόμον Εσπερος εἴης,  
 ὦ γλυκὺ Φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.  
 ἤδη γὰρ καὶ πρόδεν ἐπ' Αλκμήνην Διὸς ἦλθες  
 ἀήλιος, ἐκ ἀδαῆς δ' ἐσσί παλινδρομῆς.

## LXXXII.

**Ο**ρθρε, τί νῦν, δυσέρασε, βραδὺς περὶ κόσμον ἐλίσσῃ,  
 ἄλλος ἐπὶ Δημῶς θάλλων ἐπὶ χλανίδι;  
 ἀλλ' ὅτε τὰν ραδινὰν κόλποις ἔχον, ὥκως ἐπέστης,  
 ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ Φῶς ἐπιχαυρέκακον.

## LXXXIII.

**Δ**ημῶ λευκοπαρεῖέ, σε μὲν τις ἔχων ὑπὸ χρωτᾶ  
 τέρωται· αἱ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν σενάχει κραδία.  
 εἰ δέ σε σαββαϊκὸς κατέχει πόθος, ἔ' μέγα θαῦμα·  
 ἐς καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ερως.

## LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταίραν.

**Ζ**ηνοφίλα κάλλος μὲν Ερως, σύγκοιτα δὲ Φίλτρα  
 Κύωρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

## LXXXV.

**Τ**ίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἑταίραν;  
 τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;

## LXXVIII.

Εἰς Φανίον ἱταίραν.

Ὅ μ' ἔτρωσεν Ἐρως τόξοις, ἔ' λαμπράδ' ἀνάψας,  
 ὡς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ κραδίᾳ.  
 σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μοροΦεῖγες  
 Φανίον, ἄκρον ἑμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.  
 ἐκ δὲ με Φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ Φανίον ὥφθη  
 πῦρ ψυχῆς τῇ μῇ καϊόμενον κραδίᾳ.

## LXXIX.

Ἐσπυιδὸν τὸν Ἐρωτα Φυγεῖν. ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας  
 Φανίον ἐκ τέφρης, εἶρέ με κρατῶμενον.  
 κυκλώσας δ' ἔ' τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσαί,  
 κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἰς με λαβὼν ἔβαλεν.  
 ἐκ δὲ Φλογὸς πάντῃ μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ Φέγγος  
 λάμψαν ἑμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

## LXXX.

Εὐφορβοὶ νᾶες πελαγίτιδες, αἱ πόρον Ἑλλης  
 πλεῖτε, καλὸν κόλποισι δεξάμεναι Βορέαν,  
 ἣν πρὶ ἐπ' ἡϊόνων Κῶαν κατὰ νᾶσον ἴδητε  
 Φανίον ἐς χαροπὸν δεχομένην πέλαγος,  
 τῆτ' ἔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ νυὲ, σὸς με κομίζει  
 ἥμερος ἔ' ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.  
 εἰ γὰρ τῆτ' εὔπωσι, εὐὲς ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς  
 ἄριστος ὑμέτερας πνεύσειαι εἰς ὀνόνας.





## LXXIII.

**Μ**ατρός ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίρων  
ἀτραγάλοις, τὴμὲν Πνεῦμ' ἐκύβησεν Εἰως.

## LXXIV.

**Η**οῦς ἄγγελε χαῖρε φαισφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις  
Εσπερος, ἦν ἀπάγεις, λάθριος ἀνδρὶς ἄγων.

## LXXV.

Εἰς Τιμάριον ἐταίρῳ,

**Κ**αὐτὸς Εἰως ὁ πλανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἦλω,  
τοῖς σῆς ἀγρευθεῖς ὄμμασι, Τιμάριον.

## LXXVI.

**Ο**τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἡϊθέας Φλόγα βάλλων  
ἡγρεῦται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίῃ,  
τὸ γλυκύπικρον Εἰωτος ἔχων βέλος. ἧ τόδε καινὸν  
θάμβος ὄρω· φλέγεται πῦρ πυρὶ καϊόμενον.

## LXXVII.

**Ο**υκέτι Τιμάριον τῷ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος  
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ.  
ἀλλ' ἐπὶ μὲν νώτοιο μέλαφρονον, αἷς κέρας ἰσῶ,  
κυρτῆται, πολὺς δ' ἐκλέλυται πρότονος.  
ἑστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσμαθα μασῶν,  
ἐκ δὲ σάλε σρεπῆας γαστρός ἔχει ρυτίδας.  
ῥέοι δὲ πάνθ' ὑπὲρ αὐτὰ νεώς, κοίλῃ δὲ θάλασσᾳ  
πλημμύρει, γόνασιν δ' ἐντρομός ἐστι σάλος,  
θύσανός γ' ὅς ζωὸς ἔτ' ὦν Ἀχερυσίδα λήμνη  
πλευσεῖ ἀνωθ' ἐπιβὰς γαστρός ἐπ' εἰκοσόρῳ.

ποῖ Φέρομαι; πάντα δὲ Φρενῶν οἶακες ἀΦεῖνται.  
ἢ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐπιψόμεθα;

## LXVIII.

Ναὶ τὰν τηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,  
ἔσι καὶ ἐκ μορφῆς ἀ Τρυφέρας τρυφερά.

## LXIX.

Αφίλεως χαροποῖς Ασκληπιάς, οἶα γαλήνης,  
ὄμμασι συμπαίβει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

## LXX.

Γυμνὴν ἣν ἐσίδης Καλλίσιον, ὦ ξένη, Φήσεις<sup>ο</sup>  
ἥλλακται δὲ πάλιν γράμμα Συρηκόσιον.

## LXXI.

Νῦξ ἱερή, καὶ λύχνε, συνίστορας ἔτινας ἄλλας  
ὄρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἰλόμεθ' ἀμφότεροι.  
χὼ μὲν ἐμὲ σέρεξεν, κείνον δ' ἐγὼ ἔποτε λείψεν  
ὠμόσαμεν κοινὴν δ' εἶχετε μαρτυρίην.  
νῦν δ' ὁ μὲν ὄρκια Φησὶν ἐν ὕδατι κείνας Φέρεσθαι<sup>ο</sup>  
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποισι αὐτὸν ὀράς ἐτέρων.

## LXXII.

Ορθροδόας δυσέρωλι κακάγγελε, νῦν τρισάλασε,  
ἐπνύχιος κράζεις πλευρολυτῇ κέλαδον,  
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τῆτ' ἔτι πυκλὸς  
καὶ τὸ φιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' αἰδὺ γελαῖς οἰδύνας.  
αἴθε Φίλα θρέψαι χάρις; ναὶ τὸν βαλὺν ὄρθρον  
ἔχματα γαρεύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

## LXIV.

**Α**σρα, καὶ ἡ Φιλέρωσι καλὸν Φαίνασσα Σελήνη,  
 καὶ Νύξ, καὶ κώμων σύμπαντον ὀργάνιον,  
 αἶρά γε τὴν Φιλάσῳλον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀβρήσω  
 ἄγρυπνον, λύχῳ πολλῇ ἀποδαιομένην;  
 ἢ τιν' ἔχει σύκοιον; ἐπὶ προθύροις μαράνας  
 δάκρυσιν ἐκδήσω τὰς ἰκέτας σεφάνης,  
 ἐν τόδ' ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύτης  
 σῶν κώμων, φοργῆς σκῦλα τάδ' ἐκρέμασε.

## LXV.

**Ω** πλόκαμον Δημῆς, ὦ σάνδαλον Ηλιοδώρας,  
 ὦ τὸ μυρόρρανον Τιμαρίε πρόθυρον,  
 ὦ τρυφερὸν μείδημα βοώτιδος Αἰλικλείας,  
 ὦ τὰς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας σεφάνης.  
 ἔκети σοι χρυσὴ Φαρέτρη πτερόεντας οἷσας  
 κρύπτει, Εἰως· ἐν ἔμοι πάντα γὰρ ἐστὶ βέλη.

## LXVI.

**Ν**αὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμῆς Φιλέρωϊα κίκιννον,  
 καὶ μυρόπτην Δημῆς χρῶτα τὸν ὑπαναπάτην,  
 ναὶ πάλιν Ἰσιάδος Φίλα παίγνια, ναὶ Φιλάγρυπνον  
 λύχον ἐμῶν κώμων πολλὰ πτόνισα μέλη,  
 βαιὸν ἔχω τό γε λαφθέν, Εἰως, ἐπὶ χεῖλεσι τραῦμα·  
 εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τῆτ', εἰπὲ, καὶ ἐκπύσομαι.

## LXVII.

**Κ**ῦμα τὸ πικρὸν Εἰώτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες  
 Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,

Ἰσχυλῆαι δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρ' ἰ κίκιννος,  
 πάντα δ' ὑπ' ἀκρότη γῆα σαλευτὰ Φορεῖς.  
 ἔρρε, γύναι πάσχοινε; καλεῖ σε γὰρ ἡ Φιλόκωμος  
 πηκτὶς, καὶ κροτάλων χειροτυγῆς πάταγος.

## LXI.

Α γγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδὲ πάλι δευτέρον αὐτῇ  
 καὶ τρίτον ἄγγειλόν Δορκάς ἄπαντα· τρέχε.  
 μηκέτι μέλλε, πέτε — βραχύ μοι, βραχύ Δορκάς ἐπίχρε;  
 Δορκάς, ποῖ σπαυδεῖς; πρὶν σε τὰ πάντα μαθεῖν;  
 πρόδεις δ' οἷς ἔρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.  
 μηδὲν ὅλως ἔσσης — ἀλλ' ἴθι πάντα λέγε·  
 μὴ Φεῖδε σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς  
 ἐκπέμπω; σὺν σοι καὺτός; ἰδὲ, προάγω:

## LXII.

Εἶπε Λυκαϊνίδι Δορκάς· ἰδὲ ὡς ἐπίτηκτα Φιλῆσα  
 ἦλως· ἔ κρύπτει πλασὸν ἔρωτα χρόνος.

## LXIII.

Ε γνων, ἔ μ' ἔλασες; τί θεὸς; ἔ γὰρ με λέλυσας;  
 ἔγνω· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον;  
 ταῦτ' ἦν; ταῦτ' ἐπίορχε; μόνῃ σὺ πάλιν, μόνῃ ὑπνοῖς;  
 ὦ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι Φησί; μόνῃ.  
 ἔχ' ὁ περιβλεπτός παρικέκλιτο, καὶ μιν ἐπείδω;  
 ἔρρε κακὸν κοίτης θηρίον; ἔρρε τάχος.  
 καίτοι σοι δώσω τετραγὴν χάριν. οἶδ' ὅτι βέλαι  
 πῆνον ὀρᾶν. αὐτῷ δέσμιος ὦδε μενεῖ:



ἐν πυρὶ γενναβεῖς σέργεις Φλόγα τὰν ἐν Ἐρωτι,  
καί με πάλιν δῆσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.  
ἧ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτει  
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τὰμὰ σὺ νῦν ἐβέλεις.

## LVIII.

Οὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, Ναὶ Κύπριν, αἰλώσει  
ὧ δύσεως, ἰξῶ πυκνὰ προσπιγνυμένη;  
ἐκ ἐβόων; εἰλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς  
σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρως τὰ πλερά σε δέδεκε,  
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔσῃσε, μύροις δ' ἔρραϊνε λιπώπωναν,  
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.  
ἂ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐν πυρὸς αἰθῇ,  
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.  
τί κλαίεις; τὸν ἀτεγκλόν ὅτ' ἐν κόλποισιν Ἐρωτα  
ἔτρεφες, ἐκ ἥδεις ὡς ἐπὶ σοι τρέφετο;  
ἐκ ἥδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἀλλαγμὰ τροφείων.  
πῦρ ἅμα καὶ ψυχράν δεξαμένη χιόνα.  
αὐτὴ ταῦθ' εἶλε· Φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις  
ᾧν ἔδρασας, ὁπῶ καιομένη μέλιτι.

## LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλαὶ καίης,  
Φεύξεται, Ἐρως· καὐτὴ, χέτλι, ἔχει πτέρυγας.

## LX.

Οἶδ' ὅτι μοι κενὸς ὄρκος, ἐπεὶ σέ γε τὴν Φιλάσῳλον  
μηνύει μυρόπωνος ἀρτιδορεχῆς πλόκαμος.  
μηνύει ἀγρυπνον μὲν ἰδὲ βεβαρημένον ὄμμα,  
καὶ σφιγκλὸς σεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.

ἔδῃ ἡ νύξ, ἔ Φέγῃος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ Φίλῃρων  
 ἥδη πᾶ κραδία γνωστὸς ἔνεσι τύπος.  
 ὦ πῆλαιοι, μὴ καί ποτ' ἐφίπῃαδται μὲν, Ερωτες,  
 οἶδατ', ἀποπῃῇναι δ' ἔδῃ ὅσον ἰαχύετε.

## LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριες, τρεῖς δὲ γλυκυπάροθοι Ωραι  
 τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβόλῃσι πόθοι.  
 ἦ γὰρ Ερως τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων  
 ἔχει μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

## LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπαισθὲν Ερωτος  
 τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὐτίς ἀναφλέγεται;  
 μὴ, μὴ, πρὸς σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ Φιλάδαλε,  
 κινήσης τέφρῃ πῦρ ὑποβαλπόμενον.  
 αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε Φυγῆσαν  
 λήψεται Ερως, εὐρῶν δραπέτιν, αἰκίσεται.

## LVI.

Βελήσθω κύβος· ἄπῃ, πορεύσομαι. ἦνιδε, τόλμα  
 οἰνοβαρὲς, τίν' ἔχεις Φροντίδα; κωμάσομαι.  
 κωμάσομαι; πῇ θυμὲν τρέω; τί δ'; ἐρωτι λογισμὸς;  
 ἄπῃ τάχος. πᾶ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;  
 ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἐν μόνον οἶδα  
 τῷθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ερως.

## LVII.

Οἶσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἄγεο, κάμων  
 ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.

\* B

ἐν πυρὶ γενναθεὶς σέργεις Φλόγα τὰν ἐν Ερωτι,  
καί με πάλιν δῆσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.  
ἦ προδότας καὶ πιστὸς ἔφους, τέα δ' ὄργια κρύπτειν  
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τὰμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

## LVIII.

Ὅ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχῇ· Ναὶ Κύπριν, ἀλώσθῃ  
ὦ δύσεως, ἰξῶ πυκνὰ προστάλαμένη;  
ἔκ ἐβόων; εἰλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς  
σπαίρεις; αὐτὸς Ερως τὰ πλερὰ σε δέδεκεν,  
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔρραινε λυπώωντων,  
δῶκε δὲ διψῶσθαι δάκρυα θερμὰ πικρῶν.  
ἂ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρβι μὲν ἐν πυρὸς αἴθρῃ,  
ἄρβι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.  
τί κλαίεις; τὸν ἀτεκλῆον ὅτ' ἐν κόλπωισιν Ερωτῶτα  
ἔτρεφες, ἔκ ἦδεις ὡς ἐπὶ σοι τρέφετο;  
ἔκ ἦδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἀλλαγμάτων τροφείων,  
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.  
αὕτη ταῦθ' εἴλχ'· Φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάχνης  
ὦν ἔδρασας, ὁπλῶ καιομένη μέλιτι.

## LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίης,  
Φεύξεται, Ερως· καὐτὴ, χέτλι', ἔχει πτέρυγας.

## LX.

Οἶδ' ὅτι μοι κενὸς ὄρκος, ἐπεὶ σέ γε τὴν Φιλάσῳλον  
μηνύει μυστῶντας ἀρβιξεχῆς πλόκαμος.  
μηνύει ἀγρυπνῶν μὲν, ἰδὲ, βεβαρημένον ὄμμα,  
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.

ἔδῳ ἢ νύξ, ἔ Φέγτος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων  
 ἤδη πε κραδία γνωστὸς ἔνεσι τύπος.  
 ὦ πῆλαιοι, μὴ καὶ ποτε φέτωτασθαι μὲν, ἔρωτες,  
 οἶδατ', ἀποπαῖναι δ' ἔδῳ ὅσον ἰσχύετε.

## LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάροχοι Ωραι  
 τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰσροβόλῃσι πόθοι.  
 ἢ γάρτοι τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων  
 ἔχει μίαν τρώσεν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας.

## LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυε, τί σοι τὸ πεπαυμένον ἔρωτος  
 τραῦμα διὰ σπλάγχων αὐτίς ἀναφλέγεται;  
 μὴ, μὴ, πρὸς σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ Φιλάδαλε,  
 κινήσης τέφρη πῦρ ὑποβαλπόμενον.  
 αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε Φυγῆσαν  
 λήψεται ἔρως, εὐρὼν δραπέτιν αἰκίσεται.

## LVI.

Βεβλήθω κύβος. ἄπῃ, πορεύσομαι. ἡνίδε, τόλμα  
 οἰνοβαρές. τίν' ἔχεις Φροντίδα; κωμάσομαι.  
 κωμάσομαι. πῇ θυμὸν τρέψῃ; τί δ'; ἔρωτι λογισμός;  
 ἄπῃ τάχος. πῦρ δ' ἢ πρόσδε λόγων μελέτη;  
 ἔρριψθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος. ἐν μόνον οἶδας  
 τῷδ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμια καθεῖλεν ἔρως.

## LVII.

Οἶσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος. ἄλῃ, κάμων  
 ἄρχε, θεὸς θνατῶν ἀνιόχει κραδίαν.

B



οὐ μήτηρ σέργῃ μὲν Ἀρη, γαμέτις δὲ τέτυκται  
 ΑΦαίστῃ, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,  
 μαλρὸς δ' ἔμῃ μήτηρ αἰέμων μάλιστα θάλασσα  
 τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' ἔτε τις, ἔτε τίνος.  
 τοῦνεκεν ΑΦαίστῃ μὲν ἔχει Ὀλόγα, κύμασι δ' ὄργαν  
 σέρξεν ἴσαν, Ἀρεὸς δ' αἰμαλόφυρτα βέλη.

## LI.

Δεινὸς Ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλεόν, ἣν πάλιν εἶπω,  
 καὶ πάλιν, οἰμῶζων πολλάκι, δεινὸς Ἔρως;  
 ἦ γὰρ ὁ παῖς τῆτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακιοθεῖς  
 ἡδεταί ἢ δ' εἶπω λοῖδορα, καὶ τρέφεται.  
 θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο Φανείσα  
 κύματος, ἔξ ὑγρῷ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

## LII.

Ναὶ τὰν Κύπριν, Ἔρως, φλέξω τὰ σὰ, πάντα πυρώσας,  
 τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον Φαρέτρην.  
 φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ τεσηρῶς  
 μυχθίζεις; τάχα πρ σαρδάνιον γελάσεις.  
 ἦ γὰρ σευ τὰ ποδηγὰ πόδων ἀκύπτερα κόψας,  
 χαλκίδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.  
 καίτοι Καδμείον κράτος οἶσομεν, εἰ σε πάροικον  
 ψυχῇ συζεύξω, θῆρα παρ' αἰπολοῖς.  
 ἀλλ' ἴθι εὐσνίκηῃ, λαβὼν δ' ἐπὶ κῆρα πέδιλα  
 ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρης πτέρυγας.

## LIII.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν ἔασιν ἦχος Ἔρωτος,  
 ὄμμα δὲ σίγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.  
 οὐδ'

ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἀπαλόχροος ὤδε φιλοκλεῖς,  
 ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ... τὸ λειπόμενον.  
 ὡς γνῶς οἷος ἔμός νῆς ἄφθονος ἦν δὲ Μυῖσκω  
 λῆχος ἐνέλεψης, μηκέτ' ἰδοῖς τὸ καλόν.

## XLVII.

Εἰς Δάφνιν τιλιυτήσῃα Θρήνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμῶς χιμάροισιν ἔχεν βίον, ἔκети ναίεν  
 ὁ τραγόπης ἐβέλω Πάν ὀρέων κορυφάς.  
 τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν ἔρσιν; ὤλετο Δάφνις,  
 Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίη.  
 ἄστυ τόσῃ οἰκήσω θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην  
 σελλέσθω. τὰ πάροιθ' ἔκети Πανὶ φίλα.

## XLVIII.

Οὐ μοι παυδομανὴς κραδία. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι  
 ἀνδροπατεῖν, εἰ μὴ δὲς τι λαβεῖν ἐθέλοι;  
 αἱ χεῖρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμεύεν παρὰ κοίταις  
 εἶν — παρ ἄρσιν ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

## XLIV.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγῆς  
 πρὶν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Απολλόδοτος.  
 σέργω θῆλιν ἔρωτα. δασυτρώγλαν δὲ πίεσμα  
 λασαύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοδάταις.

## L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοι; ὃς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα  
 βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελαῖ;

## XLII.

Τί κλαίεις, Φρενολησά, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰὺς  
 ἔρριψας, δι' οὗ ταρσὸν ἀνείς πτερύγων;  
 ἦ ρά γε καὶ σε Μυῖσκος ὁ δύσμεχος ὄμμασιν αἴθει;  
 ὥς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόωθε, παθῶν ἑμαδεις.

## XLIII.

Ἦδὺς ὁ παῖς, καὶ τ' ἔνομ' ἑμοὶ γλυκὺς ἔστι Μυῖσκος,  
 καὶ χαρίεις, ὣν' ἔχω μὴ ἔχῃ Φιλεῖν πρόφασιν.  
 καλὸς γάρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· ἦν δ' ἀνηρὸς,  
 οἶδε τὸ πικρὸν Ἔρως συγκεράσαι μέλιτι.

## XLIV.

Εν σοὶ τὰμὰ, Μυῖσκε, βίβ' πρυμνήσι' ἀνῆπται·  
 ἔν σοι καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειψθὲν ἔτι.  
 ναὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κῆρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα  
 ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν Φαιδρὸν ἐπισκύνιον,  
 ἦν μοι συνεφές ὄμμα βάλης ποτὲ, χεῖμα δέδορκα·  
 ἦν δ' ἱλαρὸν βλέψης, ἡδὺ τέθνηλεν ἑαρ.

## XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα. Φέρει δ' ἐπὶ σοί με, Μυῖσκε,  
 ἀρπασὸν κάμοις ὁ γλυκύδακρυς Ἔρως.  
 κυμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος. ἀλλὰ μ' ἔς ὄρμον  
 δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

## XLVI.

Τεοπνὸς μὲν Διῶδορος, ἐν ὄμμασι δ' Ἡράκλειτος,  
 ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ἐστὺν δ' Οὐδιάδης.

Τὸν θρασὺν εἶλον ἔγώ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κείνο φρύαγμα  
 σκηπηροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.  
 τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην· φίλε κῆρε, τί θάμβος;  
 καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπῃ Ζῆνα καθεῖλεν Εἰως.

## XXXVIII.

Ἦστραίφε γλυκὺ κάλλος· ἰδὲ φλόγας ὄμμασι βάλλει.  
 ἄρα κεραυνομάχων παῖδ' ἀνέδειξεν Εἰως;  
 χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυῖσκε,  
 καὶ λάμποις ἐπὶ γὰ πυρσὸς ἔμοι φίλιος.

## XXXIX.

Εν καλὸν οἶδ'α τὸ πᾶν. ἐν ἔμοι μόνον οἶδε τὸ λίχνον  
 ὄμμα, Μυῖσκον ὁρᾶν· τάλλα δὲ τυφλὸς ἔγώ.  
 πάντῃ δ' ἐκεῖνος ἔμοι φανάζεται. ἄρ' ἐσορῶσιν  
 ὀφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

## XL.

Εἰ Ζεὺς κείνος ἔτ' ἐστίν, ὃ καὶ Γανυμήδεος ἀκμήν  
 ἀρπάξας, ἣν ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,  
 κῆμοι τὸν καλὸν ἐστίν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μυῖσκον  
 κρύπτειν, μὴ με λάθῃ, παιδί βαλὼν πτέρυγας.

## XLI.

Στήσομι ἔγώ καὶ Ζηνὸς ἑνατίον, εἴ σε, Μυῖσκε,  
 ἀρπάξεν ἑθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.  
 καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἔμοι τάδ' ἔλεξε· τί ταρβεῖς;  
 ἔ σε βαλῶ ζήλοισ' οἶδα παθὼν ἑλεεῖν.  
 ᾧ μὲν δὴ τάδε Φησὶν ἔγώ δ', ἣν μῆα παροαπτῇ,  
 ταρβῶ, μὴ ψευδὴς Ζεὺς, ἐπ' ἔμοι γέγονεν.

ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ διδιδραγμένα βάλλεν  
 ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,  
 εἴ κεν ἐμὲ κτείνης, λείψω Φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ  
 γράμματ' Ἐρωτος ὅρα ξεῖνε μαιφονίην.

## XXXIII.

Ὦν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ ἦν δὲ τὰ πάντα  
 βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τῆμπαλιν εἰδὲν ὁρῶ.

## XXXIV.

Εἰφθέγξω, ναὶ Κύπριν, αἰ μὴ Θέμις, ᾧ μέγα τολμᾷν  
 θυμὲ μαθάν' Θήρων σοὶ καλὸς ἐκ' ἐφάνη  
 σοὶ καλὸς ἐκ' ἐφάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης,  
 εἰδὲ Διὸς πῆξας πῦρ τὸ κεραυνοδόλον.  
 τοίγαρ, ἰδὲ, τὴν πρόσθε λάλον πρᾶθῃκεν ἰδέσθαι  
 δεῖγμα θρασυτομίας ἢ βαρύφρων Νέμεσις.

## XXXV.

Ἀβρᾶς, ναὶ τὸν Ἐρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυῖσκος  
 ἔσβεσεν ἐκλάμψας αἰθέρας ἥελιος.

## XXXVI.

Ὦ γρεῦθην καὶ πρόσθεν ἐγὼ πότε τοῖς δυσέρωσι  
 κώμοις ἠϊθέων πολλάκις ἐγχελάσας,  
 καὶ μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἐρως προθύροισι, Μυῖσκε,  
 σῆσεν ἐπιγράψας. Σκυλ' ἀπὸ σώφροσύνης.

## XXXVII.

Τὸν με πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ σέρνοισι Μυῖσκος  
 ὄμμασι τοξεύσας, τῆτ' ἔδοῃσεν ἔπος.

ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνης μὲν ἐν ἔρρεσι, σοὶ δ' Τάκινθος  
τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἔχέτω.

## XXVIII.

Κεῖμαι. λάξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.  
οἶδά σε, ναὶ μὰ θεῶς, καὶ βαρὺν ὄντα Φέρειν.  
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν Φρένα πυρσῶς.  
ὃ φλέξεις ἥδη· πᾶσα γὰρ ἐσι τέφρη.

## XXIX.

Κύπρις ἔμοι ναύκληρος, Εἰρως δ' οἶακα φυλάσσει  
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερσὶ πηδάλιον.  
καυμάνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, ἔνεκα δὴ νῦν  
Παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

## XXX.

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράται γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,  
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἑόντα καλόν,  
οἷα τὸν ἀδροκόμην τέργει Κλεόβελον Ἀλεξίς·  
ὄντως εὐκρατον Κύπριδος οἰνόμελι.

## XXXI.

Λευκανθὴς Κλεόβελος. ὃ δ' ἀντία τῶδε μελίχρως  
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.  
τῆνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος. οἱ γὰρ Εἰρωτες  
ἐκ λευκῶ πλέξαι Φασί με καὶ μέλανος.

## XXXII.

Λίσσομι', Εἰρως, τὸν ἄγρυπνον ἔμοι πόθον Ἡλιοδώρου  
κοίμισον, αἰδοθεῖς λίσυταν ἑμὴν ἱκέτην.

ἤγαγ' Ἐρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ' ἀπαλῶ περὶ χρωτὶ  
 σέρενα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμεν.  
 καὶ μευ νῦν θάλλει μνήμην πόθος ὄμμασι δ' ὕπνον  
 ἀγρευτὴν πλὴν ἔσθ' Ἰσμάτος αἰὲν ἔχω.  
 ὦ δύσεως ψυχῇ, παῦσαί ποτε καὶ δι' ὀνείρων  
 εἰδώλοισι κάλλεος κωφὰ χλαινομένη.

XXV.

Ἡρκαί μευ κραδίας ψαύειν πόνος ἧ γὰρ αλύων  
 ἀκρουχὶ ταύτων ἔκτισ' ὁ θερμὸς Ἐρως.  
 εἶπε δὲ μειδήσας. ἔξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κράμα,  
 ὦ δύσεως, λάβρω πτόμενος μέλιτι.  
 ἐξ ἧ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἡϊθέοις Διόφαιλον  
 λεύσσω, ἔτε Φυγεῖν, ἔτε μένεν δύναμαι.

XXVI.

Εἰνόδιος σείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἀλεξην,  
 ἀρτικόμεν καρπὸν κειρομένης θέρους.  
 διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον αἱ μὲν Ἐρωτος,  
 παιδὸς ἀπὸ ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡελίος.  
 ἀλλ' ἄς μὲν νύξ αὐτὴς ἐκοίμισεν. ἄς δ' ἐν ὀνείροις  
 εἰδῶλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.  
 λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν.  
 ἔμπνην πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικαὶ σύριγες ἐν ἔρεσι μηκέτι Δάφνιν  
 φωνεῖτ', αἰγιόγατ' Πανὶ χαριζόμεναι.  
 μηδὲ σὺ τὸν σερχθέντα λύρη φοίβοιο, προφῆτι  
 Δάφνη παρθενίη, μέλφ' Ἰάκινθον ἔτι.

ἀρκέσατε, ξείνοι, καὶ μὲ Ξεῖνου πρὸς Ἐρωτος  
δέξαοθ' ὀλγύμενον τὸν Φιλίας ἱκέτην,

## XXI.

Σοὶ με Πόθων δέσποινά θεῇ πόρε, σοὶ με, Θεόκλεις,  
ἄβροπᾶέδιλος Ἐρως γυμνὸν ὑπεφόρεσεν,  
Ξεῖνον ἐπὶ Ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλνοῖς·  
ἡμεῖσ' αὖ δὲ τυχεῖν ἀκλινέος Φιλίας.  
ἀλλὰ σὺ τὸν τέργοντ' ἀπαναίνας, οὐδέ σε θέλγει  
οὐ χρόνος, οὐ ξυγῆς σύμβολα σωφροσύνης.  
ἴλαθ', ἀναξ, ἴλαθι· σέ γάρ θεὸν ὤρισε Δαίμων  
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτῃ.

## XXII.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην  
κηρύσσει πόλεμον δέρρις ἐπιδοσάταις.  
ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάσθ' ὀρώων, μὴ γαῦρα Φρυάσσου.  
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς Φυομένη Νέμεσις.

## XXIII.

ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι,  
ἀντίον εἰς τρυφεράς ἡγκαλίσασθε χέρας,  
οὔνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ  
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τετραπὰ λαλεῖ.  
τηλόβι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὥς ἂν Ὀλύμπῳ  
Ζεὺς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

## XXIV.

Ἦδύ τι μοὶ διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἄβροα γελαῖνα  
ὀκλῶκαιδεκῆτη παῖδα μετ' ἀγκαλίστην



οὐκ, αὐτὸν τὸν πλανὸν ἐπὶ μῦνυμαι, οὐ ποτ' αὖ ἐγνώσῃς  
ἐκ μαρφᾶς, τίς ἐφυ Ζωίλος, ἢ τί Εἰώς.

## XVIII.

Ψυχροπύεται δυσέρωτες, ὅσοι Φλόγα τὴν Φιλόπαιδα  
οἶδαίτε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,  
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης  
ἐκ χιόνος τῇ μῇ χεῖτε περὶ κραδίη.  
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ' ὁμόδουλοι,  
πρὶν ψαῦσαι σπαλάγχων, πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσαίτε.

## XIX.

Ὁνθρώποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν  
ἄρτι με πρῶτόπλανον ἵχνος ἐρεϊδόμενον  
ἔλκει τῇδ' ὁ βίαιος Εἰώς· Φλόγα δ' οἷα προφαίγων  
παιδὸς ἀπασφράττει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.  
βαίνω δ' ἵχνος ἐπ' ἵχνος, ἐν αἰέρι δ' ἡδὺ τυτωθὲν  
εἶδος ἀφαρπάξων χεῖλεσιν ἡδυφιλῶ.  
αἶρά γε τὴν πικρὰν προφυγῶν ἄλλα, πᾶλύ τι κείνης  
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κῦπριδος;

## XX.

Οἰνοπύεται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγους ἅμα πόνηον  
καὶ κλώπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον.  
ἄρτι γὰρ ἐκ νηὸς με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν  
ἀγρεύσας ἔλκει τῇδ' ὁ βίαιος Εἰώς, .  
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διασεύχοντ' ἐνόησα.  
αὐτόματος δ' ἄκων ποσσὶ ταχύς φέρομαι.  
κωμάξω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ θρένα, πῦρ δὲ γεμιθεῖς.  
ἀλλὰ, φίλοι, ξείνῳ βαίον ἐπαρκέσαίτε,

## XIV.

Οὐκ ἐθέλω χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει,  
 ὡς ἤδη νέκλαρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.  
 οὐκ ἐθέλω. τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα  
 ἀνάλλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;  
 αἰρούμαι τόδ' ἐ μοῦνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ολυμπεον,  
 ἐκ γῆς νύτ' ἔρα ποδῶν δάκρυα τὰμὰ λάβοι,  
 μεταμόσυνον σοργᾶς· γλυκὴ δ' ὄμμασι νεῦμα δι' ὕγρον  
 δοίη, καὶ τι Φίλημ' ἀρπάσαι ἀκροθιγές.  
 τᾶλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,  
 ἢ τάχα που κήγ' ἄν γεύσομαι ἀμβροσίας.

## XV.

Ἦδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν αὐτῶνος  
 Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειψθὲν ἔτι,  
 χέτλιος Ἡράκλειον ἰδὼν· ἔση γὰρ ὑπ' αὐγὰς  
 ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακίην.  
 ἀλλὰ μοι ἔρ' οὐ Δᾶμι δυσάμμορε. καὶ τὸς Εἰώλος  
 ἔλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

## XVI.

Ἦ τι πάθω, κλεόεσσε, τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων  
 βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδίῃ;  
 λίσσομαι, ἀκοήτῳ μένυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θείσθαι,  
 κάλῳ, ἐπιγράψας· Δῶρον Εἰώος Αἰδῆ.

## XVII.

Εἰ μὴ τόξον Εἰώος, μηδὲ πτερά, μηδὲ Φαρέτραν,  
 μηδὲ περιβλήτους εἶχε Πέδων ἀκίδας,

## XI.

Εἰς ἁρκίον τινα πόν οὗ ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην Ζωογλύφος ἄνυσ' Ερωῖος  
 Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπώσάμενος·  
 νῦν δ' ὁ Θεῶν κάλλιστος Ερως ἔμψυχον ἄγαλμα,  
 αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλης·  
 ὃφρ' ὁ μὲν ἐν Θρατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι Φίλιρα βραβεύη,  
 γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι.  
 ὀλβίῃσι Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα  
 καινὸν Ερῶτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

## XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι Ζωογλύφος ἄβρον Ερῶτα  
 ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον  
 πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων  
 τὸν τριπαινοῦργον Ερῶτ' ἔπλασεν ἐν καρδίᾳ.  
 ἥ τάχα τούνομ' ἔχει ταῦτόν μόνον, ἔργα δὲ κρείσσων,  
 οὐ λίθον, ἀλλὰ Φρενῶν πνεῦμα μεταρρυθμίσας.  
 ἴλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὃφρα τυπώσας  
 ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ερωτος ἔχοι.

## XIII.

Σιγῶν Ηράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ·  
 Καὶ Ζηνὸς Φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.  
 ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ ξέροισι τόδε Φωνεῖ  
 Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.  
 εἰς αἶμος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ' ὅσων  
 λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

VII.

Ὀύριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες,  
 ἥμισυ μου ψυχᾶς ἄρπασεν Ἀνδράγαθον.  
 τρεῖς μάκαρες νᾶες, τρεῖς δὲ ὄλβια κύμαλα πόντου,  
 τέτρακι δὲ εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος·  
 εἴδ' εἶην δελοῖς, ἢ ἐμοῖς βασιλῆος ἐπ' ὤμοις  
 πορθμευεῖς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα ῥόδον.

VIII.

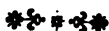
Ἀρνεῖται τὸν Ερωῖα τεκεῖν ἡ Κύπρις ἰδοῦσα  
 ἄλλον ἐν ἡϊθέοις Ἰμερον Ἀντίοχον.  
 ἀλλὰ νέοι στέργειε νέον Πόβον. ἦ γὰρ ὁ κοῦρος  
 εἴρηται κρείσσων οὗτος Ερωτος Ερωος.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερωος, καὶ μὴ πλερὰ, μηδ' ἐπὶ νώτῃ  
 τόξα τε καὶ Φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,  
 ναὶ μὰ τὸν ἄβρὸν ἔφηβον ἐπώμνυμαι, Ἀντίοχος μὲν  
 ἦν ἄρ' Ερωος, ὁ δὲ Ερωος τούμπωλιν Ἀντίοχος.

X.

Δίψων ὡς ἐφίλησα θέρους ἀπαλόχροα παῖδα,  
 εἶπα τότε αἰχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγάν·  
 Ζεῦ πάτερ, ἄρα φίλημα τὸ νεκιάρειον Γανυμήδεος  
 πίνεις, καὶ τόδ' εἰ χεῖλεσιν οἰνοχοεῖ;  
 Καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἡϊθέοισι φίλῃσας  
 Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέτωκα μέλι.



## XI.

Εἰς ὠραῖόν τινα νέον ἔ' ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ερωτος  
 Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπώσάμενος·  
 νῦν δ' ὁ Θεῶν κάλλιστος Ερως ἔμψυχον ἄγαλμα,  
 αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·  
 ὅφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι Σίλῃρα βραβεύη,  
 γὰρ θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτοροφωῶσι Πόθοι.  
 ὀλβίῃσι μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα  
 καινὸν Ερωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

## XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἄβρὸν Ερωτα  
 αἴψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον  
 πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων  
 τὸν τριτῶν ἄντρον Ερωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.  
 ἦ τάχα τῆνομ' ἔχει ταῦτόν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσων,  
 ἔ' λίθον, ἀλλὰ Φρενῶν πνεῦμα μεθαρρυσμίσας.  
 ἵλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὅφρα τυπώσας  
 ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ερωτος ἔχῃ.

## XIII.

Σιγῶν Ηράκλειτος ἐν ὄμμασι τῆτ' ἔπος αὐδᾷ·  
 Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.  
 ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέροισι τόδε Φωνεῖ·  
 Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλαινόμενον.  
 δύσανος παῖδων ὃς ἐδέξατο, τῷ μὲν αὖ' ὄσσαν  
 λαμπάδα, τῷ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

## VII.

Ὅυριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες,  
 ἥμισυ μευ ψυχᾶς ἄρπασεν Ἀνδράγαθον.  
 τρεῖς μάκαρες νᾶες, τρεῖς δ' ὄλβια κύματα πόντος,  
 τέττακι δ' εὐδαιμόνων παιδοφορῶν ἄνεμος.  
 εἴθ' εἴπ' δελφίς, ἵν' ἐμοῖς βασιλικὸς ἐπ' ὤμοις  
 προθμευθεῖς ἐσίοῃ τὰν γλυκύπαιδα ρόδον.

## VIII.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδῆσθαι  
 ἄλλον ἐν ἡϊθέοις ἱμερον Ἀντίοχον.  
 ἀλλὰ νέοι σέργοιτε νέον Πόθον· ἡ γὰρ ὁ κῆρος  
 εἴρηται κρείσσων ἔτος ἔρωτος ἔρωτος.

## IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν ἔρωτος, καὶ μὴ πλερὰ, μηδ' ἐπὶ νάτων  
 τόξος τε καὶ Φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,  
 ναὶ μὰ τὸν αἰδρὸν ἔφηβον ἐπὶ ὀμνυμαι, Ἀντίοχος μὲν  
 ἦν ἄρ' ἔρωτος, ὁ δ' ἔρωτος τοῦμπωαλιν Ἀντίοχος.

## X.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρους ἀπαλόχροα παῖδα,  
 εἴπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποστροφυγών·  
 Ζεῦ πάτερ, ἄρα φίλημα τὸ νεκτάρειον Γανυμήδεος  
 πίνεις, καὶ τότε σοι χεῖλεσιν οἰνοχοεῖς  
 καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἡϊθέοισι Φιλῆσας  
 Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.



ποῖ ρέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; Φαμί δὲ καὺτὰν  
 Κύπριν ἐρεῖν Νικᾶ τὸ Θρασὺ παιδάριον.

## IV.

Ω προδότης ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἱξῶ  
 Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χοιόμενοι,  
 ἤρπασατ' ἄλλον Ερωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη  
 σκορπῶν, ὡς τέΦρη πῦρ ὑποβάλλωμενον.  
 δραῖδ' ὅ τι καὶ βέλεθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε  
 δάκρυα, πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;  
 ὀπατᾶδ' ἐν κάλλει, τύφειδ' ὑποκαίόμενοι νῦν,  
 ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ερως.

## V.

Εἴ σε Πόθοι σέργουσι, φιλοκλέες, ἢ τε μυρότῶνους  
 Πειθῶ, καὶ κάλλεος ἀνθολόγοι Χάρῃες,  
 αἰγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκύς ἀντίος εἰδῆ  
 Δωρόθεος, κείδω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,  
 ἰαίνοι δὲ Δίων, τὸ δέ γ' εὖστοχον ἐν χερὶ τείνων  
 σὸν κέρας Οὐδιάδης αὐτὸ περισκυθίσαι,  
 δοίη δ' ἡδὺ Φίλημα φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,  
 Θλίβοις δ' Εὐδήμον τυτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.  
 εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι Θεός, ὦ μάκαρ, οἷαν  
 ἀρῆύσεις παίδων Ρωμαϊκὴν λοπαάδα.

## VI.

Ζωροπῶτε δύσεως, καὶ σοῦ Φλόγα τὰν Φιλόπαιδα.  
 κοιμάσαι λάθας δωροδότης Βρόμιος.  
 Ζωροπῶτε, καὶ πλήρης ἀφυσσάμενος σκύφος οἶνας  
 ἐκκρουσον συγεράν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

ναὶ μὴν καὶ χρύτειον αἰεὶ θείοιο Πλάτωνος  
 κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάνθοι λαμπρόμενον.  
 ἄσρων τ' ἴδριν Ἀραβὸν ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς  
 Φοίνικος κείρας πρῶτογόνους ἔλικας,  
 λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν Φλογὶ μίξας  
 Φαίδιμου, Ἀηλαῖου τ' εὐτροφὸν ὄμμα βοῶς,  
 τὸν τε Οὐλάκρηλον Θεοδώριδew νεοθαλῆ  
 ἔρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα φανέw,  
 ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραθα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης  
 καὶ σφετέρης ἐτι παυ πρῶτα λευκοῖα,  
 ἀλλὰ Φίλοις μὲν ἐμοῖσι Φέρω χάριν' ἐστὶ δὲ μύταις  
 κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς σέφανος.

## II.

Πάγκαρπὸν σοι, Κύπρι, καθήρομσε, χειρὶ τρυγῆσας  
 παίδων ἄνθος, Ἐρως ψυχαπάτης σέφανον,  
 ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπαλεξεν Διόδωρον,  
 ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκοῖον.  
 ναὶ μὴν Ἡράκλειον ἐνέπαλεκεν, ὅς ῥ' αἶψ' ἀκάνθης  
 ἦν ῥόδον' οἰάνθη δ' ὥς τις ἔβαλλε Δίων·  
 χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,  
 ἐν δ' ἔβαλ' ἐρπύλλου κλωνίον, Οὐδιάδην,  
 ἀβροκόμην δὲ Μυῖσκον, αἰθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,  
 ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδέξετο.  
 ὀλβίῃη γῆσιν ἱερὰ Τύρος; ἢ τὸ πυρίπνου  
 ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνδροφόρον.

## III.

Ἀ Κύπρις θήλεια γυναικομαῖη Φλόγα βάλλει  
 ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἐρως ἱμερον ἀνιοχεῖ.



βλαισὴν τε πλαΐάνισον ἀπέθρισε Παμφίλου, ὕγροῖς  
 σύμπλεκτον καούης ἔρνεσι Παϊκράτεος,  
 Τύμνέω τ' εὐπέταλον λεύκη, χλοερὸν τε σίσυμβρον  
 Νικίου, Εὐφῆμου τ' ἀμμότροφον πάραλον  
 ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἠδὲ τε μύρτον  
 Καλλιμάχου, συφελοῦ μεσὸν αἰεὶ μέλιτος,  
 λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος, ἰδ' ἐν Μούσαισιν ἄμεινον  
 ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔχεν ἑωπυμῆην.  
 τῆσι δ' ἄμ' Ἠγησίπῳπον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,  
 Πέρσου δ' εὐώδη ῥαῖνον ἀμψάμενος,  
 σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοίμου,  
 καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,  
 σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ φαέννου  
 τέρμινθον, βρωλήν τ' ἀχράδα Συμμίει  
 ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος Ἀμωμήτιο σέλινα,  
 βασιὰ δὲ καὶ κνιζῶν ἄνθεα Παρθένιδος,  
 λείψανά τ' εὐκαρπεῦν' ἡ μελισσάκων ἀπὸ Μουσῶν,  
 ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδειω τάχχας  
 ἐν δ' ἄρ' Ἀνακρεῖον' ἴα, τὸ μὲν γλυκὺ κῆνο μέλισμα  
 νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὐσπερον ἀνέμμιον  
 ἐν δὲ καὶ ἐκ Φοβερῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκανθές  
 Αρχιλόχου, μικρὰς τράγ' ἄς ἀπ' ὠκεανοῦ  
 τοὺς δ' ἄμ' Ἀλεξάνδροιο νέους ὀρωθηκας ἐλαίης,  
 ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.  
 ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἦκε, Πολύστρατον, ἄνθος αἰοιδῶν,  
 Φοίνισσάν τε νέαν κύπερον ἀπ' Αἰγυπιάτρε'  
 καὶ μὴν καὶ Συρίαν σαχυότριχα θήκαλο νάρδον,  
 ὕμνοθέταν, Ερμού δῶρον αἰεδόμενον  
 ἐν δὲ Ποσειδίπῳπὸν τε καὶ Ἠδύλον, ἄγρ' ἀρούρης,  
 . Σικελιδεῶ τ' ἀνέμοις ἄνθεα Φυόμενα



# ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

## I.

**Μ**οῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρτων αἰοιδάν;  
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοῦέταν σέφανον;  
αἶνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλω δὲ Διοκλεῖ  
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπώνησε χάριν.  
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς  
λείρια, καὶ Σαπφoῦς βασιὰ μὲν, ἀλλὰ ρόδα,  
νάρκισσόν τε τορῶν Μεναλιππίδου ἔγκυον ὕμνων,  
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδει·  
σὺν δ' ἀναμῖξ πλέξας μυρόωνον εὐάνθεμον ἶριν  
Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως·  
τῇ δ' ἄμα καὶ σάμψυχον ἄφ' ἠδύωνιο Ριανοῦ,  
καὶ γλυκὺν Ἡρίνης παρθενόχρω' αἰ κοόκον,  
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὕμνωτόλοις ὑάκινθον,  
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον,  
ἐν δὲ Λεωνίδει φαλεροῦς κισσοῖο κορύμβους,  
Μνασάλκου τε κόμας ὀξύπτερου πίτυος·

Α



Pompejus	II, 105.	Thallus	II, 164.
Posidippus	II, 46. 528.	Theætetus	II, 251. III, 131.
Praxille	I, 157.	Theætetus <i>Scholasticus</i>	II, 514.
Proclus	II, 441.	Themistius	II, 404.
<i>Michaël Pfellus</i>	III, 127.	Theo	II, 405. III, 4.
Ptolemæus	II, 66.	Theocritus <i>Chius</i>	I, 184.
Pytheas	II, 244.	Theocritus <i>Syracusanus</i>	I, 264.
		Theodoretus	II, 450.
Quintus <i>Smyrnaus</i>	II, 475.	Theodoridas	II, 41.
		Theodorus	III, 6.
Rhianus	I, 479. II, 526.	Theofebia	II, 450.
Rufinus	II, 390.	Thomas <i>Patricius</i>	III, 124.
Rufus	II, 490.	Thomas <i>Scholasticus</i>	III, 125.
		Thucydides	II, 236.
Sabinus	II, 304.	Thymocles	II, 259.
Samius	I, 485.	Tiberius <i>Illustris</i>	III, 7.
Sapho	I, 54.	Timocreon	I, 148.
Satyrius <i>Thyillus</i>	II, 276.	Timon <i>Misanthropus</i>	I, 153.
Scythinus	II, 104.	Timon <i>Phliasus</i>	II, 67.
Secundus	III, 5.	Trajanus	II, 265.
Seleucus	II, 527.	Troilus	II, 450.
Serapio	II, 291.	Tryphon	II, 451.
Simmias <i>Thebanus</i>	I, 168.	Tymnes	I, 505.
Simmias <i>Rhodius</i>	I, 204. II, 525.	Tyrtæus	I, 48.
Simonides	I, 120.		
Solon	I, 64. L. 236.	Xenocrates	II, 59.
Sephocles	I, 163.	Xenocritus	II, 256.
Sophronius	III, 125.		
Sosipater	I, 504.	Zelotus	II, 400.
Speusippus	I, 176.	Zenobius	II, 402.
Strato	II, 359.	Zenodotus <i>Epheſius</i>	II, 61.
Syneſius <i>Philosophus</i>	II, 449.	Zenodotus <i>Stoicus</i>	II, 78.
Syneſius <i>Scholasticus</i>	III, 11.	Zosimus	II, 452.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΙ.



Meleager	I, 1.	Panyasis	III, 328.
Menander	I, 203.	Parmenion	II, 201.
Menecrates	I, 476.	Parrhasius	II, 60.
Mefomedes	II, 292.	Paulus	III, 71.
Metrodorus	II, 476.	Perfes	II, 4.
Michaël	III, 124.	Phædimus	I, 261.
Mimnermus	I, 60. II, 522.	Phaënnus	I, 257.
Mnasalcas	I, 190.	Phalæcus	I, 421. II, 525.
Mofchus	I, 394.	Phanias	II, 52.
Munatius	II, 240.	Phanocles	I, 414.
Mucius <i>Scævola</i>	II, 265.	Philemon	II, 61.
Myrinus	II, 107.	Philetas	I, 189. II, 523. L. 234.
Myro	I, 202.	Philiadas	III, 329.
		Philippus <i>Rex</i>	I, 492.
Nestor	II, 344.	Philippus <i>Theſſalonicenſis</i>	
Nicænetus	I, 416.		II, 211.
Nicander	II, 2.	Philiscus	I, 184.
Nicarchus	II, 349.	Philo	II, 401.
Nicias	I, 248.	Philodemus	II, 83.
Nicomachus	II, 283.	Philostratus	II, 400.
Nicomedes	II, 382.	Philoxenus	II, 58.
Nilus	III, 14.	Phocylides	I, 77. II, 522.
Noffis	I, 194.	Pindarus	II, 523.
Numenius	II, 346.	Pinytus	II, 288.
		Pifander	II, 294.
Oenomaus	II, 402.	Pifo	II, 108.
Oneſtes	II, 289.	Pittacus	I, 154.
Orpheus	III, 1.	Plato <i>Philofophus</i>	I, 169.
		Plato <i>Junior</i>	I, 175.
Palladas	II, 406. III, 332.	Polemo	II, 184.
Pamphilus	I, 258.	Pollianus	II, 439.
Pancrates	I, 259.	<i>Julius</i> Polyænus	II, 287.
Panteleus	II, 404.	Polyſtratus	II, 1.

)( )( )(



Eratoſthenes <i>Scholaſticus</i>	III, 123.	Hermocreon	II, 252.
Erinne	I, 58.	Hermodorus	I, 262.
Erycius	II, 295.	Herodes <i>Atticus</i>	II, 300.
Etrufcus	II, 307.	Herodicus	II, 65.
Euclides	I, 168.	Hippias	II, 57.
Evenus	I, 164.	Hippo	III, 330.
Eugenes	II, 453.	Hybrias	I, 159.
Euodus	II, 288.	Ion	I, 161.
Euphorion	I, 256.	Irenæus	III, 10.
Eupithius	II, 402.	Iſidorus <i>Ægeates</i>	II, 471.
Euripides	II, 57.	Iſidorus <i>Scholaſticus</i>	II, 474.
Eutolmius	III, 8.	Julianus <i>Imp.</i>	II, 403. III, 332.
		Julianus <i>Ægyptius</i>	II, 493.
<i>Statilius Flaccus</i>	II, 262.	Julianus <i>Anteceſſor</i>	III, 9.
Fronto	II, 346.		
		<i>Tullius Laurea</i>	II, 102.
Gabrias	L. 311.	Leo <i>Philofophus</i>	III, 128.
Gabriel	III, 7.	Leonidas <i>Tarentinus</i>	I, 220.
<i>Cn. Lentulus Gætulicus</i>	II, 166.	Leonidas <i>Alexandrin.</i>	II, 190.
<i>Ælius Gallus</i>	II, 106.	Leontius	III, 103.
Gauradas	II, 440.	Libanius	II, 404.
<i>Tullius Geminus</i>	II, 279.	<i>Corn. Longinus</i>	II, 200.
Germanicus	II, 159.	Lucianus	II, 308.
Glaucus	II, 347.	Lucillius	II, 317.
Glyco	II, 278.		
		Macedonius	III, 111. 332.
Hadrianus	II, 285.	<i>Q. Mæcius</i>	II, 236. III, 332.
Hedylus	I, 483. II, 256.	Magnus	II, 304.
Hegeſippus	I, 254.	Marcellus	II, 302.
Heliodorus	II, 306.	Marianus	II, 511.
Helladius	II, 438.	Marinus	II, 446.
Heraclides	II, 261.	Matron	II, 245.



Aristodicus	II, 260.	Crates <i>Grammaticus</i>	II, 3.
Aristoteles	I, 177.	Crinagoras	II, 140.
Artemidorus	I, 263.	Cometas	III, 15.
Artemo	II, 79.	Cosmas <i>Monachus</i>	III, 127.
Asclepiades	I, 211.	Christodorus	II, 456.
Asclepiodotus	II, 490.	Cyllenius	II, 282.
Asinius <i>Quadratus</i>	II, 299.	Cyrillus	II, 491.
Astydamas	III, 329.	Cyrus	II, 454.
Athenæus	II, 257.		
Automedon II, 207.	III, 331.	Damagetas	II, 38. III, 331.
		Damascius	II, 475.
Bacchylides	I, 149.	Damocharis	III, 69.
Joannes Barbucallus	III, 11.	Damostratus	II, 259.
Lollius Bassus	II, 160.	Daphitas	III, 330.
Bianor	II, 154.	Demetrius	II, 65.
Rias	I, 154.	Democritus	II, 260.
Bio	I, 383.	Demodocus	II, 56.
Boëthus	II, 127.	Diocles	II, 182.
		Diodorus <i>Zonas</i>	II, 80. III, 331.
Callias	II, 3.	Diodorus <i>Junior</i>	II, 185.
Callicter	II, 294. 529.	Diogenes <i>Episcopus</i>	II, 492.
Callimachus	I, 423.	Dionysius	II, 253. 529.
Callinus	I, 39.	Diophanes	II, 259.
Callistratus	I, 155.	Diophantus	II, 307.
Capito	II, 199.	Dioscorides	I, 493.
Carphylides	II, 401.	Diotimus	I, 250.
Cerealis	II, 345.	Dorieus	II, 63.
Chæremon	II, 55.	Dosiadas	I, 412.
Chærilus	I, 185.	Duris	II, 59.
Claudianus	II, 447.		
Cleantes	L. 225.	Empedocles	I, 163.
Cleobulus	I, 76.	Epigonus	II, 306.
Crates <i>Thebanus</i>	I, 186.	Eratotheneſ <i>Cyrenæus</i>	I, 477.



INDEX POETARUM,  
 quorum Carmina aut fragmenta in hæc Analecta re-  
 lata. Numerus Romanus Volumen indicat:  
 Arabicus paginam: L. lectiones.

<b>A</b> blabius	II, 451.	Antipater <i>Sidonius</i>	II, 6. 527.
Aceratus	II, 189.	Antipater <i>Theſſalonic.</i>	II, 109.
Addæus	II, 241.	Antiphanes	II, 204. III, 331.
Admetus	II, 308.	Antiphilus	II, 169.
Æmilianus	II, 275.	Antistius	II, 284.
Æschines	I, 175.	Antonius	II, 240.
Æschrio	I, 189.	Anyte	I, 197.
Æschylus	I, 148. II, 523.	Apollinarius	II, 283.
Æsopus	I, 76.	Apollonidas	II, 132.
Agathias	III, 33.	Apollonius	II, 358.
Agis	I, 185.	Arabius	III, 109.
Alcæus <i>Meſſenius</i>	I, 486.	Aratus	I, 253.
Alexander	I, 418.	Arceſilaus	II, 62.
Alpheus	II, 128.	Archelaus	II, 58. III, 330.
Ammianus	II, 385.	Archias	II, 92. 528.
Ammonius	II, 448.	Archilochus	I, 40. L. 236.
Anacreon	I, 79.	Archimelus	II, 64.
Andronicus	II, 399.	<i>M.</i> Argentarius	II, 266. 529.
Antagoras	I, 260.	Arion	III, 327.
Antigonus	II, 244.	Ariphron	I, 159.
Antimachus	I, 167.	Aristo	II, 258.
Antiochus	II, 305.	Aristocles	II, 108.



humanissimi viri liberalitas eo majori cum laude prædicanda mihi est , quo minus facilem malignioremque aliorum cum sæpe expertum fuisse morositatem scio. Ex illo apparatu quædam distraxerat vir eximius : in iis vero , quæ ad me transmisit, epigramma reperi ineditum , de quo in lectionibus monui, indicem satis accuratum Planudeæ , ad Stephani editionem accommodatum , & quod præcipuum est, exemplar editionis Stephani cum infinitis emendationibus , quarum quas admiserim erudito viro acceptas tuli, aut si forte alicubi illius non memini, non eo hoc factum consilio , ut ei aliquid sublegerem, alienaque pro meis venditarem, sed quia quum emendationem aliquam mox in unum mox in alterum, ut fors ferebat, eorum tam scriptorum quam impressorum exemplarium, quæ mihi ad manum erant, transferrem, oræque adscriberem, sæpe laboris quadam impatientia festinationeque mea accidit, ut auctorem & librum, unde petita esset, adnotare omiserim.

Atque hæc fere sunt omnia, quibus te monitum, ERUDITE LECTOR, oportebat, nec te pluribus detinebo : his frui, quantulacunque sunt, & nostro labori in publicum rei litterariæ commodum absque ambitione suscepto boni consule. Vale. Dabam Argentorati die XVIII. Decembris MDCCLXXVI.







solent, inscripserat, in aliud exemplar sedulo transtuli. At de eo multo plura quam par erat prædicasse Bozianæ Bibliothecæ descriptorem deprehendi, cujus, etiamsi huic libro Ms. codicem in catalogo proximo loco recensitum adjunxisset, non usquequaque tamen verum esset judicium, nec illi accurate datæ notitiæ laus esset deferenda. In exemplari enim Wecheliana, præter varias membranarum lectiones, titulos & lemmata epigrammatum, versus in iis a monacho omisso, nihil fere marginibus inscripsit Salmasius: paucissimæ sunt notæ, & pauciora adhuc nova epigrammata, pleraque in additiis illis foliis scripta, quæ in lectionibus indicavi: liber autem manu exaratus, quem non petieram, sed, quo propensiori est erga litteratos favore, sua sponte amplissimus Butinius comitem alteri adjunxerat, descriptus fuit e codice Guieti Bibliothecæ Regiæ. Verum etsi spe minora præstiterit ille liber, ad ea tamen juvit, quæ maxime flagitabant opem, scilicet infinitum quantum ad Planudæ emendationem contulit.

Denique, quod primo loco memorare debuissim, nisi in his videretur usus potius, quam temporis habenda ratio, quum ad hæc animum appellerem, dudum mihi innotuerat Clarissimi Reiskii Græcorum Epigrammatum editio, quam partim e vitioso apographo, partim ex edito & mendis scatente Jenfis exemplari, festinato nimium & præcipiti paucorum mensium studio emiserat, quamque, si non magni faciendam esse dixerim, ab ipsius optimi, & inter eruditos hujus ævi non ultimo loco censendi viri, judicio non discefferim, qui opellam istam pro infecta haberi se non ægre ferre mihi significavit. Quum vero in illius libri præfationis fine apparatus cujusdam ad universam Anthologiam mentionem injectam animadvertissem, sciremque omnem de his in publicum promendis abjecisse cogitationem Cl. Reiskium, eorum ut mihi concederet usum, interpositis Rev. ELIÆ STOEBERI, in hujus urbis Academia Theologiæ Professoris, officiis, facile impetravi, quæ



quod Augiæ stabulum non perpurgassent criticorum omnium labores, cujusque corruptelæ plurimæ hariosos omnes, vates & conjectores semper elusissent. Hanc ne attingere quidem satius fuisset, quam e codicibus post Planudis interpolationem scriptis edere. Nihil in eis esse momenti certior factus sum, quum e pluribus quos servat Regia Bibliotheca quatuor mihi transmisit optimus CAPPERONERIUS, quos diligenter parvo cum fructu contuli. Memineram in catalogo Bibliothecæ viri celeberrimi CLAUDII GROS DE BOZE indicem libri legisse, quo mihi tum visum fuerat publice aliquem moneri & invitari ad Anthologiæ editionem: is erat editionis Wecheliani illud exemplar, quo Salmasium usum fuisse, supra dixi, quod his verbis descripsit, qui catalogum illum confecit. "Cet exemplaire de l'Anthologie a appartenu a Saumaïse, qui y a ajouté de sa main un très-grand nombre d'autres epigrammes grecques anciennes, tirées de différens manuscrits, particulièrement de celui d'Heidelberg: il y a joint des variantes, des notes, un nouveau commentaire, enfin tout ce qu'on peut désirer pour une nouvelle édition de cet ouvrage." Facile fuit indagare in cujus manus post Bozii fatum pervenisset hic liber, quumque illum in museo viri amplissimi, Regi a Sanctoribus Consiliis, M. BOUTIN, extare rescivissem, quo in rebus arduis confugere solebam, ad virum optimum me converti, ad finem meum, FRANCISCUM MARIAM GAYOT, qui maxima cum laude in publicarum rerum administratione transacto ævo, ætati numerum concessa vacatione, Parisiis utile sibi & amicis otium non sine litteris ducebat, ea florens existimatione, qua nemo unquam sanctior fuit habitus, cui par sui desiderium ante hos decem menses extinctus reliquit. Is, qua apud bonos omnes valebat gratia, liber ut sibi concederetur, non ægre obtinuit, quem mihi nulla intercedente mora huc transmisit. Ex eo, quidquid Salmasius marginibus adleverat, & paucis foliis, quæ decoris gratia a bibliopægis in librorum fronte & calce addi



bibliotheca Regia, cui præfectus erat, Guieti codicem, de quo supra egi, quem subsecivis horis integrum descripsi. Antequam horum edendorum initium fieret, nactus fueram aliud ineditæ Anthologiæ exemplar, quod e Buheriano descriptum fuisse sciebam, quodque, quum hoc Vindobona redux accepi, cum eo collatum, archetypo in omnibus concinere deprehendi: sed in eo nihil aliud est præter Epigrammata. Habebam etiam Musæ Stratonis peculiare apographum e Salmasii schedis primoribus descriptum, in cujus oris pauciores quædam notulæ ab illis Salmasii & Guieti diversæ, textum autem e membranarum fide accurate exhibens, quod in plerisque conspirare animadverti cum apographo illo Gaulmini, cujus variæ lectiones quædam in ora Buheriani codicis adscriptæ: in fine præterea habet *ovum, aram primam, securim & alas* cum veteribus scholiis. Fuit olim hoc apographum Medici doctissimi *Camilli Falconet*.

De quibusdam ad poëtas bucolicos, quæ habui subsidiis, dixi supra & in lectionibus ad Theocriti Idyllium XXIII. Præter illa collationem duorum Theocriti Idylliorum, Bionis & Moschi quorundam, cum Regiis codicibus instituit, & *aram secundam* ex eorum altero in mei gratiam descripsit vir rerum antiquarum omnium peritissimus, cujus propensam in me voluntatem multis documentis compertam habeo, M. LARCHER. Neminem novi, cujus in litterarum studiis, quibus totus incumbit, constantior fuerit, quam probi illius viri assiduitas, quæ ad eum quem postulabat imbecillior natura modum, quum non exigeretur, difficillimo implicitus est morbo, quo dum conflictaretur, a serioribus abstinere coactus, ne penitus defraudaret ingenium, & ut temporis falleret moras, commentationem de Veneris apud veteres cultu scripsit, qua lauream academicam meruit; at ut brevi, confirmata valetudine, majoris momenti quod molitur opus, quodque pene ad umbilicum perductum esse scio, edere possit, lubens vota facio.

Sed hæc omnia nihil cum Planudea commune habent,



concrediderit. Præter illa, quæ membranarum; unde derivatus est, index in eo contineri ostendit, illi adjunctus erat chartarum fasciculus, centum priora Musæ Stratonis Epigrammata continens, cum latina JO. BUHERII versione, illiusque & BERN. MONETÆ notis, summorumque illorum virorum de his carminibus mutuas epistolas, e quibus, quæ in lectionum fine paucula propinavi, iis salivam movebunt, quorum non torpet palatum. Vir fuit Bernardus Moneta castissimæ vitæ morumque integerrimorum: ea ætate, qua divinus Plato *sub capite Sophronis Mimos habuisse fertur*, his parum pudicis carminibus illustrandis vigiles in lectulo ducebat horas, scilicet τέλειν εἰπεῖν τὴν ἀσφαλῆαν τῶν ἐπιγραμμάτων, ἢ τὸν νῦν, ποιῆμεν, exemploque suo comprobans, quam vera sit hæc Euripidis sententia, cujus auctoritate se tuebatur etiam Constantinus Cephalas, e cujus notula, Stratonis carminibus subjecta, superiora græca verba petita sunt:

— — — ἀλλ' ἐν τῇ φύσει  
τό σωφρονεῖν ἔνισιν εἰς τὰ πάντ' αἰεί.  
τῷτο σκεπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν  
ἔσ' ἢ γι τῷφρων ἢ διαφθαρήσεται.

Eadem Buherius in juventæ vigore vertebat, emendabat, & quidquid in his ad eruditionem spectat, inquirebat, vir Monetzæ similis, eorumque morum, quales illis esse solent, qui totos se studiis adseruerunt, quibus, ut idem Tragicus ait,

— — — ἔδὲ ποτ' αἰχρῶν  
ἔργων μείτημα προσίξι.

Hi sunt *severioris illi ordinis viri*, quos alicubi, si bene recordor, in critica Vanno innuit Orvillius. Accepta illa omnia e Buheriana Bibliotheca in mei gratiam & me coram accurate & nitide descripsit Schneiderus meus.

Aliquot annis ante ipse, quum Parisiis versarer, & uterer familiaritate viri optimi, cujus apud omnes litteratos summo in honore memoria est, CAPPERONERII, concessit ille mihi e Bi-



variasque observationes, quæ si inspexisse e re mea esse arbitrarer, usibus meis ultro offerebat. Id mihi quum amicus meus renunciasset, significassetque simul, quænam esset viri, non aliunde mihi tum quam e publice editis scriptis noti, dignitas, qualis honor, quanta apud omnes existimatio, summisque modestiam, liberalitatem, urbanitatem extulisset laudibus, nihil prius habui, quam debitas humanissimo viro persolvere grates, eaque omnia flagitare, quæ sua sponte obtulerat. Nulla interjecta mora fasciculum accepi pretiosissimarum schedarum, quarum subinde, pro singulis in frequenti litterarum commercio natis occasionibus, dumque interea Parisiis versato mihi inter omnia hospitalitatis officia sui penitus cognoscendi comiter facultatem daret, fugitivis e thesauri sui angulis retractis foliis, adauxit numerum, e quibus quot & quanta ad excollandam Anthologiam depromi possint, aliquando apparebit, quum laxioribus evagato spatiis, non jejunis notulis, sed uberiori commentario hæc illustrare contigerit. Indicavit mihi etiam fratrum Gujjoniorum opera, qui quum his in oris non cognitus esset liber, ultro mihi illius e sua bibliotheca transmissit exemplar, apud me quidem non diu retentum: paulo post enim mihi dono alterum oblatum est a viro generosissimo THYARDEO BISSIADA, cujus ab antiquissima memoria illustre apud Burgundos nomen carminibus celebravit fratrum illorum natu maximus *Jacobus*. At quod præcipuum est, siquidem nihil optabilius esse potest, quam a bonis & laudatis viris nosci & diligere, amicitiam mihi conciliavit excellentis viri, plurimisque in rem litterariam meritis celeberrimi, JOANNIS ANTONII RIGOLEY DE JUVIGNY, Senatoris Metensis, cui pro innumeris in me collatis beneficiis totus devinctus sum, quorum istud non minimum est, quod operam & fidem suam illo interponente, Divionensis Senatus tum Præses amplissimus, Buherianarum opum dignissimus hæres, *M. le MARQUIS DE BOURBONNE*, codicem illum optimum supra memoratum mihi



Nunc de subsidiis superest ut dicam, quibus adjutus editionem hanc molitus sum.

Quum primum mihi constitutum fuit Anthologiam adornare, id latere non passus sum virum mihi amicissimum, moribus non minus quam verbis scriptisque Philosophiæ studia professum, quocum mihi jam inde ab adolescentia conjunctissima intercedit familiaritas, M. *DU SAULX*, qui ante hos proximos annos, quibus nullum magis tempus satiram desiderasse videtur, acrem vitiorum, quæ semper eadem, licet dissimili vultu, se produnt ubicunque luxu & deliciis diffuunt homines, insectatorem, generosumque poetam, *JUVENALEM*, primus nostratum graviter, ornate, false loquentem induxit. Is quum in ambulatione obviam forte factum adiisset virum illum optimum, quem venerantur & amant litterati omnes, qui, ut Homericus Nestor, *καλαῖά τε πολλὰ τε ἰδὼς*, nihil gratius auribus percipit, quam si nova quædam referantur molimina, quæ res litteraria incrementum accipere possit, quoque tum nemo promptior & alacrior non consilio solum, sed & ingenii doctrinæque opibus stadium hoc, quod tanta cum laude confecit, currentes juvare, ut inter confabulandum varii injiciuntur sermones, aliquid de meo in Anthologiam studio narrat. Insperato hoc nuntio gavisus amabilis senex, cujus ut nomine postremæ hujus libelli insignitæ chartæ, sic frons ipsa nullo, quod mihi majori sit laudi, decorari potest ornamento, M. *DE FONCEMAGNE*, amico meo ait se olim dum floreret annis, idem Epigrammarum Græcorum, sin omnium, saltem plerumque & optimorum edendorum suscepisse consilium, quod quin exitum habuerit, intercessisse graviore curas, severiora studia, munerisque administrationem, quo civilius non aliud esse credo, quum ut imperii dignitatis, ita felicitatis civium nihil magis intersit, quam optima bonorum Principum proponi exempla; sed condita servare, quæ illuc facerent non pauca, collectanea Epigrammatum, in quibus inedita quædam,



nebo illius dotem non minimam futuram fuisse, si ea serie, quamnectere destinaveram, cujusque quantum sit momentum, superius declaravi, attentiori cura carmina hæc disposita fuissent; quod non solum de iis, quæ suis auctoribus tributa sunt, intelligi volo, sed de iis etiam, quorum ignoti auctores, quæ pleraque non magno labore ad eundem temporum ordinem digeri possent. Hoc quin, ut mihi constitutum fuerat, exequerer, obstitere partim nimia festinatio, inductaque rerum oblivio et frequentibus diuturnioribusque operis intermissionibus, tum quia defuit mechanica quædam industria, quæ ad præfniendum ordinem adhibenda erat, cujusque rationem, multo quam res postulabat serius, adverti. Facta mihi novorum subsidiorum spe satis certa, unde ni promantur incognita quædam, hæc saltem jam nunc vulgata emendari poterunt, si consilio meo faverint eruditi aliquot viri, quorum benevolentiam pro hujus moliminis præmio mihi conciliatum iri vehementer opto, editionem hanc aliquando instaurabo. Tum, divisis jam explicatisque liciis, telam ordiri, & ex animi sententia detexere facile erit: quod autem nunc emitto nihil aliud censeatur, quam quod Callimachus ait, ΔΙΑΣΜΑΤΑ ΦΑΡΕΟΣ ΑΡΧΗ.

Ea est hujus collectionis natura, ut rite factis in eam indicibus non parum variis in studiis juvari possent qui litteris operam dant. Multiplices autem deberent esse illi indices, vocabulorum scilicet, quæ in græcis lexicis non occurrunt, nominum propriorum omnium, rerum ad historiam pertinentium, quales sunt fere ii, quos Jos. Scaliger confecit in Gruteri Inscriptiones. Si quid in hoc labore tædii est, id non desidia subterfugi; sed præterquam quod ultra tertium volumen opellam hanc progredi ægre patiebar, ab illis in præsens curam meam avertit suscepta de instauranda olim editione cogitatio, ne si augeatur, ut futurum spero, hæc collectio, meliorique, quod spondeo, ordine disponatur, omnis hic conficiendorum indicum labor frustra exantlatus fuisset.



„*typos typographos habes, ut solide græcum aliquid recusent  
mandare suis formulis, doleo Anthologiæ tuæ vicem: recte  
enim judicas multum gratiæ abscissurum Callimacho, Mele-  
agro, Rhiano, cæteris illis, si per interpretes balbutiendum  
illis erit, quorum in rotundo illo ore & labris ipsa Πισὺ &  
Suada, ipsæ gratiæ fessitent; sed non aliter quam si ipsi ἀπὸ  
στοματὸς ἀγορεύοντες* audiantur.”

Si quo tempore apud Batavos florebat quam maxime celeberrimorum typographorum industria, qui nullo alio magis quam laudis excitati stimulo eo splendoris artem promoverunt, docta SALMASII manu elaboratum opus neminem eorum alligere potuit, quo me factu, nullius in litteris nominis hominem, quove cachinno excepisset librorum in hac urbe institor, cui, nulla pacta mercede, quod a me alienissimum est, librum hunc edendum obtulissem? Profecto si fuisset expectandum, donec hujus rei periculum subiret bibliopola aliquis, caruisset, careretque adhuc diu res litteraria Epigrammatum Græcorum editione integra, quam duobus fere abhinc sæculis expetunt litteratorum vota. Ne igitur publico deessem bono, cujus ardentissimum in me est studium, quodque in majoribus etiam rebus promovendi, si quæ par in me facultas esset, quam libentissime arriperem occasionem, utque, quum tot præstantissimorum virorum magni hac in re labores incassum cecidissent, eorum desiderium ni restingerem, minuerem saltem leniremque aliquantulum, totum hoc negotium in me suscepi, pecuniamque omnes in sumtus faciendos erogavi, quæ, si eo, quem spero, favore excipiat hic liber, redibit, absque ullo tamen fœnore; sin minus, nummorum jactura id consecutus fuero, ut meam de litteris bene merendi voluntatem testificatam reliquerim.

Quæ hujus editionis sint vitia, quid in ea desiderandum sit & probe scio & recenserem enucleate, ni satius ducerem istud judicium eruditorum arbitrio permittere. Hoc tamen mo-





rum ridiculo fuit sapientibus inconsiderata temeritas, dum quid de Homero & universa illius poësi sentiendum esset audacter decernerent, cujus ne unum quidem versum græce legere poterant, totiusque notitiam hausissent ex inepta & putida illa *ad verbum* versione, quæ, licet in ea emendanda tempus suum perdiderint viri aliquot docti, non magis Homerum refert, quam umbra, quam homo in sole facit, hominis illius imago est. Eam prudenter excellentique cum judicio omiserunt Professores Glasguenses, qui Principis Poëtæ editionem omnium pulcherrimam curarunt *Jac. Moor & Georgius Muirhead*. Græcum autem carmen, inprimis epigramma, eleganti simul & accurata versione latinis alligare numeris, leniter & canore profluente versu, id paucissimorum est hominum. Aliorum in hoc genere solertiam longe superavit HUGO GROTIUS, qui ludens epigrammata vertit omnia, qua in opera, cui ultima lima defuit, quum præsertim in Græcis multa essent corrupta & valde obscura, mirum non est, si non eodem semper ingenii acumine, versuumque nitore floreat. At de eo verum est, quod de Lucilio agebat Horatius:

Quum flueret lutulentus, erat quod tollere velles.

Roterodamum cum multis aliis calamo exaratis libris migrasse ajunt codicem illius Epigrammatum versionis, quo insigniebatur Parisiensium Jesuitarum Bibliotheca, quemque, postquam dissolutum fuit hoc institutum, distractæque collegiorum Bibliothecæ, si forte in Gallia lateret, diu sed frustra quæsi. Illuc concedere mihi grave non erit, si hujus cimelii possessor describendi codicis veniam mihi concessurus sit. Talem, me iudice, aut nullum græca epigrammata postulant interpretem.

Harum similiumque rationum momentis inductus Salmasius Anthologiam Græcam absque latina versione edere voluit, cujus consilii non assensorem modo, sed suaforem etiam habuit amicum tum suum, olim præceptorem *Jac. Guijonium*, cujus hæc extant in Epist. XII. ad Salmasium verba: "Quod ita mo-

tum est, ut, quam in se receperint operam, primo molimine perfectam numerisque suis absolutam e manibus dimittant. De Theocrito non cogitarem quidem, si mihi exploratum fuisset criticorum hujus ætatis principem, virum ingenii & doctrinæ laude celeberrimum, quo floret, omnesque super alias eminet Academiæ Lugduno-Batavæ studium, LUDOVICUM CASPARUM VALCKENAER, venusti illius poëtæ editionem parare, cujus speciminis loco prodire nuper selecta quædam Idyllia. Immo, ut ab expertis accepi in hoc viro non magis suspiciendam admirandamque esse raram eruditionem, quam omni amoris affectu dignam humanitatem, comitatem, morumque suavitatem, quæ, præter illa nobis communia, subsidia habui, ultro & lubens ei obtulissem.

Carminum, quæ in his Analectis leguntur, pars non exigua, pudore intercedente, nullo pacto verti debuit. Multa, quæ lusum in verbis habent, versionem omnino non admittunt. De omnibus vere affirmo nihil inutilius futurum fuisse, quam iis latinam adjunxisse versionem. Quæ soluta oratione ita expressæ sunt, ut verbum verbo reddant, tironibus quidem adjumento esse videntur, sed damnofo, quum supine græca legentes, versionis ope universum sensum intelligere opinentur, verborum singulorum vim & proprietatem perspectas non habeant. Sed eadem illæ doctioribus, elegantixque sensu præditis, licet accuratæ, nauseam movent. Integræ Planudeæ versio latina extat *Eilhardi Lubini*: alterius maximam partem vertere *Jo. Jacobus Reiske*, *Jo. Christianus Wolfius*, & alii quidam. Harum versionum, quorum stomachus ita comparatus est, ut totam paginam legere sustineant, illis auctor sum, ut a libris & omni lectione plane abstineant. Qui jam longo ævo mos invaluit poëtas ita edendi, ut latina verba græcorum ad latus posita sint, eo græcæ eruditioni, litterisque in universum nihil excogitari potuit noxiosius. Inde tot falsa de optimis antiquitatis poëtis judicia, a viris alias ingeniosis prolata, quo-



diverti, a quo benigne exceptus sexto post mense postliminio domum redii. Ad exitum properanti mihi, nec de me quidquam ambitiosius prædicare cupienti, quod lectoris nosse non interfit, ista narrare eo magis visum est necessarium, quo minus opellam hanc dignam esse sentio, quam quis existimet integri quinquennii assiduo labore excultam fuisse.

Non alius mihi fuit animus, quam Græca Epigrammata, quantum poteram, *omnia, integra, & emendata*, edere. His quædam diversi quidem generis, ab Anthologia tamen non alieni, adjunxi, qualia sunt Theocriti, Bionis & Moschi Bucolica variaque Idyllia, Anacreontia & Lyrica quædam, Callimachi, Cleanthi & Procli Hymni, fragmentaque aliorum aliquot poetarum, quorum integra carmina in Meleagri collectione olim lecta fuisse certum est. Quæ desideratissimæ illius coronæ temporum invidia & hominum socordia periere, eorum aliquatenus refarciendum erat damnum; & plura addidissem, ni, serius suscepto hoc consilio, accuratiorem poetarum fragmentorum investigationem exclusissent temporum angustia. Nam ista ut infererem cogitavi & decrevi primum, postquam tardius ad me pervenit Theocriti editio nuper e prelo Oxoniensi emissæ. Librum ut accepi, confestim oculis avide perlustravi, quumque extrema in mole thesaurum variarum lectionum conspexissem, his ad examen revocatis, cumque edito textu collatis, parum abfuit, quin editori subirascerer, quod tam præclaris subsidiis instructus Theocritum nobis recudisset nihilo sinceriorem purioremque, quam antea fuerat lectus, gratiamque ab antiquarum venerum studiosis initurum me speravi, si eis Theocritum in manus traderem emendatum, nitido expressum typo, quem viæ & ambulationis comitem facile secum portarent, & cum voluptate legerent. De aliis admonuit Theocritus, quo recepto, facile se insinuarunt quosunque fors hujus confortii participes obtulit. Paucis, inter quos ut censear, quam parum dignus sim, & mecum agnosco & ingenue fateor, da-



divertissem, ibique dies aliquot moratus summa cum voluptate celeberrimam studiis doctrinaque florentissimam Germaniæ Academiam viderem, forte fortuna in litteratissimum juvenem incidi, *Jo. Gottlob Schneider*, de cujus ingenio præcepta mihi jam tum erat opinio, delato paulo ante in manus meas libello, quo epigrammata quædam græca tractaverat. Illi, quum videndi multa & noscendi flagraret cupiditate, facile persuasi, ut spes suas suæque studia in hanc urbem transferret, ubi tres integros annos commoratus plurima diligentia eruditionisque edidit specimen, quibus non is habitus honor, non ea decreta præmia, quæ, si res in meum arbitrium venisset, consecuta fuissent.

Tertii ab inchoata hac editione anni initio alterum mihi Parisios iter suscipiendum fuit, unde sub auspicia felicissimi hujus regni domum me reducem exercuere aliæ ex aliis enatæ curæ. Jam vero in eo eram, ut abruptum resumerem hoc studium, sed ecce brumæ tempore, quum gelu omnia constricta essent, intempesta nocte subito incendio ardere meæ ædes, quo conflagrarunt & tectum fere omne, & conclavis, in quo dormiebam, lacunaria. Flammæ fulgore, crepitantium tignorum fragore, decidentium tegularum & titionum sonitu tota excitata erat longe vicinia, necdum quisquam in ædibus meis senserat malum, vixque fores fenestrasque pulsantium clamor altum famulorum meorum soporem excussit. Mox tumultu tota personuit urbs, opemque ferentium concursu facto, machinis & magna vi aquæ, summa civium alacritate & industria, eaque disciplina, qua nobilitatæ hujusce civitatis constitutiones, seliquialtera hora restinctum fuit incendium. Sed interea, dum quousque grassaretur, præsentiri non poterat, raptim e summis ædibus convasata & ablata omnia, quæ sursum deorsum versata, in acervos, prout fors tulit, congesta fuere, nec fieri potuit, quin diutissime res meæ in summa confusione & perturbatione jacerent. Ipse etiam dum fabrûm opera incendii damna repararentur, ædibus meis profugus ad amici hospitium

) (



ut resciscam, operam propediem dabo, nec, si potis est tam longo situ obstitas litterariæ rei reddere, in eo studium meum decrit. Quæ aliæ promissæ fuerunt editiones, quum de iis nihil novi quod dicam habeam, fileto. Longam præfationem longum esse malum experto me nemo scit melius. Ideo absolutam Anthologiæ historiam instaurare nolui: quæ ab aliis accurate tradita fuissent aut omisi, aut attingi quam potui levissime; si quæ erant obscuriora, iis facem præferre conatus sum. Nec enumerandis Planudæ editionibus, quarum notitia e bibliographis petenda, lectorem obtundam; de hac, quam adornavi, paucis dicam.

Quum eam exorsus sum, abundabam otio, cujus si non diuturniorem usuram mihi usurpandam esse præscivissem, ab hac cogitatione avertissem animum, aut in aliud distulissem tempus. Quod enim intra secundum annum absolvi debuerat opus, fere ad sextum protractum est: nec, quod facile apparebit, is fuit moræ fructus, quem sæpe alias ferre solet, ut, quo meditator cura, eo perfectior evadat labor. Nam cur hicce sæpius intermitteretur, quæ extiterunt causæ, eæ ab his studiis avocatum, aliisque gravioribus districtum sollicitudinibus diu detinuerunt. Una tamen ex iis nanciscendi subsidii occasionem dedit, cujus ope non spernendas emendationes aliquot proposui, adiutoremque obtulit studii, quod in hanc editionem impendendum supererat. Nam quum me CELSISSIMUS AURELIANENSIS DUX procuratorem negotiorum suorum Vindobonæ constituisset, illucque sub autumnus anni MDCCLXXII. initium profectus fuisset, qui se mihi comitem itineris adjunxerat *Jo. Laur. Bleffig*, verbi divini apud Augustanæ Confessionis addictos in hac civitate Minister, codices Mss. Cæsareæ Bibliothecæ aliquot in meam gratiam contulit cum formis expressis libris, e quibus, quæ horum spectant, eorum meminisse in lectionibus ad Theocritum & Moschum. Quum autem mense Maio sequentis anni Galliam remeans Göttingam divertissem,



“Ex omnibus Salmasii lucubrationibus, nulla magis illum  
„exercuit, quam veteres illæ græcanicæ antiquitatis reliquæ;  
„Epigrammata dico. Thesaurum quippe hunc nactus semel Sal-  
„masius nunquam e manibus dimisit: sed perpoliendo & illu-  
„strando, nullum pene vacuum ab ejus lectione diem abire  
„patiebatur, quo in ea aliquid non adnotaret, certus extare  
„nullibi vetustius antiquitatis græcanicæ monumentum. Auctor  
„Primum Salmasio fuerat Scaliger, ut, si hæc epigrammata  
„vulgaret . . . Sed Salmasium minime præverterat Scaliger,  
„& jam uberem commentandi materiam paraverat, quum a  
„Fœderatis Belgicæ Ordinibus Leydam vocatus est. Quo tem-  
„pore Leydenſibus typographis absque versione latina opus illud  
„vulgare renuentibus, & Salmasio circa alia occupato, obtulis-  
„se Henricus Valeſius, vir græce latineque doctus, qui tantam  
„in se provinciam reciperet. Salmasius quidem, nisi intra men-  
„ſes aliquot otii ſibi ſatis eſſet, ut horum epigrammatum edi-  
„tioni vacare poſſet, totam hujus rei curam ſimul & gratiam  
„transmiſſurum ſe in Valeſium promiſerat Sed ut poſtea id eſſe  
„Valeſio conſilii cognovit, ut proprium nomen operi præfige-  
„ret, Salmaſius, qui & apographum ſedulo & diligenter re-  
„cognitum, & uberiores in illud notas obtulerat, tum ad Sa-  
„muelem Bochartum converſus eſt, qui & græca latine ver-  
„tendi, & editionis curam ſibi aſſumſit. Quod tamen fruſtra  
„fuit, ſeu Bocharto arduum illud, quod poſtea edidit, ſacræ  
„Geographiæ opus meditante, ſeu quod vertendi, illuſtrandi,  
„publicandique illius theſauri gloria Joannem Baptiſtam Lan-  
„tinum, Senatorem Divionenſem, maneret, qui una mecum  
„ſupremæ Claudii Salmaſii, Claudii, cujus vitam ſcribimus, filii  
„voluntatis curator, & librariæ illius ſupelleſtilis hæres institu-  
„tus, hanc ſibi curam impoſuit, qua, ut ſpero, brevi, & ma-  
„gno rei litterariæ bono defungetur.”

Qui harum Salmaſii & Lantini lucubrationum caſus poſtea  
extiterint, in quas devolutæ manus, & apud quos ſerventur,



Constantini collectaneorum pars nona est ἡ τῶν Στράτων  
 τῷ Σαρδανῷ. Epigrammata ista, quæ omnia sunt in puerorum  
 amores, pleraque e Meleagri & Philippi Coronis petita, ad-  
 ditis suis multis, collegit Strato, de quo nihil aliud comper-  
 tum habeo, quam Diogene Laërtio, qui illius meminit, ætate  
 fuisse priorem. Partem hanc, quod integram ediderim, apud  
 cordatos & sinceræ castitatis viros nullius excusationis indigere  
 me reor. Scio quale circa hanc olim consilium Salmasio de-  
 derit Scaliger, cujus epistolam adeat lector CCXLV. Ab his  
 prætextatis nihil publicis moribus timendum est, quorum cor-  
 ruptelam non augebunt duodecim circiter pathicissima quidem,  
 sed *græca* carmina, de quibus legendis non cogitabunt adole-  
 scentes nostri, nisi quos forte Salmasio pares hæc ætas tulerit.  
 Hos assidua studia, & cum doctrina Mulisque commercium tu-  
 tos a libidine præstabunt. Præterea, ne quidquam refecarem,  
 duæ me aliæ impulerunt causæ. Non hoc quo vivimus ævo tam  
 verecundi sumus, nec tam facile nobis, quam patribus nostris,  
 rubor offunditur. Horum enim ἐξαιρέτων quædam in libris non  
 ita pridem vulgatis passim jam occurrunt, & quin, absque mea  
 opera, cætera etiam pro nata occasione depromenda fuissent,  
 nullus dubito. Tum, ut ingenue sententiam meam profitear,  
 iis non magis carere liberalibus studiis deditos debere arbitror,  
 quam obscænis illis Catulli, Martialis, Aufonii, Apuleji, alio-  
 rumque, quorum ita contemptæ jacent editiones, quas *purga-  
 tas* vocant, ut eas de trivio tollere, nedum unius assis emere,  
 nemo sanior & elegantior velit.

Integram græcorum epigrammatum editionem molitum  
 fuisse, sæpiusque promississe Salmasium, neminem eorum latet,  
 qui ejus opera evolverint. Cur autem præclarus hic labor, cui,  
 quæ forte defuissent, non erant tanti, quin publica luce di-  
 gnissimus haberetur, in eam prolatus non fuerit, quum vulgo  
 non sit notum, id lectorem docebo disertissimis *Philiberti de  
 la Mare* in Salmalii vita inedita verbis.



ſpectantium ſylloge, utrum omnino eadem ſit cum ea, quæ infra in Cephalæ collectaneis primo loco conſpicitur, an diverſa, dicere nequeo. Chriſtianica illa, quin Salmaſius deſcripſerit, dubitare non licet, quæ, ut ſecum communicaret, flagitabat Joſ. Scaliger epiſtola ad illum ſcripta menſe decembris anni 1607. “utinam Χριſτιανικὰ, quæ ſunt ἀνείδετα, nobis „aliquando mittas.” Miſiſſe Salmaſium veriliſimile eſt, ut & ex illo habuiſſe Scaligerum Joannis Gazeſis Ecphraſin, quam ſequenti epiſtola ſe optare ſignificat, quamque e Scaligeri bibliotheca vulgavit Janus Rutgerſius Var. Lect. p. 95. Hanc, prout jam editam, in Buheriano codice omiſſam non miror: de Chriſtianicis ſecus ſentio, quæ omnia, an vulgata ſint ignoro. Ex his procul dubio depromptum eſt Agathiæ epigr. XXXVIII.

In Cephalæ collectaneorum parte, quæ inſcripta eſt ἡ τῶν περιεπιλεγῶν, fieri poteſt nihil occurrere, quod Planudes omiſerit, & hanc eſſe cauſam, cur deſcribendi tædio ſuperfederit Salmaſius. Enimvero in vulgaris Anthologiæ Libri II. capite, cui titulum fecit monachus Συμπερίκαι Αἰτίσματα, hujus generis ſunt carmina bene multa. Sed ἀριθμητικὰ καὶ γριφῶδη σύμμετρα deſcripſerat, quæ in Buheriano codice omiſſa, quia priora edita fuerant a Meziriaco, & γρίφους vulgaverat in fratrum Guijoniorum vitis PHILIBERTUS DE LA MARE, qui non parvam a nobis, qui Davi ſumus, non Oedipi, gratiam iniuſſet, ſi ſcripſiſtis iſtis litteras Joannis Lacurnæ ſubjunxiſſet, quibus eos, paucis exceptis, enodavit, quaſque ſibi ſcriptas Salmaſio miſit Jac. Guijonius, cujus hac de re lectu digna eſt Epiſtola XI. an vero in his libris omnia habeantur problemata & ænigmata, quibus conſtat hæc codicis ſectio, & an fatiſ e chi-rographi Salmaſiani fide edita fuerint, dicere nequeo. Vellem proſecto apographum ex illo derivatum habuiſſem, quo factuſ fuiſſem certior, quænam e problematibus Metrodori ſint, quænam aliorum auctorum, quod ad ſingula carmina notare omiſit Meziriacus.





tarum antiquiorum, immo vetustissimorum, quæ e Philippi & Meleagri Coronis excerpta sunt, in quo versatam fuisse scimus Constantini Cephalæ importunam & exitiosam sedulitatem. Ideo quæ male in hoc elencho conjuncta erant separavi, numerumque, qui in codice adscriptus non est, (VIII.) suo loco posui.

Ego, qui Romam non adii, membranas ipsas non inspexi; at ita, ut dixi, rem se habere cum aliis ex argumentis certus sum, tum e testimonio *Leonis Allatii*, Pontificiæ Bibliothecæ Præfecti, qui Palatinos libros Heydelberga Romam transferri curavit, & codicem hunc non incuriose tractavit. Is autem de eo in *Diatribæ de Patria Homeri* p. 249. sic verba facit: „In manuscripto antiquissimo, qui e Palatina in Vaticanam Bibliothecam allatus est, in quo Corona Meleagri, Philippi, & Agathiæ sylloge epigrammatum græcorum a Constantino Cephalæ in capita secundum materiam reducta, hoc &c. „ Lucæ igitur Holstenio non habenda fides, referenti extare in Francisci Cardinalis Barberini Bibliotheca MELEAGRI ΣΤΕΦΑΝΟΝ. Codicem illum Barberinianum e Palatino derivatum fuisse, extra controversiam positum est: ubinam vero & a quo scriptus fuerit, non liquet. Equidem suspicor ipsius Holstenii manu exaratum fuisse, qui, dum Parisiis versabatur, Salmasiani apographi facile copiam habere potuit, hujusque cimelii dono gratiam illum patroni sui, Cardinalis Barberini, iniisse, cujus Bibliothecæ curam habuit, antequam Vaticanæ præficeretur. Hoc non uno ex argumento mihi videtur verisimillimum. Alias fieri potuit, ut, quum e Palatinis libris, qui, claves tenente Urbano VIII. Romam advecti fuerunt, omnium pretiosissimus esset epigrammatum ille codex, cui unico rerum edax tempus percerat, hujus æqualis in partem venire voluerit Fr. Barberinus, vir litterarum studiis, eruditorumque, quibus impense favebat, commercio excultissimus: nec defuere, qui Pontificis fratris filii susceptæ hæc de re voluntati subservirent.

Quæ tertio loco occurrit epigrammatum res Christianas



In hunc indicem quædam animadvertisse juvat.

Is sectionibus, quibus asteriscum apposui, constat codex sæpe mihi laudatus Bibliothecæ Buherianæ, in quo tamen poemata ipsa sectionum *α'* & *δ'*, quia jam edita erant, non fuisse descripta, sed in illa scholiorum pars tantum. Alciphronis epistolæ numero sunt VIII. quæ in Bergleri editione libri III. initio extant: harum ultima in codice mutila est. Aristotelis vitam edidit Menagius in notis ad Diogenem Laërtium.

Inspecto hoc indice mirabitur quis forsân elegantissimi & cultissimi ingenii virum, tersique & acris iudicii Amplissimum Buherium Meleagri & Philippi Coronas neglexisse, meliorique illius thesauri parte peculium suum non auxisse. At nemini fraudi esse debent elenchi illius tituli V. & VI. ut in eam adducatur opinioem, veteribus in membranarum integras haberi decantatas illas carminum collectiones. Præter procœmia singulis præposita nihil earum amplius superest. Male autem istorum titulorum concepta verba, in quibus non ΣΤΕΦΑΝΟΣ, sed ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ scribi debuisset. Procœmia illa, quum a Fr. Vavassore, qui ea Menagio accepta tulerat, edita fuissent, recte Buherius omisit.

Idem de sequentis sectionis titulo ferendum iudicium. Non enim Agathiæ novorum epigrammatum collectio in membranarum reperitur, sed illius tantum in eam præfatio. Quæ vero post illam descripta sunt, partim a Constantino Cephalâ, partim ab aliis conquisita & collecta fuerunt. Præfationem Agathiæ, cujus excerpta solummodo, eaque parum emendate, vulgavit Fr. Vavassor, doleo integram in Buheriano codice non extare. Ex illis autem excerptis liquet ista, quæ tanquam Agathiæ Anthologia proponuntur, longe ab illa, quam concinnaverat, diversa esse. *Nova* enim collegerat epigrammata, id est poetarum, qui maxime sua ætate & post Philippum vixerant: at vero in istis quæ habemus amatoriiis, anathematicis, sepulchralibus, & ad ingenii ostentationem factis, multa sunt poë-



- II. Παύλῳ ποιητῇ Σιλεντιαρίῳ Κύρῳ ἑκφρασις εἰς τὴν μεγάλην ἐκλογήν, εἴτε τὴν ἀγίαν Σοφίαν.
- III. Συλλογαὶ ἐπιγραμμάτων χριστιανικῶν εἰς τι ναὺς, καὶ εἰκόνας, καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα.
- IV. Χρυσόδωρῳ ποιητῇ Θεοαίῳ ἑκφρασις τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τῷ ἐπικλημένῳ Ζευξίπῳ.
- V. Μελισσάρῳ ποιητῇ Παλμυρίνῳ γέφανθ' διατῶρων ἐπιγραμμάτων.
- VI. Φιλίππῳ ποιητῇ Θεσσαλονικέως γέφανθ' ὁμοίων καὶ διατῶρων ἐπιγραμμάτων.
- VII. Αγαθίῳ Σχολαστικῷ Ἀσιανῷ Μυριναίῳ συλλογὴ νέων ἐπιγραμμάτων ἐκτεθέντων ἐν ΚΠ. πρὸς Θεόδωρον Δεκελείωνα τὸν Κοσμᾶ.
- (VIII.) ἔστι δὲ ἡ τάξις ἐπιγραμμάτων, ἥγυν διαίρεσις, ὅτως.
- α'. μὲν ἡ τῶν χριστιανικῶν.
  - β'. δὲ Χρυσόδωρῳ περιέχει τῷ Θεοαίῳ κ. τ. λ.
  - \* γ'. δὲ ἀρ' ἣν μὲν ἔχουσα, τὴν τῶν ἱερωικῶν ἐπιγραμμάτων ὑπόθεσιν.
  - \* δ'. τῶν ἀναθηματικῶν.
  - \* ε'. ἡ τῶν ἐπιθυμειῶν.
  - \* ς'. ἡ τῶν ἐπιδεικτικῶν.
  - ζ'. ἡ τῶν πρόρετικῶν.
  - \* η'. ἡ τῶν σκωπτικῶν καὶ διατῶρων.
  - \* θ'. ἡ τῶν Στράτωνθ' τῷ Σαρδιανῷ.
  - \* ι'. διατῶρων μέτρων διάφορα ἐπιγράμματα.
  - ια'. ἀριθμητικὰ καὶ γεωμετρικὰ σύμμετρα.
  - ιβ'. Ἰωάννῃ Γραμματικῷ Γάζῃς ἑκφρασις τῷ κοσμικῷ πίνακι τῷ ἐν χειμερίῳ λυγρῷ.
  - \* ιγ'. Σύριγγ' Θεοκρίτῳ, καὶ Πτέρυγι Σιμμίῳ, Δωσιάδῃ Βωμός.
  - \* ιδ'. Βησαντίνῳ Ωον καὶ Πέλεκυ.
  - ιε'. Ἀνακρέοντι τῷ Τηῆς συμποσιακῇ ἡμίαιμῳ, καὶ Ἀνακρεόντι, καὶ τρίμετρῳ. τῷ ἀγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῷ ἐκλογαὶ διάφοροι, ἐν αἷς καὶ τὰ Ἀρεθ... καὶ Ἀναστασίῳ, καὶ Ἰγνατίῳ, καὶ Κωνσταντ... καὶ Θεοφάνῳ καὶ τῷ ἐπιγράμματα.
  - \* ις'. Ἀλκιφρονος Ρήτορος ἐπιστολαὶ τινές.
  - \* ιζ'. Ἀριστοτέλῳ βίῳ.



vertisset folia, primo disticho epigrammat's Stratonis LXVII. duo ultima disticha subjunxerit epigrammatis ejusdem poetæ LXXVII. unde multis lectum carmen ἀούσιον, quod profecto qui voluerunt interpretari, ludibrium debent, & quæ media interjacent carmina XII. præter illorum alterius finem, alterius initium, omiserit. Hæc eruditissimo Jo. Boivin, quum in Academicorum confessu elegantem illam legeret commentationem, incomperta erant, de quibus non ita multo post certior factus est ex integrioris codicis comparatione, quem e Bibliotheca Amplissimi BUHERII illi commodavit BERNARDUS DE LA MONNOYE, cui quum rescriberet die 26. Julii anni 1708. hoc de illis codicibus interposuit judicium: "Le manuscrit de M. Buhier est beaucoup plus riche que celui du Roi en epigrammes obscenes; il en contient pour le moins une trentaine de plus, *divitias miseras!* il a encor de plus tout ce qui est contenu dans les derniers feuillets, à commencer par la page 185." Buheriano illo apographo, quo usus fui, cujusque mox notitiam dabo, quædam alia extare adhuc integriora certum est. Nam epigrammata aliquot vulgavit, quæ in eo non leguntur, Vir eximius JAC. PHIL. D'ORVILLE, & alia ante eum vulgaverat aliquot ipse Salmasius.

Ad archetypum codicem sæpe provocatum fuit, eruditorumque multi, quum carmina hæc tractarent, membranas illas olim Palatinas, nunc Vaticanas crepuere: at paucissimis pernotuisse reor, quænam in eis habeantur, quibus insignita titulis, quo ordine descripta. Idcirco de litterariæ historiæ studiosis bene meriturum me confido, si elenchum, seu indicem eorum, quæ codex ille continet, ut in ipsius fronte scriptus est, hic exhibuero.

Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῇδε βιβλῳ τῶν ἐπιγραμμάτων.

I. Νόννη ποιητὴ Πανοπολίτη ἐκφρασίς τῇ κατὰ Ἰωάννην ἀγίαν εὐαγγελίῳ



tate differrent. Salmasio nostro reservatum erat, ut pretiosissimas illas veteris ævi reliquias e tenebris erueret, hocque incremento rem litterariam bearet, qui diligenter evolutis his membranarum, quum primum comperisset veterem illam ibi contineri Anthologiam, cujus summam fecerat Planudes, omnia sedulo, quæ edita erant, ad exemplar editionis Wechelianaë anni MDC. contulit, cujus in oris varietates membranarum adnotavit, quæcunque autem essent anecdotæ, separatis descripsit in chartis, & quibus orta est ANTHOLOGIA illa INEDITA, quæ solius CLAUDII SALMASII studio debetur, quo nomine summo Viro immortales gratiæ habendæ sunt.

Non his Salmasius solus frui voluit, sed reperti thesauri excellentes tum eruditione viros liberaliter participes fecit. Hæc est paucorum apographorum ex ipsius schedis descriptorum origo, fons hic unicus. Ex illis longo temporis intervallo alia derivata ἀντίγραφα plurima, in quorum plerisque multæ mendæ, multæ corruptelæ, quales scribarum aut ignorantia aut prava corrigendi sedulitas invehere solet. Prioribus autem non eadem omnibus insunt, nec eodem ordine: alia aliis uberiora, prout variis temporibus a Salmasio communicatum fuit exemplar, quod habebat in manibus, & assiduo studio in dies ornabat magis. Horum quum quædam in Bibliothecas publicas migrarint, eo facilius fuit eruditibus ad ineditam illam Anthologiam aditus. Apographum, quod descripsit *Fr. Guictus*, unus e primis, quocum communicatæ fuerunt Salmasianæ schedæ, cujusque notitiam dedit JO. BOIVIN, Academiæ Parisiensis Actorum Tomo II. ex quo Bibliothecæ Regiæ fuit illatum, multorum eruditorum cum nostratum, tum peregrinorum manibus versatum fuit, & ex illo plurima propagata ἀντίγραφα. Sunt autem ista omnia minus integra. Nam præterquam quod hinc inde carmina defunt aliquot, & in fine plurima, quæ in autographum, cujus copiam Guicto fecit, nondum retulerat Salmasius, illius festinatione & inconsiderantia factum est, ut, quum duo simul



omnia, quæ legendi difficultate festinanti moram injiciebant, prætermittebat, confutis hiulcis & incohærentibus distichis, cujus rei insigne exemplum est in Philodemi epigr. XVIII. At seduli & diligentis hominis fuisset alia conquirere & conferre exemplaria, quorum tum in urbe non adeo magna penuria esse debuit.

Toto hoc male feriati monachi consilio nihil litteris & posteritati damnosius esse potuit. Quod enim multis aliis scriptoribus contigerat, quorum opera sic fuerant in epitomen redacta, ut ipsa negligenter & interciderent, brevitaria vero, librariis emptoribusque compendium lucri facientibus, describerentur, & in manus hominum traderentur, id Cephalæ collectioni epigrammatum accidit. Penitus illius oblitterata fuit memoria, nec tribus integris sæculis quisquam de illa fando audivit.

Lateret adhuc incognita, ni suæ ætatis eruditorum principem, cuique parem vix sequentes tulere, CLAUDIUM DESAUMAISE, superioris sæculi anni VI. circa finem fortuna Heydelbergam adduxisset. Ibi tres annos moratus est, vixque adolescentiam ingressus, sed jam tum incredibili doctrina instructus, codices optimos, quos servabat Serenissimorum Palatinorum Principum Electorum Bibliotheca, non multis post annis, magno rei litterariæ damno, Germaniæ erepta, curiose & assidue tractavit, indefessoque labore collatis cum illis veterum operibus editis, quæ inedita erant, descriptis, eruditionis antiquæ largissimas collegit opes, e quarum thesauro tot postea variis in operibus deprompsit auctorum illustrationes & emendationes. Omnia, quum excuteret solertissimus adolescens, in veteres incidit membranas, quas quidem ante eum attigerant viri aliquot docti, sed supine, & non eo, quo par erat, studio investigaverant & perscrutati fuerant, ita ut, licet cognosceretur græca in iis haberi epigrammata, non satis tamen perspectum esset, quantum ab editis cum numero, tum singulorum integri-



qui Planudeam Anthologiam in manus sumferit. Tædiosum est tot ejusdem argumenti carmina continua serie legere, & ex illa per capita & locos communes dispositione fit, ut, qui varietate refectus & reparatus fuisset animus, satietate & fastidio earundem sententiarum, quas pene similia consecrantur verba, fatiscat. Tum discerpti per omnes libri partes poëtæ non jam singuli cognoscuntur. Cunctis non idem est stilus, suus cuique color: aliis alia placuerunt argumenta; quidam in uno alterove, quidam in pluribus, pauci in omnibus se exercuerunt. Quam sibi & aliis similes aut dissimiles, quantum & qua in parte singuli excellant, animadvertisse non jucundum est modo, sed in hoc non minima est hujus lectionis utilitas. Denique sic commixta sunt carmina, novis cum veteribus confusis, ut si plures in idem argumentum luserint poëtæ, pejora sæpe, utpote recentioris ævi, priora legas; ut quid quisque primus excogitaverit, quid sibi imitandum juniores sumserint, non dignoscas, nec proinde observare possis, quæ fuerint peculiaris artificii, quod in epigrammate obtinet, incrementa, ingeniorum & linguæ gradus, seriem velut historicam rerum ipsarum, quæ in epigrammatis tractatæ, quorum omnium observatione neglecta, qui semel tantum Anthologiam illam legerit, nec multiplici studio eam in omnes versaverit partes, præter verba, quæ tanti nosse non est, nihil fere didicerit.

Planudem nihil aliud habuisse in animo, quam breviarium epigrammatum in capita per locos communes digerere, mihi persuasum est, quæ quum unico ex libro, Cephalæ collectione, excerpserit, ne diligentia quidem laus ei contribuenda est. Par ea fuit in hoc homine doctrinæ & ingenio, quibus illum carere potuisse, tanquam non necessariis ad istud opus subsidiis, miro sane judicio asserit Fr. Vavassor. Carmina hic animadvertet lector non pauca, quæ vulgo vel in fine, vel media sui parte mutila circumferebantur non aliam ob causam, quam quia monachus, quum ea e libro parum emendato describeret,



nifestum deprehenditur illud brevitatis studium nullo directum iudicio, ita non adeo perspicua sunt illius verecundiæ, cujus nomine tantis effertur laudibus, inlicia. Nam quod ad prius attinet, si in hoc monacho fuisset aliquis elegantiae sensus, quum se certis quibusdam arctasset limitibus, spatium, quod sibi præfinierat, Meleagri, Philodemi, aliorumque similis venæ poetarum carminibus amatoriis implere poterat, quibus non magis pudicæ sunt Agathiæ, Pauli, Macedonii, aliorumque hujus farinae, quas prætulit quisquilæ. Alterum autem, quod dixi, non minus verum esse sciunt, quibus lecta & probe intellecta septimi illius Anthologiæ libri carmina omnia. In eo sicubi se verecundum ostendit monachus, ne sinceram quidem ullaque reprehensione admixtam laudem apud justos rerum æstimatores referre potest. Nam nonne satius fuisset, ubi minus castum occurrebat carmen, quale illi visum est Rufini Epigr. II. illud omnino præterire, quam ultimum assumere distichon a præcedentibus seclusum & interpolatum, ita ut nullum in eo lumen fulgeat, nihilque præter inanem verborum sonitum remanserit? Non deerat profecto materia, cujus delectu distichi illius jacturam rependeret. Idem statuendum est de carminibus non paucis, quale est Stratonis Epigr. XCVI. in quibus arguti sensus concinno & profluente rhythmo, elegantibus verbis expressi, quos ille ineptis sententiis elumbi conclusis versu permutavit. Illa sani quis iudicii omisisset, qui præsertim non omnia, sed e multis selecta, dare constituisset.

At præter manifestam illam voluntatem Cephalæ Anthologiam in angustum cogendi, aliud fuit ei adhuc propositum, scilicet epigrammatum mutandi ordinem, & illa disponendi ad modum, qui collectaneorum & χρησμοδίων conditoribus probatus, a talium operum indole & natura non plane abhorret, sed integrorum carminum in collectione si adhibeatur, nihil illo excogitari poterat ineptius. Finis enim legentibus propositus est eruditio cum oblectatione, quem non facile assequetur,





carminibus aliquot novam suam collectionem adauxit, inter quæ sunt pauca illa Imperatoris Leonis Sapientis, unde Constantini colligitur ætas. Huic homini vitio ne an laudi vertendum sit hoc consilium dubius hæreo. Istud videtur certissimum, nova hac Anthologia in eorum manus tradita, qui poëticen studio aliquo excolebant, antiquiorum memoriam paulo post fuisse penitus oblitteratam, quod si absque Constantini sedulitate etiam accidere debuit, gratiæ illi debentur maximæ, quod Meleagri & Philippi Coronarum partem aliquam ab interitu servavit. Non alia epigrammatum collectione quinque fere sæculis usi sunt litterati homines. Ex illa tot decerpta fragmenta, quæ Suidas in lexico suo protulit, e quibus plurimorum diu latuit sedes, quum in vulgata Anthologia non reperirentur carmina, ad quæ pertinerent.

Quid autem ineunte sæculo XIV. MAXIMUM PLANUDEM, monachum Constantinopolitanum, eo induxerit, ut Cephalæ collectionem interpolaret, nondum ad liquidum perductum est. Quæ propensiori, quam par erat, benignitate de hoc homine prædicat, vitæ quod sectatus est institutum laudandi, ut credo, studio, Josephoque Scaligero obloquendi, quæque de illius consilio perquam eleganti stilo tradit in libro de Epigrammate *Fr. Vavassor*, pleraque a vero longissime sunt remota. Obscœna refecandi consilium in homine illius professionis culpandum non fuisset. Sed tenuis circa Anthologiam suscipiendi laboris hanc Planudi causam fuisse non arbitror. Multa quidem reliquit, sed non tam pudoris quam compendii habita ratione; quod verissimum esse duplici ex argumento palam est. Brevitati studuit præsertim, Cephalæque volumen ad minorem redigere molem voluit: ideo epigrammata dedicatoria permulta summæ elegantia, eaque valde pudica omisit: tum ex obscœnorum acervo non pauca quædam tulit, quæ si cum relictis comparerentur, flagitii & turpitudinis palmam sibi vindicant. Integrum amatoriorum carminum confarcinavit librum, in quo, ut ma-



ditione, mutata etiā ingenia. Qui Agathiæ ævo hominum erat status quantum ab illo diversus sit, quo æquis legibus utentes Græci liberi plerique vivebant, ex historia satis notum; nec præsentis mei instituti est in multiplices inquirere causas, quarum impressione recentior illa ætas, ut a veterum in plurimis aliis dignitate & præstantia degeneraverat, sic in artibus a veri & recti iudicio & sensu plane desciverat. Sermo præterea multa infectus erat corruptela e Romanorum, & quam maxime Barbarorum commercio, paucique, nisi qui forte se totos grammaticis addixerant studiis, adeo reperiiebantur eruditi, ut veteres poëtas, Lyricos præsertim, intelligerent, unde etiam factum, ut non magno post intervallo poëtæ quoque, quorum molliori limite currerent carmina, non amplius ipsi vulgo legerentur, sed eorum interpretationes politicis versibus aut soluta oratione expressæ, quales deperditorum poematum μεταφράσεις aliquot etiam nunc extant.

Ex his facile intelligitur, sæculo VII. paucos habuisse lectores neglectasque jacuisse veteres illas Coronas, quarum quum nova non amplius describerentur exemplaria, magis autem magisque in dies perirent antiqua, variis casibus, inter quos nullus dubito, quin primo loco ponenda sit pia illa quorundam ἀνθολογία, quæ veteres poëtæ in amores lussissent, eorum memoriam abolere studentium, interciderent illæ penitus, ni consilium cepisset nescio quis pro ævi, quo vixit, modo doctus, CONSTANTINUS CEPHALAS, novæ condendæ Anthologiæ. Is e tribus supra memoratis collectionibus ea delibavit, quæ supra hominum suæ ætatis captum non essent, iisque placere possent; unde fere factum, ut, quo antiquiores essent meliorisque notæ poëtæ, eo pauciora ex illorum carminibus seligeret, sicque in suam Anthologiam e Meleagri & Philippi Coronis non pauca, at ex Agathiæ collectione multo plura contribuerit. Constantinum illum circa medium sæculum X. vixisse verisimile est. E poëtarum, qui post Agathiam extitere, infelici proventu,



Has carminum collectiones si quis alicubi latitantes reperiret, nã ille quantivis pretii thesaurum nancisceretur. In iis integra legerentur Idyllia nobilissimorum fingendi & dicendi artificio poëtarum, quos mirata est & in deliciis habuit omnis antiquitas, quorumque cum ob veterem famam veneramur nomina, tum ob pauca quæ superfunt fragmenta, quæ partim majori vel minori diligentia collecta, partim adhuc in veterum philologorum & grammaticorum scriptis sparsa, deperditorum magis accendunt desiderium, quam æstimandi, quanti sit illa jactura, modum suppeditant. Mythologiæ, historiæ, geographiæ, sacris profanisque antiquis ritibus quam splendidam illæ lucerent faciem! quam multa ibi scitu digna & jucunda de artibus, quæ tanto studio tantaque cum laude apud veteres excultæ, de iis, quæ ad ipsarum artium & artificum notitiam spectant, reperirentur! Græcæ linguæ, cui cum Musis eadem est origo, quæ sola illæ cantare amarunt, &, ut divas decet, cecinere, cuius e deplorando naufragio collectæ tabulæ paucas veteris gazæ servarunt divitias, quam late extenderent fines illæ CORONÆ!

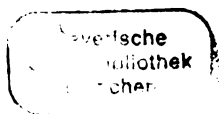
His recentiores Græci, si sua novissent bona, contenti fuissent: assidue lectitata hæc carmina, *nocturna versata manu, versata diurna*, sapiendi & scribendi, quem a natura edocti veteres arte expolierant modum stitissent. Sed ita comparatum est humanum ingenium, ut optimarum rerum satietate defatigetur, unde fit artes necessitatis vi quadam crescere aut decrescere semper, & ad summum fastigium evectas ibi non diu posse consistere. Quingentis & amplius post Philippum annis, sub finem scilicet VI. sæculi, novorum poëtarum carmina collegit AGATHIAS. Hæc, si cum illis prioribus conferantur, parvi facienda, majori tamen in pretio fuisse habita inde manifestum est, quod e sola Agathiæ collectione plura ætatem tulerint, quam e duabus Coronis, quæ tamen singulæ poëtarum & carminum numero illam superabant. Id vero nemini mirum accidere debet. Temporum mutata con-



x omnibus antiqui ævi monumentis, quæ abolevit odiosa barbaries, vix ullum extitisse reor, quod periisse tam acerbo luctu nobis dolendum sit, quam nativi Græcorum ingenii multiplicem illum fœtum, farraginem illam Odarum, Epi-grammatum, Elegiarum, aliorumque

Idylliorum, quæ passim memoriæ hominum commissa, lapidibus insculpta, aut fugitivis chartis mandata collegit olim MELEAGER Syrus. In eam poëtarum, quotquot ab ultima fuerunt poëtices origine usque ad suam ætatem optimi, selectos congesterat flores, veræque ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ conditor, quum singulos poëtas singulis contulisset floribus, opus ipsum CORONÆ insignivit titulo. Quali hac in re judicio fuerit usus facile existimabit, qui poëtæ ipsius elegantis & arguti reliquias legerit. Illius inductus exemplo CL. circiter post annos PHILIPPUS Thessalonicensis, quum ad senectutem quidem jam vergeret Græcia, sed vegeta adhuc, feliciumque ingeniorum ubertate nondum effœta, veteris saporis retineret sermonem, a poëtis, qui post Meleagrum vixere, quidquid fuit in eodem genere excellentius prolatum conquirit, iisque florum similibus distinctis insignibus, CORONAM alteram texuit, quæ, ut post vernos flores autumnalibus etiam sua constat gratia, priori illi subnecti meruit.

) (



**ANALECTA  
VETERUM POETARUM  
GRAECORUM.**

**EDITORE**

***RICH. FR. PHIL. BRUNCK.***

---

**TOM. I.**



**ARGENTORATI.  
APUD IO. GOTHOF. BAUER & SOCIUM.  
BIBLIOPOLAS.**

A. Gr. C. 46-1

Brunck

Aust. Gr. vet. Collect. 17.  
p. 15.





Q. gr. c. 46 - 1

<36700052520011

S

<36700052520011

Bayer. Staatsbibliothek

71E

idsbiblioth





